

Eduskunta/ suuri valiokunta

Viite

Asia

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus)

U/E-tunnus:

EUTORI-numero: EU/2010/1904

Ohessa lähetetään perustuslain 97§:n mukaisesti selvitys ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus).

Osastopäällikkö Heimo Hanhilahti

Vanhempi Hallitussihteeri Jukka Ränkimies

LIITTEET Perusmuistio
KOM(2010) 799 lopullinen

Asiasanat	maatalouden markkinajärjestelyt
Hoitaa	MMM
Tiedoksi	EUE, MAVI, UM, VNEUS

Maa- ja metsätalousministeriö

PERUSMUISTIO

MMM2011-00204

MAO Ränkimies Jukka(MMM),
Sandholm Pekka

28.02.2011

Asia

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus)

Kokous

Liitteet

Viite

EUTORI/Eurodoc nro:

EU/2010/1904

U-tunnus / E-tunnus:

-

Käsittelyn tarkoitus ja käsittelyvaihe:

Maatalouden erityiskomitea 17.1.2011

Neuvoston työryhmä (horisontaaliset asiat) 15.–16.2.2011

Neuvoston työryhmä (horisontaaliset asiat) 15.–16.3.2011

Asiakirjat:

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus) KOM(2010) 799 lopullinen

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely:

SEUT-sopimuksen 42 artiklan ensimmäinen alakohta ja 43 artiklan 2 kohta.
Tavallinen lainsäätämisyjärjestys

Käsittelijä(t):

MMM/ vanhempi hallitussihteeri Jukka Ränkimies, p. (09) 160 54773
MMM/ neuvotteleva virkamies Pekka Sandholm, P. (09) 160 54249

Suomen kanta/ohje:

Suomi voi hyväksyä säädösehdotuksen, jossa mukautetaan yhteistä markkinajärjestelyä koskeva asetus vastaamaan Lissabonin sopimuksen vaatimuksia. Asetusehdotuksen 321 artiklan 1 kohdassa komissiolle siirretään määräämättömäksi ajaksi valta antaa asetusehdotuksessa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Suomi pitää kuitenkin säädösvallan delegointivaltuuden osalta tarkoituksenmukaisempana, että delegointivaltuuden keston tulisi olla ajallisesti rajattua. Suomen kannan mukaan määräaikana voisi olla esimerkiksi 5 vuotta, jonka jälkeen delegointia tulisi tarkastella uudelleen.

Suomi katsoo, että erityisesti delegointi- ja täytäntöönpanovaltuuksia koskevien säännöksiä tulee olla asetusehdotuksessa kirjoitettu mahdollisimman täsmällisesti ja tarkkarajaisesti. Avoimet valtuudet voivat tietyissä tilanteissa jättää komissiolle liian suuren harkintavallan päättää, millaisia toimenpiteitä se pitää tarpeellisina. Maatalouden alalla komissiolle on sinänsä laajat täytäntöönpanovaltuudet ja myös EU:n tuomioistuin on katsonut, että täytäntöönpanon käsitettä tulee tulkita laajasti maatalouden osalta.

Pääasiallinen sisältö:

1. Yleistä

Euroopan komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus).

Ehdotuksen tarkoituksena on mukauttaa yhteistä markkinajärjestelyä koskevaa neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/20071 ja tehdä ero komissiolle siirretyn säädösvallan ja täytäntöönpanovallan välillä, joista määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 290 ja 291 artiklassa. Ehdotettu muutos liittyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (ns. Lissabonin sopimus) voimaantuloon ja täytäntöönpanoon. Tästä aiheutuu muutoksia maatalousalaa koskeviin säädöksiin. Maatalousala tuli ensimmäistä kertaa pääsääntöisesti yhteispäätösmenettelyn piiriin sopimuksen tultua voimaan.

Asetusehdotuksessa ei tehdä asiasisältöä koskevia muutoksia eikä asetusehdotuksessa ole tarkoitus lisätä komission toimivaltaa vaan jakaa nykyinen komission säädösvalta Lissabonin sopimuksen mukaisesti siirrettyyn säädösvaltaan ja täytäntöönpanovaltaan.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 artiklassa todetaan, että lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävässä säädöksessä voidaan siirtää komissiolle valta antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia. SEUT 291 artiklan mukaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävässä säädöksessä siirretään täytäntöönpanovaltaa komissiolle täytäntöönpanosäädösten antamiseksi, jos unionin oikeudellisesti velvoittavat säädökset edellyttävät yhdenmukaista täytäntöönpanoa.

Komission ehdotuksen tarkoituksena on antaa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyillä säädöksellä komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä (SEUT 290 artikla) tai täytäntöönpanosäädöksiä (SEUT 291 artikla) tietyistä asioista. Lisäksi asetusehdotus

sisältää neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/2007 koskevat muutosehdotukset, jotka komissio on jo toimitannut erikseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle:

- 1) Euroopan parlamentin 23 päivänä marraskuuta antama lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteistä markkinajärjestelyä koskeva asetusta) muuttamisesta Saksan alkoholimonopolin puitteissa myönnettävän tuen osalta (KOM(2010) 336 lopullinen);
- 2) Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetusten (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakelun osalta (KOM(2010) 486 lopullinen).
- 3) Ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamiseksi kaupan pitämisen vaatimusten osalta [suunnittelujärjestelmän viite 2010/AGRI/010];
- 4) Ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamiseksi maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta [suunnittelujärjestelmän viite 2010/AGRI/026].

Eduskunnalle on toimitettu erillinen U-kirjelmä Ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetusten (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakelun osalta (U-kirjelmä 30.10.2008 ja U-jatkokirjelmä 22.10.2010).

Ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamiseksi kaupan pitämisen vaatimusten osalta sisältyy asiallisesti EU:n laatupakettiin, joka sisältää komission maataloustuotteiden laatu politiikkaa koskevat lainsäädäntöehdotukset. Komission maataloustuotteiden laatu politiikkaa koskevista lainsäädäntöehdotuksista toimitetaan eduskunnalle erillinen U-kirjelmä.

Ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamiseksi maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta sisältyy EU:n maitopakettiin 2010, joka sisältää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusehdotuksen maidon korkean tason työryhmän suositusten toimeenpanemiseksi ja maitoalan tulevaisuuden politiikaksi. EU:n maitopakettista 2010 ja siihen sisältyvistä lainsäädäntöehdotuksista toimitetaan eduskunnalle erillinen U-kirjelmä.

Edellä mainitut erilliset ehdotukset käsitellään neuvostossa erikseen erillisinä asioina.

2. Pääasiallinen sisältö

2.1 Ehdotuksen tarkoitus

Yhteistä markkinajärjestelyä koskeva asetusta sisältää kaikkiaan 329 artiklaa. Asetusehdotuksessa säädetään sisällöllisesti maatalouden yhteisestä

markkinajärjestelystä ja tiettyjä maatalous- ja puutarhatuotteita koskevista erityissäännöksistä.

Ehdotuksen tarkoituksena on mukauttaa yhteistä markkinajärjestelyä koskevaa neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/20071 ja tehdä ero komissiolle siirretyn säädösvallan ja täytäntöönpanovallan välillä, joista määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 290 ja 291 artiklassa. Tämän lisäksi asetusehdotuksessa määritellään ne toimenpiteet, joissa neuvostolla on yksinomainen toimivalta SEUT - sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan nojalla ja jotka edustavat poikkeusta tavallisesta lainsäätämisyksityksestä.

2.2 Neuvoston valtuudet SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan nojalla

SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaan säädettäessä ”yhteisestä maatalouden markkinajärjestelystä sekä muista yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavista säännöksistä” noudatetaan tavallista lainsäätämisyksitystä. Neuvosto vastaa kuitenkin SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistamiseen liittyvistä toimenpiteistä, jotka eivät kuulu SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan

soveltamisalaan. Komissio antaa SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan perusteella asetusehdotuksen, kun kyse on voin yksityiseen varastointiin myönnettävän pakollisen tuen edellytyksiä koskevista 21 artiklan säännöksistä, sokerialan tuotantotukea koskevista 99 artiklan säännöksistä, maito- ja maitotuotealan tukia koskevista 101 ja 102 artiklan säännöksistä, maitotuotteiden toimittamista koulujen oppilaille koskevista 108 artiklan säännöksistä, silkkiäistoukka-alan tukia koskevista 155 artiklan säännöksistä, vientitukia koskevan 273 artiklan säännöksistä ja elävien kasvien viennin vähimmäishintoja koskevan 281 artiklan säännöksistä. Asetusehdotuksissa esitetään mainittujen säännösten osalta, että neuvoston olisi SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätettävä tuen määrien, vientitukien ja viennin vähimmäishintojen vahvistamista koskevista edellytyksistä ja että komission olisi vahvistettava tällaisten tukien määrät, vientituet ja hintatasot täytäntöönpanosäädöksillä.

Eräissä tilanteissa neuvoston valtuudet toimia 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti voidaan nähdä kannatettavana. Esimerkiksi asetusehdotuksen 99 artiklassa esitetään sokerin tuotantotuen käyttöönoton päättämistä. Asetusehdotuksen 99 artiklan mukaan tietyille sokerialan tuotteille voidaan myöntää tuotantotukea, jos tiettyjen määriteltyjen tuotteiden valmistamiseen ei ole saatavilla ylijäämäsokeeria tai tuontisokeeria taikka ylijäämäisoglukoosia tai ylijäämäinuliinisiirappia maailmanmarkkinahintaan. Voidaan katsoa, että artiklassa säädetty menettely on perusteltu poikkeuksellisissa markkinatilanteissa, joissa pitää saada päätös nopeasti tehtyä.

2.3 Delegoidut säädökset

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 artiklassa todetaan, että lainsäätämisyksityksessä hyväksyttävässä säädöksessä voidaan siirtää komissiolle valta antaa muita kuin lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyksityksessä hyväksytyyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia.

Asetusehdotukseen sisältyy kaikkiaan 329 artiklaa, joista 31 artiklaa sisältää valtuuksia delegoitujen säädösten antamiseen. Delegoidut valtuudet ovat paikoin sanamuodoltaan pitkiä, yksityiskohtaisia ja monimutkaisia. Joiltakin osin asetusehdotuksessa olevat valtuudet on vastaavasti säädetty väljemmin ja yleisemmällä tasolla. Suhteellisen yksityiskohtaisista säännöistä esimerkkeinä voivat olla esimerkiksi asetusehdotuksen 31, 35 ja 126 artiklat.

Asetusehdotuksen 31 artiklassa on esimerkiksi säädetty julkista interventiota ja yksityistä varastointia koskeviin yhteisiin säännöksiin liittyvästä siirretystä säädösvallasta. Komissio voi 31 artiklan nojalla esimerkiksi eri alojen erityispiireiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä vaatimukset ja edellytykset, jotka eräiden julkiseen interventioon ostettavien ja yksityisen varastoinnin tuen järjestelmässä varastoitavien tuotteiden on täytettävä asetusehdotuksessa vahvistettujen vaatimusten lisäksi. Kyseisten vaatimusten ja edellytysten tavoitteena on varmistaa ostettujen ja varastoitujen tuotteiden tukikelpoisuus ja laatu laaturyhmien, laatuluokkien, luokkien, määrien, pakkausten ja merkintöjen, enimmäisiän, säilytyksen sekä vaiheen, johon tuotteen interventiohintaa ja tuki liittyvät, osalta.

Asetusehdotuksen 35 artiklassa on esimerkiksi säädetty ruhojen luokittelua koskeviin erityisiin sääntöihin liittyvästä siirretystä säädösvallasta. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä 35 artiklan nojalla ottaa huomioon teknisen kehityksen ja eri alojen tarpeet mukauttaa ja päivittää eräitä asetusehdotuksen liitteessä vahvistettuja määritelmiä ja säännöksiä, jotka koskevat muun muassa täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen, sianruhojen ja lampaanruhojen luokittelua ja tunnistamista.

Asetusehdotuksen 126 artiklassa on esimerkiksi säädetty hedelmä- ja vihannesalan tukien toimintarahastoihin ja -ohjelmiin liittyvästä siirretystä säädösvallasta. Komissio voi artiklan 126 nojalla varmistaa hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioille myönnetyn tuen tehokkaan, kohdennetun ja kestäväen käytön vahvistaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä, jotka esimerkiksi koskevat toimintarahastoja ja toimintaohjelmia, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat muun muassa toimintarahastojen rahoitusta ja käyttöä sekä toimintaohjelmien sisältöä, hyväksymistä ja muuttamista.

Asetusehdotuksen 321 artiklassa säädetään toimivallan siirron menettelyistä. Artiklassa säädetään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa asetuksessa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Artiklan 321 mukaan Euroopan parlamentti tai neuvosto voi kuitenkin peruuttaa säädösvallan siirron ja Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat myös vastustaa delegoitua säädöstä tietyn määräajan kuluessa, jolloin se ei tule voimaan. Asetusehdotuksen 322 artiklassa on tämän lisäksi säädetty kiireellisessä menettelyssä annettavista delegoiduista säädöksistä, jotka tulevat voimaan viipymättä, ja joita sovelletaan niin kauan kuin niitä ei ole vastustettu toimielinten toimesta.

Komissio on kertonut, että se tulee kuulemaan jäsenvaltioiden asiantuntijoita delegoituja säädöksiä antaessaan. Komissio on luvannut toimittaa jäsenvaltioille asiakirjan (non paper), jossa selostetaan menettelyä tarkemmin.

Neuvoston oikeuspalvelu on edelleen selvittänyt tapaa, jolla toteutetaan SEUT 290 artiklan 2 kohdan mukainen Euroopan parlamentin ja neuvoston mahdollisuus peruuttaa delegoitujen säädösten säädösvallan siirto tai vastustaa säädösvallan siirron nojalla annettua säädöstä. Selvityksen mukaan komissio lähettää delegoidun säädösehdotuksen ja konsultointipyynnön Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Yksittäinen jäsenvaltio voi vaatia säädösehdotuksen käsittelyä neuvostossa. Käsittely, jonka tarkoituksena on siirron perusteella annetun säädöksen vastustamisen edellytyksenä olevan neuvoston määränemmistön olemassaolon selvittäminen, toteutetaan neuvoston nykyisissä elimissä. Jos mikään jäsenvaltio ei esitä kysymyksiä konsultaation määräaikana, astuu delegoitu säädös voimaan. Nämä menettelytavat, jolla toteutetaan neuvoston mahdollisuus peruuttaa delegoidun säädöksen säädösvallan siirto tai vastustaa säädösvallan siirtoa, poistavat osaltaan delegoituihin säädöksiin liittyneitä epävarmuustekijöitä siitä, miten komission vallan käyttöä voidaan valvoa ja puuttua siihen tarvittaessa.

2.4 Täytäntöönpanosäädökset

SEUT 291 artiklan mukaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävässä säädöksessä siirretään täytäntöönpanovaltaa komissiolle täytäntöönpanosäädösten antamiseksi, jos unionin oikeudellisesti velvoittavat säädökset edellyttävät yhdenmukaista täytäntöönpanoa.

Asetusehdotuksen 323 artiklassa säädetään täytäntöönpanosäädösten komiteasta. Artiklan mukaan kun täytäntöönpanosäädöksiä hyväksytään asetusehdotuksen nojalla, komissiota avustaa maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea. Täytäntöönpanosäädökset komissio antaa (parhailtaan uudistettavana olevaa) komitologiamenettelyä noudattaen. Täytäntöönpanosäädösten osalta asetustekstiä täydennetään 1. maaliskuuta 2011 jälkeen, kun SEUT- sopimuksen 291 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja valvontamenettelyjä koskevista yleisistä säännöistä ja periaatteista annettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus on saatu voimaan.

Asetusehdotukseen sisältyy kaikkiaan 329 artiklaa, joista 33 artiklaa sisältää valtuuksia täytäntöönpanosäädösten antamiseen. Täytäntöönpanovaltuudet ovat paikoin sanamuodoltaan pitkiä, yksityiskohtaisia ja monimutkaisia. Joiltakin osin asetusehdotuksessa olevat valtuudet on vastaavasti säädetty väljemmin ja yleisemmällä tasolla. Suhteellisen yksityiskohtaisista säännöistä esimerkkeinä voivat olla esimerkiksi asetusehdotuksen 32, 36 ja 127 artiklat.

Asetusehdotuksen 32 artiklassa on esimerkiksi säädetty julkista interventiota ja yksityistä varastointia koskeviin yhteisiin säännöksiin liittyvästä täytäntöönpanovallasta. Komissio voi esimerkiksi 32 artiklan nojalla antaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavia säännöksiä tiettyjen asioiden yhdenmukaiseksi soveltamiseksi unionissa. Asetusehdotuksen mukaan tällaisia ovat säännökset, jotka koskevat esimerkiksi tuotteiden kelpoisuuden vahvistamiseksi sovellettavia testejä ja menetelmiä.

Asetusehdotuksen 36 artiklassa on esimerkiksi säädetty ruhojen luokittelua koskeviin erityisiin sääntöihin liittyvästä täytäntöönpanovallasta. Komissio vahvistaa 36 artiklan nojalla täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat esimerkiksi nautan-, sian- ja lampaanruhoihin sovellettavien unionin luokitteluasteikkojen täytäntöönpanoa luokittelutulosten ilmoittamisen osalta.

Asetusehdotuksen 127 artiklassa on esimerkiksi säädetty hedelmä- ja vihannesalan tukien toimintarahastoihin ja -ohjelmiin liittyvästä täytäntöönpanovallasta. Komissio voi hyväksyä 127 artiklan nojalla toimenpiteet, jotka koskevat esimerkiksi toimintaohjelmien toimittamista, määrääjat ja vaaditut saateasiakirjat mukaan luettuina.

Asetusehdotuksen mukaan myös eräät täytäntöönpanosäädökset annettaisiin ilman edellä mainittua komitologiamenettelyä. Tällaisia täytäntöönpanosäädöksiä sisältyi asetusehdotuksessa noin 30 artiklaan. Asetusehdotuksen perustelutekstien mukaan komissiolla olisi valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä ilman komitean apua sellaisten tämän asetusehdotuksen mukaisten toimenpiteiden osalta, jotka edellyttävät nopeaa toimintaa tai koostuvat pelkästään yleisten sääntöjen soveltamisesta erityistilanteisiin ilman harkintavaltaa.

Esimerkiksi asetusehdotuksen 33 artiklassa säädetään, että komissio voi antaa ilman komitean apua täytäntöönpanosäädöksiä, jotka esimerkiksi koskevat 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjen enimmäismäärien ja määrällisten rajoitusten noudattamista.

Asetusehdotuksen 13 artiklassa on säädetty, että julkisille interventio-ostoilta vahvistetaan seuraavat enimmäismäärät tietyillä erikseen määritellyillä jaksoilla:

- 1) durumvehnän, ohran, maissin, durran ja raakariisin osalta tietyillä määritetyillä jaksoilla;
- b) voin osalta 30 000 tonnia kullakin tietyllä määritellyllä jaksolla jaksolla;
- c) rasvattoman maitojauheen osalta 109 000 tonnia kullakin tietyllä määritellyllä jaksolla.

Kansallinen käsittely:

EU-18 jaosto (maatalous- ja elintarvikkeet) 13.1.2011 ja 24.2.2011

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema:

Ehdotuksella ei ole välittömiä vaikutuksia kansalliseen lainsäädäntöön, koska kysymys on suoraan sovellettavasta sääntelystä.

Taloudelliset vaikutukset:

Ehdotuksen tarkoituksena on mukauttaa yhteistä markkinajärjestelyä koskevaa neuvoston asetusta ja tehdä ero komissiolle siirretyn säädösvallan ja täytäntöönpanovallan välillä. Säädösvallan ja täytäntöönpanovallan erottamisella ei ole arvioida olevan välittömiä budjettivaikutuksia.

Muut seikat:

Asetusehdotuksesta on tarkoitus toimittaa myöhemmin eduskunnalle U-kirjelmä.

Asiasanat
Hoitaa

Tiedoksi

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 10. tammikuuta 2011 (11.01)
(OR. en)**

5084/11

**Toimielinten välinen asia:
2010/0385 (COD)**

**AGRI 4
AGRIORG 2
CODEC 12**

EHDOTUS

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Päivä:	22. joulukuuta 2010
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus)

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena komission ehdotus, joka on saapunut Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille Pierre de Boissieuille johtaja Jordi Ayet Puigarnaun lähettämällä kirjeellä.

Liite: KOM(2010) 799 lopullinen

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 21.12.2010
KOM(2010) 799 lopullinen

2010/0385 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI

maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Ehdotuksen tarkoituksena on mukauttaa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaa neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/2007¹ ja tehdä ero komissiolle siirretyn säädösvallan ja täytäntöönpanovallan välillä, joista määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 290 ja 291 artiklassa.

Lisäksi tämä asetus sisältää kattavuuden vuoksi neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/2007 koskevat muutosehdotukset, jotka komissio on jo toimittanut erikseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tämä parantaa yhteisen markkinajärjestelyn ymmärrettävyyttä kaikkien sidosryhmien kannalta.

• Yleinen tausta

Siirretty säädösvalta ja täytäntöönpanovalta

SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklassa erotetaan selkeästi toisistaan komissiolle siirretty valta antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä ja komissiolle myönnetty valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä:

- SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaan lainsäätäjä voi siirtää komissiolle vallan antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyt säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia. Komission näin antamia säädöksiä kutsutaan perussopimuksen mukaisesti ”delegoiduiksi säädöksiksi” (290 artiklan 3 kohta).
- SEUT-sopimuksen 291 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat kansallisen lainsäädäntönsä mukaiset toimenpiteet unionin oikeudellisesti velvoittavien säädösten täytäntöönpanemiseksi. Kyseisillä säädöksillä voidaan siirtää täytäntöönpanovalta komissiolle silloin kun ne edellyttävät yhdenmukaista täytäntöönpanoa. Komission näin antamia säädöksiä kutsutaan perussopimuksen mukaisesti ”täytäntöönpanosäädöksiksi” (291 artiklan 4 kohta).

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ehdotettu mukauttaminen uusiin SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklasta johtuviin vaatimuksiin perustuu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisten komission nykyisten valtuuksien huolelliseen luokitteluun ”siirretyksi säädösvallaksi” ja ”täytäntöönpanovallaksi”. Luokittelun pohjana käytettiin komission nykyisten valtuuksiensa perusteella hyväksymiä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

Kyseisen luokittelun jälkeen on laadittu ehdotusluonnos asetuksen (EY) N:o 1234/2007 tarkistamiseksi. Siinä lainsäätäjälle annetaan valta määrittellä maatalouden

¹ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

yhteisen markkinajärjestelyn keskeiset osat. Lainsäätäjä määrittelee yhteisen markkinajärjestelyn yleiset suuntaviivat ja sen perusteena olevat yleiset periaatteet. Lainsäätäjä vahvistaa esimerkiksi markkinoiden interventioitoimenpiteiden, tuotannon rajoittamista koskevien järjestelmien ja tukiohjelmien tavoitteet. Lainsäätäjä vahvistaa myös tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän käyttöönottoa koskevan periaatteen, kaupan pitämistä ja tuotantoa koskevien sääntöjen perusteet sekä seuraamusten, vähennysten ja poissulkemisten soveltamista koskevan periaatteen. Lainsäätäjä säätää myös yksittäisten alojen erityissäännöksistä.

SEUT-sopimuksen 290 artiklan nojalla lainsäätäjä antaa komissiolle vallan täydentää tai muuttaa järjestelmässä tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia. Komission antamalla delegoidulla säädöksellä voidaan siis määritellä täydentäviä osatekijöitä, jotka ovat tarpeen lainsäätäjän vahvistaman yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta. Komissio antaa delegoituja säädöksiä esimerkiksi vahvistaakseen edellytykset toimijoiden osallistumiselle johonkin järjestelmään, määritelläkseen todistuksen myöntämisestä johtuvat velvollisuudet ja päättääkseen tarvittaessa taloudellisesta tilanteesta riippuen, vaatiiko se todistusten myöntämiseksi vakuuksia. Vastaavasti lainsäätäjä siirtää komissiolle vallan toteuttaa toimenpiteitä, joilla vahvistetaan tuotteiden kelpoisuusedellytykset markkinoiden intervention suhteen. Lisäksi komissio voi antaa määritelmiä koskevia delegoituja säädöksiä.

SEUT-sopimuksen 291 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot vastaavat lainsäätäjän vahvistaman järjestelmän täytäntöönpanosta. On kuitenkin tarpeen varmistaa järjestelmän yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa. Sen vuoksi lainsäätäjä antaa komissiolle SEUT-sopimuksen 291 artiklan 2 kohdan mukaisesti täytäntöönpanovaltuuksia, jotka koskevat yhdenmukaisia edellytyksiä yhteisen markkinajärjestelyn täytäntöönpanemiseksi sekä yleistä tarkastuskehystä, joka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön.

Neuvoston valtuudet SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan nojalla

SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa määrätään, että neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistamiseen (...) liittyvät toimenpiteet. Tämä määräys on poikkeus SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdasta, jonka mukaan säädettäessä ”yhteisestä maatalouden markkinajärjestelystä sekä muista yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavista säännöksistä” noudatetaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä. Tämä asetelma kuvastaa Lissabonin sopimuksen mukaista yleistä suuntausta: tavallisesta lainsäätämisyjärjestyksestä on tullut EU:n säädösten hyväksymisessä noudatettava standardimenettely.

Poikkeuksen muodostavaa SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohtaa on sen vuoksi tarpeen tulkita suppeasti, jotta varmistetaan, että lainsäätäjä voi harjoittaa lainsäädäntövaltaansa SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan nojalla. Tämä pitää sisällään lainsäätäjän oikeuden säännellä yhteisen maatalouspolitiikan perusteita ja tehdä poliittisia päätöksiä, jotka muovaavat sen rakennetta, välineitä ja vaikutuksia. Tätä taustaa vasten SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa määrättyä erityistä menettelyä olisi sovellettava ainoastaan, kun kyseisessä määräyksessä tarkoitettu kysymys ei ole osa lainsäätäjälle SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti varattuja perustavanlaatuisia poliittisia päätöksiä. Sen vuoksi SEUT-sopimuksen 43

artiklan 3 kohtaa ei pitäisi soveltaa silloin, kun tällainen kysymys liittyy *erottamattomasti* lainsäätäjän tekemien päätösten poliittiseen sisältöön.

Ehdotus perustuu näin ollen seuraaviin periaatteisiin:

- YMP:n rakenteelliset muuttujat ja perusteet ovat yksinomaan lainsäätäjän (Euroopan parlamentti ja neuvosto) päätettävissä. Esimerkiksi julkisen intervention (mukaan luettuina puitteet, joiden rajoissa komissio määrittelee tietyt interventiohinnat tarjouskilpailumenettelyllä) ja maito- ja sokerikiintiöjärjestelmien, jotka vahvistetaan asetuksella (EY) N:o 1234/2007, olisi säilyttävä lainsäätäjän vastuulla, sillä nämä seikat liittyvät erottamattomasti lainsäätäjän vahvistaman järjestelmän sisällön määritelmään ja kyseisen järjestelmän rajoihin.
- Neuvosto vastaa SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistamiseen liittyvistä toimenpiteistä, jotka eivät kuulu SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan. Komissio antaa SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan perusteella asetusehdotuksen, kun kyse on voimaa yksityiseen varastointiin myönnettävän pakollisen tuen edellytyksiä koskevista 21 artiklan säännöksistä, sokerialan tuotantotukea koskevista 99 artiklan säännöksistä, maito- ja maitotuotealan tukia koskevista 101 ja 102 artiklan säännöksistä, maitotuotteiden toimittamista koulujen oppilaille koskevista 108 artiklan säännöksistä, silkkiäistoukka-alan tukia koskevista 155 artiklan säännöksistä, vientitukia koskevan 273 artiklan säännöksistä ja elävien kasvien viennin vähimmäishintoja koskevan 281 artiklan säännöksistä. Asetusehdotuksissa esitetään mainittujen säännösten osalta, että neuvoston olisi SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätettävä tuen määrien, vientitukien ja viennin vähimmäishintojen vahvistamista koskevista edellytyksistä ja että komission olisi vahvistettava tällaisten tukien määrät, vientituet ja hintatasot täytäntöönpanosäädöksillä.

SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohta on autonomisena perustana säädösten hyväksymiselle neuvostossa. Kun SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, ehdotuksen kussakin asianomaisessa, yhteistä markkinajärjestelyä koskevassa säännöksessä viitataan kuitenkin selkeyden vuoksi (*à titre déclaratoire*) kyseiseen lausekkeeseen. Komissio toimittaa neuvostolle hyvissä ajoin ehdotukset, jotka on SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan osalta tehtävä.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 290 ja 291 artikla.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ei koske tätä ehdotusta.

2. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**
- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Intressitahojen kuulemista tai ulkopuolisia asiantuntijoita ei tarvittu, koska ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 yhdenmukaistamiseksi Lissabonin sopimuksen kanssa on toimielinten välinen asia, joka koskee kaikkia neuvoston asetuksia.

- **Vaikutusten arviointi**

Vaikutusten arviointi ei ollut tarpeen, koska ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 yhdenmukaistamiseksi Lissabonin sopimuksen kanssa on toimielinten välinen asia, joka koskee kaikkia neuvoston asetuksia.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Määritellä komissiolle siirretty säädösvalta ja komission täytäntöönpanovalta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 osalta ja vahvistaa näiden säädösten vastaavat hyväksymismenettelyt.

Tähän ehdotukseen on sisällytetty seuraavat ehdotukset:

- i) Euroopan parlamentin 23 päivänä marraskuuta antama lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) muuttamisesta Saksan alkoholimonopolin puitteissa myönnettävän tuen osalta (KOM(2010) 336 lopullinen);
- ii) Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetusten (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakelun osalta (KOM(2010) 486 lopullinen);
- iii) Ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamiseksi kaupan pitämisen vaatimusten osalta [suunnittelujärjestelmän viite 2010/AGRI/010].
- iv) Ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamiseksi maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta [suunnittelujärjestelmän viite 2010/AGRI/026].

- **Oikeusperusta**

SEUT-sopimuksen 42 artiklan ensimmäinen alakohta ja 43 artiklan 2 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate**

Maatalouspolitiikka kuuluu EU:n ja jäsenvaltioiden jaetun toimivallan aloihin. Se merkitsee sitä, että jollei EU anna alaa koskevia säännöksiä, toimivalta säilyy jäsenvaltioilla. Tämä ehdotus rajoittuu yhteisen markkinajärjestelyn mukauttamiseen Lissabonin sopimuksella käyttöön otettuihin uusiin vaatimuksiin. Tämä ehdotus ei näin ollen vaikuta unionin nykyiseen toimintamalliin.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen.

- **Säätelytavan valinta**

Ehdotettu säätelytapa: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset.

Muut säätelytavat eivät soveltuisi seuraavasta syystä: suora soveltaminen johtuu YMP:n luonteesta, ja sen hallinnointia koskevat vaatimukset ovat YMP-lainsäädännön olennainen ominaispiirre.

4. **TALOUSARVIOVAIKUTUKSET**

Tästä toimenpiteestä ei aiheudu unionille lisämenoja.

5. **LISÄTIEDOT**

- **Yksinkertaistaminen**

Tämä ehdotus parantaa yhteisen markkinajärjestelyn ymmärrettävyyttä, sillä neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/2007 on muutettu huomattavasti.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ensimmäisen alakohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen²,

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä⁴,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/2007⁵ on muutettu useita kertoja. Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi tarvitaan lisämuutoksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja erityisesti komissiolle annettujen valtuuksien yhdenmukaistamiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (perussopimuksen) 290 ja 291 artiklan kanssa. Muutosten laajuuden vuoksi on aiheellista kumota asetus (EY) N:o 1234/2007 ja korvata se uudella YMJ-asetuksella. Teknisen yksinkertaistamisen vuoksi tähän asetukseen on aiheellista sisällyttää kasvatuskauden 1972/1973 silkkiäistoukkien tuen myöntämisen yleisistä säännöistä 2 päivänä toukokuuta 1972 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 922/72⁶. Sen vuoksi asetus (ETY) N:o 922/72 olisi niin ikään kumottava.
- (2) Neuvosto hyväksyy perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan nojalla hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet. Tässä asetuksessa olisi silloin, kun perussopimuksen 43 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, mainittava selkeyden vuoksi erikseen, että neuvosto hyväksyy toimenpiteet kyseisen kohdan perusteella.

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁵ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁶ EYVL 106, 5.5.1972, s. 1.

- (3) Tämän asetuksen olisi sisällettävä kaikki yhteisen markkinajärjestelyn keskeiset osat. Hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistaminen liittyy joissakin tapauksissa erottamattomasti mainittuihin keskeisiin osiin.
- (4) Komissiolla olisi oltava valta antaa delegoituja säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti eräiden tämän asetuksen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. Olisi määriteltävä osat, joiden suhteen kyseistä toimivaltaa voidaan harjoittaa, samoin kuin edellytykset, joita kyseiseen säädösvalan siirtoon on sovellettava.
- (5) Kiireellisen menettelyn käyttö olisi varattava poikkeuksellisiin tapauksiin, joissa on välttämätöntä reagoida tehokkaasti markkinahäiriöiden uhkiin, tai jos markkinat häiriintyvät. Kiireellisen menettelyn valinta olisi perusteltava, ja tapaukset, joissa kiireellistä menettelyä olisi käytettävä, olisi täsmennettävä.
- (6) Jäsenvaltioiden olisi perussopimuksen 291 artiklan nojalla oltava vastuussa tällä asetuksella luodun maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn, jäljempänä 'YMJ', täytäntöönpanosta. Jotta varmistettaisiin YMJ:n yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa sekä vältettäisiin kilpailun vääristyminen tai syrjintä toimijoiden välillä, komissiolla olisi oltava valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä perussopimuksen 291 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Sen vuoksi komissiolle olisi kyseisen määräyksen nojalla siirrettävä täytäntöönpanovalta eritoten, kun kyseessä ovat yhdenmukaiset edellytykset, joiden mukaisesti markkinoiden interventiotoinenpiteitä sovelletaan, sekä yhdenmukaiset edellytykset tukijärjestelmien täytäntöönpanemiseksi ja kaupan pitämistä ja tuotantoa koskevien sääntöjen ja kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevien sääntöjen soveltamiseksi. Komission olisi määriteltävä myös tarkastusten vähimmäisominaisuudet, joita jäsenvaltioiden on sovellettava.
- (7) Jotta varmistettaisiin yhteisellä markkinajärjestelyllä luotujen järjestelmien tehokkuus, komissiolle olisi annettava tarvittavat valtuudet myös markkinoita ohjaavien toimenpiteiden ja päivittäisten hallintotehtävien suhteen. Jotta varmistettaisiin yhteisen markkinajärjestelyn sujuva toiminta, komissiolle olisi annettava valtuudet säännellä myös eräitä teknisluonteisia kysymyksiä ja vahvistaa säännöt, jotka koskevat markkinatukikelpoisiin tuotteisiin ja toimijoihin liittyviä tiedonantoja, tietojen toimittamista ja raportointia, menettelyjä ja teknisiä perusteita. YMJ:n moitteettoman toiminnan varmistamiseksi komission olisi niin ikään vahvistettava erityisesti päivämäärät, määräajat, valuuttakursseja koskevat määräytymisperusteet, edustavat ajanjaksot ja korot. Tukijärjestelmien osalta komissiolle olisi kyseisellä oikeusperustalla annettava erityisesti valtuudet vahvistaa tuki ja antaa sääntöjä ohjelmien hallinnosta, seurannasta ja arvioinnista, maksettujen tukien julkistamisesta sekä sosiaalisia järjestelmiä koskevien suunnitelmien toteuttamisesta. Komissiolla olisi oltava valtuudet määrittellä tuen ja tukiennakoiden maksamiseen liittyvät menettelyt.
- (8) Yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteiden saavuttamiseksi ja sen periaatteiden noudattamiseksi komissiolle olisi lisäksi annettava valtuudet antaa sääntöjä, jotka koskevat maidon, sokerin ja viinin tuotantoa rajoittavien järjestelmien hallintoa ja tarkastuksia, ja lisäksi sillä olisi oltava valta vahvistaa vakuuksien määrä, vahvistaa aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintää koskevat säännöt ja menettelyt sekä markkinatukea koskeviin sopimuksiin liittyvät säännöt.

- (9) Komissiolle olisi viinialalla annettava valtuudet varmistaa, että alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja perinteisiä merkintöjä koskevat hakemukset vastaavat tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia. Näin varmistetaan, että soveltaminen on yhtenäistä koko unionissa. Viinialan tuotteiden esittelyn ja merkintöjen suhteen komissiolle olisi annettava valtuudet antaa kaikki tarvittavat säännöt, jotka koskevat menettelyjä, tiedonantoja ja teknisiä perusteita.
- (10) Jotta varmistettaisiin tällä asetuksella perustetun lainsäädäntökehyksen tavoitteiden saavuttaminen, komissiolle olisi annettava myös pysyvä valvontavalta eräisiin tuottajaorganisaatioiden, tuottajaryhmien, toimialakohtaisten organisaatioiden ja toimijaorganisaatioiden toimintoihin nähden. Jotta säilytettäisiin yhteisessä markkinajärjestelyssä määritelty rakenne ja sen olennaiset muuttujat, komissiolle olisi tämän lisäksi annettava valtuudet vahvistaa kaikki sellaisia poikkeuksellisia markkinatoimenpiteitä ja poikkeuksellisia hallintotoimenpiteitä koskevat tarvittavat säännöt, joiden tarkoituksena on ratkaista yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa esiintyvät kiireelliset ja ennakoimattomat ongelmat.
- (11) Jollei muualla nimenomaisesti muuta säädetä, komission olisi annettava täytäntöönpanosäädökset [*asetuksen nimi*] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o XX/XXXX mukaisesti.
- (12) Komissiolla olisi oltava valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä ilman komitean apua sellaisten tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden osalta, jotka edellyttävät nopeaa toimintaa tai koostuvat pelkästään yleisten säännösten soveltamisesta erityistilanteisiin ilman harkintavaltaa.
- (13) Lisäksi komissiolla olisi oltava valta toteuttaa eräitä hallinto- tai johtotehtäviä, jotka eivät edellytä delegoitujen säädösten tai täytäntöönpanosäädösten hyväksymistä.
- (14) Uudella YMJ-asetuksella tapahtuva korvaaminen ei saisi kyseenalaistaa vuosien mittaan yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä 'YMP', yhteydessä tehtyjä poliittisia päätöksiä. Tämän asetuksen tarkoituksena olisi näin ollen oltava ennen kaikkea komissiolle annettujen valtuuksien yhdenmukaistaminen perussopimuksen kanssa. Sillä ei tästä syystä pitäisi kumota tai muuttaa olemassa olevia säännöksiä, joiden nykyiset perusteet ovat voimassa, jolleivät kyseiset säännökset ole vanhentuneet, eikä ottaa käyttöön uusia välineitä tai toimenpiteitä. Poikkeukset tähän lähestymistapaan liittyvät elintarvikkeiden jakeluun unionin vähävaraisimmille henkilöille sekä Saksan alkoholimonopolin puitteissa myönnettyyn tukeen. Kaupan pitämisen vaatimuksia koskevat säännökset vastaavat ehdotuksia, joita tehtiin laatupolitiikkaa koskevan kattavan tarkastelun yhteydessä.
- (15) Viljalle, riisille, sokerille, kuivatulle rehulle, siemenille, oliiviöljylle ja syötäväksi tarkoitetuille oliiveille, pellavalle ja hampulle, hedelmille ja vihanneksille, banaaneille, maidolle ja maitotuotteille sekä silkkiäistoukille olisi vahvistettava markkinointivuodet, jotka on mukautettu ensisijassa kunkin mainitun tuotteen biologisiin tuotantokykkeihin.
- (16) Markkinoiden vakauttamiseksi ja kohtuullisen elintason varmistamiseksi maatalousväestölle eri aloilla on kehitetty erilaisia hintatukijärjestelmiä ja otettu samaan aikaan käyttöön suoran tuen järjestelmiä ottaen huomioon toisaalta kunkin alan erilaiset tarpeet ja toisaalta eri alojen riippuvuus toisistaan. Tällaisia toimenpiteitä

ovat vilja-, riisi-, sokeri-, oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-alojen tuotteiden julkiset interventiot tai tapauksen mukaan yksityisestä varastoinnista maksettavat tuet. Ottaen huomioon tavoitteet, joihin on pyritty asetukseen (EY) N:o 1234/2007 myöhemmin tehdyillä muutoksilla, erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1405/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o 479/2008 muuttamalla sekä asetukset (ETY) N:o 1883/78, (ETY) N:o 1254/89, (ETY) N:o 2247/89, (ETY) N:o 2055/93, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 2596/97, (EY) N:o 1182/2005 ja (EY) N:o 315/2007 kumoamalla 19 päivänä tammikuuta 2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 72/2009⁷, ja siinä esitettyjen perustelujen pohjalta on näin ollen tarpeen säilyttää aiempiin välineisiin sisältyvät hintatukitoimenpiteet tekemättä merkittäviä muutoksia aiempaan oikeudelliseen tilanteeseen.

- (17) Selkeyden ja avoimuuden vuoksi kyseisiä toimenpiteitä koskeville säännöksille olisi luotava yhteinen rakenne säilyttäen samalla kullakin alalla noudatettava politiikka. Tästä syystä on aiheellista tehdä ero viitehintojen ja interventiohintojen välillä.
- (18) Viljaa, naudan- ja vasikanlihaa sekä maitoa ja maitotuotteita koskeviin yhteisiin markkinajärjestelyihin on sisällynyt säännöksiä, joiden mukaan neuvostolla oli valtuudet muuttaa hintatasoja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen. Hintajärjestelmien herkkyyden vuoksi olisi tehtävä selväksi, että perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukainen mahdollisuus muuttaa hintatasoja koskee kaikkia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia aloja.
- (19) Valkoisen sokerin ja raakasokerin vakiolaaduille olisi vahvistettava viitehinnat. Vakiolaatujen olisi vastattava unionissa tuotettujen sokerien keskimääräisiä edustavia ominaisuuksia, ja vakiolaadut olisi määritettävä sokerikaupassa käytettävien perusteiden mukaan. Vakiolaatuja olisi myös voitava tarkistaa erityisesti kaupallisten vaatimusten ja analyysitekniikan kehittymisen huomioon ottamiseksi.
- (20) Jotta varmistetaan luotettavan tiedon saanti sokerin unionin markkinahinnoista, tässä asetuksessa olisi säädettävä hintaselvitysjärjestelmästä, jonka perusteella olisi määriteltävä valkoisen sokerin markkinahinnan tasot.
- (21) Asetuksella (EY) N:o 72/2009 käyttöön otettujen muutosten perusteella käynnistetään tiettyinä aikoina vuodesta viljan, riisin, voin ja rasvattoman maitojauheen interventiojärjestelmä. Naudanliha-alan interventio-ostot olisi aloitettava ja lopetettava tietyn kauden markkinahintojen tason perusteella.
- (22) Julkisten interventio-ostojen hintatasoa alennettiin aiemmin viljaa, riisiä ja naudanlihaa koskevissa yhteisissä markkinajärjestelyissä, ja se vahvistettiin samalla kun kyseisillä aloilla otettiin käyttöön suoran tuen järjestelmiä. Näiden järjestelmien mukainen tuki ja interventiohinnat liittyvät näin ollen kiinteästi toisiinsa. Maito- ja maitotuotealan tuotteiden osalta hintataso vahvistettiin kyseisen alan tuotteiden kulutuksen edistämiseksi ja kilpailukyvyn parantamiseksi. Kyseiset poliittiset päätökset ovat edelleen perusteltuja.

⁷ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 1.

- (23) Tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta myydä julkisessa interventiossa ostetut tuotteet. Tällaiset toimenpiteet olisi toteutettava siten, että vältetään markkinahäiriöt ja varmistetaan tavaroiden tasapuolinen saanti ja ostajien tasapuolinen kohtelu.
- (24) YMP:n tavoitteena on perussopimuksen 39 artiklan 1 kohdan mukaan markkinoiden vakauttaminen ja kohtuullisten kuluttajahintojen takaaminen. Elintarvikkeiden jakeluohjelma on vuosien mittaan tukenut menestyksekkäästi näiden molempien tavoitteiden saavuttamista. Sen olisi jatkossakin varmistettava YMP:n tavoitteiden täyttyminen ja autettava saavuttamaan koheesiotavoitteet. YMP:n perättäiset uudistukset ovat kuitenkin saaneet aikaan interventiovarastojen ja käytettävissä olevan tuotevalikoiman asteittaisen pientymisen. Sen vuoksi olisi säädettävä, että myös markkinoilta tehtävät hankinnat ovat ohjelman pysyvä hankintalähde.
- (25) Jotta varmistettaisiin moitteeton budjettihallinto ja jotta unionin ohjelman koheesioulottuvuutta voitaisiin täysimääräisesti hyödyntää, olisi säädettävä unionin tuelle vahvistetusta enimmäismäärästä ja jäsenvaltioiden osallistumisesta elintarvikkeiden jakeluohjelman rahoitukseen. Kokemus on lisäksi osoittanut, että ohjelma edellyttää pidemmän aikavälin näkemystä. Sen vuoksi komission olisi vahvistettava ohjelman täytäntöönpanemiseksi kolmivuotissuunnitelmia, ja jäsenvaltioiden olisi laadittava kansallisia elintarvikkeiden jakeluohjelmia, joissa esitetään jäsenvaltioiden tavoitteet ja painopisteet ohjelman suhteen, ravitsemukselliset näkökohdat mukaan luettuina. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi tehtävä riittäviä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia ja määrättävä sääntöjenvastaisuuksien yhteydessä seuraamuksia varmistaakseen, että kolmivuotissuunnitelma pannaan täytäntöön sovellettavien sääntöjen mukaisesti.
- (26) Jotta varmistettaisiin vähävaraisimmille suunnatun elintarvikkeiden jakeluohjelman avoin, johdonmukainen ja tehokas toiminta, komission olisi vahvistettava menettelyt kolmivuotissuunnitelmien hyväksymiseksi ja tarkistamiseksi sekä hyväksyttävä kyseiset suunnitelmat ja tarvittaessa niiden tarkistukset. Komission olisi vahvistettava myös kolmivuotissuunnitelmiin sisällytettäviä lisäosia koskevat säännökset, tuotteiden luovuttamista koskevat säännöt, interventiotuotteiden varastosta poistamiseen liittyvät menettelyt ja määräajat, jäsenvaltioiden väliset siirrot mukaan luettuina, ja säännöt, jotka koskevat kansallisten elintarvikkeiden jakeluohjelmien ja vuotuisten täytäntöönpanokertomusten muotoa. Lisäksi, jotta varmistettaisiin kolmivuotissuunnitelmien yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa, komission olisi vahvistettava menettelyt hyväntekeväisyysjärjestöille aiheutuneiden, jäsenvaltioiden tukikelpoisiksi katsomien kustannusten korvaamiseksi, mukaan luettuina määräajat ja määrärahojen enimmäismäärät, tarjouskilpailussa noudatettavat edellytykset ja elintarvikkeisiin ja niiden luovuttamiseen sovellettavat edellytykset. Tämän lisäksi komission olisi hyväksyttävä säännöt, joissa vahvistetaan tarkastuksia koskevat jäsenvaltioiden velvollisuudet, maksuja koskevat menettelyt ja määräajat, niiden noudattamatta jättämisen vuoksi tehtävät vähennykset sekä kirjanpitosäännökset ja kansallisten interventioelinten hoitamat tehtävät, myös jäsenvaltioiden välisten siirtojen tapauksessa.
- (27) Maitomarkkinoiden tasapainottamiseksi ja markkinahintojen vakauttamiseksi tässä asetuksessa säädetään tuen myöntämisestä tiettyjen voituotteiden yksityiseen varastointiin. Komissiolle olisi lisäksi annettava valtuudet päättää tuen myöntämisestä

valkoisen sokerin, tietynlaisten oliiviöljyjen, tiettyjen naudan- ja vasikanlihatuotteiden, sianlihan sekä lampaan- ja vuohenlihan yksityiseen varastointiin.

- (28) Naudanliha-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla sovellettavia unionin ruhojen luokitteluasteikkoja tarvitaan hintojen seurantaan ja interventiojärjestelyjen soveltamiseen kyseisillä aloilla. Lisäksi ne edistävät markkinoiden avoimuuden parantamista koskevan tavoitteen saavuttamista.
- (29) Eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta aiheutuvat vapaan liikkuvuuden rajoitukset voivat aiheuttaa hankaluuksia tiettyjen tuotteiden markkinoilla yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. Kokemus osoittaa, että vakavat markkinahäiriöt, kuten kulutuksen tai hintojen huomattava lasku, voivat johtua kansanterveyteen tai eläinten terveyteen kohdistuvien riskien aiheuttamasta kuluttajien luottamuksen menettämisestä.
- (30) Naudan- ja vasikanlihan, maidon ja maitotuotteiden, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan sekä munien ja siipikarjanlihan osalta sovellettavien poikkeuksellisten markkinatukitoimenpiteiden olisi liityttävä suoraan tautien leviämisen estämiseksi hyväksytyihin terveyttä ja eläinlääkintää koskeviin toimenpiteisiin tai johduttava niistä. Ne olisi toteutettava jäsenvaltioiden pyynnöstä vakavien häiriöiden välttämiseksi kyseisillä markkinoilla.
- (31) Olisi säädettävä komission mahdollisuudesta toteuttaa tarvittaessa erityisiä interventiotoimenpiteitä, jotta voidaan reagoida tehokkaasti ja tuloksellisesti markkinahäiriöiden uhkaan vilja-alalla, jotta voidaan estää julkisen intervention laajamittainen soveltaminen riisialalla tietyillä unionin alueilla tai korvata luonnonkatastrofeista johtuva paddy- eli raakariisin puute.
- (32) Jotta unionin sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelijöille varmistettaisiin kohtuullinen elintaso, olisi vahvistettava vähimmäishinta vakiolaatua vastaavalle kiintiösokerijuurikkaalle, ja tämä vakiolaatu olisi määriteltävä.
- (33) Sokeriyritysten ja sokerijuurikkaan viljelijöiden oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainon varmistamiseksi tarvitaan erityisiä välineitä. Sen vuoksi olisi vahvistettava toimialakohtaisia sopimuksia koskevat vakiosäännökset.
- (34) On vaikea vahvistaa koko unionille yhtenäisiä sokerijuurikkaan ostoehtoja, koska luonnolliset, taloudelliset ja tekniset olosuhteet ovat moninaiset. Toimialalla on jo sokerijuurikkaan viljelijöiden yhdistysten ja sokeriyritysten välisiä sopimuksia. Sen vuoksi puitesäännöksissä olisi määriteltävä ainoastaan sekä sokerijuurikkaan viljelijöiden että sokeriteollisuuden vaatimat vähimmäisvaatimukset, joilla varmistetaan sokerimarkkinoiden moitteeton toiminta ja mahdollisuus poiketa tietyistä säännöistä toimialan sisäisillä sopimuksilla.
- (35) Tässä asetuksessa olisi säädettävä sokerialalla sovellettavasta tuotantomaksusta, jolla voidaan rahoittaa aiheutuvia menoja.
- (36) Olisi säädettävä mahdollisuudesta päättää poistaa sokeria markkinoilta niin kauan kuin on tarpeen markkinoiden tasapainottamiseksi, jotta sokerimarkkinoiden rakenteellinen tasapaino voidaan pysyttää viitehintaa lähellä olevalla hintatasolla.

- (37) Elävien kasvien, naudat- ja vasikanlihan, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan sekä munien ja siipikarjanlihan osalta olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä, jotka helpottavat tarjonnan mukauttamista markkinoiden tarpeisiin. Tällaiset toimenpiteet voivat edistää markkinoiden vakauttamista ja kohtuullisen elintason varmistamista alalla toimivalle maatalousväestölle.
- (38) Tuotannon määrällinen rajoitus on ollut keskeinen markkinapolitiikan väline sokerialalla. Syyt, joiden vuoksi yhteisö otti aikoinaan käyttöön tuotantokiintiöjärjestelmät sokerialalla, ovat edelleen olemassa.
- (39) Tässä asetuksessa säädetyssä sokerikiintiöjärjestelmässä olisi erityisesti säilytettävä kiintiöiden oikeudellinen asema, sillä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kiintiöjärjestelmä on sokerialan markkinoita säätelevä mekanismi, jolla pyritään saavuttamaan yleisen edun kannalta tärkeitä tavoitteita.
- (40) Tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta mukauttaa sokerikiintiöitä kansallisten kiintiöiden uudelleenjakoa koskevien jäsenvaltioiden päätösten mukaisiksi.
- (41) Ottaen huomioon tarve sallia tietty kansallinen joustovara jalostusteollisuuden sekä sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelyn rakenteellisen mukauttamisen osalta kiintiöiden soveltamisaikana olisi säädettävä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta muuttaa yritysten kiintiöitä tietyissä rajoissa rajoittamatta kuitenkaan rakenneuudistusrahaston toimintaa välineenä.
- (42) Jotta ylijäämäsokeeri ei vääristäisi sokerimarkkinoita, komission olisi voitava tiettyjen perusteiden mukaisesti säätää siitä, että ylijäämäsokeeri, -isoglukoosi tai -inuliinisiirappi siirretään seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon. Siinä tapauksessa, että sovellettavat edellytykset eivät joidenkin määrien osalta täyty, säädetään myös ylijäämämaksusta, jotta kyseiset markkinatilannetta uhkaavat määrät eivät kasaantuisi.
- (43) Maitokiintiöjärjestelmä olisi säilytettävä vuoteen 2015 asti, jolloin sen voimassaolo päättyy, samoin kuin suoraan kulutukseen kerättyihin tai myytyihin tietyn takuukynnyksen ylittäviin maitomääriin sovellettava maksu.
- (44) Ero maidon toimitusten ja suoramyyntin välillä olisi säilytettävä, ja järjestelmää olisi sovellettava tilakohtaisten viiterasvapitoisuuksien ja rasvapitoisuuden kansallisen viitearvon perusteella. Viljelijöiden olisi sallittava tiettyin edellytyksin siirtää tilakohtaisia kiintiöitään väliaikaisesti. Lisäksi olisi säilytettävä periaate, jonka mukaan tilakohtainen viitemäärä siirretään ostajalle, vuokralaiselle tai perijälle, silloin kun tila myydään, vuokrataan tai siirretään perintönä, samalla kun olisi pidettävä voimassa poikkeukset periaatteeseen, jonka mukaan kiintiöt ovat tilasidonnaisia, jotta voidaan jatkaa maidontuotannon rakenneuudistusta jatkamiseksi ja parantaa ympäristön tilaa. Olisi vahvistettava säännöt, joiden mukaan jäsenvaltioilla on kiintiöiden erilaisten siirtotapojen mukaan ja puolueettomin perustein mahdollisuus siirtää osa siirretyistä määristä kansalliseen varantoon.
- (45) Maidosta ja muista maitotuotteista perittävä ylijäämämaksu olisi vahvistettava ennaltaehkäisevälle tasolle, ja jäsenvaltioiden olisi suoritettava se heti, kun kansallinen kiintiö ylittyy. Tämän jälkeen jäsenvaltion olisi jaettava maksuvelvoite sellaisten

tuottajien kesken, jotka ovat myötävaikuttaneet ylitykseen. Näiden tuottajien olisi maksettava jäsenvaltiolle osuutensa maksusta, joka johtuu käytettävissä olevan määrän ylittämisestä. Jäsenvaltioiden olisi suoritettava Euroopan maatalouden tukirahastolle (maataloustukirahasto) kansallisen kiintiönsä ylittävää osuutta vastaava maksu, josta vähennetään kiinteä 1 prosentin suuruinen määrä, jotta voidaan ottaa huomioon konkurssitapaukset tai tiettyjen tuottajien lopullinen kyvyttömyys suorittaa osuutensa maksusta.

- (46) Maitokiintiöjärjestelmän päätarkoitus, eli asianomaisten markkinoiden kysynnän ja tarjonnan välisen epätasapainon ja siitä johtuvan rakenteellisen ylijäämän vähentäminen ja tästä seuraava markkinoiden tasapainottaminen, on näyttänyt heikentävän markkinasuuntautuneisuutta, koska se on vääristänyt tuottajien reagointia hintasignaaleihin ja estänyt tuotannon tehostamista hidastamalla rakenneuudistusta. On säädetty maitokiintiöiden asteittaisesta poistamisesta yhden prosentin vuosittaisin lisäyksin kutakin markkinointivuotta kohti markkinointivuodesta 2009/2010 markkinointivuoteen 2013/2014. Jäsenvaltioille olisi alan uudelleenjärjestelyn puitteissa annettava 31 päivään maaliskuuta 2014 asti mahdollisuus myöntää täydentävää kansallista tukea tiettyjen rajojen puitteissa. Asetukseen (EY) N:o 1234/2007, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 248/2008⁸, sisällytetyt kiintiöiden korotukset ja yhden prosentin vuotuinen korotus yhdessä muiden muutosten kanssa, joilla pienennetään maidon ylijäämämaksun todennäköisyyttä, merkitsevät, että mikäli yhden prosentin vuotuisia korotuksia sovelletaan markkinointivuodesta 2009/2010 markkinointivuoteen 2013/2014, nykyisten tuotantotapojen perusteella ylijäämämaksun riski on ainoastaan Italiassa. Kaikkien jäsenvaltioiden nykyiset tuotantotavat huomioon ottaen kiintiön korotus on näin ollen kohdistettu Italian hyväksi tämän riskin välttämiseksi.
- (47) Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädetään erilaisista tukijärjestelmistä. Kuivatun rehun sekä pellavan ja hampun järjestelmässä on säädetty jalostustuista kyseisten alojen sisämarkkinoiden sääntelemiseksi. Asetuksella (EY) N:o 72/2009 tehtyjen muutosten seurauksena ja yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009⁹ mukaisesti tukea myönnetään kuivatulle rehulle 1 päivään huhtikuuta 2012 asti ja pitkille pellavakuiduille, lyhyille pellavakuiduille ja hampukuiduille markkinointivuoteen 2011/2012 asti. Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 72/2009, säädettyä perunatärkkelyskiintiöiden järjestelmää ja asiaankuuluvaa vähimmäishintaa sovelletaan ainoastaan markkinointivuoden 2011/2012 loppuun asti.
- (48) Maitomarkkinoiden tasapainottamiseksi ja maidon ja maitotuotteiden markkinahintojen vakauttamiseksi on tarpeen toteuttaa toimenpiteitä, joilla lisätään maitotuotteiden myyntimahdollisuuksia. Tässä asetuksessa olisi säädettävä markkinointitukien myöntämistä maitotuotteiden tiettyihin käyttötarkoituksiin. Lisäksi olisi säädettävä, että maidon kulutuksen edistämiseksi nuorten parissa unionin olisi

⁸ EUVL L 76, 19.3.2008, s. 6.

⁹ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

vastattava osittain niistä kustannuksista, joita aiheutuu koulujen oppilaille toimitettavaa maitoa koskevan tuen myöntämisestä.

- (49) Olisi säädettävä mahdollisuudesta myöntää tuotantotukea silloin, kun tiettyjen teollisuuden, kemian tai lääketieteellisuuden tuotteiden valmistus edellyttää toimenpiteiden toteuttamista tiettyjen sokerituotteiden käyttöön saattamiseksi.
- (50) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti humalan pinta-aratuki on irrotettu tuotannosta 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen. Jotta humalan tuottajaorganisaatiot voisivat jatkaa toimintaansa entiseen tapaan, olisi erityisesti säädettävä, että kyseisissä jäsenvaltioissa vastaavat määrät on käytettävä samoihin toimintoihin.
- (51) Unionin rahoitusosuutta, joka vastaa prosenttiosuutta, jonka jäsenvaltiot voivat pidättää suorasta tuesta asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti, tarvitaan hyväksytyjen toimijaorganisaatioiden kannustamiseksi laatimaan toimintaohjelmia oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantamiseksi. Tästä syystä tässä asetuksessa olisi säädettävä unionin tuesta, jota myönnetään kyseisissä toimintaohjelmissä toteutettaville toimille osoitetun ensisijaisuuden mukaan.
- (52) Tässä asetuksessa tehdään ero toisaalta hedelmien ja vihannesten, joihin kuuluvat kaupan pidettävät hedelmät ja vihannekset sekä jalostukseen tarkoitettut hedelmät ja vihannekset, ja toisaalta hedelmä- ja vihannesjalosteiden välillä. Tuottajaorganisaatioita, toimintaohjelmia ja unionin taloudellista tukea koskevia sääntöjä sovelletaan ainoastaan hedelmiin ja vihanneksiin ja yksinomaan jalostukseen tarkoitettuihin hedelmiin ja vihanneksiin.
- (53) Tuottajaorganisaatiot ovat hedelmä- ja vihannesalan järjestelmän perustoimijoita. Koska kysyntä keskittyy entistä enemmän, tuottajien markkina-aseman vahvistamiseksi on edelleen taloudellisesti välttämätöntä keskittää tarjontaa kyseisten organisaatioiden avulla. Tarjonnan keskittämisen olisi oltava vapaaehtoista, ja sen on osoitettava hyödyllisyytensä niiden palvelujen laajuuden ja tehokkuuden kautta, joita tuottajaorganisaatiot jäsenilleen tarjoavat. Koska tuottajaorganisaatiot toimivat yksinomaan jäsentensä edun mukaisesti, niiden olisi katsottava toimivan taloudellisissa asioissa jäsentensä nimissä ja puolesta.
- (54) Hedelmien ja vihannesten tuotanto on vaikeasti ennakoitavaa, ja tuotteet helposti pilaantuvia. Vähäisetkin ylijäämät voivat häiritä markkinoita merkittävästi. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön kriisinhallintatoimenpiteitä. Tuottajaorganisaatioiden kiinnostavuuden lisäämiseksi kyseiset toimenpiteet olisi sisällytettävä toimintaohjelmiin.
- (55) Hedelmien ja vihannesten tuotannossa ja kaupan pitämisessä olisi otettava huomioon ympäristönäkökohdat, myös viljelymenetelmien osalta, sekä käytetyistä tarvikkeista huolehtiminen sekä markkinoilta poistettujen tuotteiden hävittäminen, erityisesti vesien laadun suojelun, luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja maisemanhoidon osalta.
- (56) Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden, tiettyjen unionin syrjäisimpien alueiden tai Egeanmeren pienten saarten hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmien, jotka haluavat saada tuottajaorganisaation aseman tämän asetuksen mukaisesti, olisi voitava saada

siirtymäaika, jonka kuluessa niille voidaan myöntää kansallista ja unionin taloudellista tukea tiettyjä tuottajaryhmän sitoumuksia vastaan.

- (57) Jotta hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioilla olisi suurempi vastuu erityisesti tekemistään taloudellisista päätöksistä ja jotta niille myönnettyjä julkisia varoja suunnattaisiin tulevaisuutta ajatellen, olisi vahvistettava tällaisten varojen käyttöedellytykset. Tuottajaorganisaatioiden toimintarahastojen rahoitus on syytä toteuttaa yhteisrahoituksena. Rahoituksen kohteita olisi voitava erityistapauksissa laajentaa. Toimintarahastosta olisi rahoitettava ainoastaan hedelmä- ja vihannesalan toimintaohjelmia. Unionin menojen hallitsemiseksi toimintarahaston perustaville tuottajaorganisaatioille myönnettävälle tuelle olisi asetettava yläraja.
- (58) Alueilla, joilla hedelmä- ja vihannesalan tuotannon organisointi on vähäistä, olisi sallittava kansallisen täydentävän tuen myöntäminen. Unionin olisi korvattava nämä tuet jäsenvaltioille, jotka ovat rakenteellisista syistä erityisen epäedullisessa asemassa.
- (59) Järjestelmän yksinkertaistamiseksi ja kustannusten vähentämiseksi toimintarahastojen osalta tukikelpoisia menoja koskevat menettelyt ja säännöt olisi mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistettava maaseudun kehittämisohjelmia koskevien menettelyjen ja sääntöjen kanssa edellyttämällä, että jäsenvaltiot laativat toimintaohjelmia koskevan kansallisen strategian.
- (60) Hedelmien ja vihannesten vähäiseen kulutukseen lasten keskuudessa on suotavaa puuttua lisäämällä pysyvästi hedelmien ja vihannesten osuutta lasten ruokavaliassa vaiheessa, jossa heidän ruokailutottumuksensa muotoutuvat. Sen vuoksi olisi säädettävä unionin tuesta, jolla osarahoitetaan hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanian tuotteiden toimittamista lapsille kouluihin ja jolla osarahoitetaan myös eräitä asiaan liittyviä logistiikka-, jakelu-, laitteisto-, mainonta-, seuranta- ja arviointikustannuksia. Asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden, jotka haluavat hyödyntää kouluhedelmäjärjestelmää, olisi laadittava ennakolta kansallinen strategia. Strategian olisi sisällettävä muun muassa luettelo tukikelpoisista tuotteista, jotka on valittu objektiivisin perustein, mukaan lukien kausiluonteisuus, tuotteiden saatavuus tai ympäristönäkökohdat.
- (61) Jotta varmistettaisiin kouluhedelmäjärjestelmän moitteeton budjettihallinto, olisi säädettävä unionin tuelle vahvistetusta enimmäismäärästä ja yhteisrahoituksen enimmäisosuuksista. Unionin tukea ei pitäisi käyttää korvaamaan olemassa olevien kansallisten kouluhedelmäjärjestelmien rahoitusta. Talousarviorajoitusten vuoksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava korvata rahoitusosuutensa kouluhedelmäjärjestelmässä yksityiseltä sektorilta saatavilla rahoitusosuuksilla. Järjestelmän tehostamiseksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä liitännäistoimenpiteistä, joihin jäsenvaltiot voisivat myöntää kansallista tukea.
- (62) On tärkeää säätää viinialan tukitoimenpiteistä, joilla voidaan vahvistaa kilpailurakenteita. Vaikka kyseisten toimenpiteiden rahoitus ja määrittely on unionin tehtävä, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus valita tarvittavat toimenpiteet omia alueitaan varten ottaen tarvittaessa huomioon alueelliset erityispiirteensä ja sisällyttää ne kansallisiin tukiohjelmiinsa. Näiden ohjelmien täytäntöönpanon pitäisi olla jäsenvaltioiden vastuulla.

- (63) Kansallisten tukiohjelmien yhtenä tärkeimpänä tukikelpoisena toimenpiteenä olisi oltava unionin viinien menekinedistäminen ja markkinointi kolmansissa maissa. Määrärahoja olisi edelleen myönnettävä rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen, koska nämä toimet vaikuttavat alaan positiivisesti. Tukea olisi myönnettävä myös alalle tehtäviin investointeihin, joilla pyritään parantamaan yritysten taloudellista suorituskykyä sinällään. Sivutuotteiden tislauksen olisi oltava niiden jäsenvaltioiden käytettävissä, jotka haluavat käyttää tällaista välinettä viinin laadun varmistamiseen samalla ympäristöä suojelemaan.
- (64) Ennaltaehkäisevien välineiden, joita ovat satovakuutus, sijoitusrahastot ja rypäleiden korjaaminen raakana, olisi oltava viinialan tukiohjelmissa tukikelpoisia, jotta tuottajia kannustettaisiin toimimaan kriisitilanteissa vastuullisesti.
- (65) Jäsenvaltiot voivat eri syistä pitää parempana myöntää viljelijöille tuotannosta irrotettua tukea tilatukijärjestelmässä. Tämä mahdollisuus olisikin jätettävä jäsenvaltioiden ratkaistavaksi, ja tilatukijärjestelmän erityispiirteiden vuoksi tällaisten siirtojen olisi oltava peruuttamattomia, ja niiden perusteella olisi vastaavasti supistettava kansallisille viinialan tukiohjelmiin varattuja määrärahoja seuraavina vuosina.
- (66) Viinialaa olisi tuettava myös Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005¹⁰ mukaisista rakennetoimenpiteistä. Jotta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaiset määrärahat lisääntyisivät, määrärahoja olisi siirrettävä asteittain sen talousarvioon, kun kyse on riittävän suurista määristä.
- (67) Jäsenvaltioiden olisi voitava panna toimialakohtaisten organisaatioiden tekemät päätökset täytäntöön viinimarkkinoiden toimivuuden parantamiseksi. Päätösten perusteella ei pitäisi kuitenkaan voida toteuttaa menettelyjä, jotka voivat vääristää markkinoita.
- (68) Viinin ylituotanto on pahentunut unionissa, kun uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskieltoa on rikottu. Unionissa on merkittävä määrä laittomia istutuksia, jotka synnyttävät epätervettä kilpailua ja pahentavat viinialan ongelmia. Tämä ongelma on ratkaistava.
- (69) Vaikka uusien viljelmien väliaikainen istutuskielto on vaikuttanut jonkin verran viinimarkkinoiden tarjonnan ja kysynnän tasapainoon, se on samanaikaisesti luonut esteitä kilpailukykyisille tuottajille, jotka tarvitsevat joustavuutta kasvaneeseen kysyntään vastaamiseksi. Koska markkinatasapainoa ei ole vielä saavutettu ja koska raivausjärjestelmän kaltaisten liitännäistoimenpiteiden vaikutus näkyy viipeellä, on tärkeää pitää uusien viljelmien istutuskielto voimassa 31 päivään joulukuuta 2015, jolloin se olisi lopullisesti lakkautettava, jotta kilpailukykyiset tuottajat voivat vapaasti toimia markkinaedellytysten mukaisesti. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus jatkaa tätä kieltoa alueillaan 31 päivään joulukuuta 2018 saakka, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi.

¹⁰ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

- (70) Olisi sallittava edelleenkin jonkin verran liikkumavaraa esimerkiksi kansallisten tai alueellisten varantojen järjestelmien muodossa, jotta parannettaisiin viinintuotantokyvyn hallintaa ja edistettäisiin paikkausistutusoikeuksien tehokasta käyttöä, mikä puolestaan lieventäisi väliaikaisen istutuskiellon vaikutusta.
- (71) Kansallisen tuen myöntäminen voi vaarantaa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan. Viinin yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluviin viinialan tuotteisiin olisi periaatteessa sovellettava valtiontukea koskevia perussopimuksen määräyksiä. Raivauspalkkiota ja eräisiin tukiohjelmiin liittyviä toimenpiteitä koskevissa säännöksissä ei kuitenkaan pitäisi sinänsä estää kansallisten tukien myöntämistä samaan tarkoitukseen.
- (72) Viinialan tilatukijärjestelmään sisällyttämiseksi kaikkien aktiivisessa tuotannossa olevien viininviljelyalojen olisi oltava tukikelpoisia tilatukijärjestelmässä, josta säädetään asetuksessa (EY) N:o 73/2009.
- (73) Maatalousalaksi luettavalle mehiläishoidolle on ominaista tuotantoedellytysten ja -tasojen monimuotoisuus sekä taloudellisten toimijoiden hajaannus ja epäyhtenäisyys niin tuotannon kuin kaupan pitämisen vaiheissa. Lisäksi varroapunkin lisääntyminen viime vuosina useissa jäsenvaltioissa ja tämän tuholaisen hunajantuotannolle aiheuttamat vaikeudet edellyttävät, että unionin toimia jatketaan, sillä varroapunkkia ei voida kokonaan hävittää ja se on käsiteltävä sallituilla tuotteilla. Näissä olosuhteissa ja mehiläistuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi unionissa on tarpeen laatia joka kolmas vuosi kansalliset ohjelmat, joihin sisältyy tekninen apu, varroapunkin torjunta, siirtohoidon järjeistäminen, unionin mehiläiskannan lisääminen sekä yhteistyö mehiläishoitoa ja siitä saatavia tuotteita koskevien tutkimusohjelmien kanssa mehiläistuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen yleisten edellytysten parantamiseksi. Unionin tulisi osallistua kansallisten ohjelmien rahoitukseen.
- (74) Silkkiäistoukkien kasvatukseen tarkoitettu unionin tuki olisi myönnettävä yhtä käytettyä silkkiäismunalaatikkaa kohden.
- (75) Maataloustuotteiden kaupan pitämistä koskevien vaatimusten soveltaminen voi parantaa tuotannon ja kaupan pitämisen taloudellisia edellytyksiä sekä tuotteiden laatua. Näin ollen tällaisten vaatimusten soveltaminen on tuottajien, kauppiaiden ja kuluttajien edun mukaista.
- (76) Maataloustuotteiden laatu- ja laatupolitiikasta annetun komission tiedonannon¹¹ ja siitä käydyn keskustelun seurauksena katsotaan, että ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset on aiheellista säilyttää kuluttajien odotusten huomioon ottamiseksi sekä maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja maataloustuotteiden laadun parantamiseksi.
- (77) Jotta taattaisiin, että kaikki tuotteet ovat laadultaan virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia, ja rajoittamatta säännöksiä, joita on annettu elintarvikealalla ja erityisesti yleisessä elintarvikelainsäädännössä, josta säädetään elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden

¹¹ KOM(2009) 234 lopullinen.

turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002¹², ja sen periaatteita ja vaatimuksia, edellä mainitussa komission tiedonannossa suunniteltu kaupan pitämisen yleinen perusvaatimus olisi asianmukainen tuotteille, joihin ei sovelleta ala- tai tuotekohtaisia kaupan pitämisen vaatimuksia. Jos tällaiset tuotteet ovat jonkin tapauskohtaisesti sovellettavan kansainvälisen standardin mukaisia, kyseiset tuotteet olisi katsottava kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukaisiksi.

- (78) Eräiden alojen ja/tai tuotteiden osalta määritelmät, nimitykset ja/tai myyntinimitykset ovat tärkeässä asemassa kilpailuedellytysten määräytymisen kannalta. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa kyseisten alojen ja/tai tuotteiden osalta määritelmät, nimitykset ja myyntinimitykset, joita olisi käytettävä unionissa vain sellaisten tuotteiden kaupan pitämiseksi, jotka ovat vastaavien vaatimusten mukaisia.
- (79) Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 on säilytetty aiemmissa yhteisissä markkinajärjestelyissä vahvistettu kaupan pitämisen vaatimukseen sovellettava alakohtainen lähestymistapa. On aiheellista ottaa käyttöön horisontaalisia säännöksiä.
- (80) Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 komissiolle on tähän asti annettu valtuudet antaa kaupan pitämisen vaatimuksia koskevat säännökset. Vaatimusten yksityiskohtaisen teknisen luonteen vuoksi ja koska on jatkuvasti tarpeen parantaa niiden tehokkuutta ja mukauttaa niitä kauppatapojen kehitykseen, on aiheellista ulottaa tämä lähestymistapa kaikkiin kaupan pitämisen vaatimukseen samalla kun täsmennetään perusteet, jotka on otettava huomioon asiaa koskevia sääntöjä vahvistettaessa.
- (81) Kaupan pitämisen vaatimuksia olisi sovellettava, jotta markkinoille voitaisiin toimittaa standardoitua ja tyydyttävää laatua olevia tuotteita. Niiden olisi koskettava erityisesti määritelmiä, luokittelua, tarjontamuotoa ja pakkausmerkintöjä, pakkaamista, tuotantotapaa, säilyttämistä, kuljettamista, tuottajia koskevia tietoja, eräiden aineiden pitoisuuksia, asiaan liittyviä hallinnollisia asiakirjoja, varastointia, varmentamista, kaupan pitämistä ja määräaikoja.
- (82) Ottaen huomioon kuluttajien tarve saada riittäviä ja avoimia tuotetietoja olisi erityisesti oltava mahdollista määritellä tapauskohtaisesti asianmukaisella maantieteellisellä tasolla maataloustuotannon paikkaa koskevat tarkoituksenmukaiset merkinnät ottaen samalla huomioon joidenkin alojen erityispiirteet varsinkin jalostettujen maataloustuotteiden osalta.
- (83) Ala- tai tuotekohtaisia kaupan pitämisen vaatimuksia määritellessään komission olisi otettava huomioon kuluttajien odotukset, kunkin alan erityispiirteet ja kansainvälisten elinten suositukset.
- (84) Tämän lisäksi olisi säädettävä tarpeen mukaan toteutettavista erityistoimenpiteistä, jotka liittyvät erityisesti analyysimenetelmiin, jotta voidaan välttää väärinkäytökset, jotka liittyvät kuluttajille esitettyjen tuotteiden laatuun ja aitouteen.
- (85) Kaupan pitämisen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi olisi säädettävä tarkastuksista ja seuraamuksista tapauksissa, joissa asiaan liittyviä velvollisuuksia ei ole noudatettu. Jäsenvaltioiden olisi otettava vastuu tällaisista tarkastuksista.

¹² EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

- (86) Kaupan pitämisen vaatimuksia olisi periaatteessa sovellettava kaikkiin unionissa kaupan pidettäviin tuotteisiin.
- (87) On aiheellista säätää kolmansista maista tuotaviin tuotteisiin sovellettavista erityissäännöistä, joiden mukaan eräissä kolmansissa maissa voimassa olevat erityissäännökset saattavat antaa perusteet poiketa kaupan pitämisen vaatimuksista, jos niiden vastaavuus yhteisön lainsäädännön kanssa voidaan taata.
- (88) Levitettävien rasvojen osalta on aiheellista ottaa käyttöön jäsenvaltioiden mahdollisuus antaa tai pitää voimassa eräitä, laatutasoja koskevia kansallisia sääntöjä.
- (89) Viiniä koskevia säännöksiä olisi sovellettava ottaen huomioon perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyt sopimukset.
- (90) On aiheellista vahvistaa rypälelajikkeiden luokittelua koskevat säännöt, joiden mukaan enemmän kuin 50 000 hehtolitraa vuodessa tuottavien jäsenvaltioiden olisi edelleen oltava vastuussa niiden rypälelajikkeiden luokittelusta, joista viinin valmistaminen on sallittua niiden alueilla. Eräät rypälelajikkeet olisi jätettävä luokittelun ulkopuolelle.
- (91) On aiheellista määritellä tietyt viininvalmistusmenetelmät ja viinintuotantoon liittyvät rajoitukset, jotka koskevat erityisesti viinin leikkaamista ja tietynlaisen kolmansista maista peräisin olevan rypäleen puristemehun, viinirypälemehun ja tuoreiden rypäleiden käyttöä. Kansainväliset vaatimukset täyttääkseen komission olisi pääsääntöisesti nojaututtava Kansainvälisen viinijärjestön (OIV) suositteliin viininvalmistusmenetelmiin.
- (92) Jäsenvaltioille olisi annettava viinialalla lupa rajoittaa joidenkin viininvalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käyttö ja soveltaa tiukempia rajoituksia alueellaan tuotettuihin viineihin sekä sallia sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole sallittuja, koekäyttö erikseen vahvistettavin edellytyksin.
- (93) Laatuviinien käsite perustuu unionissa muun muassa viinin maantieteelliseen alkuperään liittyviin erityisominaisuuksiin. Kuluttaja tunnistaa tällaiset viinit niille myönnettyistä suojatuista alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä. Jotta asianomaisten tuotteiden laatuväitteitä tukeva kehys olisi avoin ja kehittyneempi, olisi otettava käyttöön järjestelmä, jossa alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevat hakemukset tutkitaan noudattaen lähestymistapaa, jota sovelletaan unionin horisontaalisessa laatu politiikassa muihin elintarvikkeisiin kuin viiniin ja väkeviin alkoholijuomiin maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006¹³ mukaisesti.
- (94) Alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien erityisten laatuominaisuuksien säilyttämiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa tässä suhteessa tiukempia sääntöjä.
- (95) Jotta viinin maantieteelliset merkinnät ja alkuperänimitykset saisivat suojan unionissa, ne olisi hyväksyttävä ja rekisteröitävä unionin tasolla. Jotta varmistetaan, että

¹³ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

nimitykset täyttävät tässä asetuksessa säädetty edellytykset, asianomaisen jäsenvaltion kansallisten viranomaisten olisi tutkittava hakemukset noudattaen yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, joihin kuuluu kansallinen menettely, jossa voidaan esittää hakemusta koskevia vastaväitteitä. Komission olisi sen jälkeen tutkittava hakemukset varmistaakseen, ettei niissä ole selkeitä virheitä ja että unionin lainsäädäntö ja soveltamisjäsenvaltion ulkopuolisten sidosryhmien etu otetaan huomioon.

- (96) Suojaa olisi voitava hakea kolmansien maiden alkuperänimityksille ja maantieteellisille merkinnöille, jotka ovat suojattuja alkuperämaassaan.
- (97) Rekisteröintimenettelyssä olisi annettava kaikille jäsenvaltion tai kolmannen maan luonnollisille tai oikeushenkilöille, joiden oikeutettua etua asia koskee, mahdollisuus käyttää oikeuksiaan esittämällä vastaväitteensä.
- (98) Rekisteröidyillä alkuperänimityksillä ja maantieteellisillä merkinnöillä olisi oltava suoja sellaista käyttöä vastaan, joka hyödyntää perusteettomasti edellytykset täyttävien tuotteiden mainetta. Rehellisen kilpailun edistämiseksi ja kuluttajien harhauttamisen estämiseksi suojan olisi koskettava myös tuotteita ja palveluja, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, perussopimuksen liitteeseen I kuulumattomat tuotteet mukaan luettuina.
- (99) Tiettyjä merkintöjä on käytetty unionissa perinteisesti, ja ne antavat kuluttajille viinien erityispiirteistä ja laadusta tietoja, jotka täydentävät alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä ilmeneviä tietoja. Tällaiset perinteiset merkinnät olisi voitava suojata unionissa sisämarkkinoiden toimivuuden ja rehellisen kilpailun varmistamiseksi sekä sen välttämiseksi, että kuluttajia johdettaisiin harhaan.
- (100) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien viinialan tuotteiden kuvauksella, nimityksellä ja tarjontamuodolla voi olla merkittävä vaikutus niiden markkinoitavuuteen. Jäsenvaltioiden viinituotteiden merkintöjä koskevan lainsäädännön erot voivat haitata sisämarkkinoiden toimintaa. Sen vuoksi olisi vahvistettava säännöt, joissa otetaan huomioon kuluttajien ja tuottajien oikeutetut edut. Tästä syystä on aiheellista säätää unionin merkintäsäännöistä.
- (101) Jos muodostuu tai on vaarassa muodostua maitotuotteiden ylijäämiä, jotka aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, olisi myönnettävä tukea eläinten rehuksi tarkoitetulle unionissa tuotetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle. Kaseiinien ja kaseinaattien käyttöä juuston valmistuksessa koskevien sääntöjen tarkoituksena on torjua mainitusta tukijärjestelmästä mahdollisesti aiheutuvat haittavaikutukset ottaen huomioon se, että korvaaminen kaseiinilla ja kaseinaateilla on vahingollista juustoille, ja siten vakauttaa markkinoita.
- (102) Tässä asetuksessa keskitytään politiikan päämäärien saavuttamiseksi eri tyyppisiin organisaatioihin, erityisesti yhteisen toiminnan kohteena olevien tuotteiden markkinoiden vakauttamiseksi sekä niiden laadun parantamiseksi ja takaamiseksi. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 asiaa koskevat säännökset perustuvat jäsenvaltioiden tai tietyin edellytyksin komission tunnustamiin organisaatioihin. Kyseiset säännökset olisi pidettävä voimassa.

- (103) Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen toiminnan tehostamiseksi ja toivottavan vakauden varmistamiseksi markkinoilla jäsenvaltioiden olisi sallittava tietyin edellytyksin laajentaa kyseisen alueen tuottajaorganisaation tai liiton vahvistamien, erityisesti tuotantoa, kaupan pitämistä ja ympäristönsuojelua koskevien sääntöjen soveltamisala koskemaan kyseisen alueen tuottajaorganisaatioon kuulumattomia tuottajia.
- (104) Erityisesti hedelmä- ja vihannesalalla olisi voitava myöntää erityishyväksyntä organisaatioille, jotka todistavat olevansa riittävän edustavia ja jotka toteuttavat käytännön toimia perussopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamiseksi. Tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen antamien sääntöjen soveltamisalan laajentamista ja siitä aiheutuvien kustannusten jakamista koskevia säännöksiä olisi tavoitteiden samankaltaisuuden vuoksi sovellettava myös toimialakohtaisiin järjestöihin. Tupakka-alan toimialakohtaisiin organisaatioihin olisi sovellettava vastaavaa lähestymistapaa.
- (105) [Tuotannon järkipärisen kehityksen varmistamiseksi ja siten maitotuottajien kohtuullisen elintason takaamiseksi tuottajien neuvotteluvoimaa jalostajiin nähden olisi vahvistettava, jotta lisäarvo jakautuisi tasaisemmin toimitusketjussa. Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi olisi hyväksyttävä perussopimuksen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti säännös, jonka mukaan maidontuottajat voivat perustaa tuottajaorganisaatioita tai niiden liittoja neuvottelemaan meijereiden kanssa sopimusehdoista, hinnat mukaan luettuina, yhteisesti jäsentensä koko tuotannosta tai sen osasta. Maitomarkkinoiden tehokkaan kilpailun säilyttämiseksi tätä mahdollisuutta olisi sovellettava asianmukaisin määrällisin rajoin. Myös tuottajaorganisaatioiden olisi siksi oltava YMJ:n mukaisesti hyväksyttäviä
- (106) EU:n tasolla on otettu käyttöön sääntöjä joidenkin alojen toimialakohtaisten organisaatioiden toiminnalle. Näillä organisaatioilla voi olla merkittävä asema toimitusketjun toimijoiden välisen vuoropuhelun ja parhaiden käytänteiden edistämässä sekä markkinoiden avoimuuden lisäämisessä. Tällaisia sääntöjä olisi sovellettava myös maito- ja maitotuotealalla, ja niitä voitaisiin täydentää tällaisten organisaatioiden asemaa selkeyttävillä säännöksillä kilpailulainsäädännön mukaisesti samalla kuitenkin varmistaen, etteivät ne vääristä kilpailua tai sisämarkkinoita eivätkä estä yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa.]
- (107) Tietyillä aloilla, lukuun ottamatta aloja, joiden osalta nykyisissä säännöissä säädetään tuottaja- tai toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksynnästä, jäsenvaltiot saattavat haluta hyväksyä tällaisia kansalliseen lainsäädäntöön perustuvia organisaatioita sikäli kuin tämä on unionin lainsäädännön mukaista.
- (108) Sisämarkkinat edellyttävät kauppajärjestelmän käyttöönottoa unionin ulkorajoilla. Kauppajärjestelmän olisi sisällettävä tuontitulli- ja vientitukijärjestelmä, ja sen olisi periaatteessa vakautettava unionin markkinat. Kauppajärjestelmän olisi perustuttava Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyihin sitoumuksiin.
- (109) Kauppavirtojen seuranta on ensisijaisesti hallinnointia koskeva asia, ja se olisi hoidettava joustavasti. Päätös todistuksia koskevista vaatimuksista olisi tehtävä ottaen huomioon todistusten tarve kyseisten markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti kyseisten tuotteiden tuonnin seurannan kannalta.

- (110) Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimusten mukaisiin maataloustuotteisiin sovellettavat tullit vahvistetaan yleensä yhteisessä tullitariffissa. Joidenkin vilja- ja riisialojen tuotteiden osalta on kuitenkin lisämekanismien käyttöönoton vuoksi tarpeen säätää mahdollisuudesta tehdä poikkeuksia.
- (111) Tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista unionin markkinoille aiheutuvien mahdollisten epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi tällaisten tuotteiden tuonnista olisi maksettava lisätulli, jos tietyt edellytykset täyttyvät.
- (112) On aiheellista avata ja hallinnoida tietyin edellytyksin perussopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai muista säädöksistä johtuvia tuontitariffikiintiöitä.
- (113) Sekoitukseen sovellettavien tuontimaksujen tavoitteena on varmistaa viljan, riisin ja rikkoutuneiden riisinyvien sekoituksia koskevan tullijärjestelmän moitteeton toiminta.
- (114) Tässä asetuksessa määritellään puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin perinteinen hankintatarve markkinointivuotta kohden. Puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin tuontitodistuksia olisi unionin jalostusteollisuuden hankintojen varmistamiseksi myönnettävä kunkin markkinointivuoden ensimmäisinä kolmena kuukautena vain päätoimisille puhdistamoille perinteisen hankintatarpeen asettamissa rajoissa.
- (115) Jotta laittomat hamppuviljelmät eivät häiritsisi kuiduntuotantoon tarkoitetun hampun yhteistä markkinajärjestelyä, tässä asetuksessa olisi säädettävä hampun ja hampunsiementen tuonnin valvonnasta sen varmistamiseksi, että tällaiset tuotteet tarjoavat tietyt takeet tetrahydrokannabinolipitoisuuden (THC) osalta. Lisäksi muiden kuin kylvämiseen tarkoitettujen hampunsiementen tuontiin olisi edelleenkin sovellettava valvontajärjestelmää, johon sisältyy kyseisten tuojien hyväksymisjärjestelmä.
- (116) Tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä unionin ulkorajoilla. Sisämarkkina- ja tullimekanismi voi kuitenkin poikkeuksellisissa olosuhteissa osoittautua riittämättömäksi. Unionin olisi tällöin voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta unionin markkinat eivät jäisi ilman suojaa mahdollisesti aiheutuvia häiriöitä vastaan. Tällaisten toimenpiteiden olisi oltava unionin kansainvälisten sitoumusten mukaisia.
- (117) Olisi säädettävä mahdollisuudesta kieltää sisäisen ja ulkoisen jalostusmenettelyn käyttö. Sen vuoksi on aiheellista säätää mahdollisuudesta keskeyttää sisäisen ja ulkoisen jalostusmenettelyn käyttö tällaisissa tilanteissa.
- (118) Unionin osallistuminen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen tuotteiden kansainväliseen kauppaan olisi voitava turvata säätämällä mahdollisuudesta myöntää kolmansiin maihin suuntautuvalla viennillä unionin hintojen ja maailmanmarkkinahintojen väliseen erotukseen perustuvaa WTO-sitoumusten mukaista vientitukea. Tuettuun vientiin olisi sovellettava arvoon ja määrään perustuvia rajoituksia.
- (119) Vientitukia vahvistettaessa olisi arvoon perustuvien rajoitusten noudattaminen varmistettava valvomalla, että tuet maksetaan maataloustukirahaston sääntöjen mukaisesti. Valvontaa voidaan helpottaa vientitukien pakollisella

ennakkovahvistuksella, samalla kun sallitaan eriytetyn vientituen osalta ennalta vahvistetun määräpaikan muuttaminen sen maantieteelliseen alueen sisällä, jolla sovelletaan yhtenäistä vientituen määrää. Jos määräpaikkaa muutetaan, olisi maksettava todelliseen määräpaikkaan sovellettavaa vientitukea siten, että enimmäismäärä on ennalta vahvistettuun määräpaikkaan sovellettava tuen määrä.

- (120) Määrällisten rajoitusten noudattaminen olisi varmistettava luotettavan ja tehokkaan seurantajärjestelmän avulla. Vientitukien myöntämisen edellytyksenä olisi tätä varten oltava vientitodistus. Vientitukia olisi myönnettävä käytettävissä olevien enimmäismäärien rajoissa kunkin tuotteen tilanteen mukaan. Kyseiseen sääntöön olisi sallittava poikkeuksia vain perussopimuksen liitteeseen I kuulumattomien jalostettujen tuotteiden osalta, joihin ei sovelleta määrärajoituksia. Olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa hallintoa koskevien sääntöjen tiukasta noudattamisesta sellaisen tukea saavan viennin osalta, joka ei todennäköisesti ylitä vahvistettuja määriä.
- (121) Elävien nautaeläimien viennin osalta olisi säädettävä, että vientitukien myöntäminen ja maksaminen edellyttää eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen säännösten noudattamista.
- (122) Maataloustuotteet voivat tietyissä tapauksissa saada erityistuontikohtelun kolmansissa maissa, jos nämä tuotteet ovat tiettyjen laatuominaisuuksien ja/tai hintaedellytysten mukaisia. Hallinnollinen yhteistyö tuojana olevan kolmannen maan ja unionin viranomaisten välillä on tarpeen tällaisen järjestelmän moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi. Tämän vuoksi tuotteiden mukana olisi oltava unionissa myönnetty todistus.
- (123) Kukkasipulien viennillä kolmansiin maihin on suuri taloudellinen merkitys unionille. Kyseisen viennin säilyminen ja kehittyminen voidaan varmistaa vakauttamalla tässä kaupassa sovellettavat hinnat. Tässä asetuksessa olisi sen vuoksi säädettävä vähimmäishinnat kyseisten tuotteiden viennille.
- (124) Perussopimuksen 42 artiklan mukaisesti maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan perussopimuksen kilpailusääntöjä koskevan luvun määräyksiä vain siltä osin kuin perussopimuksen 43 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja niissä määrättyä menettelyä noudattaen unionin lainsäädännössä määritetään. Valtiontukea koskevien säännösten on ilmoitettu olevan laajalti sovellettavissa. Lisäksi tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan 24 päivänä heinäkuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1184/2006¹⁴ määriteltiin erityisesti yrityksiin sovellettavien perustamissopimuksen sääntöjen soveltaminen. Koska tavoitteena on vahvistaa kattavat yhteiset markkinapoliittiset säännöt, tässä asetuksessa on aiheellista säätää kyseisistä säännöistä.
- (125) Kilpailusääntöjä, jotka koskevat perussopimuksen 101 artiklassa tarkoitettuja sopimuksia, päätöksiä ja menettelytapoja sekä määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä, olisi sovellettava maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan, jollei

¹⁴ EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.

niiden soveltaminen estä kansallisten maatalouden markkinajärjestelyjen toimintaa tai vaaranna YMP:n tavoitteiden saavuttamista.

- (126) Sellaisten maataloustuottajien yhteenliittymien asemaan, jotka nimenomaan pyrkivät tuottamaan tai pitämään kaupan maataloustuotteitaan yhteisesti tai käyttämään yhteisiä laitoksia, on sovellettava erityistä lähestymistapaa, jollei tällaisella yhteisellä toiminnalla estetä kilpailua tai vaaranneta perussopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamista.
- (127) Sen välttämiseksi, että YMP:n kehittäminen vaarantuisi, sekä asianomaisten yritysten oikeusturvan ja tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi olisi, ottaen huomioon yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta tutkia komission päätöksiä, ainoastaan komissiolla oltava toimivalta ratkaista, ovatko perussopimuksen 101 artiklassa tarkoitetut sopimukset, päätökset ja menettelytavat YMP tavoitteiden mukaisia.
- (128) Kansallisen tuen myöntäminen voi vaarantaa yhteisiin hintoihin perustuvien sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin olisi sen vuoksi pääsääntöisesti sovellettava valtiontukea koskevia perussopimuksen määräyksiä. Tietyissä tilanteissa olisi sallittava poikkeuksia. Tällaisia poikkeuksia sovellettaessa komission olisi voitava laatia luettelo nykyisistä, uusista tai ehdotetuista kansallisista tuista, annettava jäsenvaltioille aiheellisia huomautuksia ja ehdotettava niille sopivia toimenpiteitä.
- (129) Suomi ja Ruotsi ovat liittymisestään lähtien saaneet myöntää tukea porojen ja porotuotteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen kyseisen alan erityisen taloudellisen tilanteen vuoksi. Lisäksi Suomi saa erityisten ilmasto-olosuhteidensa vuoksi myöntää komission suostumuksella tukea tietyille määrille siemeniä ja tietyille määrille siemenviljaa, jotka on tuotettu yksinomaan Suomessa.
- (130) Jotta perustelluissa kriisitapauksissa voitaisiin toimia myös vuoden 2012 tukiohjelmissa määrätyn erityiseen tislaustoimenpiteeseen myönnettävän väliaikaisen tuen päätyttyä, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää tukea erityiseen tislaustoimenpiteeseen niin, että kokonaismäärärahat eivät ylitä 15:tä prosenttia jäsenvaltion vuosittaisten kansallisessa tukiohjelmassa varattujen määrärahojen vastaavasta arvosta. Tällaisesta tuesta olisi ilmoitettava komissiolle, ja se olisi hyväksyttävä tämän asetuksen nojalla ennen sen myöntämistä.
- (131) Sokerijuurikkaan viljelijät kohtaavat erityisen vakavia sopeutumisoongelmia jäsenvaltioissa, joiden sokerikiintiötä supistetaan merkittävästi. Tällöin asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetty sokerijuurikkaan viljelijöille myönnettävä unionin siirtymäkauden tuki ei täysin riitä viljelijöiden vaikeuksien ratkaisemiseen. Sen vuoksi jäsenvaltioille, jotka ovat vähentäneet sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006¹⁵ liitteessä III 20 päivänä helmikuuta 2006 vahvistettua sokerikiintiötään yli 50 prosenttia, olisi annettava lupa myöntää tukea sokerijuurikkaan viljelijöille unionin siirtymäkauden tuen soveltamisaikana. Sen varmistamiseksi, etteivät jotta jäsenvaltiot myönnä sokerijuurikkaan viljelijöille näiden tarpeita suurempaa valtiontukea, valtiontuen kokonaismäärän määrittämiseksi olisi edelleen edellytettävä komission hyväksyntää

¹⁵ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1.

lukuun ottamatta Italiaa, jossa eniten tuottavan sokerijuurikkaan osalta voidaan arvioida tarvittavan 11 euroa tuotettua sokerijuurikastonia kohti markkinaehtoihin sopeutumiseksi uudistuksen jälkeen. Lisäksi olisi pidettävä voimassa järjestelyt, joiden ansiosta sokerijuurikkaan viljelijät voivat hyötyä valtiontuesta suoraan tai epäsuorasti, ottaen huomioon Italiassa todennäköisesti ilmenevät erityisongelmat.

- (132) Suomessa sokerijuurikasta viljellään erityisissä maantieteellisissä ja ilmastollisissa oloissa, jotka sokeriuudistuksen yleisten vaikutusten ohella haittaavat tätä alaa. Kyseisen jäsenvaltion olisi sen vuoksi sallittava myöntää sokerijuurikkaan viljelijöilleen pysyvästi riittävä määrä valtiontukea.
- (133) Saksan alkoholimonopolinsa puitteissa myöntämää tukea koskevien erityissäntöjen oli määrä olla voimassa 31 päivään joulukuuta 2010 asti. Monopolin myymät määrät ovat vähentyneet vuodesta 2003 alkaen, ja panimot ja niiden raaka-ainetta toimittavat pienet ja keskisuuret yritykset ovat aloittaneet valmistautumisen vapaille markkinoille siirtymiseksi. Koska sopeutumisajaa tarvitaan kuitenkin enemmän, monopolin ja kyseisille tuensaajille myönnettävän tuen asteittaista käytöstä poistamista koskevaa määräaika on tarpeen jatkaa 31 päivään joulukuuta 2013 asti. Joidenkin pientislaamojen, joille määritellään tuotannon vakiomäärä, tislaamoiden käyttäjien ja hedelmäosuuskuntien tislaamoiden, jotka paikallisia raaka-aineita käyttämällä edistävät erityisesti perinteisen maiseman ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä, pitäisi saada tukea monopolista vielä 31 päivään joulukuuta 2017 saakka, jolloin monopoli olisi lakkautettava. Tätä tarkoitusta varten Saksan olisi toimitettava vuodesta 2013 lähtien vuotuinen asteittaista luopumista koskeva suunnitelma.
- (134) Jos jokin jäsenvaltio haluaa tukea alueellaan toimenpiteitä maidon ja maitotuotteiden kulutuksen edistämiseksi unionissa, olisi säädettävä mahdollisuudesta rahoittaa tällaisia toimenpiteitä perimällä maidontuottajilta kansallisella tasolla myynninedistämismaksua.
- (135) [Muodollisia kirjallisia sopimuksia koskevan EU:n lainsäädännön puuttuessa jäsenvaltiot voivat omien sopimusoikeudellisten järjestelmiensä mukaisesti asettaa kyseisten sopimusten käyttämisen pakolliseksi, kunhan se tapahtuu EU:n oikeuden mukaisesti ja siten, että varmistetaan erityisesti sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn moitteeton toiminta. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja koska tilanteet vaihtelevat suuresti eri puolilla unionia, tällainen päätös olisi jätettävä jäsenvaltioille Sopimusten vähimmäisvaatimusten varmistamiseksi ja sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaisen toiminnan turvaamiseksi olisi EU:n tasolla kuitenkin vahvistettava tällaisten sopimusten käyttöä koskevat perusedellytykset. Koska joidenkin meijeriosuuskuntien perussääntöön saattaa sisältyä vaikutukseltaan vastaavia sääntöjä, nämä osuuskunnat olisi yksinkertaisuuden vuoksi vapautettava sopimusten laatimista koskevasta velvoitteesta. Jotta varmistetaan valitun järjestelmän tehokkuus, sitä olisi sovellettava myös silloin, kun välittäjäosapuolet keräävät maidon tuottajilta ja toimittavat sen jalostajille.]
- (136) Unionin humalamarkkinoiden nykytilasta ja kehitysnäkymistä tarvitaan asianmukaista tietoa. Tästä syystä olisi säädettävä kaikkien unionissa tuotetun humalan toimitussopimusten rekisteröinnistä.
- (137) Viinintuotantokyvyn hallinnan parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle viinitilarekisteriin perustuva tuotantokykyyän koskeva selvitys. Jotta

jäsenvaltiot toimittaisivat selvityksen, tuki rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen rajoitetaan selvityksen toimittaneihin jäsenvaltioihin. Viininvalmistuksessa käytettävien rypäleiden, rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien olisi toimitettava joka vuosi satoilmoitus, jotta asiaankuuluvien poliittisten ja hallinnollisten valintojen tekemiseksi olisi käytettävissä tarvittavat tiedot. Jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden kauppiaita ilmoittamaan vuosittain edellisestä sadosta kaupan pidetyt määrät. Rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien sekä muiden kauppiaiden kuin vähittäiskauppiaiden on ilmoitettava hallussaan olevan rypäleen puristemehun ja viinin määrät.

- (138) Olisi säädettävä, että kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien viinialan tuotteiden mukana on oltava unionissa liikkussa saateasiakirja, jotta niiden jäljitettävyyden olisi riittävä erityisesti kuluttajansuojan kannalta.
- (139) On aiheellista säätää tietyin edellytyksin ja tiettyjen tuotteiden osalta toimenpiteistä, jotka toteutetaan, jos markkinat häiriintyvät tai ovat vaarassa häiriintyä sisämarkkinahintojen tai maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen huomattavien muutosten vuoksi.
- (140) Tämän asetuksen noudattamisen varmistamisen tulisi olla jäsenvaltioiden viranomaisten vastuulla, ja olisi vahvistettava järjestelyt, jotta komissio voi valvoa ja varmistaa, että asetusta noudatetaan erityisesti viinialalla.
- (141) On tarpeen ottaa käyttöön maatalousperäistä etyylialkoholia koskevia erityistoimenpiteitä, joiden avulla voidaan kerätä taloudellisia tietoja ja analysoida tilastotietoja markkinoiden seurannan mahdollistamiseksi. Siltä osin kuin maatalousperäisen etyylialkoholin markkinat liittyvät etyylialkoholin markkinoihin yleensä, on syytä saada tietoja myös muun kuin maatalousperäisen etyylialkoholin markkinoista.
- (142) Unionin olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta johtuvista velvollisuuksista aiheutuvia menoja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005¹⁶ mukaisesti.
- (143) Jotta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaiset viinialalla käytettävissä olevat määrärahat lisääntyisivät, määrärahoja olisi siirrettävä asteittain kyseisen asetuksen mukaiseen talousarvioon, kun kyse on riittävän suurista määristä.
- (144) Komissiolle olisi annettava valtuudet toteuttaa tarvittavat toimenpiteet erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi hätätilanteissa.
- (145) Koska maataloustuotteiden yhteismarkkinat kehittyvät jatkuvasti, jäsenvaltioiden ja komission olisi annettava toisilleen kaikki tällaiseen kehitykseen liittyvät tiedot ja vahvistettava keinot tällaisesta kehityksestä ilmoittamiseksi.
- (146) Jotta voidaan välttää tässä asetuksessa säädettyjen etujen väärinkäyttö, näitä etuja ei saisi myöntää tai ne olisi tapauksen mukaan peruutettava, jos todetaan, että vaadittavat

¹⁶ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

edellytykset näiden etujen saamiseksi on luotu keinotekoisesti ja tämän asetuksen tavoitteiden vastaisesti.

- (147) Tässä asetuksessa säädettyjen velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi on tarpeen tehdä tarkastuksia ja, jollei velvollisuuksia ole noudatettu, soveltaa hallinnollisia toimenpiteitä ja seuraamuksia, sekä antaa vakuuksien asettamiseen ja vapauttamiseen liittyviä sääntöjä, joilla varmistetaan YMP:n mukaisen yhden yhteisen markkinajärjestelyn moitteeton hallinnointi. Kyseisten säännösten olisi sisällettävä aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintä ja tämän asetuksen soveltamisesta johtuvat jäsenvaltioiden raportointivelvoitteet.
- (148) Useiden alakohtaisten markkinoita ohjaavien toimenpiteiden voimassaoloaika päättyy asetuksen (EY) N:o 1234/2007 nojalla vuonna 2012. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 kumoamisen jälkeen asiaa koskevien säännösten soveltamista olisi jatkettava kyseisten järjestelmien voimassaolon päättymiseen asti.
- (149) Komission olisi vahvistettava kaupan pitämistä koskevien sääntöjen soveltamiseen liittyvän oikeusvarmuuden varmistamiseksi päivämäärä, jona tiettyjä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 säännöksiä lakataan soveltamasta asianomaiseen alaan.
- (150) Jotta varmistettaisiin joustava siirtyminen asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädetyistä hedelmä- ja vihannesalan järjestelyistä tämän asetuksen säännöksiin, komissiolle olisi annettava valtuudet vahvistaa siirtymätoimenpiteitä.
- (151) Tätä asetusta olisi sovellettava sen voimaantulopäivästä alkaen. Säännöstä, jolla luodaan kaupan pitämisen yleisvaatimus, olisi kuitenkin sovellettava vasta [yhden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta],
- (152) [Kun kyseessä ovat maito- ja maitotuotealan sopimussuhteet sekä tuottaja- ja toimialakohtaiset organisaatiot, tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat perusteltuja maitoalan markkinoiden nykyisen taloudellisen tilanteen ja toimitusketjun rakenteen kannalta. Sen vuoksi niitä olisi sovellettava riittävän kauan (sekä ennen maitokiintiöiden lakkauttamista että sen jälkeen), jotta niiden vaikutukset olisivat mahdollisimman tehokkaita. Toimenpiteiden kauaskantoisuuden vuoksi niiden olisi kuitenkin oltava luonteeltaan tilapäisiä, ja niiden toimivuutta ja soveltamisen jatkamista olisi arvioitava uudelleen. Nämä näkökohdat olisi sisällytettävä komission kertomuksiin, joissa se tarkastelee maitomarkkinoiden kehitystä ja yhteistuotantosopimusten tekemiseksi tuottajille tarjottavia kannustimia ja jotka se toimittaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja 31 päivänä joulukuuta 2018,]

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

SISÄLLYSLUETTELO

PERUSTELUT.....	2
1. EHDOTUKSEN TAUSTA.....	2
2. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI.....	5
3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT.....	5
4. Talousarviovaikutukset.....	6
5. LISÄTIEDOT.....	6
EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus).....	7
I OSA JOHDANTOSÄÄNNÖKSET.....	38
II OSA SISÄMARKKINAT.....	41
I OSASTO MARKKINAINTERVENTIOT.....	41
I LUKU Julkiset interventiot ja yksityinen varastointi.....	41
I jakso Julkisia interventioita ja yksityistä varastointia koskevat johdantosäännökset.....	41
II jakso Julkinen interventio.....	44
I alajakso Yleiset säännökset.....	44
II alajakso Ostojen aloittaminen.....	44
III alajakso Interventiohinnat.....	46
IV alajakso Interventiomyynti.....	47
[V alajakso Jakelu unionin vähävaraisimmille henkilöille.....	48
III jakso Yksityinen varastointi.....	52
I alajakso Pakollinen tuki.....	52
II alajakso Vapaaehtoinen tuki.....	52
IV jakso Julkista interventiota ja yksityistä varastointia koskevat yhteiset säännökset.....	55
I alajakso Yleiset säännökset.....	55

II alajakso Ruhojen luokittelua koskevat erityiset säännökset.....	60
II LUKU Erityiset interventioitoimenpiteet	63
I jakso Poikkeukselliset markkinatukitoimenpiteet.....	63
II jakso Vilja- ja riisialojen toimenpiteet.....	64
III jakso Sokerialan toimenpiteet	65
IV jakso Tarjonnan mukauttaminen.....	68
III LUKU Tuotannon rajoittamista koskevat järjestelmät.....	70
I jakso Yleiset säännökset	70
II jakso Sokeri	70
I alajakso Kiintiön myöntäminen ja hallinnointi.....	70
II alajakso Kiintiön ylittäminen.....	72
III jakso Maito.....	74
I alajakso Yleiset säännökset.....	74
II alajakso Kiintiön myöntäminen ja hallinnointi	76
III alajakso Kiintiön ylittäminen	81
IV jakso Sokeri- ja maitokiintiöitä koskevat menettelysäännöt.....	85
I alajakso Sokerikiintiöitä koskevat menettelysäännöt	85
II alajakso Maitokiintiöitä koskevat menettelysäännöt.....	86
V jakso Viinialan tuotantokyky.....	88
I alajakso Laittomat istutukset.....	88
II alajakso Istutusoikeuksien siirtymäjärjestely	90
III alajakso Kaupan pitämistä koskevat säännöt viinin yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi.....	96
IV LUKU Tukijärjestelmät	97
I jakso Tuotantotuki sokerialalla	97
II jakso Tuet maito- ja maitotuotealalla	97
I alajakso Tuki erityiskäyttöön.....	97

II alajakso Juuston tuotantoedellytykset	99
III alajakso Tuki maitotuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille	100
IV jakso Tuet humala-alalla	102
V jakso Tuet oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla	103
VI jakso Hedelmä- ja vihannesalan tuet.....	105
I alajakso Tuottajaryhmät	105
II alajakso Toimintarahastot ja -ohjelmat	107
III alajakso Kouluhedelmäjärjestelmä.....	114
VII jakso Viinialan tukiohjelmat.....	117
I alajakso Johdantosäännökset	117
II alajakso Tukiohjelmien toimittaminen ja sisältö	118
III alajakso Erityiset tukitoimenpiteet	120
IV alajakso Menettelysäännökset.....	126
VIII jakso Mehiläishoitoalaa koskevat erityissäännökset	127
IX jakso Tuet silkkiäistoukka-alalla.....	129
II OSASTO KAUPAN PITÄMISTÄ JA TUOTTAJAORGANISAATIOITA KOSKEVAT SÄÄNNÖT	131
[I LUKU Kaupan pitämistä koskevat säännöt.....	131
I jakso Kaupan pitämisen vaatimukset.....	131
I alajakso Johdantosäännökset	131
II alajakso Kaupan pitämisen yleisvaatimus	131
III alajakso Ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset.....	132
IV alajakso Tuontiin ja vientiin liittyvät kaupan pitämisen vaatimukset.....	138
V alajakso Yhteiset säännökset	139
II jakso Alkuperänimitykset, maantieteelliset merkinnät ja perinteiset merkinnät viinialalla	140
I alajakso Johdantosäännökset	140
II alajakso Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät	141

III alajakso Perinteiset merkinnät.....	153
III jakso Merkinnät ja esittely viinialalla	155
II LUKU Tuottajaorganisaatiot, tuottajaryhmät, toimialakohtaiset organisaatiot ja toimijaorganisaatiot.....	160
I jakso Yleiset periaatteet	160
II jakso Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita sekä tuottajaryhmiä koskevat säännöt	165
I alajakso Tuottajaorganisaatioiden perussäännöt ja hyväksyntä.....	165
II alajakso Tuottajaorganisaatioiden liitto ja tuottajaryhmät.....	167
III alajakso Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen koskemaan talousalueen tuottajia.....	169
IV alajakso Hedelmä- ja vihannesalan toimialakohtaiset organisaatiot.....	171
III jakso Tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt viinialalla.....	174
IV jakso Tupakka-alan toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt.....	176
[V jakso	177
Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatiot.....	177
VI jakso Menettelysäännöt.....	178
III OSA KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA.....	180
I LUKU Yleiset säännökset.....	180
II LUKU Tuonti	181
I jakso Tuontitodistukset	181
II jakso Tuontitullit ja maksut	184
III jakso Tuontikiintiön hallinnointi	188
IV jakso Eräitä tuotteita koskevat erityissäännökset.....	191
I alajakso Tuontia koskevat erityissäännökset vilja- ja riisialalla	191
II alajakso Sokerin tuontijärjestelyt.....	192
III alajakso Hampun tuontia koskevat erityissäännökset	193
IV alajakso Humalan tuontia koskevat erityissäännökset	194

V jakso Suojatoimenpiteet ja sisäinen jalostus	195
III LUKU Vienti.....	197
I jakso Vientitodistukset.....	197
II jakso Vientituet.....	199
III jakso Vientikiintiön hallinnointi maito- ja maitotuotealalla	204
IV jakso Erityistuontikohtelu kolmansissa maissa.....	205
V jakso Eläviä kasveja koskevat erityissäännökset.....	205
VI jakso Ulkoinen jalostus	206
IV OSA KILPAILUSÄÄNNÖT	207
I LUKU Yrityksiin sovellettavat säännöt.....	207
II LUKU Valtiontukisäännöt.....	213
V OSA USEITA TAI YKSITTÄISIÄ ALOJA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET ...	217
I LUKU Useita aloja koskevat erityissäännökset.....	217
I jakso Häiriöt markkinoilla	217
II jakso Kertomukset	218
II LUKU YKSITTÄISIÄ ALOJA KOSKEVAT ERITYISET SÄÄNNÖKSET	219
I jakso Humala	219
II jakso Viini.....	220
III jakso Maito ja maitotuotteet.....	223
IV jakso Etyylialkoholi	225
VI OSA YLEISET SÄÄNNÖKSET.....	227
VII OSA TOIMIVALLAN SIIRTO SEKÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET.....	231
I LUKU Toimivallan siirto ja täytäntöönpanosäännökset.....	231
II LUKU Siirtymä- ja loppusäännökset	233

LIITE I LUETTELO 1 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUISTA TUOTTEISTA I osa: Vilja	236
II osa: Riisi	239
III osa: Sokeri	240
IV osa: Kuivattu rehu	240
V osa: Siemenet.....	241
VI osa: Humala.....	242
VII osa: Oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit.....	242
VIII osa: Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava ja hamppu.....	242
IX osa: Hedelmät ja vihannekset.....	243
X osa: Hedelmä- ja vihannesjalosteet	243
XI osa: Banaanit	246
XII osa: Viini.....	246
XIII osa: Elävät puut ja muut elävät kasvit, sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet, leikkokukat ja leikkovihreä	247
XIV osa: Raakatupakka.....	247
XV osa: Naudanliha	247
XVI osa: Maito ja maitotuotteet.....	248
XVII osa: Sianliha	248
XVIII osa: Lampaan- ja vuohenliha	249
XIX osa: Munat	249

XX osa: Siipikarjanliha	250
XXI osa: Muut tuotteet.....	250
LIITE II LUETTELO TUOTTEISTA, JOILLE ON VAHVISTETTU 1 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTUA ERITYISTOIMENPITEITÄ I osa: Maatalousperäinen etyylialkoholi.....	
	258
II osa: Mehiläistuotteet.....	258
III osa: Silkkiäistoukat	258
LIITE III 2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT I osa:	
Riisialan määritelmät.....	259
II osa: Sokerialan määritelmät.....	262
III osa: Humala-alan määritelmät.....	263
IV osa: Viinialalla sovellettavat määritelmät	263
V osa: Naudanliha-alan määritelmät	266
VI osa: Maito- ja maitotuotealan määritelmät.....	266
VII osa: Muna-alan määritelmät	266
VIII osa: Siipikarjanliha-alan määritelmät.....	267
IX osa: Mehiläishoitoalan määritelmät	268
LIITE IV 8 ARTIKLAN 1 JA 3 KOHDASSA TARKOITETTU RIISIN JA SOKERIN VAKIOLAATU	
	270
LIITE V 34 ARTIKLASSA TARKOITETUT UNIONIN RUHOJEN LUOKITTELUASTEIKOT	
	272
LIITE VI 50 ARTIKLASSA TARKOITETUT KANSALLISET JA ALUEELLISET KIINTIÖT SOKERIN, ISOGLUKOOSIN JA INULIINISIIRAPIN TUOTANNOLLE markkinointivuodesta 2010/2011 alkaen	
	276

LIITE VII SOKERI- TAI ISOGLUKOOSIKIINTIÖIDEN SIIRTOA 53 ARTIKLAN MUKAISESTI KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT I.....	278
LIITE VIII 59 ARTIKLASSA TARKOITETUT KANSALLISET KIINTIÖT MAIDON JA MUIDEN MAITOTUOTTEIDEN TUOTANNOLLE	281
LIITE IX 63 ARTIKLASSA TARKOITETTU VIITERASVAPITOISUUS.....	283
LIITE X 136 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TUKIOHJELMIEN MÄÄRÄRAHAT	284
LIITE XI 159 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT KANSAINVÄLISET ORGANISAATIOT	285
LIITE XII 163 ARTIKLASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT, NIMITYKSET JA MYYNTINIMITYKSET	286
I osa. Enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha	286
I. Määritelmä	286
II. Myyntinimikkeet.....	286
II osa. Rypäletuotteet.....	289
III osa. Maito ja maitotuotteet	296
IV osa. CN-koodiin 0401 kuuluva ihmisravinnoksi tarkoitettu maito	298
V osa. Siipikarja-alan tuotteet	301
VI osa. Levitettävät rasvat.....	303
VII osa. Oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvaukset ja määritelmät	306
II osassa tarkoitettu liitteen XII lisäys Viininviljelyvyöhykkeet.....	307
LIITE XIII I osa Väkevöiminen sekä happamuuden lisääminen ja vähentäminen eräillä viininviljelyvyöhykkeillä	312
II osa Rajoitukset.....	316

LIITE XIV TÄYDELLINEN LUETTELO SÄÄNNÖISTÄ, JOTKA VOIDAAN 218 JA 224 ARTIKLAN NOJALLA LAAJENTAA KOSKEMAAN TUOTTAJAORGANISAATIOIHIN KUULUMATTOMIA TUOTTAJIA	319
LIITE XV 242 JA 244 ARTIKLASSA TARKOITETUT RIISIN TUONTITULLIT	321
LIITE XVI 243 ARTIKLASSA TARKOITETUT BASMATI-RIISIN LAJIKKEET	323
LIITE XVII VILJA-, RIISI-, SOKERI-, MAITO- JA MUNA-ALOJEN TAVARALUETTELO 16 ARTIKLAN a ALAKOHDAN ii ALAKOHDASSA SÄÄDETTYÄ TARKOITUSTA JA III OSAN III LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN I osa: Vilja	324
II osa: Riisi	328
III osa: Sokeri	330
IV osa: Maito	333
V osa: Munat	336
LIITE XVIII LUETTELO TIETYISTÄ SOKERIA SISÄLTÄVISTÄ TAVAROISTA III OSAN III LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN	337
LIITE XIX 314 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRÄRAHAT MAASEUDUN KEHITTÄMISEEN VIININTUOTANTOALUEILLA	338
LIITE XX 325 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETTU VASTAAVUUSTAULUKKO	339

I OSA

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavien alojen tuotteita, joista säädetään tarkemmin liitteessä I, koskeva yhteinen markkinajärjestely:
 - a) vilja, liitteessä I oleva I osa;
 - b) riisi, liitteessä I oleva II osa;
 - c) sokeri, liitteessä I oleva III osa;
 - d) kuivattu rehu, liitteessä I oleva IV osa;
 - e) siemenet, liitteessä I oleva V osa;
 - f) humala, liitteessä I oleva VI osa;
 - g) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit, liitteessä I oleva VII osa;
 - h) pellava ja hamppu, liitteessä I oleva VIII osa;
 - i) hedelmät ja vihannekset, liitteessä I oleva IX osa;
 - j) hedelmä- ja vihannesjalosteet, liitteessä I oleva X osa;
 - k) banaanit, liitteessä I oleva XI osa;
 - l) viini, liitteessä I oleva XII osa;
 - m) elävät kasvit ja kukkaviljelytuotteet, liitteessä I oleva XIII osa, jäljempänä 'elävien kasvien ala';
 - n) raakatupakka, liitteessä I oleva XIV osa;
 - o) naudanliha, liitteessä I oleva XV osa;
 - p) maito ja maitotuotteet, liitteessä I oleva XVI osa;
 - q) sianliha, liitteessä I oleva XVII osa;
 - r) lampaan- ja vuohenliha, liitteessä I oleva XVIII osa;
 - s) munat, liitteessä I oleva XIX osa;

- t) siipikarjanliha, liitteessä I oleva XX osa;
 - u) muut tuotteet, liitteessä I oleva XXI osa.
2. Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavilla aloilla, jotka luetellaan ja tarvittaessa määritellään tarkemmin liitteessä II, toteutettavat erityistoimenpiteet:
- a) maatalousperäinen etyylialkoholi, liitteessä II oleva I osa, jäljempänä 'maatalousperäinen etyylialkoholiala';
 - b) mehiläistuotteet, liitteessä II oleva II osa, jäljempänä 'mehiläishoitoala';
 - c) silkkiäistoukat, liitteessä II oleva III osa.
3. CN-koodiin 0701 kuuluvien tuoreiden tai jäädytettyjen perunoiden osalta sovelletaan IV osan II lukua.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan liitteessä III vahvistettuja tiettyjä aloja koskevia määritelmiä.
2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) 'viljelijällä' asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan a alakohdassa määriteltyä viljelijää;
 - b) 'maksajavirastolla' jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1290/2005 mukaisesti nimeämää elintä tai nimeämiä elimiä;
 - c) 'interventio hinnalla' hintaa, jolla tuotteet on ostettava julkisessa interventiossa.

3 artikla

Markkinointivuodet

Vahvistetaan seuraavat markkinointivuodet:

- a) tietyn vuoden 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta banaanielalla;
- b) 1 päivästä huhtikuuta seuraavan vuoden 31 päivään maaliskuuta:
 - i) kuivarehualalla;
 - ii) silkkiäistoukka-alalla;
- c) 1 päivästä heinäkuuta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta:
 - i) vilja-alalla;

- ii) siemenalalla;
 - iii) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla;
 - iv) pellava- ja hamppualalla;
 - v) maito ja maitotuotealalla;
- d) 1 päivästä elokuuta seuraavan vuoden 31 päivään heinäkuuta viinialalla;
 - e) 1 päivästä syyskuuta seuraavan vuoden 31 päivään elokuuta riisialalla;
 - f) 1 päivästä lokakuuta seuraavan vuoden 30 päivään syyskuuta sokerialalla.

Hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi komissio vahvistaa tarvittaessa kyseisten tuotteiden markkinointivuodet delegoiduilla säädöksillä.

4 artikla

Siiiretty säädösvalta

Komissio voi kunkin alan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi ja markkinatilanteen muutoksiin reagoimiseksi päivittää liitteessä III olevassa I osassa vahvistettuja määritelmiä delegoiduilla säädöksillä.

5 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä

- a) vahvistaa riisin muuntokurssit jalostuksen eri vaiheissa, jalostuskustannukset ja sivutuotteiden arvon;
- b) hyväksyä kaikki muuntokurssien soveltamista koskevat tarvittavat toimenpiteet.

II OSA

SISÄMARKKINAT

I OSASTO

MARKKINAINTERVENTIOT

I LUKU

Julkiset interventiot ja yksityinen varastointi

I JAKSO

**JULKISIA INTERVENTIOITA JA YKSITYISTÄ VARASTOINTIA KOSKEVAT
JOHDANTOSÄÄNNÖKSET**

6 artikla

Soveltamisala

1. Tässä luvussa vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan tarvittaessa julkisiin interventio-ostoihin ja tukiin, joita myönnetään yksityiseen varastointiin, seuraavilla aloilla:
 - a) vilja;
 - b) riisi;
 - c) sokeri;
 - d) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit;
 - e) naudanliha;
 - f) maito ja maitotuotteet;
 - g) sianliha;
 - h) lampaan- ja vuohenliha.
2. Tässä luvussa tarkoitetaan:

- a) 'viljalla' unionissa korjattua viljaa;
- b) 'maidolla' unionissa tuotettua lehmänmaitoa;
- c) 'kermalla' suoraan ja yksinomaan maidosta saatua kermaa.

7 artikla

EU:n alkuperä

Julkisia interventio-ostoja voidaan soveltaa ainoastaan unionista peräisin oleviin tuotteisiin, ja yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää ainoastaan tällaisille tuotteille, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan 2 kohdan soveltamista.

8 artikla

Viitehinnat

1. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tuotteille, joihin sovelletaan interventioitoimenpiteitä, vahvistetaan seuraavat viitehinnat:
 - a) vilja-alalla 101,31 euroa tonnilta;
 - b) paddy- eli raakariisin osalta 150 euroa tonnilta vakiolaadulle sellaisena kuin se määritellään liitteessä IV olevassa A kohdassa;
 - c) sokerialalla:
 - i) valkoinen sokeri: 404,4 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2009/2010 alkaen;
 - ii) raakasokeri: 335,2 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2009/2010 alkaen;
 - d) naudanliha-alalla 2 224 euroa tonnilta urospuolisten nautojen laatuluokkaan R3 kuuluville ruhoille 34 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen unionin täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon mukaisesti;
 - e) maito- ja maitotuotealalla:
 - i) 246,39 euroa 100 kilogrammalta voita;
 - ii) 169,80 euroa 100 kilogrammalta rasvatonta maitojauhetta;
 - f) sianliha-alalla 1 509,39 euroa tonnilta sikojen vakiolaatuisille ruhoille, jotka on määriteltävä painon ja vähärasvaisen lihan osuuden perusteella 34 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen unionin sianruhojen luokitteluasteikon mukaisesti seuraavasti:

- i) ruhot, joiden paino on vähintään 60 kilogrammaa mutta alle 120 kilogrammaa: luokka E liitteessä V olevan B kohdan II kohdan mukaisesti;
 - ii) ruhot, joiden paino on vähintään 120 kilogrammaa mutta enintään 180 kilogrammaa: luokka R liitteessä V olevan B kohdan II kohdan mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt viljan ja riisin viitehinnat koskevat purkamatonta varastoon toimitettua tuotetta tukkuportaassa. Nämä viitehinnat koskevat kaikkia 30 artiklassa tarkoitettuja unionin interventiokeskuksia.
3. Edellä 1 kohdan c alakohdan i ja ii alakohdassa säädettyjä viitehintoja sovelletaan liitteessä IV olevassa B kohdassa määriteltyyn vakiolaatuiseen pakkaamattomaan sokeriin, vapaasti tehtaalla.
4. Tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja viitehintoja voidaan perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen muuttaa tuotannon ja markkinoiden kehityksen perusteella.

9 artikla

Sokerimarkkinoiden hintaselvitykset

Komissio ottaa täytäntöönpanosäädöksillä käyttöön sokerimarkkinoilla esiintyviä hintoja koskevan tietojärjestelmän, johon kuuluu sokerimarkkinoiden hintatasojen julkaisemista koskeva järjestelmä.

Järjestelmän perustana ovat valkoista sokeria tuottavien yritysten tai muiden sokerikauppaan osallistuvien toimijoiden toimittamat tiedot. Näitä tietoja käsitellään luottamuksellisina.

Komissio varmistaa, että julkaistavista tiedoista ei voida tunnistaa yksittäisten yritysten tai toimijoiden hintoja.

II JAKSO

JULKINEN INTERVENTIO

I ALAJAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

10 artikla

Julkiseen interventioon hyväksytyt tuotteet

Julkista interventiota sovelletaan seuraaviin tuotteisiin tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 31 ja 32 artiklan mukaisesti antamalla delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä määrittämien lisävaatimusten ja -edellytysten mukaisesti:

- a) tavallinen vehnä, durumvehnä, ohra, maissi ja durra;
- b) paddy- eli raakariisi;
- c) tuore tai jäähdytetty naudanliha, joka kuuluu CN-koodeihin 0201 10 00 ja 0201 20 20–0201 20 50;
- d) unionin hyväksymässä yrityksessä suoraan ja yksinomaan pastöroidusta kermasta tuotettu voi, jonka voirasvapitoisuus on vähintään 82 painoprosenttia ja vesipitoisuus enintään 16 painoprosenttia;
- e) ensiluokkainen rasvaton maitojauhe, joka on tehty sumutusmenetelmällä maidosta unionissa hyväksytyssä yrityksessä ja jonka valkuaisainepitoisuus on vähintään 34,0 painoprosenttia rasvattomasta kuiva-aineesta.

II ALAJAKSO

OSTOJEN ALOITTAMINEN

11 artikla

Julkiset interventiojaksot

Julkisen interventio on mahdollista seuraavasti:

- a) viljalle 1 päivästä marraskuuta 31 päivään toukokuuta;
- b) paddy- eli raakariisille 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään heinäkuuta;
- c) naudan- ja vasikanlihalle koko markkinointivuoden ajan;

- d) voille ja rasvattomalle maitojauheelle 1 päivästä maaliskuuta 31 päivään elokuuta.

12 artikla

Julkisen intervention avaaminen

1. Edellä 11 artiklassa tarkoitettujen jaksojen aikana julkinen interventio
 - a) on avoinna tavalliselle vehnälle,
 - b) on avoinna durumvehnälle, ohralle, maissille, durralle, paddy- eli raakariisille, sokerille, voille ja rasvattomalle maitojauheelle 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin intervention enimmäismääriin asti,
 - c) avataan naudan- ja vasikanlihalle komission toimesta täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean apua, jos 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua unionin ruhojen luokitteluasteikon perusteella noteerattu naudanlihan keskimääräinen markkinahinta jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella on edustavan ajanjakson ajan alle 1 560 euroa tonnilta.
2. Komissio keskeyttää täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua naudan- ja vasikanlihan julkisen intervention ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean apua, jos kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset eivät edustavan ajanjakson aikana enää täyty.

13 artikla

Intervention enimmäismäärät

1. Julkisille interventio-ostoille vahvistetaan seuraavat enimmäismäärät:
 - a) durumvehnän, ohran, maissin, durrin ja raakariisin osalta 0 tonnia 11 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla asianomaisilla jaksoilla;
 - b) voin osalta 30 000 tonnia kullakin 11 artiklan d alakohdassa tarkoitettulla jaksolla;
 - c) rasvattoman maitojauheen osalta 109 000 tonnia kullakin 11 artiklan d alakohdassa tarkoitettulla jaksolla.
2. Komissio voi 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta päättää täytäntöönpanosäädöksillä julkisen intervention jatkamisesta mainitussa kohdassa tarkoitettujen määrien yli, jos markkinatilanne ja erityisesti markkinahintojen kehitys niin edellyttää.

III ALAJAKSO

INTERVENTIOHINNAT

14 artikla

Interventiohinnat

1. Interventiohinnan on
 - a) tavallisen vehnän osalta vastattava viitehintaa kolmen miljoonan tonnin tarjotun enimmäismäärän puitteissa 11 artiklan a alakohdassa vahvistettuna interventiojaksona;
 - b) voin osalta oltava 90 prosenttia viitehinnasta 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisissa rajoissa tarjottujen määrien osalta,
 - c) rasvattoman maitojauheen osalta vastattava viitehintaa 13 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisissa rajoissa tarjottujen määrien osalta.
2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tarjouskilpailumenettelyjä noudattaen seuraavien tuotteiden interventiohinnat ja interventiomäärät:
 - a) tavallinen vehnä niiden määrien osalta, jotka ylittävät kolmen miljoonan tonnin tarjotun enimmäismäärän 11 artiklan a alakohdan mukaisena interventiojaksona;
 - b) durumvehnä, ohra, maissi, durra ja raakariisi 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - c) naudan- ja vasikanliha;
 - d) voi niiden tarjottujen määrien osalta, jotka ylittävät 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetun rajan, 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti; ja
 - e) rasvaton maitojauhe niiden tarjottujen määrien osalta, jotka ylittävät 13 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistetun rajan, 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Erityisissä olosuhteissa komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä rajoittaa tarjouskilpailumenettelyt johonkin jäsenvaltioon tai jonkin jäsenvaltion jollekin alueelle, tai interventiohinnat ja interventiomäärät voidaan vahvistaa jollekin jäsenvaltiolle tai jonkin jäsenvaltion jollekin alueelle tilastoitujen keskimääräisten markkinahintojen perusteella.
3. Edellä 2 kohdan mukaisten tarjouskilpailumenettelyjen mukaisesti vahvistettu enimmäisostohinta saa olla
 - a) viljan ja raakariisin osalta enintään yhtä suuri kuin vastaavat viitehinnat;
 - b) naudan- ja vasikanlihan osalta enintään jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella tilastoitu keskimääräinen markkinahinta, johon

lisätään komission täytäntöönpanosäädöksillä puolueettomin perustein vahvistama määrä;

- c) vain osalta enintään 90 prosenttia viitehinnasta;
- d) rasvattoman maitojauheen osalta enintään yhtä suuri kuin viitehinta.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa

- a) tarkoitettujen interventiohintojen on viljan osalta oltava riippumattomia laadullisista syistä johtuvista hinnankorotuksista tai -alennuksista; ja
- b) tarkoitettuja interventiohintoja on raakariisin osalta korotettava tai laskettava vastaavasti, jos maksajavirastolle tarjottujen tuotteiden laatu eroaa liitteessä IV olevassa A kohdassa määritellystä vakiolaadusta. Lisäksi komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä interventiohinnan korotuksia ja alennuksia, jotta varmistetaan tuotannon suuntaaminen tiettyihin lajikkeisiin.

IV ALAJAKSO

INTERVENTIOMYYNTI

15 artikla

Yleiset periaatteet

Julkisessa interventiossa ostetut tuotteet on myytävä siten, että vältetään markkinahäiriöt ja varmistetaan tavaroiden tasapuolinen saanti ja ostajien tasapuolinen kohtelu sekä noudattaen perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvia sitoumuksia.

16 artikla

Sokerin myynti

Maksajavirastot saavat myydä julkisessa interventiossa ostetun sokerin vain hinnalla, joka on korkeampi kuin siksi markkinointivuodeksi vahvistettu viitehinta, jona myynti tapahtuu.

Jotta voitaisiin kuitenkin reagoida erityisiin tilaisuuksiin myydä interventiovarastoja markkinoita häiritsemättä, komissio voi delegoiduilla säädöksillä päättää, että maksajavirastot

- a) saavat myydä sokeria ensimmäisessä kohdassa tarkoitetulla viitehinnalla tai sitä alemmalla hinnalla, jos sokeri on tarkoitettu
 - i) käytettäväksi rehuna; tai
 - ii) vietäväksi joko jalostamattomana tai jalostettuna perussopimuksen liitteessä I tai tämän asetuksen liitteessä XVII olevassa III osassa luetelluiksi tuotteiksi; tai
 - iii) 55 artiklassa tarkoitettuun teolliseen käyttöön;

- b) luovuttavat hallussaan olevan jalostamattoman sokerin unionin sisämarkkinoilla ihmisravintona käytettäväksi hyväntekeväisyysjärjestöille, jotka kyseinen jäsenvaltio on tunnustanut tai tapauksissa, joissa jokin jäsenvaltio ei ole tunnustanut yhtään tällaista järjestöä, jotka komissio on tunnustanut, kulloistakin viitehintaa alemmalla hinnalla tai ilmaiseksi jaettavaksi osana yksittäisiä hätäapuoperaatioita.

[V ALAJAKSO

JAKELU UNIONIN VÄHÄVARAISIMMILLE HENKILÖILLE

17 artikla

Unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnattu elintarvikkeiden jakeluohjelma

1. Otetaan käyttöön ohjelma, jonka turvin unionin vähävaraisimmille henkilöille voidaan jakaa elintarvikkeita jäsenvaltioiden nimeämien järjestöjen välityksellä. Tätä tarkoitusta varten on asetettava saataville interventiovarastoissa olevia tuotteita, tai jos elintarvikkeiden jakeluun soveltuvia interventiovarastoja ei ole käytettävissä, elintarvikkeita on ostettava markkinoilta.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä ohjelmaa varten 'vähävaraisimmilla henkilöillä' tarkoitetaan fyysisiä henkilöitä, jotka ovat yksittäisiä henkilöitä tai tällaisten henkilöiden muodostamia perheitä tai ryhmiä, joiden sosiaalisen ja taloudellisen riippuvuuden tilanne todetaan tai tunnustetaan kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vahvistamien tukikelpoisuusstandardien perusteella tai niiden kriteerien mukaan, joita nimetyt järjestöt soveltavat ja jotka ovat kyseisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä.

2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua 1 kohdassa säädettyyn ohjelmaan, on toimitettava komissiolle elintarvikkeiden jakeluohjelmat, jotka sisältävät seuraavat tiedot:
- a) yksityiskohtaiset tiedot ohjelman pääpiirteistä ja tavoitteista;
 - b) nimetyt järjestöt;
 - c) pyynnöt kolmivuotiskauden aikana jaettavien elintarvikkeiden määristä ja muut tarpeelliset tiedot.

Jäsenvaltioiden on valittava elintarvikkeet objektiivisin perustein ottaen huomioon ravintoarvot ja jaettavaksi soveltuvuuden. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle EU:sta peräisin olevat elintarvikkeet.

3. Komissio hyväksyy kolmivuotissuunnitelmat jäsenvaltioiden 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tiedoksi antamien pyyntöjen sekä muiden tarpeellisiksi katsottujen tietojen perusteella.

Kussakin kolmivuotissuunnitelmassa on vahvistettava unionin vuotuiset jäsenvaltiokohtaiset määrärahat ja jäsenvaltioiden vuotuiset

vähimmäisrahoitusosuudet. Ohjelman toista ja kolmatta vuotta koskevat määrärahat ovat ohjeellisia.

Ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden on vahvistettava 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen pyynnöiden vuosittain. Vahvistusten jälkeen komissio päättää kunakin seuraavana vuonna lopullisista määrärahoista käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen rajoissa.

Jos kolmivuotissuunnitelman sisältämiä tuotteita ei ole sen jäsenvaltion interventiovarastoissa, jossa tällaisia tuotteita tarvitaan, kolmivuotissuunnitelmassa on määrättävä niiden siirtämisestä jäsenvaltioista, joiden interventiovarastoissa niitä on.

Kolmivuotissuunnitelmaa voidaan tarkistaa sen täytäntöönpanoon vaikuttavan kehityksen perusteella.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden nimeämät järjestöt eivät voi olla kaupallisia yrityksiä.

Elintarvikkeet on luovutettava kyseisille järjestöille maksutta.

Vähävaraisimmille henkilöille suunnattu elintarvikkeiden jakelu on hoidettava

- a) ilmaiseksi; tai
 - b) hintaan, joka ei missään tapauksessa ole nimetyille järjestöille toimen toteuttamisesta aiheutuneiden kustannusten oikeuttamaa tasoa korkeampi, lukuun ottamatta kustannuksia, jotka voidaan kattaa 7 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdan nojalla.
5. Ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden on
 - a) toimitettava komissiolle vuosikertomus ohjelman täytäntöönpanosta;
 - b) tiedotettava komissiolle riittävän ajoissa kehityksestä, joka vaikuttaa elintarvikkeiden jakeluohjelmien täytäntöönpanoon.
 6. Unioni osallistuu ohjelman mukaisten tukikelpoisten kustannusten rahoitukseen. Tämä yhteisrahoitus ei saa
 - a) kokonaisuudessaan ylittää 500:aa miljoonaa euroa varainhoitovuodessa; eikä
 - b) ylittää 75:tä prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, tai 90:tä prosenttia tukikelpoisista kustannuksista koheesiorahoitukseen vuosina 2007–2013 oikeutetuissa jäsenvaltiossa, jotka luetellaan komission päätöksen 2006/596/EY¹⁷ liitteessä I.
 7. Ohjelman mukaisia tukikelpoisia kustannuksia ovat
 - a) interventiovarastoista poistettujen tuotteiden kustannukset;

¹⁷ EUVL L 243, 6.9.2006, s. 47.

- b) markkinoilta hankittujen elintarvikkeiden kustannukset; ja
- c) kustannukset, jotka aiheutuvat tuotteiden kuljettamisesta jäsenvaltioiden interventiovarastojen välillä tarvittaessa.

Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat pitää seuraavia kustannuksia tukikelpoisina niiden rahoitusvarojen rajoissa, jotka ovat käytettävissä kussakin jäsenvaltiossa kolmivuotissuunnitelman täytäntöönpanoa varten:

- a) kustannukset, jotka aiheutuvat elintarvikkeiden kuljettamisesta nimettyjen järjestöjen varastoihin;
 - b) seuraavat nimetyille järjestöille aiheutuvat kustannukset, siltä osin kuin ne liittyvät suoraan suunnitelman täytäntöönpanoon:
 - i) hallinnolliset kustannukset;
 - ii) nimettyjen järjestöjen varastojen ja lopullisten jakelupisteiden väliset kuljetuskustannukset; ja
 - iii) varastointikustannukset.
8. Jäsenvaltioiden on tehtävä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia varmistaakseen, että suunnitelma on pantu täytäntöön sovellettavia sääntöjä noudattaen, ja säädettävä sääntöjenvastaisuustapauksissa sovellettavista seuraamuksista.
9. Maininta ”Euroopan unionin tuki” ja Euroopan unionin tähtikuvio on merkittävä selkeästi näkyvällä tavalla suunnitelmien nojalla jaettavien elintarvikkeiden pakkauksiin sekä jakelupisteisiin.
10. Unionin ohjelma ei estä soveltamasta unionin lainsäädännön mukaisia kansallisia ohjelmia, joissa jaetaan elintarvikkeita vähävaraisimmille henkilöille.

18 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen 17 artiklassa säädettyyn ohjelmaan osoitettujen määrärahojen tehokkaan käytön komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä tavan, jolla lasketaan resurssien yleinen kohdentaminen, mukaan luettuina interventiotuotteiden sekä elintarvikkeiden markkinoilta hankkimiseen käytettävien rahoitusvarojen jakautuminen jäsenvaltioiden kesken. Se määrittelee myös interventiovarastoista poistettujen tuotteiden kirjanpitoarvon sekä menettelyn resurssien uudelleenjakamiseksi jäsenvaltioiden kesken kolmivuotissuunnitelmaan mahdollisesti tehtyjen tarkistusten seurauksena.
2. Varmistaakseen 17 artiklassa säädettyyn ohjelmaan osoitettujen määrärahojen tehokkaan käytön ja turvatakseen toimijoiden oikeudet ja velvollisuudet komissio antaa delegoiduilla säädöksillä avulla säännökset, joissa vaaditaan tarjouskilpailumenettelyn käyttöä kaikissa elintarvikkeiden jakeluohjelmien toteuttamiseen liittyvissä toimissa, säännökset, jotka koskevat tarjouskilpailuun

osallistujien asettamia vakuuksia sekä säännökset seuraamuksista, vähennyksistä ja poissulkemisista, joita jäsenvaltioiden on sovellettava erityisesti tuotteiden interventiovarastoista poistamista koskevien määräaikojen noudattamatta jättämisten ja kolmivuotissuunnitelman toteuttamiseen liittyvien vakavien puutteiden tai sääntöjenvastaisuuksien suhteen.

19 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännökset 17 artiklassa tarkoitettujen kolmivuotissuunnitelman ja kansallisten elintarvikkeiden jakeluohjelmien yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Mainittujen säädösten on koskettava seuraavia seikkoja:

- a) yksityiskohtaiset säännöt ja menettelyt kolmivuotissuunnitelmien hyväksymiseksi ja tarkistamiseksi, sovellettavat määräajat mukaan luettuina;
- b) kolmivuotissuunnitelmien hyväksyminen ja niihin tehtävät tarkistukset sekä 17 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut lopulliset määrärahat;
- c) säännökset lisäosista, jotka kolmivuotissuunnitelmissa on oltava, säännöt elintarvikkeiden luovuttamiseksi sekä menettelyt ja määräajat, joita sovelletaan interventiotuotteiden varastoista poistamisiin ja siirtoihin jäsenvaltioiden välillä;
- d) säännökset täytäntöönpanoa koskevien vuosikertomusten sekä kansallisten elintarvikkeiden jakeluohjelmien muodosta;
- e) yksityiskohtaiset säännöt, joita sovelletaan 17 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjen kustannusten korvaamiseen, rahoitusta koskevat enimmäismäärät ja määräajat mukaan luettuina;
- f) tarjouspyynnöissä noudatettavat yhdenmukaiset edellytykset, elintarvikkeisiin ja niiden luovutukseen sovellettavat edellytykset mukaan luettuina;
- g) säännökset hallinnollisista ja fyysisistä tarkastuksista, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä;
- h) yhdenmukaiset säännökset, jotka koskevat maksumenettelyjä ja -määräaikoja sekä sääntöjenvastaisuuksien yhteydessä sovellettavia vähennyksiä, kirjanpitosäännökset ja jäsenvaltioiden välisiä siirtoja koskevat menettelyt, mukaan luettuna kuvaus tehtävistä, jotka asianomaisten kansallisten interventioelinten on hoidettava;
- i) yhdenmukaiset edellytykset 17 artiklan 9 kohdan täytäntöönpanemiseksi.]

III JAKSO

YKSITYINEN VARASTOINTI

I ALAJAKSO

PAKOLLINEN TUKI

20 artikla

Tukikelpoiset tuotteet

Seuraavien tuotteiden yksityiseen varastointiin on myönnettävä tukea tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 31 ja 32 artiklan mukaisesti antamalla delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä hyväksymien lisävaatimusten ja -edellytysten mukaisesti:

- i) unionin hyväksymässä yrityksessä kermasta tai maidosta tuotettu suolaton voi, jonka rasvapitoisuus on vähintään 82 painoprosenttia, johon käytetyn maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus on enintään 2 painoprosenttia ja jonka vesipitoisuus on enintään 16 painoprosenttia;
- ii) unionissa hyväksytyssä yrityksessä kermasta tai maidosta tuotettu suolattu voi, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 painoprosenttia, johon käytetyn maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus on enintään 2 painoprosenttia, jonka vesipitoisuus on enintään 16 painoprosenttia ja jonka suolapitoisuus on enintään 2 painoprosenttia.

21 artikla

Voita koskevat edellytykset ja tuen taso

Neuvosto hyväksyy voille myönnettävän tuen vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

II ALAJAKSO

VAPAAEHTOINEN TUKI

22 artikla

Tukikelpoiset tuotteet

1. Seuraavien tuotteiden yksityiseen varastointiin voidaan myöntää tukea tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 31 ja 32 artiklan mukaisesti antamalla delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä hyväksytyjen lisävaatimusten ja -edellytysten mukaisesti:

- a) valkoinen sokeri;
- b) oliiviöljy;
- c) unionin täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikolla luokiteltujen 34 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täysikasvuisten nautaeläinten tuore tai jäädytetty liha, joka varastoidaan ruhoina, puoliruhoina, saman ruhon neljänneksinä, etuneljänneksinä tai takaneljänneksinä;
- d) sianliha;
- e) lampaan- ja vuohenliha.

Täysikasvuisten nautaeläinten lihan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi komissio voi muuttaa delegoiduilla säädöksillä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyä tuotteiden luetteloa markkinatilanteen sitä vaatiessa.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa säädetyn julkisen varastoinnin tuen joko ennakolta tai tarjouskilpailumenettelyllä.

23 artikla

Valkoista sokeria koskevat myöntämisedellytykset

1. Komissio voi markkinatilanteen huomioon ottaen päättää myöntää täytäntöönpanosäädöksillä tukea valkoisen sokerin varastointia varten yrityksille, joille on myönnetty sokerikiintiö, jos unionissa noteerattu valkoisen sokerin keskihinta on edustavan ajanjakson ajan alhaisempi kuin viitehintä ja todennäköisesti pysyy mainitulla tasolla.
2. Markkinointivuoden aikana 1 kohdan mukaisesti varastoituun sokeriin ei saa soveltaa muita 45 tai 56 artiklassa säädettyjä varastointitoimenpiteitä.

24 artikla

Oliiviöljyä koskevat myöntämisedellytykset

Komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä sallia jäsenvaltioiden tehdä sopimuksia hyväksymiensä, riittävät takeet tarjoavien elimien kanssa näiden kaupan pitämän oliiviöljyn varastoimisesta, jos unionin joidenkin alueiden markkinoilla esiintyy vakavia häiriöitä muun muassa silloin, kun edustavana ajanjaksona noteerattu markkinoiden keskihinta on alhaisempi kuin

- a) 1 779 euroa tonnilta ekstra-neitsytoliiviöljyn osalta; tai
- b) 1 710 euroa tonnilta neitsytoliiviöljyn osalta; tai
- c) 1 524 euroa tonnilta sellaisen oliivilamppuöljyn osalta, jonka vapaiden happojen aste on 2; määrästä vähennetään 36,70 euroa tonnilta kutakin vapaiden happojen lisäastetta kohden.

25 artikla

Naudanliha-alan tuotteita koskevat myöntämisedellytykset

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää myöntää varastointitukea, kun 34 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen unionin täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon perusteella noteerattu unionin markkinoiden keskihinta on alle 103 prosenttia viitehinnasta ja tulee todennäköisesti pysymään tällä tasolla.

26 artikla

Sianlihaa koskevat myöntämisedellytykset

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää myöntää sianruhojen varastointitukea, kun unionin markkinoiden keskihinta, joka on vahvistettu kussakin jäsenvaltiossa unionin edustavilla markkinoilla noteerattujen ja kunkin jäsenvaltion sikakarjan suhteellista merkitystä ilmaisevilla kertoimilla painotettujen hintojen perusteella, on alle 103 prosenttia viitehinnasta ja tulee todennäköisesti pysymään tällä tasolla.

27 artikla

Lampaan- ja vuohenlihaa koskevat myöntämisedellytykset

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää myöntää tukea lampaan- ja vuohenlihan varastointitukea, kun lampaan- ja vuohenlihan markkinatilanne osoittautuu erityisen vaikeaksi yhdellä tai useammalla seuraavista hinnanmäärittelyalueista:

- a) Iso-Britannia;
- b) Pohjois-Irlanti;
- c) jokainen jäsenvaltio erikseen, Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta.

IV JAKSO

JULKISTA INTERVENTIOTA JA YKSITYISTÄ VARASTOINTIA KOSKEVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I ALAJAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

28 artikla

Varastointia koskevat säännöt

1. Maksajavirastot eivät saa varastoida ostamiaan tuotteita sen jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, jonka lainkäyttövaltaan ne kuuluvat, jollei komissio ole antanut siihen ennakolta lupaa 32 artiklan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä.

Tätä artiklaa sovellettaessa Belgian ja Luxemburgin alueita pidetään yhtenä jäsenvaltiona.
2. Lupa on myönnettävä, jos varastointi on välttämätöntä, ottaen huomioon seuraavat seikat:
 - a) varastointimahdollisuudet ja -vaatimukset jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan maksajavirasto kuuluu, ja muissa jäsenvaltioissa;
 - b) kaikki varastoinnista aiheutuvat lisäkustannukset jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan maksajavirasto kuuluu, ja kuljetuksesta aiheutuvat lisäkustannukset.
3. Lupa varastointiin kolmannessa maassa myönnetään vain, jos varastointi toisessa jäsenvaltiossa aiheuttaa 2 kohdassa säädetyt perusteet huomioon ottaen huomattavia vaikeuksia.
4. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot todetaan kaikkien jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen.
5. Mitään tulleja ja mitään yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti myönnettäviä tai kannettavia määriä ei sovelleta tuotteisiin, jotka
 - a) kuljetetaan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetyn luvan perusteella; tai
 - b) siirretään yhdeltä maksajavirastolta toiselle.
6. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimiva maksajavirasto on vastuussa niistä tuotteista, jotka varastoidaan sen jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, jonka lainkäyttövaltaan se kuuluu.

7. Jos maksajaviraston hallussaan pitämiä tuotteita, jotka ovat sen jäsenvaltion ulkopuolella, jonka lainkäyttövaltaan maksajavirasto kuuluu, ei tuoda takaisin tämän jäsenvaltion alueelle, tuotteet on myytävä varastointipaikkakunnalle vahvistetuin tai vahvistettavin hinnoin ja ehdoin.

29 artikla

Tarjouskilpailumenettelyä koskevat säännöt

Tarjouskilpailumenettelyjen on taattava kaikille asianosaisille yhtäläinen osallistumismahdollisuus.

Tarjouksia valittaessa etusijalle asetetaan unionille edullisimmat tarjoukset. Sopimus voidaan aina jättää tekemättä.

30 artikla

Viljan ja riisin interventiokeskukset

1. Ottaakseen huomioon unionin vilja- ja riisialalla toimivat erilaiset varastointilaitokset ja varmistaakseen toimijoiden asianmukaisen osallistumisen julkiseen interventioon komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä vaatimukset, jotka interventiokeskusten ja julkiseen interventioon ostettujen tuotteiden varastointipaikkojen on täytettävä, mukaan luettuina varastointipaikkojen vähimmäisvarastointikapasiteetin vahvistaminen ja sellaisten teknisten vaatimusten asettaminen, jotka liittyvät haltuun otettujen tuotteiden pitämiseen hyvässä kunnossa ja luovuttamiseen varastointijakson lopussa.
2. Komissio nimeää täytäntöönpanosäädöksillä vilja- ja riisialojen interventiokeskukset ottaen huomioon seuraavat seikat:
 - a) keskusten sijainti kyseisten tuotteiden ylijäämäalueilla;
 - b) riittävien tilojen ja teknisten laitteistojen saatavuus;
 - c) suotuisa tilanne kuljetusvälineiden suhteen.

Interventiokeskuksia voidaan nimetä kullekin viljalajille.

31 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Komissio voi eri alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä vaatimukset ja edellytykset, jotka 10 artiklassa tarkoitettujen julkiseen interventioon ostettavien ja yksityisen varastoinnin tuen järjestelmässä varastoitavien tuotteiden on täytettävä tässä asetuksessa vahvistettujen vaatimusten lisäksi. Kyseisten vaatimusten ja edellytysten tavoitteena on varmistaa ostettujen ja varastoitujen tuotteiden tukikelpoisuus ja laatu laaturyhmien,

laatuluokkien, luokkien, määrien, pakkausten ja merkintöjen, enimmäisiän, säilytyksen sekä vaiheen, johon tuotteen interventiohintaa ja tuki liittyvät, osalta.

2. Komissio voi vilja- ja paddy- eli raakariisialojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen laadullisista syistä sovellettavat hinnankorotukset ja -alennukset sekä ostojen että myyntien osalta.
3. Komissio voi naudanliha-alan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi antaa delegoiduilla säädöksillä säännökset, jotka koskevat maksajavirastojen velvollisuutta leikkauttaa naudanliha kokonaisuudessaan luuttomaksi haltuunoton jälkeen ja ennen lopullista varastointia.
4. Ottaakseen huomioon unionin interventiovarastoihin liittyvät erilaiset tilanteet ja varmistaa toimijoiden riittävän osallistumisen julkiseen interventioon komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä
 - a) vaatimukset, jotka interventiovarastojen on täytettävä kyseisessä järjestelmässä ostettavien muiden tuotteiden kuin viljan ja riisin osalta, mukaan luettuina varastointipaikkojen vähimmäisvarastointikapasiteetin vahvistaminen ja sellaisten teknisten vaatimusten asettaminen, jotka liittyvät haltuun otettujen tuotteiden pitämiseen hyvässä kunnossa ja luovuttamiseen varastointijakson lopussa;
 - b) säännökset, jotka liittyvät jäsenvaltioiden varastoihin jääneiden pienten määrien myyntiin, joka on toteutettava niiden omalla vastuulla soveltamalla samaa menettelyä kuin mitä unioni soveltaa; ja joilla sallitaan sellaisten määrien asettaminen suoramyyntiin, joita ei ole mahdollista pakata uudelleen tai joiden laatu on heikentynyt.
5. Varmistaakseen, että yksityisellä varastoinnilla saadaan toivottu markkinavaikutus, komissio
 - a) antaa delegoiduilla säädöksillä säännökset maksettavan tuen määrän alentamiseksi;
 - b) voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä edellytykset, jotka koskevat ennakkomaksun myöntämistä ja täytettäviä vaatimuksia.
6. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi. Kyseisiin toimenpiteisiin voi kuulua asianomaisten toimijoiden estäminen osallistumasta julkiseen interventioon tai yksityisen varastoinnin tukeen suhteessa havaittuihin petoksiin ja sääntöjenvastaisuuksiin.
7. Turvatakseen julkiseen interventioon tai yksityisen varastoinnin toimenpiteisiin osallistuvien toimijoiden oikeudet ja velvollisuudet komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä tarvittavat säännökset, jotka koskevat
 - a) tavaroiden tasapuolisen saannin ja toimijoiden tasapuolisen kohtelun varmistavien tarjouskilpailumenettelyjen käyttöä;

- b) toimijoiden sijoittautumista ja arvonlisäverovelvolliseksi hakeutumista;
 - c) sellaisen vakuuden asettamista, jolla taataan, että toimijoiden velvollisuudet täytetään;
 - d) vakuuden pidättämistä kokonaisuudessaan tai osittain, jos mainittua velvollisuutta ei noudateta.
8. Komissio voi tuotteiden teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi mukauttaa delegoiduilla säädöksillä liitteessä IV olevassa B osassa vahvistettuja sokerin vakiolaatuja.

32 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat säännökset tämän luvun yhdenmukaiseksi soveltamiseksi unionissa. Mainitut säännöt voivat koskea erityisesti seuraavia seikkoja:

- a) tuotteiden kelpoisuuden vahvistamiseksi sovellettavat testit ja menetelmät;
- b) naudan- ja vasikanlihan osalta sellaisen edustavan ajanjakson määrittely, jonka aikana markkinahinnat on noteerattava 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 12 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi;
- c) menettelyt ja edellytykset, jotka koskevat julkisessa interventiossa ostettavien tuotteiden toimitusta, tarjoajan vastuulla olevia kuljetuskustannuksia ja maksajavirastojen toteuttamaa tuotteiden haltuunottoa ja maksamista;
- d) luuttomaksi leikkaamiseen liittyvät eri toimet;
- e) edellä 28 artiklassa tarkoitettu lupa varastointiin sen jäsenvaltion alueen ulkopuolella, jossa tuotteet on ostettu ja varastoitu;
- f) julkisessa interventiossa ostettujen tuotteiden myyntiä tai luovuttamista koskevat edellytykset, jotka liittyvät erityisesti myyntihintoihin, varastosta poistamisen edellytyksiin ja tarvittaessa varastosta poistettujen tuotteiden myöhempään käyttöön tai määräraikkaan;
- g) tuen vahvistaminen 20 artiklassa tarkoitetuille tuotteille;
- h) sokerin ja oliiviöljyn osalta sellaisen edustavan ajanjakson määrittely, jonka aikana markkinahinnat on noteerattava 23 ja 24 artiklan soveltamiseksi;
- i) edellä 26 artiklassa tarkoitettujen sianlihan edustavien markkinoiden luettelon hyväksyminen;
- j) jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja hakijan välisten sopimusten tekeminen ja niiden sisältö;

- k) yksityiseen varastointiin asettaminen ja siinä pitäminen sekä varastosta poistaminen;
- l) yksityisen varastoinnin kesto ja edellytykset, joita on noudatettava sopimuksissa mainittuja aikoja pidennettäessä tai lyhennettäessä;
- m) edellytykset, joiden mukaisesti voidaan päättää yksityisen varastointisopimuksen kattamien tuotteiden saattamisesta uudelleen markkinoille tai myymisestä;
- n) kiinteään hintaan tapahtuvissa ostoissa tai yksityisen varastoinnin kiinteähintaisen tuen myöntämisessä noudatettaviin menettelyihin liittyvät säännöt;
- o) tarjouskilpailumenettelyjen käyttö niin julkisen intervention kuin yksityisen varastoinnin yhteydessä erityisesti seuraavien seikkojen osalta:
 - i) tarjousten jättäminen ja tarvittaessa hakemusta tai tarjousta koskeva vähimmäismäärä;
 - ii) asetettavien vakuuksien määrä;
 - iii) tarjousten toimittaminen komissiolle;
- p) säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden suorittamia tiettyjen tuotteiden hintaselvityksiä;
- q) säännökset tarkastuksista, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä;
- r) tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle.

33 artikla

Ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua annettavat täytäntöönpanosäädökset

Komissio antaa ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua täytäntöönpanosäädökset, jotka koskevat

- a) edellä 13 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen enimmäismäärien ja määrällisten rajoitusten noudattamista;
- b) siirtymistä 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tarjouskilpailumenettelyyn tavallisen vehnän osalta.

II ALAJAKSO

RUHOJEN LUOKITTELUA KOSKEVAT ERITYISET SÄÄNNÖKSET

34 artikla

Union asteikot ja tarkastukset

1. Unionin ruhojen luokitteluasteikkoja sovelletaan liitteessä V vahvistettujen sääntöjen mukaisesti seuraavilla aloilla:
 - a) täysikasvuisten nautaeläinten ruhoista saatu naudanliha;
 - b) muiden sikojen kuin siitossikojen ruhoista saatu sianliha.

Lampaan- ja vuohenliha-alalla jäsenvaltiot voivat soveltaa unionin lampaanruhojen luokitteluasteikkoa liitteessä V olevan C kohdan sääntöjen mukaisesti.

2. Täysikasvuisten nautaeläinten ja lampaiden ruhojen luokittelua koskevat paikalla tehtävät tarkastukset suorittaa unionin puolesta unionin tarkastuskomitea, joka koostuu komission asiantuntijoista ja jäsenvaltioiden nimeämistä asiantuntijoista. Komitea antaa komissiolle ja jäsenvaltioille kertomuksen tehdyistä tarkastuksista.

Unioni vastaa tehdyistä tarkastuksista johtuvista kustannuksista.

35 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Ottaakseen huomioon teknisen kehityksen ja alojen tarpeet komissio voi delegoiduilla säädöksillä mukauttaa ja päivittää liitteessä V vahvistettuja määritelmiä sekä säännöksiä, jotka koskevat täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen, sianruhojen ja lampaanruhojen luokittelua, tunnistamista ja tarjontamuotoa.
2. Jotta eri tuotteiden tarjontamuodot voitaisiin yhtenäistää markkinoiden avoimuuden, hintojen seurannan sekä tapauksen mukaan naudanliha-, sianliha- ja lampaanliha-aloilla julkisten interventioiden ja yksityisen varastoinnin muodossa toteutettavien markkinoiden interventiojärjestelmien parantamiseksi, komissio voi delegoiduilla säädöksillä
 - a) antaa säännöksiä, jotka koskevat ruhojen luokittelua, kokoluokittelua (automaattiset luokittelutekniikat mukaan luettuina), tunnistamista, punnitsemista ja merkintöjä;
 - b) vahvistaa säännöksiin poikkeuksia ja asianomaisia tuotteita koskevia lisäsäännöksiä, mukaan luettuina säännökset, jotka koskevat naudanliha-alalla lihakuusluokkia ja rasvaisuutta ja lampaanliha-alalla painoa, lihan väriä ja rasvaisuutta;

- c) vahvistaa säännöt unionin keskihintojen laskemiseksi ja toimijoiden velvollisuudet toimittaa naudan-, sian- ja lampaanruhoja koskevia tietoja, jotka liittyvät erityisesti markkinoihin ja edustaviin hintoihin;
- d) vahvistaa interventiota ja yksityistä varastointia varten muita sääntöjä, jotka voivat koskea erityisesti
 - i) liitteessä V olevan A kohdan III kohdassa säädettyjä toimenpiteitä, jotka teurastamoiden on toteutettava;
 - ii) poikkeuksia, joita voidaan myöntää pyynnöstä jäsenvaltioiden teurastamoille, joissa teurastetaan vähän nautaeläimiä;
- e) määritellä kevyiden karitsojen ruhoihin sovellettavat kriteerit;
- f) tarkistaa säännöllisesti painotuskertoimia.

3. Ottaakseen huomioon unionissa todetut erityispiirteet komissio voi delegoiduilla säädöksillä

- a) sallia jäsenvaltioiden jakaa kukin liitteessä V olevan A kohdan III kohdassa säädettyistä täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen lihakkuus- ja rasvaisuusluokista enintään kolmeen alaluokkaan;
- b) säättää markkinahintojen toteamista varten muunlaisesta ruhojen ja puoliruhojen tarjontamuodosta kuin se, joka vahvistetaan liitteessä V olevan A kohdan IV kohdassa;
- c) sallia jäsenvaltioiden olla soveltamatta sianruhojen luokitteluasteikkoa ja käyttää painon ja vähärasvaisen lihan osuuden lisäksi muita arviointiperusteita;
- d) antaa lisäsäännöksiä ja -vaatimuksia, mukaan luettuina seuraavat:
 - i) luvan antaminen jäsenvaltioille säättää sianruhojen erilaisesta tarjontamuodosta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täytyy:
 - niiden alueella tavanomaisesti noudatettu kauppatapa eroaa vakiotarjontamuodosta,
 - se on oikeutettua teknisten vaatimusten kannalta,
 - ruhoista on poistettu yhdenmukaisesti nahka;
 - ii) luvan antaminen jäsenvaltioille hyväksyä erilaisia lampaanruhojen tarjontamuotoja, jos vakiotarjontamuotoa ei käytetä;
- e) säättää, että jäsenvaltioiden on sovellettava hallinnollisia seuraamuksia, joilla ehkäistään rikkomuksia, joita ovat esimerkiksi leimojen ja ruhotunnistelappujen väärentäminen ja vilpillinen käyttö tai se, että luokituksen tekee henkilöstö, jolla ei ole siihen lupaa.

4. Varmistaakseen, että täysikasvuisten nautaeläinten, sikojen ja lampaiden ruhot luokitellaan tarkasti ja luotettavasti, komissio säätää delegoiduilla säädöksillä, että luokituksen voi tehdä vain henkilöstö, jolla on siihen asianmukainen pätevyys.
5. Luokitteluasteikon luotettavuuden varmistamiseksi komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä säännökset, jotka koskevat tehtäviä tarkastuksia ja riittämättömästi soveltamisesta johtuvia seuraamuksia.
6. Varmistaakseen, että unionin tarkastuskomitea täyttää tavoitteensa, komissio voi delegoiduilla säädöksillä määritellä sen tehtävät ja muodostamisen.

36 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat

- a) naudan-, sian- ja lampaanruhoihin sovellettavien unionin luokitteluasteikkojen täytäntöönpanoa erityisesti seuraavien seikkojen osalta:
 - i) luokitustulosten ilmoittaminen;
 - ii) paikalla tehtävät tarkastukset, tarkastuskertomukset ja seurantatoimet;
 - iii) unionin tarkastuskomitean unionin puolesta suorittamat täysikasvuisten nautaeläinten ja lampaiden ruhojen luokittelua koskevat paikalla tehtävät tarkastukset;
- b) jäsenvaltioiden komissiolle toimittamia täsmällisiä tietoja erityisesti naudan-, sian- ja lampaanruhojen hintojen osalta;
- c) hintoja toteavia teurastamoita ja muita elimiä sekä alueita, joilla naudanliha-alan hinnat todetaan, koskevien tietojen toimittamista;
- d) unionin tarkastuskomitean unionin puolesta suorittamat täysikasvuisten nautaeläinten ja lampaiden ruhojen hintaselvityksiä koskevat paikalla tehtävät tarkastukset.

II LUKU

Erityiset interventioitoimenpiteet

I JAKSO

POIKKEUKSELLISET MARKKINATUKITOIMENPITEET

37 artikla

Eläintaudit

1. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanosäädöksillä poikkeuksellisia markkinatukitoimenpiteitä ottaakseen huomioon unionin sisäisen ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan rajoitukset, joita saattaa aiheutua eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitetuista toimenpiteistä.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä voidaan toteuttaa seuraavilla aloilla:

- a) naudanliha;
 - b) maito ja maitotuotteet;
 - c) sianliha;
 - d) lampaan- ja vuohenliha;
 - e) munat;
 - f) siipikarjanliha.
2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty toimenpiteet toteutetaan kyseisen yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä.

Ne voidaan toteuttaa vain, jos kyseinen yksi tai useampi jäsenvaltio on toteuttanut pikaisesti terveys- ja eläinlääkintätoimenpiteitä taudin pysäyttämistä varten, ja ne voidaan toteuttaa ainoastaan niin laajoina ja niin pitkän aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen asianomaisten markkinoiden tukemiseksi.

38 artikla

Kuluttajien luottamuksen menettäminen

Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanosäädöksillä siipikarjanliha- ja muna-aloilla poikkeuksellisia markkinatukitoimenpiteitä ottaakseen huomioon vakavat markkinahäiriöt,

jotka liittyvät suoraan kansanterveyden tai eläinten terveyden riskeistä johtuvaan kuluttajien luottamuksen menettämiseen.

Nämä toimenpiteet toteutetaan kyseisen yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä.

39 artikla

Rahoitus

1. Unioni osallistuu 37 ja 38 artiklassa tarkoitettujen poikkeuksellisten toimenpiteiden rahoitukseen osuudella, joka on 50 prosenttia jäsenvaltioille aiheutuvista menoista.

Suu- ja sorkkataudin torjumiseksi naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla unioni osallistuu rahoitukseen kuitenkin osuudella, joka on 60 prosenttia tällaisista menoista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tuottajat osallistuvat jäsenvaltioille aiheutuviin menoihin, siitä ei seuraa kilpailun vääristymistä eri jäsenvaltioiden tuottajien kesken.

II JAKSO

VILJA- JA RIISIALOJEN TOIMENPITEET

40 artikla

Erityiset markkinatoimenpiteet vilja-alalla

1. Reagoidakseen tehokkaasti markkinahäiriöiden uhkiin komissio voi markkinatilanteen vaatiessa toteuttaa delegoiduilla säädöksillä, jotka annetaan tarvittaessa kiireellisessä menettelyssä, erityisiä interventiotoimenpiteitä vilja-alalla. Tällaisia interventiotoimenpiteitä voidaan toteuttaa erityisesti, jos yhdellä tai useammalla unionin alueella markkinahinnat laskevat tai uhkaavat laskea suhteessa interventiohintaan.
2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet. Kyseiset toimenpiteet voivat koskea erityisesti menettelyjä, tiedonantoja, teknisiä perusteita sekä jäsenvaltioiden tekemiä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia.

41 artikla

Erityiset markkinatoimenpiteet riisialalla

1. Reagoidakseen tehokkaasti markkinahäiriöiden uhkiin riisialalla komissio voi toteuttaa delegoiduilla säädöksillä, jotka annetaan tarvittaessa kiireellisessä menettelyssä, erityisiä toimenpiteitä

- a) estääkseen tämän osan I luvun II jaksossa säädetyn julkisen intervention laajamittaisen soveltamisen tietyillä unionin alueilla;
 - b) korvatakseen luonnonkatastrofeista johtuvan paddy- eli raakariisin puutteen.
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet. Kyseiset toimenpiteet voivat koskea erityisesti menettelyjä, tiedonantoja, teknisiä perusteita sekä jäsenvaltioiden tekemiä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia.

III JAKSO

SOKERIALAN TOIMENPITEET

42 artikla

Sokerijuurikkaan vähimmäishinta

1. Kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishinta on 26,29 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2009/2010 alkaen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua vähimmäishintaa sovelletaan liitteessä IV olevassa B kohdassa määriteltyyn vakiolaatuiseen sokerijuurikkaaseen.
3. Kiintiösokerin valmistukseen tarkoitettuja, sokerin valmistukseen soveltuvia kiintiösokerijuurikkaita ostavien sokeriyritysten on maksettava vähintään vähimmäishinta, jota mukautetaan korottamalla tai alentamalla hintaa, jos juurikkaat poikkeavat vakiolaadusta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja korotuksia ja alennuksia sovelletaan komission 46 artiklan a alakohdan mukaisesti antamalla delegoiduilla säädöksillä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti hinnan mukauttamiseksi silloin, kun sokerijuurikkaan todellinen laatu eroaa vakiolaadusta.

4. Niiden sokerijuurikasmäärien osalta, jotka vastaavat teollisuudelle tarkoitettun sokerin tai ylijäämänsokerin määriä, joihin sovelletaan 57 artiklassa säädettyä ylijäämämaksua, asianomaisen sokeriyrityksen on mukautettava ostohintaa siten, että se on vähintään yhtä suuri kuin kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishinta.

43 artikla

Toimialakohtaiset sopimukset

1. Toimialakohtaisten sopimusten ja toimitussopimusten on oltava 3 kohdan ja komission 46 artiklan b alakohdan mukaisesti antamalla delegoiduilla säädöksillä vahvistettujen ostoehtojen mukaisia erityisesti sokerijuurikkaan osto-, toimitus-, haltuunotto- ja maksuehtojen osalta.

2. Sokerijuurikkaan ja -ruo'on ostoehtoihin sovelletaan näiden raaka-aineiden unionin viljelijöiden ja unionin sokeriyritysten välisiä toimialakohtaisia sopimuksia.
3. Toimitussopimuksessa on tehtävä ero sen mukaan, tulevatko sokerijuurikkaasta valmistettavat sokerimäärät olemaan
 - a) kiintiösokeria; vai
 - b) kiintiön ulkopuolista sokeria.
4. Kunkin sokeriyrityksen on toimitettava jäsenvaltiolle, jossa se tuottaa sokeria, seuraavat tiedot:
 - a) edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut sokerijuurikasmäärät, joista ne ovat tehneet toimitussopimukset ennen kylvöä, sekä sopimuksen perustana oleva sokeripitoisuus;
 - b) vastaava arvioitu saanto.Jäsenvaltiot voivat vaatia lisätietoja.
5. Sokeriyritysten, jotka eivät ole allekirjoittaneet ennen kylvöä toimitussopimuksia kiintiöjuurikkaan vähimmäishintaan sokerikiintiötään vastaavasta juurikasmäärästä, jota on tapauksen mukaan mukautettu 45 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistetulla ennaltaehkäisevällä markkinoiltapoiston kertoimella, on maksettava kaikesta sokeriksi jalostamastaan sokerijuurikkaasta ainakin kiintiöjuurikkaan vähimmäishinta.
6. Toimialakohtaisissa sopimuksissa voidaan asianomaisen jäsenvaltion luvalla poiketa 3, 4 ja 5 kohdasta.
7. Jos toimialakohtaisia sopimuksia ei ole, kyseisen jäsenvaltion on toteutettava asianomaisten osapuolten etujen suojaamiseksi tarvittavat, tämän asetuksen kanssa yhteensopivat toimenpiteet.

44 artikla

Tuotantomaksu

1. Sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottaville yrityksille myönnetyistä 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappikiintiöistä peritään tuotantomaksu.
2. Tuotantomaksu on 12 euroa tonnilta kiintiösokeria ja -inuliinisiirappia. Isoglukoosin tuotantomaksu on 50 prosenttia sokeriin sovellettavasta tuotantomaksusta.
3. Jäsenvaltion on perittävä 1 kohdan mukaisesti maksettu tuotantomaksu kokonaisuudessaan alueelleen sijoittautuneilta yrityksiltä suhteessa niiden asianomaisen markkinointivuoden kiintiöön.

Yritysten on suoritettava maksut ennen asianomaisen markkinointivuoden helmikuun loppua.

4. Unionin sokeri- ja inuliinisiirappiytykset voivat vaatia, että sokerijuurikkaan tai sokeriruo'on viljelijät tai juurisikurin toimittajat vastaavat enintään 50 prosentista asianomaisesta tuotantomaksusta.

45 artikla

Sokerin poistaminen markkinoilta

1. Jotta markkinoiden rakenteellinen tasapaino säilyisi viitehintaa lähellä olevalla hintatasolla, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää poistaa markkinoilta tietyn markkinointivuoden osalta kiintiöiden mukaisesti tuotetut sokeri- tai isoglukoosimäärät, jotka ylittävät tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketun enimmäismäärän, ottaen huomioon perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat unionin sitoumukset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu markkinoiltapoiston enimmäismäärä lasketaan kullekin yritykselle, jolla on kiintiö, kertomalla sen kiintiö kertoimella, jonka komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä odotettavissa olevan markkinakehityksen perusteella viimeistään edellisen markkinointivuoden 16 päivänä maaliskuuta.

Ajantasaisen markkinakehityksen perusteella komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää viimeistään kyseisen markkinointivuoden 31 päivänä lokakuuta joko mukauttaa kerrointa tai, jos kerrointa ei ole vahvistettu ensimmäisen alakohdan mukaisesti, vahvistaa kertoimen.
3. Kunkin yrityksen, jolle on myönnetty kiintiö, on varastoitava omalla kustannuksellaan seuraavan markkinointivuoden alkuun saakka kiintiön mukaisesti tuotetut sokerimäärät, jotka ylittävät 2 kohdan mukaisesti lasketun enimmäismäärän. Jonakin markkinointivuonna markkinoilta poistettuja sokeri- tai isoglukoosimääriä pidetään ensimmäisinä seuraavan markkinointivuoden kiintiössä tuotettavina määrinä.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä sokerialan odotettavissa olevan markkinakehityksen huomioon ottaen, että kuluvana ja/tai seuraavana markkinointivuonna markkinoilta poistettua sokeria tai isoglukoosia pidetään kokonaan tai osittain
 - a) ylijäämäsokeina tai -isoglukoosina, jota voidaan käyttää teollisuudelle tarkoitettuna sokerina tai isoglukoosina; tai
 - b) väliaikaisena kiintiötuotantona, josta osa voidaan varata vientiä varten noudattaen perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvia unionin sitoumuksia.
4. Jos unionin sokeritarjonta on riittämätön, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää, että tietty määrä markkinoilta poistettua sokeria voidaan myydä unionin markkinoilla ennen markkinoiltapoistamisjakson päättymistä.

5. Jos markkinoilta poistettua sokeria pidetään seuraavan markkinointivuoden ensimmäisenä sokerintuotantona, sokerijuurikkaan viljelijöille maksetaan kyseisen markkinointivuoden vähimmäishinta.

Jos markkinoilta poistettu sokeri voidaan käyttää teollisuudelle tarkoitettuna sokerina tai se viedään tämän artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, sokerijuurikkaan vähimmäishintaa koskevia 42 artiklan vaatimuksia ei sovelleta.

Jos markkinoilta poistettu sokeri myydään unionin markkinoilla ennen markkinoilta poistamisjakson päättymistä 4 kohdan mukaisesti, sokerijuurikkaan viljelijöille maksetaan kuluvan markkinointivuoden vähimmäishinta.

46 artikla

Siirretty säädösvalta

Ottaakseen huomioon sokerialan erityispiirteet ja varmistaakseen, että kaikkien osapuolten edut otetaan asianmukaisesti huomioon, komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä

- a) edellä 42 artiklan 3 kohdan mukaisesti sovellettavista hintojen mukautuksista;
- b) edellä 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimitussopimuksista ja ostoehdoista;
- c) perusteista, joita sokeriyritykset soveltavat myöntäessään sokerijuurikkaan myyjille juurikasmäärät, joista on tehtävä ennen kylvää toimitussopimukset 43 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

IV JAKSO

TARJONNAN MUKAUTTAMINEN

47 artikla

Toimenpiteet, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin

Jotta ammattialajärjestöjä ja ammattialojen yhteisiä järjestöjä rohkaistaisiin toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, lukuun ottamatta markkinoilta poistamiseen liittyviä toimia, komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä seuraavat elävien kasvien, naudanlihan, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan, munien ja siipikarjanlihan aloja koskevat toimenpiteet:

- a) toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan laatua;
- b) toimenpiteet, joilla pyritään edistämään tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen parempaa järjestelyä;
- c) toimenpiteet, joilla pyritään helpottamaan markkinahintojen kehityksen seurantaa;

- d) toimenpiteet, joilla pyritään käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella mahdollistamaan lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen.

48 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa 47 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon osalta tarvittavat menettelyjä ja teknisiä vaatimuksia koskevat säännöt.

III LUKU

Tuotannon rajoittamista koskevat järjestelmät

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

49 artikla

Kiintiöjärjestelmät ja tuotantokyky

1. Kiintiöjärjestelmä koskee seuraavia tuotteita:
 - a) jäljempänä 58 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut maito ja muut maitotuotteet;
 - b) sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi.
2. Jos tuottaja ylittää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kiintiöjärjestelmissä sovellettavan kiintiön eikä käytä sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin ylijäämiä 54 artiklassa säädetyllä tavalla, näistä määristä peritään ylijäämämaksu, jollei II ja III jaksossa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu.
3. Viinialalla tuotantokykyä koskevia sääntöjä sovelletaan laittomien istutusten, siirtymäjärjestelmän mukaisten istutusoikeuksien ja raivausjärjestelmän osalta V jaksosäätöjen mukaisesti.

II JAKSO

SOKERI

I ALAJAKSO

KIINTIÖN MYÖNTÄMINEN JA HALLINNOINTI

50 artikla

Kiintiön myöntäminen

1. Sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuotantokiintiöt kansallisella tai alueellisella tasolla vahvistetaan liitteessä VI.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä kiintiö kullekin alueelleen sijoittautuneelle sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavalle yritykselle, joka on hyväksytty 51 artiklan mukaisesti.

Kunkin yrityksen kiintiö on yhtä suuri kuin sille markkinointivuodeksi 2007/2008 asetuksen (EY) N:o 318/2006 mukaisesti myönnetty kiintiö.

3. Jos kiintiö myönnetään sokeriyritykselle, jolla on useampia kuin yksi tuotantoyksikkö, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet, jotka ne katsovat tarpeellisiksi sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelijöiden etujen huomioon ottamiseksi.

51 artikla

Hyväksytyt yritykset

1. Jäsenvaltion on pyynnöstä myönnettävä hyväksyntä sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavalle yritykselle tai näitä tuotteita joksikin 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sisältyväksi tuotteeksi jalostavalle yritykselle, jos yritys täyttää seuraavat edellytykset:
 - a) se todistaa, että sillä on ammattimainen tuotantokapasiteetti;
 - b) se lupautuu toimittamaan tarvittavat tiedot ja hyväksyy tähän asetukseen liittyvät tarkastukset;
 - c) sen hyväksyntää ei ole keskeytetty eikä peruutettu.
2. Hyväksytyt yritykset on toimitettava seuraavat tiedot sille jäsenvaltiolle, jonka alueella sokerijuurikas tai -ruoko korjataan tai jossa puhdistaminen tapahtuu:
 - a) sokerijuurikkaan tai -ruo'on määrät, joista on tehty toimitussopimus, sekä arvioitu sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja sokerin vastaava saanto hehtaaria kohden;
 - b) tiedot, jotka koskevat sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja raakasokerin suunniteltuja ja tosiasiallisia toimituksia sekä sokerintuotantoa ja sokerivarastoja;
 - c) myydyt valkoisen sokerin määrät sekä vastaavat hinnat ja ehdot.

52 artikla

Kansallisten kiintiöiden mukauttaminen

Komissio mukauttaa delegoiduilla säädöksillä liitteessä VI vahvistettuja kiintiöitä jäsenvaltioiden 53 artiklan mukaisesti tekemien päätösten johdosta.

53 artikla

Kansallisen kiintiön uudelleen jakaminen ja kiintiöiden alentaminen

1. Jäsenvaltio saa alentaa alueelleen sijoittautuneelle yritykselle myönnettyä sokeri- tai isoglukoosikiintiötä enintään 10 prosenttia markkinointivuonna 2008/2009 ja sitä seuraavana markkinointivuonna. Tällöin jäsenvaltioiden on sovellettava puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita.
2. Jäsenvaltiot voivat siirtää kiintiötä yritysten välillä liitteessä VII vahvistettuja sääntöjä noudattaen sekä ottaen huomioon kunkin osapuolen ja erityisesti sokerijuurikkaan tai sokeriruo'on viljelijöiden edut.
3. Kyseisen jäsenvaltion on myönnettävä 1 ja 2 kohdan mukaisesti alennetut määrät yhdelle tai useammalle alueelleen sijoittautuneelle yritykselle riippumatta siitä, onko niillä kiintiö.

II ALAJAKSO

KIINTIÖN YLITTÄMINEN

54 artikla

Soveltamisala

Sokeri, isoglukoosi tai inuliinisiirappi, jota tuotetaan jonakin markkinointivuonna 50 artiklassa tarkoitetun kiintiön ulkopuolella, voidaan

- a) käyttää 55 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen tuotteiden tuotantoon;
- b) siirtää seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon 56 artiklan mukaisesti;
- c) käyttää syrjäisimpien alueiden erityistä hankintajärjestelmää varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen [ex (EY) N:o 247/2006 III osaston] mukaisesti; tai
- d) viedä komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaman määrällisen rajoituksen puitteissa ja perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten sitoumuksia noudattaen.

Muihin määriin sovelletaan 57 artiklassa tarkoitettua ylijäämämaksua.

55 artikla

Teollisuudelle tarkoitettu sokeri

1. Teollisuudelle tarkoitettu sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi on varattava jonkin 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen tuotantoon silloin kun

- a) siitä on tehty ennen markkinointivuoden loppua toimitussopimus sellaisen tuottajan ja käyttäjän välillä, joille molemmille on myönnetty hyväksyntä 51 artiklan mukaisesti; ja
 - b) se on toimitettu käyttäjälle viimeistään seuraavan markkinointivuoden 30 päivänä marraskuuta.
2. Komissio voi teknisen kehityksen huomioon ottaakseen laatia delegoiduilla säädöksillä luettelon tuotteista, joiden tuotannossa saa käyttää teollisuudelle tarkoitettua sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia.

Luettelo sisältää muun muassa seuraavat tuotteet:

- a) bioetanoli, alkoholi, rommi, elävä hiiva sekä levitteiksi tarkoitettujen ja "Rinse appelstroopiksi" jalostettavien siirappien määrät;
- b) tietyt teollisuustuotteet, jotka eivät sisällä sokeria mutta joiden valmistuksessa käytetään sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia;
- c) tietyt kemian- tai lääketeollisuuden tuotteet, jotka sisältävät sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia.

56 artikla

Ylijäämäsokeerin siirtäminen

1. Kukin yritys voi päättää siirtää sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappikiintiönsä ylittävän tuotantonsa kokonaan tai osittain siten, että se luetaan seuraavan markkinointivuoden tuotantoon. Tätä koskeva päätös on peruuttamaton, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tehneiden yritysten on
 - a) ilmoitettava kyseiselle jäsenvaltiolle ennen tämän jäsenvaltion määrittelemää päivämäärää
 - siirrettävän sokeriu'on määrät kuluvan markkinointivuoden 1 päivän helmikuuta ja 15 päivän elokuuta välisenä aikana,
 - siirrettävän sokerin tai inuliinisiirapin muut määrät kuluvan markkinointivuoden 1 päivän helmikuuta ja 15 päivän elokuuta välisenä aikana;
 - b) sitouduttava varastoimaan siirrettävät määrät omalla kustannuksellaan kuluvan markkinointivuoden loppuun asti.
3. Jos yrityksen lopullinen tuotanto on kyseisenä markkinointivuonna pienempi kuin 1 kohdan mukaisen päätöksen tekohetkellä tehty arvio, siirrettyä määrää voidaan mukauttaa taannehtivasti viimeistään seuraavan markkinointivuoden 31 päivänä lokakuuta.

4. Siirrettyjä määriä pidetään ensimmäisinä seuraavan markkinointivuoden kiintiössä tuotettavina määrinä.
5. Markkinointivuoden aikana tämän artiklan mukaisesti varastoituu sokeriin ei saa soveltaa muita 23 tai 45 artiklan mukaisia varastointitoimenpiteitä.

57 artikla

Ylijäämämaksu

1. Ylijäämämaksu peritään seuraavien tuotteiden määristä:
 - a) minä tahansa markkinointivuonna tuotettu ylijäämäsokeeri, -isoglukoosi ja -inuliinisiirappi lukuun ottamatta seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon siirrettyjä ja 56 artiklan mukaisesti varastoituja määriä tai 54 artiklan c ja d alakohdassa tarkoitettuja määriä;
 - b) teollisuudelle tarkoitettu sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi, josta ei ole komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistamaan määräpäivään mennessä toimitettu selvitystä, jonka mukaan se on valmistettu joksikin 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi tuotteeksi;
 - c) sokeri ja isoglukoosi, joka on poistettu markkinoilta 45 artiklan mukaisesti ja jonka osalta 45 artiklan 3 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia ei ole noudatettu.
2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ylijäämämaksun riittävän korkealle tasolle, jotta estetään 1 kohdassa tarkoitettujen määrien kasaantuminen.
3. Jäsenvaltion on perittävä 1 kohdassa tarkoitettu ylijäämämaksu alueelleen sijoittautuneilta yrityksiltä niiden 1 kohdassa tarkoitettujen tuotantomäärien mukaan, jotka on todettu näiden yritysten osalta kyseisenä markkinointivuonna.

III JAKSO

MAITO

I ALAJAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

58 artikla

Määritelmät

1. Tässä jaksossa tarkoitetaan
 - a) 'maidolla' yhdestä tai useammasta lehmästä lypettyä tuotetta;

- b) 'muilla maitotuotteilla' muita maitotuotteita kuin maitoa, erityisesti rasvatonta maitoa, kermaa, voita, jogurttia ja juustoa, jotka muunnetaan tarvittaessa maitoekvivalentiksi soveltamalla niihin kertoimia, jotka komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä;
- c) 'tuottajalla' viljelijää, jonka tila sijaitsee jonkin jäsenvaltion maantieteellisellä alueella ja joka tuottaa ja pitää kaupan maitoa tai joka valmistautuu harjoittamaan tällaista toimintaa hyvin pian;
- d) 'tilalla' asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan b alakohdassa määriteltyä tilaa;
- e) 'ostajalla' yritystä tai ryhmittymää, joka ostaa maitoa tuottajalta:
- kerätäkseen, pakatakseen, varastoidakseen, jäähdyttäkseen tai jalostaakseen maitoa, myös toimeksiantona,
 - myydäkseen maidon yhdelle tai useammalle maitoa tai muita maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle;
- f) 'toimituksella' kaikkia tuottajan suorittamia maidon, ei kuitenkaan muiden maitotuotteiden, toimituksia ostajalle riippumatta siitä, hoitaako kuljetuksen tuottaja, ostaja, nämä tuotteet käsittelevä tai jalostava yritys taikka jokin kolmas osapuoli;
- g) 'suoramyynnillä' tuottajan suorittamaa maidon myyntiä tai siirtoa suoraan kuluttajalle sekä tuottajan suorittamaa muiden maitotuotteiden myyntiä tai siirtoa;
- h) 'kaupan pitämisellä' maidon toimittamista taikka maidon tai muiden maitotuotteiden suoramyyntiä;
- i) 'tilakohtaisella kiintiöllä' tuottajan kiintiötä kunkin kahdentoista kuukauden jakson 1 päivänä huhtikuuta;
- j) 'kansallisella kiintiöllä' kullekin jäsenvaltiolle vahvistettua 59 artiklassa tarkoitettua kiintiötä;
- k) 'käytävissä olevalla kiintiöllä' tuottajien 31 päivänä maaliskuuta käytävissä olevaa kiintiötä sen kahdentoista kuukauden jakson aikana, jolle ylijäämämaksu on laskettu, ottaen huomioon kaikki kyseisen kahdentoista kuukauden jakson aikana tehdyt, tässä asetuksessa säädetyt siirrot, myynnit, muuntamiset ja väliaikaiset uudelleenjaot.
2. Edellä 1 kohdan e alakohdassa annetun määritelmän suhteen ostajana pidetään samalla maantieteellisellä alueella sijaitsevien ostajien ryhmittymää, joka tekee jäsentensä lukuun ylijäämämaksun suorittamisen kannalta tarpeellisia hallinnollisia ja kirjanpidollisia toimia. Tätä varten Kreikka katsotaan yhdeksi ainoaksi maantieteelliseksi alueeksi, ja se voi pitää julkista toimielintä ostajaryhmittymänä.
3. Varmistaakseen erityisesti, ettei mikään kaupan pidettävä maito- tai muu maitotuotemäärä jää kiintiöjärjestelmän ulkopuolelle, komissio voi 1 kohdan f alakohdassa esitettyä 'toimituksen' määritelmää noudattaen mukauttaa

'suoramyyntin' määritelmää 80 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä.

4. Varmistaakseen, että maitokiintiöjärjestelmä kattaa kaikki erityistilanteet, komissio vahvistaa 80 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti antamallaan delegoiduilla säädöksillä järjestelmän toimintaan liittyviä erityismääritelmiä.

II ALAJAKSO

KIINTIÖN MYÖNTÄMINEN JA HALLINNOINTI

59 artikla

Kansalliset kiintiöt

1. Seitsemän 1 päivänä huhtikuuta 2008 alkavan peräkkäisen kahdentoista kuukauden jakson, jäljempänä 'kahdentoista kuukauden jakso', aikana kaupan pidettävien maidon ja muiden maitotuotteiden kansalliset tuotantokiintiöt vahvistetaan liitteessä VIII.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut kiintiöt jaetaan tuottajien kesken 60 artiklan mukaisesti tekemällä ero toimitusten ja suoramyyntin välillä. Kansallisen kiintiön ylittäminen määritellään kansallisella tasolla kussakin jäsenvaltiossa tämän jakson mukaisesti eriteltynä toimitusten ja suoramyyntin osalta.
3. Liitteessä VIII esitetyt kansalliset kiintiöt vahvistetaan, jollei markkinoiden yleistilanteen vuoksi mahdollisesti tehtävästä tarkistuksesta ja tietyissä jäsenvaltioissa vallitsevista erityisolosuhteista muuta johdu.
4. Bulgarian, Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Romanian, Slovenian ja Slovakian kansalliseen kiintiöön on sisällyttävä kaikki maito tai maitomäärää vastaavat tuotteet, jotka on toimitettu ostajalle tai myyty suoraan, riippumatta siitä, onko ne tuotettu tai pidetty kaupan mainituissa maissa sovellettavan siirtymätoimenpiteen puitteissa.
5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tarvittavat säännöt, jotka liittyvät tämän artiklan yhdenmukaiseen täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa. Kyseiset säännöt voivat koskea menettelyjä, tiedonantoja ja teknisiä perusteita.

60 artikla

Tilakohtaiset kiintiöt

1. Tuottajien tilakohtaisen kiintiön tai tilakohtaisten kiintiöiden on 1 päivänä huhtikuuta 2008 vastattava heidän 31 päivän maaliskuuta 2008 mukaisia tilakohtaisia kiintiöitään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 päivänä huhtikuuta 2008 tapahtuneita kiintiöiden siirtoja, myyntejä ja muuntamisia.

2. Tuottajalla voi olla käytössään yksi tai kaksi tilakohtaista kiintiötä, joista toinen on toimituksia ja toinen suoramyyntiä varten. Ainoastaan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi muuntaa tuottajan kiintiöiden välistä jakoa tuottajan perustellusta pyynnöstä.
3. Jos tuottajalla on kaksi kiintiötä, tuottajan mahdollinen ylijäämämaksu lasketaan erikseen kummankin kiintiön osalta.
4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä korottaa 59 artiklassa tarkoitetun Suomen kansallisen kiintiön toimituksia koskevan osuuden enintään 200 000 tonniin korvauksena suomalaisille SLOM-tuottajille. Tämä unionin lainsäädännön mukaisesti jaettava varanto on käytettävä yksinomaan sellaisten tuottajien hyväksi, joiden kohdalla Euroopan unioniin liittyminen on vaikuttanut haitallisesti oikeuteen aloittaa tuotanto uudelleen.
5. Jäljempänä 64 artiklassa säädetyn kansallisen varannon täydentämiseksi mahdollisesti tehdyt vähennykset huomioon ottaen tilakohtaisia kiintiöitä mukautetaan tarvittaessa kunkin kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson osalta, jotta tilakohtaisten toimituskiintiöiden summa ja tilakohtaisten suoramyyntikiintiöiden summa ei missään jäsenvaltiossa ylitä 62 artiklan mukaisesti mukautettua vastaavaa kansallista kiintiötä.

61 artikla

Kansallisessa varannossa olevien kiintiöiden jako

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä säännöt, joiden mukaisesti 64 artiklassa säädetyssä kansallisessa varannossa olevat määrät voidaan joko kokonaisuudessaan tai osittain jakaa tuottajille komissiolle ilmoitettavien objektiivisten perusteiden mukaisesti.

62 artikla

Kiintiöiden hallinnointi

1. Komissio mukauttaa 81 artiklan a alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä kansallisten kiintiöiden jakoa toimitusten ja suoramyynnin kesken kunkin jäsenvaltion ja kunkin jakson osalta ennen kyseisen jakson päättymistä ottaen huomioon tuottajien esittämät pyynnot tilakohtaisten toimitus- ja suoramyyntikiintiöiden muuntamisesta.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain ennen komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistamia päivämääriä ja komission täytäntöönpanosäädöksillä 316 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistamia sääntöjä noudattaen tiedot, joita tarvitaan
 - a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun mukautuksen tekemiseksi;
 - b) kunkin jäsenvaltion maksaman ylijäämämaksun laskemiseksi.

3. Tätä artiklaa koskevat säännöt vahvistetaan 80 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä ja 81 artiklan g alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä.

63 artikla

Rasvapitoisuus

1. Kullekin tuottajalle on vahvistettava viiterasvapitoisuus, jota sovelletaan tälle tuottajalle myönnettyyn tilakohtaiseen toimituskiintiöön.
2. Tuottajille 31 päivänä maaliskuuta 2008 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen kiintiöiden osalta 1 kohdassa tarkoitettu viiterasvapitoisuus on sama kuin kyseiseen kiintiöön mainittuna päivänä sovellettu viiterasvapitoisuus.
3. Viiterasvapitoisuutta muutetaan 60 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen muuntamisten yhteydessä ja hankittaessa, siirrettäessä tai väliaikaisesti siirrettäessä kiintiöitä noudattaen niitä sääntöjä, jotka komissio hyväksyy 81 artiklan b alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä.
4. Rasvapitoisuus, jota sovelletaan uusiin tuottajiin, joiden tilakohtainen toimituskiintiö on myönnetty kokonaisuudessaan kansallisesta varannosta, vahvistetaan komission 81 artiklan b alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä hyväksymien sääntöjen mukaisesti.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tilakohtaista viiterasvapitoisuutta mukautetaan tarvittaessa tämän asetuksen tullessa voimaan ja sen jälkeen aina tarvittaessa kunkin kahdentoista kuukauden jakson alussa, jotta kunkin jäsenvaltion tilakohtaisten edustavien rasvapitoisuuksien painotettu keskiarvo ei ylitä liitteessä IX vahvistettua viiterasvapitoisuutta yli 0,1 grammalla kiloa kohden.

64 artikla

Kansallinen varanto

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava kansallinen varanto liitteessä VIII vahvistetuille kansallisille kiintiöille erityisesti 61 artiklassa säädetyjä jakoja varten. Kansallista varantoa täydennetään tarvittaessa ottamalla takaisin 65 artiklassa säädetyt määrät, peruuttamalla osa 69 artiklassa säädetyistä siirroista tai tekemällä kaikista tilakohtaisista kiintiöistä tasavähennyksiä. Kyseisten kiintiöiden alkuperäinen käyttötarkoitus (toimitukset tai suoramyynti) säilyy.
2. Mahdolliset jäsenvaltiolle myönnetyt lisäkiintiöt sisällytetään ilman eri toimenpiteitä kansalliseen varantoon ja jaetaan toimituksiin ja suoramyyntiin ennakoitavissa olevien tarpeiden mukaisesti.
3. Kansallisessa varannossa olevilla kiintiöillä ei ole viiterasvapitoisuutta.

65 artikla

Toiminnan harjoittamatta jättäminen

1. Kun tilakohtaisia kiintiöitä hallussaan pitävä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei enää täytä jonkin kahdentoista kuukauden jakson aikana 58 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, vastaavat määrät on siirrettävä kansalliseen varantoon viimeistään seuraavan kalenterivuoden 1 päivänä huhtikuuta, jollei kyseinen henkilö ryhdy uudelleen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaiseksi tuottajaksi ennen mainittua päivää.

Jos tällainen henkilö ryhtyy uudelleen tuottajaksi viimeistään määrien poistamista seuraavan toisen kahdentoista kuukauden jakson lopussa, häneltä otettu tilakohtainen kiintiö palautetaan hänelle kokonaan tai osittain viimeistään hakupäivää seuraavana 1 päivänä huhtikuuta.

2. Jos tuottajat eivät pidä kaupan vähintään 85:tä prosenttia tilakohtaisesta kiintiöstään vähintään yhden kahdentoista kuukauden jakson aikana, jäsenvaltiot voivat päättää, onko käyttämätön kiintiö siirrettävä kokonaan tai osittain kansalliseen varantoon ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa edellytykset, joiden mukaisesti kiintiö jaetaan uudelleen kyseisille tuottajille, jos nämä jatkavat kaupan pitämistä.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta ylivoimaisen esteen tapauksissa eikä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotka vaikuttavat tilapäisesti kyseisten tuottajien tuotantokapasiteettiin ja jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten tunnustamia.

66 artikla

Väliaikaiset siirrot

1. Jäsenvaltioiden on kunkin kahdentoista kuukauden jakson loppuun mennessä sallittava, että tuottajat siirtävät kyseisen jakson aikana väliaikaisesti osan tilakohtaisista kiintiöistä, jotka ovat niiden käytettävissä mutta joita ne eivät aio käyttää.

Jäsenvaltiot voivat säännellä siirtoja tuottajaluokkien tai maidontuotantorakenteiden perusteella, rajoittaa ne koskemaan ainoastaan ostajia tai rajoittaa ne alueiden sisäisiksi, sallia 65 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa koko kiintiön siirtämisen ja määrittää, missä määrin siirtäjä voi uusia siirtoja.

2. Kukin jäsenvaltio voi päättää olla panematta 1 kohtaa täytäntöön toisen tai molempien seuraavista tekijöistä perusteella:
 - a) tarve helpottaa rakenteellisia muutoksia ja mukautuksia;
 - b) pakottava hallinnollinen tarve.

Kiintiöiden siirrot maa-alueen mukana

1. Tilakohtaiset kiintiöt siirtyvät tilan mukana sen haltuunsa ottavalle tuottajalle, kun tila myydään, vuokrataan tai se siirtyy perintönä, ennakkoperintönä tai muuna siirtona, jolla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, noudattaen yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka jäsenvaltio määrittelee ottaen huomioon maidontuotantoon käytettävän pinta-alan tai muut objektiiviset perusteet ja tarvittaessa osapuolten välisen sopimuksen. Se osa kiintiöstä, jota ei siirretä tilan mukana, lisätään kansalliseen varantoon.
2. Jos kiintiöt on siirretty tai siirretään 1 kohdan mukaisesti maanvuokrauksella tai muuna siirtona, jolla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, jäsenvaltiot voivat päättää objektiivisin perustein ja sen varmistamiseksi, että kiintiöt jaetaan yksinomaan tuottajille, ettei kiintiötä siirretä tilan mukana.
3. Kun maa-alue siirretään viranomaisille ja/tai kun julkinen etu niin vaatii tai kun siirto tapahtuu muista kuin maatalouteen perustuvista syistä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan tarvittavat toimenpiteet osapuolten oikeutettujen etujen turvaamiseksi ja ennen kaikkea se, että tällaisesta maa-alueesta luopuvat tuottajat voivat halutessaan jatkaa maidontuotantoa.
4. Jos maanvuokraussopimus päättyy ilman, että sen jatkaminen on mahdollista vastaavilla ehdoilla, tai tilanteissa, joilla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, ja jos osapuolet eivät pääse keskenään sopimukseen, kyseiset tilakohtaiset kiintiöt siirretään osittain tai kokonaan määrät haltuunsa ottavalle tuottajalle noudattaen säännöksiä, jotka jäsenvaltio antaa osapuolten oikeutetut edut huomioon ottaen.

Erityiset siirtotoimenpiteet

1. Jotta maidontuotannon rakenneuudistus onnistuisi tai ympäristöä voitaisiin parantaa, jäsenvaltiot voivat noudattaen yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ne vahvistavat ottaen huomioon osapuolten oikeutetut edut
 - a) myöntää tuottajille, jotka sitoutuvat lopettamaan pysyvästi maidontuotantonsa kokonaan tai osittain, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä maksettavan korvauksen ja siirtää näin vapautuneet tilakohtaiset kiintiöt kansalliseen varantoon;
 - b) määrittellä objektiivisin perustein edellytykset, joilla toimivaltainen viranomainen tai sen nimeämä elin voi myöntää tuottajille maksua vastaan kahdentoista kuukauden jakson alussa tilakohtaiset kiintiöt, jotka ovat vapautuneet lopullisesti muilta tuottajilta edellisen kahdentoista kuukauden jakson päättyessä edellä mainitun maksun suuruista, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä suoritettua korvausta vastaan;
 - c) keskittää ja valvoa kiintiöiden siirtoja, joiden mukana ei siirry maa-alueita;

- d) säättää, että tuottajalle myönnetään kyseinen tilakohtainen kiintiö silloin, kun maa-alue on siirretty ympäristön parantamiseksi, jos maa-alueesta luopuva tuottaja haluaa jatkaa maidontuotantoa;
 - e) määrittellä objektiivisin perustein alueet tai keräilyalueet, joilla sallitaan kiintiöiden lopulliset siirrot ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä maidontuotannon rakenteen parantamiseksi;
 - f) sallia tuottajan toimivaltaiselle viranomaiselle tai sen nimeämälle elimelle osoittamasta hakemuksesta kiintiöiden lopullisen siirron ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä ja päinvastoin maidontuotannon rakenteen parantamiseksi tilalla tai tuotannon laajaperäistämisen edistämiseksi.
2. Edellä 1 kohta voidaan panna täytäntöön kansallisella tasolla, sopivalla alueellisella tasolla tai erityisillä keräilyalueilla.

69 artikla

Kiintiöistä tehtävä vähennys

1. Jäsenvaltiot voivat 67 ja 68 artiklassa tarkoitettujen siirtojen yhteydessä vähentää objektiivisin perustein osan tilakohtaisista kiintiöistä kansalliseen varantoon.
2. Jos kiintiöt on siirretty tai siirretään 67 ja 68 artiklan mukaisesti sitä vastaavan maa-alueen mukana tai ilman sitä maanvuokrauksella tai muuna siirtona, jolla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, jäsenvaltiot voivat päättää objektiivisin perustein ja sen varmistamiseksi, että kiintiöt jaetaan yksinomaan tuottajille, palautuuko siirretty kiintiö kokonaan tai osittain kansalliseen varantoon ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu.

70 artikla

Tuki kiintiöiden hankkimiseen

Mikään viranomainen ei saa myöntää kiintiöiden hankintaan suoraan liittyvää taloudellista tukea kiintiöiden myyntiin, siirtoon tai jakamiseen tämän jakson mukaisesti.

III ALAJAKSO

KIINTIÖN YLITTÄMINEN

71 artikla

Ylijäämämaksu

1. Ylijäämämaksu, joka peritään kansallisen kiintiön ulkopuolella kaupan pidettävästä maidosta ja muista maitotuotteista, vahvistetaan II alajakson mukaisesti.

Maksun määrä 100:aa kilogrammaa maitoa kohden on 27,83 euroa.

Kuitenkin 1 päivänä huhtikuuta 2009 ja 1 päivänä huhtikuuta 2010 alkavien kahdentoista kuukauden jaksojen osalta maidon ylijäämämaksuksi, joka peritään, jos toimitetun maidon määrä on enemmän kuin 106 prosenttia 1 päivänä huhtikuuta 2008 alkaneen kahdentoista kuukauden jakson aikana sovellettavasta kansallisesta toimituskiintiöstä, vahvistetaan 150 prosenttia toisessa alakohdassa tarkoitettua maksusta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, 1 päivänä huhtikuuta 2009 ja 1 päivänä huhtikuuta 2010 alkavien kahdentoista kuukauden jaksojen aikana on toimitusten osalta perittävä ylijäämämaksu maidosta, jota pidetään kaupan II alajakson mukaisesti vahvistetun kansallisen kiintiön ulkopuolella, kun kiintiöstä on ensin vähennetty 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti 30 päivästä marraskuuta 2009 alkaen kansalliseen varantoon vapautetut ja siellä kyseisen kahdentoista kuukauden jakson 31 päivään maaliskuuta asti pidetyt toimitusten tilakohtaiset kiintiöt.
3. Jäsenvaltioiden on maksettava unionille erikseen toimitusten ja suoramyynnin osalta määritellyn kansallisen kiintiön ylityksestä johtuva ylijäämämaksu. Niiden on maksettava siitä 99 prosenttia maataloustukirahastolle kyseistä kahdentoista kuukauden jaksoa seuraavan 16 päivän lokakuuta ja 30 päivän marraskuuta välisenä aikana.
4. Jäsenvaltion on käytettävä 2 kohdan soveltamisen tuloksena saatavan ylijäämämaksun määrän ja 1 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisen tuloksena saatavan määrän välinen erotus maitoalan rakenneuudistustoimenpiteiden rahoittamiseen.
5. Jos 1 kohdassa säädettyä ylijäämämaksua ei ole maksettu määräpäivään mennessä, komissio vähentää tämän asetuksen 81 artiklan d alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä, kuultuaan asetuksella (EY) N:o 1290/2005 perustettua maatalousrahastojen komiteaa, maksamatta jäänyttä ylijäämämaksua vastaavan määrän asetuksen (EY) N:o 1290/2005 14 artiklassa ja 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista kuukausittaisista maksuista. Ennen kuin komissio tekee päätöksensä, se ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle, jonka on ilmoitettava kantansa viikon kuluessa. Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 17 artiklaa ei sovelleta.

72 artikla

Tuottajien maksuosuus ylijäämämaksusta

Ylijäämämaksu jaetaan kokonaisuudessaan 73 ja 76 artiklan mukaisesti niiden tuottajien kesken, jotka ovat osaltaan aiheuttaneet 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kansallisten kiintiöiden kulloisenkin ylityksen.

Tuottajien on maksettava jäsenvaltiolle 62, 63 ja 73 artiklan mukaisesti laskettu maksuosuutensa ylijäämämaksusta pelkästään sillä perusteella, että ne ovat ylittäneet käytettävissä olevat kiintiönsä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 73 artiklan 2 kohdan ja 76 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Kahdentoista kuukauden jaksojen aikana, jotka alkavat 1 päivänä huhtikuuta 2009 ja 1 päivänä huhtikuuta 2010, toimituksia koskeva ylijäämämaksu on jaettava kokonaisuudessaan 73 ja 76 artiklan mukaisesti niiden tuottajien kesken, jotka ovat osaltaan aiheuttaneet 71 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa vahvistetun kansallisen kiintiön ylityksen.

73 artikla

Toimituksia koskeva ylijäämämaksu

1. Ylijäämämaksun lopullista tilittämistä varten kunkin tuottajan toimittamia määriä korotetaan tai alennetaan todellisen rasvapitoisuuden ja viiterasvapitoisuuden mahdollisen eron huomioon ottamiseksi.

Kansallisella tasolla ylijäämämaksu lasketaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tarkistetun toimitusten kokonaismäärän perusteella.

2. Kunkin tuottajan ylijäämämaksua koskeva maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä sen jälkeen, kun kansallisen toimituskiintiön käyttämätön osa on jaettu uudelleen tai jätetty jakamatta, joko suhteessa kunkin tuottajan tilakohtaisiin kiintiöihin tai jäsenvaltioiden vahvistamin objektiivisin perustein
 - a) joko kansallisella tasolla sen määrän perusteella, jolla kunkin tuottajan kiintiö on ylittynyt;
 - b) tai ensin ostajakohtaisesti ja tämän jälkeen tarvittaessa kansallisella tasolla.

Kun sovelletaan 71 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa, jäsenvaltioiden on vahvistettaessa kunkin tuottajan maksuosuutta maksun määrästä, joka on maksettava mainitussa alakohdassa tarkoitetun korkeamman määrän soveltamisen vuoksi, varmistettava, että tämän osuuden maksavat vastuussa olevat tuottajat toisiinsa suhteutetuina maksuosuuksin kyseisen jäsenvaltion vahvistamien objektiivisten perusteiden mukaisesti.

74 artikla

Ostajien tehtävät

1. Ostajat vastaavat ylijäämämaksua koskevan tuottajien maksuosuuden perimisestä kyseisiltä tuottajilta ja maksavat jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ennen määräaikaan ja noudattaen menettelyä, jotka komissio vahvistaa 81 artiklan d, f ja g alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä, maksosuudet, jotka vähennetään ylityksen aiheuttaneille tuottajille maksetusta maidon hinnasta tai jotka peritään muulla asianmukaisella tavalla.
2. Jos yksi ostaja korvaa yhden tai useamman muun ostajan joko kokonaan tai osittain, meneillään olevan kahdentoista kuukauden jakson loppuajan osalta otetaan huomioon tuottajien käytettävissä olevat tilakohtaiset kiintiöt sen jälkeen, kun niistä on vähennetty jo toimitetut määrät ja niiden rasvapitoisuus on otettu huomioon. Tätä kohtaa sovelletaan myös silloin, kun tuottaja siirtyy yhdeltä ostajalta toiselle.

3. Jos tuottajan toimittamat määrät ylittävät viitekauden aikana kyseisen tuottajan käytettävissä olevan kiintiön, asianomainen jäsenvaltio voi päättää, että ostaja vähentää osan maidon hinnasta kaikkien sellaisten kyseisen tuottajan toimitusten osalta, jotka ylittävät kiintiön, ennakkona tuottajan maksuosuudesta jäsenvaltion vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltio voi vahvistaa erityisjärjestelyjä, jotta ostajat pystyisivät vähentämään tämän ennakon, jos tuottajat toimittavat useille ostajille.

75 artikla

Hyväksyntä

Ostajan asema edellyttää ennakkohyväksyntää, jonka jäsenvaltio myöntää komission 80 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti antamalla delegoiduilla säädöksillä vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

76 artikla

Suoramyyntiä koskeva ylijäämämaksu

1. Suoramyyntin yhteydessä kunkin tuottajan ylijäämämaksua koskeva maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä sopivalla alueellisella tai kansallisella tasolla sen jälkeen, kun suoramyyntiin varatun kansallisen kiintiön käyttämätön osa on jaettu uudelleen tai jätetty jakamatta.
2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava myytyjen tai luovutettujen maitotuotteiden valmistukseen myydyn, luovutetun tai käytetyn maidon kokonaismäärästä maksettavaa ylijäämämaksua koskevan tuottajien maksuosuuden laskentaperusta komission vahvistamien perusteiden mukaisesti.
3. Rasvapitoisuuden tarkistamista ei oteta huomioon ylijäämämaksun lopullista tilitystä suoritettaessa.

77 artikla

Liikaa maksetut tai maksamattomat määrät

1. Kun ylijäämämaksu on maksettava ja tuottajilta peritty maksuosuus on suurempi kuin kyseinen maksu toimitusten ja suoramyyntin yhteydessä, jäsenvaltio voi
 - a) käyttää ylijäämän kokonaan tai osittain 68 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamiseen; ja/tai
 - b) jakaa sen kokonaan tai osittain tuottajille, jotka
 - i) kuuluvat etuoikeutettuihin luokkiin, jotka jäsenvaltio on ottanut käyttöön komission vahvistamien objektiivisten perusteiden ja määräaikojen mukaisesti, tai

- ii) ovat joutuneet poikkeukselliseen tilanteeseen, joka aiheutuu kansallisesta säännöksestä, joka ei liity tässä luvussa säädettyyn maitoa ja muita maitotuotteita koskevaan kiintiöjärjestelmään.
2. Jos on todettu, ettei ylijäämämaksua ole tarpeen maksaa, ostajien tai jäsenvaltion mahdollisesti perimät ennakot on palautettava viimeistään seuraavan kahdentoista kuukauden jakson lopussa.
3. Jos ostaja ei ole noudattanut velvoitetta periä tuottajien maksuosuutta ylijäämämaksusta 74 artiklan mukaisesti, jäsenvaltio voi periä maksamattomat määrät suoraan tuottajalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta seuraamuksia, joita se voi soveltaa sääntöjä rikkoneeseen ostajaan.
4. Jos tuottaja tai ostaja ei noudata maksuja koskevaa määräaikaa, jäsenvaltiolle on maksettava komission vahvistama viivästyskorko.

IV JAKSO

SOKERI- JA MAITOKIINTIÖITÄ KOSKEVAT MENETTELYSÄÄNNÖT

I ALAJAKSO

SOKERIKIINTIÖITÄ KOSKEVAT MENETTELYSÄÄNNÖT

78 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että 51 artiklassa tarkoitetut yritykset noudattavat velvollisuuksiaan, komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä yritysten hyväksynnän myöntämistä ja peruuttamista koskevat säännöt sekä hallinnollisia seuraamuksia koskevat perusteet.
2. Ottaakseen huomioon sokerialan erityispiirteet ja varmistaakseen, että kaikkien osapuolten edut otetaan asianmukaisesti huomioon, komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä lisämääritelmiä, jotka voivat koskea sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuotantoa, jonkin yrityksen tuotantoa ja edellytyksiä, jotka liittyvät myyntiin syrjäisimmille alueille.
3. Varmistaakseen, että sokerijuurikkaan viljelijät on liitetty tiiviisti päätökseen, joka koskee tietyn tuotantomäärän siirtämistä, komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä säännöt sokerin siirtämiseksi.

79 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 51 artiklassa tarkoitettujen yritysten osalta säännöt, jotka koskevat

- a) yritysten tekemiä hyväksymishakemuksia, hyväksytyjen yritysten pitämiä rekistereitä ja tietoja, jotka hyväksytyjen yritysten on toimitettava;
- b) tarkastuksia, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä hyväksytyille yrityksille;
- c) jäsenvaltioiden komissiolle ja hyväksytyille yrityksille osoittamia tiedonantoja;
- d) raaka-aineiden toimittamista yrityksille, toimitussopimukset ja lähetysluettelot mukaan luettuina;
- e) vastaavuutta 54 artiklan a alakohdassa tarkoitetun sokerin suhteen;
- f) syrjäisimpien alueiden erityistä hankintajärjestelmää;
- g) edellä 54 artiklan d alakohdassa tarkoitettua vientiä;
- h) jäsenvaltioiden yhteistyötä tehokkaiden tarkastusten varmistamiseksi;
- i) edellä 56 artiklassa säädettyjen päivämäärien muuttamista;
- j) ylijäämämäärän vahvistamista, tiedonantoja ja 57 artiklassa tarkoitetun ylijäämämaksun suorittamista.

II ALAJAKSO

MAITOKIINTIÖITÄ KOSKEVAT MENETTELYSÄÄNNÖT

80 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että maitokiintiöjärjestelmä täyttää tavoitteensa, joita ovat erityisesti tilakohtaisen kiintiön tehokas käyttö ja maksun moitteeton laskenta, periminen ja käyttö, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä säännöt, jotka koskevat
 - a) kiintiön väliaikaisia ja lopullisia muunnoksia;
 - b) maksun laskentamenetelmiä;
 - c) käyttämättömän kiintiön uudelleenjakoa;
 - d) vähimmäisrajaa rasvapitoisuuden tarkistamiseksi;

- e) tuottajien velvollisuuksia toimittaa hyväksytyille ostajille;
- f) ostajien hyväksymistä;
- g) liikaa maksetun määrän uudelleenjakamista koskevia puolueettomia perusteita;
- h) järjestelmän toimintaan liittyviä erityisiä määritelmiä;
- i) 'suoramyynnin' määritelmän mukauttamista ottaen huomioon 58 artiklan 1 kohdan f alakohdassa annettu toimituksen määritelmä.

2. Varmistaakseen, että toimijat ja jäsenvaltiot noudattavat velvollisuuksiaan, komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä, jotka koskevat

- a) seuraamuksia silloin, kun tuottajat tai ostajat eivät noudata velvollisuuksiaan erityisesti maksun suorittamisen määräaikojen, hyväksytyille ostajalle toimittamisen, toimituksista ja suoramyynnistä raportoimisen, virheellisten ilmoitusten toimittamisen ja rekisterien ylläpitämisen suhteen;
- b) sellaisiin jäsenvaltioihin sovellettavia seuraamuksia, jotka eivät täytä 62 artiklan 2 kohdassa säädettyjä velvollisuuksiaan.

81 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tarvittavat säännöt, jotka koskevat

- a) kiintiön lopullisia muunnoksia ja kansallisen kiintiön jakamista toimitusten ja suoramyynnin kesken;
- b) tilakohtaisen kiintiön rasvapitoisuuskertoimen vahvistamista, rasvapitoisuuden tarkistamista ja kansallisen kiintiön rasvapitoisuuden ylittymisen kirjaamista;
- c) maitoekvivalenttien vahvistamista;
- d) määräaika ja sovellettavaa valuuttakurssia koskevaa määräytymisperustetta, jotka liittyvät maksun suorittamiseen ja liikaa maksetun määrän uudelleenjakamiseen, sekä ennakoiden vähentämistä tapauksissa, joissa määräaikoja ei ole noudatettu;
- e) maksun viivästymisen tapauksessa sovellettavia korkoja, maksun asianmukaista perimistä ja Euroopan maatalouden tukirahastolle suoritettavan maksun ulkopuolelle jäävän yhden prosentin maksun käyttämistä;
- f) uusista määritelmistä tiedottamista tuottajille, tilakohtaisen kiintiön tiedoksiantoa ja maksusta ilmoittamista;
- g) maitoalan maksujärjestelmän soveltamista koskevien tietojen toimittamista;
- h) toimituksia koskevien tilitysten ja suoramyynti-ilmoitusten laatimista;
- i) ostajien ja tuottajien velvollisuutta laatia ilmoituksia, pitää kirjaa ja toimittaa tietoja;

- j) toimituksia ja suoramyyntiä koskevia tarkastuksia.

V JAKSO

VIINIALAN TUOTANTOKYKY

I ALAJAKSO

LAITTOMAT ISTUTUKSET

82 artikla

31 päivän elokuuta 1998 jälkeen laittomasti istutetut alat

1. Tuottajien on tarpeen mukaan raivattava omalla kustannuksellaan alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen.
2. Siihen asti, kun 1 kohdassa tarkoitettu raivaus on suoritettu, mainitussa kohdassa tarkoitetuilta alueilta saadut rypäleet ja rypäleistä saadut tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen ainoastaan tislausta varten, jonka kustannuksista tuottaja yksinään vastaa. Tislauksesta peräisin olevista tuotteista ei kuitenkaan saa valmistaa alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 80 tilavuusprosenttia.
3. Jäsenvaltioiden on määrättävä tuottajille, jotka eivät ole noudattaneet kyseistä raivausvelvoitetta, seuraamuksia noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden aiemmin määräämiä seuraamuksia.
4. Jäljempänä 89 artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättyminen 31 päivänä joulukuuta 2015 ei vaikuta tässä artiklassa säädettyihin velvoitteisiin.

83 artikla

Ennen 1 päivää syyskuuta 1998 laittomasti istutettujen alojen pakollinen säännönmukaistaminen

1. Tuottajien on tarpeen mukaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 säännönmukaistettava alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa ennen 1 päivää syyskuuta 1998, ja suoritettava siitä maksu.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta aloihin, jotka on säännönmukaistettu asetuksen neuvoston (EY) N:o 1493/1999¹⁸ 2 artiklan 3 kohdan perusteella, tämän kuitenkaan vaikuttamatta tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskeviin menettelyihin.

¹⁸ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun maksun suuruuden määrittää jäsenvaltio. Sen on oltava vähintään yhtä suuri kuin vastaavan istutusoikeuden keskimääräinen arvo asianomaisella alueella kaksinkertaisena.
3. Siihen asti, kun 1 kohdassa tarkoitettu sääntöjenmukaistaminen on tehty, mainitussa kohdassa tarkoitetuilta alueilta saadut rypäleet ja rypäleistä saadut tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen ainoastaan tislausta varten, jonka kustannuksista tuottaja yksinään vastaa. Tuotteista ei saa valmistaa alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 80 tilavuusprosenttia.
4. Tuottajan on raivattava omalla kustannuksellaan 1 kohdassa tarkoitetut laittomat alat, joita ei ole säännönmukaistettu kyseisen kohdan mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009.

Jäsenvaltioiden on määrättävä tuottajille, jotka eivät noudata kyseistä raivausvelvoitetta, seuraamuksia noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella.

Siihen asti, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu raivaus on suoritettu, 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

5. Jäljempänä 89 artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättyminen 31 päivänä joulukuuta 2015 ei vaikuta 3 ja 4 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin.

84 artikla

Liikkeeseen luovuttamattomien ja tislattujen tuotteiden tarkistus

1. Edellä 82 artiklan 2 kohdan ja 83 artiklan 3 ja 4 kohdan osalta jäsenvaltioiden on pyydettävä todiste siitä, ettei kyseisiä tuotteita ole luovutettu liikkeeseen tai, jos kyseiset tuotteet tislataan, tislaussovimusten esittämistä.
2. Jäsenvaltioiden on tarkistettava, että tuotteita ei ole luovutettu liikkeeseen tai että ne on tislattu, kuten 1 kohdassa tarkoitetaan. Jos edellytyksiä ei ole noudatettu, niiden on määrättävä seuraamuksia.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tislausvelvoitteen alaiset alat ja vastaavat alkoholimäärät.

85 artikla

Liitännäistoimenpiteet

Edellä 83 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin aloihin niin kauan kuin niitä ei ole säännönmukaistettu ja 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin aloihin ei saa soveltaa mitään kansallisia eikä unionin tukitoimenpiteitä.

86 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että tuottajat noudattavat tämän alajakson mukaisia velvollisuuksiaan, komissio voi delegoiduilla säädöksillä antaa säännöksiä 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista liikkeeseen luovuttamattomista tuotteista ja seuraamuksista, joita jäsenvaltiot voivat määrätä, ellei mainittuja velvollisuuksia noudateta.
2. Varmistaakseen, että laittomat istutukset havaitaan ja poistetaan tehokkaasti, komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä tukitoimenpiteisiin osoitettavien unionin määrärahojen vähentämiseksi tapauksissa, joissa jäsenvaltiot eivät noudata velvollisuuttaan toimittaa tietoja laittomista istutuksista.

87 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tarvittavat säännökset, jotka koskevat

- a) jäsenvaltioiden tiedonantoja;
- b) komission asetuksen (EY) N:o 1227/2000¹⁹ mukaisiin jäsenvaltioiden tiedonantoihin liittyvien lisätietojen keruuta;
- c) jäsenvaltioiden tekemiä tarkastuksia ja tällaisia tarkastuksia koskevien tietojen toimittamista komissiolle.

II ALAJAKSO

ISTUTUSOIKEUKSIEN SIIRTYMÄJÄRJESTELY

88 artikla

Kesto

Tätä alajaksoa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015.

¹⁹ EYVL L 143, 16.6.2000, s. 1.

89 artikla

Viiniköynnösten siirtymävaiheen istutuskielto

1. Jäljempänä 166 artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavien rypälelajikkeiden istutus kielletään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 166 artiklan ja erityisesti sen 4 kohdan soveltamista.
2. Kielletään myös 166 artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavien rypälelajikkeiden varttaminen muihin kuin kyseisessä artiklassa tarkoitettuihin rypälelajikkeisiin.
3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, kyseisissä kohdissa tarkoitetut istutukset ja varttamiset sallitaan, jos ne liittyvät
 - a) 90 artiklassa säädettyyn uuden viljelmän istutusoikeuteen;
 - b) 91 artiklassa säädettyyn paikkausistutusoikeuteen;
 - c) 92 ja 93 artiklassa säädettyyn varannosta myönnettävään istutusoikeuteen.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut istutusoikeudet myönnetään hehtaareina.
5. Jäsenvaltiot voivat päättää pitää 1 kohdassa tarkoitetun kiellon voimassa alueellaan tai osissa aluettaan enintään 31 päivään joulukuuta 2018 saakka. Tällöin asianomaisessa jäsenvaltiossa sovelletaan vastaavasti tässä alajaksossa ja erityisesti tässä artiklassa säädettyjä istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä koskevia sääntöjä.

90 artikla

Uusien viljelmien istutusoikeudet

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää uusien viljelmien istutusoikeuksia tuottajille sellaisten alueiden osalta
 - a) jotka on tarkoitettu uusille viljelmille, kun kyseessä on yleisen edun vuoksi toteutettavaa maanjakoa tai pakkolunastusta koskevat toimenpiteet, jotka hyväksytään voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - b) jotka on tarkoitettu kokeellisiin tarkoituksiin;
 - c) jotka on tarkoitettu emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatukseen; tai
 - d) joista saatavat viini tai viinituotteet on tarkoitettu yksinomaan viiniviljelijän talouden omaan kulutukseen.
2. Uusien viljelmien istutusoikeudet on käytettävä
 - a) sen tuottajan toimesta, jolle ne on myönnetty;
 - b) ennen niiden myöntämistä seuraavan toisen viinivuoden päättymistä;
 - c) niihin tarkoituksiin, joihin ne on myönnetty.

Uudelleenistutusoikeudet

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka ovat raivanneet viiniköynnöstä kasvavan alan.

Raivatut alat, joista on myönnetty raivauspalkkiota asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston III luvun IV a jakson III alajakson mukaisesti, eivät kuitenkaan luo uudelleenistutusoikeuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka sitoutuvat raivaamaan viiniköynnöstä kasvavan alan. Tällöin sitoumuksenalainen ala on raivattava kolmen vuoden kuluessa siitä, kun uudet viiniköynnökset, joihin on myönnetty uudelleenistutusoikeudet, on istutettu.
3. Myönnettyjen uudelleenistutusoikeuksien on vastattava raivatun alan todellista satotasoa.
4. Uudelleenistutusoikeudet on käytettävä tilalla, jolle ne on myönnetty. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää, että uudelleenistutusoikeuksia saa käyttää ainoastaan raivatuilla alueilla.
5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että uudelleenistutusoikeus voidaan siirtää kokonaan tai osittain toiselle tilalle samassa jäsenvaltiossa seuraavissa tapauksissa:
 - a) osa kyseisestä tilasta siirretään tälle toiselle tilalle;
 - b) toisen tilan alat on tarkoitettu
 - i) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien tuotantoon; tai
 - ii) viiniköynnösten perusrunkojen emokasvien kasvatukseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen poikkeuksien soveltaminen ei johda tuotantokyvyn yleiseen kasvuun niiden alueella varsinkaan silloin, kun siirtäminen tapahtuu kastelemattomilta aloilta kastelluille aloille.

6. Edellä 1–5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin uudelleenistutusoikeuksien kaltaisiin oikeuksiin, jotka on saatu unionin tai kansallisen aiemman lainsäädännön nojalla.
7. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti myönnetty uudelleenistutusoikeudet on käytettävä siinä säädetyissä määräajoissa.

92 artikla

Istutusoikeuksien kansallinen ja alueellinen varanto

1. Jäsenvaltioiden on tuotantokyvyn hallinnoinnin parantamiseksi luotava istutusoikeuksien kansallinen tai alueellinen varanto.
2. Jäsenvaltiot, jotka ovat luoneet istutusoikeuksien kansallisen tai alueellisen varannon asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti, voivat säilyttää varantonsa niin kauan kuin ne soveltavat istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä tämän alajakson mukaisesti.
3. Seuraavat istutusoikeudet on siirrettävä kansalliseen tai alueelliseen varantoon, jos niitä ei käytetä säädetyssä määräajassa:
 - a) uusien viljelmien istutusoikeudet;
 - b) uudelleenistutusoikeudet;
 - c) varannosta myönnetyt istutusoikeudet.
4. Tuottajat voivat siirtää uudelleenistutusoikeuksia kansalliseen tai alueelliseen varantoon. Jäsenvaltioiden on määriteltävä siirron edellytykset ja siitä kansallisista varoista mahdollisesti maksettava korvaus ottaen huomioon asianomaisten oikeutetut edut.
5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta varantojärjestelmää, jos ne voivat osoittaa alueellaan jo olevan tehokas vaihtoehtoinen järjestelmä istutusoikeuksien hallinnoimiseksi. Vaihtoehtoinen järjestelmä saa tarvittaessa poiketa tämän alajakson asiaa koskevista säännöksistä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös jäsenvaltioihin, jotka lopettavat asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti perustetun kansallisen tai alueellisen varannon toiminnan.

93 artikla

Istutusoikeuksien myöntäminen varannosta

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää varannosta oikeuksia
 - a) maksutta alle 40-vuotiaille tuottajille, joilla on riittävä ammattitaito ja pätevyys ja jotka ovat perustamassa ensimmäistä tilaansa maatalousyrittäjänä;
 - b) kansallisiin tai tapauksen mukaan alueellisiin varoihin suoritettavaa maksua vastaan tuottajille, jotka aikovat käyttää oikeudet sellaisten viinitilojen istuttamiseen, joiden tuotteilla on taatut markkinat.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä vahvistamisperusteet ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun maksun määrälle, joka voi vaihdella kyseessä olevan viinitilan aiotun lopputuotteen mukaan ja sen mukaan, paljonko on jäljellä

siirtymäkautta, jonka aikana sovelletaan 89 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä uusien viljelmien istutuskieltoa.

2. Kun varannosta myönnettyjä istutusoikeuksia käytetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - a) sijainti sekä käytettävät lajikkeet ja viljelymenetelmät ovat sellaisia, että niillä voidaan taata tuotannon mukautuvan markkinoiden vaatimuksiin;
 - b) sadot vastaavat alueen keskiarvoa erityisesti silloin, kun kastelemattomilta aloilta peräisin olevat istutusoikeudet käytetään kastelluilla aloilla.
3. Varannosta myönnettyt istutusoikeudet, joita ei ole käytetty ennen niiden myöntämistä seuraavan toisen viinivuoden päättymistä, menetetään ja ne siirretään takaisin varantoon.
4. Varannossa olevat istutusoikeudet, joita ei ole myönnetty ennen niiden varantoon siirtämistä seuraavan viidennen viinivuoden päättymistä, raukeavat.
5. Jos jäsenvaltiossa on alueellisia varantoja, se voi antaa sääntöjä, joissa sallitaan istutusoikeuksien siirto alueellisten varantojen välillä. Jos jäsenvaltiossa on sekä alueellisia että kansallisia varantoja, se voi myös sallia kyseisten varantojen väliset siirrot.

Siirroissa voidaan soveltaa vähennyskerrointa.

94 artikla

De minimis -sääntö

Tätä alajaksoa ei sovelleta jäsenvaltioissa, joissa ei ole sovellettu yhteisön istutusoikeuksien järjestelyä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007.

95 artikla

Tiukemmat kansalliset säännöt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa uusien viljelmien istutusoikeuksien tai uudelleenistutusoikeuksien myöntämisen osalta tiukempia kansallisia sääntöjä. Jäsenvaltiot saavat vaatia, että hakemuksia ja niihin sisällytettäviä tietoja on täydennettävä muilla tuotantokyvyn kehityksen seurantaan tarvittavilla tiedoilla.

96 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Tuotantokyvyn kasvun välttämiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä
 - a) laatia luettelon tilanteista, joissa raivaus ei luo uudelleenistutusoikeuksia;

- b) antaa säännöt istutusoikeuksien siirroista varantojen välillä;
 - c) kieltää sellaisen viinin tai sellaisten viinituotteiden kaupan pitämisen, joka tai jotka on tarkoitettu yksinomaan viininviljelijän perheen omaan kulutukseen.
2. Raivausta harjoittavien tuottajien tasavertaisesta kohtelusta huolehtiakseen komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä raivauksen tehokkuuden varmistamiseksi silloin, kun myönnetään uudelleenistutusoikeuksia.
3. Unionin varojen sekä unionin viinin tunnistamisen, lähtöisyyden ja laadun suojaamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä
- a) säätää sellaisen jäsenvaltioiden keräämiin näytteisiin perustuvan isotooppitietoja sisältävän tietokannan perustamisesta, joka auttaa havaitsemaan petoksia, sekä jäsenvaltioiden omia tietokantoja koskevista säännöistä;
 - b) antaa sääntöjä valvontaelimistä ja niiden keskinäisestä avunannosta;
 - c) antaa sääntöjä jäsenvaltioiden saamien tulosten yleisestä käytöstä;
 - d) antaa sääntöjä seuraamusten soveltamisesta poikkeuksellisissa olosuhteissa.

97 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

- a) uusien istutusoikeuksien myöntämistä, kirjaamis- ja tiedoksiantovelvollisuudet mukaan luettuina;
- b) uudelleenistutusoikeuksien siirtoa, vähennyskerroin mukaan luettuna;
- c) jäsenvaltioiden pitämiä rekistereitä ja komissiolle osoitettavia tiedonantoja, varantojärjestelmän mahdollinen valinta mukaan luettuna;
- d) istutusoikeuksien myöntämistä varannosta;
- e) jäsenvaltioiden tekemiä tarkastuksia ja tällaisia tarkastuksia koskevien tietojen toimittamista komissiolle;
- f) jäsenvaltioiden tekemää ilmoitusta aikeesta soveltaa 89 artiklan 5 kohtaa alueellaan.

III ALAJAKSO

KAUPAN PITÄMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT VIININ YHTEISMARKKINOIDEN TOIMINNAN TEHOSTAMISEKSI JA VAKAUTTAMISEKSI

98 artikla

Kaupan pitämistä koskevat säännöt viinin yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi

1. Viinin ja myös rypäleiden, rypäleen puristemehujen ja viinien, joista ne ovat peräisin, yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi tuottajajäsenvaltiot voivat erityisesti 210 artiklan 3 kohdassa ja 227 artiklassa tarkoitettujen toimialakohtaisten organisaatioiden tekemien päätösten mukaisesti vahvistaa kaupan pitämistä koskevia sääntöjä tarjonnan sääntelemiseksi.

Näiden sääntöjen tulee olla tavoitteeseen nähden oikeasuhtaisia eivätkä ne saa

- a) liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen tuotteen ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;
 - b) sallia hintojen edes ohjeellista vahvistamista tai suosittamista;
 - c) jäädyttää liian suurta osuutta vuosikerrasta, joka muutoin olisi saatavilla;
 - d) antaa mahdollisuutta kieltäytyä antamasta kansallisia ja unionin todistuksia, joita tarvitaan viinien liikkeeseen luovuttamiseen ja kaupan pitämiseen, jos kaupan pitämisessä noudatetaan edellä mainittuja sääntöjä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut säännöt on saatettava toimijoiden tietoon julkaisemalla ne kokonaisuudessaan asianomaisen jäsenvaltion virallisessa julkaisussa.
 3. Jäljempänä 227 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua raportointivelvoitetta sovelletaan myös jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti tekemiin päätöksiin tai toteuttamiin toimiin.

IV LUKU

Tukijärjestelmät

I JAKSO

TUOTANTOTUKI SOKERIALALLA

99 artikla

Tuotantotuki

1. Liitteessä I olevan III osan b–e kohdassa luetelluille sokerialan tuotteille voidaan myöntää tuotantotukea, jos 55 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen ei ole saatavilla ylijäämäsokeeria tai tuontisokeeria taikka ylijäämäisoglukoosia tai ylijäämäinuliinisiirappia maailmanmarkkinahintaan.
2. Neuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitettujen tuotantotuen vahvistamista koskevat toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

100 artikla

Myöntämisen edellytykset

Ottaakseen huomioon kiintiöön kuulumattoman sokerin unionin markkinoiden erityispiirteet komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä tässä jaksossa tarkoitettujen tuotantotukien myöntämisen edellytykset.

II JAKSO

TUET MAITO- JA MAITOTUOTEALALLA

I ALAJAKSO

TUKI ERITYISKÄYTTÖÖN

101 artikla

Tuki eläinten rehuksi tarkoitettulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle

1. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää myöntää tukea eläinten rehuksi tarkoitettulle

unionissa tuotetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle 103 artiklan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä määrittelemiensä edellytysten ja tuotevaatimusten mukaisesti.

Tässä artiklassa kirnupiimä ja kirnupiimäjauhe rinnastetaan rasvattomaan maitoon ja rasvattomaan maitojauheeseen.

2. Neuvosto hyväksyy tukimäärien vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

102 artikla

Tuki kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle

1. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä myöntää tukea unionissa tuotetulle, kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle komission 103 artiklan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä määrittelemien tällaista maitoa ja siitä valmistettuja kaseiinia ja kaseinaatteja koskevien edellytysten ja tuotevaatimusten mukaisesti.
2. Neuvosto hyväksyy tukimäärien vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

103 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että 101 ja 102 artiklassa tarkoitettujen tukien tavoitteet saavutetaan, komissio voi määritellä delegoiduilla säädöksillä tuotteet, joille kyseisiä tukia voidaan myöntää, ja vahvistaa edellytykset ja vaatimukset, jotka liittyvät tuotteiden käyttöön ja tuotteita käyttävien yritysten hyväksyntään ja hyväksynnän peruuttamiseen tuen hakemista varten.
2. Varmistaakseen, että rasvaton maito ja rasvaton maitojauhe, joille myönnetään 101 ja 102 artiklassa säädettyä tukea, käytetään suunniteltuun tarkoitukseen, komissio voi määritellä delegoiduilla säädöksillä rekisterit, joita yritysten on pidettävä.
3. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio
 - a) vaatii delegoiduilla säädöksillä vakuuden asettamista, jos tuesta maksetaan ennakkoa ja jos toimijat osallistuvat tarjouskilpailuun rasvattoman maitojauheen ostamiseksi julkisesta interventiosta;
 - b) voi ottaa delegoiduilla säädöksillä käyttöön seuraamuksia, jos toimijat eivät noudata järjestelmän sääntöjä tai jos haetun ja maksetun tuen määrä on aiheellista korkeampi.

104 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki 101 ja 102 artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet ja erityisesti vahvistaa

- a) tuen määrään käytetyn rasvattoman maidon laadun perusteella tehtävät mukautukset;
- b) pakkausvaatimukset, pakkauksiin merkittävät tiedot ja irtotavarana siirrettäviä tuotteita koskevat vaatimukset;
- c) rehujen toimittamista koskevat vaatimukset;
- d) jäsenvaltioiden tehtävänä olevat tarkastukset ja käytettävät analyttiset testit;
- e) hakemuksia, maksupyyntöjä ja tuen maksamista koskevat menettelyt;
- f) menettelyt, joita sovelletaan, kun rasvatonta maitojauhetta luovutetaan julkisesta interventioista rehuna käytettäväksi.

II ALAJAKSO

JUUSTON TUOTANTOEDELLYTYKSET

105 artikla

Kaseiinien ja kaseinaattien käyttö juuston valmistuksessa

1. Jos tukea maksetaan 102 artiklan mukaisesti, kaseiinien ja kaseinaattien käyttö juuston valmistuksessa voi edellyttää ennakkolupaa, joka myönnetään vain, jos tällainen käyttö on tuotteiden valmistamisen välttämätön edellytys.
2. Tässä alajaksossa
 - a) 'juustolla' tarkoitetaan CN-koodiin 0406 kuuluvia tuotteita, jotka valmistetaan unionin alueella;
 - b) 'kaseiineilla ja kaseinaateilla' tarkoitetaan CN-koodeihin 3501 10 90 ja 3501 90 90 kuuluvia tuotteita, jotka käytetään sellaisenaan tai seoksena.

106 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen, että 102 artiklassa tarkoitetut tavoitteet saavutetaan, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt, jotka koskevat

- a) edellä 105 artiklassa tarkoitetulta kaseiinin ja kaseinaattien käytöltä edellytettävää ennakkolupaa;
- b) kaseiinin ja kaseinaattien käytön rajoittamista kaseiinin ja kaseinaattien juustoihin sekoituksen enimmäisprosenttiosuuteen objektiivisten perusteiden mukaisesti ottaen huomioon tekniseltä kannalta välttämättömät seikat;
- c) seuraamusten määräämistä, silloin kun kaseiinia ja kaseinaattia käytetään ilman lupaa.

107 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat 105 artiklassa tarkoitettua kaseiinin ja kaseinaattien käyttöä ja erityisesti

- a) edellytykset, joiden mukaan jäsenvaltioiden on myönnettävä kaseiinin ja kaseinaattien käyttöä koskevat luvat;
- b) velvollisuudet, joita a alakohdan mukaisesti luvan saaneiden yritysten on noudatettava;
- c) jäsenvaltioiden tehtävänä olevat tarkastukset ja ylläpidettävät rekisterit.

III ALAJAKSO

TUKI MAITOTUOTTEIDEN TOIMITTAMISEKSI KOULUJEN OPPILAILLE

108 artikla

Maitotuotteiden toimittaminen koulujen oppilaille

1. Koulujen oppilaille toimitettaville tietyille jalostetuille maitotuotteille, jotka kuuluvat CN-koodeihin 0401, 0403, 0404 90 ja 0406 tai CN-koodiin 2202 90, myönnetään unionin tukea.
2. Edellä 1 kohdassa säädetyn unionin tuen lisäksi jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille. Jäsenvaltiot voivat rahoittaa kansallisen tukensa maitoalalla kerätyillä maksuilla tai maitoalan muunlaisen osallistumisen avulla.
3. Neuvosto hyväksyy kaikille maidoille myönnettävän unionin tuen vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
4. Edellä 1 kohdassa säädettyä unionin tukea myönnetään enintään 0,25 litralta maitoekvivalenttia oppilasta kohti päivässä.

109 artikla

Sirretty säädösvalta

1. Komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tuotteet ottaakseen huomioon maitotuotteiden kulutustottumusten kehityksen ja maitotuotteiden markkinoiden innovaatiot ja kehityksen.
2. Komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä tuen myöntämisen edellytykset varmistaakseen, että soveltuvat tuensaajat ja hakijat ovat oikeutettuja 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen.

Varmistaakseen, että hakijat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä toimenpiteitä petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi, mukaan luettuina

- a) tukijärjestelmään osallistumista koskevan oikeuden pidättäminen;
 - b) toimien toteutumisen takaavan vakuuden asettaminen, jos tuesta maksetaan ennakko; ja
 - c) seuraamusten soveltaminen vilpillisen toiminnan torjumiseksi.
3. Varmistaakseen, että tuki heijastuu hintaan, jolla tuotteita asetetaan tukijärjestelmässä saataville, komissio voi säätää delegoiduilla säädöksillä säännöistä, jotka koskevat hintaseurannan käyttöönottoa tukijärjestelmässä.
 4. Tukijärjestelmää koskevaa tietoisuutta edistääkseen komissio voi delegoiduilla säädöksillä edellyttää, että oppilaitokset tiedottavat unionin asemasta järjestelmän tukijana.

110 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti

- a) tukikelpoista enimmäismäärää;
- b) edellä 109 artiklan 3 kohdan mukaisen hintaseurannan hallinnointia;
- c) hakijoiden, tukihakemusten ja maksujen hyväksyntää;
- d) tarkastuksia;
- e) järjestelmän julkistamiseen liittyviä menetelmiä;
- f) tietojen toimittamista komissiolle.

IV JAKSO

TUET HUMALA-ALALLA

111 artikla

Tuet tuottajaorganisaatioille

1. Unioni rahoittaa 209 artiklan mukaisesti tunnustetuille humala-alan tuottajaorganisaatioille maksettavan tuen kyseisessä artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden rahoittamiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa säädetyille tuottajaorganisaatioille maksettavan unionin vuotuisen rahoituksen määrä on Saksan osalta 2 277 000 euroa.

112 artikla

Siiretty säädösvalta

Varmistaakseen, että tuilla rahoitetaan 209 artiklassa tarkoitettuja tavoitteita, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt, jotka koskevat

- a) tukihakemuksia, mukaan luettuina määräaikoja ja saateasiakirjoja koskevat säännöt;
- b) tukioikeutta, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat tukikelpoisia humalan viljelyaloja ja kullekin tuottajaorganisaatiolle maksettavien määrien laskentaa;
- c) aiheettomasti suoritettujen maksujen yhteydessä sovellettavat seuraamukset.

113 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

- a) tuen maksamista;
- b) tarkastuksia.

V JAKSO

TUET OLIIVIÖLJY- JA SYÖTÄVÄKSI TARKOITETTUIJEN OLIIVIEN ALALLA

114 artikla

Tuet toimijaorganisaatioille

1. Unioni rahoittaa 212 artiklassa määriteltyjen toimijaorganisaatioiden kolmivuotisia toimintaohjelmia yhdellä tai useammalla seuraavista aloista:
 - a) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan markkinoiden seuranta ja hallinnointi;
 - b) oliivinviljelyn ympäristövaikutusten parantaminen;
 - c) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantaminen;
 - d) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien jäljitettävyyjärjestelmä sekä laadun varmentaminen ja suojaaminen, erityisesti loppukuluttajille myytävien oliiviöljyjen laadun tarkkailu kansallisten viranomaisten valvonnassa;
 - e) toimijaorganisaatioiden toteuttamia oliiviöljyn laadun parantamiseen tähtääviä toimia koskevien tietojen levittäminen.
2. Toimintaohjelmille maksettavan unionin vuotuisen rahoituksen määrät ovat seuraavat:
 - a) 11 098 000 euroa Kreikan osalta;
 - b) 576 000 euroa Ranskan osalta; ja
 - c) 35 991 000 euroa Italian osalta.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille toimintaohjelmille myönnettävä unionin rahoitusosuuden enimmäismäärä on samansuuruinen kuin jäsenvaltioiden määrästä pidättämä osuus. Rahoitusta voidaan myöntää tukikelpoisiin kustannuksiin seuraavien enimmäismäärien rajoissa:
 - a) 100 prosenttia 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla aloilla toteutettavien toimien osalta;
 - b) 100 prosenttia käyttöomaisuuteen liittyvien investointien ja 75 prosenttia 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla alalla toteutettavien muiden toimien osalta;
 - c) 75 prosenttia sellaisten toimintaohjelmien osalta, joita toteuttavat hyväksytyt toimijaorganisaatiot vähintään kahdesta tuottajajäsenvaltiosta ainakin kolmessa kolmannessa maassa tai ei-tuottajajäsenvaltiossa 1 kohdan d ja e alakohdassa

tarkoitetuilla aloilla, ja 50 prosenttia muiden näillä aloilla toteutettavien toimien osalta.

Jäsenvaltio myöntää lisärahoitusta, jonka määrä voi olla enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka eivät saa unionin rahoitusta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellytykset unionin rahoituksen myöntämiseksi täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten erityissäännösten soveltamista, joita komissio voi antaa 318 artiklan mukaisesti. Tässä tarkoituksessa niiden on tarkastettava toimintaohjelmat ja toteutettava suunnitelma, joka sisältää riskianalyysin perusteella määriteltyyn otokseen perustuvia tarkastuksia ja joka koskee vähintään 30:tä prosenttia tuottajaorganisaatioista vuodessa ja kaikkia muita toimijaorganisaatioita, jotka saavat unionin rahoitusta tämän artiklan nojalla.

115 artikla

Siiretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että 114 artiklassa säädetyt tuet täyttävät oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantamista koskevat tavoitteensa komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt, jotka koskevat
 - a) edellytyksiä toimijaorganisaatioiden hyväksymiseksi ja tällaisen hyväksynnän keskeyttämiseksi tai peruuttamiseksi;
 - b) toimenpiteitä, joille voidaan myöntää unionin rahoitusta;
 - c) unionin rahoituksen jakautumista erityisiin toimenpiteisiin;
 - d) toimia ja kustannuksia, joille ei voida myöntää unionin rahoitusta;
 - e) toimintaohjelmien valintaa ja hyväksymistä.
2. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio voi delegoiduilla säädöksillä edellyttää
 - a) vakuuden asettamista, jos tuesta maksetaan ennakko;
 - b) seuraamusten soveltamista havaittujen sääntöjenvastaisuuksien yhteydessä.

116 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

- a) ohjelman menojen seurantaa;
- b) toimintaohjelmien toteuttamista ja tällaisiin ohjelmiin tehtäviä muutoksia;

- c) tuen maksamista, tukiennakot mukaan luettuina;
- d) tuensaajien raportointia toimintaohjelmista;
- e) tarkastuksia;
- f) jäsenvaltioiden raportointia komissiolle.

VI JAKSO

HEDELMÄ- JA VIHANNESALAN TUET

I ALAJAKSO

TUOTTAJARYHMÄT

117 artikla

Tuki tuottajaryhmille

1. Siirtymäkaudella, joka on myönnetty 217 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat myöntää tuottajaorganisaatioksi hyväksymistä varten muodostetuille hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmille
 - a) tukea edistääkseen niiden perustamista ja helpottaakseen niiden hallinnoimista;
 - b) tukea joko suoraan tai luottolaitosten välityksellä tarkoituksena kattaa osa hyväksymisen saamiseksi tarvittavista investoinneista, jotka on esitetty 217 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa hyväksymissuunnitelmassa.
2. Unioni korvaa 1 kohdassa tarkoitettun tuen sellaisten komission delegoiduilla säädöksillä 118 artiklan nojalla myöhemmin antamien sääntöjen mukaisesti, jotka koskevat tällaisten toimenpiteiden rahoitusta, myös kynnyksiä ja enimmäismääriä sekä unionin rahoitusosuutta.
3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuki määritetään kunkin tuottajaryhmän osalta sen kaupan pidetyn tuotannon arvon perusteella, ja se on tasoltaan:
 - a) ensimmäisenä vuonna 10 prosenttia, toisena vuonna 10 prosenttia, kolmantena vuonna 8 prosenttia, neljäntenä vuonna 6 prosenttia ja viidentenä vuonna 4 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen; ja
 - b) ensimmäisenä vuonna 5 prosenttia, toisena vuonna 5 prosenttia, kolmantena vuonna 4 prosenttia, neljäntenä vuonna 3 prosenttia ja viidentenä vuonna 2 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta perussopimuksen 349 artiklassa

tarkoitetuilla unionin syrjäisimmillä alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006²⁰ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla Egeanmeren pienillä saarilla.

Näitä tasoja voidaan alentaa suhteessa kynnyksen ylittävän kaupan pidetyn tuotannon arvoon. Tuottajaryhmälle maksettavalle tuelle voidaan minä tahansa vuotena asettaa yläraja.

118 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmille myönnetyn tuen tehokkaan ja kohdennetun käytön komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä säännöt, jotka koskevat

- a) tuottajaryhmän hyväksymissuunnitelmien rahoittamista;
- b) kynnyksiä ja enimmäismääriä sekä yhteisön rahoitusosuutta tuen osalta;
- c) tuen laskentaperustetta, tuottajaryhmän kaupan pidetyn tuotannon arvo mukaan luettuna;
- d) tuottajaryhmien tukikelpoisuutta;
- e) tuottajaryhmän päätoimintaa;
- f) hyväksyntäsuunnitelmien sisältöä, esittämistä ja hyväksymistä;
- g) edellytyksiä, joiden mukaisesti tuottajaryhmät voivat pyytää hyväksyntäsuunnitelmiin muutoksia;
- h) investointitukea;
- i) tuottajaryhmien sulautumisia ja tuen jatkamista.

119 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

- a) tukihakemuksia, tuen maksut mukaan luettuina;
- b) hyväksyntäsuunnitelmien toteuttamista;
- c) hyväksynnän seurauksia.

²⁰ EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1.

II ALAJAKSO

TOIMINTARAHASTOT JA -OHJELMAT

120 artikla

Toimintarahastot

1. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatiot voivat perustaa toimintarahaston. Toimintarahastoa rahoitetaan
 - a) jäsenten tai tuottajaorganisaation omilla maksuosuuksilla;
 - b) unionin taloudellisella tuella, jota voidaan myöntää tuottajaorganisaatioille niiden ehtojen ja edellytysten mukaisesti, jotka vahvistetaan komission 126 ja 127 artiklan mukaisesti antamissa delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä.
2. Toimintarahastosta rahoitetaan ainoastaan jäsenvaltioiden 125 artiklan mukaisesti hyväksymiä toimintaohjelmia.

121 artikla

Toimintaohjelmat

1. Hedelmä- ja vihannesalan toimintaohjelmilla on oltava vähintään kaksi 209 artiklan c alakohdassa tarkoitetuista tai seuraavista tavoitteista:
 - a) tuotannosuunnittelu;
 - b) tuotteiden laadun parantaminen;
 - c) tuotteiden kaupallisen arvon lisääminen;
 - d) tuotteiden menekin edistäminen riippumatta siitä, ovatko kyseessä tuoretuotteet vai jalosteet;
 - e) ympäristötoimenpiteet ja ympäristöystävälliset tuotantomenetelmät, myös luonnonmukainen maatalous;
 - f) kriisinehkäisy ja -hallinta.
2. Kriisinehkäisyllä ja -hallinnalla on pyrittävä välttämään hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla esiintyvät kriisit ja ratkaisemaan ne seuraavin toimenpitein:
 - a) markkinoiltapoisto;
 - b) hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai korjaamatta jättäminen;

- c) menekinedistäminen ja tiedotus;
- d) koulutustoimenpiteet;
- e) satovakuutus;
- f) sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen.

Enintään kolmannes toimintaohjelman menoista saa liittyä kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin, kolmannessa alakohdassa tarkoitettu pääoman takaisinmaksu ja korko mukaan luettuina.

Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi tuottajaorganisaatiot voivat ottaa kaupallisin ehdoin myönnettäviä lainoja. Tässä tapauksessa pääoman takaisinmaksu ja lainoista perittävä korko voivat muodostaa osan toimintaohjelmasta, ja sille voidaan siten myöntää 122 artiklan mukaista unionin taloudellista tukea. Kriisinehkäisyn ja -hallinnan erityistoimet on rahoitettava joko tällaisin lainoin tai suoraan mutta ei molempia käyttäen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että
 - a) toimintaohjelmat sisältävät vähintään kaksi ympäristötointa; tai
 - b) toimintaohjelmien menoista vähintään 10 prosentilla katetaan ympäristötoimia.

Ympäristötoimien on oltava asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa maatalouden ympäristötuille asetettujen vaatimusten mukaisia.

Kun vähintään 80 prosenttia tuottajaorganisaation kaikista tuottajajäsenistä on sitoutunut yhteen tai useampaan samanlaiseen edellä mainitussa säännöksessä tarkoitettuun maatalouden ympäristösitoumukseen, on kukin näistä sitoumuksista laskettava ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuksi ympäristötoimeksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille ympäristötoimille myönnettävällä tuella on katettava toimesta aiheutuvat lisäkustannukset ja tulon menetykset.

- [4. Edellä 3 kohtaa sovelletaan Bulgariassa ja Romaniassa vasta 1 päivästä tammikuuta 2011.]
5. Ympäristöpaineita lisäävät investoinnit ovat sallittuja vain, jos on otettu käyttöön tehokkaat järjestelyt ympäristön suojaamiseksi näiltä paineilta.

122 artikla

Unionin taloudellinen tuki

1. Unionin taloudellisen tuen määrä on yhtä suuri kuin 120 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tosiasiallisesti suoritettujen maksuosuuksien määrä, mutta kuitenkin enintään 50 prosenttia tosiasiallisesti aiheutuneista menoista.

2. Unionin taloudellinen tuki voi olla enintään 4,1 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

Prosenttiosuutta voidaan kuitenkin korottaa 4,6 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 4,1 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin.

3. Tuottajaorganisaation pyynnöstä 1 kohdassa säädetty prosenttiosuus on 60 prosenttia, kun kyse on toimintaohjelmasta tai sen osasta, joka täyttää vähintään yhden seuraavista edellytyksistä:

- a) sen jättää useampi unionin tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa eri jäsenvaltioissa kansainvälistä toimintaa;
- b) sen jättää yksi tai useampi tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa toimialakohtaisesti toteutettavia toimia;
- c) se koskee yksinomaan tukea neuvoston asetuksen (ETY) N:o 834/2007²¹ soveltamisalaan kuuluville luonnonmukaisesti tuotetuille tuotteille;
- d) sen esittää tuottajaorganisaatio jossakin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen Euroopan unioniin liittyneessä jäsenvaltiossa ja se koskee enintään vuoden 2013 loppuun kestäviä toimenpiteitä;
- e) se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka jättää hyväksytty tuottajaorganisaatio, joka on sulautunut toiseen hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon;
- f) se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka hyväksytty tuottajaorganisaatioiden liitto jättää;
- g) sen jättää tuottajaorganisaatio jäsenvaltiossa, jossa tuottajaorganisaatiot pitävät kaupan alle 20:tä prosenttia hedelmien ja vihannesten tuotannosta;
- h) sen jättää tuottajaorganisaatio jollakin unionin syrjäisimmistä alueista;
- i) se kattaa ainoastaan erityistuen toimille, joiden tarkoituksena on edistää hedelmien ja vihannesten kulutusta oppilaitoksissa olevien lasten keskuudessa.

4. Edellä 1 kohdassa säädetty prosenttiosuus on 100 prosenttia, kun on kyse markkinoilta poistettavista hedelmistä ja vihanneksista, joiden osuus voi olla enintään 5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon määrästä ja jotka poistetaan markkinoilta

- a) ilmaisjakeluna jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysorganisaatioille tai -säätiöille niiden toimintaan sellaisten henkilöiden hyväksi, joita kansallisessa lainsäädännössä pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti elämiseen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia;

²¹ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

- b) ilmaisjakeluna rangaistuslaitoksille, kouluille, oppilaitoksille ja lasten lomaleireille sekä jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille, jotka toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näin jaetut määrät ovat niiden tavallisesti ostamien määrien lisänä.

123 artikla

Kansallinen taloudellinen tuki

1. Kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joilla tuottajien järjestäytymisaste hedelmä- ja vihannessektorilla on erityisen alhainen, jäsenvaltiot voivat komission täytäntöönpanosäädöksillä myöntämällä luvalla asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä maksaa tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan enintään 80 prosenttia 120 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista maksuosuuksista. Tällä tuella täydennetään toimintarahastosta myönnettävää tukea.
2. Unioni voi asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä korvata 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen taloudellisen tuen, kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joiden hedelmä- ja vihannestuotannon arvosta alle 15 prosenttia pidetään kaupan tuottajaorganisaatioiden kautta ja joiden hedelmä- ja vihannestuotanto edustaa vähintään 15:tä prosenttia niiden maatalouden kokonaistuotannosta. Komissio päättää kyseisestä korvauksesta täytäntöönpanosäädöksillä.

124 artikla

Toimintaohjelmien kansallinen säännöstö ja kansallinen strategia

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallinen säännöstö 121 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja toimia koskevien yleisten edellytysten aikaansaamiseksi. Säännöstössä on edellytettävä erityisesti, että tällaisten toimien on täytettävä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 asianomaiset vaatimukset, myös sen 5 artiklassa säädetty täydentävyyttä, johdonmukaisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevat vaatimukset.

Jäsenvaltion on toimitettava kansallista säännöstöään koskeva ehdotuksensa komissiolle, joka voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua vaatia siihen muutoksia kolmen kuukauden kuluessa, jos se havaitsee, ettei ehdotus mahdollista niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka on asetettu perussopimuksen 191 artiklassa ja kuudennessa ympäristöä koskevassa unionin toimintaohjelmassa. Myös toimintaohjelmista rahoitettavien yksittäisten tilojen investointien on oltava mainittujen tavoitteiden mukaisia.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla toteutettaville kestäville toimintaohjelmille kansallinen strategia. Strategiaan on sisällyttävä seuraavat osatekijät:
 - a) tilanneanalyysi vahvuuksien ja heikkouksien osalta sekä kehitysmahdollisuuksista;
 - b) perusteet valituille ensisijaisille toimille;

- c) toimintaohjelmien tavoitteet sekä välineet ja suoritusindikaattorit;
- d) toimintaohjelmien arviointi;
- e) tuottajaorganisaatioiden raportointivelvollisuudet.

Kansallisen strategian on sisällettävä myös 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen säännöstö.

- 3. Jäsenvaltioihin, joissa ei ole hyväksytyjä tuottajaorganisaatioita, ei sovelleta 1 ja 2 kohtaa.

125 artikla

Toimintaohjelmien hyväksyminen

- 1. Toimintaohjelman luonnos on jätettävä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joiden on hyväksyttävä tai hylättävä se tai vaadittava sen muuttamista tämän alajakson säännösten mukaiseksi.
- 2. Tuottajaorganisaatioiden on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi arvio kunkin vuoden toimintarahaston suuruudesta ja esitettävä tälle asianmukaiset perusteet, jotka pohjautuvat toimintaohjelmaa koskeviin arvioihin, kuluvan vuoden ja mahdollisesti edellisten vuosien menoihin sekä tarvittaessa arvioihin tulevan vuoden tuotantomääristä.
- 3. Jäsenvaltion on ilmoitettava tuottajaorganisaatiolle tai tuottajaorganisaatioiden liitolle unionin taloudellisen tuen ennakoitu määrä 122 artiklassa vahvistettuja enimmäismääriä noudattaen.
- 4. Unionin taloudellinen tuki maksetaan toimintaohjelman kattamista järjestelmistä aiheutuneiden menojen perusteella. Samoista toimista voidaan maksaa ennakkoa takauksen tai vakuuden asettamista vastaan.
- 5. Jotta tuottajaorganisaatio voisi saada unionin taloudellisen tuen loppuosan, sen on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi edellisen vuoden lopullisten menojen määrä asianmukaisesti asiakirjoin todistettuna.
- 6. Toimintaohjelman sekä tuottajien, tuottajaorganisaatioiden ja unionin sille antaman rahoituksen on kestävä vähintään kolme ja enintään viisi vuotta.

126 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioille myönnetyn tuen tehokkaan, kohdennetun ja kestäväen käytön komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä säännöt, jotka koskevat

- a) toimintarahastoja ja toimintaohjelmia, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

- i) toimintarahastojen rahoitusta ja käyttöä;
 - ii) toimintaohjelmien sisältöä, hyväksymistä ja muuttamista;
 - iii) toimintaohjelman toimenpiteiden, toimien tai menojen tukikelpoisuutta ja täydentäviä kansallisia sääntöjä tältä osin;
 - iv) toimintaohjelmien ja maaseudun kehittämisohjelmien välistä suhdetta;
 - v) osittaisia toimintaohjelmia;
 - vi) toimintaohjelmien seuranta ja arviointia;
- b) toimintaohjelmien kansallista säännöstöä ja kansallista strategiaa, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat
- i) kansallisen säännösten ja kansallisen strategian rakennetta ja sisältöä;
 - ii) kansallista säännöstöä ja kansallisia strategioita koskevaa seuranta, arviointia ja viestintää;
- c) unionin taloudellista tukea, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat
- i) unionin taloudellisen tuen laskentaperustetta, erityisesti tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvoa;
 - ii) tuen laskennassa sovellettavia viitekausia;
 - iii) taloudellisen tuen osuuksien vähennyksiä tukihakemusten myöhässä jättämisen tapauksessa;
 - iv) vakuuksien asettamista ja menettämistä ennakkomaksujen tapauksessa;
- d) kriisiehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteitä, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat
- i) kriisiehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden valintaa;
 - ii) markkinoilta poistamisen määrittelyä;
 - iii) markkinoilta poistettujen tuotteiden käyttötarkoituksia;
 - iv) markkinoilta poistamisen enimmäistukea;
 - v) markkinoilta poistamisen yhteydessä annettavia ennakkoilmoituksia;
 - vi) kaupan pidetyn tuotannon määrän laskentaa markkinoilta poistamisen tapauksessa;
 - vii) EU:n tunnuksen merkitsemistä ilmaisjakeluun tarkoitettujen tuotteiden pakkauksiin;
 - viii) markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajia koskevia edellytyksiä;

- ix) raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen määritelmiä;
 - x) raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen soveltamisedellytyksiä;
 - xi) satovakuutuksen tavoitteita;
 - xii) epäsuotuisan ilmastollisen tapahtuman määritelmää;
 - xii) sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukemisen edellytyksiä;
- e) kansallista taloudellista tukea, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat
- i) tuottajien järjestäytymisastetta;
 - ii) toimintaohjelmien muutoksia;
 - iii) taloudellisen tuen osuuksien vähennyksiä taloudellista tukea koskevien hakemusten myöhässä jättämisen tapauksessa;
 - iv) vakuuksien asettamista, vapauttamista ja menettämistä ennakkomaksujen tapauksessa;
 - v) unionin korvauksen enimmäisosuutta kansallisen taloudellisen tuen osalta.

127 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

- a) toimintarahastojen hallinnointia ja toimintarahastojen arvioitujen määrien ilmoittamista;
- b) toimintaohjelmien toimittamista, määräajat ja vaaditut saateasiakirjat mukaan luettuina;
- c) toimintaohjelmien muotoa;
- d) edellä 126 artiklan a alakohdan vi alakohdan mukaisen kansallisten strategioiden ja toimintaohjelmien seurannan ja arvioinnin hallinnointia;
- e) jäsenvaltioiden tuottajaorganisaatioille ja tuottajaorganisaatioiden liitoille toimittamia ilmoituksia hyväksytytuen määristä;
- f) tukihakemuksia ja tuen maksuja, tuen ennakkomaksut tai osittaiset maksut mukaan luettuina;
- g) lainoja kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi;
- h) kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista markkinoiltapoiston tapauksessa;

- i) kuljetus-, lajittelu- ja pakkauskustannuksia ilmaisjakelun tapauksessa;
- j) menekinedistämis-, tiedotus- ja koulutustoimenpiteitä kriisinehkäisyn ja kriisinhallinnan tapauksessa;
- k) satovakuutustoimenpiteiden hallinnointia;
- l) kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin myönnettävää valtiontukea koskevia säännöksiä;
- m) lupaa maksaa kansallista taloudellista tukea;
- n) kansallisen taloudellisen tuen hakemista ja maksamista;
- o) kansallisen taloudellisen tuen korvaamista.

III ALAJAKSO

KOULUHEDELMÄJÄRJESTELMÄ

128 artikla

Tuki hedelmä- ja vihannestuotteiden, hedelmä- ja vihannesjalostetuotteiden sekä banaanituotteiden toimittamiseen lapsille

1. Unionin tukea myönnetään komission 129 ja 130 artiklan mukaisesti antamalla delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä määritellyin edellytyksin
 - a) hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanian tuotteiden toimittamiseen lapsille kouluihin, mukaan luettuina esikoulut, muut esiasteen opetusta antavat laitokset sekä alemman ja ylemmän perusasteen oppilaitokset; ja
 - b) eräisiin asiaan liittyviin logistiikka-, jakelu-, laitteisto-, mainonta-, seuranta- ja arviointikustannuksiin.
2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua järjestelmään, on laadittava ennakolta sen täytäntöönpanoa varten kansallisen tai alueellisen tason strategia, johon sisältyy erityisesti niiden järjestelmän talousarvio, mukaan lukien unionin rahoitusosuus ja kansallinen rahoitusosuus, kesto, kohderyhmä, tukikelpoiset tuotteet ja asianomaisten sidosryhmien osallistuminen. Niiden on myös säädettävä liitännäistoimenpiteistä, jotka ovat tarpeen järjestelmän tehokkuuden kannalta.
3. Jäsenvaltioiden on strategiaansa laatiessaan laadittava luettelo hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanian tuotteista, jotka voivat saada tukea niiden järjestelmästä. Luetteloon ei saa kuitenkaan sisällyttää tuotteita, jotka on jätetty ulkopuolelle komission 129 artiklan mukaisesti antamalla delegoiduilla säädöksillä toteutetulla toimenpiteellä. Niiden on valittava tuotteensa objektiivisten kriteerien perusteella, joihin voivat kuulua kausiluonteisuus, tuotteiden

saatavuus tai ympäristönäkökohdat. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle EU:sta peräisin olevat tuotteet.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun unionin tuen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) se saa olla enintään 90 miljoonaa euroa kouluvuotta kohden; ja
 - b) se saa olla enintään 50 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista toimituskustannuksista ja muista asiaan liittyvistä kustannuksista tai enintään 75 prosenttia tällaisista kustannuksista neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006²² 5 artiklan 1 kohdan mukaisilla lähentymistavoitteen perusteella tukikelpoisilla alueilla tai perussopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla; ja
 - c) se ei saa kattaa muita kustannuksia kuin 1 kohdassa tarkoitettujen toimituskustannukset ja muut asiaan liittyvät kustannukset.
5. Edellä 1 kohdassa säädetty unionin tuki jaetaan kullekin jäsenvaltiolle objektiivisten kriteerien perusteella, jotka perustuvat 6–10-vuotiaiden lasten osuuteen jäsenvaltiossa. Järjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot saavat kuitenkin kukin vähintään 175 000 euroa unionin tukea. Järjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden on haettava unionin tukea vuosittain strategiansa perusteella. Komissio päättää jäsenvaltioiden hakemusten perusteella tuen lopullisesta jakautumisesta käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen rajoissa.
6. Edellä 1 kohdassa säädettyä unionin tukea ei saa käyttää korvaamaan olemassa olevien kansallisten kouluhedelmäjärjestelmien tai muiden, hedelmiä sisältävien koulujakelujärjestelmien rahoitusta. Jos jäsenvaltiolla kuitenkin on jo järjestelmä, joka olisi tämän artiklan nojalla oikeutettu unionin tukeen, ja se aikoo laajentaa tai tehostaa sitä, myös järjestelmän kohderyhmän, keston tai tukikelpoisten tuotteiden osalta, unionin tukea voidaan myöntää edellyttäen, että 4 kohdan b alakohdan mukaisia rajoja noudatetaan unionin tuen koko kansallisesta rahoitusosuudesta muodostaman osuuden osalta. Tässä tapauksessa jäsenvaltion on ilmoitettava strategiassaan, miten se aikoo laajentaa tai tehostaa järjestelmäänsä.
7. Unionin tuen lisäksi jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteiden toimittamiseen ja asiaan liittyviin kustannuksiin. Nämä kustannukset voidaan kattaa myös yksityisen sektorin rahoitusosuuksilla. Jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea myös 2 kohdassa tarkoitettujen liitännäistoimenpiteiden rahoittamiseen.
8. Unionin kouluhedelmäjärjestelmä ei saa rajoittaa unionin lainsäädännön mukaisten erillisten kansallisten kouluhedelmäjärjestelmien soveltamista.
9. Unioni voi asetuksen (EY) N:o 1290/2005 5 artiklan mukaisesti rahoittaa myös tiedotus-, seuranta- ja arviointitoimenpiteitä, jotka liittyvät kouluhedelmäjärjestelmään, mukaan luettuina toimet, joilla pyritään lisäämään yleistä tietoisuutta siitä, sekä asiaan liittyviä verkottumistoimenpiteitä.

²² EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

129 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Lasten terveellisiä ruokailutottumuksia edistääkseen komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä, jotka koskevat
 - a) tuotteita, joille ei voida myöntää tukea kyseisestä järjestelmästä;
 - b) järjestelmän kohderyhmää;
 - c) kansallisia tai alueellisia strategioita, joita jäsenvaltioiden on laadittava tukea saadakseen, liitännäistoimenpiteet mukaan luettuina;
 - d) tuen hakijoiden hyväksymistä ja valintaa.
2. Varmistaakseen unionin varojen tehokkaan ja kohdennetun käytön komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä, jotka koskevat
 - a) tuen alustavaa jakautumista jäsenvaltioiden kesken, menettelyä tuen uudelleenjakamiseksi jäsenvaltioiden kesken saatujen hakemusten perusteella ja järjestelmän sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi sovellettavien vähennysten perusteella;
 - b) tukikelpoisia kustannuksia, mukaan luettuna mahdollisuus vahvistaa tällaisille kustannuksille enimmäismäärä;
 - c) seuranta ja arviointia.
3. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä toimenpiteitä petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi, mukaan luettuina järjestelmään osallistumista koskevan oikeuden pidättäminen ja hyväksynnän peruuttaminen.
4. Järjestelmää koskevaa tietoisuutta edistääkseen komissio voi delegoiduilla säädöksillä edellyttää, että tuensaajat tiedottavat unionin asemasta järjestelmän tukijana.

130 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti

- a) tuen lopullista jakautumista jäsenvaltioiden kesken;
- b) tukihakemuksia ja maksuja;
- c) tarkastuksia;

- d) järjestelmän julkistamiseen liittyviä menetelmiä sekä siihen liittyviä verkottumistoimenpiteitä;
- e) tietojen toimittamista komissiolle.

VII JAKSO

VIINIALAN TUKIOHJELMAT

I ALAJAKSO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

131 artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat sitä, miten unionin varoja myönnetään jäsenvaltioille ja sitä, miten jäsenvaltioiden on käytettävä kyseisiä varoja kansallisissa tukiohjelmissa, jäljempänä 'tukiohjelmat', viinialan erityisten tukitoimenpiteiden rahoittamiseksi.

132 artikla

Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus

1. Tukiohjelmien on oltava unionin lainsäädännön mukaisia ja johdonmukaisia unionin toimien, politiikkojen ja painopisteiden kanssa.
2. Jäsenvaltiot ovat vastuussa tukiohjelmissa, ja niiden on varmistettava, että tukiohjelmat ovat sisäisesti johdonmukaisia ja että ne laaditaan ja pannaan täytäntöön puolueettomasti ottaen huomioon asianomaisten tuottajien taloudellinen tilanne ja tarve välttää tuottajien perusteetonta eriarvoista kohtelua.

Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että tarvittavista tarkastuksista, tarkistuksista ja seuraamuksista säädetään ja että ne suoritetaan, jollei tukiohjelmiä ole noudatettu.
3. Tukea ei myönnetä
 - a) tutkimushankkeisiin tai toimenpiteisiin tutkimushankkeiden tukemiseksi;
 - b) toimenpiteisiin, jotka sisältyvät asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisiin jäsenvaltioiden maaseudun kehittämissuunnitelmiin.

II ALAJAKSO

TUKIOHJELMIEN TOIMITTAMINEN JA SISÄLTÖ

133 artikla

Tukiohjelmien toimittaminen

1. Kunkin liitteessä X tarkoitetun tuottajajäsenvaltion on toimitettava komissiolle ehdotus viisivuotiseksi tukiohjelmaksi, joka sisältää tämän jakson mukaisia toimenpiteitä.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008²³ 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti toimitettujen tukiohjelmien soveltamista jatketaan tämän asetuksen mukaisesti.

Tukiohjelmien tukitoimenpiteet on laadittava jäsenvaltion sopivimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla. Tukiohjelmasta on ennen sen komissiolle jättämistä järjestettävä kuuleminen toimivaltaisten viranomaisten ja asianmukaisen alueellisen tason organisaatioiden kanssa.

Kukin jäsenvaltio voi toimittaa yhden tukiohjelmahetdoutuksen, joka voi olla mukautettu alueellisten erityispiirteiden mukaan.

2. Tukiohjelmaa voi soveltaa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun se on toimitettu komissiolle.

Jos komissio kuitenkin toteaa täytäntöönpanosäädöksellä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua, että toimitettu ohjelma ei ole tässä jaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen, komissio ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Tällöin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkistettu tukiohjelma. Tarkistettua tukiohjelmaa voi soveltaa kahden kuukauden kuluttua sen tiedoksi antamisesta, ellei se ole vieläkin yhteensopimaton, missä tapauksessa sovelletaan tätä alakohtaa.

3. Edellä 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioiden toimittamien tukiohjelmien muutoksiin.
4. Jäljempänä 134 artiklaa ei sovelleta, jos jäsenvaltion ainoa tukiohjelmatoimenpide käsittää 137 artiklassa tarkoitetun tilatukijärjestelmään tehtävän tukioikeuksien siirron. Tällaisessa tapauksessa 308 artiklan 5 kohtaa sovelletaan vain sen vuoden osalta, jona varainsiirto tapahtuu, eikä 308 artiklan 6 kohtaa sovelleta.

²³ EUVL L 148, 6.6.2008, s. 1.

134 artikla

Tukiohjelmien sisältö

Tukiohjelmiin on sisällyttävä seuraavaa:

- a) ehdotettujen toimenpiteiden yksityiskohtainen kuvaus ja määrälliset tavoitteet;
- b) kuulemisten tulokset;
- c) arvio ohjelman teknisistä, taloudellisista, ympäristöllisistä ja sosiaalisista vaikutuksista;
- d) toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu;
- e) yleinen rahoitus selvitys, josta ilmenevät käytettävät määrärahat ja määrärahojen alustava jakosuunnitelma toimenpiteiden välillä liitteessä X esitettyjen enimmäismäärien rajoissa;
- f) seurannassa ja arvioinnissa käytettävät perusteet ja määrälliset indikaattorit sekä tukiohjelman asianmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi toteutettavat toimet; ja
- g) tukiohjelman täytäntöönpanosta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja laitokset.

135 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet

1. Tukiohjelmaan on sisällytettävä yksi tai useampia seuraavista toimenpiteistä:
 - a) 137 artiklan mukainen tilatukijärjestelmän tuki;
 - b) 138 artiklan mukainen menekinedistäminen;
 - c) 139 artiklan mukaiset viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen;
 - d) 140 artiklan mukainen rypäleiden korjaaminen raakana;
 - e) 141 artiklan mukaiset sijoitusrahastot;
 - f) 142 artiklan mukainen satovakuutus.
 - g) 143 artiklan mukaiset investoinnit;
 - h) 144 artiklan mukainen sivutuotteiden tislauk;
 - i) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 w artiklan mukainen viinin tislaminen alkoholijuomaksi;

- j) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 x artiklan mukainen erityinen tislaustoimenpide;
- k) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 y artiklan mukainen tiivistetyn rypäleen puristemehun käyttö.
2. Tukiohjelmiin ei saa sisältyä muita kuin tämän asetuksen 137–144 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 w, 103 x ja 103 y artiklassa lueteltuja toimenpiteitä.

136 artikla

Tukiohjelmiä koskevat yleiset säännöt

1. Liitteessä X esitetään käytettävissä olevien unionin varojen jakautuminen ja talousarviorajat.
2. Unionin tukea voidaan myöntää ainoastaan 133 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tukiohjelman jättämisen jälkeen aiheutuneisiin tukikelpoisiin menoihin.
3. Jäsenvaltiot eivät saa osallistua unionin tukiohjelmissä rahoittamien toimenpiteiden kustannuksiin.
4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 138, 142 ja 143 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin valtiontukea koskevien unionin sääntöjen mukaisesti.

Valtiontukea koskevilla unionin säännöillä vahvistettua tuen enimmäismäärää sovelletaan julkisen rahoituksen kokonaismäärään, johon sisältyy sekä unionin että kansallinen rahoitus.

III ALAJAKSO

ERITYISET TUKITOIMENPITEET

137 artikla

Tilatukijärjestelmä ja tuki viininviljelijöille

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea viininviljelijöille myöntämällä heille asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 1 luvun mukaisia tukioikeuksia kyseisen asetuksen liitteessä VII olevan O kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, on sisällytettävä tämä tuki tukiohjelmiinsa, myös tilatukijärjestelmään tehtävien myöhempien varainsiirtojen osalta, muuttamalla kyseisiä ohjelmia 133 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Kun 1 kohdan mukainen tuki on myönnetty, se

- a) jää tilatukijärjestelmään eikä ole enää käytettävissä eikä sitä anneta käyttöön 133 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimenpiteisiin, jotka on lueteltu tämän asetuksen 138–144 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 w, 103 x ja 103 y artiklassa tukiohjelmien tulevina toimintavuosina;
- b) vähentää vastaavassa suhteessa tämän asetuksen 138–144 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 w, 103 x ja 103 y artiklassa lueteltuihin toimenpiteisiin käytettävissä olevia määrärahoja tukiohjelmissa.

138 artikla

Menekinedistäminen kolmansien maiden markkinoilla

1. Tämän artiklan mukainen tuki kattaa kolmansissa maissa toteutettavat unionin viinejä koskevat tiedotus- ja menekinedistämiset, joilla parannetaan yhteisön viinien kilpailukykyä kyseisissä maissa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettavat toimet koskevat viinejä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai joihin on merkitty rypälelajike.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin voi kuulua ainoastaan
 - a) PR-toimintaa ja menekinedistämistä tai mainontaa, jossa korostetaan erityisesti unionin tuotteiden hyviä ominaisuuksia, etenkin laatua, turvallisuutta tai ympäristöystävällisyyttä;
 - b) osallistumista kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin, messuihin tai näyttelyihin;
 - c) tiedotuskampanjoita erityisesti unionin alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja luonnonmukaisen tuotannon järjestelmistä;
 - d) laajempien markkinointimahdollisuuksien kannalta tarpeellisia uusia markkinoita koskevia tutkimuksia;
 - e) tiedotus- ja menekinedistämisetulojen arviointitutkimuksia.
4. Unionin rahoitusosuus on menekinedistämisetuloissa enintään 50 prosenttia tukikelpoisista menoista.

139 artikla

Viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen

1. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvien toimenpiteiden tarkoituksena on parantaa viinintuottajien kilpailukykyä.

2. Viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä tuetaan tämän artiklan mukaisesti vain, jos jäsenvaltiot toimittavat tuotantokykyään koskevan selvityksen 304 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen myönnettävä tuki voi kattaa ainoastaan yhden tai useamman seuraavista toimista:
 - a) uusiin lajikkeisiin siirtyminen, joka voi tapahtua myös uudelleen varttamalla;
 - b) viinitilojen uudelleensijoittaminen;
 - c) viinitilan hoitotekniikoiden parantaminen.Tukea ei voida myöntää tavanomaiseen uudistamiseen yli-ikäisillä viinitiloilla.
4. Tuki viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen voidaan myöntää ainoastaan seuraavilla tavoilla:
 - a) tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaaminen;
 - b) rakenneuudistuksesta ja uusiin lajikkeisiin siirtymisestä aiheutuviin kustannuksiin osallistuminen.
5. Kun kyseessä on 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaaminen, korvaus voi olla enintään 100 prosenttia asianomaisista menetyksistä, ja se voidaan myöntää jommallakummalla seuraavista tavoista:
 - a) sen estämättä, mitä istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä koskevassa II osan I osaston III luvun V jakson II alajaksossa säädetään, vanhojen ja uusien viiniköynnösten samanaikaiselle esiintymiselle myönnetty lupa, joka voi olla voimassa enintään kolme vuotta kestävän vahvistetun kauden, voi olla voimassa enintään istutusoikeuksia koskevan siirtymäjärjestelyn päättymiseen saakka;
 - b) taloudellinen korvaus.
6. Unionin rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen todellisista kustannuksista voi olla enintään 50 prosenttia. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisiksi lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla unionin rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen kustannuksista voi olla enintään 75 prosenttia.

140 artikla

Rypäleiden korjaaminen raakana

1. Tämän artiklan soveltamiseksi rypäleiden raakana korjaamisella tarkoitetaan raakojen rypäleterttujen hävittämistä tai poistamista kokonaan siten, että kyseiseltä alalta ei tule lainkaan satoa.

2. Rypäleiden raakana korjaamiseen myönnettävällä tuella pyritään palauttamaan tarjonnan ja kysynnän tasapaino unionin viinimarkkinoilla markkinakriisien ehkäisemiseksi.
3. Tuki rypäleiden raakana korjaamiseen voidaan myöntää kiinteämääräisenä hehtaaritukena, jonka asianomainen jäsenvaltio määrittää.

Tuki voi olla enintään 50 prosenttia rypäleterttujen hävittämisestä tai poistamisesta aiheutuvien suorien kustannusten ja tulonmenetysten summasta.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on otettava käyttöön puolueettomiin perusteisiin perustuva järjestelmä varmistaakseen, ettei rypäleiden raakana korjaaminen johda siihen, että yksittäisen viinintuottajan saama korvaus ylittää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut enimmäismäärät.

141 artikla

Sijoitusrahastot

1. Sijoitusrahastojen perustamiseen tarkoitettulla tuella autetaan tuottajia, jotka haluavat ottaa vakuutuksen markkinaheilahteluja vastaan.
2. Sijoitusrahastojen perustamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää väliaikaisena ja alenevana tukena rahaston hallintokustannusten kattamiseksi.

142 artikla

Satovakuutus

1. Satovakuutukseen myönnettävällä tuella suojataan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaiset vaikuttavat niihin.
2. Satovakuutusta varten voidaan myöntää tukea unionin taloudellisena tukena, joka saa olla enintään
 - a) 80 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisten sääolojen aiheuttamien menetysten varalta;
 - b) 50 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut seuraavien varalta:
 - i) a alakohdassa tarkoitetut menetykset ja muut epäsuotuisten sääolojen aiheuttamat menetykset;
 - ii) eläinten, kasvitautien tai tuholaisien aiheuttamat menetykset.
3. Tukea voidaan myöntää satovakuutusta varten vain, jos asianomaiset vakuutuskorvaukset eivät korvaa tuottajalle yli sataa prosenttia tulonmenetyksistä

ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja on mahdollisesti saanut muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tukijärjestelmistä.

4. Satovakuutukseen myönnettävä tuki ei saa vääristää vakuutusmarkkinoiden kilpailua.

143 artikla

Investoinnit

1. Tukea voidaan myöntää sellaisille aineellisille tai aineettomille investoinneille viininvalmistuslaitteisiin, viininvalmistamojen infrastruktuuriin ja viinin kaupan pitämiseen, jotka parantavat yrityksen yleistä suorituskykyä ja koskevat yhtä tai useampaa seuraavista:
 - a) liitteessä XII olevassa II osassa tarkoitettujen tuotteiden tuotanto tai kaupan pitäminen;
 - b) liitteessä XII olevassa II osassa tarkoitettuihin tuotteisiin liittyvä uusien tuotteiden, prosessien tai teknologioiden kehittäminen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu enimmäistuki rajoitetaan koskemaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY²⁴ tarkoitettuja mikro- ja pienyrityksiä ja keskisuuria yrityksiä. Kokorajoitusta ei sovelleta enimmäistuen osalta Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, Ranskan merentakaisen departementtien ja asetuksessa (EY) N:o 1405/2006 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten alueilla. Enimmäistuki-intensiteetti puolitetaan, kun on kyse suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevan I osaston 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

Tukea ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi myönnettävää valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa²⁵.
3. Tukikelpoisiksi menoiksi ei lasketa asetuksen (EY) N:o 1698/2005 71 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja menoja.
4. Unionin rahoitusosuuteen tukikelpoisista investointikustannuksista sovelletaan seuraavia tuen enimmäismääriä:
 - a) 50 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisiksi lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla;
 - b) 40 prosenttia muilla kuin lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla;

²⁴ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

²⁵ EYVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

- c) 75 prosenttia asetuksen (EY) N:o 247/2006 mukaisiksi syrjäisimmiksi alueiksi luokitelluilla alueilla;
 - d) 65 prosenttia asetuksessa (EY) N:o 1405/2006 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten alueilla.
5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 1698/2005 72 artiklaa.

144 artikla

Sivutuotteiden tislaustuki

1. Tukea voidaan myöntää viiniyttämisen sivutuotteiden vapaaehtoiseen tai pakolliseen tislaukseen, joka on suoritettu liitteessä XIII olevan II osan D jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Myönnettävän tuen määrä vahvistetaan tuotetun alkoholin tilavuusprosenttia ja hehtolitralta kohti. Tukea ei makseta tislattavissa sivutuotteissa olevalle alkoholimäärälle, joka ylittää 10 prosenttia tuotetun viinin sisältämästä alkoholimäärästä.

2. Tuen enimmäismäärät perustuvat keräys- ja käsittelykustannuksiin, ja komissio vahvistaa ne 147 artiklan mukaisesti antamallaan täytäntöönpanosäädöksillä.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tuetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

145 artikla

Täydentävät ehdot

Jos viljelijän todetaan milloin tahansa kolmen vuoden aikana rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevassa tukiohjelmassa maksettujen tukien suorittamisesta tai milloin tahansa yhden vuoden aikana rypäleiden raakana korjaamista koskevassa tukiohjelmassa maksettujen tukien suorittamisesta jättäneen noudattamatta tilallaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 ja 22–24 artiklassa tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia tai hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta viljelijästä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena, tukea alennetaan tai se peruutetaan osittain tai kokonaan noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja viljelijä on tapauksen mukaan velvoitettava maksamaan se takaisin kyseisissä säännöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

IV ALAJAKSO

MENETTELYSÄÄNNÖKSET

146 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen, että tukiohjelmien tavoitteet saavutetaan ja että unionin varoja käytetään kohdennetusti, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt,

- a) jotka koskevat vastuuta menoista päivän, jona tukiohjelmat vastaanotetaan ja jona tukiohjelmiin tehdään muutoksia sekä niiden soveltamisen alkamispäivän välisenä aikana;
- b) jotka koskevat tukitoimenpiteiden tukikelpoisuuskriteereitä, tukikelpoisten menojen ja toimien tyyppiä, tukeen kelpaamattomia toimenpiteitä ja toimenpidekohtaista tuen enimmäistasoa;
- c) jotka koskevat tukiohjelmien muuttamista sen jälkeen, kun ne ovat tulleet sovellettaviksi;
- d) jotka koskevat ennakkomaksuihin liittyviä vaatimuksia ja kynnyksiä, mukaan luettuna vaatimus vakuudesta, jos tuesta maksetaan ennakko;
- e) jotka sisältävät yleisiä säännöksiä ja määritelmiä tämän jakson soveltamiseksi;
- f) joiden tarkoituksena on välttää tukitoimenpiteiden väärinkäyttö, mukaan luettuina rajoitukset hankkeiden kaksinkertaisen rahoituksen estämiseksi;
- g) joiden mukaan tuottajien on vedettävä markkinoilta viiniyttämisen sivutuotteet ja jotka koskevat ylimääräisen hallintotaakan välttämiseksi kyseiseen velvollisuuteen myönnettäviä poikkeuksia sekä tislajien vapaaehtoista sertifiointia koskevia säännöksiä;
- h) joissa vahvistetaan vaatimukset, mukaan luettuina erityistarkastukset, joihin jäsenvaltioiden on sitouduttava tukitoimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi, sekä rajoitukset ja tarkastukset johdonmukaisuuden varmistamiseksi tukitoimenpiteiden soveltamisalan kanssa;
- i) jotka koskevat maksujen keskeyttämistä komission toimesta silloin, kun jäsenvaltio ei ole noudattanut ilmoitukseen liittyviä vaatimuksia tai jos ilmoitus vaikuttaa virheelliseltä;
- j) jotka koskevat tuensaajille suoritettavia maksuja, mukaan luettuina vakuutusedustajien välityksellä suoritettava maksut 142 artiklassa säädetyn tuen tapauksessa, aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperimistä, kansallisia seuraamuksia ja tuen saamista varten keinotekoisesti luotuja tilanteita.

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

- a) tukiohjelmien ilmoittamiseen liittyviä vaatimuksia, mukaan luettuina ilmoituksen sisältö, muoto, aikataulu, määräajat ja ilmoitusmenettely, ja vastaava rahoitussuunnittelu, myös ohjelmien tarkistamisen osalta;
- b) valtiontukeen liittyviä tiedonantoja;
- c) haku- ja valintamenettelyjä;
- d) tuettujen toimien arviointia;
- e) rypäleiden raakana korjaamiseen ja sivutuotteiden tislaukseen myönnettävän tuen laskentaa ja maksamista;
- f) varainhoitoa koskevia vaatimuksia ja jäsenvaltioiden tekemiä tukitoimenpiteiden tarkastuksia;
- g) toimenpiteiden yhtenäisyyttä koskevia sääntöjä;
- h) sääntöjen noudattamatta jättämisen toteamiseen ja tukimäärien alentamiseen, peruuttamiseen tai takaisinmaksamiseen 145 artiklan soveltamiseksi liittyviä sääntöjä.

VIII JAKSO

MEHILÄISHOITOALAA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

Soveltamisala

1. Jäsenvaltiot voivat mehiläistuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien yleisten edellytysten parantamiseksi laatia kolmen vuoden ajan sovellettavan kansallisen ohjelman, jäljempänä 'mehiläishoito-ohjelma'.
2. Jäsenvaltiot voivat maksaa kansallisia erityistukia, joita myönnetään rakenteellisten tai luonnonolojen vuoksi epäedullisessa asemassa olevien mehiläistarhojen suojelemiseksi tai talouskehitysohjelmien osana, tuotantoon tai kaupan pitämiseen myönnettäviä tukia lukuun ottamatta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä tuista komissiolle samalla kun ne toimittavat sille mehiläishoito-ohjelmansa 152 artiklan mukaisesti.

149 artikla

Mehiläishoito-ohjelma

Seuraavat toimenpiteet voivat sisältyä mehiläishoito-ohjelmaan:

- a) mehiläishoitajille ja mehiläishoitajien ryhmittymille annettava tekninen apu;
- b) varroapunkin torjunta;
- c) siirtohoidon järjeistäminen;
- d) hunajan fysikaalis-kemiallisia ominaisuuksia määrittäviä laboratorioita koskevat tukitoimenpiteet;
- e) tukitoimenpiteet unionin mehiläiskantojen lisäämiseksi;
- f) yhteistoiminta mehiläishoitoalaa ja mehiläistuotteita koskevan soveltavan tutkimuksen ohjelmien toteuttamiseen erikoistuneiden tahojen kanssa.

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti rahoitetut toimenpiteet eivät kuulu mehiläishoito-ohjelmien piiriin.

150 artikla

Tutkimus mehiläishoitoalan tuotannon ja kaupan pitämisen rakenteesta

Voidakseen päästä osallisiksi 151 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta osarahoituksesta jäsenvaltion on suoritettava tutkimus mehiläishoitoalan rakenteesta alueellaan sekä tuotannon että kaupan pitämisen osalta.

151 artikla

Rahoitus

1. Unioni osallistuu mehiläishoito-ohjelmien rahoitukseen 50 prosenttiin asti niistä jäsenvaltioille aiheutuvista menoista.
2. Jäsenvaltioiden on suoritettava mehiläishoito-ohjelmien osana toteutettuihin toimiin liittyvät menot kunakin vuonna 15 päivään lokakuuta mennessä.

152 artikla

Kuuleminen

Mehiläishoito-ohjelma on laadittava läheisessä yhteistyössä mehiläishoitoalan edustavien järjestöjen ja osuuskuntien kanssa. Se on toimitettava komissiolle hyväksyttäväksi.

153 artikla

Sirretty säädösvalta

Varmistaakseen mehiläishoitoon myönnettyjen unionin varojen kohdennetun käytön komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä

- a) sääntöjä kansallisten ohjelmien sisältöön liittyvistä velvollisuuksista ja 150 artiklassa tarkoitetuista tutkimuksista; ja
- b) edellytykset unionin rahoitusosuuden jakamiseksi kullekin osallistujajäsenvaltiolle muun muassa unionin mehiläispesien kokonaismäärän perusteella.

154 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä

- a) antaa sääntöjä, jotka koskevat jäsenvaltioiden kansallisista ohjelmistaan ja näihin ohjelmiin tehdyistä mukautuksista tekemää ilmoitusta, seurantasuunnitelmat mukaan luettuina;
- b) antaa sääntöjä, joilla varmistetaan, että mehiläishoito-ohjelmista rahoitettaviin toimenpiteisiin ei myönnetä samanaikaisesti tukea jostakin muusta unionin järjestelmästä, ja sääntöjä käyttämättömien varojen uudelleenjakamiseksi;
- c) hyväksyä jäsenvaltioiden toimittamia mehiläishoito-ohjelmia, unionin rahoitusosuuden jakaminen mukaan luettuna;
- d) päivittää mehiläispesien määrää koskevia tilastoja jäsenvaltioilta saatujen tietojen perusteella.

IX JAKSO

TUET SILKKIÄISTOUKKA-ALALLA

155 artikla

Silkkiäistoukkien kasvattajille myönnettävä tuki

1. Unionin tukea myönnetään unionissa kasvatetuille CN-koodiin ex 0106 90 00 kuuluville silkkiäistoukille ja CN-koodiin ex 0511 99 85 kuuluville silkkiäismunille.
2. Tukea myönnetään silkkiäistoukkien kasvattajille käytettyä silkkiäismunalaatikkaa kohden edellyttäen, että laatikot sisältävät myöhemmin määritettävän vähimmäismäärän silkkiäismunia ja että toukkien kasvatusta on suoritettu asianmukaisesti loppuun.

3. Jäsenvaltioilla on oikeus myöntää tukea ainoastaan kasvattajille, jotka ovat hankkineet silkkiäismunalaatikat hyväksytystä laitoksesta ja jotka ovat toimittaneet tuotetut kokongit kasvatuksen päätyttyä hyväksytyyn laitokseen.
4. Neuvosto hyväksyy yhtä käytettyä silkkiäismunalaatikkoo kohden myönnettävän tuen vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

156 artikla

Sirretty säädösvalta

Varmistaakseen unionin varojen tehokkaan käytön komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä, jotka koskevat

- a) silkkiäismunien vähimmäismäärää ja muita edellytyksiä, jotka liittyvät 155 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun asianmukaiseen kasvatukseen;
- b) edellytyksiä, joita 155 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen hyväksytyjen laitosten on noudatettava.

157 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

- a) tukihakemuksia ja saateasiakirjoja;
- b) tuen vähennyksiä hakemusten myöhässä jättämisen tapauksessa;
- c) jäsenvaltioiden 155 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin hyväksytyihin laitoksiin tekemiä tarkastuksia;
- d) jäsenvaltioiden ilmoituksia.

II OSASTO

KAUPAN PITÄMISTÄ JA TUOTTAJAORGANISAATIOITA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

I LUKU

Kaupan pitämistä koskevat säännöt

I JAKSO

KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET

I ALAJAKSO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

158 artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat kaupan pitämisen yleisvaatimusta sekä liitteessä I lueteltujen tuotteiden ja liitteessä II olevassa I osassa tarkoitetun maatalousperäisen etyylialkoholin kaupan pitämisen ala- ja/tai tuotekohtaisia vaatimuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta liitteessä I lueteltuihin tuotteisiin ja liitteessä II olevassa I osassa tarkoitettuun maatalousperäiseen etyylialkoholiin sovellettavien muiden säännösten sekä eläinlääkintä- ja elintarvikealalla annettujen säännösten, joiden tarkoituksena on taata hygienia- ja terveysvaatimusten noudattaminen ja ihmisten ja eläinten terveyden suojeleminen, soveltamista.

II ALAJAKSO

KAUPAN PITÄMISEN YLEISVAATIMUS

159 artikla

Kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukaisuus

1. Tätä asetusta sovellettaessa tuote on kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukainen, jos se on laadultaan virheetön, aito ja myyntikelpoinen.

2. Tämän asetuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, joille ei ole vahvistettu III alajaksossa ja neuvoston direktiiveissä 2000/36/EY²⁶, 2001/112/EY²⁷, 2001/113/EY²⁸, 2001/114/EY²⁹, 2001/110/EY³⁰ ja 2001/111/EY³¹ tarkoitettuja kaupan pitämisen vaatimuksia ja jotka ovat valmiita myytäväksi ihmisravintona asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa vähittäiskaupassa, voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos ne ovat kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukaisia.
3. Kaupan pidettäväksi tarkoitettu tuote katsotaan kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukaiseksi, jos se on jonkin liitteessä XI luetellun kansainvälisen organisaation vahvistaman standardin mukainen.

160 artikla

Siirretty säädösvalta

Komissio voi markkinatilanteen muutoksiin reagoimiseksi ja alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa ja muuttaa delegoiduilla säädöksillä 159 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kaupan pitämisen yleisvaatimukseen liittyviä edellytyksiä ja kyseisen artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vaatimuksenmukaisuutta koskevia sääntöjä sekä säätää poikkeuksista kyseisten edellytysten ja sääntöjen osalta.

III ALAJAKSO

ALA- TAI TUOTEKOHTAISET KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET

161 artikla

Yleisperiaate

Tuotteita, joille on vahvistettu ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset, voidaan pitää kaupan unionissa ainoastaan kyseisten vaatimusten mukaisesti.

162 artikla

Vahvistaminen ja sisältö

1. Kuluttajien odotusten huomioon ottamiseksi sekä maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja maataloustuotteiden laadun parantamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa kaupan pitämisen vaatimuksia 158 artiklassa tarkoitettujen alojen ja/tai tuotteiden osalta

²⁶ EYVL L 197, 3.8.2000, s. 19.
²⁷ EYVL L 10, 12.1.2002, s. 58.
²⁸ EYVL L 10, 12.1.2002, s. 67.
²⁹ EYVL L 15, 17.1.2002, s. 19.
³⁰ EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47.
³¹ EYVL L 10, 12.1.2002, s. 53.

kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa, kuten myös poikkeuksia ja vapautuksia tällaisten vaatimusten soveltamisen osalta, varmistaakseen jatkuvasti muuttuviin markkinaolosuhteisiin ja kuluttajakysyntään mukautumisen, ottaakseen huomioon kansainvälisten standardien kehityksen ja estääkseen tuoteinnovoinnin jarruttamisen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kaupan pitämisen vaatimukset voivat liittyä tapauksen mukaan vaatimuksiin, jotka koskevat
- a) määritelmiä, nimityksiä ja/tai myyntinimityksiä, jotka ovat muita kuin tässä asetuksessa säädettyjä, ja luetteloita ruhoista ja ruhonosista, joihin sovelletaan liitettä XII;
 - b) luokittelukriteereitä, kuten luokittelua, painoa, kokoluokittelua, ikää ja kategorioita;
 - c) kasvilajiketta, eläinrotua tai kaupallista tyyppiä;
 - d) esittelyä, myyntinimityksiä, kaupan pitämisen pakollisiin vaatimuksiin liittyviä pakkausmerkintöjä, pakkaamista, pakkaamoihin sovellettavia sääntöjä, merkitsemistä, käärimistä, satovuotta ja tiettyjen termien käyttöä;
 - e) ulkonäön, koostumuksen, lihakkuuden ja tuotteen ominaisuuksien kaltaisia kriteereitä;
 - f) tuotannossa käytettäviä aineita tai ainesosia mukaan luettuina niiden määrä, puhtaus ja yksilöiminen;
 - g) maataloustuotannon ja tuotantomenetelmän tyyppiä mukaan luettuina viininvalmistusmenetelmät ja niihin liittyvät hallinnolliset säännöt, sekä toimintakiertoa;
 - h) puristemehun ja viinin leikkaamista mukaan luettuina näiden määritelmät, sekoittaminen ja rajoitukset;
 - i) säilytysmenetelmää ja -lämpötilaa;
 - j) maataloustuotannon paikkaa ja/tai alkuperää;
 - k) keruutiheyttä, toimittamista, säilyttämistä ja käsittelyä;
 - l) tuottajan ja/tai teollisuuslaitoksen, jossa tuote on valmistettu tai käsitelty, tunnistamista tai rekisteröintiä;
 - m) vesipitoisuuden prosenttiosuutta;
 - n) eräiden aineiden ja/tai käytäntöjen käyttörajoituksia;
 - o) erityiskäyttöä;
 - p) kaupallisia asiakirjoja, saateasiakirjoja ja rekistereitä;
 - q) varastointia, kuljetusta;

- r) varmentamismenettelyä;
 - s) edellytyksiä sellaisten tuotteiden myynnille, hallussapidolle, liikkuvuudelle ja käytölle, jotka eivät ole 1 kohdassa tarkoitettujen ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten ja/tai 163 artiklassa tarkoitettujen määritelmien, nimitysten ja myyntinimitysten mukaisia, sekä sivutuotteiden hävittämiselle;
 - t) määräaikoja;
 - u) jäsenvaltioiden tiedoksiantoja, eri laitosten tiedonantoja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja sääntöjä, jotka koskevat tilastotietojen saamista eri tuotteiden markkinoista.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset vahvistetaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa [maataloustuotteiden laatujärjestelmiä koskeva asetetus] säädettyjen vapaaehtoisia laatuilmaisuja koskevien säännösten soveltamista ja ottaen huomioon
- a) asianomaisten tuotteiden erityispiirteet;
 - b) tarve varmistaa edellytykset näiden tuotteiden sujuvalle markkinoille saattamiselle;
 - c) kuluttajien tarve saada riittäviä ja avoimia tuotetietoja mukana luettuna maataloustuotannon paikka, joka on määriteltävä tapauskohtaisesti asianmukaisella maantieteellisellä tasolla;
 - d) tapauksen mukaan menetelmät, joita käytetään näiden tuotteiden fysikaalisten, kemiallisten ja aistinvaraisten ominaisuuksien määrittämiseen;
 - e) kansainvälisten elinten hyväksymät standardisuositukset.

163 artikla

Määritelmät, nimitykset ja/tai myyntinimitykset eräiden alojen ja/tai tuotteiden osalta

1. Liitteessä XII säädettyjä määritelmiä, nimityksiä ja/tai myyntinimityksiä sovelletaan seuraaviin aloihin tai tuotteisiin:
- a) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit;
 - b) viini,
 - c) naudan- ja vasikanliha,
 - d) ihmisravinnoksi tarkoitetut maito ja maitotuotteet;
 - e) siipikarjanliha;
 - f) ihmisravinnoksi tarkoitetut levitettävät rasvat.

2. Liitteessä XII säädettyä määritelmää, nimitystä ja/tai myyntinimitystä saa käyttää unionissa vain sellaisen tuotteen kaupan pitämiseksi, joka on liitteessä XII säädettyjen vastaavien vaatimusten mukainen.
3. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa liitteessä XII säädettyjen määritelmien ja myyntinimitysten osalta mitä tahansa tarvittavia muutoksia, poikkeuksia tai vapautuksia kuluttajakysyntään mukautumiseksi, teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi ja tuoteinnovoinnin jarruttamisen estämiseksi.

164 artikla

Sallitut poikkeamat

Komissio voi alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä kuhunkin vaatimukseen sovellettavan sallitun poikkeaman, jonka ylittyessä koko tuote-erää pidetään vaatimuksen vastaisena.

165 artikla

Viininvalmistusmenetelmät

1. Jos Kansainvälinen viinijärjestö (OIV) on suositellut ja julkaissut tuotteiden koostumuksen määrittämiseksi käytettäviä menetelmiä ja sääntöjä, joiden perusteella voidaan todeta, onko tuotteita käsitelty sallittujen viininvalmistusmenetelmien vastaisesti, olisi sovellettava kyseisiä menetelmiä ja sääntöjä.

Jos OIV ei ole suositellut ja julkaissut mitään menetelmiä tai sääntöjä, komissio vahvistaa 162 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetut menetelmät ja säännöt.

Siihen asti kun säännöt vahvistetaan, käytetään asianomaisen jäsenvaltion sallimia menetelmiä ja sääntöjä.

2. Tuotettaessa ja säilytettäessä viinialan tuotteita unionissa saa käyttää vain niitä viininvalmistusmenetelmiä, jotka ovat sallittuja liitteen XIII mukaisesti ja joista säädetään 162 artiklan 2 kohdan g alakohdassa ja 168 artiklan 2 ja 3 kohdassa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta

- a) viinirypälemehuun ja tiivistettyyn viinirypälemehuun;
- b) viinirypälemehun valmistukseen tarkoitettuun rypäleen puristemehuun ja tiivistettyyn rypäleen puristemehuun.

Viininvalmistusmenetelmiä saa käyttää ainoastaan kyseisten tuotteiden asianmukaisen valmistuksen, säilytyksen tai jälkikäsittelyn varmistamiseksi.

Viinialan tuotteet on tuotettava unionissa noudattaen liitteessä XIII vahvistettuja asiaankuuluvia rajoituksia.

Unionissa ei saa pitää kaupan liitteessä XII olevassa II osassa lueteltuja viinialan tuotteita, jotka on valmistettu viininvalmistusmenetelmällä, joka ei ole sallittu

unionissa tai tapauksen mukaan kansallisella tasolla, tai jotka ovat liitteessä XIII vahvistettujen rajoitusten vastaisia.

3. Salliessaan 162 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetun viinivalmistusmenetelmän komissio
 - a) ottaa huomioon OIV:n suosittelemat ja julkaisemat viinivalmistus- ja määritysmenetelmät ja sellaisten viinivalmistusmenetelmien, jotka eivät ole vielä sallittuja, koekäytön tulokset;
 - b) ottaa huomioon ihmisten terveyden suojelemisen;
 - c) ottaa huomioon mahdolliset riskit siitä, että kuluttajia johdetaan harhaan odotusten ja käsitysten suhteen, sekä tällaisten riskien poistamiseen käytettävien tiedotusmenetelmien saatavuuden ja käytettävyyden;
 - d) varmistaa, että viinin luonnolliset ja olennaiset ominaisuudet säilyvät eikä asianomaisen tuotteen koostumus muutu merkittävästi;
 - e) varmistaa, että ympäristöstä huolehtimisen osalta noudatetaan hyväksyttävää vähimmäistasoa;
 - f) noudattaa liitteessä XIII vahvistettuja viinivalmistusmenetelmiä ja rajoituksia koskevia yleisiä sääntöjä.

166 artikla

Viinivalmistuksessa käytettävät rypälelajikkeet

1. Liitteessä XII olevassa II osassa luetellut unionissa tuotettavat tuotteet on valmistettava tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavista rypälelajikkeista.
2. Jäsenvaltioiden on luokiteltava rypälelajikkeet, joita niiden alueella saa istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viinivalmistusta varten, jollei 3 kohdasta muuta johdu.

Jäsenvaltiot voivat luokitella ainoastaan rypälelajikkeet, jotka ovat seuraavien edellytysten mukaisia:

- a) lajike kuuluu *Vitis vinifera* -lajiin tai on peräisin *Vitis vinifera* -lajin ja muiden *Vitis*-suvun lajien välisestä risteytyksestä;
- b) lajike ei kuulu seuraaviin lajikkeisiin: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton ja Herbemont.

Jos jokin rypälelajike poistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta luokittelusta, kyseisen lajikkeen raivaus on suoritettava 15 vuoden kuluessa luokittelusta poistamisesta.

3. Jäsenvaltioille, joiden viinintuotanto on enintään 50 000 hehtolitraa viinivuodessa, laskettuna viiden edeltävän viinivuoden keskituotoksesta, myönnetään vapautus 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta luokitteluvälvoitteesta.

Myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa saa kuitenkin istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten ainoastaan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisia rypälelajikkeita.

4. Edellä olevan 2 kohdan ensimmäisestä ja kolmannesta alakohdasta sekä 3 kohdan toisesta alakohdasta poiketen jäsenvaltio voi sallia seuraavien rypälelajikkeiden istutuksen, uudelleenistutuksen ja varttamisen tieteellisiin ja kokeellisiin tarkoituksiin:
 - a) luokittelemattomat rypälelajikkeet 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta;
 - b) muut kuin 2 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdan mukaiset rypälelajikkeet 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta.
5. Alat, joille on istutettu 2, 3 tai 4 kohdan vastaisesti viinintuotantoon tarkoitettuja rypälelajikkeita, on raivattava.

Tällaisia aloja ei ole kuitenkaan pakko raivata, jos kyseinen tuotanto on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan oman talouden käyttöön.
6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuottajat noudattavat 2–5 kohdan säännöksiä.

167 artikla

Viinin erityiskäyttö

Edellä 166 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista saatua viiniä, joka ei ole minkään liitteessä XII olevassa II osassa vahvistetun luokan mukaista, saa käyttää ainoastaan viinintuottajan oman talouden kulutukseen, viinietikan valmistukseen tai tislaukseen, lukuun ottamatta pullotettuja viinejä, jotka voidaan todistaa pullotetuiksi ennen 1 päivää syyskuuta 1971.

168 artikla

Eräitä tuotteita ja/tai aloja koskevat kansalliset säännöt

1. Sen estämättä, mitä 162 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa levitettävien rasvojen laatutasoja koskevat kansalliset sääntönsä. Näissä säännöissä on sallittava laatutasojen arviointi erityisesti käytettyjä raaka-aineita, tuotteiden organoleptisiä ominaisuuksia sekä fyysistä ja mikrobiologista säilyvyyttä koskevin perustein.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa hyödyntävien jäsenvaltioiden on varmistettava, että mainituissa kansallisissa säännöissä vahvistettuja perusteita noudattavien toisten jäsenvaltioiden tuotteissa voidaan syrjimättömin edellytyksin käyttää ilmaisuja, joissa kyseisten perusteiden ilmoitetaan täyttyvän mainittujen sääntöjen perusteella.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa joidenkin viininvalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käytön ja säätää tiukemmista rajoituksista unionin lainsäädännössä sallituille, alueellaan tuotetuille viineille vahvistaakseen suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien sekä kuohuviinien ja väkevien viinien olennaisten ominaisuuksien säilymistä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä rajoitukset ja kiellot komissiolle, joka antaa ne tiedoksi muille jäsenvaltioille.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole sallittuja, koekäytön edellytyksin, jotka komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 4 kohdan mukaisesti.
4. Komissio voi moitteettoman ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä edellytykset, jotka koskevat 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista ja 3 kohdassa tarkoitettuihin kokeellisiin menetelmiin saatujen tuotteiden hallussapitoa, liikkuvuutta ja käyttöä.

IV ALAJAKSO

TUONTIIN JA VIENTIIN LIITTYVÄT KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET

169 artikla

Yleiset säännökset

Komissio voi unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden ja eräiden maataloustuotteiden erityisluonteen huomioon ottamiseksi määritellä delegoiduilla säädöksillä edellytykset, joilla tuontituotteiden katsotaan noudattavan unionin kaupan pitämisen vaatimuksia vastaavalla tasolla ja joiden ansiosta voidaan toteuttaa toimenpiteitä 161 artiklasta poikkeamiseksi, sekä vahvistaa säännöt, jotka koskevat kaupan pitämisen vaatimusten soveltamista unionista vietäviin tuotteisiin.

170 artikla

Viinin tuontia koskevat erityissäännökset

1. Jollei perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyissä sopimuksissa toisin määrätä, viinien alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja päällysmarkkintöjä koskevia säännöksiä, jotka esitetään tämän luvun II jakson II alajaksossa ja tämän asetuksen 163 artiklassa tarkoitetuissa määritelmissä ja myyntinimityksissä, sovelletaan unioniin tuotaviin, CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 kuuluviin tuotteisiin.
2. Jollei perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyissä sopimuksissa toisin määrätä, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden on tuotettava OIV:n suosittelimilla ja julkaisemilla tai unionin tämän asetuksen mukaisesti ja tämän asetuksen nojalla annettujen toimenpiteiden perusteella sallimilla viininvalmistusmenetelmillä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnin edellytyksenä on
- a) komission julkaisemaan luetteloon sisältyvän toimivaltaisen viranomaisen tuotteen alkuperämaassa antama todistus siitä, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä noudatetaan;
 - b) tuotteen alkuperämaan nimeämän elimen tai viranomaisen laatima määritystodistus, jos tuotteet on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi.

V ALAJAKSO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

171 artikla

Kansalliset tarkastukset

Jäsenvaltioiden on tehtävä riskianalyysin perusteella tarkastuksia sen tarkistamiseksi, ovatko tuotteet tässä jaksossa säädettyjen sääntöjen mukaisia, ja sovellettava asianmukaisia hallinnollisia seuraamuksia.

172 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä antaa kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet ja erityisesti

- a) vahvistaa säännöt kaupan pitämisen yleisvaatimuksen täytäntöönpanolle;
- b) vahvistaa säännöt liitteessä XII säädettyjen määritelmien ja myyntinimitysten täytäntöönpanolle;
- c) laatia liitteessä XII olevan III osan 5 kohdan toisessa alakohdassa ja liitteessä XII olevan VI osan kuudennen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista luettelon niiden ohjeellisten luetteloiden perusteella, joissa olevia tuotteita jäsenvaltiot pitävät alueellaan vastaavina tuotteina kuin liitteessä XII olevan III osan 5 kohdan toisessa alakohdassa ja liitteessä XII olevan VI osan kuudennen alakohdan a alakohdassa tarkoitettut tuotteet ja jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle;
- d) vahvistaa säännöt ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten täytäntöönpanolle mukaan luettuina yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat näytteidenottoa ja tuotteiden koostumuksen määrittämiseksi käytettäviä menetelmiä;
- e) vahvistaa säännöt, joiden perusteella voidaan todeta, onko tuotteita käsitelty sallittujen viininvalmistusmenetelmien vastaisesti;
- f) vahvistaa säännöt, jotka koskevat ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista koskevia tarkastuksia;

- g) vahvistaa säännöt, jotka koskevat sallitun poikkeaman vahvistamista;
- h) antaa säännöksiä, jotka liittyvät vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä vastuussa oleviin viranomaisiin, tarkastusten sisältöön ja suoritustiheyteen sekä kaupan pitämisen vaiheeseen, jossa kyseiset tarkastukset on tehtävä;
- i) antaa 169 artiklassa säädetyn poikkeuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet.]

II JAKSO

ALKUPERÄNIMITYKSET, MAANTIETEELLISET MERKINNÄT JA PERINTEISET MERKINNÄT VIINIALALLA

I ALAJAKSO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

173 artikla

Soveltamisala

1. Tässä jaksossa vahvistettuja alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja perinteisiä merkintöjä koskevia sääntöjä sovelletaan liitteessä XII olevan II osan 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen perustana on
 - a) seuraavien tahojen oikeutettujen etujen suojele:
 - i) kuluttajat; ja
 - ii) tuottajat;
 - b) kyseisten tuotteiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen; ja
 - c) laatutuotteiden tuotannon edistäminen ja kansallisten laatupoliittisten toimenpiteiden salliminen.

II ALAJAKSO

ALKUPERÄNIMITYKSET JA MAANTIETEELLISET MERKINNÄT

174 artikla

Määritelmät

1. Tässä alajaksossa tarkoitetaan
 - a) ’alkuperänimityksellä’ alueen, tietyn paikan tai poikkeustapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 173 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:
 - i) sen laatu ja ominaisuudet johtuvat olennaisesti tai yksinomaan tietystä maantieteellisestä ympäristöstä luontoineen ja inhimillisine tekijöineen;
 - ii) sen tuotannossa käytetyt rypäleet tulevat yksinomaisesti kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;
 - iii) sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja
 - iv) se on saatu *Vitis vinifera* -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista;
 - b) ’maantieteellisellä merkinnällä’ alueen, tietyn paikan tai poikkeustapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 173 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:
 - i) sen erityinen laatu, maine tai muut ominaisuudet johtuvat kyseisestä maantieteellisestä alkuperästä;
 - ii) vähintään 85 prosenttia sen tuotannossa käytetyistä rypäleistä tulee yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;
 - iii) sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja
 - iv) se on saatu *Vitis vinifera* -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista tai *Vitis vinifera* -lajin ja muiden *Vitis*-suvun lajien välisestä risteytyksestä.
2. Tiettyjä perinteisesti käytettyjä nimiä pidetään alkuperänimityksinä, jos ne
 - a) kuvaavat viiniä;
 - b) viittaavat maantieteelliseen nimeen;
 - c) ovat 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohdan vaatimusten mukaisia; ja
 - d) käyvät läpi menettelyn, jossa myönnetään tässä alajaksossa säädetty alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja.

3. Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät, mukaan luettuina kolmansissa maissa sijaitseviin maantieteellisiin alueisiin liittyvät nimitykset ja merkinnät, voidaan suojata unionissa tässä alajaksossa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

175 artikla

Suojahakemusten sisältö

1. Hakemuksen, jolla haetaan nimelle suojaa alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, on sisällettävä tekninen asiakirja, jossa on
- a) suojattava nimi;
 - b) hakijan nimi ja osoite;
 - c) 2 kohdassa tarkoitettu eritelmä; ja
 - d) yhtenäinen asiakirja, jossa esitetään yhteenveto 2 kohdassa tarkoitettusta eritelmästä.
2. Eritelmän tarkoituksena on antaa asianomaisille osapuolille mahdollisuus tarkistaa alkuperänimitykseen tai maantieteelliseen merkintään liittyvät tuotantoedellytykset.

Siinä on oltava vähintään

- a) suojattava nimi;
- b) viini(e)n kuvaus:
 - i) kun kyse on viineistä, joilla on alkuperänimitys, niiden tärkeimmät analyttiset ja aistinvaraiset ominaisuudet;
 - ii) kun kyse on viineistä, joilla on maantieteellinen merkintä, niiden tärkeimmät analyttiset ominaisuudet sekä arviointi tai ilmoitus niiden aistinvaraisista ominaisuuksista;
- c) viini(e)n valmistuksessa mahdollisesti käytettävät erityiset viininvalmistusmenetelmät ja viini(e)n valmistusta koskevat rajoitukset;
- d) asianomaisen maantieteellisen alueen rajaus;
- e) enimmäistuotos hehtaaria kohden;
- f) maininta rypälelajikkeesta tai -lajikkeista, jo(i)sta viini(t) on saatu;
- g) tiedot 174 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tai tarvittaessa 174 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettua yhteydestä;
- h) unionin tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut vaatimukset tai, jos jäsenvaltiot niin säätelevät, suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää hallinnoivan organisaation vahvistamat

vaatimukset, ottaen huomioon, että vaatimusten on oltava puolueettomia ja syrjimättömiä sekä unionin lainsäädännön mukaisia;

- i) eritelmaa koskevien säännösten noudattamisen tarkistamisesta huolehtivien viranomaisten tai laitosten nimet, osoitteet ja tehtävät.

176 artikla

Suojan hakeminen kolmannessa maassa sijaitsevalle maantieteelliselle alueelle

1. Jos suojahakemus koskee kolmannessa maassa sijaitsevaa maantieteellistä aluetta, sen on sisällettävä 175 artiklassa säädetyt tiedot sekä todiste siitä, että kyseinen nimitys on suojattu alkuperämaassaan.
2. Hakemus on toimitettava komissiolle siten, että hakija toimittaa sen suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä.
3. Suojahakemus on tehtävä jollakin unionin virallisista kielistä tai sen mukana on oltava virallinen käännös jollekin kyseisistä virallisista kielistä.

177 artikla

Hakijat

1. Alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa voivat hakea tuottajaryhmät tai poikkeustapauksissa yksittäiset tuottajat. Muut osapuolet, joita asia koskee, voivat olla osallisina hakemuksessa.
2. Tuottaja voi jättää hakemuksen ainoastaan tuottamansa viinin suojaamiseksi.
3. Jos nimi tarkoittaa jotakin rajat ylittävää maantieteellistä aluetta tai rajat ylittävään maantieteelliseen alueeseen liittyvää perinteistä nimeä, voidaan jättää yhteinen hakemus.

178 artikla

Alustava kansallinen menettely

1. Edellä 174 artiklan mukaisiin hakemuksiin, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa unionista peräisin oleville viineille, sovelletaan tämän artiklan mukaista alustavaa kansallista menettelyä.
2. Suojaa koskeva hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jonka alueelta alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on peräisin.
3. Jäsenvaltion on tutkittava suojaa koskeva hakemus sen tarkistamiseksi, onko se tässä alajaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen.

Jäsenvaltion on toteutettava kansallinen menettely hakemuksen julkaisemiseksi asianmukaisesti ja vahvistettava julkaisemista seuraava, vähintään kahden

kuukauden pituinen ajanjakso, jonka aikana kaikki luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla jäsenvaltiolle asianmukaisesti perustellun lausuman.

4. Jos jäsenvaltio katsoo, että alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä ei ole asiaankuuluvien vaatimusten mukainen taikka että se on yhteensopimaton unionin lainsäädännön kanssa yleisesti, sen on hylättävä hakemus.
5. Jos jäsenvaltio katsoo asiaankuuluvien vaatimusten täyttyvän,
 - a) sen on julkaistava yhtenäinen asiakirja ja eritelmä ainakin internetissä; ja
 - b) toimitettava komissiolle suojaa koskeva hakemus, joka sisältää seuraavat tiedot:
 - i) hakijan nimi ja osoite;
 - ii) 175 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja;
 - iii) jäsenvaltion ilmoitus siitä, että se katsoo hakijan jättämän hakemuksen olevan edellytysten mukainen; ja
 - iv) viittaus a alakohdassa tarkoitettuun julkaisemiseen.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava jollakin unionin virallisista kielistä tai niiden mukana on oltava virallinen käännös jollekin kyseisistä virallisista kielistä.

6. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 f artiklan ja tämän artiklan noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten on tultava voimaan jäsenvaltioissa viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009.
7. Jos jäsenvaltiolla ei ole alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä, se voi ainoastaan väliaikaisesti myöntää tämän alajakson mukaisesti nimelle kansallisen tason suojan, joka tulee voimaan päivästä, jona hakemus jätetään komissiolle. Väliaikainen kansallinen suoja lakkaa sinä päivänä, jona tehdään päätös tämän alajakson mukaisesta rekisteröinnistä tai hakemuksen hylkäämisestä.

179 artikla

Komission suorittama hakemuksen tutkiminen

1. Komissio julkaisee suojattua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevan hakemuksen viimeisen jättöpäivän.
2. Komissio tutkii, ovatko 178 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut suojahakemukset tämän alajakson edellytysten mukaiset.
3. Jos komissio katsoo, että tämän alajakson edellytykset täyttyvät, se julkaisee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua

Euroopan unionin virallisessa lehdessä 175 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettun yhtenäisen asiakirjan ja 178 artiklan 5 kohdassa tarkoitettun viittauksen eritelmän julkaisemiseen.

4. Jos komissio katsoo, että tässä alajaksossa säädetyt edellytykset eivät täyty, se päättää täytäntöönpanosäädöksillä hylätä hakemuksen.

180 artikla

Vastaväitemenettely

Kahden kuukauden kuluessa 179 artiklan 3 kohdassa säädetyistä julkaisupäivästä kaikki jäsenvaltiot, kolmannet maat sekä luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka asuvat muussa jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet muuhun jäsenvaltioon kuin suojahakemuksen jättänyt jäsenvaltio taikka jotka asuvat kolmannessa maassa tai ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla komissiolle tässä alajaksossa säädettyihin kelpoisuusedellytyksiin liittyvän, asianmukaisesti perustellun lausuman.

Kolmannessa maassa asuvien luonnollisten henkilöiden ja kolmanteen maahan sijoittautuneiden oikeushenkilöiden on toimitettava lausuma komissiolle joko suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä ensimmäisessä kohdassa asetetussa kahden kuukauden määräajassa.

181 artikla

Suojapäätös

Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä 180 artiklassa tarkoitettun vastaväitemenettelyn päätyttyä käytettävissään olevien tietojen perusteella joko myöntää suojan alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle, joka on tässä alajaksossa säädettyjen edellytysten ja unionin lainsäädännön mukainen, tai hylätä hakemuksen, jos mainitut edellytykset eivät täyty.

182 artikla

Homonyymit

1. Tämän asetuksen mukaisesti jo rekisteröidyn viinialaa koskevan nimityksen kanssa kokonaan tai osittain homonyymisen nimen, jonka osalta hakemus on jätetty, rekisteröinnissä on otettava asianmukaisesti huomioon paikalliset ja perinteiset käytännöt sekä sekaannusten riski.

Homonyymistä nimitystä, joka saa kuluttajan virheellisesti uskomaan, että tuotteet ovat peräisin joltain muulta alueelta, ei saa rekisteröidä, vaikka nimi olisikin oikea sen alueen tai paikan osalta, mistä kyseiset tuotteet ovat peräisin.

Rekisteröidyn homonyymisen nimen käyttö on sallittua edellyttäen, että myöhemmin rekisteröidyn homonyymisen nimen ja jo rekisteröidyn nimen välillä on

käytännössä riittävä ero, ottaen huomioon tarve varmistaa kyseisten tuottajien tasavertainen kohtelu ja se, ettei kuluttajaa johdeta harhaan.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan soveltuvien osin, jos nimi, jonka osalta hakemus on jätetty, on kokonaan tai osittain homonyyminen jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla sellaisenaan suojatun maantieteellisen merkinnän kanssa.

Jäsenvaltiot eivät saa rekisteröidä muita kuin samanlaisia maantieteellisiä merkintöjä suojattavaksi omassa maantieteellisiä merkintöjä koskevassa lainsäädännössään, jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on suojattu unionissa alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevan unionin lainsäädännön nojalla.

3. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden merkitsemisessä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä, jos se sisältää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän tai koostuu tällaisesta nimityksestä tai merkinnästä, jollei komissio delegoiduilla säädöksillä toisin päättä käytössä olevien merkintäkäytäntöjen huomioon ottamiseksi.
4. Edellä 174 artiklan soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja ei rajoita suojattuja maantieteellisiä merkintöjä, joita sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 110/2008 tarkoitettuihin alkoholijuomiin³², ja päinvastoin.

183 artikla

Suojan epäämisperusteet

1. Nimiä, joista on tullut yleisnimiä, ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä.

Tässä alajaksossa 'nimellä, josta on tullut yleisnimi', tarkoitetaan viinin nimeä, josta on unionissa tullut viinin yleinen nimi, vaikka se viittaaakin paikkaan tai alueeseen, jossa kyseistä tuotetta alun perin tuotettiin tai pidettiin kaupan.

Sen määrittämiseksi, onko nimestä tullut yleisnimi, on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät ja erityisesti:

- a) tilanne unionissa ja erityisesti alueilla, joilla tuotetta käytetään;
 - b) asiaa koskeva unionin tai kansallinen lainsäädäntö.
2. Nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos suoja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi.

³² EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16.

184 artikla

Suhde tavaramerkkeihin

1. Jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on suojattu tämän asetuksen mukaisesti, jotakin 185 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tapausta vastaavan ja johonkin liitteessä XII olevassa II osassa lueteltuun luokkaan kuuluvaa tuotetta koskevan tavaramerkin rekisteröintihakemus on hylättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty sen päivän jälkeen, jona alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojahakemus toimitettiin komissiolle, ja alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä suojataan.

Ensimmäisen alakohdan vastaisesti rekisteröidyt tavaramerkit on mitätöitävä.

2. Tavaramerkin, jonka käyttö vastaa jotakin 185 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tapausta ja jota koskeva rekisteröintihakemus on tehty tai joka on rekisteröity tai jota koskeva oikeus on saatu asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti unionin alueella tapahtuneella käytöllä ennen alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamista koskevan hakemuksen jättämistä komissiolle, käyttöä voidaan jatkaa ja se voidaan uusia alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamisesta huolimatta, jos Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/95/EY³³ tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 207/2009³⁴ säädettyjä tavaramerkin mitättömyys- tai menettämisperusteita ei ole olemassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 183 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Tällöin alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän käyttö on sallittua samanaikaisesti asianomaisen tavaramerkin kanssa.

185 artikla

Suoja

1. Suojattuja alkuperänimityksiä ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä saa käyttää kuka tahansa asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotettua viiniä kaupan pitävä toimija.
2. Suojatut alkuperänimitykset ja suojatut maantieteelliset merkinnät sekä kyseisiä suojattuja nimiä käyttävät, asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotetut viinit on suojattu
 - a) suojatun nimen suoralta tai välilliseltä kaupalliselta käytöltä
 - i) vastaavissa tuotteissa, jotka eivät ole suojattua nimeä koskevan eritelmän mukaisia; tai
 - ii) jos nimen käytöllä hyödynnetään alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän mainetta;

³³ EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25.

³⁴ EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1.

- b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai miellelyhtymiltä, vaikka tuotteen tai palvelun oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten ”laatu”, ”tyyppi”, ”menetelmä”, ”tuotettu kuten”, ”jäljitelmä”, ”makuinen”, ”kaltainen” tai muu samankaltainen ilmaisu;
 - c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä, jotka koskevat tuotteen lähtöpaikkaa, alkuperää, tuotteen luonnetta tai olennaisia ominaisuuksia, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai asianomaista viinituotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;
 - d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.
3. Suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä ei saa tulla unionissa 183 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yleisnimiä.
4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen 2 kohdassa tarkoitetun lainvastaisen käytön.

186 artikla

Rekisteri

Komissio perustaa viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköisen rekisterin, joka on yleisölle avoin, sekä ylläpitää kyseistä rekisteriä.

187 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tässä alajaksossa säädettyjen velvoitteiden valvonnasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004³⁵ 4 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.
2. Jäsenvaltion on varmistettava, että tätä alajaksoa noudattavilla toimijoilla on oikeus kuulua valvontajärjestelmän piiriin.
3. Jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen tai tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset. Komissio julkaisee niiden nimet ja osoitteet ja päivittää kyseisiä tietoja säännöllisesti.

³⁵ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

Eritelmien noudattamisen tarkastaminen

1. Unionissa sijaitsevaan maantieteelliseen alueeseen liittyvien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen osalta eritelmien noudattamisen tarkastamisesta vuosittain huolehtii viinin tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen
 - a) 187 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen tai tarkoitettut toimivaltaiset viranomaiset; tai
 - b) yksi tai useampi asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artiklan toisen kohdan 5 alakohdassa tarkoitettu tarkastuksista vastaava valvontaelin, joka toimii tuotteita sertifioivana elimenä kyseisen asetuksen 5 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

Tarkastuskustannuksista vastaa tarkastuksen kohteena oleva toimija.

2. Kolmannessa maassa sijaitsevaan maantieteelliseen alueeseen liittyvien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen osalta eritelmien noudattamisen tarkastamisesta vuosittain huolehtii viinin tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen
 - a) yksi tai useampi kolmannen maan nimeämä viranomainen; tai
 - b) yksi tai useampi sertifioiva elin.
3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sertifioivien elinten on noudatettava eurooppalaista standardia EN 45011 tai ISO/IEC Guide 65 (Tuotteita sertifioivat elimet. Yleiset vaatimukset) ja oltava niiden mukaisesti hyväksytyjä.
4. Jos 1 kohdan a alakohdassa sekä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu viranomainen tai tarkoitettut viranomaiset ovat päättäneet tarkastaa eritelmien noudattamisen, niiden on annettava riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuudesta ja niillä on oltava käytettävissään tehtäviensä hoitamiseen tarvittava asiantunteva henkilöstö ja voimavarat.

Eritelmän muutokset

1. Edellä 177 artiklan edellytykset täyttävä hakija voi pyytää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmän muutoksen hyväksymistä erityisesti tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella tai 175 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettua maantieteellisen alueen rajauksen tarkistamiseksi. Hakemuksessa on kuvattava ja perusteltava muutokset, joita pyyntö koskee.

2. Jos ehdotetusta muutoksesta seuraa yksi tai useampi muutos 175 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun yhtenäiseen asiakirjaan, muutoshakemukseen sovelletaan soveltuvien osin 178–181 artiklaa. Jos ehdotettu muutos kuitenkin on vähäinen, komissio päättää hakemuksen hyväksymisestä täytäntöönpanosäädöksillä noudattamatta 179 artiklan 2 kohdassa ja 180 artiklassa säädettyä menettelyä ja, jos muutos hyväksytään, komissio julkaisee 179 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tiedot.
3. Jos ehdotetusta muutoksesta ei seuraa mitään muutosta yhtenäiseen asiakirjaan, sovelletaan seuraavia sääntöjä:
 - a) jos maantieteellinen alue sijaitsee tietyssä jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio ilmaisee muutosta koskevan kantansa ja puoltaessaan muutosta julkaisee muutetun eritelmän ja ilmoittaa komissiolle hyväksytyistä muutoksista ja niiden perusteista;
 - b) jos maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa, komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä, hyväksytäänkö ehdotettu muutos.

190 artikla

Peruuttaminen

1. Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion, kolmannen maan, luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jonka oikeutettua etua asia koskee, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä päättää peruuttaa täytäntöönpanosäädöksillä alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojan, jos asianomaisen eritelmän edellytysten täyttymistä ei enää voida taata.

Edellä 178–181 artiklaa sovelletaan soveltuvien osin.

191 artikla

Nykyiset suojatut viinien nimitykset

1. Viinien nimitykset, jotka on suojattu asetuksen (EY) N:o 1493/1999 51 ja 54 artiklan ja komission asetuksen (EY) N:o 753/2002³⁶ 28 artiklan mukaisesti, ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti ilman eri toimenpiteitä. Komissio kirjaa ne tämän asetuksen 186 artiklassa säädettyyn rekisteriin.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettujen olemassa olevien suojattujen viinien nimitysten osalta komissiolle seuraavat tiedot:
 - a) 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tekniset asiakirjat;
 - b) kansalliset päätökset hyväksymisestä.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut viinien nimitykset, joista ei toimiteta 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä, menettävät tämän

³⁶ EYVL L 118, 4.5.2002, s. 1.

asetuksen mukaisen suojan. Komissio toteuttaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua tarvittavat toimenpiteet asianomaisten nimitysten poistamiseksi 186 artiklassa säädetystä rekisteristä.

4. Edellä 190 artiklaa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin olemassa oleviin suojattuihin viinien nimityksiin.

Komissio voi omasta aloitteestaan 31 päivään joulukuuta 2014 saakka päättää peruuttaa täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa tarkoitetun, suojatun viinin olemassa olevan nimityksen suojan, jos kyseinen nimitys ei ole 174 artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen.

192 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat periä kulujensa kattamiseksi maksun tämän alajakson mukaisista suojahakemusten tutkimisesta, vastaväitteistä, muutoshakemuksista ja peruutuspyynnöistä aiheutuneet kulut mukaan luettuina.

193 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Komissio voi rajatulla maantieteellisellä alueella tapahtuvan tuotannon erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä
 - a) maantieteellisen alueen rajaamista koskevat periaatteet; ja
 - b) rajatulla maantieteellisellä alueella tapahtuvaan tuotantoon liittyvät määritelmät, rajoitukset ja poikkeukset.
2. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa edellytykset, joilla eritelmiin voi sisältyä 175 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettuja lisävaatimuksia tuotteiden laadun ja jäljitettävyyden varmistamiseksi.
3. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä tuottajien tai toimijoiden oikeuksien tai oikeutettujen etujen turvaamiseksi
 - a) määritellä tapaukset, jolloin yksittäinen tuottaja voi hakea suojaa alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle;
 - b) vahvistaa rajoituksia hakijatyypeille, jotka voivat hakea suojaa alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle;
 - c) hyväksyä toimenpiteitä, jotka liittyvät kansallisiin menettelyihin rajat ylittävää suojaa koskevan hakemuksen osalta;
 - d) vahvistaa hakemuksille tai pyynnöille viimeisen jättöpäivän;
 - e) vahvistaa päivämäärän, josta alkaen suoja on voimassa;

- f) vahvistaa edellytykset, joilla muutosta pidetään 189 artiklan 2 kohdan mukaisesti vähäisenä;
 - g) vahvistaa päivämäärän, jona muutos tulee voimaan.
4. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa suojattua nimitystä koskevia rajoituksia asianmukaisen suojan varmistamiseksi.
 5. Komissio voi suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen lainvastaisen käytön ehkäisemiseksi määritellä delegoiduilla säädöksillä toimet, jotka jäsenvaltioiden on tältä osin pantava täytäntöön.
 6. Komissio voi tässä alajaksossa säädettyjen tarkastusten tehokkuuden varmistamiseksi hyväksyä tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat toimijoiden ilmoittamista toimivaltaisille viranomaisille.
 7. Jotta talouden toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille ei aiheutuisi haittaa tämän alajakson soveltamisesta ennen 1 päivää elokuuta 2009 suojan saaneiden viinien nimitysten osalta, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa siirtymävaiheen säännökset, jotka liittyvät
 - a) viinien nimityksiin, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet alkuperänimityksinä tai maantieteellisinä merkintöinä 1 päivään elokuuta 2009 mennessä;
 - b) alustavaan kansalliseen menettelyyn;
 - c) ennen tiettyä päivämäärää markkinoille saatettuihin tai etiketöityihin viineihin; ja
 - d) eritelmän muutoksiin.

194 artikla

Täytäntöönpanovalta

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat
 - a) eritelmässä ilmoitettavia tietoja maantieteellisen alueen ja lopputuotteen välisestä yhteydestä;
 - b) suoja- tai hylkäyspäätösten julkaisemista;
 - c) 186 artiklassa tarkoitetun rekisterin perustamista ja ylläpitämistä;
 - d) suojatun alkuperänimityksen muuttamista suojatuksi maantieteelliseksi merkinnäksi;
 - e) rajat ylittävää suojaa koskevan hakemuksen jättämistä;
 - f) jäsenvaltioiden tekemiä tarkastuksia ja tarkistuksia, testaus mukaan luettuna.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja- tai muutoshakemusten tutkintamenettelyä, käsiteltäväksi ottamisen edellytykset mukaan luettuina, vastaväitteisiin, peruutuspyyntöihin ja muuttamispyyntöihin liittyvää menettelyä, käsiteltäväksi ottamisen edellytykset mukaan luettuina, ja nykyisiin suojattuihin viinien nimityksiin liittyvien tietojen toimittamista erityisesti seuraavien osalta:
- a) asiakirjojen mallit ja tiedonsiirtomuoto;
 - b) määräajat;
 - c) hakemuksen tai pyynnön mukana toimitettavat tosiseikat, todisteet ja todistusasiakirjat.

195 artikla

Ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua annettavat täytäntöönpanosäädökset

Jos hakemusta tai pyyntöä ei katsota voitavan ottaa tutkittavaksi, komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua jättää sen tutkimatta.

III ALAJAKSO

PERINTEISET MERKINNÄT

196 artikla

Määritelmä

Ilmaisulla 'perinteinen merkintä' tarkoitetaan jäsenvaltioissa 173 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista perinteisesti käytettyä merkintää, jolla osoitetaan

- a) että tuotteella on unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä; tai
- b) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotanto- tai vanhentamismenetelmää taikka viinin laatua, väriä, paikkaa tai kyseiseen viiniin liittyvää historiallista tapahtumaa.

197 artikla

Suoja

- 1. Suojattua perinteistä merkintää voidaan käyttää tuotteesta, joka on tuotettu 196 artiklassa tarkoitetun määritelmän mukaisesti.

Perinteiset merkinnät suojataan lainvastaiselta käytöltä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön.

2. Perinteisistä merkinnöistä ei saa tulla unionissa yleisnimiä.

198 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä antaa suojattavan merkinnän kieltä ja kirjoitusasua koskevia säännöksiä asianmukaisen suojan varmistamiseksi.
2. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä tuottajien tai toimijoiden oikeuksien tai oikeutettujen etujen turvaamiseksi vahvistaa seuraavat:
 - a) hakijatyypit, jotka voivat hakea perinteisen merkinnän suojaa;
 - b) perinteisen merkinnän hyväksymishakemuksen voimassaolodellytykset;
 - c) perusteet ehdotetun perinteisen merkinnän hyväksymisen vastustamiselle;
 - d) suojan laajuus, mukaan luettuna suhde tavaramerkkeihin, suojattuihin perinteisiin merkintöihin, suojattuihin alkuperänimityksiin tai maantieteellisiin merkintöihin, homonyymeihin tai eräisiin viininvalmistuksessa käytettävien rypälelajikkeiden nimiin;
 - e) perusteet perinteisen merkinnän peruuttamiselle;
 - f) hakemusten tai pyyntöjen viimeinen jättöpäivä.
3. Komissio voi unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä edellytykset, joilla perinteisiä merkintöjä voidaan käyttää kolmansien maiden tuotteissa, ja säätää poikkeuksista 196 artiklaan.
4. Komissio voi suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön estämiseksi määrittellä delegoiduilla säädöksillä toimet, jotka jäsenvaltioiden on tältä osin pantava täytäntöön.

199 artikla

Täytäntöönpanovalta

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat perinteisen merkinnän suoja- tai muutoshakemusten tutkintamenettelyä, käsiteltäväksi ottamisen edellytykset mukaan luettuina, ja vastaväitteisiin tai peruutuspyyntöihin liittyvää menettelyä, käsiteltäväksi ottamisen edellytykset mukaan luettuina, erityisesti seuraavien osalta:

- a) asiakirjojen mallit ja tiedonsiirtomuoto;
 - b) määräajat;
 - c) hakemuksen tai pyynnön mukana toimitettavat tosiseikat, todisteet ja todistusasiakirjat.
2. Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä tai hylätä perinteisen merkinnän suojahakemuksen, suojatun merkinnän muutoshakemuksen tai perinteisen merkinnän suojan peruutuspyynnön.
 3. Komissio säätää täytäntöönpanosäädöksillä sellaisten perinteisten merkintöjen suojasta, joita koskeva suojahakemus on hyväksytty, erityisesti luokittelemalla ne 196 artiklan a tai b alakohdan mukaisesti ja julkaisemalla määritelmän ja/tai käyttöedellytykset.

200 artikla

Ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua annettavat täytäntöönpanosäädökset

Jos hakemusta tai pyyntöä ei katsota voitavan ottaa tutkittavaksi, komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua jättää sen tutkimatta.

III JAKSO

MERKINNÄT JA ESITTELY VIINIALALLA

201 artikla

Määritelmä

Tässä jaksossa tarkoitetaan

- a) 'merkinnällä' tuotteeseen liittyvää mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa kyseistä tuotetta seuraavaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;
- b) 'esittelyllä' tietoja, jotka annetaan kuluttajille kyseisen tuotteen pakkauksessa, mukaan luettuina pullojen muoto ja tyyppi.

202 artikla

Horisontaalisten sääntöjen sovellettavuus

Direktiiviä 2008/95/EY, neuvoston direktiiviä 89/396/ETY³⁷, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/13/EY³⁸ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/45/EY³⁹ sovelletaan niiden soveltamisaloihin kuuluvien tuotteiden merkintöihin ja esittelyyn, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

203 artikla

Pakolliset merkinnät

1. Liitteessä XII olevan II kohdan 1–11, 13, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, joita pidetään kaupan unionissa tai jotka on tarkoitettu vientiin, merkinnöissä ja esittelyssä on oltava seuraavat pakolliset tiedot:
 - a) rypäletuotteen luokka liitteessä XII olevan II osan mukaisesti;
 - b) viineissä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä:
 - i) ilmaisu ”suojattu alkuperänimitys” tai ”suojattu maantieteellinen merkintä”; ja
 - ii) suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi;
 - c) todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina;
 - d) lähtöisyysmerkintä;
 - e) maininta pullottajasta tai, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai aromaattinen laatukuohuviini, valmistajan tai myyjän nimi;
 - f) maininta tuojasta, jos kyseessä on tuontiviini; ja
 - g) maininta sokeripitoisuudesta, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai aromaattinen laatukuohuviini.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, rypäletuotteen luokka voidaan jättää mainitsematta viineissä, joissa on suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, ilmaisu ’suojattu alkuperänimitys’ tai ’suojattu maantieteellinen merkintä’ voidaan jättää pois

³⁷ EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21.

³⁸ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

³⁹ EUVL L 247, 21.9.2007, s. 17.

- a) jos merkinnässä on 196 artiklan a alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä;
- b) poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotka komissio määrittää delegoiduilla säädöksillä käytössä olevien merkintäkäytäntöjen noudattamisen varmistamiseksi.

204 artikla

Vapaaehtoiset merkinnät

1. Edellä 203 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnöissä ja esittelyssä voi olla seuraavat vapaaehtoiset tiedot:
 - a) satovuosi;
 - b) yhden tai useamman rypälelajikkeen nimi;
 - c) sokeripitoisuus, kun on kyse muista kuin 203 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista viineistä;
 - d) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperämerkinnällä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, 196 artiklan b alakohdassa tarkoitettut perinteiset merkinnät;
 - e) suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää kuvaava unionin tunnus;
 - f) eräisiin tuotantomenetelmiin viittaavat ilmaisut;
 - g) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän perustana olevaa aluetta pienemmän tai suuremman maantieteellisen yksikön nimi, joka on muu kuin suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi.
2. Kun kyseessä ovat viinit, joilla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää, 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen käytön osalta sovelletaan seuraavaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 182 artiklan 3 kohdan soveltamista:
 - a) jäsenvaltion on otettava käyttöön lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joilla varmistetaan asianomaisten tietojen todenperäisyyden takaavat sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyt;
 - b) jäsenvaltio voi syrjimättömin ja puolueettomin perustein ja rehellisen kilpailun asianmukaisesti huomioon ottaen laatia alueellaan tuotetuista rypälelajikkeista saadun viinin osalta luetteloita luokittelun ulkopuolelle jäävistä rypälelajikkeista, erityisesti jos:
 - i) kuluttajille on vaarana aiheutua sekaannusta viinin todellisesta alkuperästä sen vuoksi että tietty rypälelajike on jonkin nykyisen

suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän erottamaton osa;

- ii) asiaankuuluvat tarkastukset eivät olisi kustannustehokkaita, sillä tietty rypälelajike edustaa vain pientä osaa jäsenvaltion viinitilojen tuotannosta;
- c) eri jäsenvaltioista peräisin olevien viinien sekoitusten merkinnöissä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä tai rypälelajikkeiden nimiä, elleivät jäsenvaltiot toisin sovi ja varmista, että asianmukaiset sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyt ovat toteutettavissa.

205 artikla

Kielet

1. Edellä 203 ja 204 artiklassa tarkoitetut pakolliset ja vapaaehtoiset merkinnät, jotka ilmaistaan sanoina, on tehtävä yhdellä tai useammalla unionin virallisella kielellä.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi tai 196 artiklan a alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä on merkittävä sillä virallisella kielellä tai niillä virallisilla kielillä, johon tai joihin suojaa sovelletaan.

Jos kyseessä ovat suojatut alkuperänimitykset tai suojatut maantieteelliset merkinnät tai kansalliset erityisnimikkeet, joissa käytetään muuta kuin latinaa aakkostoa, nimi voidaan merkitä myös yhdellä tai useammalla unionin virallisella kielellä.

206 artikla

Soveltamisen valvonta

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että 203 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, jota ei ole merkitty tämän jakson mukaisesti, ei saateta markkinoille tai että se poistetaan markkinoilta.

207 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Komissio voi merkintöjä ja esittelyä koskevien horisontaalisten sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä määritelmiä, sääntöjä ja rajoituksia, jotka koskevat
 - a) muiden kuin tässä jaksossa säädettyjen merkintöjen esillepanoa ja käyttöä;
 - b) eräitä pakollisia merkintöjä, erityisesti
 - i) pakollisissa merkinnöissä käytettäviä ilmaisuja ja niiden käyttöedellytyksiä;

- ii) tilaan liittyviä ilmaisuja ja niiden käyttöedellytyksiä;
 - iii) säännöksiä, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa pakollisia merkintöjä koskevia lisäsääntöjä;
 - iv) säännöksiä, joilla sallitaan 203 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten lisäksi lisäpoikkeuksia rypäletuotteen luokan mainitsematta jättämisen osalta; ja
 - v) kielten käyttöä koskevia säännöksiä;
- c) vapaaehtoisia merkintöjä, erityisesti
- i) vapaaehtoisissa merkinnöissä käytettäviä ilmaisuja ja niiden käyttöedellytyksiä;
 - ii) säännöksiä, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa vapaaehtoisia merkintöjä koskevia lisäsääntöjä;
- d) esittelyä, erityisesti
- i) eräiden pullomallien käyttöedellytyksiä ja luetteloa eräistä pullomalleista;
 - ii) kuohuviinipullojen ja niiden sulkimien käyttöedellytyksiä;
 - iii) säännöksiä, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa esittelyä koskevia lisäsääntöjä;
 - iv) kielten käyttöä koskevia säännöksiä.
2. Komissio voi sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyjen tehokkuuden varmistamiseksi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä tältä osin tarvittavat toimenpiteet.
 3. Komissio voi toimijoiden oikeutettujen etujen varmistamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä, jotka koskevat alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien väliaikaisia merkintöjä ja esittelyä silloin kun asianomainen alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on 178 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukainen.
 4. Jotta talouden toimijoille ei aiheutuisi haittaa, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa siirtymäsäännöksiä ennen 1 päivää elokuuta 2009 markkinoille saatettujen ja etiketöityjen viinien osalta.
 5. Estääkseen sellaisten tuotteiden, joita ei ole merkitty tämän jakson mukaisesti, kaupan pitämisen unionissa tai viennin, komissio voi määrittellä delegoiduilla säädöksillä toimet, jotka jäsenvaltioiden on tältä osin pantava täytäntöön.
 6. Komissio voi unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä poikkeuksia tästä jaksosta.

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat menettelyitä, tiedonantoja ja teknisiä perusteita.

II LUKU

Tuottajaorganisaatiot, tuottajaryhmät, toimialakohtaiset organisaatiot ja toimijaorganisaatiot

I JAKSO

YLEISET PERIAATTEET

Tuottajaorganisaatiot

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tuottajaorganisaatiot, jotka

- a) muodostuvat jonkin seuraavan alan tuottajista:
 - i) humala;
 - ii) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit;
 - iii) hedelmät ja vihannekset niiden tuottajien osalta, jotka viljelevät yhtä tai useampaa kyseisen alan tuotetta ja/tai tällaisia yksinomaan jalostukseen tarkoitettuja tuotteita;
 - [iv) maito ja maitotuotteet;]
 - v) silkkiäistoukat;
- b) on perustettu tuottajien aloitteesta;
- c) pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä, tai hedelmä- ja vihannesalan ollessa kyseessä, on sisällyttävä erityisesti yksi tai useampi seuraavista tavoitteista:
 - i) varmistaa tuotannon suunnittelu ja sen mukauttaminen kysyntää vastaavaksi, erityisesti määrän ja laadun osalta;
 - ii) jäsentensä tuottamien tuotteiden tarjonnan keskittäminen ja markkinoille saattaminen;
 - iii) tuotantokustannusten optimoiminen ja tuottajahintojen vakauttaminen.

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös 1 artiklassa tarkoitettujen alojen tuottajien muodostamia tuottajaorganisaatioita, ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen alojen lisäksi, mainitun kohdan b ja c alakohdassa säädetyin edellytyksin.

Jäsenvaltiot voivat viinialalla hyväksyä ensimmäisen kohdan b ja c alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä vastaavin edellytyksin tuottajaorganisaatiot, jotka soveltavat perussääntöä, jossa määrätään, että niiden jäsenten on erityisesti

- a) sovellettava tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä, jotka liittyvät tuotantoilmoitusvelvoitteeseen, tuotantoon, kaupan pitämiseen ja ympäristönsuojeluun;
- b) toimitettava tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämät tiedot, jotka koskevat erityisesti viljelyaloja ja markkinakehitystä;
- c) vastattava seuraamuksista, kun perussäännön mukaisia velvoitteita jätetään noudattamatta.

Viinialalla voidaan pyrkiä erityisesti seuraaviin ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin:

- a) edistämään ja antamaan ympäristöä säästävien viljelymenetelmien ja tuotantotekniikoiden toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;
- b) edistämään aloitteita, jotka koskevat viininvalmistuksen sivutuotteiden käsittelyä ja jätehuoltoa erityisesti veden, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi;
- c) tutkimaan kestäviä tuotantomenetelmiä ja markkinakehitystä;
- d) edistämään tämän osan I osaston IV luvun VII jaksossa tarkoitettujen tukiohjelmien saavuttamista.

210 artikla

Toimialakohtaiset organisaatiot

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä toimialakohtaiset organisaatiot,
 - a) joihin kuuluu edustajia taloudellisten toimien aloilta, jotka liittyvät seuraavien alojen tuotteiden tuotantoon, kauppaan ja/tai jalostukseen:
 - i) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala;
 - ii) tupakka-ala;
 - b) jotka on perustettu kaikkien tai joidenkin niihin kuuluvien organisaatioiden tai yhteenliittymien aloitteesta;
 - c) jotka pyrkivät tiettyyn tavoitteeseen, esimerkiksi:

- i) keskittämään ja sovittamaan yhteen jäsenten tuotteiden tarjontaa ja kaupan pitämistä;
 - ii) mukauttamaan tuotantoa ja jalostusta markkinoiden vaatimuksiin ja parantamaan tuotetta;
 - iii) edistämään tuotannon ja jalostuksen järjeistämistä ja koneistamista;
 - iv) toteuttamaan tutkimuksia kestävästä tuotantomenetelmästä ja markkinoiden kehityksestä.
2. Silloin kun 1 kohdassa tarkoitetut toimialakohtaiset organisaatiot harjoittavat toimintaansa usean jäsenvaltion alueella, hyväksynnän myöntää komissio täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua.
3. Sen lisäksi, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on hedelmä- ja vihannesalalla velvollisuus ja viinialalla mahdollisuus hyväksyä myös toimialakohtaiset organisaatiot,
- a) joihin kuuluu edustajia taloudellisen toiminnan aloilta, jotka liittyvät johdantolauseessa tarkoitettujen alojen tuotteiden tuotantoon, kauppaan tai jalostukseen;
 - b) jotka on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;
 - c) jotka harjoittavat kuluttajien edun huomioon ottaen ja viinialalla kansanterveyden ja kuluttajien edun huomioon ottaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta näiden seikkojen huomioon ottamista muilla aloilla, yhdellä tai useammalla unionin alueella vähintään yhtä, ja kun kyseessä on hedelmä- ja vihannesala, vähintään kahta seuraavista toimista:
 - i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen;
 - ii) hedelmä- ja vihannesalan sekä viinialan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;
 - iii) unionin sääntöjen kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen;
 - iv) tuotettuihin hedelmiin ja vihanneksiin sekä viinialan tuotantoon liittyvän koko potentiaalin hyödyntäminen;
 - v) tiedottaminen ja tutkimukset tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden vaatimuksiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;
 - vi) keinojen etsiminen kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseksi ja tuotteiden laadun varmistamiseksi sekä maaperän ja vesien suojelemiseksi;

- vii) sellaisten menetelmien ja keinojen kehittäminen, joilla parannetaan tuotteiden laatua kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa ja viinialalla myös kaikissa viiniyttämisen vaiheissa;
- viii) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalin hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja edistäminen;
- ix) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöystävällisten tuotantotapojen edistäminen;
- x) liitteessä XIV olevassa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien sääntöjen vahvistaminen unionin tai kansallisia sääntöjä tiukempina hedelmä- ja vihannesalalla;
- xi) viinialalla:
 - tietojen antaminen suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien erityisominaisuuksista;
 - kohtuullisen ja vastuullisen viininkulutuksen edistäminen ja terveydelle vaarallisen käytön haitoista tiedottaminen;
 - viinin menekinedistämiskampanjoiden toteuttaminen erityisesti kolmansissa maissa.

[4. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös toimialakohtaiset organisaatiot,

- a) joihin kuuluu edustajia taloudellisten toimien aloilta, jotka liittyvät maito- ja maitotuotealan tuotteiden tuotantoon, kauppaan tai jalostukseen;
- b) jotka on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;
- c) jotka harjoittavat kuluttajien edun huomioon ottaen yhdellä tai useammalla unionin alueella vähintään kahta seuraavista toimista:
 - i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen, muun muassa julkistamalla aiemmin tehtyjen raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten mukaisia hintoja, määriä ja niiden kestoa koskevia tilastotietoja sekä toteuttamalla selvityksiä markkinoiden tulevasta kehityksestä alueellisella tai valtakunnallisella tasolla;
 - ii) maito- ja maitotuotealan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;
 - iii) unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen;
 - iv) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä

paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;

- v) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseksi;
- vi) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;
- vii) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalin hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja edistäminen; ja
- viii) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöä säästävien tuotantotapojen edistäminen.]

211 artikla

Tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat yhteiset säännökset

1. Edellä 209 artiklaa ja 210 artiklan 1 kohtaa sovelletaan rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön nojalla ja unionin lainsäädännön mukaisesti antamaa tuottajaorganisaatioiden tai toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyntää millä tahansa 1 artiklassa tarkoitetulla alalla, lukuun ottamatta 209 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa ja 210 artiklan 1 kohdassa mainittuja aloja.
2. Asetusten (EY) N:o 865/2004, (EY) N:o 1952/2005 ja (ETY) N:o 707/76 mukaisesti hyväksytyt tuottajaorganisaatioita pidetään tämän asetuksen 209 artiklan mukaisina hyväksytyinä tuottajaorganisaatioina.

Asetusten (ETY) N:o 2077/92 ja (EY) N:o 865/2004 mukaisesti hyväksytyt toimialakohtaisia organisaatioita pidetään tämän asetuksen 210 artiklan mukaisina hyväksytyinä toimialakohtaisina organisaatioina.

212 artikla

Toimijaorganisaatiot

Tässä asetuksessa toimijaorganisaatioihin katsotaan kuuluvan hyväksytyt tuottajaorganisaatiot, hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot sekä oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan muiden toimijoiden hyväksytyt organisaatiot ja niiden yhteenliittymät.

II JAKSO

HEDELMÄ- JA VIHANNESALAN TUOTTAJAORGANISAATIOITA JA TOIMIALAKOHTAISIA ORGANISAATIOITA SEKÄ TUOTTAJARYHMIÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

I ALAJAKSO

TUOTTAJAORGANISAATIOIDEN PERUSSÄÄNNÖT JA HYVÄKSYNTÄ

213 artikla

Tuottajaorganisaatioiden perussäännöt

1. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaation perussäännöissä on määrättävä, että sen tuottajajäsenten on erityisesti
 - a) sovellettava tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä, jotka liittyvät tuotantoilmoitusvelvoitteeseen, tuotantoon, kaupan pitämiseen ja ympäristönsuojeluun;
 - b) kuuluttava minkä tahansa 209 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun, tietyn tilan tietyn tuotteen osalta vain yhteen tuottajaorganisaatioon;
 - c) myytävä tuottajaorganisaation välityksellä koko kyseinen tuotantonsa;
 - d) toimitettava tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämät tiedot, jotka koskevat erityisesti viljelyaloja, satoja, tuotoksia ja suoramyyntiä;
 - e) suoritettava perussäännöissä määrätyt maksut 120 artiklassa säädettyjen toimintarahastojen perustamiseksi ja kartuttamiseksi.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdan c alakohdassa säädetään, tuottajajäsenet voivat tuottajaorganisaation luvalla ja tuottajaorganisaation vahvistamin edellytyksin
 - a) myydä enintään tietyn osuuden tuotannostaan ja/tai tuotteistaan suoraan tilalla ja/tai tilan ulkopuolella kuluttajille näiden omiin tarpeisiin; jäsenvaltio vahvistaa tämän osuuden, jonka on oltava vähintään 10 prosenttia;
 - b) pitää kaupan itse tai oman organisaationsa osoittaman toisen tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, joiden määrä on oman tuottajaorganisaation kaupan pidettävän tuotannon määrään nähden vähäinen;
 - c) pitää kaupan itse tai oman organisaationsa osoittaman toisen tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, jotka ominaispiirteidensä vuoksi eivät ensisijaisesti kuulu tuottajajäsenen oman tuottajaorganisaation kaupallisen toiminnan piiriin.

3. Tuottajaorganisaation perussäännöissä on lisäksi määrättävä
- a) menettelyistä, joilla 1 kohdassa tarkoitetut säännöt määritellään, annetaan ja muutetaan;
 - b) tuottajaorganisaation rahoittamiseen tarvittavien maksujen perimisestä jäseniltä;
 - c) säännöistä, jotka varmistavat, että tuottajajäsenet voivat demokraattisella tavalla valvoa organisaatiota ja päätöksentekoa;
 - d) seuraamuksista, kun tuottajaorganisaation perussääntöjen mukaisia velvoitteita, erityisesti maksujen suorittamista, jätetään noudattamatta tai tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä rikotaan;
 - e) säännöistä, jotka liittyvät uusien jäsenten hyväksymiseen ja erityisesti jäsenyyden vähimmäiskeston;
 - f) tuottajaorganisaation toiminnan kannalta välttämättömistä kirjanpito- ja budjettisäännöistä.
4. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden katsotaan toimivan taloudellisissa asioissa jäsentensä nimissä ja näiden puolesta.

214 artikla

Hyväksyminen

1. Jäsenvaltion on hyväksyttävä hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiksi kaikki oikeussubjektit tai oikeussubjektin tarkoin määritellyt osat, jotka hakevat tällaista hyväksymistä, jos
- a) niiden tavoitteena on käyttää ympäristöystävällisiä viljelymenetelmiä, tuotantotekniikoita ja jätehuoltomenetelmiä erityisesti veden, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi, ja jos ne täyttävät 209 ja 213 artiklassa säädetyt vaatimukset ja esittävät tästä asianmukaisen selvityksen;
 - b) niillä on vähimmäismäärä jäseniä, ja niiden kaupan pidetyn tuotannon määrä tai arvo täyttää jäsenvaltion asettamat vähimmäisvaatimukset, ja ne esittävät tästä asianmukaisen selvityksen;
 - c) on olemassa riittävä selvitys siitä, että ne voivat toteuttaa toimintaansa asianmukaisesti niin keston, tehokkuuden kuin tarjonnan keskittämisen suhteen, mitä varten jäsenvaltiot voivat päättää, minkä 209 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuista tuotteista tai tuoteryhmistä olisi kuuluttava tuottajaorganisaation piiriin;
 - d) ne todella antavat tuottajajäsenilleen ympäristöystävällisten viljelymenetelmien toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;

- e) ne asettavat tosiasiallisesti tuottajajäsentensä käyttöön tarpeen mukaan teknisiä apuvälineitä tuotteiden keräämiseksi, varastoinniseksi, pakkaamiseksi ja kaupan pitämiseksi;
- f) ne varmistavat toimintansa asianmukaisen kaupallisen ja kirjanpidollisen hallinnon; ja
- g) niillä ei ole määräävää markkina-asemaa tietyillä markkinoilla, ellei perussopimuksen 39 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin pyrkiminen sitä edellytä.

2. Jäsenvaltioiden on

- a) päätettävä tuottajaorganisaation hyväksymisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine selvityksineen on tehty;
- b) tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistuakseen, että tuottajaorganisaatiot ovat tämän luvun edellytysten mukaisia, määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista seuraamuksista, jos tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta tai niiden noudattamisessa ilmenee epäsäännönmukaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta;
- c) ilmoitettava komissiolle vuosittain hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

II ALAJAKSO

TUOTTAJAORGANISAATIOIDEN LIITTO JA TUOTTAJARYHMÄT

215 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liitto hedelmä- ja vihannesalalla

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden liitto perustetaan hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden aloitteesta, ja se voi suorittaa mitä tahansa tässä asetuksessa tarkoitettuja tuottajaorganisaation tehtäviä. Tätä varten jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä tuottajaorganisaatioiden liiton, jos:

- a) jäsenvaltio katsoo, että liitto kykenee tehokkaasti suorittamaan kyseiset tehtävät; ja
- b) liitolla ei ole määräävää markkina-asemaa tietyillä markkinoilla, elleivät perussopimuksen 39 artiklassa tarkoitettut tavoitteet sitä edellytä.

Edellä 213 artiklan 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

216 artikla

Ulkoistaminen

Jäsenvaltiot voivat sallia hedelmä- ja vihannesalan hyväksytyt tuottajaorganisaation tai kyseisen alan hyväksytyt tuottajaorganisaatioiden liiton ulkoistavan minkä tahansa toimintonsa, myös tytäryrityksilleen, edellyttäen, että se antaa jäsenvaltiolle riittävän selvityksen siitä, että tämä menettely on asianmukainen keino saavuttaa asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton tavoitteet.

217 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmät

1. Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneissä jäsenvaltioissa, perussopimuksen 349 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla unionin syrjäisimmillä alueilla tai asetuksen (EY) N:o 1405/2006 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla pienillä Egeanmeren saarilla voidaan sellaisten viljelijöiden aloitteesta, jotka viljelevät yhtä tai useampaa hedelmä- ja vihannesalan tuotetta ja/tai tällaisia yksinomaan jalostukseen tarkoitettuja tuotteita, muodostaa tuottajaryhmiä, jotka ovat oikeussubjekteja tai oikeussubjektin tarkoin määriteltäviä osia, tuottajaorganisaatioksi hyväksymistä varten.

Tällaisille tuottajaryhmille voidaan myöntää siirtymäkausi 209 artiklan mukaisten tuottajaorganisaation hyväksymisedellytysten täyttämiseksi.

Kyseisten tuottajaryhmien on esitettävä jäsenvaltiolle tätä tarkoitusta varten porrastettu hyväksymistä koskeva suunnitelma, jonka hyväksyminen käynnistää toisessa alakohdassa tarkoitetun siirtymäkauden ja vastaa esihyväksymistä. Siirtymäkausi saa kestää enintään viisi vuotta.

2. Jäsenvaltion on ennen hyväksymistä koskevan suunnitelman hyväksymistä ilmoitettava komissiolle aikomuksistaan ja niiden todennäköisistä taloudellisista seurauksista.

III ALAJAKSO

SÄÄNTÖJEN SOVELTAMISALAN LAAJENTAMINEN KOSKEMAAN TALOUSALUEEN TUOTTAJIA

218 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

1. Jos tietyllä talousalueella toimivan hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaation katsotaan olevan kyseisellä talousalueella edustava jonkin tuotteen tuotannon ja tuottajien osalta, asianomainen jäsenvaltio voi tuottajaorganisaation pyynnöstä velvoittaa talousalueelle sijoittautuneet mutta tuottajaorganisaatioon kuulumattomat tuottajat noudattamaan seuraavia sääntöjä:

- a) edellä 213 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut säännöt;
- b) edellä 121 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon edellyttämät säännöt.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan sillä edellytyksellä, että:

- a) kyseisiä sääntöjä on sovellettu vähintään yhden markkinointivuoden ajan;
- b) kyseiset säännöt ovat liitteessä XIV olevassa luettelossa;
- c) kyseiset säännöt saatetaan sitoviksi enintään kolmeksi markkinointivuodeksi.

Toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytystä ei kuitenkaan sovelleta, jos asianomaiset säännöt ovat sääntöjä, jotka luetellaan liitteessä XIV olevassa 1, 3 ja 5 kohdassa. Tällöin sääntöjen soveltamisalan laajentamista ei voida soveltaa yhtä markkinointivuotta pidempään.

2. Tässä alajaksossa 'talousalueella' tarkoitetaan maantieteellistä aluetta, joka muodostuu vierekkäisistä tai läheisistä tuotantoalueista, joilla on samanlaiset tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvät edellytykset.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi luettelo talousalueista.

Komissio hyväksyy luettelon täytäntöönpanosäädöksellä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean apua yhden kuukauden kuluessa kyseisestä tiedoksi antamisesta tai päättää asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan muutoksista, joita tämän on tehtävä luetteloon. Komissio julkaisee hyväksytyt luettelon asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

3. Tuottajaorganisaatiota pidetään edustavana 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä, jos siihen kuuluu vähintään 50 prosenttia sen talousalueen tuottajista, jolla se toimii, ja jos se kattaa vähintään 60 prosenttia kyseisen talousalueen tuotannon määrästä. Prosenttimääriä laskettaessa ei oteta huomioon 31 päivään joulukuuta 2008 saakka asetuksen (ETY) N:o 2092/91 soveltamisalaan kuuluvia ja 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamisalaan kuuluvia luonnonmukaisten tuotteiden tuottajia tai tuotantoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista.
4. Määrätyn talousalueen kaikille tuottajille sitoviksi saatetut säännöt
 - a) eivät saa aiheuttaa vahinkoa asianomaisen jäsenvaltion ja unionin muille tuottajille;
 - b) eivät ole sovellettavissa ennen markkinointivuoden alkua allekirjoitetun sopimuksen perusteella jalostettaviksi toimitettuihin tuotteisiin, ellei niitä erityisesti tarkoiteta sopimuksessa, lukuun ottamatta 213 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tuotantoilmoitusvelvoitetta koskevia sääntöjä;
 - c) eivät saa olla ristiriidassa voimassa olevien unionin ja kansallisten sääntöjen kanssa.

5. Asetuksen (ETY) N:o 2092/1991 soveltamisalaan 31 päivään joulukuuta 2008 saakka kuuluvien ja asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamisalaan 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen kuuluvien luonnonmukaisten tuotteiden tuottajia ei voida velvoittaa noudattamaan sääntöjä, jollei tällaiselle toimenpiteelle ole antanut suostumustaan vähintään 50 prosenttia näistä tuottajista sillä talousalueella, jolla tuottajaorganisaatio toimii ja jolla se kattaa vähintään 60 prosenttia kyseisen talousalueen tällaisesta tuotannosta.

219 artikla

Tiedoksiantaminen

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi säännöt, jotka ne ovat tehneet pakollisiksi tietyn talousalueen kaikille tuottajille 218 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Komissio julkaisee kyseiset säännöt asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

220 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentamisen kumoaminen

Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua, että jäsenvaltion on kumottava 218 artiklan 1 kohdan mukaisesti päättämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen, jos se toteaa

- a) että kyseinen laajentaminen koskemaan muita tuottajia estää kilpailun merkittäväällä osalla sisämarkkinoita tai että se haittaa kaupan vapautta tai että perussopimuksen 39 artiklan tavoitteet vaarantuvat;
- b) että sääntöihin, joiden soveltamisalaa on laajennettu koskemaan muita tuottajia, sovelletaan perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa. Komission kyseisten sääntöjen osalta tekemää päätöstä sovelletaan vasta toteamispäivästä alkaen;
- c) tarkastuksissa, että tämän alajakson säännöksiä ei ole noudatettu.

221 artikla

Muiden kuin tuottajajäsenten maksusuudet

Edellä 218 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa asianomainen jäsenvaltio voi päättää selvitystä tarkasteltuaan, että tuottajaorganisaatioon kuulumattomilla tuottajilla on velvollisuus suorittaa tuottajaorganisaatiolle tuottajajäsenten maksusuus siltä osin kuin maksuilla katetaan

- a) edellä 218 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen soveltamisesta aiheutuvia hallintokustannuksia;
- b) tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton vastuulleen ottamista, koko talousalueen tuottajia hyödyttävistä tutkimuksista, markkinatutkimuksista ja myynninedistämistoimista aiheutuvat kustannukset.

Tuottajaorganisaatioiden liittoja koskevien sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

Tässä alajaksossa kaikkia viittauksia tuottajaorganisaatioihin on pidettävä viittauksina myös hyväksytyihin tuottajaorganisaatioiden liittoihin.

IV ALAJAKSO

HEDELMÄ- JA VIHANNESALAN TOIMIALAKOHTAISET ORGANISAATIOT

Hyväksyntä ja hyväksynnän peruutus

1. Jos jäsenvaltion rakenteiden kannalta on perusteltua, jäsenvaltio voi hyväksyä hedelmä- ja vihannesalan toimialakohtaisiksi organisaatioiksi kaikki oikeussubjektit, jotka ovat sijoittautuneet asianomaisen jäsenvaltion alueelle ja jotka hakevat asianmukaisesti hyväksyntää, jos ne
 - a) harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla alueella asianomaisessa jäsenvaltiossa;
 - b) edustavat merkittävää osaa kyseisen alueen tai kyseisten alueiden hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotannosta, kaupasta ja/tai jalostuksesta, ja silloin kun ne toimivat useammalla alueella, jos ne voivat osoittaa olevansa kullakin alueella riittävän edustavia kunkin niihin kuuluvan ammattialan osalta;
 - c) toteuttavat vähintään kahta 210 artiklan 3 kohdan c alakohdassa mainituista toimista;
 - d) eivät itse suorita hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen liittyviä toimia;
 - e) eivät ole sitoutuneet mihinkään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista.
2. Jäsenvaltioiden on ennen hyväksymistä annettava komissiolle tiedoksi toimialakohtaiset organisaatiot, jotka ovat esittäneet hyväksymistä koskevan hakemuksen, johon on liitetty kaikki näiden organisaatioiden edustavuuteen ja niiden harjoittamiin toimintoihin liittyvät tiedot sekä muut arviointia varten tarvittavat tiedot.

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua esittää hyväksymistä koskevan vastalauseensa kahden kuukauden kuluessa tiedoksi antamisesta.
3. Jäsenvaltioiden on

- a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoinen on jätetty;
 - b) tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että toimialakohtaiset organisaatiot ovat hyväksymisedellytysten mukaisia, määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista seuraamuksista, jos tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta tai niiden noudattamisessa ilmenee epäsäännönmukaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta;
 - c) peruutettava hyväksyminen, jos
 - i) tässä alajaksossa säädetyt vaatimukset ja hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty;
 - ii) toimialakohtainen organisaatio sitoutuu johonkin 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen, päätökseen ja yhdenmukaistettuun menettelytapaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön perusteella määrättävien muiden seuraamusten soveltamista;
 - iii) toimialakohtainen organisaatio ei noudata 285 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tiedonantovelvoitetta;
 - d) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksymisen myöntämisestä, epäämisestä tai peruuttamisesta koskevista päätöksistä.
4. Hyväksyntä antaa oikeuden harjoittaa 210 artiklan 3 kohdan c alakohdassa lueteltuja toimia, jollei tässä asetuksessa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu.
 5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä edellytykset ja aikataulun, joita jäsenvaltioiden on noudatettava antaessaan komissiolle kertomuksia toimialakohtaisten organisaatioiden toiminnasta.
 6. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua pyytää tarkastusten perusteella jäsenvaltiota peruuttamaan hyväksynnän.
 7. Komissio julkistaa asianmukaiseksi katsomallaan tavalla hyväksytyistä toimialakohtaisista organisaatioista luettelon, jossa mainitaan myös talousalue tai alue, jolla ne toimivat, sekä niiden toteuttamat 224 artiklassa tarkoitetut toimet. Myös hyväksynnän peruuttamiset julkistetaan.

224 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

1. Jos jäsenvaltion yhdellä tai useammalla alueella toimiva toimialakohtainen organisaatio katsotaan jonkin tuotteen tuotannon, kaupan tai jalostuksen osalta edustavaksi, kyseinen jäsenvaltio voi tämän toimialakohtaisen organisaation pyynnöstä velvoittaa siihen kuulumattomat, kyseisellä yhdellä tai useammalla

alueella toimivat yksittäiset tuottajat tai ryhmät noudattamaan tietyllä ajanjaksolla joitakin sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joista on sovittu kyseisessä organisaatiossa.

2. Toimialakohtaista organisaatiota pidetään 1 kohdan mukaisesti edustavana, jos se kattaa vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen jäsenvaltion jonkin alueen tai joidenkin alueiden asianomaisten tuotteiden tuotannosta, kaupasta tai jalostuksesta. Jos sääntöjen soveltamisalan laajentamista koskeva hakemus kattaa useampia alueita, toimialakohtaisen järjestön on osoitettava olevansa kullakin asianomaisista alueista riittävän edustava kunkin siihen kuuluvan ammattialan osalta.
3. Sääntöihin, joiden soveltamisalan laajentamista voidaan hakea, sovelletaan seuraavaa:
 - a) niillä on oltava jokin seuraavista tavoitteista:
 - i) tuotantoon liittyvät tiedot ja markkinatiedot;
 - ii) tuotantoa koskevat säännöt, jotka ovat unionin ja kansallisessa sääntelyssä vahvistettuja tiukemmat;
 - iii) unionin sääntöjen kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen;
 - iv) kaupan pitämistä koskevat säännöt;
 - v) ympäristönsuojelua koskevat säännöt;
 - vi) tuotannon edistämistä ja arvoa koskevat toimet;
 - vii) luonnonmukaisen maatalouden, alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaamista koskevat toimet;
 - b) niitä on täytynyt soveltaa vähintään yhden markkinointivuoden ajan;
 - c) ne saatetaan sitoviksi enintään kolmeksi markkinointivuodeksi;
 - d) ne eivät saa aiheuttaa vahinkoa asianomaisen jäsenvaltion ja unionin muille tuottajille.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua edellytystä ei kuitenkaan sovelleta, jos kyseessä olevat säännöt ovat sääntöjä, jotka luetellaan liitteessä XIV olevassa 1, 3 ja 5 kohdassa. Tällöin sääntöjen soveltamisalan laajentamista ei voida soveltaa yhtä markkinointivuotta pidempään.

4. Edellä olevan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii, iv ja v alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen ei saa poiketa liitteessä XVI esitetyistä säännöistä. Tuotteisiin, jotka on tuotettu 1 kohdassa tarkoitetun alueen tai tarkoitettujen alueiden ulkopuolella, ei sovelleta 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja sääntöjä.

225 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentamisen tiedoksiantaminen ja kumoaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi säännöt, jotka ne ovat saattaneet pakollisiksi tietyn alueen tai tiettyjen alueiden kaikille toimijoille 224 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Komissio julkaisee kyseiset säännöt asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.
2. Ennen sääntöjen julkaisemista komissio tiedottaa 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle kaikista toimialakohtaisten sopimusten soveltamisalan laajentamista koskevista tiedonannoista.
3. Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean apua, että jäsenvaltion on kumottava päättämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen 220 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.

226 artikla

Muiden kuin jäsenten maksusuudet

Jos yhtä tai useampaa tuotetta koskevien sääntöjen soveltamisalaa laajennetaan, ja jos yhdestä tai useammasta 224 artiklan 3 kohdan a alakohdassa mainitusta hyväksytyyn toimialakohtaisen organisaation harjoittamasta toiminnasta aiheutuu yleistä taloudellista hyötyä taloudellisille toimijoille, joiden toiminta liittyy kyseiseen tuotteeseen tai kyseisiin tuotteisiin, hyväksynnän antanut jäsenvaltio voi päättää, että toimialakohtaiseen organisaatioon kuulumattomilla yksittäisillä toimijoilla tai ryhmillä, jotka hyötyvät tästä toiminnasta, on velvollisuus suorittaa organisaatiolle jäsenten maksusuutta joko kokonaan tai osittain vastaava määrä siltä osin kuin tällaiset maksut on tarkoitettu kattamaan kyseisistä toiminnoista suoraan aiheutuneita kustannuksia.

III JAKSO

TUOTTAJAORGANISAATIOITA JA TOIMIALAKOHTAISIA ORGANISAATIOITA KOSKEVAT SÄÄNNÖT VIINIALALLA

227 artikla

Hyväksyminen

1. Jäsenvaltio voi hyväksyä tuottajaorganisaation tai toimialakohtaisen organisaation, joka on tehnyt asianomaiselle jäsenvaltiolle hyväksymishakemuksen, jossa on todisteet siitä, että
 - a) kun kyseessä on tuottajaorganisaatio,
 - i) se on 209 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen;
 - ii) sillä on asianomaisen jäsenvaltion vahvistama vähimmäismäärä jäseniä;

- iii) se tuottaa asianomaisen jäsenvaltion vahvistaman vähimmäismäärän kaupan pidettäviä tuotteita alueella, jolla se toimii;
 - iv) se pystyy toteuttamaan toimintansa asianmukaisesti keston, tehokkuuden ja tarjonnan keskittämisen suhteen;
 - v) se toimii tehokkaasti antaakseen jäsenilleen ympäristöystävällisten viljelymenetelmien toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;
- b) kun kyseessä on toimialakohtainen organisaatio,
- i) se on 210 artiklan 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen;
 - ii) se toteuttaa toimintaansa yhdellä tai useammalla asianomaisella alueella;
 - iii) se edustaa merkittävää osaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotannosta tai kaupasta;
 - iv) se ei osallistu viinialan tuotteiden tuotantoon, jalostukseen eikä kaupan pitämiseen.
2. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti hyväksytyt tuottajaorganisaatioita pidetään tämän artiklan mukaisesti hyväksytyinä tuottajaorganisaatioina.
- Edellä 210 kohdan 3 kohdassa ja tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa esitetyt valintaperusteet täyttäviä organisaatioita, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet, pidetään kyseisten säännösten mukaisina toimialakohtaisina organisaatioina.
3. Edellä 214 artiklan 2 kohtaa ja 223 artiklan 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin viinialan tuottajaorganisaatioihin ja toimialakohtaisiin organisaatioihin. Kuitenkin
- a) 214 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 223 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut määräajat ovat neljä kuukautta;
 - b) 214 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 223 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut hyväksymistä koskevat hakemukset on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;
 - c) 214 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 223 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut vuotuiset tiedonannot on tehtävä vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä.

IV JAKSO

TUPAKKA-ALAN TOIMIALAKOHTAISIA ORGANISAATIOITA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

228 artikla

Organisaatioon kuulumattomien toimijoiden maksamat jäsenmaksut

1. Jos yhdestä tai useammasta 2 kohdassa tarkoitettusta hyväksytyyn toimialakohtaisen organisaation harjoittamasta toiminnasta aiheutuu yleistä taloudellista hyötyä taloudellisille toimijoille, joiden toiminta liittyy yhteen tai useampaan kyseessä olevaan tuotteeseen, hyväksynnän antanut jäsenvaltio tai, jos komissio on antanut hyväksynnän, komissio ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean myötävaikutusta, voi päättää, että organisaatioon kuulumattomien yksittäisten toimijoiden tai ryhmien, jotka eivät ole organisaation jäseniä mutta jotka hyötyvät tästä toiminnasta, on maksettava organisaatiolle jäsenmaksuja vastaava määrä kokonaan tai osittain, siltä osin kuin tällaisten jäsenmaksujen on tarkoitus kattaa kyseisestä toiminnasta suoraan aiheutuneet kulut, hallinnollisia kustannuksia lukuun ottamatta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimintojen on liityttävä johonkin seuraavista tavoitteista:
 - a) tutkimus tuotteiden arvon lisäämiseksi erityisesti uusien kansanterveyttä vaarantamattomien käyttötapojen avulla;
 - b) tupakanlehtien tai paalutun tupakan laadun parantamiseen tähtäävät tutkimukset;
 - c) kasvinsuojeluaineiden käytön rajoittamisen mahdollistavia sekä maaperän ja ympäristön säilymisen turvaavia viljelymenetelmiä koskeva tutkimus.
3. Kyseessä olevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle päätöksistä, jotka ne aikovat tehdä 1 kohdan mukaisesti. Näitä päätöksiä ei saa soveltaa ennen kuin on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona asiasta ilmoitettiin komissiolle. Tämän kolmen kuukauden aikana kuluessa komissio voi vaatia täytäntöönpanosäädöksellä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean apua päätösehdotuksen hylkäämistä kokonaan tai osittain, jos yleinen taloudellinen etu, johon asiassa on vedottu, ei vaikuta perustellulta.
4. Kun komission tämän luvun säännösten mukaisesti hyväksymän toimialakohtaisen organisaation toteuttamat toimet edistävät yleistä taloudellista etua, komissio toimittaa päätösluonnoksensa asianomaisille jäsenvaltioille, joiden on esitettävä huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa.

MAITO- JA MAITOTUOTEALAN TUOTTAJAORGANISAATIOT

229 artikla

Sopimusneuvottelut maito- ja maitotuotealalla

1. Edellä 209 artiklan mukaisesti hyväksytty maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatio voi neuvotella tuottajajäsentensä puolesta raakamaidon toimittamista tuottajalta jalostajalle tai 311 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulle kerääjälle koskevan sopimuksen, joka kattaa jäsenten koko yhteistuotannon tai osan siitä.
2. Tuottajaorganisaatio voi käydä neuvotteluja
 - a) riippumatta siitä, siirretäänkö raakamaidon omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle vai ei;
 - b) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama kaikkien vaiko pelkästään joidenkin tuottajajäsenten yhteistuotannolle;
 - c) jos kyseisten neuvottelujen kohteena olevan tietyn tuottajaorganisaation tuottaman raakamaidon kokonaismäärä on enintään
 - i) 3,5 prosenttia unionin kokonaistuotannosta; ja
 - ii) 33 prosenttia kyseisen tuottajaorganisaation neuvottelemasta tietyn jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta; ja
 - iii) 33 prosenttia kyseisen tuottajaorganisaation neuvottelemasta kaikkien jäsenvaltion yhteenlasketusta kansallisesta kokonaistuotannosta;
 - d) jos asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun sellaisen tuottajaorganisaation jäseniä, joka niin ikään neuvottelee tällaisia sopimuksia niiden puolesta; ja
 - e) jos tuottajaorganisaatio ilmoittaa asiasta sen jäsenvaltion (niiden jäsenvaltioiden) toimivaltaisille viranomaisille, jossa (joissa) se toimii.
3. Tämän artiklan soveltamiseksi viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös tuottajaorganisaatioiden liittoja. Kyseisten liittojen asianmukaisen valvonnan varmistamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa tällaisten liittojen hyväksymistä koskevat säännöt.
4. Edellä 2 kohdan c alakohdan soveltamiseksi komissio julkaisee tarkoituksenmukaisin menetelmin ja viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja käyttäen unionissa ja jäsenvaltioissa tuotetun raakamaidon tuotannon määrät.

5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa säädetään, toisessa alakohdassa tarkoitettu kilpailuviranomainen voi myös silloin, kun 33 prosentin raja ei ylitä, yksittäisessä tapauksessa päättää olla sallimatta tuottajaorganisaation neuvotteluja, jos se katsoo sen olevan välttämätöntä kilpailun säilyttämiseksi tai kyseisen viranomaisen alueen pienille ja keskisuurille raakamaidon jalostusyriyksille aiheutuvan vakavan haitan välttämiseksi.

Komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen täytäntöönpanosäädöksellä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua silloin, kun neuvottelut kattavat useamman kuin yhden jäsenvaltion tuotannon. Muissa tapauksissa päätöksen tekee sen jäsenvaltion, jonka tuotannon neuvottelut kattavat, kansallinen kilpailuviranomainen.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

6. Tässä artiklassa tarkoitetaan
- a) 'kansallisella kilpailuviranomaisella' perussopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EY) N:o 1/2003⁴⁰ 5 artiklassa tarkoitettua viranomaista;
 - b) 'pk-yrityksellä' mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komissiossa suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettuja mikro- ja pienyrityksiä sekä keskisuuria yrityksiä.]

VI JAKSO

MENETTELYSÄÄNNÖT

230 artikla

Sürretty säädösvalta ja täytäntöönpanovalta

1. Sen varmistamiseksi, että tuottajaorganisaatioiden, hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmien, oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan toimijaorganisaatioiden ja toimialakohtaisten organisaatioiden tavoitteet ja velvollisuudet ovat selkeästi määritellyt tällaisten organisaatioiden ja ryhmien toimien tehokkuuden parantamiseksi, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt, jotka koskevat
 - a) tällaisten ryhmien ja organisaatioiden erityistavoitteita, perussääntöjä, hyväksymistä, rakennetta, oikeushenkilöllisyyttä, jäsenyyttä, kokoa, vastuuvollisuutta ja toimia sekä hyväksynnän seurauksia, hyväksynnän peruuttamista, vähimmäiskokoa koskevia poikkeuksia ja sulautumisia;

⁴⁰ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

- b) eräiden toimialakohtaisten organisaatioiden sääntöjen soveltamisalan laajentamista muihin kuin jäseniin;
 - c) kansainvälisiä tuottajaorganisaatioita ja kansainvälisiä tuottajaorganisaatioiden liittoja, mukaan luettuna asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten antama hallinnollinen apu ylikansallisessa yhteistyössä;
 - d) tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden liittojen suorittamaa toimien ulkoistamista ja teknisten apuvälineiden käyttöön antamista;
 - e) tuottajaorganisaation kaupan pidettävän tuotannon vähimmäismäärää tai -arvoa;
 - f) poikkeuksia 209, 210 ja 212 artiklassa säädetyistä vaatimuksista;
 - g) seuraamuksia, jos hyväksymisperusteita ei noudateta.
2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän lukuun liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti
- a) jäsenvaltioilta edellytettäviä tiedonantoja;
 - b) hakemuksia, joilla haetaan hyväksyntää tuottajaorganisaatiolle;
 - c) tuottajaryhmien toteuttamaa hyväksymissuunnitelmien täytäntöönpanoa;
 - d) hyväksynnän laajentamista;
 - e) tarkastuksia ja tarkistuksia.

III OSA

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

I LUKU

Yleiset säännökset

231 artikla

Yleiset periaatteet

Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

- a) vaikutukseltaan tulleva vastaavien maksujen kantaminen;
- b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

232 artikla

Yhdistetty nimikkeistö

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tariffiluokitteluun sovelletaan tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2658/87⁴¹ säädetyn yhdistetyn nimikkeistön, jäljempänä 'yhdistetty nimikkeistö', yleisiä tulkintasääntöjä ja soveltamista koskevia erityissääntöjä. Tämän asetuksen soveltamisen pohjalta saatu tariffinimikkeistö, mukaan luettuina tarvittaessa liitteissä III ja liitteessä XII olevassa II osassa esitetyt määritelmät, liitetään yhteiseen tullitariffiin.

⁴¹ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

II LUKU

Tuonti

I jakso

Tuontitodistukset

233 artikla

Tuontitodistukset

Rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan tuontitodistukset, seuraavien alojen yhden tai useamman tuotteen unioniin tuontia varten voidaan edellyttää tuontitodistuksen esittämistä ottaen huomioon tuontitodistusten tarve asianomaisten markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti kyseisten tuotteiden tuonnin seurannan kannalta:

- a) vilja;
- b) riisi;
- c) sokeri;
- d) siemenet;
- e) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit CN-koodeihin 1509, 1510 00, 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 ja 1522 00 39 kuuluvien tuotteiden osalta;
- f) pellava ja hamppu, kun kyse on hampusta;
- g) hedelmät ja vihannekset;
- h) hedelmä- ja vihannesjalosteet;
- i) banaanit;
- j) viini;
- k) elävät kasvit;
- l) naudanliha;
- m) maito ja maitotuotteet;
- n) sianliha;
- o) lampaan- ja vuohenliha;

- p) munat;
- q) siipikarjanliha;
- r) maatalousperäinen etyylialkoholi.

234 artikla

Todistusten myöntäminen

Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuontitodistukset kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta unionissa, jollei perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetussa säädöksessä toisin säädetä ja rajoittamatta tämän luvun soveltamiseksi toteutettuja toimenpiteitä.

235 artikla

Voimassaolo

Tuontitodistukset ovat voimassa kaikkialla unionissa.

236 artikla

Vakuus

1. Todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuuden asettaminen, jolla taataan tuontisitoumuksen täyttäminen todistuksen voimassaoloaikana, jollei komissio toisin säädä delegoiduilla säädöksillä 238 artiklan mukaisesti.
2. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus pidätetään kokonaan tai osittain, jos tuonti ei toteudu todistuksen voimassaoloaikana tai se toteutuu vain osittain.

237 artikla

Erityisvakuus viinialalla

1. CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 30 kuuluvien viinirypälemehujen ja rypäleen puristemehujen, joiden osalta yhteisen tullitariffin maksujen soveltaminen riippuu tuotavan tuotteen tuontihinnasta, tuontihinnan oikeellisuus tarkistetaan joko jokaisen lähetyksen tarkastuksen perusteella tai käyttämällä kiinteää tuontiarvoa, jonka komissio laskee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua kyseisten tuotteiden alkuperämaassa todettujen hintanoteerausten perusteella.

Jos kyseisen lähetyksen ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin mahdollisesti sovellettava kiinteä tuontiarvo korotettuna komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistamalla marginaalilla, joka ei saa ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, vaaditaan kiinteän tuontiarvon perusteella määritetyn tuontitullin suuruisen vakuuden asettamista.

Jos kyseisen tavaralähetysten tulohintaa ei ilmoiteta, yhteisen tullitariffin soveltaminen riippuu kiinteästä tuontiarvosta tai asiaa koskevien tullilainsäädännön säännösten soveltamisesta komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistamin edellytyksin.

2. Jos liitteessä XIII olevan II osan B jakson 5 kohdassa tai C jaksossa tarkoitettuja perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti säädettyjä poikkeuksia sovelletaan tuotuihin tuotteisiin, tuojien on asetettava näiden tuotteiden osalta nimetyille tulliviranomaisille vakuus vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä. Vakuus vapautetaan, kun tuoja esittää sen jäsenvaltion, jossa vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen on tapahtunut, tulliviranomaisille tyydyttävät todisteet siitä, että rypäleen puristemehuista on valmistettu viinirypälemehua, niitä on käytetty viinialaan kuulumattomissa tuotteissa tai, jos ne on viiniytetty, ne on varustettu asianmukaisin päällysmarkkinoin.

238 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Silloin kun on tarpeen kyseisten tuotteiden tuonnin seurannan kannalta, komissio voi kaupan ja markkinoiden kehityksen sekä asianomaisten markkinoiden tarpeiden huomioon ottamiseksi delegoiduilla säädöksillä
 - a) laatia luettelon 233 artiklassa tarkoitettujen alojen tuotteista, joilta edellytetään tuontitodistusta;
 - b) määritellä tapaukset ja tilanteet, joissa tuontitodistusta ei edellytetä, ottaen huomioon erityisesti asianomaisten tuotteiden tullioikeudellisen aseman, noudatettavat kauppajärjestelmät, toimien tarkoituksen, hakijan oikeudellisen aseman ja asianomaiset määrät.
2. Komissio voi tuontitodistusjärjestelmän päaelementtien määrittämiseksi delegoiduilla säädöksillä
 - a) määritellä todistuksesta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet sekä todistuksen oikeudelliset vaikutukset, mukaan luettuna tuontivelvollisuuden noudattamiseen liittyvän sallitun poikkeaman mahdollisuus, sekä alkuperän ja lähtösyiden ilmoittamisen silloin kun se on pakollista;
 - b) säätää, että todistuksen myöntämisen tai vapaaseen liikkeeseen luovutuksen edellytyksenä on tuotteiden alkuperän, aitouden ja laatuominaisuudet varmentavan, kolmannen maan tai elimen antaman asiakirjan esittäminen;
 - c) vahvistaa säännöt, joita sovelletaan todistuksen siirtämiseen tai tapauksen mukaan siirtoa koskevat rajoitukset;
 - d) vahvistaa säännöt, jotka tarvitaan todistusjärjestelmän luotettavuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi ja sellaisia tilanteita varten, joissa tarvitaan jäsenvaltioiden välistä hallinnollista apua petosten tai sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi tai selvittämiseksi;

- e) määrittää tapaukset ja tilanteet, joissa vakuutta ei tarvitse asettaa.

239 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

- a) hakemusten jättämistä sekä todistusten antamista ja käyttöä;
- b) todistuksen voimassaoloaikaa ja asetettavan vakuuden määrää;
- c) todisteita siitä, että todistuksen käyttöedellytyksiä on noudatettu;
- d) korvaavien todistusten ja kaksoiskappaleiden antamista;
- e) todistusten käsittelyä jäsenvaltioissa ja järjestelmän hallinnon kannalta tarvittavien tietojen vaihtoa.

II JAKSO

TUONTITULLIT JA MAKSUT

240 artikla

Tuontitullit

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tuontitulleja.

241 artikla

Viljojen tuontitullien laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 240 artiklassa säädetään, CN-koodiin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002 00 00, 1005 10 90, 1005 90 00 ja 1007 00 90 (kylvämiseen tarkoitettua hybridiä lukuun ottamatta) kuuluvien tuotteiden tuontitulli on sama kuin näiden tuotteiden tuontihetkellä voimassa oleva interventiohintaa, jota korotetaan 55 prosentilla ja josta vähennetään kyseiseen lähetykseen sovellettava cif-tuontihinta. Tämä tulli ei kuitenkaan voi olla korkeampi kuin yhdistetyn nimikkeistön pohjalta määritelty sopimustulli.
2. Komissio laskee 1 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean apua sellaisten edustavien cif-tuontihintojen perusteella, jotka vahvistetaan säännöllisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

242 artikla

Esikuoritun riisin tuontitullien laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 240 artiklassa säädetään, komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua CN-koodiin 1006 20 kuuluvan esikuoritun riisin tuontitullin kymmenen päivän kuluessa kyseessä olevan viitejakson päättymisestä liitteessä XV olevan 1 kohdan mukaisesti.

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua uuden sovellettavan tullin, jos kyseisen liitteen mukaisesti tehdyt laskelmat osoittavat, että tullia on tarpeen muuttaa. Aiemmin vahvistettua tullia sovelletaan uuden sovellettavan tullin vahvistamiseen asti.

2. Liitteessä XV olevassa 1 kohdassa tarkoitetun tuonnin laskemiseksi on otettava huomioon määrät, joille CN-koodiin 1006 20 kuuluvan esikuoritun riisin tuontitodistuksia myönnettiin vastaavalla viitejaksolla, lukuun ottamatta 243 artiklassa tarkoitetun Basmati-riisin tuontitodistuksia.
3. Vuosittainen viitemäärä on 449 678 tonnia. Osittainen viitemäärä vastaa kunakin markkinointivuonna puolta vuosittaisesta viitemäärästä.

243 artikla

Esikuoritun Basmati-riisin tuontitullien laskeminen

Sen estämättä, mitä 240 artiklassa säädetään, CN-koodeihin 1006 20 17 ja 1006 20 98 kuuluviin liitteessä XVI lueteltuihin esikuoritun Basmati-riisin lajikkeisiin sovelletaan tuontitullia, joka on nolla, edellytyksin, jotka komissio vahvistaa 249 ja 240 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä.

244 artikla

Hiotun riisin tuontitullien laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 240 artiklassa säädetään, komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua CN-koodiin 1006 30 kuuluvan osittain tai kokonaan hiotun riisin tuontitullin kymmenen päivän kuluessa kyseessä olevan viitejakson päättymisestä liitteessä XV olevan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua uuden sovellettavan tullin, jos kyseisen liitteen mukaisesti tehdyt laskelmat osoittavat, että tullia on tarpeen muuttaa. Aiemmin vahvistettua tullia sovelletaan uuden sovellettavan tullin vahvistamiseen asti.

2. Liitteessä XV olevassa 2 kohdassa tarkoitetun tuonnin laskemiseksi on otettava huomioon määrät, joille CN-koodiin 1006 30 kuuluvan osittain tai kokonaan hiotun riisin tuontitodistuksia myönnettiin vastaavalla viitejaksolla.

245 artikla

Rikkoutuneiden riisinjyvien tuontitullien laskeminen

Sen estämättä, mitä 240 artiklassa säädetään, CN-koodiin 1006 40 00 kuuluvien rikkoutuneiden riisinjyvien tuontitulli on 65 euroa tonnilta.

246 artikla

Tulohintajärjestelmä hedelmä- ja vihannesalalla sekä hedelmä- ja vihannesjalostealalla

1. Jos yhteisen tullitariffin tulleja sovelletaan tuodun erän tulohinnan mukaan, kyseisen hinnan todenperäisyys tarkastetaan käyttämällä kiinteää tuontiarvoa, jonka komissio laskee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 320 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua kunkin tuotteen ja alkuperän osalta kyseisten tuotteiden jäsenvaltioiden edustavilla tuontimarkkinoilla tai tarvittaessa muilla markkinoilla todettujen hintanoteerausten painotetun keskiarvon perusteella.

Komissio voi kuitenkin antaa täytäntöönpanosäädöksillä erityissäännöksiä pääosin jalostettaviksi tarkoitettujen tuontituotteiden tulohinnan tarkastamiseksi.

2. Jos kyseisen erän ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin kiinteä tuontiarvo, johon on lisätty komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistama marginaali ja joka ei voi ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, vaaditaan tuontitullien suuruinen kiinteän arvon perusteella määritetty vakuus.
3. Jos kyseisen erän tulohintaa ei ole ilmoitettu tulliselvityksessä, sovelletaan yhteisen tullitariffin tullia, joka riippuu kiinteästä tuontiarvosta, tai tullilainsäädännön asiaan kuuluvia säännöksiä komission myöhemmin 249 ja 250 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä määrittelemien edellytysten mukaisesti.

247 artikla

Lisätuontitullit

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä määrittää vilja-, riisi-, sokeri-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna-, siipikarjanliha- ja banaanian sekä viinirypälemehu- ja rypäleen puristemehualan tuotteet, joiden tuonnissa on sovellettava 240–246 artiklassa säädetyn tullin lisäksi lisätuontitullia kyseisestä tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi unionin markkinoilla, jos
 - a) tuontihinta alittaa tason, jonka unioni on ilmoittanut WTO:lle ("käynnistyshinta"); tai
 - b) tuonnin määrä ylittää minä tahansa vuonna tietyn tason ("käynnistysmäärä").

Käynnistysmäärä perustuu markkinoille pääsyn mahdollisuuksiin, jotka määritellään tapauksen mukaan tuonnin prosentiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta kotimaisesta kulutuksesta.

2. Lisätuontitulleja ei määrätä, jos tuonti ei todennäköisesti häiritse unionin markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.
3. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi tuontihinnat määritellään tarkasteltavana olevan lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen osalta maailmanmarkkinoilla tai unionin tuontimarkkinoilla todettujen edustavien hintojen perusteella.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua vahvistaa edustavat hinnat ja käynnistysmäärät lisätuontitullien soveltamiseksi 250 artiklan d alakohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

248 artikla

Tuontitullien soveltamisen keskeyttäminen sokerialalla

Jotta varmistetaan 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistamiseksi tarvittava saatavuus, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä keskeyttää tuontitullien soveltamisen kokonaan tai osittain seuraavien tuotteiden tiettyjen määrien osalta:

- a) CN-koodiin 1701 kuuluva sokeri;
- b) CN-koodeihin 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ja 1702 90 30 kuuluva isoglukoosi.

249 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä säätää, että tietyn tyyppisen korkealaatuisen viljan ja Basmati-riisin tuonnissa on asetettava vakuus sen varmistamiseksi, että toimijat täyttävät velvollisuutensa.
2. Basmati-riisijärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa lisävaatimuksia, joita toimijoiden on noudatettava voidakseen jättää tuontitodistushakemuksen 243 artiklan mukaisesti.
3. Komissio vahvistaa vilja-alan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi delegoiduilla säädöksillä vähimmäislaatuvaatimukset, joita on noudatettava, jotta tuontitullia voidaan alentaa.

250 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa

- a) edellä olevan 241 artiklan osalta
 - i) huomioon otettavat hintanoteeraukset;
 - ii) tarvittaessa mahdollisuuden antaa toimijoille tietyissä tapauksissa mahdollisuus saada sovellettavan tullin suuruus tietoonsa ennen kyseessä olevien lähetysten saapumista;
- b) säännöt, joita tarvitaan varmistamaan 243 artiklassa tarkoitettujen tullien moitteeton soveltaminen tuotavien tuotteiden ominaisuuksien ja laadun tarkastamiseksi, ja toimenpiteet, jotka toteutetaan järjestelmän soveltamiseen liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi;
- c) 246 artiklan osalta säännöt, jotka liittyvät kiinteän tuontiarvon laskemiseen, hintaselvityksiin, edustavien markkinoiden määrittämiseen ja tulohintaan;
- d) 247 artiklan osalta lisäsäännöt, joita tarvitaan kyseisen artiklan 1 kohdan soveltamiseksi;
- e) säännökset tuotavien tuotteiden ominaisuuksien ja laadun tarkastamiseksi.

III JAKSO

TUONTIKIINTIÖN HALLINNOINTI

251 artikla

Tariffikiintiöt

1. Komissio avaa 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnissa sovellettavat, perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetusta säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt ja hallinnoi niitä 253, 254 ja 255 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä.
2. Tariffikiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä, niiden yhdistelmää tai jotain muuta asianmukaista menetelmää välttämällä kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa syrjintää:
 - a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä ("ensin tullutta palvelullaan ensin" -periaate);
 - b) menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä ("samanaikaisen tarkastelun menetelmä");

- c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset/uudet toimijat" -menetelmä).
3. Käytettävissä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava riittävästi huomioon unionin markkinoiden hankintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino.

252 artikla

Erityissäännöt

1. CN-koodeihin 0202 20 30, 0202 30 ja 0206 29 91 kuuluvan jäädytetyn ja jalostukseen tarkoitetun naudanlihan 54 703 tonnin tuontikiintiön osalta Euroopan parlamentti ja neuvosto voi perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen määrätä, että koko kiintiö tai osa siitä kattaa vastaavan määrän laatulihaa muuntokurssilla 4,375.
2. Espanjan 2 000 000 maissitonnin ja 300 000 durratonnin tuontitariffikiintiön sekä Portugalin 500 000 maissitonnin tuontitariffikiintiön osalta 253 artiklassa tarkoitettuihin sääntöihin on sisällyttävä myös säännökset, jotka ovat tarpeen tariffikiintiötuonnin ja tarvittaessa kyseisten jäsenvaltioiden maksajavirastojen tuomien määrien julkisen varastoinnin ja kyseisten jäsenvaltioiden markkinoille saattamisen toteuttamiseksi.

253 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen tasapuoliset mahdollisuudet käytettävissä olevien määrien osalta ja toimijoiden tasavertaisen kohtelun tuontitariffikiintiön osalta komissio toteuttaa delegoiduilla säädöksillä
 - a) niiden edellytysten ja kelpoisuusvaatimusten määrittelyn, jotka toimijan on täytettävä voidakseen jättää hakemuksen tuontitariffikiintiössä; asianomaisissa säännöksissä voidaan edellyttää vähimmäiskokemusta kolmansien maiden ja niihin rinnastettavien alueiden kanssa käytävässä kaupassa tai jalostustoiminnassa, ilmaistuna vähimmäismääränä ja -aikana tietyllä markkinasektorilla; kyseisiin säännöksiin voi sisältyä erityissääntöjä, jotka soveltuvat tietyn alan tarpeisiin ja käytäntöihin erityisesti jalostusteollisuuden käyttötapojen ja tarpeiden osalta;
 - b) niiden säännösten vahvistamisen, jotka liittyvät oikeuksien siirtoon toimijoiden välillä ja tapauksen mukaan siirtorajoituksiin tuontitariffikiintiön hallinnon osalta.
2. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan ja että unionin sopimuksia tai sitoumuksia sovelletaan asianmukaisesti, komissio voi delegoiduilla säädöksillä

- a) säätää, että tuontitariffikiintiöön osallistumisen edellytyksenä on vakuuden asettaminen;
- b) vahvistaa säännöt, joita tarvitaan todistusjärjestelmän luotettavuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi erityisesti tilanteissa, joissa tarvitaan jäsenvaltioiden välistä hallinnollista apua, mukaan luettuina säännökset, joilla velvoitetaan jäsenvaltiot toimittamaan tietoja;
- c) vahvistaa säännöt petosten ja sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi säätämällä muun muassa erityisistä seuraamusmaksuista ja asianomaisten toimijoiden sulkemisesta tariffikiintiöiden ulkopuolelle suhteessa havaittuihin petoksiin ja sääntöjenvastaisuuksiin.

254 artikla

Täytäntöönpanovalta

- 1. Komissio säätää täytäntöönpanosäädöksillä
 - a) vuosittaisista tariffikiintiöistä, jotka jaetaan tarvittaessa sopivalla tavalla vuoden ajalle, ja päättää käytettävästä hallinnointimenetelmästä;
 - b) tuontijärjestelmää koskevassa sopimuksessa tai säädöksessä säädettyjen erityissäännösten soveltamista koskevista säännöistä, jotka liittyvät tapauksen mukaan erityisesti
 - i) takeisiin tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkuperästä;
 - ii) edellä i alakohdassa tarkoitettujen takeiden tarkistamisen mahdollistavan asiakirjan hyväksymiseen;
 - iii) viejämään antaman asiakirjan esittämiseen;
 - iv) tuotteiden käyttötarkoitukseen ja käyttöön;
 - c) todistusten tai lupien voimassaoloajasta;
 - d) vakuuksien määrästä;
 - e) tietojen julkaisemista ja tiedonantoja koskevista säännöistä.
- 2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä säätää
 - a) todistusten käytöstä ja tarvittaessa erityissäännöistä, jotka koskevat erityisesti tuontihakemusten jättämisedellytyksiä ja lupien myöntämistä tariffikiintiöiden yhteydessä;
 - b) tuontijärjestelmän seurannasta.

255 artikla

Ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua annettavat täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua säännökset, jotka koskevat menettelyn hallinnoimista sen varmistamiseksi, että tuontitariffikiintiössä käytettävissä olevia määriä ei ylitetä, erityisesti hyväksymällä kuhunkin hakemukseen sovellettavat jakokertoimet silloin kun käytettävissä olevat määrät on saavutettu, hylkäämällä vireillä olevat hakemukset ja tarvittaessa keskeyttämällä hakemusten jättämisen.
2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua vahvistaa säännökset käyttämättömien määrien uudelleenjakamiseksi.

IV JAKSO

ERÄITÄ TUOTTEITA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

I ALAJAKSO

TUONTIA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET VILJA- JA RIISIALALLA

256 artikla

Eri viljojen seosten tuonti

Liitteessä I olevan I osan a ja b kohtaan kuuluvista viljoista koostuviin seoksiin sovellettava tuontitulli on vahvistettava seuraavasti:

- a) jos seos koostuu kahdesta tällaisesta viljasta, tuontitulli on se, jota sovelletaan:
 - i) painoltaan suurempaan ainesosaan, jos se on vähintään 90 prosenttia seoksen painosta;
 - ii) ainesosaan, jolla on korkeampi tuontitulli, jos kumpikaan ainesosista ei ole vähintään 90 prosenttia seoksen painosta;
- b) jos seos koostuu useammasta kuin kahdesta tällaisesta viljasta ja jos useista viljoista kukin on enemmän kuin 10 prosenttia seoksen painosta, seokseen sovellettava tuontitulli on korkein näihin viljoihin sovellettavista tuontitulleista, siinäkin tapauksessa, että kahdella tai useammalla niistä on sama tuontitulli.

Jos ainoastaan yksi vilja on enemmän kuin 10 prosenttia seoksen painosta, sovellettava tuontitulli on tähän viljaan sovellettava tuontitulli;
- c) kaikissa a ja b alakohdan soveltamisalaan kuulumattomissa tapauksissa sovellettava tuontitulli on seokseen kuuluihin viljoihin sovellettavista tuontitulleista korkein, siinäkin tapauksessa, että kahdella tai useammalla viljalla on sama tuontitulli.

257 artikla

Viljoista ja riisistä koostuvien seosten tuonti

Yhdestä tai useammasta liitteessä I olevan I osan a ja b kohtaan kuuluvasta viljasta sekä yhdestä tai useammasta liitteessä I olevan II osan a ja b kohtaan kuuluvasta tuotteesta koostuviin seoksiin sovellettava tuontitulli on se, jota sovelletaan ainesosaan tai tuotteeseen, jolla on korkein tuontitulli.

258 artikla

Riisiseosten tuonti

Useampiin eri jalostusryhmiin tai -asteisiin luokiteltavasta riisistä koostuviin seoksiin taikka useampiin eri jalostusryhmiin tai -asteisiin luokiteltavasta riisistä ja rikkoutuneista riisinjyvistä koostuviin sekoituksiin sovellettava tuontitulli on se, jota sovelletaan:

- a) painoltaan suurimpaan ainesosaan, jos se on vähintään 90 prosenttia seoksen painosta;
- b) ainesosaan, jolla on korkein tuontitulli, jos yksikään ainesosista ei ole vähintään 90 prosenttia seoksen painosta.

259 artikla

Tariffiluokittelun sovellettavuus

Jos 256, 257 ja 258 artiklassa säädettyä tuontitullin vahvistamismenettelyä ei voida soveltaa, kyseisissä artikloissa tarkoitettuihin seoksiin sovellettava tulli on seosten tariffiluokittelun perusteella määritelty tulli.

II ALAJAKSO

SOKERIN TUONTIJÄRJESTELYT

260 artikla

Perinteinen hankintatarve puhdistusta varten

1. Puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin perinteiseksi hankintatarpeeksi unionissa vahvistetaan markkinointivuotta kohden 2 489 735 tonnia valkoisena sokerina ilmaistuna.
2. Ainoaa Portugalissa vuonna 2005 toiminnassa ollut sokerijuurikkaan jalostustehdasta pidetään päätoimisena puhdistamona.
3. Puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin tuontitodistuksia saa myöntää vain päätoimisille puhdistamoille sillä edellytyksellä, että asianomaiset määrät eivät ylitä määriä, jotka

saa tuoda 1 kohdassa tarkoitetun perinteisen hankintatarpeen puitteissa. Todistuksia voidaan siirtää ainoastaan päätoimisten puhdistamojen kesken, ja niiden voimassaolo lakkaa sen markkinointivuoden lopussa, jolle ne on myönnetty.

Tätä kohtaa sovelletaan jokaisen markkinointivuoden ensimmäisinä kolmena kuukautena.

261 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen, että puhdistettavaksi tarkoitettu tuontisokeri puhdistetaan tämän alajakson mukaisesti, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa

- a) eräitä 260 artiklassa tarkoitettujen tuontijärjestelyjen toimintaan liittyviä määritelmiä;
- b) edellytykset ja kelpoisuusvaatimukset, jotka toimijan on täytettävä voidakseen jättää tuontitodistushakemuksen, vakuuden asettaminen mukaan luettuna;
- c) hallinnollisia seuraamuksia koskevat säännöt.

262 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa tarvittavat säännöt, jotka koskevat tuontivaatimuksiin ja -velvollisuuksiin liittyviä todisteita ja asiakirjoja, jotka toimijoiden ja erityisesti päätoimisten puhdistamojen on toimitettava.

III ALAJAKSO

HAMPUN TUONTIA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

263 artikla

Hampun tuonti

1. Seuraavia tuotteita voidaan tuoda unioniin vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) CN-koodiin 5302 10 00 kuuluva raaka hamppu, joka täyttää asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklassa säädetyt edellytykset;
 - b) CN-koodiin ex 1207 99 15 kuuluvat kylvettäviksi tarkoitetut hampunsiemenet, joiden mukana on todisteet siitä, että tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC) ei ylitä asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan mukaisesti vahvistettua pitoisuutta;

- c) CN-koodiin 1207 99 91 kuuluvat muut kuin kylvettäviksi tarkoitetut hampunsiemenet, joita tuovat vain jäsenvaltion hyväksymät tuojat, jotta varmistetaan, että tällaisia siemeniä ei käytetä kylvämiseen.
2. Tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen tuotteiden unioniin tuontiin on tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisen määrittelemistä varten sovellettava tarkastuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission täytäntöönpanosäädöksillä 318 artiklan mukaisesti mahdollisesti antamien erityissäännösten soveltamista.
3. Tämän artiklan soveltaminen ei rajoita niiden tiukempien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat antaneet perussopimuksen ja WTO:n maataloussopimukseen perustuvien velvoitteiden noudattamiseksi.

IV ALAJAKSO

HUMALAN TUONTIA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

264 artikla

Humalan tuonti

1. Humala-alan tuotteita voidaan tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos niiden laatuominaisuudet vastaavat vähintään unionissa korjatuille ja unionissa korjatuista tuotteista valmistetuille tuotteille vahvistettuja vaatimuksia.
2. Tuotteilla katsotaan olevan 1 kohdassa tarkoitetut ominaisuudet, jos niiden mukana seuraa alkuperämaan viranomaisten myöntämä ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 117 artiklassa tarkoitettua varmennustodistusta vastaavaksi todettu todistus.
- Humalajauheen, lupuliinipitoisen humalajauheen, humalauutteen ja humalatuotteiden seosten osalta todistus voidaan todeta varmennustodistusta vastaavaksi ainoastaan, jos kyseisten tuotteiden alfahappopitoisuus ei ole pienempi kuin sen humalan alfahappopitoisuus, josta ne on valmistettu.
3. Komissio voi hallinnollisen taakan keventämiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä edellytykset, joilla vastaavuustodistukseen ja pakkausmerkintöihin liittyviä velvollisuuksia ei sovelleta.
4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tähän artiklaan liittyvät säännöt mukaan luettuina vastaavuustodistusten tunnustamista ja humalan tuontitarkastuksia koskevat säännöt.

V JAKSO

SUOJATOIMENPITEET JA SISÄINEN JALOSTUS

265 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komissio toteuttaa unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan suojatoimenpiteitä neuvoston asetusten (EY) N:o 620/2009⁴² ja (EY) N:o 265/2009⁴³ mukaisesti.
2. Jollei muiden Euroopan parlamentin ja neuvoston säädösten tai neuvoston muiden säädösten nojalla toisin säädetä, komissio toteuttaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suojatoimenpiteitä sellaista unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan, josta määrätään perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa.
3. Komissio voi toteuttaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä täytäntöönpanosäädöksillä jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Kiireellisissä tapauksissa komissio tekee päätöksen 323 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Toteutetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

4. Komissio kumoo 3 kohdan mukaisesti toteutetut unionin suojatoimenpiteet tai muuttaa niitä täytäntöönpanosäädöksillä. Kiireellisissä tapauksissa komissio tekee päätöksen 323 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

266 artikla

Jalostusmenettelyn ja sisäisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

1. Jos unionin markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä jalostusmenettelyn tai sisäisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan keskeyttää täytäntöönpanosäädöksillä osittain tai kokonaan jalostusmenettelyn tai sisäisen jalostusmenettelyn käytön vilja-, riisi-, sokeri-, oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna- ja siipikarja-alojen sekä maatalousperäisen etyylialkoholialan tuotteiden osalta. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön

⁴² EUVL L 84, 31.3.2009, s. 1.

⁴³ EUVL L 185, 17.7.2009, s. 1.

vastaanottamisesta. Kiireellisissä tapauksissa komissio tekee päätöksen 323 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Toteutetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

2. Siinä määrin kuin se on tarpeen maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen kieltää sisäisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

III LUKU

Vienti

I jakso

Vientitodistukset

267 artikla

Vientitodistukset

1. Rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan vientitodistukset, seuraavien alojen yhden tai useamman tuotteen unionista vientiä varten voidaan edellyttää vientitodistuksen esittämistä ottaen huomioon vientitodistusten tarve asianomaisten markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti kyseisten tuotteiden viennin seurannan kannalta:
 - a) vilja;
 - b) riisi;
 - c) sokeri;
 - d) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit liitteessä I olevan VII osan a kohdassa tarkoitetun oliiviöljyn osalta;
 - e) hedelmät ja vihannekset;
 - f) hedelmä- ja vihannesjalosteet;
 - g) viini;
 - h) naudanliha;
 - i) maito ja maitotuotteet;
 - j) sianliha;
 - k) lampaan- ja vuohenliha;
 - l) munat;
 - m) siipikarjanliha;
 - n) maatalousperäinen etyylialkoholi.
2. Edellä 234, 235 ja 236 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

268 artikla

Sirretty säädösvalta

1. Silloin kun on tarpeen kyseisten tuotteiden viennin seurannan kannalta, komissio voi kaupan ja markkinoiden kehityksen sekä asianomaisten markkinoiden tarpeiden huomioon ottamiseksi delegoiduilla säädöksillä
 - a) laatia luettelon 267 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alojen tuotteista, joilta edellytetään vientitodistusta;
 - b) määritellä tapaukset ja tilanteet, joissa vientitodistusta ei edellytetä, ottaen huomioon erityisesti asianomaisten tuotteiden tullioikeudellisen aseman, toimien tarkoituksen, hakijan oikeudellisen aseman ja asianomaiset määrät.
2. Komissio voi vientitodistusjärjestelmän pääelementtien määrittämiseksi delegoiduilla säädöksillä
 - a) määritellä todistuksesta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet, todistuksen oikeudelliset vaikutukset mukaan luettuina vientivelvollisuuden noudattamiseen liittyvän sallitun poikkeaman mahdollisuus ja pakollinen määräpaikan ilmoittaminen;
 - b) vahvistaa säännöt, joita sovelletaan todistuksen siirtämiseen tai tapauksen mukaan siirtoa koskevat rajoitukset;
 - c) vahvistaa säännöt, jotka tarvitaan todistusjärjestelmän luotettavuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi ja sellaisia tilanteita varten, joissa tarvitaan jäsenvaltioiden välistä hallinnollista apua petosten estämiseksi tai selvittämiseksi;
 - d) määrittää tapaukset ja tilanteet, joissa vakuutta ei tarvitse asettaa.

269 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat säännöt mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

- a) hakemusten jättämistä sekä todistusten antamista ja käyttöä;
- b) todistusten voimassaoloaika ja asetettavan vakuuden määrää;
- c) todisteita siitä, että todistuksen käyttöedellytyksiä on noudatettu;
- d) korvaavien todistusten ja kaksoiskappaleiden antamista;
- e) todistusten käsittelyä jäsenvaltioissa ja järjestelmän hallinnon kannalta tarvittavien tietojen vaihtoa.

Ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua annettavat täytäntöönpanosäädökset

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua rajoittaa määriä, joille voidaan myöntää todistus, evätä haetut määrät ja keskeyttää hakemusten jättämisen markkinoiden hallinnoimiseksi silloin kun haetaan suuria määriä.

II JAKSO

VIENTITUET

Vientitukien soveltamisala

1. Jotta vienti olisi maailmanmarkkinanoteerausten ja -hintojen perusteella mahdollista sekä perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyistä sopimuksista johtuvissa rajoissa, mainittujen noteerausten tai hintojen ja unionin hintojen välinen erotus voidaan seuraavien tuotteiden osalta kattaa vientituella:

- a) seuraavien alojen tuotteet, jotka viedään sellaisenaan:
 - i) vilja;
 - ii) riisi;
 - iii) sokeri liitteessä I olevan III osan b, c, d ja g kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta;
 - iv) naudanliha;
 - v) maito ja maitotuotteet;
 - vi) sianliha;
 - vii) munat;
 - viii) siipikarjanliha;
- b) edellä a alakohdan i, ii, iii, v ja vii alakohdassa luetellut tuotteet, jotka viedään liitteissä XVII ja XVIII lueteltuina tavaroina.

Kun kyse on liitteessä XVII olevassa IV osassa lueteltuina tuotteina vietävistä maidosta ja maitotuotteista, vientitukia voidaan myöntää ainoastaan liitteessä I olevan XVI osan a–e ja g kohdassa luetelluille tuotteille.

2. Vientituki tuotteille, jotka viedään liitteissä XVII ja XVIII lueteltuina jalostettuina tavaroina, ei saa olla suurempi kuin samojen, sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituki.
3. Tiettyjen viljasta saatavien alkoholipitoisten juomien valmistuksen erityispiirteiden, pitkä kypsytysaika mukaan luettuna, huomioon ottamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä antaa säännöksiä, jotka koskevat tuotteiden ja toimijoiden vientitukikelpoisuutta, erityisesti tuotteiden määritelmiä ja ominaisuuksia, sekä kertoimien vahvistamista vientitukien laskemiseksi asianomaisten tuotteiden kypsytysprosessin huomioon ottamiseksi.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet mukaan luettuina 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kansallisiin tarkastuksiin liittyvät tekniset ja menettelyvaatimukset.
5. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua vahvistaa kertoimen tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituen mukauttamiseksi.

272 artikla

Vientituen jakaminen

Määrät, jotka voidaan viedä vientituella, myönnetään noudattamalla menetelmää, joka:

- a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon unionin viennin tehokkuus ja rakenne, aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää kyseessä olevien toimijoiden ja etenkin suurten ja pienten toimijoiden välillä;
- b) on toimijoille hallinnollisesti kevein, kun hallinnolliset vaatimukset otetaan huomioon;
- c) estää kaikenlaisen syrjinnän kyseessä olevien toimijoiden välillä.

273 artikla

Vientituen vahvistaminen

1. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla unionissa. Se voi vaihdella määräpaikan mukaan, erityisesti jos maailmanmarkkinatilanne, tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset tai perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat velvoitteet niin edellyttävät.
2. Neuvosto hyväksyy vientitukien vahvistamista koskevat toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Vientituen myöntäminen

1. Edellä 271 artiklan 1 kohdan a alakohdassa luetelluille sellaisenaan vietäville tuotteille voidaan myöntää tukea vain hakemuksesta ja esittämällä asianmukainen vientitodistus.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa vientitukea tai tapauksen mukaan asianomaiseen tarjousmenettelyyn perustuvaa vientitukea ja eriytetyn tuen osalta vientitukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan
 - a) todistuksessa mainittuun määräpaikkaan; tai
 - b) tapauksen mukaan todelliseen määräpaikkaan, jos se ei ole sama kuin todistuksessa mainittu määräpaikka, jolloin sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin vientitodistuksessa mainittuun määräpaikkaan sovellettava määrä.

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet tässä kohdassa säädetyn jouston väärinkäytön estämiseksi. Kyseiset toimenpiteet voivat liittyä erityisesti hakemusten jättämismenettelyyn ja viejien pakollisiin ilmoituksiin.

3. Komissio voi päättää delegoiduilla säädöksillä, että vientitodistukset voidaan siitosmunien ja päivänikäisten untuvikkojen kaupan ja kuljetuksen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi myöntää jälkikäteen.
4. Varmistaakseen, että toimijoilla on tasavertainen pääsy perussopimuksen liitteessä I mainittujen tuotteiden ja niistä jalostettujen tuotteiden vientitukiin, komissio voi delegoiduilla säädöksillä päättää soveltaa 1 ja 2 kohtaa tämän asetuksen 271 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tavaroihin.

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän kohtaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet.

5. Komissio voi hyväntekeväisyysjärjestöjen hallinnollisen taakan keventämiseksi myöntää delegoiduilla säädöksillä poikkeuksia 1 ja 2 kohdasta elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien tuotteiden osalta.
6. Vientituki maksetaan, kun esitetään selvitys siitä, että:
 - a) tuotteet on viety unionista;
 - b) tuotteet ovat eriytetyn vientituen tapauksessa saapuneet todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan b alakohdan soveltamista.
7. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa vientitukien myöntämiselle lisäedellytyksiä kaupan vääristymien estämiseksi ja erityisesti säättää, että

- a) vientitukia maksetaan ainoastaan EU:sta peräisin olevista tuotteista;
- b) tuontituotteista maksettavan vientitukien määrän on oltava samansuuruinen kuin tuotaessa kannetut tuontitullit, jos ne ovat pienempiä kuin sovellettava vientituki.

275 artikla

Elävistä eläimistä naudanliha-alalla maksettavat vientituet

1. Naudanliha-alan tuotteiden osalta eläviä eläimiä koskevien vientitukien myöntäminen ja maksaminen edellyttää eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa unionin lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten noudattamista.
2. Jotta viejiä kannustettaisiin noudattamaan eläinten hyvinvointia koskevia edellytyksiä ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkistaa vientitukiin liittyvien varojen moitteettoman käytön silloin kun niiden edellytyksenä on eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattaminen, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä
 - a) säännöksiä, jotka liittyvät eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamiseen unionin tullialueen ulkopuolella sekä sen tarkastamiseen ja siitä raportointiin, riippumattomien kolmansien osapuolten käyttö mukaan luettuna;
 - b) seuraamuksia, jotka liittyvät vientitukien maksamiseen tai takaisinperintään silloin kun eläinten hyvinvointia koskeviin edellytyksiin liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia on jätetty noudattamatta.
3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet.

276 artikla

Vientirajoitukset

Perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten sitoumusten noudattaminen taataan kyseessä oleviin tuotteisiin sovellettavien viiteajanjaksojen osalta myönnettyjen vientitodistusten perusteella. WTO:n maataloussopimuksesta johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viitejakson päätyminen ei vaikuta vientitodistusten voimassaoloon.

277 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan tarjouskilpailuun osallistuessaan, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä ensisijaisen

vaatimuksen todistuksiin liittyvien vakuuksien vapauttamiseksi tarjouskilpailutettujen vientitukien yhteydessä.

2. Toimijoiden ja viranomaisten hallinnollisen taakan keventämiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa kynnysarvot, joiden alittuessa vientitodistuksen esittämistä ei edellytetä, ja määrittää määräpaikat, joiden osalta vientituen esittämisvelvollisuudesta vapauttaminen on perusteltua.
3. Sellaisten käytännön tilanteiden varalta, joissa vientitukiin on täysi tai osittainen tukikelpoisuus, ja jotta toimijat voivat paremmin toimia vientitukihakemuksen jättöpäivän ja vientituen lopullisen maksamisen välisenä aikana, komissio voi delegoiduilla säädöksillä hyväksyä toimenpiteet, jotka koskevat
 - a) jotakin muuta vientituella määriteltyä päivämäärää;
 - b) seuraamuksia, jotka liittyvät vientituen maksamiseen silloin kun todistuksessa mainittu tuotekoodi tai määräpaikka ei vastaa todellista tuotetta tai määräpaikkaa;
 - c) vientitukien ennakkomaksuja, mukaan luettuina vakuuden asettamista ja vapauttamista koskevat edellytykset;
 - d) tarkastuksia ja todisteita silloin kun on epäilyksiä tuotteiden todellisen määräpaikan suhteen, mukaan luettuna mahdollisuus jälleentuontiin unionin tullialueelle;
 - e) määräpaikkoja, joita pidetään unionista vientinä, ja unionin tullialueeseen kuuluvien vientitukikelpoisten määräpaikkojen sisällyttämistä.
4. Sen varmistamiseksi, että vientitukia saavat tuotteet viedään unionin tullialueelta, ja niiden mahdollisen kyseiselle alueelle paluun estämiseksi sekä toimijoiden hallinnollisen taakan keventämiseksi vientituettujen tuotteiden määräraahan saapumista koskevien todisteiden laatimisen ja toimittamisen osalta eriytetyn vientituen tapauksessa komissio voi delegoiduilla säädöksillä hyväksyä toimenpiteet, jotka koskevat
 - a) määräaika, jossa tuotteiden on poistuttava unionin tullialueelta, mukaan luettuna väliaikaisen uuden maahantulon aika;
 - b) käsittelyjä, jotka vientituetuille tuotteille saa tehdä kyseisenä ajanjaksona;
 - c) todistetta määräpaikkaan saapumisesta eriytetyn vientituen tapauksessa;
 - d) vientikynnyksiä ja edellytyksiä, joilla viejät voidaan vapauttaa tällaisen todisteen esittämisestä;
 - e) edellytyksiä, joilla riippumattomat kolmannet osapuolet hyväksyvät todisteen määräpaikkaan saapumisesta eriytetyn vientituen tapauksessa.
5. Komissio voi eri alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä erityisvaatimuksia ja -edellytyksiä toimijoille ja vientitukikelpoisille tuotteille.

6. Komissio voi jalostusteollisuuden kehitykseen mukautumisen mahdollistamiseksi muuttaa delegoiduilla säädöksillä liitettä XVII ottaen huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1216/2009⁴⁴ 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut perusteet.
7. Varmistaakseen vientitukiedellytysten osalta tasavertaisen kohtelun perussopimuksen liitteessä I mainittujen tuotteiden ja niistä jalostettujen tuotteiden viejien kesken komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa 274 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan soveltamissäännöt 271 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1216/2009 säännökset.

278 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti

- a) sellaisten vietävissä olevien määrien uudelleenjakamista, joita ei ole myönnetty eikä käytetty;
- b) vientitukien ja kaikkien muiden vientitoimiin liittyvien taloudellisten suoritusten maksuun oikeuttavien toimien toteuttamista ja säännönmukaisuutta, fyysiset ja asiakirjatarkastukset mukaan luettuina;
- c) 271 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita.

III JAKSO

VIENTIKIINTIÖN HALLINNOINTI MAITO- JA MAITOTUOTEALALLA

279 artikla

Kolmansien maiden avaamien tariffikiintiöiden hallinnointi

1. Jos perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyssä sopimuksessa määrätään jonkin kolmannen maan maidon ja maitotuotteiden osalta avaaman tariffikiintiön hallinnoinnista kokonaan tai osittain, komissio voi delegoiduilla säädöksillä hyväksyä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sovellettavaa kiintiötä käytetään asianomaisen kansainvälisen sopimuksen tavoitteiden mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tariffikiintiöitä on hallinnoitava tavalla, jolla vältetään kaikenlainen kyseessä olevien toimijoiden välinen syrjintä ja varmistetaan kyseisen kiintiön tarjoamien mahdollisuuksien täysipainoinen hyödyntäminen soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä, niiden yhdistelmää tai jotain muuta asianmukaista menetelmää:

⁴⁴ EUVL L 328, 15.12.2009, s. 10.

- a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä ("ensin tullutta palveliaan ensin" -periaate);
 - b) menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä ("samanaikaisen tarkastelun menetelmä");
 - c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset/uudet toimijat -menetelmä").
3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tämän jakson mukaisesti avattujen kiintiöiden hallinnoimiseksi tarvittavat säännökset.
 4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua säännökset, jotka koskevat menettelyn hallinnointia
 - a) sen varmistamiseksi, että tämän jakson mukaisesti avatuissa kiintiöissä käytettävissä olevia määriä ei ylitetä;
 - b) käyttämättömien määrien uudelleenjakamiseksi.

IV JAKSO

ERITYISTUONTIKOHTELU KOLMANSISSA MAISSA

280 artikla

Erityistuontikohtelun kolmannessa maassa saavien tuotteiden todistukset

1. Vietäessä tuotteita, jotka unionin perussopimuksen 218 artiklan nojalla tekemien sopimusten mukaisesti voivat saada erityiskohtelun tuonnissa kolmanteen maahan, jos tiettyjä edellytyksiä noudatetaan, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava pyynnöstä ja asianmukaisten tarkastusten jälkeen asiakirja, jolla todistetaan edellytysten täyttyminen.
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki 1 kohtaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet.

V JAKSO

ELÄVIÄ KASVEJA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

281 artikla

Viennin vähimmäishinnat

1. Kunkin CN-koodiin 0601 10 kuuluvan elävien kasvien alan tuotteen markkinoiden kehittymisen huomioon ottamiseksi kolmansiin maihin vientiä varten voidaan vuosittain vahvistaa yksi tai useampi vähimmäishinta hyvissä ajoin ennen

markkinointikautta. Neuvosto hyväksyy vähimmäishintojen vahvistamista koskevat toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Tällaisten tuotteiden vienti on sallittu ainoastaan, jos se tapahtuu yhtä suureen tai korkeampaan hintaan kuin kyseiselle tuotteelle vahvistettu vähimmäishinta.

2. Komissio hyväksyy kaikki 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan liittyvät tarvittavat hallinnolliset toimenpiteet täytäntöönpanosäädöksillä ottaen huomioon perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyistä sopimuksista johtuvat velvoitteet.

VI JAKSO

ULKOINEN JALOSTUS

282 artikla

Ulkoisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

1. Jos unionin markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä ulkoisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan keskeyttää täytäntöönpanosäädöksillä osittain tai kokonaan ulkoisen jalostusmenettelyn käytön vilja-, riisi-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudanliha-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha- sekä siipikarja-alojen tuotteiden osalta. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Kiireellisissä tapauksissa komissio tekee päätöksen 323 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Toteutetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

2. Siinä määrin kuin se on tarpeen maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen kieltää ulkoisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

IV OSA

KILPAILUSÄÄNNÖT

I LUKU

Yrityksiin sovellettavat säännöt

283 artikla

Perussopimuksen 101–106 artiklan soveltaminen

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perussopimuksen 101–106 artiklaa sekä niiden soveltamista koskevia säännöksiä sovelletaan kaikkiin perussopimuksen 101 artiklan 1 kohdassa ja 102 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantoa tai kauppaa, jollei tämän asetuksen 284, 285, 286 [ja 287] artiklasta muuta johdu.

284 artikla

Poikkeukset

1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 283 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka kuuluvat olennaisena osana kansalliseen markkinajärjestelyyn tai jotka ovat tarpeen perussopimuksen 39 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Erityisesti perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisiin yksittäisen jäsenvaltion maataloustuottajien, tuottajien yhteenliittymien tai tällaisten yhteenliittymien muodostamien liittojen sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa tai myyntiä taikka maataloustuotteiden yhteisten varastointi-, käsittely- tai jalostuslaitosten käyttöä sikäli kuin niihin ei sisälly velvoitetta noudattaa määrättyjä hintoja, jollei komissio totea, että kilpailu tällöin estyy tai että perussopimuksen 39 artiklassa mainittujen tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu.

2. Jollei Euroopan unionin tuomioistuimen toimivallasta tutkia komission päätöksiä muuta johdu, ainoastaan komissiolla on toimivalta, sen jälkeen kun se on kuullut jäsenvaltioita ja niitä yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä, joita asia koskee, sekä muita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden kuulemista se pitää tarpeellisena, ratkaista, mitkä sopimukset, päätökset ja menettelyt täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset. Tässä tarkoituksessa komissio tekee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean apua päätöksen, joka julkaistaan.

Komissio tekee kyseisen ratkaisun joko omasta aloitteestaan taikka jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisen yrityksen tai yritysten yhteenliittymän pyynnöstä, jota asia koskee.

3. Julkaistaessa 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös on mainittava asianosaisten nimet ja päätöksen pääasiallinen sisältö. Siinä on otettava huomioon yritysten perustellut edut niiden liikesalaisuuksien suojan suhteen.

285 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niihin hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tavoitteena on tämän asetuksen 210 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttaminen.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos
 - a) sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle;
 - b) komissio ei ole kahden kuukauden kuluessa tarvittavien tietojen saamisesta todennut täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun komitean apua sopimusten, päätösten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa.
3. Sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei voida panna täytäntöön ennen 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettun määräajan päättymistä.
4. Seuraavien sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen katsotaan olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa:
 - a) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista unionissa;
 - b) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa;
 - c) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisten organisaatioiden toimilla pyritään;
 - d) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka merkitsevät hintojen vahvistamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten toimien soveltamista, joita toimialakohtaiset organisaatiot toteuttavat unionin erityissääntöjen mukaisesti;
 - e) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.

5. Jos komissio toteaa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan jälkeen, että 1 kohdan soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty, se tekee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Komission päätöstä voidaan soveltaa aikaisintaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle järjestölle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai on väärinkäyttänyt 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuotena annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimuksen kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa lausunnon yhteensopimattomuudesta.

286 artikla

Tupakka-alan sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tupakka-alan hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön tämän asetuksen 210 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tavoitteet, edellyttäen että

- a) sopimuksista ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle;
- b) komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa tarvittavien tietojen saamisesta todennut täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua mainittujen sopimusten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan ristiriidassa unionin kilpailusääntöjen kanssa.

Sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei saa panna täytäntöön mainitun kolmen kuukauden jakson aikana.

2. Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat on julistettava unionin kilpailusääntöjen vastaisiksi seuraavissa tapauksissa:

- a) ne voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista unionin sisällä;
- b) ne voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa;
- c) ne voivat luoda kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisen organisaation toimenpiteellä pyritään;
- d) ne sisältävät hintojen tai kiintiöiden vahvistamisen, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimenpiteitä, joita toimialakohtaiset organisaatiot toteuttavat unionin sääntöihin sisältyvien erityisten säännösten soveltamiseksi;

- e) ne voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua kyseisten tuotteiden merkittävältä osalta.
3. Jos komissio toteaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan jälkeen, että tämän luvun soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty, se tekee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Kyseistä päätöstä voidaan soveltaa aikaisintaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle järjestölle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai on väärinkäyttänyt 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

[287 artikla

Maito- ja maitotuotealan sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niihin hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tavoitteena on tämän asetuksen 210 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttaminen.
2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan vain, jos
 - a) sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle;
 - b) komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa kaikkien vaadittavien yksityiskohtaisten tietojen saamisesta todennut täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua näiden sopimusten, päätösten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan unionin kilpailusääntöjen vastaisia.
3. Sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei voida panna täytäntöön ennen 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä.
4. Seuraavien sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen katsotaan olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa:
 - a) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista unionissa;
 - b) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa;
 - c) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä ja jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisten organisaatioiden toimilla pyritään;

- d) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, joihin sisältyy hintojen vahvistaminen;
 - e) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.
5. Jos komissio toteaa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan jälkeen, että 1 kohdan soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty, se tekee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Komission päätöstä voidaan soveltaa aikaisintaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle järjestölle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai on väärinkäyttänyt 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuotena annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimuksen kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa lausunnon yhteensopimattomuudesta.]

288 artikla

Tupakka-alan sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen sitova vaikutus toimialakohtaisiin organisaatioihin kuulumattomiin toimijoihin

1. Tupakka-alan toimialakohtaiset organisaatiot voivat pyytää, että niiden tietyistä sopimuksista tai yhdenmukaistetuista menettelytavoista tehdään rajoitetuksi ajaksi sitovia niiden jäsenistön edustamiin ammattialoihin kuulumattomille saman talouden alan yksittäisille toimijoille tai näiden ryhmille alueella, jolla ne harjoittavat toimintaansa.

Sääntöjen laajennuksen soveltamiseksi toimialakohtaisten organisaatioiden on edustettava vähintään kahta kolmasosaa kyseisestä tuotannosta ja/tai kaupasta. Jos ehdotettu sääntöjen laajennus koskee useampaa aluetta, toimialakohtaisten organisaatioiden on osoitettava, että niillä on vähimmäisedustavuus jokaisella jäsenistönsä edustamalla ammattialalla jokaisella niistä alueista, joille niiden toiminta ulottuu.

2. Sääntöjen, joiden soveltamisalan laajentamista pyydetään, on pitänyt olla voimassa vähintään vuoden ja niiden on liityttävä johonkin seuraavista tavoitteista:
- a) tuotannon ja markkinoiden tuntemus;
 - b) vähimmäislaatujen määrittely;
 - c) ympäristönsuojelun vaatimukset täyttävien viljelymenetelmien käyttö;
 - d) pakkaamista ja tarjontamuotoa koskevien vähimmäisvaatimusten määrittely;

- e) varmennettujen siementen käyttö ja tuotteiden laadun valvonta.
3. Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen edellyttää hyväksyntää, jonka komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua.

289 artikla

Sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio voi 285, 286, [287] ja 288 artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina tiedoksiantamista ja julkaisemista koskevat säännöt.

II LUKU

Valtiontukisäännöt

290 artikla

Perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklan soveltaminen

Perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

Perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot suorittavat tämän asetuksen mukaisesti ja joista säädetään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä II olevan I osaston III luvun IV a jakson III alajaksossa ja 37–41 artiklassa, 108, 111, 114, 117, 120, 123, 128 ja 148 artiklassa, 291 artiklan 2 kohdassa ja 292–297 artiklassa sekä tämän asetuksen II osan I osaston IV luvun VII jaksossa. Kuitenkin 136 artiklan 4 kohdan osalta vain perussopimuksen 108 artiklaa ei sovelleta.

291 artikla

Maito- ja maitotuotealaa koskevat erityissäännökset

1. Jollei perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, kielletään tuet, joiden määrä vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I olevassa XVI osassa lueteltujen tuotteiden hinnan tai määrän perusteella.

Kielletään myös kansalliset toimenpiteet, joilla sallitaan tämän asetuksen liitteessä I olevassa XVI osassa lueteltujen tuotteiden hintojen tasaaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää maitoalan tuottajille 31 päivään maaliskuuta 2014 asti valtiontukea vuosittain yhteensä 55 prosenttia asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyistä ylärajasta mainitun asetuksen 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti myönnetyn unionin tuen lisäksi. Mainitun asetuksen 69 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisen unionin tuen ja valtiontuen yhteismäärä ei saa kuitenkaan missään tapauksessa ylittää 69 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua ylärajaa.

292 artikla

Suomea ja Ruotsia koskevat erityissäännökset

Suomi ja Ruotsi voivat komission täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua antamalla suostumuksella myöntää tukea porojen ja porotuotteiden (CN-koodit ex 0208 ja ex 0210) tuotantoon ja kaupan pitämiseen sikäli kuin niistä ei aiheudu perinteisten tuotantotasojen lisäystä.

Sokerialaa koskevat erityissäännökset

Jäsenvaltiot, jotka alentavat asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä III 20 päivänä helmikuuta 2006 vahvistettua sokerikiintiötään yli 50 prosenttia, voivat myöntää väliaikaista valtiontukea ajanjaksona, jona sokerijuurikkaan viljelijöille tarkoitettua siirtymäkauden tukea maksetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 93 artiklan mukaisesti. Komissio tekee kyseessä olevan jäsenvaltion hakemuksesta päätöksen tätä toimenpidettä varten käytettävissä olevan valtiontuen kokonaismäärästä täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean apua.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu väliaikainen tuki ei saa Italian osalta olla yli 11 euroa markkinointivuotta ja sokerijuurikastonnia kohden, ja se on myönnettävä sokerijuurikkaan viljelijöille ja sokerijuurikkaiden kuljetuksiin.

Suomi saa myöntää sokerijuurikkaan viljelijöille tukea enintään 350 euroa hehtaaria ja markkinointivuotta kohden.

Kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle markkinointivuonna tosiasiallisesti myönnetty valtiontuen määrä 30 päivän kuluessa kunkin markkinointivuoden päättymisestä.

Saksan alkoholimonopolia koskevat erityissäännökset

[Tämän asetuksen 290 artiklan toisessa kohdassa olevaa poikkeusta sovelletaan tukeen, jota Saksa myöntää kansallisen alkoholimonopolinsa, jäljempänä 'monopoli', puitteissa tuotteille, joita monopoli pitää jatkojalostuksen jälkeen kaupan perussopimuksen liitteessä I mainittuna maatalousperäisenä etyylialkoholina. Poikkeusta sovelletaan vain 31 päivään joulukuuta 2017, se ei rajoita perussopimuksen 108 artiklan 1 kohdan ja 108 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen soveltamista, ja sen edellytyksenä on seuraavien säännösten noudattaminen:

- a) monopolinalaisen tukea saavan etyylialkoholin kokonaistuotannon on vähennyttävä asteittain vuoden 2011 enimmäismäärästä 600 000 hehtolitraa 420 000 hehtolitraan vuonna 2012 ja 240 000 hehtolitraan vuonna 2013, ja se voi olla enintään 60 000 hehtolitraa vuodessa ajanjaksolla 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2017, jolloin monopolin on lakattava olemasta olemassa;
- b) tukea saavien sinettitisolaamoiden tuotannon on vähennyttävä asteittain vuoden 2011 540 000 hehtolitrasta 360 000 hehtolitraan vuonna 2012 ja 180 000 hehtolitraan vuonna 2013. Kaikkien sinettitisolaamojen on irtauduttava monopolista viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Monopolista irtaantuville sinettitisolaamoille myönnetään korvauksena 257,50 euroa hehtolitralta nominaalisia tislausoikeuksia sovellettavassa Saksan lainsäädännössä säädetyssä tarkoituksessa. Kyseinen korvaava tuki on myönnettävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Se voidaan kuitenkin maksaa useina erinä, joista viimeinen on maksettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017;

- c) monopolista voidaan myöntää tukea pientislaamoille, joille määritellään tuotannon vakiomäärä, tislaamojen käyttäjille ja hedelmäosuuskuntien tislaamoille 31 päivään joulukuuta 2017 saakka, jos tukea saava tuotanto ei ylitä 60 000:ta hehtolittraa vuodessa;
- d) tuen, joka maksetaan 1 päivän tammikuuta 2011 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana, kokonaismäärä voi olla enintään 269,9 miljoonaa euroa, ja tuen, joka maksetaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana, kokonaismäärä voi olla enintään 268 miljoonaa euroa; ja
- e) Saksan on vuosittain ennen 30 päivää kesäkuuta toimitettava komissiolle edellisvuotta koskeva kertomus monopolin toiminnasta ja sen puitteissa myönnetystä tuesta. Komissio toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Lisäksi vuosina 2013–2016 toimitettaviin vuosikertomuksiin on sisällyttävä asteittaista luopumista koskeva vuosisuunnitelma pientislaamoille, joille määritellään tuotannon vakiomäärä, tislaamojen käyttäjille ja hedelmäosuuskuntien tislaamoille.]

295 artikla

Perunoita koskevat erityissäännökset

Jäsenvaltiot voivat jatkaa nykyisten järjestelmien mukaisen valtiontuen maksamista CN-koodiin 0701 kuuluvien tuoreiden tai jäähdytettyjen perunoiden tuotannon ja kaupan osalta 31 päivään joulukuuta 2011.

296 artikla [Poistetaan 31.12.2010 jälkeen]

Hedelmä- ja vihannesalaa koskevat erityissäännökset

Jäsenvaltiot voivat hedelmä- ja vihannesalan osalta maksaa valtiontukea 31 päivään joulukuuta 2010 asti seuraavin edellytyksin:

- a) valtiontukea maksetaan ainoastaan hedelmien ja vihannesten tuottajille, jotka eivät ole hyväksytyt tuottajaorganisaation jäseniä ja jotka allekirjoittavat hyväksytyt tuottajaorganisaation kanssa sopimuksen, jossa ne sitoutuvat soveltamaan kyseisen tuottajaorganisaation kriisinehkäisy- ja -hallintatoimenpiteitä;
- b) tällaisille tuottajille maksettavan tuen määrä on enintään 75 prosenttia kyseisen tuottajaorganisaation jäsenten saaman unionin tuen määrästä; ja
- c) kyseinen jäsenvaltio toimittaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 valtiontuen tehokkuudesta ja toimivuudesta selvityksen, jossa arvioidaan erityisesti, missä määrin sillä on tuettu alan järjestelyä. Komissio tarkastelee selvitystä ja päättää asianmukaisten ehdotusten tekemisestä.

Kansallinen tislautuki kriisitapauksessa

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää viinintuottajille 1 päivästä elokuuta 2012 alkaen kansallista tukea viinin vapaaehtoista tai pakollista tislaamista varten perustelluissa kriisitapauksissa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuen on oltava suhteellista ja mahdollistettava kriisin ratkaisu.
3. Jäsenvaltiossa käytävissä olevien tukien kokonaismäärä tietyinä vuotena ei tällaisen tuen osalta saa ylittää 15:tä prosenttia liitteessä X vahvistetuista kutakin jäsenvaltiota varten kyseisenä vuotena käytävissä olevista kokonaismäärärahoista.
4. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua tukea, on toimitettava asianmukaisesti perusteltu ilmoitus komissiolle. Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua, hyväksytäänkö toimenpide ja voidaanko tukea myöntää.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.
6. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet.

V OSA

USEITA TAI YKSITTÄISIÄ ALOJA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Useita aloja koskevat erityissäännökset

I JAKSO

HÄIRIÖT MARKKINOILLA

298 artikla

Sisämarkkinahintoihin liittyvät häiriöt

Jollei 300 artiklasta muuta johdu, komissio voi reagoidakseen tehokkaasti markkinahäiriöiden uhkiin hyväksyä kiireellisessä menettelyssä annetuilla delegoiduilla säädöksillä tarvittavat toimenpiteet seuraavissa tilanteissa, jos kyseiset tilanteet näyttävät jatkuvan, minkä vuoksi markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä:

- a) sokeri-, humala-, naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote- sekä lampaan- ja vuohenliha-alan tuotteiden osalta, jos minkä tahansa kyseisen tuotteen unionin markkinahinta nousee tai laskee merkittävästi;
- b) sianliha-, muna- ja siipikarjanliha-alan tuotteiden sekä oliiviöljyn osalta, jos minkä tahansa kyseisen tuotteen unionin markkinahinta nousee merkittävästi.

299 artikla

Maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen aiheuttamat häiriöt

Jos yhden tai useamman vilja-, riisi-, sokeri- ja maito- tai maitotuotealan tuotteen maailmanmarkkinanoteeraukset tai -hinnat saavuttavat tason, joka häiritsee tai uhkaa häiritä tuotteiden saatavuutta unionin markkinoilla, ja jos tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena ja huononevan, eikä 300 artiklasta muuta johdu, komissio voi reagoidakseen tehokkaasti markkinahäiriöiden uhkiin hyväksyä kiireellisessä menettelyssä annetuilla delegoiduilla säädöksillä kyseessä olevan alan osalta tarvittavat toimenpiteet. Se voi erityisesti keskeyttää tuontitullien kantamisen kokonaan tai osittain tiettyjen määrien osalta.

300 artikla

Delegoitujen säädösten häiriötilanteissa antamista koskevat edellytykset

Edellä 298 ja 299 artiklassa säädetyt toimenpiteet voidaan toteuttaa:

- a) edellyttäen, että kaikki muut tämän asetuksen nojalla käytettävissä olevat toimenpiteet vaikuttavat riittämättömiltä;
- b) perussopimuksen 218 artiklan 2 kohdan mukaisista sopimuksista aiheutuvia velvoitteita noudattaen.

301 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa kaikki artiklaan 298 ja 299 liittyvät tarvittavat säännöt. Kyseiset säännöt voivat koskea erityisesti menettelyjä, tiedonantoja, teknisiä perusteita sekä jäsenvaltioiden tekemiä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia.

II JAKSO

KERTOMUKSET

302 artikla

Tiettyjä aloja koskevat kertomukset

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen

- (1) joka kolmas vuosi ja ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010[2013] II osan I osaston IV luvun VIII jaksossa vahvistettujen mehiläishoitoalaa koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanosta;
- (2) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 II osan I osaston IV luvun VI jaksossa ja II osan II osaston II luvussa annettujen säännösten täytäntöönpanosta hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden, toimintarahastojen ja toimintaohjelmien osalta;
- (3) viimeistään 31 päivänä elokuuta 2012 128 artiklassa säädetyin kouluhedelmäjärjestelmän soveltamisesta; kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia. Kertomuksessa käsitellään erityisesti sitä, missä määrin järjestelmä on edistänyt moitteettomasti toimivien kouluhedelmäjärjestelmien käyttöönottoa jäsenvaltioissa ja miten järjestelmä on vaikuttanut lasten ruokailutottumusten paranemiseen;
- (4) viimeistään [31 päivänä joulukuuta 2010 ja] viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 markkinatilanteen kehitystä ja sen vaikutuksia maitokiintiöjärjestelmän sujuvan asteittaisen poistamisen edellytyksistä; kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia

ehdotuksia. Lisäksi laaditaan kertomus asetuksen (EY) N:o 510/2006 mukaisella suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen juustojen tuottajille aiheutuvista seurauksista;

- (5) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 138 artiklassa säädettyjen viinialan menekinedistämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta;
- (6) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 viinialasta ottaen erityisesti huomioon uudistuksen täytäntöönpanosta saadut kokemukset.[:]
- [(7) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 17 artiklassa säädetyn unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakeluohjelman soveltamisesta; kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.]
- [(8) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja 31 päivänä joulukuuta 2018 maito- ja maitotuotealan markkinatilanteen kehityksestä ja erityisesti 209 artiklan ensimmäisen kohdan iv alakohdan, 210 artiklan 4 kohdan ja 229, 287, 310 ja 311 artiklan soveltamisesta sekä tuottajille yhteistuotantosopimusten tekemiseksi myönnettävistä mahdollisista kannustimista; kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.]

II LUKU

YKSITTÄISIÄ ALOJA KOSKEVAT ERITYISET SÄÄNNÖKSET

I JAKSO

HUMALA

303 artikla

Humala-alan sopimusten rekisteröinti

1. Kunkin tuottajajäsenvaltion sitä varten nimeämien elinten on rekisteröitävä kaikki unionissa tuotetun humalan toimitusta koskevat sopimukset, jotka on tehty tuottajan tai tuottajaorganisaation ja ostajan välillä.
2. Määrättyjen määrien toimittamista sovittuun hintaan yhtenä tai useampana satokautena koskevia sopimuksia, jotka on tehty ennen asianomaisen ensimmäisen satovuoden 1 päivää elokuuta, pidetään ”etukäteen tehtyinä sopimuksina”. Ne on rekisteröitävä erikseen.
3. Rekisteröinnissä kirjattuja tietoja saa käyttää vain tämän asetuksen soveltamiseksi.
4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä humalan toimitussopimusten rekisteröintiä koskevia sääntöjä.

II JAKSO

VIINI

304 artikla

Viinitilarekisteri ja tuotantokysely

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä viinitilarekisteriä, joka sisältää ajantasaiset tiedot tuotantokyvystä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuus ei koske jäsenvaltioita, joissa 166 artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltaviin viiniköynnöslajikkeisiin kuuluvien viiniköynnösten kokonaispinta-ala on pienempi kuin 500 hehtaaria.
3. Jäsenvaltioiden, joiden tukiohjelmiin sisältyy ”viinitilojen rakenneuudistus- ja uusiin lajikkeisiin siirtymistoimenpide” 139 artiklan mukaisesti, on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä maaliskuuta tuotantokykyään koskeva ajantasainen selvitys viinitilarekisterin perusteella.
4. Komissio voi päättää milloin tahansa 1 päivän tammikuuta 2016 jälkeen, ettei 1, 2 ja 3 kohtaa enää sovelleta.
5. Jotta tuotantokyvyn seuranta ja tarkastaminen olisi jäsenvaltioissa helpompaa, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa sääntöjä, jotka koskevat viinitilarekisterien soveltamisalaa ja laajuutta sekä poikkeuksia.
6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä tietojen tarkastamista koskevia säännöksiä.

305 artikla

Viinialan pakolliset ilmoitukset

1. Viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden tuottajien sekä rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien on ilmoitettava vuosittain toimivaltaisille kansallisille viranomaisille edellisestä sadosta tuotetut määrät.
2. Jäsenvaltiot voivat vaatia viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden kauppiaita ilmoittamaan vuosittain edellisestä sadosta kaupan pidetyt määrät.
3. Rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien sekä kauppiaiden – vähittäiskauppiaita lukuun ottamatta – on vuosittain ilmoitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille hallussaan olevan rypäleen puristemehun ja viinin määrä riippumatta siitä, ovatko ne peräisin kyseisen vuoden vai edellisvuosien sadosta. Kolmansista maista tuodut rypäleen puristemehut ja viinit on mainittava erikseen.

4. Varmistaakseen, että 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tuottajat ja kauppiat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt, jotka koskevat
 - a) pakollisten ilmoitusten sisältöä ja poikkeuksia;
 - b) a alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten sisältöä ja jättämisedellytyksiä sekä poikkeuksia ilmoitusten jättämisvelvollisuudesta;
 - c) seuraamuksia, joita on sovellettava, jos ilmoituksia ei jätetä jäsenvaltioille määräajassa.
5. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä
 - a) vahvistaa edellytykset, jotka liittyvät pakollisissa ilmoituksissa käytettäviin mallilomakkeisiin;
 - b) vahvistaa säännöt, jotka koskevat muiden tuotteiden kuin viinin muuntokertoimia;
 - c) asettaa määräajat pakollisten ilmoitusten jättämiselle;
 - d) vahvistaa säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden tarkastuksia ja raportointia komissiolle.

306 artikla

Saateasiakirjat ja rekisteri viinialalla

1. Viinialan tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen unionissa ainoastaan, jos niiden mukana on virallisesti hyväksytty saateasiakirja.
2. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on ammattinsa harjoittamista varten hallussaan viinialan tuotteita, erityisesti tuottajien, pullottajien, jalostajien ja kauppiaiden, on pidettävä kirjaa edellä mainittujen tuotteiden saapuvista ja lähtevistä eristä.
3. Viinialan tuotteiden kuljetusten ja jäsenvaltioiden niille tekemien tarkastusten helpottamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä
 - a) vahvistaa säännöt, jotka koskevat saateasiakirjaa, sen käyttöä ja poikkeuksia tällaisen asiakirjan käyttövelvollisuudesta;
 - b) vahvistaa edellytykset, joilla saateasiakirjaa voidaan pitää todisteena suojatusta alkuperänimityksestä tai maantieteellisestä merkinnästä;
 - c) vahvistaa säännöt seuraamuksista, joita on sovellettava silloin kun saateasiakirjan osalta esiintyy noudattamatta jättämisä;
 - d) säätää rekisterinpitovelvollisuudesta;

- e) täsmentää, keiden on pidettävä rekisteriä, ja säätää poikkeuksista rekisterinpitovelvollisuuteen;
 - f) säätää toimista, jotka rekisteriin on sisällytettävä;
 - g) vahvistaa säännöt, jotka koskevat saateasiakirjojen ja rekisterien käyttöä.
4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa
- a) säännöt, jotka koskevat rekisterin rakennetta, rekisteriin sisällytettäviä tuotteita, rekistereihin kirjaamisen määräaikoja ja rekisterien päättämistä;
 - b) toimenpiteen, jolla jäsenvaltioiden edellytetään määrittävän hävikeille sallitut enimmäisosuudet;
 - c) yleiset ja siirtymävaiheen säännökset, jotka koskevat rekisterien pitoa;
 - d) säännöt, jotka koskevat saateasiakirjojen ja rekisterien pakollista säilytysaikaa;
 - e) säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden komissiolle toimittamia tiedonantoja;
 - f) säännöt, jotka koskevat ilmeisiä virheitä, ylivoimaisia esteitä ja poikkeuksellisia olosuhteita.

307 artikla

Kansallisten vastuuviranomaisten nimeäminen viinialalla

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi viranomainen, joka on vastuussa siitä, että unionin sääntöjen noudattaminen viinialalla varmistetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen muiden, kansallisten vastuuviranomaisten määrittämistä koskevien säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on erityisesti nimettävä laboratoriot, joilla on lupa suorittaa virallisia määrytyksiä viinialalla. Nimettyjen laboratorioden on oltava testauslaboratorioiden toiminnalle standardissa ISO/IEC 17025 asetettujen yleisten perusteiden mukaisia.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja laboratorioden nimet ja osoitteet. Komissio julkaisee nämä tiedot ja päivittää niitä säännöllisesti.

308 artikla

Tiedonannot ja arviointi viinialalla

1. Kun kyseessä ovat 82 artiklassa tarkoitetut 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen laittomasti istutetut alat, jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman lupaa 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen, sekä alat, jotka on raivattu kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Kun kyseessä on 83 artiklassa tarkoitettu ennen 1 päivää syyskuuta 1998 laittomasti istutettujen alojen pakollinen säännönmukaistaminen, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asianomaisen vuoden 1 päivään maaliskuuta mennessä:
- a) alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa ennen 1 päivää syyskuuta 1998;
 - b) alat, jotka on säännönmukaistettu kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseisessä kohdassa säädetyt maksut sekä kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetty alueellisten istutusoikeuksien keskimääräinen arvo.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2010 mennessä alat, jotka on raivattu 83 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Tässä kohdassa säädettyihin velvoitteisiin ei vaikuta 89 artiklan 1 kohdassa säädetyin uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättyminen 31 päivänä joulukuuta 2015.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä ja ensimmäisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2010 mennessä kertomus II osan I osaston IV luvun VII jaksossa tarkoitettuihin tukiohjelmiinsa kuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanosta edellisellä varainhoitovuonna.

Kertomuksissa on lueteltava ja kuvattava toimenpiteet, joille on myönnetty tukiohjelmissa unionin tukea, ja erityisesti annettava tietoa 138 artiklassa tarkoitettujen menekinedistämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 päivään maaliskuuta 2011 mennessä ja toisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2014 mennessä arviointi tukiohjelman kustannuksista ja tuloksista sekä suunnitelma niiden tehokkuuden parantamiseksi.
5. Komissio voi tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tiedonantoja ja arvioita.

III JAKSO

MAITO JA MAITOTUOTTEET

309 artikla

Maito- ja maitotuotealan myynninedistämismaksu

Rajoittamatta tämän asetuksen 290 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklan soveltamista, jäsenvaltio voi periä kaupan pidetyistä maitomääristä ja maitoa vastaavista tuotemääristä maidontuottajiltaan myynninedistämismaksua rahoittaakseen kulutuksen edistämistä unionissa, maidon ja maitotuotteiden markkinoiden laajentamista ja laadun parantamista koskevia toimenpiteitä.

Pakolliset ilmoitukset maito- ja maitotuotealalla

1. Raakamaidon jalostajien on ilmoitettava kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin kuukauden aikana niille toimitetut raakamaidon määrät.
2. Varmistaakseen kyseisten ilmoitusten hyödyllisyyden ja oikea-aikaisuuden markkinoiden hallintatarkoitusten kannalta komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa tällaisten ilmoitusten kohdetta, sisältöä, muotoa ja toimittamisajankohtaa koskevat säännöt.

311 artikla

Sopimussuhteet maito- ja maitotuotealalla

1. Jos jäsenvaltio päättää, että kustakin raakamaidon toimituksesta tuottajalta raakamaidon jalostajalle on laadittava osapuolten välinen kirjallinen sopimus, sopimuksen on täytettävä 2 kohdassa vahvistetut edellytykset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion on myös päätettävä, että jos raakamaidon toimitus tapahtuu yhden tai useamman kerääjän välityksellä, toimituksen kustakin vaiheesta on oltava tällainen osapuolten välinen sopimus. Tässä tarkoituksessa 'kerääjällä' tarkoitetaan yritystä, joka kuljettaa raakamaidon tuottajalta tai toiselta kerääjältä raakamaidon jalostajalle tai toiselle kerääjälle, ja raakamaidon omistusoikeus siirtyy kussakin tapauksessa.

2. Sopimukseen sovelletaan seuraavaa:
 - a) se on tehtävä ennen toimitusta;
 - b) se on tehtävä kirjallisesti; ja
 - c) siihen on sisällyttävä erityisesti seuraavat tiedot:
 - i) toimituksesta maksettava hinta,
 - jonka on oltava kiinteä ja sopimuksessa vahvistettu, ja/tai
 - joka vaihtelee ainoastaan sopimuksessa mainittujen tekijöiden perusteella; näitä tekijöitä ovat erityisesti markkinaindikaattoreiden perusteella arvioitu markkinatilanteen kehitys, toimitetut määrät ja toimitetun raakamaidon laatu tai koostumus;
 - ii) määrä, joka voidaan toimittaa tai on toimitettava, sekä toimitusten ajankohta;
 - iii) sopimuksen kesto, joka voi olla määräämätön, mutta sopimukseen on tällöin sisällytettävä irtisanomislauseke.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, sopimusta ei vaadita silloin, kun jalostaja, jolle tuottaja toimittaa raakamaidon, on osuuskunta, johon tämä tuottaja kuuluu, ja

kyseisen osuuskunnan perussääntöihin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutukseltaan vastaavat 2 kohdan a, b ja c kohdassa vahvistettuja säännöksiä.

4. Kaikista tuottajan, kerääjän tai jalostajan tekemien raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten näkökohdista, 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettut näkökohdat mukaan luettuina, voidaan vapaasti neuvotella osapuolten kesken.
5. Tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet.]

IV JAKSO

ETYyliALKOHOLI

312 artikla

Tiedonannot etyylialkoholialalla

1. Jäsenvaltioiden on etyylialkoholialan tuotteiden osalta toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:
 - a) maatalousperäisen etyylialkoholin tuotanto hehtolitroina puhdasta alkoholia, eriteltynä alkoholin valmistukseen käytetyn tuotteen mukaan;
 - b) maatalousperäisen etyylialkoholin myynti hehtolitroina puhdasta alkoholia, eriteltynä käyttötarkoituksalan mukaan;
 - c) kyseisessä jäsenvaltiossa edellisen vuoden lopussa käytettävissä olleet maatalousperäisen etyylialkoholin varastot;
 - d) kuluvan vuoden tuotantoa koskevat arviot.

Komissio hyväksyy näiden tietojen toimittamista koskevat säännöt ja erityisesti tietojen toimittamistiheyden ja käyttötarkoituksalojen määrittelyn.

2. Komissio laatii 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja muiden saatavilla olevien tietojen perusteella täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean apua tilaston unionin maatalousperäisen etyylialkoholin markkinoista edellisenä vuonna ja tilastoarvion kuluvalle vuodelle.

Unionin tilasto sisältää myös tietoja muusta kuin maatalousperäisestä etyylialkoholista. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä näiden tietojen täsmällisen sisällön ja menetelmät niiden keräämiseksi.

Tässä kohdassa 'muulla kuin maatalousperäisellä etyylialkoholilla' tarkoitetaan CN-koodeihin 2207, 2208 90 91 ja 2208 90 99 kuuluvia tuotteita, jotka on saatu muusta kuin perussopimuksen liitteessä I luetellusta tietystä maataloustuotteesta.

3. Komissio antaa jäsenvaltioille tiedoksi 2 kohdassa tarkoitettut tilastot ja arviot.

VI OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

313 artikla

Rahoitusta koskevat säännökset

Asetusta (EY) N:o 1290/2005 ja sen soveltamiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan menoihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämistä.

314 artikla

Viinialalla käytettävissä olevien määrien siirtäminen maaseudun kehittämiseen

1. Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja maatalousmarkkinoiden sääntelemiseksi tehtäviä interventiotoimenpiteitä varten 2 kohdassa vahvistetut määrät, jotka perustuvat asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisiin aiempiin menoihin, ovat käytettävissä unionin lisävaroina viinintuotantoalueilla asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti rahoitettavissa maaseudun kehittämissuunnitelmissä toteutettavia toimenpiteitä varten.
2. Seuraavina kalenterivuosina käytettävissä ovat seuraavat määrät:
 - 2010: 82 110 000 euroa,
 - vuodesta 2011 alkaen: 122 610 000 euroa.
3. Edellä olevassa 2 kohdassa vahvistetut määrät jaetaan jäsenvaltioille liitteen XIX mukaisesti.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet.

315 artikla

Toimenpiteet erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteet, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa. Nämä toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajan kuin on ehdottoman välttämätöntä.
2. Komissio toimii 323 artiklan 2 kohdan mukaisesti silloin kuin se on tarpeen ongelman ratkaisemiseksi.

316 artikla

Tiedonvaihto

1. Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen tai markkinoiden seurannan ja analysoinnin ja 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita koskevien kansainvälisten velvoitteiden noudattamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Nämä tiedot voidaan tapauksen mukaan toimittaa kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille tai asettaa niiden saataville tai julkaista.
2. Jotta 1 kohdassa tarkoitettu tietojentoimitus olisi nopeaa, tehokasta, tarkkaa ja kustannustehokasta, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä
 - a) toimitettavien tietojen luonteen ja tyyppin;
 - b) toimitusmenetelmät;
 - c) säännöt, jotka koskevat oikeutta päästä tietoihin tai saataville asetettavia tietojärjestelmiä;
 - d) tietojen julkaisemisedellytykset ja -tavat.
3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä
 - a) säännöt, jotka koskevat tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavien tietojen toimittamista;
 - b) järjestelyt toimitettavien tietojen hallinnoimiseksi sekä säännöt, jotka koskevat tiedonantojen sisältöä, muotoa, aikataulua, toimittamistiheyttä ja määräaikoja;
 - c) järjestelyt, jotka koskevat tietojen ja asiakirjojen toimittamista tai käyttöön saattamista jäsenvaltioiden, kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tai yleisön osalta.

317 artikla

Säännösten kiertämistä koskeva lauseke

Tässä asetuksessa säädettyjä etuuksia ei myönnetä luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joiden osalta on osoitettu, että näiden etuuksien saamiseen vaaditut edellytykset on luotu keinotekoisesti ja tämän asetuksen mukaisten tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityisten säännösten soveltamista.

318 artikla

Tarkastukset, tarkistukset, hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset sekä niistä raportointi

1. Jotta maksujen, seuraamusten ja rangaistusten, joita määrätään tämän asetuksen soveltamisesta johtuvien velvollisuuksien noudattamatta jättämisen vuoksi, ja

järjestelmän joustavan soveltamisen välille saataisiin tasapaino, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä säännöt ja edellytykset, jotka liittyvät seuraaviin:

- a) tuen ulkopuolelle jättäminen, maksujen keskeyttäminen tai tukien tai vientitukien alentaminen erityisesti silloin kun määräaikoja ei ole noudatettu, tuote, koko tai määrä ei ole hakemuksen mukainen, ohjelman arviointia tai tiedonantoa ei ole tehty tai tiedonanto ei pitänyt paikkaansa tai se myöhästyi;
- b) jäsenvaltioille suoritettavien maatalousmenoihin liittyvien maksujen alentaminen silloin kun ylijäämämaksua koskevan maksuosuuden perimisen määräaikoja ei ole noudatettu tai kuukausimaksujen keskeyttäminen silloin kun jäsenvaltio jättää lähettämättä tietoja komissiolle tai lähettää ne myöhässä tai lähettää vääriä tietoja;
- c) kiinteät määrät, jotka tarjouksentekijän on maksettava silloin kun interventiotuotteet eivät ole laatuvaatimusten mukaisia;
- d) tukien takaisin periminen osittain tai kokonaan silloin kun hyväksyminen tai hyväksymissuunnitelma on keskeytetty tai peruutettu tai kun maksuja on suoritettu aiheettomasti;
- e) lisämäärät, lisämaksut tai korot, joita sovelletaan petosten ja sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa ja silloin kun velvollisuuden täyttämisestä ei ole todisteita tai kun ilmoitus on jätetty myöhässä;
- f) lainvastaisesti käytettyjen viinitarhojen raivaus;
- g) vientitukiin, todistuksiin, tarjouksiin tai erityistilanteisiin liittyvien vakuuksien vapauttamiseen sovellettava alennuskerroin silloin kun vakuuden alainen velvollisuus on jätetty osittain tai kokonaan täyttämättä;
- h) jäsenvaltioiden seuraamuksina tai rangaistuksina pidättämät määrät tai niiden osoittaminen unionin talousarvioon;
- i) toimijan tai hakijan sulkeminen julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin, todistusten hakujärjestelmän tai tariffikiintiöjärjestelmien ulkopuolelle silloin kun kyseessä on petos tai on toimitettu vääriä tietoja;
- j) hyväksynnän peruuttaminen tai keskeyttäminen erityisesti silloin kun toimija, tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden liitto, tuottajaryhmä tai toimialakohtainen organisaatio ei noudata tai ei enää täytä vaadittuja edellytyksiä, tiedonantojen tekemättä jättäminen mukaan luettuna;
- k) asianmukaisten kansallisten seuraamusten soveltaminen toimijoihin, jotka osallistuvat kiintiön ylittävään tuotantoon.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti säädetyt maksut, hallinnolliset seuraamukset ja rangaistukset on porrastettava havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädösten avulla seuraavat:

- a) säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden toteuttamia tämän asetuksen soveltamisesta aiheutuvien velvollisuuksien täyttämiseen liittyviä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia;
 - b) menettelyt ja tekniset perusteet, jotka liittyvät 1 kohdassa tarkoitettuihin hallinnollisiin toimenpiteisiin ja seuraamuksiin silloin kun havaitaan minkä tahansa tämän asetuksen soveltamisesta johtuvan velvoitteen noudattamatta jättäminen;
 - c) menettelyt ja perusteet, jotka liittyvät aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintään 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen ja edellytysten osalta;
 - d) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat tehtyjen tarkastusten ja tarkistusten sekä niiden tulosten raportointia;
 - e) säännöt, jotka koskevat tullimenettelyihin liittyvien lisävaatimusten vahvistamista erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 450/2008⁴⁵ säädetyin mukaisesti silloin kun se on tarpeen järjestelmän moitteettoman hallinnon kannalta.
3. Lisäksi komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa alojen mittaamista viinialalla koskevat säännöt tämän asetuksen säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tällaiset säännöt voivat koskea erityisesti tarkistuksia ja sääntöjä, joilla säännellään tarkastusten parantamiseksi toteutettavia erityisiä rahoitusmenettelyjä.

319 artikla

Yhteensopivuus yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa

Jäsenvaltioiden on tämän asetuksen soveltamiseksi viinialalla varmistettava, että 318 artiklassa tarkoitetut hallinto- ja valvontamenettelyt, jotka liittyvät aloihin, ovat yhteensopivia yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa seuraavilta osin:

- a) sähköinen tietokanta;
- b) asetuksen (EY) N:o 73/2009 17 artiklassa tarkoitettu viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;
- c) hallinnolliset tarkastukset.

Menettelyjen on mahdollistettava ongelmaton ja ristiriidaton yhteistoiminta tai tietojenvaihto yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa.

⁴⁵ EUVL L 145, 4.6.2008, s. 1.

VII OSA

TOIMIVALLAN SIIRTO SEKÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Toimivallan siirto ja täytäntöönpanosäännökset

320 artikla

Komission toimivalta

Jollei tässä asetuksessa nimenomaisesti toisin säädetä, silloin kun toimivalta siirretään komissiolle, se toimii

- 321 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, kun kyseessä ovat delegoidut säädökset,
- 321 ja 322 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, kun kyseessä ovat kiireellisessä menettelyssä annetut delegoidut säädökset, ja
- 323 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, kun kyseessä ovat täytäntöönpanosäädökset.

321 artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa tässä asetuksessa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen syyt.

Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään yhdellä kuukaudella.

Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

322 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan viipymättä, ja sitä sovelletaan niin kauan kuin sitä ei ole vastustettu 2 kohdan mukaisesti. Kun tämän artiklan nojalla annettu delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään syyt kiireellisen menettelyn soveltamiselle.
2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa tämän artiklan nojalla annettua delegoitua säädöstä 321 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Siinä tapauksessa säädöksen soveltaminen lakkaa. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

323 artikla

Täytäntöönpanosäädösten komitea

1. [Kun tämän asetuksen nojalla annetaan täytäntöönpanosäädöksiä, komissiota avustaa maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o [xxxx/yyyy] (täydennetään sen jälkeen, kun SEUT-sopimuksen 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja valvontamenettelyjä koskevista yleisistä säännöistä ja periaatteista annettava asetusta, josta keskustellaan parhaillaan Euroopan parlamentissa ja neuvostossa, on hyväksytty) [5] artiklassa säädettyä menettelyä.]
2. Kun kyseessä ovat tämän asetuksen 265, 266 ja 282 artiklassa sekä 315 artiklan 2 kohdassa säädetyt kiireelliset tapaukset, sovelletaan asetuksen (EU) N:o [xxxx/yyyy] [6] artiklassa säädettyä menettelyä.

Komitean työskentelyn järjestäminen

Edellä 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean kokousten järjestämisessä on erityisesti otettava huomioon sen vastuualan laajuus, käsiteltävien kysymysten erityispiirteet sekä tarve saada käyttöön asianmukaista asiantuntemusta.

II LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 922/72.
2. Kumotaan asetus (EY) N:o 1234/2007.

Kuitenkin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a, 113 b, 114, 115 ja 116 artiklaa, 117 artiklan 1–4 kohtaa sekä liitteessä XI a olevan II kohdan toista alakohtaa, liitteessä XI a olevaa IV–IX kohtaa, liitteessä XII olevan IV kohdan 2 alakohtaa, liitteessä XIII olevan VI kohdan toista alakohtaa, liitteessä XIV olevaa A kohtaa, liitteessä XIV olevan B kohdan I alakohdan 2 ja 3 alakohtaa, liitteessä XIV olevan B kohdan III alakohtaa, liitteessä XIV olevaa C kohtaa sekä liitteessä XV olevaa II, III, IV ja VI kohtaa sovelletaan edelleen kyseisten artikloiden soveltamiseksi tämän asetuksen 326 artiklan mukaisesti määritettävään päivämäärään asti.

Lisäksi

- asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 o – 85 x artiklaa ja liitteitä X d ja X e sovelletaan edelleen kyseisten artikloiden soveltamiseksi viinivuoden 2010/2011 loppuun saakka,
 - asetuksen (EY) N:o 1234/2007 84 a, 86–95 a artiklaa, 188 a artiklan 3 ja 4 kohtaa sekä liitteitä X a ja XI sovelletaan edelleen kyseisten artikloiden soveltamiseksi asianomaisten tuotteiden markkinointivuoden 2011/2012 loppuun saakka,
 - asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 w, 103 x ja 103 y artiklaa sekä liitettä XV a sovelletaan edelleen kyseisten artikloiden soveltamiseksi 31 päivään heinäkuuta 2012 saakka.
3. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 1234/2007 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

326 artikla

Kaupan pitämistä koskevien sääntöjen soveltamispäivä

Komissio vahvistaa kaupan pitämistä koskevien sääntöjen soveltamiseen liittyvän oikeusvarmuuden varmistamiseksi delegoiduilla säädöksillä päivämäärän, jona tämän asetuksen 325 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 säännöksiä tai niiden osia lakataan soveltamasta asianomaiseen alaan. Kyseinen päivämäärä on vastaavien kaupan pitämistä koskevien sääntöjen soveltamispäivä, joka vahvistetaan tämän asetuksen II osan II osaston I luvun I jaksossa säädetyillä delegoiduilla säädöksillä.

327 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan siirtymäsäännöt

1. Tämä asetus ei vaikuta tuottajaryhmien, tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksyntään, joka on myönnetty ennen tämän asetuksen voimaantuloa, eikä vireillä oleviin hyväksymissuunnitelmiin tai toimintaohjelmiin.
2. Varmistaakseen, että kaikki asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädetyt järjestelyt säilyvät, komissio voi vahvistaa siirtymäsääntöjä delegoiduilla säädöksillä.

328 artikla

Siirtymäkauden säännöt viinialalla

Varmistaakseen, ettei talouden toimijoille aiheudu haittaa tämän asetuksen voimaantulosta, komissio voi delegoiduilla säädöksillä hyväksyä toimenpiteitä, jotka tarvitaan helpottamaan siirtymistä asetuksissa (EY) N:o 1493/1999 ja (EY) N:o 479/2008 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin.

329 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan [seitsemäntenä] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
[Sen 159 artiklaa sovelletaan kuitenkin [...]/yhdessä vuoden kuluttua voimaantulosta]].
2. Sokerialan osalta II osan I osastoa sovelletaan sokerin markkinointivuoden 2014/2015 päättymiseen asti.

Tämän asetuksen II osan I osaston III luvussa vahvistettuun maidontuotannon rajoittamista koskevaan järjestelmään liittyviä säännöksiä sovelletaan 59 artiklan mukaisesti 31 päivään maaliskuuta 2015.

[Maito- ja maitotuotealan osalta 209 artiklan ensimmäisen kohdan iv alakohtaa, 210 artiklan 4 kohtaa sekä 229, 287, 310 ja 311 artiklaa sovelletaan 30 päivään kesäkuuta 2020.]

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

LUETTELO 1 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUISTA TUOTTEISTA

I osa: Vilja

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat vilja-alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 0709 90 60	Tuore tai jäädytetty sokerimaissi
0712 90 19	Kuivattu sokerimaissi, kokonainen, paloittelu, viipaloitu, rouhittu tai jauhettu, mutta ei enempää valmistettu, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi
1001 90 91	Tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, siemenvilja
1001 90 99	Spelttivehnä, tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00	Kaura
1005 10 90	Maissin, muun kuin hybridimaissin siemenet
1005 90 00	Maissi, ei kuitenkaan siemenvilja
1007 00 90	Durransiemenet, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet, muu vilja
b) 1001 10	Durumvehnä
c) 1101 00 00	Hienot vehnäjauhot sekä vehnän ja rukiin sekajauhot
1102 10 00	Hienot ruisjauhot
1103 11	Vehnärouhe ja karkeat jauhot
1107	Maltaat, myös paahdetut
d) 0714	Maniokki- (kassava-), arrow- ja salepjuuret, maa-artisokat, bataatit ja niiden kaltaiset runsaasti tärkkelystä tai inuliinia sisältävät juuret ja mukulat, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös paloittelut tai pelleteiksi valmistetut; saagoydin
ex 1102	Muut hienot viljajauhot kuin vehnäjauhot tai vehnän ja rukiin sekajauhot:
1102 20	– maissijauho
1102 90	– muut:
1102 90 10	– – ohrajauho
1102 90 30	– – kaurajauho
1102 90 90	– – muu
ex 1103	Viljarouheet, karkeat viljajauhot ja viljapelletit, ei kuitenkaan alanimikkeen 1103 11 vehnä eikä alanimikkeen 1103 19 50 riisi eikä alanimikkeen 1103 20 50 riisipelletit
ex 1104	Muulla tavoin käsitellyt viljanjyvät (esim. kuoritut, valssatut, hiutaleiksi valmistetut, pyöristetetyt, leikatut tai karkeasti rouhitut), ei kuitenkaan nimikkeen 1006 riisi eikä alanimikkeen 1104 19 91 riisihutaleet; viljanjyvien alkiot, kokonaiset, valssatut, hiutaleiksi valmistetut tai jauhetut
1106 20	Nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot
ex 1108	Tärkkelys, inuliini:
	– tärkkelys:
1108 11 00	– – vehnäitärkkelys
1108 12 00	– – maissitärkkelys
1108 13 00	– – perunatarkkelys
1108 14 00	– – maniokkitärkkelys (kassavatarkkelys)
ex 1108 19	– – muu tärkkelys:
1108 19 90	– – – muu

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1702	Muut sokerit, myös kemiallisesti puhdas laktoosi, maltoosi, glukoosi ja fruktoosi (levuloosi), jähmeät; lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät sokerisiirapit; keinotekoinen hunaja, myös luonnonhunajan kanssa sekoitettuna; sokeriväri:
ex 1702 30	– glukoosi ja glukoosisiirappi, joissa ei ole lainkaan fruktoosia tai joissa sitä on vähemmän kuin 20 prosenttia kuivapainosta:
	– – muut:
ex 1702 30 50	– – – valkoisena kiteisenä jauheena, myös yhteenpuristettuna, jossa on vähemmän kuin 99 prosenttia glukoosia kuivapainosta
ex 1702 30 90	– – – muut, joissa on vähemmän kuin 99 prosenttia glukoosia kuivapainosta
ex 1702 40	– glukoosi ja glukoosisiirappi, jossa on vähintään 20 prosenttia, mutta vähemmän kuin 50 prosenttia fruktoosia kuivapainosta, ei kuitenkaan inverttisokeri:
1702 40 90	– – muu
ex 1702 90	– muut, myös inverttisokeri ja muut sokeri- ja sokerisiirappiseokset, joissa on fruktoosia 50 prosenttia kuivapainosta:
1702 90 50	– – maltodekstriini ja maltodekstriinisiirappi
	– – sokeriväri:
	– – – muut:
1702 90 75	– – – – jauheena, myös yhteenpuristettuna
1702 90 79	– – – – muut
2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
ex 2106 90	– muut
	– – lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit:
	– – – muut
2106 90 55	– – – – glukoosi- ja maltodekstriinisiirappi
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut
ex 2303	Tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet, sokerijuurikasjätemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet, rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2303 10	– tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet
2303 30 00	– rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet
ex 2306	Öljykakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa muodostuneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 tai 2305 kuuluvat, jotka ovat peräisin:
	– muut
2306 90 05	– – maissinalkioista
ex 2308	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasvialkuperäiset jätteet sekä kasvialkuperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 40	– Tammenterhot ja hevoskastanjat; hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristejäännös
2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	– koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 11	– – joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106
2309 10 13	90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on
2309 10 31	maitotuotteita
2309 10 33	
2309 10 51	
2309 10 53	

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2309 90	– muut:
2309 90 20	– – yhdistetyn nimikkeistön 23 ryhmän 5 lisähuomautuksessa tarkoitetut tuotteet
	– – muut, myös esiseokset:
2309 90 31	– – – joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja
2309 90 33	2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka
2309 90 41	joissa on maitotuotteita:
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

(¹) Tässä alanimikkeessä 'maitotuotteilla' tarkoitetaan nimikkeisiin 0401-0406 ja alanimikkeisiin 1702 11, 1702 19 ja 2106 90 51 kuuluvia tuotteita.

II osa: Riisi

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat riisialan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 1006 10 21– 1006 10 98	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi), muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
1006 20	Esikuorittu riisi (cargo- eli ruskeariisi)
1006 30	Osittain tai kokonaan hiottu riisi, myös kiillotettu tai lasitettu
b) 1006 40 00	Rikottu riisi
c) 1102 90 50	Riisijauhot
1103 19 50	Riisistä valmistetut rouheet ja karkeat jauhot
1103 20 50	Riisipelletit
1104 19 91	Riisihiutalet
ex 1104 19 99	Valssatut riisinjyvät
1108 19 10	Riisitärkkelys

III osa: Sokeri

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat sokerialan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 1212 91	Sokerijuurikas
1212 99 20	Sokeriruoko
b) 1701	Ruoko- ja juurikassokeri sekä kemiallisesti puhdas sakkaroosi, jähmeä
c) 1702 20	Vaahterasokeri ja vaahterasiirappi
1702 60 95 ja 1702 90 95	Muut sokerit ja sokerisiirapit, lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät, ei kuitenkaan laktoosi tai glukoosi, maltodekstriini ja isoglukoosi
1702 90 71	Sokeriväri, jossa on sakkaroosia vähintään 50 prosenttia kuivapainosta
2106 90 59	Lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit, muut kuin isoglukoosi-, laktoosi-, glukoosi- ja maltodekstriinisiirapit
d) 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglukoosi
e) 1702 60 80 1702 90 80	Inuliinisiirappi
f) 1703	Sokerin erottamisessa ja puhdistamisessa syntyvä melassi
g) 2106 90 30	Maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit
h) 2303 20	Sokerijuurikasjätelmä, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet

IV osa: Kuivattu rehu

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat kuivarehualan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) ex 1214 10 00	– keinotekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit – muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
ex 1214 90 90	– keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita – muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
b) ex 2309 90 99	– sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet – yksinomaan edellä tarkoitettujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäännöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet

V osa: Siemenet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat siemenalan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0712 90 11	Sokerimaissihybridit: – kylvämiseen tarkoitettut
0713 10 10	herneet (<i>Pisum sativum</i>): – kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 20 00	kahviherneet (garbanzot): – kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 31 00	<i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper- tai <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek -lajin pavut: – kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 32 00	Adsukipavut (<i>Phaseolus</i> tai <i>Vigna angularis</i>): – kylvämiseen tarkoitettut
0713 33 10	Tarhapavut (<i>Phaseolus vulgaris</i>): – kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 39 00	Muut pavut: – kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 40 00	Linssit eli kylvövirvilät: – kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 50 00	Härkäpavut (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> ja <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>): – kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 90 00	Muut kuivatut palkokasvit: – kylvämiseen tarkoitettut
1001 90 10	Spelttivehnä: – kylvämiseen tarkoitettu
ex 1005 10	Hybridimaissi, siemenvilja
1006 10 10	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi): – siemenvilja
1007 00 10	Durrahybridit: – kylvämiseen tarkoitettut
1201 00 10	Soijapavut, myös murskatut: – kylvämiseen tarkoitettut
1202 10 10	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuorelliset: – kylvämiseen tarkoitettut
1204 00 10	Pellavansiemenet, myös murskatut: – kylvämiseen tarkoitettut
1205 10 10 ja ex 1205 90 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet, myös murskatut: – kylvämiseen tarkoitettut
1206 00 10	Auringonkukansiemenet, myös murskatut: – kylvämiseen tarkoitettut
ex 1207	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut: – kylvämiseen tarkoitettut
1209	Siemenet, hedelmät ja itiöt, jollaisia käytetään: – kylvämiseen

VI osa: Humala

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat humala-alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1210	Tuoreet tai kuivatut humalantähkät, myös murskatut, jauhetut tai pelleteiksi valmistetut; lupuliini

2. Tämän asetuksen kaupan pitämistä ja kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevia sääntöjä sovelletaan lisäksi seuraaviin tuotteisiin:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1302 13 00	Humalasta saadut kasvimehut ja -uutteet

VII osa: Oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 1509	Oliiviöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1510 00	Muut yksinomaan oliiveista saadut öljyt ja niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, myös näiden öljyjen tai jakeiden ja nimikkeen 1509 öljyjen tai jakeiden sekoitukset
b) 0709 90 31	Tuoreet tai jäädytetyt oliivit, muuhun käyttöön kuin öljyn valmistukseen tarkoitetut
0709 90 39	Muut oliivit, tuoreet tai jäädytetyt
0710 80 10	Oliivit (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), jäädytetyt
0711 20	Oliivit, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina
ex 0712 90 90	Kuivatut oliivit, kokonaiset, paloittellut, viipaloitdut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut
2001 90 65	Oliivit, etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt
ex 2004 90 30	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, jäädytetyt
2005 70	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, muut kuin jäädytetyt
c) 1522 00 31	Rasva-aineiden tai eläin- tai kasvivahojen käsittelyssä syntyneet jätteet, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
1522 00 39	
2306 90 11	Öljykakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet jätetuotteet
2306 90 19	

VIII osa: Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava ja hamppu

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavan ja hampun alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
5301	Pellava, raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; pellavarohditimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)
5302	Hamppu (<i>Cannabis sativa</i> L.), raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; hampपुरohditimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)

IX osa: Hedelmät ja vihannekset

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat hedelmä- ja vihannesalan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0702 00 00	Tuoreet tai jäädytetyt tomaatit
0703	Sipuli, tuoreet tai jäädytetyt kepa-, salotti-, valko- ja purjosipulit sekä muut <i>Allium</i> -sukuiset kasvikset
0704	Tuore tai jäädytetty keräkaali, kukkakaali, kyssäkaali ja lehtikaali sekä niiden kaltainen <i>Brassica</i> -sukuinen syötävä kaali
0705	Tuoreet tai jäädytetyt salaattit (<i>Lactuca sativa</i>) sekä sikurit ja endiivit (<i>Cichorium</i> spp.)
0706	Tuoreet tai jäädytetyt porkkanat, nauriit, punajuuret, kaurajuuret, mukulasellerit, retiisit ja retikat sekä niiden kaltaiset syötävät juuret
0707 00	Tuoreet tai jäädytetyt kurkut
0708	Tuoreet tai jäädytetyt palkokasvit, myös silvityt
ex 0709	Muut tuoreet tai jäädytetyt kasvikset, ei kuitenkaan alanimikkeiden 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 ja 0709 90 60 kasvikset
ex 0802	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat, ei kuitenkaan alanimikkeen 0802 90 20 areca- eli betelpähkinät ja koolapähkinät (colapähkinät)
0803 00 11	Tuoreet jauhobanaanit
ex 0803 00 90	Kuivatut jauhobanaanit
0804 20 10	Tuoreet viikunat
0804 30 00	Ananakset
0804 40 00	Avokadot
0804 50 00	Guavat, mangot ja mangostanit
0805	Tuoreet tai kuivatut sitruhedelmät
0806 10 10	Tuoreet, syötäväksi tarkoitettut viinirypäleet
0807	Tuoreet melonit (myös vesimelonit) ja papaijat
0808	Tuoreet omenat, päärynät ja kvittenit
0809	Tuoreet aprikoosit, kirsikat, persikat (myös nektariinit), luumut ja oratuomenmarjat
0810	Muut tuoreet hedelmät
0813 50 31 0813 50 39	Sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä
0910 20	Sahrami
ex 0910 99	Tuore tai jäädytetty timjami
ex 1211 90 85	Tuore tai jäädytetty basilika, sitruunamelissa, minttu, mäkimeirami (<i>Origanum vulgare</i>), rosmariini, salvia
1212 99 30	Johanneksenleipä

X osa: Hedelmä- ja vihannesjalosteet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat jalostetut hedelmä- ja vihannestuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), ei kuitenkaan alanimikkeen 0710 40 00 sokerimaissi, alanimikkeen 0710 80 10 oliivit eivätkä alanimikkeen 0710 80 59 <i>Capsicum</i> - tai <i>Pimenta</i> -sukuiset hedelmät
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeen 0711 20 oliivit, alanimikkeen 0711 90 10 <i>Capsicum</i> - tai <i>Pimenta</i> -sukuiset hedelmät eikä alanimikkeen 0711 90 30 sokerimaissi
ex 0712	Kuivatut kasvikset, myös paloittellut, viipaloituidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0712 90 05 lämpökuivauksella keinotekoisesti kuivatut perunat, jotka eivät sovellu ihmisravinnoksi, alanimikkeiden ex 0712 90 11 ja 0712 90 19 sokerimaissi eivätkä alanimikkeen ex 0712 90 90 oliivit

0804 20 90	Kuivatut viikunat
0806 20	Kuivatut viinirypäleet
ex 0811	Jäädetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0811 90 95 jäädetyt banaanit

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0812	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäluokassa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 08129098 banaanit
ex 0813	Kuivatut hedelmät, nimikkeisiin 0801–0806 kuulumattomat; tämän ryhmän pähkinöiden tai kuivattujen hedelmien sekoitukset, ei kuitenkaan alanimikkeiden 0813 50 31 ja 0813 50 39 sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä
0814 00 00	Sitrushedelmien ja melonin (myös vesimelonin) kuoret, tuoreet, jäädytetyt, kuivatut tai väliaikaisesti suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäluokassa säilöttyinä
0904 20 10	Kuivatut makeat ja miedot paprikat, murskaamattomat ja jauhamattomat
b) ex 0811	Jäädytetyt hedelmät ja vihannekset, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
ex 1302 20	Pektiiniaineet ja pektiinaatit
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, ei kuitenkaan: <ul style="list-style-type: none"> - alanimikkeen 2001 90 20 <i>Capsicum</i>-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat - alanimikkeen 2001 90 30 sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) - alanimikkeen 2001 90 40 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä - alanimikkeen 2001 90 60 palmunsydämet - alanimikkeen 2001 90 65 oliivit - alanimikkeen ex 2001 90 97 viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat
2002	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt tomaatit
2003	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt sienet ja multasienet (tryffelit)
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 2004 90 10 sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), alanimikkeen ex 2004 90 30 oliivit eivätkä alanimikkeen 2004 10 91 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat.
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen 2005 70 oliivit, alanimikkeen 2005 80 00 sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), alanimikkeen 2005 99 10 <i>Capsicum</i> -sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat eivätkä alanimikkeen 2005 20 10 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat
ex 2006 00	Sokerilla säilötyt (valellut, lasitetut tai kandeeratut) hedelmät, pähkinät, hedelmäkuoret ja muut kasvinosat, ei kuitenkaan alanimikkeiden ex 2006 00 38 ja ex 2006 00 99 sokerilla säilötyt banaanit
ex 2007	Keittämällä valmistetut hillot, hedelmähyttelöt, marmelaatit, hedelmä- ja pähkinäsoseet sekä hedelmä- ja pähkinäpastat, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan: <ul style="list-style-type: none"> - alanimikkeen ex 2007 10 homogenoituiden banaanivalmisteet - alanimikkeiden ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 ja ex 2007 99 97 banaanista valmistetut hillot, hyttelöt, marmelaatit, soseet tai pastat
ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat, ei kuitenkaan: <ul style="list-style-type: none"> - alanimikkeen 2008 11 10 maapähkinävoi - alanimikkeen 2008 91 00 palmunsydämet - alanimikkeen 2008 99 85 maissi - alanimikkeen 2008 99 91 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä - alanimikkeen ex 2008 99 99 viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat - alanimikkeiden ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 ja ex 2008 92 98 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanisekoitukset - alanimikkeiden ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 ja ex 2008 99 99 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanit
ex 2009	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (ei kuitenkaan alanimikkeiden 2009 61 ja 2009 69 viinirypälemehu ja rypäleen puristemehu eikä alanimikkeen ex 2009 80 banaanimehu) ja vihannesmehut, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät

XI osa: Banaanit

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat banaanialan tuotteet:

CN-koodit	Tavaran kuvaus
0803 00 19	Tuoreet banaanit, ei kuitenkaan jauhobanaanit
ex 0803 00 90	Kuivatut banaanit, ei kuitenkaan jauhobanaanit
ex 0812 90 98	Väliaikaisesti säilötyt banaanit
ex 0813 50 99	Sekoitukset, jotka sisältävät kuivattuja banaaneja
1106 30 10	Banaanista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauheet
ex 2006 00 99	Sokerilla säilötyt banaanit
ex 2007 10 99	Homogenoidut banaanivalmisteet
ex 2007 99 39	Banaanista valmistetut hillot, hyyytelöt, marmelaatit, soseet ja pastat
ex 2007 99 50	
ex 2007 99 97	
ex 2008 92 59	Sekoitukset, jotka sisältävät muuten valmistettuja tai säilötyjä banaaneja, lisättyä alkoholia sisältämättömät
ex 2008 92 78	
ex 2008 92 93	
ex 2008 92 98	
ex 2008 99 49	Muuten valmistetut tai säilötyt banaanit
ex 2008 99 67	
ex 2008 99 99	
ex 2009 80 35	Banaanimehut
ex 2009 80 38	
ex 2009 80 79	
ex 2009 80 86	
ex 2009 80 89	
ex 2009 80 99	

XII osa: Viini

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat viinialan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 2009 61 2009 69	Viinirypälemehu (mukaan lukien rypäleen puristemehu ”grape must”)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Muu rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin käymistilassa tai jonka käyminen on pysäytetty muuten kuin alkoholia lisäämällä
b) ex 2204	Tuoreista rypäleistä valmistettu viini, myös väkevöity viini; rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin nimikkeeseen 2009 kuuluva, ei kuitenkaan alanimikkeiden 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 ja 2204 30 98 muu rypäleen puristemehu
c) 0806 10 90	Tuoreet viinirypäleet, muut kuin syötäväksi tarkoitettut
2209 00 11 2209 00 19	Viinietikka
d) 2206 00 10	Piquette (puristejäännöksestä valmistettu viini)
2307 00 11 2307 00 19	Viinisakka
2308 00 11 2308 00 19	Viinirypäleiden puristejäännös

XIII osa: Elävät puut ja muut elävät kasvit, sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet, leikkokukat ja leikkovihreä

Elävien puiden ja muiden elävien kasvien, sipulien, juurien ja niiden kaltaisten tuotteiden, leikkokukkien ja leikkovihreän alalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat kaikki yhdistetyn nimikkeistön 6 ryhmään kuuluvat tuotteet.

XIV osa: Raakatupakka

Raakatupakka-alalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat CN-koodiin 2401 kuuluvat raakatupakka tai valmistamaton tupakka ja tupakanjätteet.

XV osa: Naudanliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat naudanliha-alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	
0102 90 05– 0102 90 79	Elävät, kotieläiminä pidettävät nautaeläimet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
0201	Naudanliha, tuore tai jäädytetty
0202	Naudanliha, jäädytetty
0206 10 95	Pallealiha ja kuveliha, tuore tai jäädytetty
0206 29 91	Pallealiha ja kuveliha, jäädytetty
0210 20	Naudanliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
0210 99 51	Pallealiha ja kuveliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
0210 99 90	Lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe
1602 50 10	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, kypsennettömät; kypsennetyistä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsennettömästä lihasta tai kypsennettömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
1602 90 61	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, kypsennettömät; kypsennetyistä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsennettömästä lihasta tai kypsennettömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
b)	
0102 10	Elävät nautaeläimet, puhdasrotuiset siitoseläimet
0206 10 98	Muut tuoreet tai jäädytetyt nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha, muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Muut jäädytetyt nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha, muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
0210 99 59	Muut suolatut, suolavedessä olevat, kuivatut tai savustetut nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha
ex 1502 00 90	Muiden kuin nimikkeen 1503 nautaeläinten rasva
1602 50 31 ja 1602 50 95	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, muu kuin kypsennettömän lihan tai kypsennettömät muut eläimenosat ja kypsennetyistä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsennettömästä lihasta tai kypsennettömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
1602 90 69	Muut valmisteet ja säilykkeet, joissa on muuta kuin kypsennettömää naudan lihaa tai muita naudanosia, ja kypsennetyistä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsennettömästä lihasta tai kypsennettömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet

XVI osa: Maito ja maitotuotteet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat maito- ja maitotuotealan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 0401	Maito ja kerma, tiivistämätön ja lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön
b) 0402	Maito ja kerma, tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä
c) 0403 10 11– 0403 10 39 0403 9011– 0403 90 69	Kirnapuimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
d) 0404	Hera, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä; muualle kuulumattomat maidon luonnollisista ainesosista koostuvat tuotteet, myös sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
e) ex 0405	Voi ja muut maitorasvat; maidosta valmistetut levitteet, joiden rasvapitoisuus on suurempi kuin 75 mutta pienempi kuin 80 painoprosenttia
f) 0406	Juustot ja juustoaine
g) 1702 19 00	Laktoosi ja laktoosisiirappi, lisättyä maku- tai väriainetta sisältämätön, laktoosipitoisuus vedettömänä laktoosina ilmaistuna vähemmän kuin 99 prosenttia kuiva-aineen painosta
h) 2106 90 51	Maku- tai väriainetta sisältävä laktoosisiirappi
i) ex 2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan: – valmisteet ja rehut, joissa on tuotteita, joihin sovelletaan tätä asetusta suoraan tai asetuksen (EY) N:o 1667/2006 nojalla, lukuun ottamatta valmisteita ja rehuja, joihin sovelletaan tämän liitteen I osaa

XVII osa: Sianliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat sianliha-alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) ex 0103	Elävät siat, kotieläinlajit, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
b) ex 0203	Kesyn sian liha, tuore, jäädytetty tai jäädytetyt
ex 0206	Kesyn sian muut syötävät osat, tuoreet, jäädytetyt tai jäädytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut
ex 0209 00	Siansilava vailla lihaskudosta, sianrasva, sulattamattomat tai muutoin erottamattomat, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
ex 0210	Kesyn sian liha ja kesyä sikaa olevat muut syötävät osat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
1501 00 11 1501 00 19	Sianrasva, myös sianihra (laardi)
c) 1601 00	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä; näihin tuotteisiin perustuvat elintarvikevalmisteet
1602 10 00	Homogenoidut valmisteet lihasta, muista eläimenosista tai verestä
1602 20 90	Muusta eläimenmaksasta kuin hanhen- tai ankanmaksasta valmistetut valmisteet ja säilykkeet
1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11– 1602 49 50	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu kesyn sian lihasta tai kesyä sikaa olevista muista eläimenosista
1602 90 10	Eläimenverestä tehdyt valmisteet
1602 90 51	Muut valmisteet tai säilykkeet, joissa on kesyn sian lihaa tai kesyä sikaa olevia muita eläimenosia
1902 20 30	Täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut, joissa on enemmän kuin 20 painoprosenttia makkaraa ja sen kaltaisia tuotteita, lihaa ja muita eläimenosia (mukaan lukien rasva lajista tai alkuperästä riippumatta)

XVIII osa: Lampaan- ja vuohenliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat lampaan- ja vuohenliha-alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 0104 10 30	Karitsat (enintään vuoden ikäiset)
0104 10 80	Elävät lampaat, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet ja karitsat
0104 20 90	Elävät vuohet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
0204	Lampaan- tai vuohenliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
0210 99 21	Lampaan- ja vuohenliha, luullinen, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
0210 99 29	Lampaan- ja vuohenliha, luuton, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
b) 0104 10 10	Elävät lampaat, puhdasrotuiset siitoseläimet
0104 20 10	Elävät vuohet, puhdasrotuiset siitoseläimet
0206 80 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, tuoreet tai jäähdytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut
0206 90 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, jäädytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut
0210 99 60	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
ex 1502 00 90	Lampaan ja vuohen rasva, muut kuin nimikkeeseen 1503 kuuluvat
c) 1602 90 72	Muut valmisteet ja säilykkeet lampaan- tai vuohenlihasta tai muista lampaan tai vuohen osista, kypsentämättömät
1602 90 74	Kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
d) 1602 90 76	Muut valmisteet ja säilykkeet lampaan- ja vuohenlihasta tai muista lampaan tai vuohen osista, muut kuin kypsentämättömät tai kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
1602 90 78	

XIX osa: Munat

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat muna-alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 0407 00 11	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt
0407 00 19	
0407 00 30	
b) 0408 11 80	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, muut kuin ihmisravinnoksi soveltumattomat
0408 19 81	
0408 19 89	
0408 91 80	
0408 99 80	

XX osa: Siipikarjanliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat siipikarjanliha-alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 0105	Elävä siipikarja eli kanat, ankat, hanhet, kalkkunat ja helmikanat
b) ex 0207	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha ja muut syötävät osat, tuoreet, jäähdetyt tai jäädytetyt, ei kuitenkaan c alakohtaan kuuluva maksa
c) 0207 13 91	Siipikarjan maksa, tuore, jäähdetty tai jäädytetty
0207 14 91	
0207 26 91	
0207 27 91	
0207 34	
0207 35 91	
0207 36 81	
0207 36 85	
0207 36 89	
0210 99 71	Siipikarjan maksa, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
0210 99 79	
d) 0209 00 90	Siipikarjanrasva, sulattamaton tai muutoin erottamaton, tuore, jäähdetty, jäädytetty, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
e) 1501 00 90	Siipikarjanrasva
f) 1602 20 10	Hanhen- tai ankanmaksa, muulla tavalla valmistettu tai säilötty
1602 31	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha tai muut eläimen osat, muulla tavalla valmistetut tai säilöttyt
1602 32	
1602 39	

XXI osa: Muut tuotteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0101	Elävät hevoset, aasit, muulit ja muuliaasit:
0101 10	– puhtasrotuiset siitoseläimet:
0101 10 10	– – hevoset ^(a)
0101 10 90	– – muut
0101 90	– muut:
	– – hevoset:
0101 90 19	– – – muut kuin teuraseläimet
0101 90 30	– – aasit
0101 90 90	– – muulit ja muuliaasit
ex 0102	Elävät nautaeläimet:
ex 0102 90	– muut kuin puhtasrotuiset siitoseläimet:
0102 90 90	– – muut kuin kotieläinlajit
ex 0103	Elävät siat:
0103 10 00	– puhtasrotuiset siitoseläimet ^(b)
	– muut:
ex 0103 91	– – paino pienempi kuin 50 kg:
0103 91 90	– – – muut kuin kotieläinlajit
ex 0103 92	– – paino vähintään 50 kg

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0103 92 90	– – muut kuin kotieläinlajit
0106	Muut elävät eläimet
ex 0203	Sianliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty:
	– tuore tai jäähdytetty:
ex 0203 11	– – ruhot ja puoliruhot:
0203 11 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 12	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0203 12 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 19	– – muut:
0203 19 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– jäädytetty:
ex 0203 21	– – ruhot ja puoliruhot:
0203 21 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 22	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0203 22 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 29	– – muut:
0203 29 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0205 00	Aasin-, muulin- tai muuliaasinliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty:
ex 0206	Naudan, sian, lampaan, vuohen, hevosen, aasin, muulin ja muuliaasin muut syötävät osat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytettyt:
ex 0206 10	– nautaa, tuoreet tai jäähdytetyt:
0206 10 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	– nautaa, jäädytettyt:
ex 0206 22 00	– – maksa:
	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
ex 0206 29	– – muut:
0206 29 10	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
ex 0206 30 00	– sikaa, tuoreet tai jäähdytetyt:
	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	– – muut:
	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– sikaa, jäädytettyt:
ex 0206 41 00	– – maksa:
	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	– – – muut:
	– – – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0206 49 00	– – muut:
	– – – kesyä sikaa:
	– – – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	– – – muut
ex 0206 80	– muut, tuoreet tai jäähdytetyt:
0206 80 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	– – muut:
0206 80 91	– – – hevosta, aasia, muulia tai muuliaasia
ex 0206 90	– muut, jäädytettyt:
0206 90 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	– – muut:
0206 90 91	– – – hevosta, aasia, muulia tai muuliaasia
0208	Muu liha ja muut syötävät eläimenosat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytettyt

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0210	Liha ja muut syötävät eläimenosat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut; lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho tai jauhe:
	– sianliha:
ex 0210 11	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0210 11 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0210 12	– – kylki ja kuve (lihaskudosta sisältävä silava) sekä niiden palat:
0210 12 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0210 19	– – muut:
0210 19 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– muut, myös lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe:
0210 91 00	– – kädellistä nisäkästä
0210 92 00	– – valasta, delfiiniä ja pyöriäistä (<i>Cetacea</i> -lahkon nisäkästä); manaattia ja merilehmää eli dugongia (<i>Sirenia</i> -lahkon nisäkästä)
0210 93 00	– – matelijaa (myös käärmettä ja kilpikonaa)
ex 0210 99	– – muu:
	– – – liha:
0210 99 31	– – – – poronliha
0210 99 39	– – – – muu
	– – – muut eläimenosat:
	– – – – muuta kuin kesyä sikaa, nautaa, lammasta ja vuohta
0210 99 80	– – – – muu kuin siipikarjan maksa
ex 0407 00	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt:
0407 00 90	– muut kuin siipikarjan munat
ex 0408	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:
	– munankeltuainen:
ex 0408 11	– – kuivattu:
0408 11 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumaton ^(d)
ex 0408 19	– – muu:
0408 19 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumaton ^(d)
	– muut:
ex 0408 91	– – kuivatut:
0408 91 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumattomat ^(d)
ex 0408 99	– – muut:
0408 99 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumattomat ^(d)
0410 00 00	Eläinperäiset syötävät tuotteet, muualle kuulumattomat
0504 00 00	Eläinten (muiden kuin kalan) suolet, rakot ja vatsat, kokonaisina tai paloina, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
ex 0511	Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet:
0511 10 00	– naudan siemenneste
	– muut:
ex 0511 99	– – muut:
0511 99 85	– – – muu
ex 0709	Muut tuoreet tai jäädytetyt kasvikset:
ex 0709 60	– <i>Capsicum</i> - tai <i>Pimenta</i> -sukuiset hedelmät:
	– – muut:
0709 60 91	– – – – <i>Capsicum</i> -sukuiset hedelmät, kapsasiinin tai <i>Capsicum</i> in alkoholipitoisten oleoresiinin valmistukseen tarkoitettut ^(e)
0709 60 95	– – – haihtuvien öljyjen ja resinoidien teolliseen valmistukseen tarkoitettut ^(e)
0709 60 99	– – – muut

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0710	Jäädetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
ex 0710 80	– muut kasvikset:
0710 80 59	– – <i>Capsicum</i> - tai <i>Pimenta</i> -sukuiset hedelmät:
ex 0711	– – – muut kuin makeat tai miedot paprikat
ex 0711 90	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
0711 90 10	– muut kasvikset; kasvissekoitukset:
ex 0713	– – kasvikset:
ex 0713 10	– – – – <i>Capsicum</i> - tai <i>Pimenta</i> -sukuiset hedelmät, ei kuitenkaan makeat ja miedot paprikat
0713 10 90	Kuivattu, silvitty palkovilja, myös kalvoton tai halkaistu
ex 0713 20 00	– herneet (<i>Pisum sativum</i>):
ex 0713 31 00	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 32 00	– kahviherneet (garbanzot):
ex 0713 33	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
0713 33 90	– pavut (<i>Vigna</i> spp. ja <i>Phaseolus</i> spp.):
ex 0713 39 00	– – <i>Vigna mungo</i> (L) Hepper- tai <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek -lajin pavut:
ex 0713 40 00	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 50 00	– – Adskipavut (<i>Phaseolus</i> tai <i>Vigna angularis</i>):
ex 0801	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0802	– – tarhapavut (<i>Phaseolus vulgaris</i>):
ex 0802 90 20	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0804	– – muut:
ex 0804 10 00	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0904	– Linssit eli kylvövirvilät:
ex 0905 00 00	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0906	– härkäpavut (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> ja <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
ex 0907 00 00	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0908	– muut:
ex 0909	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0910	Tuoreet tai kuivatut kookos-, para- ja cashewpähkinät, myös kuorettomat
ex 1106	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat:
1106 10 00	– muut:
ex 1106 30	– – areca- eli betelpähkinät ja koolapähkinät (colapähkinät)
1106 30 90	Tuoreet tai kuivatut taatelit, viikunat, ananakset, avokadot, guavat, mangot ja mangostanit:
ex 0904	– taatelit
0905 00 00	Tee, myös maustettu
0906	<i>Piper</i> -sukuinen pippuri; kuivatut, murskatut tai jauhetut <i>Capsicum</i> - tai <i>Pimenta</i> -sukuiset hedelmät; ei kuitenkaan alanimikkeen 0904 20 10 makeat tai miedot paprikat
0907 00 00	Vanilja
0908	Kaneli ja kanelinnuput
0909	Mausteneilikka (hedelmät, kukannuput ja kukkavarret)
ex 0910	Muskottipähkinä, muskottikukka ja kardemumma
ex 1106	Aniksen, tähtianiksen, fenkolin (saksankuminan), korianterin, roomankuminan tai kuminan hedelmät ja siemenet; katajanmarjat
1106 10 00	Inkivääri, kurkuma, laakerinlehdet, curry ja muut mausteet timjamia ja saframia lukuun ottamatta
ex 1106 30	Nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta, nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe; 8 ryhmän tuotteista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe:
1106 30 90	– nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta valmistetut
	– 8 ryhmän tuotteista valmistetut:
	– – muista kuin banaaneista valmistetut

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 1108	Tärkkelys; inuliini:
1108 20 00	– Inuliini
1201 00 90	Soijapavut, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1202 10 90	Paahattamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuorelliset, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1202 20 00	Paahattamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuoritut, myös murskatut
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Pellavansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1205 10 90 ja	Rapsin- ja rypsinsemiä, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 1205 90 00	
1206 00 91	Auringonkukansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1206 00 99	
1207 20 90	Puuvillansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 40 90	Seesaminsienet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 50 90	Sinapinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 91 90	Unikonsienet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 99 91	Hampunsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 1207 99 97	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1208	Öljysiemen- ja öljyhedelmäjauhot, ei kuitenkaan sinappijauho
1211	Kasvit ja kasvinosat (myös siemenet ja hedelmät), jollaisia käytetään pääasiallisesti hajusteisiin, farmaseuttisiin tuotteisiin, hyönteisten ja sienitautien torjunta-aineisiin tai niiden kaltaisiin tuotteisiin, tuoreet tai kuivatut, myös paloittelut, murskatut tai jauhetut, lukuun ottamatta CN-koodiin ex 1211 90 85 kuuluvia, tämän liitteen IX osassa lueteltuja tuotteita
ex 1212	Johanneksenleipä, merilevät ja muut levät, sokerijuurikas ja sokeriruoko, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös jauhetut; hedelmänkivet ja -sydämet sekä muut kasvituotteet (myös paahattamattomat juurisikurin <i>Cichorium intybus sativum</i> juuret), jollaisia käytetään pääasiallisesti ihmisravinnoksi, muualle kuulumattomat:
ex 1212 20 00	– merilevät ja muut levät, jollaisia käytetään pääasiallisesti farmaseuttisiin tuotteisiin ja ihmisravinnoksi
	– muut:
ex 1212 99	– – muu kuin sokeriruoko:
1212 99 41 ja	– – – johanneksenleivän siemenet
1212 99 49	
ex 1212 99 70	– – – muut, ei kuitenkaan juurisikurin juuret
1213 00 00	Valmistamattomat oljet ja akanat, myös silputut, jauhetut, puristetut tai pelleteiksi valmistettut
ex 1214	Lantut, rehujuurikkaat ja muut rehujuuret, heinä, sini- eli rehumailanen (alfalfa), apila, esparsetti, rehukaali, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, myös pelleteiksi valmistettut:
ex 1214 10 00	– Keinotekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta valmistettut tai muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistettut
ex 1214 90	– muut:
1214 90 10	– – rehujuurikkaat, lantut ja muut rehujuuret
ex 1214 90 90	– – muut, ei kuitenkaan:
	– keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita
	– muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
ex 1502 00	Nautaeläinten, lampaan tai vuohen rasva, muut kuin nimikkeeseen 1503 kuuluvat:
ex 1502 00 10	– muuhun teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettu, ei kuitenkaan luista ja jätteistä saatu rasva (°)
1503 00	Laardisteariini, laardiöljy, oleosteariini, oleomargariini ja taliöljy, emulgoimattomat, sekoittamattomat tai muutoin valmistamattomat
1504	Kala- ja merinisäkäsrasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, myös puhdistettut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1507	Soijaöljy ja sen jakeet, myös puhdistettut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1508	Maapähkinäöljy ja sen jakeet, myös puhdistettut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1511	Palmuöljy ja sen jakeet, myös puhdistettut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1512	Auringonkukka-, saflori- ja puuvillansiemenöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistettut, mutta kemiallisesti muuntamattomat

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1513	Kookos- (kopra-), palmunydin- ja babassuöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1514	Rapsi-, rypsi- ja sinappiöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
ex 1515	Muut kasvirasvat ja rasvaiset kasviöljyt (ei kuitenkaan alanimikkeen 1515 90 11 jojobaöljy) sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
ex 1516	Eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, osittain tai kokonaan hydratut, vaihtoesteröidyt, uudelleen esteröidyt tai elaidinoidut, myös puhdistetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeen 1516 20 10 hydrattu risiiniöljy (opaalivaha)
ex 1517	Margariini; syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen ja öljyjen jakeista, muut kuin nimikkeen 1516 syötävät rasvat ja öljyt sekä niiden jakeet, eivät kuitenkaan alanimikkeitä 1517 10 10, 1517 90 10 ja 1517 90 93
1518 00 31 1518 00 39	Rasvaisten kasviöljyjen seokset, nestemäiset, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettut (°)
1522 00 91	Öljyjen pohjasakat; neutralointimassa (soap-stock), rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivahojen käsittelyssä syntyneet, eivät kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
1522 00 99	Muut rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivahojen käsittelyssä syntyneet jätteet, eivät kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
ex 1602	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä: – siasta valmistetut:
ex 1602 41	– – kinkku ja sen palat:
1602 41 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 42	– – lapa ja sen palat:
1602 42 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 49	– – muut, myös sekavalmisteet:
1602 49 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 90	– muut, myös eläimenverestä tehdyt valmisteet: – – muut kuin eläimenverestä tehdyt valmisteet:
1602 90 31	– – – riistasta tai kanista valmistetut – – – muut: – – – – muut kuin sellaiset, joissa on kesyn sian lihaa tai kesyä sikaa olevia muita eläimenosia: – – – – – muut kuin sellaiset, joissa on nautanlihaa tai nautaa olevia muita eläimenosia:
1602 90 99	– – – – – muut kuin lampaasta tai vuohesta valmistetut
1603 00	Lihasta, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista saadut uutteen ja mehut
1801 00 00	Kaakaopavut, kokonaiset tai rouhitut, ra'at tai paahdetut
1802 00 00	Kaakaonkuoret ja -kalvot sekä muut kaakaonjätteet
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat:
ex 2001 90	– muut:
2001 90 20	– – <i>Capsicum</i> -sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
ex 2005 99	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2005 99 10	– – <i>Capsicum</i> -sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat
ex 2206	Muut käymisen avulla valmistetut juomat (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoitukset sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholittomien juomien sekoitukset, muualle kuulumattomat:
2206 00 31– 2206 00 89	– muu kuin piquette
ex 2301	Lihasta, muista eläimenosista, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut ihmisravinnoksi soveltumattomat jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet:
2301 10 00	– lihasta tai muista eläimenosista valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan tai palkoviljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2302 50 00	– palkoviljasta peräisin olevat
2304 00 00	Öljyakut ja muut soijaöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut
2305 00 00	Öljyakut ja muut maapähkinäöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut
ex 2306	Öljyakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 tai 2305 kuuluvat, ei kuitenkaan CN-alanimikeet 2306 90 05 (Öljyakut ja muut maissinalkioiden erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet) ja 2306 90 11 ja 2306 90 19 (Öljyakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet)
ex 2307 00	Viinisakka; raaka viinikivi:
2307 00 90	– raaka viinikivi
ex 2308 00	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasvialkuperäiset jätteet sekä kasvialkuperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 90	– muut kuin viinirypäleiden puristajäännös, tammenterhot ja hevostakanjat sekä hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristajäännös
ex 2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	– koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 90	– – muut kuin sellaiset, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita
ex 2309 90	– muut:
2309 90 10	– – kala- tai merinisäkseliimavesi
	– – muut, myös esiseokset:
ex 2309 90 91– 2309 90 99	– – – muut kuin sellaiset, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita, ei kuitenkaan – sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet – yksinomaan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristajäännöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet
(^a)	Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. neuvoston direktiivi 94/28/EY (EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66); komission päätös 93/623/ETY (EYVL L 298, 3.12.1993, s. 45)).
(^b)	Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. neuvoston direktiivi 88/661/ETY (EYVL L 382, 31.12.1988, s. 36); neuvoston direktiivi 94/28/EY (EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66); komission päätös 96/510/ETY (EYVL L 210, 20.8.96, s. 53)).
(^c)	Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1) 291–300 artikla ja myöhemmät muutokset).
(^d)	Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava yhdistetyn nimikkeistön johdantomääräysten II osaston F kohdassa vahvistettuja edellytyksiä.

LIITE II

LUETTELO TUOTTEISTA, JOILLE ON VAHVISTETTU 1 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTUA ERITYISTOIMENPITEITÄ

I osa: Maatalousperäinen etyylialkoholi

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat etyylialkoholialan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2207 10 00	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia, saatu perussopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista
ex 2207 20 00	Denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta, saatu perussopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista
ex 2208 90 91 ja ex 2208 90 99	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia, saatu perussopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista

2. Tuontitodistuksia koskevaa III osan II luvun I jaksoa ja kyseisen osan III luvun I jaksoa sovelletaan myös CN-koodiin 2208 kuuluviin yli kahden litran astioissa oleviin maatalousperäisestä etyylialkoholista saatuihin tuotteisiin, joilla on kaikki I kohdassa kuvatun etyylialkoholin ominaisuudet.

II osa: Mehiläistuotteet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat mehiläishoitoalan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0409	Luonnonhunaja
ex 0410 00 00	Syötävä emoaine ja kittivaha
ex 0511 99 85	Muu kuin syötävä emoaine ja kittivaha
ex 1212 99 70	Siitepöly
ex 152190	Mehiläisvaha

III osa: Silkkiäistoukat

Silkkiäistoukkien osalta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat CN-koodiin ex 0106 90 00 kuuluvat silkkiäistoukat ja CN-koodiin ex 0511 99 85 kuuluvat silkkiäismunat.

LIITE III

2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT

I osa: Riisialan määritelmät

- I. Ilmaisut ”paddy- eli raakariisi”, ”esikuorittu riisi”, ”osittain hiottu riisi”, ”kokonaan hiottu riisi”, ”lyhytjyväinen riisi”, ”keskipitkäjyväinen riisi”, ”luokan A tai B pitkäjyväinen riisi” ja ”rikkoutuneet riisinjyvät” määritellään seuraavasti:
1. a) ”Paddy- eli raakariisillä” tarkoitetaan riisiä, jossa on ulkokuori jäljellä vielä puimisen jälkeen.
 - b) ”Esikuoritulla riisillä” tarkoitetaan raakariisiä, josta ainoastaan ulkokuori on poistettu. Esimerkkejä tämän määritelmän riiseistä ovat riisit, joiden kaupalliset nimet ovat ”ruskeariisi”, ”cargoriisi”, ”loonzain” ja ”riso sbramoto”.
 - c) ”Osittain hiotulla riisillä” tarkoitetaan raakariisiä, josta on poistettu ulkokuori, osa alkiota sekä siemenkalvon uloimmat kerrokset kokonaan tai osittain, mutta ei sisempiä kerroksia.
 - d) ”Kokonaan hiotulla riisillä” tarkoitetaan raakariisiä, josta on poistettu ulkokuori, siemenkalvon ulko- ja sisäkerrokset kokonaisuudessaan, koko alkio, kun kyseessä on pitkä- tai keskipitkäjyväinen riisi, tai ainakin osa siitä, kun kyseessä on lyhytjyväinen riisi, mutta jossa enintään 10 prosenttiin jyivistä voi jäädä pitkittäisiä valkeita juovia.
 2. a) ”Lyhytjyväisellä riisillä” tarkoitetaan riisiä, jonka jyvien pituus on enintään 5,2 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on alle 2.
 - b) ”Keskipitkäjyväisellä riisillä” tarkoitetaan riisiä, jonka jyvien pituus on yli 5,2 millimetriä ja enintään 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on enintään 3.
 - c) ”Pitkäjyväisellä riisillä” tarkoitetaan:
 - i) luokka A: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on yli 2 ja alle 3,
 - ii) luokka B: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on vähintään 3.
 - d) ”Jyvien mittauksella” tarkoitetaan jyvien mittausta, joka suoritetaan kokonaan hiotulla riisillä seuraavan menetelmän mukaan:
 - i) otetaan edustava näyte erästä,
 - ii) lajitellaan näyte siten, että mittaus voi tapahtua kokonaisista jyivistä, mukaan lukien surkastuneet jyvät,

- iii) suoritetaan kaksi mittausta, joissa molemmissa 100 jyvää, ja lasketaan keskiarvo,
 - iv) määritetään tulos millimetreinä yhden desimaalin tarkkuudella pyöristettynä.
3. 'Rikkoutuneilla riisinjyvillä' tarkoitetaan jyvänpalasia, joiden pituus on enintään 3/4 kokonaisen jyvän keskipituudesta.

II. Muut kuin laadultaan moitteettomat jyvät ja rikkoutuneet riisinjyvät määritellään seuraavasti:

- A. "'Kokonaisilla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joiden kärjestä on poistettu ainoastaan osa, riippumatta kullekin jalostusasteelle tyypillisistä ominaisuuksista.
- B. 'Leikatuilla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joiden koko kärki on poistettu.
- C. 'Rikkoutuneilla jyvillä tai jyvänpalasilla' tarkoitetaan jyviä, joista on poistettu kärkeä suurempi osa. Rikkoutuneet riisinjyvät koostuvat:
 - suurista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään puolet jyvän pituudesta mutta jotka eivät muodosta kokonaista jyvää),
 - keskikokoisista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään neljännes jyvän pituudesta mutta jotka eivät saavuta "suurten rikkoutuneiden riisinjyvien" vähimmäiskokoa),
 - hienoista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on alle neljänneksen jyvän pituudesta mutta jotka eivät läpäise seula, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä),
 - palasista (jyvän pienet palaset tai hiukkaset, joiden on läpäistävä seula, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä); palasiin sisältyvät myös haljenneet jyvät (jyvien palaset, jotka ovat syntyneet jyvän haljettua pitkittäin).
- D. 'Vihreillä jyvillä' tarkoitetaan jyviä, jotka eivät ole täysin kypsyneitä.
- E. 'Jyvillä, joissa on luonnollisia epämuodostumia' tarkoitetaan jyviä, joissa on periytyviä tai periytymättömiä luonnollisia epämuodostumia, verrattuna lajikkeelle tyypillisiin morfologisiin ominaisuuksiin.
- F. 'Liitumaisilla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joiden pinnasta vähintään kolme neljäsosaa näyttää himmeältä ja jauhomaiselta.
- G. 'Punajuovaisilla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joissa on voimakkuudeltaan ja sävyltään erilaisia punaisia pitkittäisiä juovia, jotka aiheutuvat siemenkalvon jäänteistä.
- H. 'Täplikkäillä jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joissa on tumma, tarkkarajainen, melko säännöllisen muotoinen pieni ympyrä; täplikkäinä jyvänä pidetään

lisäksi jyviä, joiden pinnassa on ohuita mustia juovia; juovilla ja täplillä ei saa olla keltaista tai tummaa kehää.

- I. 'Laikukkailla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joiden pinnan luonnollinen väri on selvästi muuttunut pienellä alueella; laikut voivat olla erivärisiä (mustahkoja, punertavia, ruskeita); laikkaina pidetään myös syviä mustia juovia. Jos laikkujen väri (musta, vaaleanpunainen, punaruskea) on voimakkuudeltaan sellainen, että se näkyy heti ja jos laikku peittää vähintään puolet jyvistä, jyviä on pidettävä keltaisina jyvinä.
- J. 'Keltaisilla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joiden luonnollinen väri on muuttunut kokonaan tai osittain sitruunankeltaisen tai oranssinkeltaisen eri sävyiksi muulla tavalla kuin kuivaamalla.
- K. 'Kellanuskeilla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joiden koko pinnan väri on tasaisesti hieman muuttunut muulla tavalla kuin kuivaamalla; jyvien väri on muuttunut vaalean kullankeltaiseksi.

II osa: Sokerialan määritelmät

1. 'Valkoisella sokerilla' tarkoitetaan maustamatonta ja värjäämätöntä sokeria, johon ei ole lisätty muita aineita ja jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on vähintään 99,5 prosenttia.
2. 'Raakasokerilla' tarkoitetaan maustamatonta ja värjäämätöntä sokeria, johon ei ole lisätty muita aineita ja jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on pienempi kuin 99,5 prosenttia.
3. 'Isoglukoosilla' tarkoitetaan tuotetta, joka on valmistettu glukoosista tai sen polymeereista ja jossa on kuivapainosta määritettynä vähintään 10 prosenttia fruktoosia.
4. 'Inuliinisiirapilla' tarkoitetaan tuotetta, joka on saatu välittömästi inuliinin tai oligofruktoosien hydrolyysillä ja joka sisältää kuiva-aineesta laskettuna vähintään 10 prosenttia vapaassa muodossa olevaa fruktoosia tai sakkaroosiksi laskettuna ja ilmoitettuna sokeri/isoglukoosiekvivalenteina. Komissio voi muuttaa tätä määritelmää, jotta vältetään markkinarajoituksia, jotka koskevat inuliinikuituvalmistajan inuliinisiirappikiintiön ulkopuolella valmistamia lievästi makeuttavia tuotteita;
5. 'Kiintiösokerilla', 'kiintiöisoglukoosilla' tai 'kiintiöinuliinisiirapilla' tarkoitetaan sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tietyinä markkinointivuonna asianomaisen yrityksen kiintiön rajoissa.
6. 'Teollisuudelle tarkoitettulla sokerilla' tarkoitetaan sokerimäärää, joka tuotetaan tietyinä markkinointivuonna, joka ylittää 5 kohdassa tarkoitettun sokerimäärän ja joka on tarkoitettu teollisuuden käyttöön jonkin 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun tuotteen valmistukseen.
7. 'Teollisuudelle tarkoitettulla isoglukoosilla' tai 'teollisuudelle tarkoitettulla inuliinisiirapilla' tarkoitetaan isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tietyinä markkinointivuonna ja joka on tarkoitettu teollisuuden käyttöön jonkin 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun tuotteen valmistukseen.
8. 'Ylijäämänsokerilla', 'ylijäämäisoglukoosilla' tai 'ylijäämäinuliinisiirapilla' tarkoitetaan sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tietyinä markkinointivuonna ja joka ylittää asianomaisen 5, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettun määrän.
9. 'Kiintiösokerijuurikkaalla' tarkoitetaan kiintiösokeriksi jalostettavia sokerijuurikkaita.
10. 'Toimitussopimuksella' tarkoitetaan myyjän ja yrityksen tekemää sopimusta ja sitoumusta toimittaa sokerijuurikasta sokerin valmistukseen.
11. 'Toimialakohtaisella sopimuksella' tarkoitetaan jotain seuraavista:
 - a) kansallisten yritysten järjestöjen ryhmittymän ja kansallisten myyjien järjestöjen ryhmittymän unionin tasolla ennen toimitussopimusten tekemistä tekemä sopimus;

- b) yritysten tai asianomaisen jäsenvaltion hyväksymän yritysten järjestön ja asianomaisen jäsenvaltion hyväksymän myyjien järjestön ennen toimitussopimusten tekemistä tekemä sopimus;
- c) jollei a tai b alakohdassa tarkoitettua sopimusta ole, yhtiö- tai osuuskuntaoikeuteen liittyvät määräykset siinä määrin kuin ne koskevat yhtiön osakkeenomistajien tai jäsenten tai sokeria valmistavan osuuskunnan sokerijuurikkaiden toimittamista;
- d) jollei a tai b alakohdassa tarkoitettua sopimusta ole, ennen toimitussopimusten tekemistä toteutuneet järjestelyt, jos järjestelyn hyväksyvät myyjät toimittavat vähintään 60 prosenttia kaikista yrityksen ostamista sokerijuurikkaista, jotka on tarkoitettu sokerinvalmistukseen yhdessä tai useammassa tehtaassa.
12. 'Päätoimisella puhdistamolla' tarkoitetaan tuotantoyksikköä,
- jonka ainoa toiminta on tuodun ra'ian ruokosokerin puhdistaminen,
 - joka puhdisti markkinointivuonna 2004/2005 vähintään 15 000 tonnia tuotua raakaa ruokosokeria.

III osa: Humala-alan määritelmät

1. 'Humalalla' tarkoitetaan köynnösmäisen humalan (*Humulus lupulus*) (emikasvin) kuivattuja kukintoja, joita kutsutaan myös tähkiksi; näissä kellanvihreissä soikeissa kukinnoissa on kukkaperä, ja niiden suurin halkaisija vaihtelee 2 ja 5 senttimetrin välillä;
2. 'Humalajauheella' tarkoitetaan humalasta jauhamalla saatua tuotetta, joka sisältää humalan kaikki luonnolliset osat.
3. 'Lupuliinipitoisella humalajauheella' tarkoitetaan tuotetta, joka on saatu humalasta jauhamalla sen jälkeen kun siitä on mekaanisesti poistettu osa lehdistä, varsista, suojuslehdistä ja kukkavarsista.
4. 'Humalauutteella' tarkoitetaan humalasta tai humalajauheesta uuttamalla saatuja tiivistettyjä tuotteita.
5. 'Humalatuotteiden seoksella' tarkoitetaan kahden tai useamman 1–4 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden seosta.

IV osa: Viinialalla sovellettavat määritelmät

Viiniköynnöksiin liittyvät määritelmät

1. 'Raivauksella' tarkoitetaan kaikkien viiniköynnösten täydellistä poistamista viiniköynnöstä kasvavalta alalta.
2. 'Istutuksella' tarkoitetaan vartettujen tai varttamattomien viinitaimien tai viinitaimien osien lopullista istuttamista rypäleiden tuotantoa tai emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatusta varten.

3. 'Uudelleenvarttamisella' tarkoitetaan jo kertaalleen vartetun viiniköynnöksen varttamista.

Tuotteeseen liittyvät määritelmät

4. 'Tuoreella viinirypäleellä' tarkoitetaan viiniköynnöksestä saatavaa kypsää tai jopa hieman kuivunutta hedelmää, jota käytetään viiniyttämässä ja joka voidaan murskata tai puristaa tavanomaisilla viinikellarimenetelmillä ja joka voi saada aikaan luonnollisen alkoholikäymisen.
5. 'Tuoreella rypäleen puristemehulla, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia', tarkoitetaan tuotetta,
- a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 ja enintään 15 tilavuusprosenttia;
 - b) joka valmistetaan lisäämällä käymättömään rypäleen puristemehuun, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia ja joka on peräisin yksinomaan 166 artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltävistä rypälelajikkeista,
 - i) joko viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,
 - ii) tai puhdistamatonta viinin tislaamisesta saatua tuotetta, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta enintään 80 tilavuusprosenttia.
6. 'Viinirypälemehulla' tarkoitetaan käymätöntä mutta käymiskykyistä nestemäistä tuotetta, joka
- a) käsitellään siten, että se on valmis nautittavaksi sellaisenaan;
 - b) saadaan tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta tai laimentamalla. Jos se saadaan laimentamalla, se on laimennettava väkevöidystä tai tiivistetystä rypäleen puristemehusta.

Viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

7. 'Tiivistetyllä viinirypälemehulla' tarkoitetaan sokeriväriä sisältämätöntä viinirypälemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypälemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen niin, että refraktometrin, jota käytetään erikseen säädettävän menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetyn viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

8. 'Viinisakalla' tarkoitetaan jäännöstä,
- a) joka jää viiniä sisältävien säiliöiden pohjalle käymisen jälkeen, varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen;

- b) joka tulee a alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista;
 - c) joka jää rypäleen puristemehua sisältävien säiliöiden pohjalle varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen; tai
 - d) joka tulee c alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista.
9. 'Rypäleiden puristejäännöksellä' tarkoitetaan tuoreiden rypäleiden puristamisesta tulevaa jäännöstä, joka on käynyt tai käymätön.
10. 'Puristejäännöksestä valmistetulla viinillä (piquette)' tarkoitetaan tuotetta, joka saadaan
- a) vedessä maseroidun käyttämättömän puristejäännöksen käymisestä; tai
 - b) käyneen puristejäännöksen liuottamisesta vedessä.
11. 'Tislausta varten väkevöidyllä viinillä' tarkoitetaan tuotetta,
- a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 18 ja enintään 24 tilavuusprosenttia;
 - b) joka on valmistettu ainoastaan lisäämällä jäännössokeria sisältämättömään viiniin puhdistamatonta tuotetta, jota saadaan viinin tislaamisesta ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 86 tilavuusprosenttia; tai
 - c) jonka haihtuvien happojen pitoisuus on enintään 1,5 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.
12. 'Cuvéellä' tarkoitetaan
- a) rypäleen puristemehua;
 - b) viiniä; tai
 - c) ominaisuuksiltaan erilaisten rypäleen puristemehujen ja/tai viinien sekoitusta, joka on tarkoitettu tietynlaisten kuohuviinien valmistukseen.

Alkoholipitoisuuden liittyvät määritelmät

13. 'Todellisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina' tarkoitetaan 100 litrassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.
14. 'Potentiaalisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina' tarkoitetaan 100 litrassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä syntyvän puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.
15. 'Kokonaisalkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina' tarkoitetaan todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää.
16. 'Luonnollisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina' tarkoitetaan tuotteen kokonaisalkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina ennen mahdollista väkevointiä.
17. 'Todellisella alkoholipitoisuudella painoprosentteina' tarkoitetaan 100 kilogrammassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina.
18. 'Potentiaalisella alkoholipitoisuudella painoprosentteina' tarkoitetaan sitä puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina, joka syntyisi 100 kilogrammassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä.
19. 'Kokonaisalkoholipitoisuudella painoprosentteina' tarkoitetaan todellisen ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää.

V osa: Naudanliha-alan määritelmät

1. 'Nautaeläimillä' tarkoitetaan CN-koodeihin ex 0102 10 ja 0102 90 05–0102 90 79 kuuluvia kotieläiminä pidettäviä nautoja.
2. 'Täysikasvuisilla nautaeläimillä' tarkoitetaan nautaeläimiä, joiden elopaino on yli 300 kilogrammaa.

VI osa: Maito- ja maitotuotealan määritelmät

Uudesta-Seelannista peräisin olevaa voita koskevan tariffikiintiön täytäntöönpanemista varten ilmaisu "valmistettu suoraan maidosta tai kermasta" ei sulje pois voita, joka on valmistettu maidosta tai kermasta ilman varastoituja aineksia, soveltamalla yksittäistä, itsenäistä ja keskeytymätöntä menettelyä, jonka aikana kerma voi välillä olla voiöljynä ja/tai maitorasvan fraktionä.

VII osa: Muna-alan määritelmät

1. 'Kuorellisilla munilla' tarkoitetaan kuorellisia siipikarjan munia tuoreina, säilöttyinä tai keitettyinä, lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja haudottavia munia.
2. 'Siitosmunilla' tarkoitetaan haudottaviksi tarkoitettuja siipikarjan munia.
3. 'Kokonaisilla tuotteilla' tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvia kuorettomia linnunmunia, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävinä.

4. 'Erotetuilla tuotteilla' tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvia linnunmunien keltuaisia, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävinä.

VIII osa: Siipikarjanliha-alan määritelmät

1. 'Elävällä siipikarjalla' tarkoitetaan eläviä kanoja, ankoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja, joiden yksikköpaino on suurempi kuin 185 grammaa.
2. 'Poikasilla' tarkoitetaan eläviä kanoja, ankoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja, joiden yksikköpaino on enintään 185 grammaa.
3. 'Teurastetulla siipikarjalla' tarkoitetaan kuolleita kanoja, ankoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja kokonaisina, myös ilman muita eläimenosia.
4. 'Johdetuilla tuotteilla' tarkoitetaan seuraavia tuotteita:
 - a) liitteessä I olevan XX osan a alakohdassa tarkoitettut tuotteet;
 - b) liitteessä I olevan XX osan b alakohdassa tarkoitettut tuotteet, lukuun ottamatta teurastettua siipikarjaa ja muita syötäviä eläimenosia, joita kutsutaan "siipikarjan paloiksi";
 - c) liitteessä I olevan XX osan b alakohdassa tarkoitettut muut syötävät eläimenosat;
 - d) liitteessä I olevan XX osan c alakohdassa tarkoitettut tuotteet;
 - e) liitteessä I olevan XX osan d ja e alakohdassa tarkoitettut tuotteet;
 - f) liitteessä I olevan XX osan f alakohdassa tarkoitettut tuotteet, eivät kuitenkaan CN-koodeihin 1602 20 11 ja 1602 20 19 kuuluvat tuotteet.

IX osa: Mehiläishoitoalan määritelmät

1. 'Hunajalla' tarkoitetaan luontoperäistä makeaa ainetta, jonka hunajamehiläinen (*Apis mellifera*) on tuottanut kukkien medestä tai kasvien elävien osien eritteistä tai tiettyjen kasveja imevien hyönteislajien kasvien elävillä osilla olevista eritteistä, ja jota mehiläiset keräävät, muuntavat yhdistellen tiettyjen itsestään peräisin olevien aineiden kanssa, saostavat, kuivaavat, varastoivat sekä jättävät kehittymään ja kypsymään hunajakennoihin.

Hunajan pääajit ovat seuraavat:

- a) alkuperän mukaan:
- i) kukkaishunaja tai mesihunaja: hunaja, joka on saatu kasvien medestä;
 - ii) mesikastehunaja: hunaja, joka on saatu pääasiassa kasveja imevien hyönteislajien (*Hemiptera*) kasvien elävillä osilla olevista eritteistä tai kasvien elävien osien eritteistä;
- b) tuotantotavan ja/tai olomuodon mukaan:
- iii) kennohunaja: hunaja, jota mehiläiset varastoivat vastarakennetuissa sikiöttömissä hunajakakuissa tai ainoastaan mehiläisvaha sisältäviin pohjakakkulevyihin ja jota myydään kuorimattomana kokonaisina kakkuina tai kakun palasina;
 - iv) palahunaja tai leikattu kennohunaja: hunaja, joka sisältää yhden tai useamman palan kennohunajaa;
 - v) valutettu hunaja: hunaja, joka on saatu valuttamalla kuorittuja, sikiöttömiä hunajakakkuja;
 - vi) lingottu hunaja: hunaja, joka on saatu linkoamalla kuorittuja, sikiöttömiä hunajakakkuja;
 - vii) puristettu hunaja: hunaja, joka on saatu puristamalla sikiöttömiä hunajakakkuja käyttämällä tai käyttämättä kohtuullista, enintään 45 asteen lämpöä;
 - viii) suodatettu hunaja: hunaja, joka on saatu poistamalla vierasta epäorgaanista tai orgaanista ainetta siten, että merkittävä osa siitepölystä on poistettu.

”Taloushunajalla” tarkoitetaan hunajaa, joka:

- a) soveltuu teollisuuskäyttöön tai muiden myöhemmin jalostettavien elintarvikkeiden ainesosaksi ja
- b) mahdollisesti
 - sisältää vieraita makuja tai hajuja, tai

- on alkanut käydä tai on jo käynyt, tai
 - jota on ylikuumennettu.
2. 'Mehiläistuotteilla' tarkoitetaan hunajaa, mehiläisvahaa, emoainetta, kittivahaa ja siitepölyä.

LIITE IV

8 ARTIKLAN 1 JA 3 KOHDASSA TARKOITETTU RIISIN JA SOKERIN VAKIOLAATU

A. Paddy- eli raakariisin vakiolaatu

Vakiolaatuisen paddyriisin on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) sen on oltava laadultaan virheetöntä, aitoa ja myyntikelpoista sekä hajutonta;
- b) sen kosteuspitoisuuden on oltava enintään 13 prosenttia;
- c) kokonaan hiotun riisin tuotoksen on oltava kokonaisten jyvien painosta 63 prosenttia (leikatuissa jyvissä sallittu poikkeama on 3 prosenttia), josta kokonaan hiotun riisin jyvien, jotka eivät ole laadultaan moitteettomia, prosentiosuus painosta voi olla:

CN-koodeihin 1006 10 27 ja 1006 10 98 kuuluvat paddyriisin liitumaiset jyvät	1,5 %
muihin kuin CN-koodeihin 1006 10 27 ja 1006 10 98 kuuluvat paddyriisin liitumaiset jyvät	2,0 %
punajuovaiset jyvät	1,0 %
täplikkäät jyvät	0,50 %
laikukkaat jyvät	0,25 %
keltaiset jyvät	0,02 %
kellanuskeat jyvät	0,05 %

B. Sokerin vakiolaadut:

I Sokerijuurikkaan vakiolaatu

Vakiolaatuisilla juurikkailla on oltava seuraavat ominaispiirteet:

- a) virheetön, aito ja myyntikelpoinen laatu
- b) vastaanotettaessa 16 prosentin sokeripitoisuus.

II Valkoisen sokerin vakiolaatu

1. Vakiolaatuisella valkoisella sokerilla on oltava seuraavat ominaispiirteet:

- a) virheetön, kunnollinen ja myyntikelpoinen laatu; kuiva, tasainen kiderakenne, vapaasti juokseva,
- b) polarisaatio vähintään: 99,7;
- c) kosteuspitoisuus enintään: 0,06 %;
- d) inverttisokeripitoisuus enintään: 0,04 %;

- e) jäljempänä olevan 2 kohdan mukaisesti vahvistettu kokonaispistemäärä on enintään 22 ja enintään

15 tuhkapitoisuuden osalta,

9 väriyypiltä, määritettynä Brunswick Institute of Agricultural Technologyn menetelmän, jäljempänä ”Brunswickin menetelmä”, mukaisesti,

6 liuoksen värisävyiltä, määritettynä International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses -menetelmän, jäljempänä ”Icumsa-menetelmä”, mukaisesti.

2. Yksi piste vastaa

- a) 0,0018 prosentin tuhkapitoisuutta, määritettynä Icumsa-menetelmän mukaisesti 28 Brix-asteessa;
- b) 0,5 väriyypiksiikköä, määritettynä Brunswick-menetelmän mukaisesti;
- c) 7,5 liuoksen väripitoisuuden yksikköä, määritettynä Icumsa-menetelmän mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ominaisuuksien määrittämisessä käytetään samoja menetelmiä kuin interventiotoimenpiteiden yhteydessä samojen ominaisuuksien määrittämisessä.

III Raakasokerin vakiolaatu

1. Vakiolaatuinen raakasokeri on saannoltaan 92 prosenttia olevaa valkoista sokeria.
2. Juurikasraakasokerin saanto lasketaan vähentämällä tämän sokerin polarisaatioasteesta:
- a) sen tuhkapitoisuuden prosenttiosuus kerrottuna neljällä;
- b) sen inverttisokeripitoisuuden prosenttiosuus kerrottuna kahdella;
- c) luku 1.
3. Ruokoraakasokerin saanto lasketaan vähentämällä tämän sokerin kahdella kerrotusta polarisaatioasteesta luku 100.

LIITE V

34 ARTIKLASSA TARKOITETUT UNIONIN RUHOJEN LUOKITTELUASTEIKOT

A. Unionin täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikko:

I. Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1. 'ruholla' teurastettujen eläinten kokoruhoja, joista on laskettu veri, poistettu sisälmykset ja jotka on nyljetty;
2. 'puoliruholla' tuotetta, joka on saatu halkaisemalla 1 kohdassa tarkoitettu ruho symmetrisesti kunkin kaula-, selkä-, lanne- ja ristinikaman keskikohdasta sekä rintalastan ja häpyliitoksen keskikohdasta.

II. Luokat

Ruhot jaetaan luokkiin seuraavasti:

- A: nuorempien kuin kaksivuotiaiden kuohitsemattomien sonnien ruhot;
- B: muiden urospuolisten kuohitsemattomien eläinten ruhot;
- C: kuohittujen sonnien ruhot;
- D: lehmien ruhot;
- E: muiden naaraspuolisten nautojen ruhot.

III Luokittelu

Ruhojen luokittelu suoritetaan arvioimalla erikseen:

1. Lihakkuus, joka määritellään seuraavasti:

Ruhon muotojen kehittyneisyys, erityisesti sen pääosien osalta (reisi, selkä, lapa)

Lihakkuusluokka	Tavaran kuvaus
S ylivertainen	Kaikki muodot äärimmäisen paljon ulospäin kaarevat; poikkeuksellisen kehittyneet lihakset (kaksoislihastyypin)
E erinomainen	Kaikki muodot ulospäin kaarevista erityisen paljon ulospäin kaareviin; poikkeuksellisen kehittyneet lihakset
U erittäin hyvä	Yleensä ulospäin kaarevat muodot; erittäin kehittyneet lihakset
R hyvä	Yleensä suorat muodot; hyvin kehittyneet lihakset

O melko hyvä	Muodot suorista sisäänpäin kaareviin; keskinkertaisesti kehittyneet lihakset
P heikko	Kaikki muodot sisäänpäin kaarevista erittäin paljon sisäänpäin kaareviin; vähän kehittyneet lihakset

2. Rasvaisuus, joka määritellään seuraavasti:

Ulkoisen rasvan paksuus ruhon pinnassa ja rintaontelon sisäpinnassa

Rasvaisuusluokka	Tavaran kuvaus
1 hyvin ohut	Ei rasvakerrosta tai hyvin ohut rasvakerros
2 ohut	Ohut rasvakerros lihakset lähes kaikkialla näkyvissä
3 keskinkertainen	Lihakset reittä ja lapaa lukuun ottamatta lähes kaikkialla rasvan peitossa; ohuita rasvakasautumia rintaontelon kalvon alla
4 paksu	Lihakset rasvan peitossa, mutta vielä osittain näkyvissä reiden ja lavan kohdalla; muutamia selviä rasvakasautumia rintaontelon kalvon alla
5 hyvin paksu	Koko ruho rasvan peitossa, paksuja kasautumia rintaontelon kalvon alla

IV Tarjontamuoto

Ruhot ja puoliruhot on tarjottava:

1. ilman päätä ja sorkkia; pään on oltava katkaistu ylemmän niskanivelen etupuolelta, sorkat on oltava katkaistu etupolvinivelistä tai kinnernivelistä,
2. ilman rinta- ja vatsaontelon elimiä, munuaisineen, munuaisrasvoineen ja lantion rasvakasautumiseen tai ilman niitä,
3. ilman sukuelimiä ja niihin kiinnittyneitä lihaksia, ilman utareita tai utarerasvaa.

V Luokitus ja tunnistusmerkitys

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004⁴⁶ 4 artiklan nojalla hyväksytyjen teurastamojen on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki kyseisissä laitoksissa teurastettujen täysikasvuisten nautaeläinten ruhot ja puoliruhot, jotka on merkitty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004⁴⁷ 5 artiklan 2 kohdassa yhdessä liitteessä I olevan I jakson III luvun kanssa säädetyllä terveystunnistuksella, luokitellaan ja tunnistusmerkitään unionin asteikon mukaisesti.

⁴⁶ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁴⁷ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206.

Ennen tunnistemerkitsemistä jäsenvaltiot voivat antaa luvan ulkoisen rasvan poistamiseen ruhoista tai puoliruhoista, mikäli se on perusteltua rasvaisuuden kannalta.

B. Unionin sianruhojen luokitusasteikko:

I Määritelmä

'Ruholla' tarkoitetaan kokonaista tai keskeltä jaettua teurastetun sian ruumista, joka on pistetty ja jonka elimet on poistettu.

II Luokittelu

Ruhot on luokiteltava niiden arvioidun vähärasvaisen lihan osuuden mukaan ja ne on jaettava luokkiin seuraavasti:

Luokat	Vähärasvaisen lihan prosenttiosuus ruhon painosta
S	60 tai enemmän (*)
E	55 tai enemmän
U	vähintään 50, mutta vähemmän kuin 55
R	vähintään 45, mutta vähemmän kuin 50
O	vähintään 40, mutta vähemmän kuin 45
P	vähemmän kuin 40

(*) [Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön omalla alueellaan teurastetuille sioille erillisen vähärasvaisen lihan 60 prosentin ja suuremman osuuden luokan, jota merkitään kirjaimella S.]

III Tarjontamuoto

Ruhot tarjotaan ilman kieltä, karvoja, sorkkia, sukuelimiä, kylkirasvaa, munuaisia ja palleaa.

IV Vähärasvaisen lihan osuus

1. Vähärasvaisen lihan osuus arvioidaan komission hyväksymien luokitusmenetelmien avulla. Ainoastaan sellaiset arviointimenetelmät hyväksytään, jotka ovat tilastollisesti testattuja ja jotka perustuvat sianruhon yhden tai useamman anatomisen osan fyysiseen mittaukseen. Luokitusmenetelmien hyväksyminen perustuu arvioinnin tilastolliseen enimmäisvirhepoikkeamaan.

2. Ruhojen kaupallista arvoa ei kuitenkaan määritetä ainoastaan niiden vähärasvaisen lihan arvioidun osuuden mukaan.

V Ruhojen tunnistemerkitseminen

Jollei komissio toisin säädä, luokitellut ruhot on varustettava unionin asteikon mukaisella tunnistemerkinällä.

C. Unionin lampaanruhojen luokitusasteikko:

I Määritelmä

Käsitteiden 'ruho' ja 'puoliruhho' osalta noudatetaan A kohdan I kohdassa esitettyjä määritelmiä.

II Luokat

Ruhot jaetaan luokkiin seuraavasti:

A: nuorempien kuin 12-kuukautisten lampaiden ruhot,

B: muiden lampaiden ruhot.

III Luokittelu

Ruhot on luokiteltava soveltamalla soveltuvien osin A kohdan III kohdan säännöksiä. Korvataan kuitenkin A kohdan III kohdan 1 kohdassa ja A kohdan III kohdan 2 kohdassa olevan taulukon riveillä 3 ja 4 olevat ilmaisut "reittä/reiden" ilmaisuilla "takaneljänneistä/takaneljänneksen".

IV Tarjontamuoto

Ruhot ja puoliruhot on tarjottava ilman päätä (oltava katkaistu ylemmän niskanivelen etupuolelta), sorkkia (oltava katkaistu etupolvinivelistä tai kinnernivelistä), häntää (katkaistu kuudennen ja seitsemännen häntänikaman välistä), utareita, sukuelimiä, maksaa ja keuhkoja. Munuaiset ja munuaisrasva kuuluvat ruhoon.

V. Ruhojen tunnistemerkitseminen

Luokitellut ruhot ja puoliruhot on varustettava unionin asteikon mukaisella tunnistemerkinä.

LIITE VI**50 ARTIKLASSA TARKOITETUT KANSALLISET JA ALUEELLISET KIINTIÖT
SOKERIN, ISOGLUKOOSIN JA INULIINISIIRAPIN TUOTANNOLLE**

markkinointivuodesta 2010/2011 alkaen

(tonnia)

Jäsenvaltio tai alue (1)	Sokeri (2)	Isoglukoosi (3)	Inuliinisiirappi (4)
Belgia	676 235,0	114 580,2	0
Bulgaria	0	89 198,0	
Tšekki	372 459,3		
Tanska	372 383,0		
Saksa	2 898 255,7	56 638,2	
Irlanti	0		
Kreikka	158 702,0	0	
Espanja	498 480,2	53 810,2	
Ranska (emämaa)	3 004 811,15		0
Ranskan departementit	merentakaiset 432 220,05		
Italia	508 379,0	32 492,5	
Latvia	0		
Liettua	90 252,0		
Unkari	105 420,0	220 265,8	
Alankomaat	804 888,0	0	0
Itävalta	351 027,4		
Puola	1 405 608,1	42 861,4	
Portugali (manneralue)	0	12 500,0	
Azorien itsehallintoalue	9 953,0		
Romania	104 688,8	0	

Slovenia	0		
Slovakia	112 319,5	68 094,5	
Suomi	80 999,0	0	
Ruotsi	293 186,0		
Yhdistynyt kuningaskunta	1 056 474,0	0	
YHTEENSÄ	13 336 741,2	690 440,8	0

LIITE VII

SOKERI- TAI ISOGLUKOOSIKIINTIÖIDEN SIIRTOA 53 ARTIKLAN MUKAISESTI KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT

I

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

- a) 'yritysten sulautumisella' kahden tai useamman yrityksen yhdentymistä yhdeksi ainoaksi yritykseksi;
- b) 'yrityksen luovuttamisella' sellaisen yrityksen omaisuuden siirtämistä yhdelle tai useammalle yritykselle, jolla on kiintiö, tai tämän yrityksen omaisuuden ottamista hoidettavaksi;
- c) 'tehtaan luovuttamisella' teknistä yksikköä, jossa on kaikki kyseisen tuotteen valmistukseen tarvittavat laitteistot, koskevan omistusoikeuden siirtämistä yhdelle tai useammalle yritykselle siten, että tämä tai nämä ottavat hoidettavakseen koko omistusoikeuden siirtävän yrityksen tuotannon tai osan siitä;
- d) 'tehtaan vuokraamisella' sellaista teknistä yksikköä, jossa on kaikki sokerin valmistukseen tarvittavat laitteistot, koskevan vuokrasopimuksen tekemistä tuotannon harjoittamista varten vähintään kolmen perättäisen markkinointivuoden ajaksi siten, että osapuolet sitoutuvat olemaan purkamatta sopimusta ennen kolmannen markkinointivuoden päättymistä, sellaisen yrityksen kanssa, joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin missä kyseinen tehdas sijaitsee, jos vuokrasuhteen voimaantulon jälkeen sitä yritystä, joka vuokraa mainitun tehtaan, voidaan pitää koko tuotantonsa osalta vain sokeria tuottavana yrityksenä.

II

1. Rajoittamatta 2 kohdan soveltamista sokerintuotantoyritysten sulautuessa tai niitä luovutettaessa sekä sokeritehtaita luovutettaessa kiintiötä on muutettava seuraavasti:
 - a) jos sokerintuotantoyritykset sulautuvat, jäsenvaltion on myönnettävä sulautumisessa syntyneelle yritykselle kiintiö, joka vastaa ennen sulautumista kyseisille sokerintuotantoyrityksille myönnettyjen kiintiöiden yhteismäärää;
 - b) sokerintuotantoyritystä luovutettaessa jäsenvaltion on myönnettävä sokerin tuotannon osalta luovutettavan yrityksen kiintiö luovutuksen vastaanottavalle yritykselle tai, jos luovutuksen vastaanottavia yrityksiä on useita, niille on myönnettävä kiintiöt suhteessa niiden hoidettavakseen ottamiin sokerin tuotannon määriin;
 - c) jos sokeritehdas luovutetaan, jäsenvaltion on vähennettävä tuotantolaitoksen omistusoikeuden luovuttavan yrityksen kiintiötä ja lisättävä kyseisen tuotantolaitoksen saavan yhden tai useamman sokerintuotantoyrityksen kiintiötä vähennetyllä määrällä suhteessa sen hoidettavakseen ottamaan tuotannon määrään.

2. Jos osa sokerijuurikkaan- tai -ruo'on viljelijöistä, joita 1 kohdassa tarkoitetun toimen vaikutukset suoraan koskevat, nimenomaan tuo esille halukkuutensa toimittaa juurikkaansa tai ruokonsa sellaiselle sokerintuotantoyritykselle, joka ei ole ollut näissä toimissa osallisena, jäsenvaltio voi toteuttaa kiintiön myöntämisen sen perusteella, millaisen määrän tuotannosta yritys, jolle tuottajat aikovat juurikkaansa tai sokeriruokonsa toimittaa, ottaa hoidettavakseen.
3. Lakkautettaessa toimintaa muuten kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa
 - a) sokerintuotantoyrityksen osalta;
 - b) sokerintuotantoyrityksen yhden tai useamman tehtaan osalta,jäsenvaltio voi myöntää kiintiöiden osat, joita lakkautus koskee, yhdelle tai useammalle sokerintuotantoyritykselle.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa jäsenvaltio voi silloin, kun osa kyseisistä tuottajista nimenomaisesti ilmaisee halunsa toimittaa sokerijuurikkaansa tai sokeriruokonsa tietyille sokerintuotantoyritykselle, myöntää kyseistä sokerijuurikas- tai sokeriruokomäärää vastaavan osuuden kiintiöistä yritykselle, jolle tuottajat aikovat sokerijuurikkaansa ja sokeriruokonsa toimittaa.

4. Asetuksen 43 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuun poikkeukseen turvauduttaessa asianomainen jäsenvaltio voi vaatia niitä sokerijuurikkaanviljelijöitä ja sokeriyrityksiä, joihin mainittua poikkeusta sovelletaan, sisällyttämään toimialakohtaisiin sopimuksiinsa erityismääräyksiä, joiden mukaan jäsenvaltio voi soveltaa tämän jakson 2 ja 3 kohdan määräyksiä.
5. Sokerintuotantoyritykselle kuuluvaa tehdasta vuokrattaessa jäsenvaltio voi pienentää tämän tehtaan vuokralle antavan yrityksen kiintiötä ja myöntää kiintiöstä lohkaistun osan yritykselle, joka vuokraa tehtaan tuottaakseen siinä sokeria.

Jos vuokrasuhde päättyy I kohdan d alakohdassa tarkoitettujen kolmen markkinointivuoden aikana, jäsenvaltion on peruutettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla toteutettu kiintiöiden mukauttaminen taannehtivasti vuokrasopimuksen voimaantulopäivästä. Jos vuokrasuhde kuitenkin päättyy ylivoimaisen esteen vuoksi, jäsenvaltion ei tarvitse peruuttaa mukauttamista.

6. Jos sokerintuotantoyritys ei enää kykene varmistamaan sille unionin lainsäädännön mukaan kuuluvien kyseisiä sokerijuurikkaan- tai sokeriruo'ontuottajia koskevien veloitteiden täyttämistä ja kun kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän todenneet, jäsenvaltio voi myöntää osan kyseisistä kiintiöistä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi yhdelle tai useammalle sokerintuotantoyritykselle suhteessa niiden hoidettavakseen ottamiin tuotannon määriin.
7. Jos sokerintuotantoyritys saa jäsenvaltiolta hinta- ja myyntitakuita sokerijuurikkaan etyylialkoholiksi jalostamista varten, asianomainen jäsenvaltio voi yhteisymmärryksessä tämän yrityksen ja kyseisten juurikkaanviljelijöiden kanssa myöntää sokerintuotantokiintiöt tai osan niistä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi yhdelle tai useammalle muulle yritykselle.

III

Isoglukoosintuotantoyritysten sulautuessa tai niitä luovutettaessa taikka isoglukoositehdasta luovutettaessa jäsenvaltio voi myöntää asianomaiset isoglukoosin tuottamiseksi myönnetty kiintiöt yhdelle tai useammalle yritykselle riippumatta siitä, onko näillä ennestään tuotantokiintiötä.

IV

Edellä II ja III jakson nojalla toteutettavat toimenpiteet voivat tulla voimaan ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) jokaisen asianomaisen osapuolen etu otetaan huomioon;
- b) ne ovat kyseisen jäsenvaltion mielestä omiaan parantamaan juurikkaantuotantoalan, sokeriruo'ontuotantoalan tai sokerinvalmistusalan rakenteita;
- c) ne koskevat samalle alueelle, jolle liitteessä IV vahvistetaan kiintiö, sijoittautuneita yrityksiä.

V

Jos sulautuminen tai luovutus tapahtuu 1 päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 30 päivän huhtikuuta välisenä aikana, II ja III jaksossa tarkoitetut toimenpiteet tulevat voimaan kuluvana markkinointivuonna.

Jos sulautuminen tai luovutus tapahtuu 1 päivän toukokuuta ja saman vuoden 30 päivän syyskuuta välisenä aikana, II ja III jaksossa tarkoitetut toimenpiteet tulevat voimaan seuraavana markkinointivuonna.

VI

Edellä II ja III jaksoa sovellettaessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mukautetut kiintiöt viidentoista päivän kuluessa V jaksossa tarkoitettujen jaksojen päättymisestä.

LIITE VIII

59 ARTIKLASSA TARKOITETUT KANSALLISET KIINTIÖT MAIDON JA MUIDEN MAITOTUOTTEIDEN TUOTANNOLLE

(määrät (tonneina) 12 kuukauden jaksoa ja jäsenvaltiota kohti):

Jäsenvaltio	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgia	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bulgaria	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1,028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Tšekki	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Tanska	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Saksa	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Viro	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Irlanti	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Kreikka	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Espanja	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Ranska	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Italia	10 740 661,200	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866
Kypros	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Latvia	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Liettua	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luxemburg	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Unkari	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Alankomaat	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Itävalta	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Puola	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056

Portugali	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Romania	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478
Slovenia	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Slovakia	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Suomi	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Ruotsi	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Yhdistynyt	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566

LIITE IX

63 ARTIKLASSA TARKOITETTU VIITERASVAPITOISUUS

Jäsenvaltio	g/kg
Belgia	36,91
Bulgaria	39,10
Tšekki	42,10
Tanska	43,68
Saksa	40,11
Viro	43,10
Kreikka	36,10
Espanja	36,37
Ranska	39,48
Irlanti	35,81
Italia	36,88
Kypros	34,60
Latvia	40,70
Liettua	39,90
Luxemburg	39,17
Unkari	38,50
Alankomaat	42,36
Itävalta	40,30
Puola	39,00
Portugali	37,30
Romania	38,50
Slovenia	41,30
Slovakia	37,10
Suomi	43,40
Ruotsi	43,40
Yhdistynyt kuningaskunta	39,70

LIITE X

136 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TUKIOHJELMIEN MÄÄRÄRAHAT

tuhatta euroa

Varainhoitovuosi	2009	2010	2011	2012	2013	2014 alkaen
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT(*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	3 770	3 937	5 119	5 041	5 045
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	0	61	67	124	120	120

(*) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä VIII olevia kansallisia enimmäismääriä, jotka vastaavat vuosia 2008, 2009 ja 2010, vähennetään Italian osalta 20 miljoonalla eurolla, ja nämä määrät on sisällytetty tässä taulukossa vahvistettuihin Italian määrärahoihin varainhoitovuosien 2009, 2010 ja 2011 osalta.

LIITE XI

159 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT KANSAINVÄLISET ORGANISAATIOT

- Codex Alimentarius
- Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissio

LIITE XII

163 ARTIKLASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT, NIMITYKSET JA MYYNTINIMITYKSET

Tässä liitteessä ”myyntinimikkeellä” tarkoitetaan nimeä, jolla elintarvike myydään ja jota tarkoitetaan direktiivin 2000/13/EY 5 artiklan 1 kohdassa.

I osa. Enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha

I. MÄÄRITELMÄ

Tämän liitteen tässä osassa ”lihalla” tarkoitetaan ihmisravinnoksi tarkoitettuja, enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevia ruhoja, luullista tai luutonta lihaa ja muita eläimenosia, leikattuja tai leikkaamattomia, jotka tarjotaan tuoreena, pakastettuna tai jäädytettynä riippumatta siitä, onko ne kauppakunnostettu tai pakattu.

Toimijoiden on jaettava teurastettaessa kaikki enintään 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa jompaankumpaan seuraavista luokista:

A) Luokka V: enintään 8 kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: V;

B) Luokka Z: yli 8 mutta enintään 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: Z.

II. MYYNTINIMIKKEET

1. Enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevaa lihaa saa pitää jäsenvaltioissa kaupan ainoastaan seuraavilla, kutakin jäsenvaltiota varten vahvistetuilla myyntinimikkeillä:

A) enintään 8 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha [(luokan kirjaintunnus: V)]

Kaupanpitämismaa

Käytettävä myyntinimike

Belgia

veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch

Bulgaria

месо от малки телета

Tšekki

Telecí

Tanska

Lyst kalvekød

Saksa

Kalbfleisch

Viro

Vasikaliha

<u>Kreikka</u>	<u>μωσγάρι γάλακτος</u>
<u>Espanja</u>	<u>Ternera blanca, carne de ternera blanca</u>
<u>Ranska</u>	<u>veau, viande de veau</u>
<u>Irlanti</u>	<u>Veal</u>
<u>Italia</u>	<u>vitello, carne di vitello</u>
<u>Kypros</u>	<u>μωσγάρι γάλακτος</u>
<u>Latvia</u>	<u>Tela gala</u>
<u>Liettua</u>	<u>Veršiena</u>
<u>Luxemburg</u>	<u>veau, viande de veau/Kalbfleisch</u>
<u>Unkari</u>	<u>Borjúhús</u>
<u>Malta</u>	<u>Vitella</u>
<u>Alankomaat</u>	<u>Kalfsvlees</u>
<u>Itävalta</u>	<u>Kalbfleisch</u>
<u>Puola</u>	<u>Cielecina</u>
<u>Portugali</u>	<u>Vitela</u>
<u>Romania</u>	<u>carne de vitel</u>
<u>Slovenia</u>	<u>Teletina</u>
<u>Slovakia</u>	<u>Teľacie mäso</u>
<u>Suomi</u>	<u>vaalea vasikanliha/ljust kalvkött</u>
<u>Ruotsi</u>	<u>ljust kalvkött</u>
<u>Yhdistynyt kuningaskunta</u>	<u>Veal</u>

B) yli 8 mutta enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha [(luokan kirjaintunnus: Z)]:

<u>Kaupanpitämismaa</u>	<u>Käytettävä myyntinimike</u>
<u>Belgia</u>	<u>jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrunds vlees/Jungrindfleisch</u>
<u>Bulgaria</u>	<u>Телешко месо</u>
<u>Tšekki</u>	<u>hovří maso z mladého skotu</u>
<u>Tanska</u>	<u>Kalvekød</u>
<u>Saksa</u>	<u>Jungrindfleisch</u>
<u>Viro</u>	<u>noorloomaliha</u>

<u>Kreikka</u>	<u>vealό μοσχάρι</u>
<u>Espanja</u>	<u>Ternera, carne de ternera</u>
<u>Ranska</u>	<u>jeune bovin, viande de jeune bovin</u>
<u>Irlanti</u>	<u>rosé veal</u>
<u>Italia</u>	<u>vitellone, carne di vitellone</u>
<u>Kypros</u>	<u>vealό μοσχάρι</u>
<u>Latvia</u>	<u>jaunlopa gala</u>
<u>Liettua</u>	<u>Jautiena</u>
<u>Luxemburg</u>	<u>jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch</u>
<u>Unkari</u>	<u>Növendék marha húsa</u>
<u>Malta</u>	<u>Vitellun</u>
<u>Alankomaat</u>	<u>rosé kalfsvlees</u>
<u>Itävalta</u>	<u>Jungrindfleisch</u>
<u>Puola</u>	<u>młoda wolowina</u>
<u>Portugali</u>	<u>Vitelão</u>
<u>Romania</u>	<u>carne de tineret bovin</u>
<u>Slovenia</u>	<u>meso težjih telet</u>
<u>Slovakia</u>	<u>mäso z mladého dobytka</u>
<u>Suomi</u>	<u>vasikanliha/kalvkött</u>
<u>Ruotsi</u>	<u>Kalvkött</u>
<u>Yhdistynyt kuningaskunta</u>	<u>Beef</u>

- Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja myyntinimityksiä voidaan täydentää kyseisten lihanpalojen tai muiden eläimenosien nimeä tai kuvausta tarkoittavalla merkinnällä.
- Edellä 1 kohdassa esitetyn taulukon A kohdassa lueteltuja luokan V myyntinimityksiä tai niistä johdettuja uusia nimityksiä saa käyttää ainoastaan, jos kaikki tämän liitteen vaatimukset täyttyvät.

Erityisesti termejä "veau", "telecí", "Kalb", "μοσχάρι", "ternera""kalv", "veal", "vitello", "vitella", "kalf", "vitela" ja "teletina" ei saa käyttää myyntinimityksessä eikä mainita yli 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevan lihan päällysmarkinnassa.

- Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei sovelleta nautaeläinten lihaan, jota koskeva suojattu alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity asetuksen (EY) N:o 510/2006 mukaisesti ennen 29 päivää heinäkuuta 2007.

II osa. Rypäletuotteet

(1) Viini

Viini on tuote, joka saadaan murskatuista tai murskaamattomista tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta ainoastaan täydellisellä tai osittaisella alkoholikäymisellä.

Viinin on oltava seuraavien edellytysten mukaista:

- a) sen todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on joko liitteessä XIII olevan I osan B jaksossa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, jos viini on valmistettu ainoastaan tämän liitteen lisäyksessä tarkoitetuilta A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä poimituista rypäleistä, ja vähintään 9 tilavuusprosenttia muiden viininviljelyvyöhykkeiden osalta;
- b) jos viinillä on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä, sen todellinen alkoholipitoisuus on – poiketen muutoin sovellettavasta todellisen alkoholipitoisuuden vähimmäistilavuusprosentista – joko liitteessä XIII olevan I osan B jaksossa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 4,5 tilavuusprosenttia;
- c) sen kokonaisalkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia. Tästä poiketen
 - kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi olla komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemän päätöksen mukaisesti 20 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat tietyillä viininviljelyalueilla yhteisössä tuotetut viinit, jotka on valmistettu ilman väkevöimistä
 - kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi ylittää 15 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat viinit, joilla on suojattu alkuperänimitys ja jotka on valmistettu ilman väkevöimistä;
- d) sen kokonaishappopitoisuus viinihappona ilmaistuna on vähintään 3,5 grammaa litrassa eli 46,6 milliekvivalenttia litrassa, ellei komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti mahdollisesti hyväksymistä poikkeuksista muuta johdu.

Retsina on viini, jota tuotetaan ainoastaan Kreikan maantieteellisellä alueella rypäleen puristemehusta, johon on lisätty Aleppo-mäntypihkaa. Aleppo-mäntypihkaa saa käyttää ainoastaan retsinaviinin valmistuksessa niiden edellytysten mukaisesti, jotka on vahvistettu Kreikassa sovellettavissa säännöksissä.

Edellä olevasta b alakohdasta poiketen Tokaji eszenciaa ja Tokajská esenciaa pidetään viininä.

Sen estämättä, mitä 163 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että ilmaisua "viini" käytetään, jos

- a) se on hedelmän nimeen liitettynä yhdysnimikkeen muodossa muiden hedelmien kuin rypäleiden käymisestä saatujen tuotteiden pitämisessä kaupan; tai
- b) se on osa yhdysnimeä.

Tässä liitteessä esitetyjä viiniluokkia vastaavien tuotteiden kanssa ei saa aiheutua sekaannusta.

(2) Käymistilassa oleva uusi viini

Käymistilassa oleva uusi viini on viini, jonka alkoholikäyminen ei ole vielä päättynyt ja jota ei ole vielä erotettu sakastaan.

(3) Väkevä viini

Väkevä viini on tuote,

- a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 15 ja enintään 22 tilavuusprosenttia;
- b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon;
- c) joka on saatu
 - käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta,
 - viinistä,
 - edellisten sekoituksesta, tai
 - rypäleen puristemehusta tai rypäleen puristemehun ja viinin sekoituksesta, kun kyseessä ovat eräät komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemät suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit;
- d) jonka alkuperäinen luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon;
- e) johon on lisätty

- i) joko yksinään tai sekoitettuna:
 - viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,
 - viinistä tai kuivatuista rypäleistä saatavaa tislettä, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia;
 - ii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - tiivistetty rypäleen puristemehu,
 - jokin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitetun rypäleen puristemehun kanssa;
- f) johon on e alakohdan poikkeusta soveltaen lisätty, silloin kun kyseessä ovat tietyt suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon,
- i) jotakin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettua tuotetta yksinään tai sekoitettuna; tai
 - ii) yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - viinistä tai kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholi, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 ja enintään 96 tilavuusprosenttia,
 - viinistä tai rypäleen puristejäännöksestä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia,
 - kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta alle 94,5 tilavuusprosenttia; ja
 - iii) tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - kuivuneista viinirypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu,
 - avotulikäsittelyllä saatu tiivistetty rypäleen puristemehu, joka vastaa tätä toimenpidettä lukuun ottamatta tiivistetyn rypäleen puristemehun määritelmää,
 - tiivistetty rypäleen puristemehu,

- jokin f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuun rypäleen puristemehuun.

(4) Kuohuviini

Kuohuviini on tuote,

- a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla
 - tuoreista rypäleistä,
 - rypäleen puristemehusta tai
 - viinistä;
- b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia.

(5) Laatukuohuviini

Laatukuohuviini on tuote,

- a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla
 - tuoreista rypäleistä,
 - rypäleen puristemehusta tai
 - viinistä;
- b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia.

(6) Aromaattinen laatukuohuviini

Aromaattinen laatukuohuviini on laatukuohuviiniä,

- a) joka saadaan käyttämällä cuvéen valmistukseen ainoastaan komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimassa luettelossa mainituista rypälelajikkeista peräisin olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua.

Komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti aromaattiset laatukuohuviinit, jotka valmistetaan perinteisesti käyttämällä cuvéen valmistukseen viinejä,

- b) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa;
- c) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 6 tilavuusprosenttia; ja
- d) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 10 tilavuusprosenttia.

(7) Hiilihapotettu kuohuviini

Hiilihapotettu kuohuviini on tuote,

- a) joka on saatu viinistä, jolla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää;
- b) josta purkautuu säiliötä avatessa hiilidioksidia, joka on peräisin kokonaisuudessaan tai osittain tämän kaasun lisäämisestä; ja
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa.

(8) Helmeilevä viini

Helmeilevä viini on tuote,

- a) joka on saatu viinistä, jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia;
- b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia;
- c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

(9) Hiilihapotettu helmeilevä viini

Hiilihapotettu helmeilevä viini on tuote,

- a) joka on valmistettu viinistä;

- (b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia ja kokonaisalkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia;
- c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

(10) Rypäleen puristemehu

Rypäleen puristemehu on nestemäinen tuote, joka saadaan tuoreista rypäleistä luonnollisilla tai fysikaalisilla menetelmillä. Rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

(11) Osittain käynyt rypäleen puristemehu

Käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun käymistuote, jonka todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1 tilavuusprosentti ja pienempi kuin kolme viidesosaa sen kokonaisalkoholipitoisuudesta.

(12) Kuivuneista rypäleistä saatu osittain käynyt rypäleen puristemehu

Kuivuneista rypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun osittaisesta käymisestä saatu tuote, joka valmistetaan kuivuneista rypäleistä, joiden kokonaissokeripitoisuus ennen käymistä on vähintään 272 grammaa litrassa ja joiden luonnollinen ja todellinen alkoholipitoisuus ei saa olla pienempi kuin 8 tilavuusprosenttia. Tiettyjä nämä vaatimukset täyttäviä viinejä, jotka komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ei kuitenkaan pidetä kuivuneista rypäleistä saatuna osittain käyneenä rypäleen puristemehuna.

(13) Tiivistetty rypäleen puristemehu

Tiivistetty rypäleen puristemehu on sokeriväriä sisältämätöntä viinirypäleen puristemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 165 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja 172 artiklan d alakohdan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetyn viinirypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

(14) Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu

Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu on nestemäinen tuote, johon ei ole lisätty sokeriväriä ja

- a) joka saadaan osittaisella veden poistamisella rypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 165 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja 172 artiklan d alakohdan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 61,7;
- b) joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä;
- c) jolla on seuraavat ominaisuudet:
- pH on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 5,
 - optinen tiheys on 425 nanometrissä yhden senttimetrin paksuudessa tiivistetyssä rypäleen puristemehussa 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 0,100,
 - sakkaroosipitoisuutta ei voida havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,
 - Folin-Ciocalteau-luku on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 6,00,
 - kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
 - rikkidioksidipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
 - kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
 - johtokyky on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla ja 20 celsiusasteessa enintään 120 mikrosiemensia senttimetrissä,
 - hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
 - sisältää mesoinositolia.

Puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

(15) Kuivatuista rypäleistä valmistetut viinit

Kuivatuista rypäleistä valmistettu viini on tuote,

- a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä viinirypäleistä, jotka on jätetty aurinkoon tai varjoon veden osittaista poistamista varten;

- b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia; ja
- c) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia (tai 272 grammaa sokeria litrassa).

(16) Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini

Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini on tuote,

- a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä;
- b) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia; ja
- c) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 15 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 12 tilavuusprosenttia.

Jäsenvaltiot voivat säätää tätä tuotetta koskevasta vanhentamiskaudesta.

(17) Viinietikka

Viinietikka on etikka,

- a) joka on valmistettu ainoastaan viinin etikkakäymisellä; ja
- b) jonka kokonaishappopitoisuus on vähintään 60 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

III osa. Maito ja maitotuotteet

1. Ilmaisulla ”maito” tarkoitetaan yksinomaan tavanomaista yhdellä tai useammalla lypsämisellä utareista erittynyttä tuotetta, johon ei ole lisätty mitään ja josta ei ole poistettu mitään.

Ilmaisua ”maito” saa kuitenkin käyttää:

- a) maidosta, jota on käsitelty sen koostumusta muuttamatta, tai maidosta, jonka rasvapitoisuus on vakioitu tässä liitteessä olevan IV osan mukaisesti;
- b) maidon perusmuotoa, laatuluokkaa, alkuperää ja/tai suunniteltua käyttöä määrittävän sanan tai määrittävien sanojen yhteydessä tai kuvaamaan maidon läpikäymää fyysistä käsittelyä tai maidon koostumukselle tehtyjä muutoksia sillä edellytyksellä, että nämä muutokset rajoittuvat maidon luontaisten ainesosien lisäämiseen ja/tai poistamiseen.

2. Tässä osassa ”maitotuotteilla” tarkoitetaan yksinomaan maidosta saatuja tuotteita ottaen huomioon, että niihin voidaan lisätä niiden valmistuksen kannalta tarpeellisia aineita sillä edellytyksellä, ettei näitä aineita käytetä maidon minkään ainesosan osittaiseen tai täydelliseen korvaamiseen.

Maitotuotteita koskevat ainoastaan:

- a) seuraavat kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa käytetyt nimitykset:
- i) hera,
 - ii) kerma,
 - iii) voi,
 - iv) piimä,
 - v) voiöljy,
 - vi) kaseiinit,
 - vii) vedetön maitorasva,
 - viii) juusto,
 - ix) jogurtti,
 - x) kefiiri,
 - xi) kumissi,
 - xii) viili/fil,
 - xiii) smetana,
 - xiv) fil;
- b) direktiivin 2000/13/EY 5 artiklassa tarkoitetut nimitykset, joita tosiasiallisesti käytetään maitotuotteista.

3. Ilmaisua ”maito” tai maitotuotteesta käytettäviä nimityksiä voidaan käyttää myös jonkin sanan tai sanojen yhteydessä, kun tarkoitetaan yhdistettyjä tuotteita, joissa mikään osa ei korvaa tai joissa mitään osaa ei ole tarkoitettu korvaamaan mitään maidon ainesosaa ja joissa maito tai maitotuote on olennainen osa määränsä tai tuotetta kuvaavan vaikutuksensa puolesta.
4. Jos komissio määrittelee, että maito tai maitotuote on peräisin muista kuin nautaeläimistä, on alkuperä mainittava.
5. Tämän osan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja nimityksiä saa käyttää ainoastaan mainituissa kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

Tätä säännöstä ei sovelleta kuitenkaan sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä.

6. Muiden kuin tämän osan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden etiketeissä, kaupallisissa asiakirjoissa, julkisessa aineistossa tai minkäänlaisessa neuvoston

direktiivin 2006/114/EY⁴⁸ 2 artiklassa määritellyssä mainonnassa tai minkäänlaisessa esillepanossa ei saa käyttää väitteitä, ilmaisuja tai vihjeitä siitä, että kyseessä olisi maitotuote.

Tuotteesta, joka sisältää maitoa tai maitotuotteita, saa kuitenkin käyttää nimitystä 'maito' tai tämän osan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja nimityksiä kuvaamaan vain perusraaka-aineita ja luettelemaan tuotteen ainesosat direktiivin 2000/13/EY mukaisesti.

IV osa. CN-koodiin 0401 kuuluva ihmisravinnoksi tarkoitettu maito

I. Määritelmät

Tässä osassa tarkoitetaan

- a) ”maidolla” yhdestä tai useammasta lehmästä lypettyä tuotetta;
- b) ”kulutukseen tarkoitettulla maidolla” III kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi sellaisenaan kuluttajalle;
- c) ”rasvapitoisuudella” maitorasvayksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa;
- d) ”proteiinipitoisuudella” maitoproteiiniyksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa (saadaan kertomalla painoprosenttina ilmaistu maidon kokonaistyyppipitoisuus 6,38:lla).

II. Toimitus tai myynti loppukuluttajalle

- (1) Vain sellaista maitoa, joka täyttää kulutukseen tarkoitettulle maidolle asetetut vaatimukset, saa toimittaa tai luovuttaa jalostamattomana loppukuluttajalle suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai muiden vastaavien suurkeittiöiden välityksellä.
- (2) Näiden tuotteiden myyntinimitykset mainitaan tämän osan III kohdassa. Niitä saa käyttää ainoastaan mainitussa kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden käyttöä yhdistetyissä nimityksissä.
- (3) Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä antaakseen kuluttajille tietoa kyseisten tuotteiden laadusta ja koostumuksesta aina, kun tällaisen tiedon poisjättäminen todennäköisesti aiheuttaa sekaannusta.

III Kulutukseen tarkoitettu maito

1. Seuraavia tuotteita pidetään kulutukseen tarkoitettuna maitona:
 - a) raakamaito: maito, jota ei ole kuumennettu yli 40 celsiusasteen lämpötilaan tai käsitelty vaikutukseltaan vastaavalla tavalla;

⁴⁸

EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

- b) täysmaito: lämpökäsitelty maito, joka rasvapitoisuuden osalta täyttää yhden seuraavista vaatimuksista:
 - i) vakioitu täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuus on vähintään 3,50 prosenttia (m/m). Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää ylimääräisestä täysmaidon luokasta, jonka rasvapitoisuus on vähintään 4,00 prosenttia (m/m);
 - ii) vakioimaton täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuutta ei ole muutettu käsittelyvaiheen jälkeen rasvaa lisäämällä tai vähentämällä eikä sekoittamalla sitä maitoon, jonka luonnollista rasvapitoisuutta on muutettu. Rasvapitoisuus ei saa kuitenkaan olla alle 3,50 prosenttia (m/m);
- c) kevytmaito: lämpökäsitelty maito, jonka rasvapitoisuus on muutettu vähintään 1,50 prosentiksi (m/m) ja enintään 1,80 prosentiksi (m/m);
- d) rasvaton maito: lämpökäsitelty maito, jonka rasvapitoisuus on muutettu enintään 0,50 prosentiksi (m/m).

Lämpökäsiteltyä maitoa, jonka rasvapitoisuus ei ole ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen, voidaan pitää kulutukseen tarkoitettuna maitona edellyttäen, että rasvapitoisuus ilmoitetaan pakkauksessa yhden desimaalin tarkkuudella ja selvästi ja helposti luettavasti muodossa ”... prosenttia rasvaa”. Tällaista maitoa ei saa kuvailla täysmaidoksi, kevytmaidoksi tai rasvattomaksi maidoksi.

2. Rajoittamatta 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamista ainoastaan seuraavat muutokset ovat sallittuja:

- a) maidon luonnollisen rasvapitoisuuden muuttaminen poistamalla tai lisäämällä kermaa tai lisäämällä täysmaitoa, kevytmaitoa tai rasvatonta maitoa kulutukseen tarkoitettulle maidolle säädettyjen rasvapitoisuuksien aikaansaamiseksi;
- b) maitoproteiinin, kivennäisaineiden tai vitamiinien lisääminen maitoon;
- c) maidon laktoosipitoisuuden hydrolysointi glukoosiksi ja galaktoosiksi.

Edellä b ja c alakohdassa tarkoitetut maidon koostumuksen muutokset sallitaan vain, jos ne mainitaan tuotteen pakkauksessa helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla. Tämä merkintä ei kuitenkaan vapauta velvoitteesta tehdä neuvoston direktiivissä

90/496/ETY⁴⁹ tarkoitettu ravintoarvomerkintä. Lisättäessä proteiineja maidon proteiinipitoisuuden on oltava vähintään 3,8 prosenttia (m/m).

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa b ja c alakohdassa tarkoitettuja maidon koostumuksen muutoksia tai kieltää ne.

3. Kulutukseen tarkoitettun maidon

- a) jäätymispisteen on oltava lähellä kulutukseen tarkoitettun maidon alkuperäisellä keräilyalueella todettua raakamaidon keskimääräistä jäätymispistettä;
- b) painon on oltava vähintään 1 028 g/l maitoa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m) ja lämpötila on 20°C, tai vastaava paino litraa kohti, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen;
- c) on sisällettävä vähintään 2,9 prosenttia (m/m) valkuaisaineita maidossa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m), tai vastaava pitoisuus, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen.

⁴⁹ EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40.

V osa. Siipikarja-alan tuotteet

I Tämän liitteen tätä osaa sovelletaan tietyn tyyppisen ja tiettyä tarjontamuotoa edustavan siipikarjanlihan sekä siipikarjanlihasta tai siipikarjan muista osista saatujen raakalihavalmisteiden ja lihavalmisteiden, jotka ovat peräisin seuraavista lajeista, liiketoimintana tai kauppana tapahtuvaan kaupan pitämiseen unionissa:

- kanat (*Gallus domesticus*),
- ankat,
- hanhet,
- kalkkunat,
- helmikanat.

Näitä säännöksiä sovelletaan myös CN-koodiin 0210 99 39 kuuluvaan suolaliuoksessa olevaan siipikarjanlihaan.

II Määritelmät

- (1) 'Siipikarjanlihalla' tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvaa siipikarjanlihaa, jolle ei ole tehty muuta käsittelyä kuin kylmäkäsittely.
- (2) 'Tuoreella siipikarjanlihalla' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka ei ole jäykistynyt missään vaiheessa jäähdytyksen aikana ja jota on jatkuvasti säilytettävä vähintään –2 celsiusasteen ja enintään 4 celsiusasteen lämpötilassa. jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia vähimmäisajaksi, joka tarvitaan tuoreen siipikarjanlihan leikkaamiseen ja käsittelyyn vähittäismyymälöissä tai myyntipisteiden yhteydessä olevissa tiloissa, kun leikkaaminen ja käsittely suoritetaan yksinomaan kuluttajalle paikalla tapahtuvaa tarjontaa varten.
- (3) 'Jäädetyllä siipikarjanlihalla' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka on jäädettävä mahdollisimman nopeasti tavanomaisen teurastusmenettelyn yhteydessä ja jota säilytetään jatkuvasti enintään –12 celsiusasteen lämpötilassa.
- (4) 'Pakastetulla siipikarjanlihalla' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, jota säilytetään vähintään –18 celsiusasteen lämpötilassa kaikkina aikoina neuvoston direktiivissä 89/108/ETY⁵⁰ säädettyjen poikkeamien rajoissa.
- (5) 'Siipikarjasta saadulla raakalihavalmisteella' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, jauhettu siipikarjanliha mukaan luettuna, johon on lisätty elintarvikkeita, mausteita tai lisäaineita tai jota on jalostettu, mutta ei kuitenkaan siten, että lihan sisäinen lihassy rakenne olisi muuttunut.

⁵⁰ EYVL L 40, 11.2.1999, s. 34.

- (6) 'Tuoreesta siipikarjanlihasta saadulla raakalihavalmisteella' tarkoitetaan siipikarjanlihasta saatua raakalihavalmistetta, johon on käytetty tuoretta siipikarjanlihaa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia, joita sovelletaan tarvittavana vähimmäisaikana ja vain siinä määrin kuin se on tarpeen tehtaassa tapahtuvan leikkaamisen ja käsittelyn helpottamiseksi valmistettaessa tuoreesta siipikarjanlihasta saatuja raakalihavalmisteita.

- (7) 'Siipikarjanlihavalmisteella' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 7.1 kohdassa määriteltyä lihavalmistetta, johon on käytetty siipikarjanlihaa.

VI osa. Levitettävät rasvat

163 artiklassa tarkoitettuja tuotteita voidaan toimittaa tai luovuttaa kuluttajalle sellaisenaan joko suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai vastaavien laitosten välityksellä ainoastaan, jos ne vastaavat liitteessä vahvistettuja vaatimuksia.

Kyseisten tuotteiden myyntinimitysten on oltava tässä osassa täsmennettyjä myyntinimityksiä.

Seuraavassa mainitut myyntinimitykset varataan asianomaisessa kohdassa määritellyille, seuraaviin CN-koodeihin kuuluville tuotteille, joiden rasvapitoisuus on suurempi kuin 10 mutta pienempi kuin 90 painoprosenttia:

- a) CN-koodeihin 0405 ja ex 2106 kuuluvat maitorasvat;
- b) CN-koodiin ex 1517 kuuluvat rasvat;
- c) kasvi- ja/tai eläintuotteista koostuvat CN-koodiin ex 1517 ja ex 2106 kuuluvat rasvat.

Rasvapitoisuuden, lisättyä suolaa lukuun ottamatta, on oltava vähintään kaksi kolmasosaa kuiva-aineesta.

Kyseisiä myyntinimityksiä sovelletaan kuitenkin vain tuotteisiin, jotka säilyttävät kiinteän koostumuksensa 20 celsiusasteen lämpötilassa ja jotka soveltuvat levitteiksi.

Kyseisiä määritelmiä ei sovelleta

- a) sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä;
- b) tiivistettyihin tuotteisiin (voi, margariini, seokset), joiden rasvapitoisuus on vähintään 90 prosenttia.

Rasvaryhmä	Myyntinimikkeet	Tuoteluokat
<p>Määrittelmät</p> <p>A. Maitorasvat</p> <p>Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu yksinomaan maidosta ja/tai tietyistä maitotuotteista ja joissa rasva on arvon kannalta olennainen osa. Muita niiden valmistuksessa tarvittavia aineita voidaan kuitenkin lisätä, jollei näitä aineita käytetä korvamaan joko kokonaan tai osittain maidon ainesosia.</p>	<p>1. Voi</p> <p>2. Voi 60 (*)</p> <p>3. Voi 40 (**)</p> <p>4. Maitorasvalevite X %</p>	<p>Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosentteina</p> <p>Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia, vesipitoisuus enintään 16 prosenttia ja maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus enintään 2 prosenttia.</p> <p>Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.</p> <p>Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.</p> <p>Tuote, jonka maitorasvapitoisuudet ovat seuraavat:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vähemmän kuin 39 prosenttia, - enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, - enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.
<p>B. Rasvat</p> <p>Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nestemäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on enintään 3 prosenttia rasvapitoisuudesta.</p>	<p>1. Margariini</p> <p>2. Margariini 60 (***)</p> <p>3. Margariini 40 (****)</p> <p>4. Rasvalevite X %</p>	<p>Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia.</p> <p>Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.</p> <p>Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.</p> <p>Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vähemmän kuin 39 prosenttia, - enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, - enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.

Rasvaryhmä		Myyntinimikkeet	Tuoteluokat
Määritelmät			
C. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä tuotteista koostuvat rasvat		<p>1. Rasvaseos</p> <p>2. Rasvaseos 60 (*****)</p> <p>3. Rasvaseos 40 (*****)</p> <p>4. Rasvaseosleivite X %</p>	<p>Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosentteina</p> <p>Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia.</p> <p>Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.</p> <p>Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.</p> <p>Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vähemmän kuin 39 prosenttia, - enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, - enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.
Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nesteistä eläinperäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on 10–80 prosenttia rasvapitoisuudesta.			
(*) Vastaa tanskan kielen ilmaisu ”smør 60”.			
(**) Vastaa tanskan kielen ilmaisu ”smør 40”.			
(***) Vastaa tanskan kielen ilmaisu ”margarine 60”.			
(****) Vastaa tanskan kielen ilmaisu ”margarine 60”.			
(*****) Vastaa tanskan kielen ilmaisu ”blandingsprodukt 60”.			
(*****) Vastaa tanskan kielen ilmaisu ”blandingsprodukt 40”.			

Huom.: Tässä osassa lueteltujen tuotteiden maitorasva-ainesosaa voidaan muuttaa ainoastaan fyysikaalisin menetelmin.

VII osa. Oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvaukset ja määritelmät

Tässä osassa esitettyjen oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvausten ja määritelmien käyttö on pakollista unionissa toteutettavassa kyseisten tuotteiden kaupan pitämisessä ja, sikäli kuin se on kansainvälisten pakottavien sääntöjen mukaista, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa.

Vähittäismyyntivaiheessa voidaan pitää kaupan ainoastaan tämän osan 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 3 ja 6 kohdassa tarkoitettuja öljyjä.

(1) NEITSYOLIIVIÖLJYT

Öljyt, jotka on saatu oliivipuun hedelmistä ainoastaan mekaanisia tai muita fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen sellaisissa olosuhteissa, jotka eivät johda öljyn laadun heikkenemiseen, ja joita ei ole käsitelty muuten kuin pesemällä, dekantamalla, sentrifugoimalla tai suodattamalla; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu liuottimilla uuttamalla, käyttämällä apuainetta, jolla on kemiallista tai biokemiallista vaikutusta, tai uudelleen esteröimällä, eikä oliiviöljyn ja muiden öljyjen keskinäiset seokset.

Neitsytoliiviöljyt luokitellaan ja kuvataan yksinomaan seuraavasti:

a) Ekstra-neitsytoliiviöljy

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,8 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

b) Neitsytoliiviöljy

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 2 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

c) Oliiviöljylamppuöljy

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enemmän kuin 2 g / 100 g ja/tai jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(2) JALOSTETTU OLIIVIÖLJY

Neitsytoliiviöljyä jalostamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(3) JALOSTETUSTA OLIIVIÖLJYSTÄ JA NEITSYTOLIIVIÖLJYSTÄ VALMISTETTU OLIIVIÖLJY

Jalostettua oliiviöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus

öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(4) RAAKA OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Öljy, joka on valmistettu oliivin puristemassasta liuottimia tai fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen, tai öljy, joka tiettyjä ominaisuuksia lukuun ottamatta vastaa oliivilamppuöljyä, ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu uudelleen esteröimällä tai sekoittamalla muita öljyjä.

(5) JALOSTETTU OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Raakaa oliivin puristemassaöljyä jalostamalla saatu öljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(6) OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Jalostettua oliivin puristemassaöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

II osassa tarkoitettu liitteen XII lisäys

Viiniviljelyvyöhykkeet

Viiniviljelyvyöhykkeet ovat seuraavat:

(1) A-viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

- a) Saksassa muut kuin 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettut viiniviljelmät;
- b) Luxemburgissa koko Luxemburgin viiniviljelyalue;
- c) Alankomaissa, Belgiassa, Irlannissa, Puolassa, Ruotsissa, Tanskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa näiden maiden kaikki viiniviljelyalueet;
- d) Tšekissä Čechyn viiniviljelyalue.

(2) B-viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

- a) Saksassa viiniviljelmät Badenin määritellyllä alueella;
- b) Ranskassa niissä departementeissa olevat viiniviljelmät, joita ei mainita tässä liitteessä, sekä seuraavissa departementeissa seuraavilla alueilla sijaitsevat viiniviljelmät:
 - Alsace: Bas-Rhin ja Haut-Rhin,

- Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle ja Vosges,
 - Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne ja Seine-et-Marne,
 - Jura: Ain, Doubs, Jura ja Haute-Saône,
 - Savoie: Savoie, Haute-Savoie ja Isère (Chapareillanin kunta),
 - Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée ja Vienne sekä Nièvern departementissa sijaitsevan Cosne-sur-Loiren arrondissementin viiniviljelmät;
- c) Itävallassa Itävallan kaikki viiniviljelyalueet;
- d) Tšekissä Moravan viiniviljelyalue ja 1 kohdan d alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
- e) Slovakiassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť ja Východoslovenská vinohradnícka oblasť sekä 3 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelyalueet;
- f) Sloveniassa seuraavien alueiden viiniviljelmät:
- Podravjen alue: Štajerska Slovenija ja Prekmurje;
 - Posavjen alue: Bizeljsko Sremič, Dolenjska ja Bela krajina sekä viiniviljelmät 4 kohdan d alakohtaan kuulumattomilla alueilla;
- g) Romaniassa Podișul Transilvanieiin alue.
- (3) C I -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
- a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
- seuraavissa departementeissa: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d’Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (lukuun ottamatta Chapareillanin kuntaa), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (lukuun ottamatta Cosne-sur-Loiren arrondissementtia), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne ja Yonne,
 - Drômen departementissa sijaitsevat Valencen ja Dien arrondissementit (lukuun ottamatta kantoneita Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar),
 - Ardèchen departementissa sijaitsevassa Tournonin arrondissementissa sekä seuraavissa kantoneissa: Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-

sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge ja Voulte-sur-Rhône;

- b) Italiassa Valle d'Aostan alueen sekä Sondrion, Bolzanon, Trenton ja Bellunon provinssien viiniviljelmät;
 - c) Espanjassa viiniviljelmät La Coruñan, Asturian, Cantabrian, Guipúzcoan ja Vizcayan provinsseissa;
 - d) Portugalissa viiniviljelmät Norten alueen siinä osassa, joka vastaa määriteltyä Vinho Verde -viinialuetta, sekä kunnat Bombarral, Lourinhã, Mafra ja Torres Vedras (lukuun ottamatta Carvoeiran ja Dois Portosin piirejä), jotka kuuluvat Região vitícola da Extremadura -viinialueeseen;
 - e) Unkarissa kaikki viiniviljelmät;
 - f) Slovakiassa Tokajská vinohradnícka oblast' -alueen viiniviljelmät;
 - g) Romaniassa 2 kohdan g alakohtaan tai 4 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.
- (4) C II -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
- a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
 - seuraavissa departementeissa: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (lukuun ottamatta kantoneita Olette ja Arles-sur-Tech) ja Vaucluse,
 - siinä osassa Varin departementtia, jonka eteläosaa rajaavat seuraavien kuntien pohjoisrajat: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan de la Tour ja Sainte-Maxime,
 - Nyonsin arrondissementissa ja Drômen departementin kantonissa Loriol-sur-Drôme,
 - Ardèchen departementin alueilla, joita ei mainita 3 kohdan a alakohdassa;
 - b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (lukuun ottamatta Sondrion provinssia), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria ja Veneto (lukuun ottamatta Bellunon provinssia), mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Elba, sekä muut Toscanan saaristoon kuuluvat saaret, Ponza-saaret, Capri ja Ischia;
 - c) Espanjassa seuraavien provinssien viiniviljelmät:
 - Lugo, Orense ja Pontevedra,

- Ávila (lukuun ottamatta paikallisia hallintoalueita, jotka kuuluvat Cebreroksen määriteltyyn comarca-viinialueeseen), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid ja Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona ja Lleida,
 - siinä osassa Zaragozan provinssia, joka sijaitsee Ebrojoen pohjoispuolella,
 - Tarragonan provinssiin kuuluvissa kunnissa, jotka kuuluvat Penedésin alkuperänimityksen alueeseen,
 - Tarragonan provinssiin kuuluvalla Conca de Barberán hallinnollisella viinialueella (”comarca”);
- d) Sloveniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Brda tai Goriška Brda, Vipavska dolina tai Vipava, Kras ja Slovenska Istra;
- e) Bulgariassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) ja Rozova Dolina (Розова долина);
- f) Romaniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
- Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ja Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării ja eteläinen viinialue hietikoineen ja muine suotuisine alueineen.

(5) C III a -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

- a) Kreikassa seuraavilla nomos-alueilla sijaitsevat viiniviljelmät: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Lefkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklion, Hania, Rethymnon, Samos, Lasithi ja Thiran saari (Santorini);
- b) Kyproksessa yli 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;
- c) Bulgariassa 4 kohdan e alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.

(6) C III b -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

- a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
 - Korsikan departementit,

- se osa Varin departementin aluetta, joka sijaitsee meren ja seuraavien samaan viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvien kuntien välissä: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,
 - Pyrénées-Orientales-departementin alueella sijaitsevat kantonit Olette ja Arles-sur-Tech;
- b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia ja Sisilia, mukaan luettuina näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Pantelleria ja Lipari sekä Egadin ja Pelagiset saaret;
- c) Kreikassa 5 kohdan a alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
- d) Espanjassa 3 kohdan c alakohtaan tai 4 kohdan c alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
- e) Portugalissa viiniviljelmät alueilla, jotka eivät kuulu 3 kohdan d alakohtaan;
- f) Kyproksessa enintään 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;
- g) Maltassa kaikki viiniviljelmät.

Tässä liitteessä mainittujen hallinnollisten yksiköiden alueet on rajattu 15 päivänä joulukuuta 1981 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti sekä Espanjan osalta 1 päivänä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivänä maaliskuuta 1998 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti.

LIITE XIII

I osa

Väkevöiminen sekä happamuuden lisääminen ja vähentäminen eräillä viininviljelyvyöhykkeillä

A. Väkevöimisen rajoitukset

1. Kun ilmasto-olot tietyillä liitteen XII lisäyksessä mainituilla unionin viininviljelyvyöhykkeillä sitä edellyttävät, asianomaiset jäsenvaltiot voivat sallia 166 artiklan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista peräisin olevien tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin sekä viinin tilavuusprosentteina ilmaistun luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäämisen.
2. Luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääminen on suoritettava B jaksossa tarkoitettujen viininvalmistuskäytäntöjen mukaisesti, eikä se saa ylittää seuraavia rajoja:
 - a) 3 tilavuusprosenttia liitteen XII lisäyksessä mainitulla A-viininviljelyvyöhykkeellä;
 - b) 2 tilavuusprosenttia liitteen XII lisäyksessä mainitulla B-viininviljelyvyöhykkeellä;
 - c) 1,5 tilavuusprosenttia liitteen XII lisäyksessä mainitulla C-viininviljelyvyöhykkeellä.
3. Poikkeuksellisen epäsuotuisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat pyytää, että 2 kohdassa säädettyjä rajoja nostetaan 0,5 prosentilla. Vastauksena tällaiseen pyyntöön komissio antaa mahdollisimman pian täytäntöönpanosäädöksen 172 artiklassa tarkoitetun toimivallan nojalla. Komissio pyrkii tekemään päätöksensä neljän viikon kuluessa pyynnön esittämisestä.

B. Väkevöimiskäsittelyt

1. Edellä A jaksossa tarkoitettua tilavuusprosentteina ilmaistua luonnollista alkoholipitoisuutta saa lisätä ainoastaan
 - a) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua, kun kyseessä ovat tuoreet rypäleet, käymistilassa oleva rypäleen puristemehu ja käymistilassa oleva uusi viini;
 - b) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua taikka osittaisella tiivistämisellä, käänteinen osmoosi mukaan luettuna, kun kyseessä on rypäleen puristemehu;
 - c) osittaisella tiivistämisellä jäähdyttämisen avulla, kun kyseessä on viini.

2. Jokainen 1 kohdassa tarkoitettu menetelmä sulkee pois muiden menetelmien käytön, kun viiniä tai rypäleen puristemehua väkevöidään tiivistetyllä rypäleen puristemehulla tai puhdistetulla tiivistetyllä rypäleen puristemehulla ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 y artiklan mukaista tukea on maksettu.
3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu sakkaroosin lisääminen on sallittu ainoastaan kuivasokeroimalla ja vain seuraavilla alueilla:
 - a) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettu A-viininviljelyvyöhyke;
 - b) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettu B-viininviljelyvyöhyke;
 - c) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettu C-viininviljelyvyöhyke,

lukuun ottamatta Italiassa, Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa ja Kyproksessa sekä seuraavien hovioikeuksien tuomiovaltaan kuuluvissa Ranskan departementeissa:

- Aix-en-Provence,
- Nîmes,
- Montpellier,
- Toulouse,
- Agen,
- Pau,
- Bordeaux,
- Bastia.

Kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin poikkeuksellisesti sallia väkevöittämisen kuivasokeroimalla edellä mainituissa Ranskan departementeissa. Ranskan on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä tällaisista luvista.

4. Tiivistetyn rypäleen puristemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun lisääminen ei saa aiheuttaa murskattujen tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun tai käymistilassa olevan uuden viinin alkuperäisen määrän lisääntymistä yli 11 prosenttia liitteen XII lisäyksessä tarkoitettulla A-viininviljelyvyöhykkeellä, yli 8 prosenttia kyseisessä lisäyksessä tarkoitettulla B-viininviljelyvyöhykkeellä ja yli 6,5 prosenttia kyseisessä lisäyksessä tarkoitettulla C-viininviljelyvyöhykkeellä.
5. Rypäleen puristemehun ja viinin, joille tehdään 1 kohdassa tarkoitettu käsittely, tiivistäminen
 - a) saa vähentää tuotteen alkuperäistä määrää enintään 20 prosenttia;

- b) saa lisätä tuotteen luonnollista alkoholipitoisuutta enintään 2 tilavuusprosentilla, sen estämättä mitä A jakson 2 kohdan c alakohdassa säädetään.
6. Edellä 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla käsittelyillä saa lisätä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin ja viinin tilavuusprosentteina ilmaistun kokonaisalkoholipitoisuuden
- a) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettulla A-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 11,5 tilavuusprosenttiin;
 - b) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettulla B-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12 tilavuusprosenttiin;
 - c) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettulla C I -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12,5 tilavuusprosenttiin;
 - d) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettulla C II -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13 tilavuusprosenttiin; ja
 - e) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettulla C III -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13,5 tilavuusprosenttiin.
7. Edellä olevasta 6 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat
- a) punaviinin osalta nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisrajan liitteen XII lisäyksessä tarkoitettulla A-viininviljelyvyöhykkeellä 12 tilavuusprosenttiin ja liitteen XII lisäyksessä tarkoitettulla B-viininviljelyvyöhykkeellä 12,5 tilavuusprosenttiin;
 - b) nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotannon osalta tasoon, jonka jäsenvaltiot määrittävät.

C. Happamuuden lisääminen ja vähentäminen

1. Tuoreille rypäleille, rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle uudelle viinille ja viinille voidaan tehdä
- a) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetuilla A-, B- ja C I -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden vähentäminen;
 - b) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetuilla C I-, C II- ja C III a -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän jakson 7 kohdan soveltamista; tai
 - c) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettulla C III b -viininviljelyvyöhykkeellä happamuuden lisääminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin viinin happamuutta voidaan lisätä enintään 1,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 20 milliekvivalenttia litraa kohti.
3. Viinien happamuutta saa lisätä enintään 2,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 33,3 milliekvivalenttia litraa kohti.
4. Viinien happamuutta saa vähentää enintään 1 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 13,3 milliekvivalenttia litraa kohti.
5. Tiivistettäväksi tarkoitettun rypäleen puristemehun happamuutta voidaan osittain vähentää.
6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat sallia 1 kohdassa tarkoitettujen, liitteen XII lisäyksessä tarkoitettujen A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiden tuotteiden happamuuden lisäämisen tämän jakson 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.
7. Saman tuotteen happamuuden lisääminen ja väkevöiminen, ellei komissio päätä poikkeuksesta delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sekä tuotteen happamuuden lisääminen ja sen happamuuden vähentäminen sulkevat pois toisensa.

D. Käsittelyt

1. Edellä B ja C jaksossa tarkoitettut käsittelyt viinin happamuuden lisäämistä ja vähentämistä lukuun ottamatta ovat sallittuja vain, jos ne suoritetaan komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittämien edellytyksin jalostettaessa tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa uutta viiniä viiniksi tai muuksi 1 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitetuksi sellaisenaan nautittavaksi tarkoitetuksi juomaksi kuin kuohuviiniksi tai hiilihapotetuksi kuohuviiniksi sellaisella viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.
2. Viinien tiivistäminen on suoritettava sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.
3. Viinin happamuutta voidaan lisätä ja vähentää ainoastaan siinä viininvalmistuslaitoksessa ja sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta viininvalmistuksessa käytettävät rypäleet on korjattu.
4. Jokaisesta 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettusta käsittelystä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee niitä tiivistetyn rypäleen puristemehun, puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun tai sakkaroosin määriä, jotka luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai henkilöryhmittymillä on hallussaan ammattinsa harjoittamista varten, erityisesti tuottajilla, pullottajilla, jalostajilla ja kauppiailta, jotka komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti, samoin kuin heidän samaan aikaan ja samassa paikassa pitämänsä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen

puristemehun ja irtotavarana olevan viinin määriä. Näiden määrien ilmoittaminen voidaan kuitenkin korvata niiden merkitsemisellä saapumis- ja varastonkäyttöluetteloon.

5. Jokainen B ja C jaksossa tarkoitettu käsittely on merkittävä 306 artiklassa säädettyyn saateasiakirjaan, jonka perusteella nämä käsittelyt läpikäyneet tuotteet lasketaan liikkeeseen.
6. Erityisistä ilmasto-oloista johtuvia poikkeuksia lukuun ottamatta kyseisiä käsittelyjä ei saa tehdä
 - a) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettulla C-viininviljelyvyöhykkeellä 1 päivän tammikuuta jälkeen;
 - b) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetuilla A- ja B-viininviljelyvyöhykkeillä 16 päivän maaliskuuta jälkeen; jane on tehtävä ainoastaan näitä määräaikoja välittömästi edeltävän viinisadon tuotteille.
7. Tiivistämistä jäähdyttämisen avulla sekä happamuuden lisäämistä ja vähentämistä saa kuitenkin tehdä koko vuoden ajan, sen estämättä mitä 6 kohdassa säädetään.

II osa Rajoitukset

A. Yleistä

1. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu veden lisääminen, jollei se ole välttämätöntä erityisen teknisen tarpeen vuoksi.
2. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu alkoholin lisääminen lukuun ottamatta menettelyjä, jotka liittyvät tuoreista rypäleistä valmistetun rypäleen puristemehun, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, väkevän viinin, kuohuviinin, tislausta varten väkevöidyn viinin ja helmeilevän viinin valmistamiseen.
3. Tislausta varten väkevöityä viiniä voidaan käyttää ainoastaan tislaukseen.

B. Tuoreet rypäleet, rypäleen puristemehu ja viinirypälemehu

1. Tuoreista rypäleistä valmistettua rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, saa käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29. Edellä esitetty ei rajoita jäsenvaltiota soveltamasta tiukempia säännöksiä sen alueella tapahtuvaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29.
2. Viinirypälemehua ja tiivistettyä viinirypälemehua ei saa käyttää viiniyttämiseen eikä lisätä viiniin. Niitä ei saa käyttää alkoholiksi unionin alueella.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta tuotteisiin, joista valmistetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa ja Puolassa CN-koodiin 2206 00 kuuluvia tuotteita, joista jäsenvaltiot voivat sallia käytettävän yhdysnimikettä, joka sisältää myyntinimityksen ”viini”.
4. Kuivuneista viinirypäleistä saatua käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua saa saattaa markkinoille ainoastaan väkevän viinin valmistukseen ainoastaan niillä viinialueilla, joilla tämä käyttö oli perinteistä 1 päivänä tammikuuta 1985, sekä viinin valmistukseen ylikypsistä rypäleistä.
5. Kolmansista maista peräisin olevista tuoreista rypäleistä, rypäleen puristemehusta, käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta, tiivistetystä rypäleen puristemehusta, puhdistetusta tiivistetystä rypäleen puristemehusta, rypäleen puristemehusta, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia, viinirypälemehusta ja tiivistetystä viinirypälemehusta ja viinistä tai kyseisten tuotteiden sekoituksista ei saa tehdä tässä liitteessä tarkoitettuja tuotteita eikä niitä saa lisätä tällaisiin tuotteisiin unionin alueella, jollei toisin päätetä perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

C. Viinien sekoittaminen

Kolmannesta maasta peräisin olevan viinin leikkaaminen unionin viinin kanssa samoin kuin kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen keskenään on kielletty unionissa, jollei toisin päätetä perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

D. Sivutuotteet

1. Rypäleiden ylipuristaminen on kielletty. Jäsenvaltio voi päättää paikalliset olosuhteet ja tekniset edellytykset huomioon ottaen alkoholin vähimmäismäärästä, joka puristejäännöksen ja sakan on sisällettävä rypäleiden puristamisen jälkeen.

Jäsenvaltiot päättävät kyseisten sivutuotteiden sisältämän alkoholin määrän, jonka on oltava vähintään 5 prosenttia tuotetun viinin sisältämän alkoholin määrästä.
2. Alkoholia, puristejäännöksestä tislattua alkoholijuomaa ja puristejäännöksestä valmistettua viiniä (piquette) lukuun ottamatta yhteisöstä peräisin olevasta viinisakasta ja rypäleen puristejäännöksestä ei saa valmistaa viiniä tai muuta suoraan ihmisravinnoksi tarkoitettua juomaa. Viinin kaataminen viinisakan, puristejäännöksen tai aszú-lajikkeen puristetun hedelmälihan päälle on sallittua komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamin edellytyksin, jos tätä käsittelyä on perinteisesti käytetty Tokaji fordítás- ja Tokaji máslás -viinien tuotannossa Unkarissa sekä Tokajský fordítás- ja Tokajský mášláš -viinien tuotannossa Slovakiassa.
3. Viinisakan puristaminen ja puristejäännöksen uudelleenkäyttäminen muihin tarkoituksiin kuin tislaukseen tai puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) tuotantoon on kielletty. Viinisakan suodatusta ja sentrifugointia ei

pidetä puristamisena, jos saadut tuotteet ovat virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia.

4. Jos puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) valmistaminen on jäsenvaltiossa sallittua, sitä saa käyttää ainoastaan tislaukseen tai viininviljelijän perheen omaan käyttöön.
5. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on hallussaan tämän viininvalmistuksen sivutuotteita, on hävitettävä ne valvonnan alaisena ja komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamien edellytysten mukaisesti, sanotun vaikuttamatta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen päättää vaatia sivutuotteiden hävittämistä tislaamalla.

LIITE XIV

TÄYDELLINEN LUETTELO SÄÄNNÖISTÄ, JOTKA VOIDAAN 218 JA 224 ARTIKLAN NOJALLA LAAJENTAA KOSKEMAAN TUOTTAJAORGANISAATIOIHIN KUULUMATTOMIA TUOTTAJIA

1. Tuotantoon liittyviä tietoja koskevat säännöt
 - a) ilmoitus viljelysuunnitelmista tuotekohtaisesti ja tapauksen mukaan lajikekohtaisesti;
 - b) ilmoitus viljelystä;
 - c) ilmoitus viljelystä kokonaispinta-alasta eriteltynä tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain;
 - d) ilmoitus ennakoitavasta tonnimäärästä sekä todennäköisistä sadonkorjuuajankohdista tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain;
 - e) kausittainen ilmoitus korjatun sadon määrästä tai käytettävissä olevista varastomääristä lajikkeittain;
 - f) tiedot varastointikapasiteetista.
2. Tuotantoa koskevat säännöt
 - a) käytettävien siementen valinta tuotteen käyttötarkoituksen perusteella: tuoremarkkinat tai teollinen jalostus;
 - b) hedelmätarhojen harventaminen.
3. Kaupan pitämistä koskevat säännöt
 - a) sadonkorjuulle määrätyt alkamispäivämäärät ja kaupan pitämisen porrastaminen;
 - b) laatua ja kokoa koskevat vähimmäisvaatimukset;
 - c) kauppakunnostus, tarjontamuoto, pakkaaminen ja merkinnät markkinoille saattamisen ensimmäisessä vaiheessa;
 - d) tuotteen alkuperää koskevat merkinnät.
4. Ympäristönsuojelua koskevat säännöt
 - a) lannoitteiden ja lannan käyttö;
 - b) kasvinsuojeluaineiden ja muiden viljelysten suojelua koskevien menetelmien käyttö;
 - c) hedelmien ja vihannesten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden jäämien enimmäispitoisuudet;

- d) sivutuotteiden ja käytettyjen tarvikkeiden hävittämiseen liittyvät säännöt;
 - e) markkinoilta poistettuja tuotteita koskevat säännöt.
5. Säännöt, jotka koskevat 121 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista menekinedistämistä ja tiedotusta kriisinehkäisyn ja -hallinnan yhteydessä.

LIITE XV

242 JA 244 ARTIKLASSA TARKOITETUT RIISIN TUONTITULLIT

1. Esikuoritun riisin tuontitullit

- a) 30 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:
 - i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät eivät saavuta 242 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vuosittaista viitemäärää vähennettynä 15 prosentilla,
 - ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät eivät saavuta 242 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua osittaista viitemäärää vähennettynä 15 prosentilla;
- b) 42,5 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:
 - i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 242 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuosittaisen viitemäärän vähennettynä 15 prosentilla ja että ne eivät ylitä samaa vuosittaista viitemäärää korotettuna 15 prosentilla,
 - ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 242 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun osittaisen viitemäärän vähennettynä 15 prosentilla ja että ne eivät ylitä samaa osittaista viitemäärää korotettuna 15 prosentilla;
- c) 65 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:
 - i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 242 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuosittaisen viitemäärän korotettuna 15 prosentilla,
 - ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 242 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun osittaisen viitemäärän korotettuna 15 prosentilla.

2. Hiotun riisin tuontitullit

- a) 175 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:
 - i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät ylittävät 387 743 tonnia,

- ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät ylittävät 182 239 tonnia;
- b) 145 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:
- i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät eivät ylitä 387 743:a tonnia,
 - ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät eivät ylitä 182 239:ää tonnia.

LIITE XVI

243 ARTIKLASSA TARKOITETUT BASMATI-RIISIN LAJIKKEET

Basmati 217

Basmati 370

Basmati 386

Kernel (Basmati)

Pusa Basmati

Ranbir Basmati

Super Basmati

Taraori Basmati (HBC-19)

Type-3 (Dehradun)

LIITE XVII

VILJA-, RIISI-, SOKERI-, MAITO- JA MUNA-ALOJEN TAVARALUETTELO 16 ARTIKLAN a ALAKOHDAN ii ALAKOHDASSA SÄÄDETTYÄ TARKOITUSTA JA III OSAN III LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN

I osa: Vilja

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0403	Kirnapuimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
0403 10	– jogurtti:
0403 10 51– 0403 10 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
0403 90	– muu:
0403 90 71– 0403 90 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 0710	Jäädetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
0710 40 00	– sokerimaissi
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
0711 90 30	– sokerimaissi
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa), lukuun ottamatta alanimikkeen 1704 90 10 lakritsiuutetta
1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitetut
1901 90	– muut:
1901 90 11– 1901 90 19	– – mallasuute
	– – muut:
1901 90 99	– – – muu
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
	– kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu
1902 11 00	– – munaa sisältävät
1902 19	– – muut
ex 1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
	– – muu:
1902 20 91	– – – kypsennetyt
1902 20 99	– – – muut
1902 30	– muut makaronivalmisteet
1902 40	– couscous
1903 00 00	Tapioka ja tärkkelyksestä valmistetut tapiokankorvikkeet, hiutaleina, jyvänä, helmisuurimoina,

| seulomisjääminä tai niiden kaltaisessa muodossa

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsina tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsina (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat:
1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat: – muut:
2001 90 30	– – sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	– – jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2004 10	– perunat: – – muut:
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2004 90	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2004 90 10	– – sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2005 80 00	– sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat: – muut, myös sekoitukset, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 2008 19 kuuluvat:
2008 99	– – muut: – – – lisättyä alkoholia sisältämättömät: – – – – lisättyä sokeria sisältämättömät:
2008 99 85	– – – – – maissi, muu kuin sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2008 99 91	– – – – – jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2101	Kahvi-, tee-, ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
2101 12	– – näihin uutteisiin, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12 98	– – – muut
2101 20	– tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
2101 20 98	– – – muut
2101 30	Paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet: – – paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet:
2101 30 19	– – – muut – – paahdetun juurisikurin uutteet, esanssit ja tiivisteet ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet:
2101 30 99	– – – muu

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2102	Hiivat (elävä eli aktiivinen tai kuollut eli inaktiivinen); muut kuolleet yksisoluiset mikro-organismit (ei kuitenkaan nimikkeen 3002 rokotteet); valmistetut leivinjauheet:
2102 10	– elävä eli aktiivinen hiiva
2102 10 31 ja 2102 10 39	– – leivontahiiva
2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, myös kaakaota sisältävät
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
2106 90	– muut:
	– – muut:
2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	– – – muut
2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- tai kasvismehut
2205	Vermutti ja muu tuoreista rypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla
ex 2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, liköörit ja muut alkoholipitoiset juomat:
2208 30	– viski:
2208 30 30– 2208 30 88	– – muu kuin bourbon
2208 50	– gini ja genever
2208 60	– votka
2208 70	– liköörit
2208 90	– muut:
	– – muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat:
	– – – enintään 2 litraa vetävissä astioissa:
2208 90 41	– – – – ouzo
	– – – – muut:
	– – – – – väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan liköörit):
	– – – – – muut:
2208 90 52	– – – – – korn
2208 90 56	– – – – – muut
2208 90 69	– – – – – muut alkoholipitoiset juomat
	– – – – – enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa:
	– – – – – väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan liköörit):
2208 90 77	– – – – – muut
2208 90 78	– – – – – muut alkoholipitoiset juomat
2905 43 00	– – mannitoli
2905 44	– – D-glusitoli (sorbitoli)
ex 3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
3302 10	– jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa: – – jollaisia käytetään juomateollisuudessa: – – – valmisteet, joissa on kaikki juomille luonteenomaiset aromiaineet: – – – – muut:
3302 10 29	– – – – – muut
3505	Dekstriini ja muu modifioitu tärkkelys (esimerkiksi esihyytelöity tai esteröity tärkkelys); tärkkelykseen, dekstriiniin tai muuhun modifioituun tärkkelykseen perustuvat liimat ja liisterit
ex 3809	Viimeistelyvalmisteet, valmisteet, jotka nopeuttavat värjäytymistä tai väriaineiden kiinnittymistä, sekä muut tuotteet ja valmisteet (esim. liistausaineet ja peittäusaineet), jollaisia käytetään tekstiili-, paperi-, nahka- tai niiden kaltaisessa teollisuudessa, muualle kuulumattomat:
3809 10	– tärkkelyspitoisiin aineisiin perustuvat
3824 60	– sorbitoli, muu kuin alanimikkeeseen 2905 44 kuuluva

II osa: Riisi

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0403	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
0403 10	– jogurtti:
0403 10 51– 0403 10 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
0403 90	– muu:
0403 90 71– 0403 90 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa):
1704 90 51– 1704 90 99	– – muu
ex 1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet, eivät kuitenkaan alanimikkeiden 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 ja 1806 90 90 tavarat
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitettut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitettut
1901 90	– muu:
1901 90 11– 1901 90 19	– – mallasuute
	– – muut:
1901 90 99	– – – muut
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut: – – muut
1902 20 91	– – – kypsennetyt
1902 20 99	– – – muut
1902 30	– muut makaronivalmisteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1902 40	– Couscous:
1902 40 90	– – muu
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsina tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsina (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 90 20	– – ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilöttyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2004 10	– perunat: – – muut:
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilöttyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2101	Kahvi-, tee-, ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteen, esanssit ja tiivisteet:
2101 12	– – näihin uutteen, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12 98	– – – muut
2101 20	– tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteen, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
2101 20 98	– – – muut
2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet myös kaakaota sisältävät
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
2106 90	– muut: – – muut:
2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	– – – muut
ex 3505	Dekstriini ja muu modifioitu tärkkelys (esimerkiksi esihyytelöity tai esteröity tärkkelys); tärkkelykseen, dekstriiniin tai muuhun modifioituun tärkkelykseen perustuvat liimat ja liisterit, lukuun ottamatta nimikkeen 3505 10 50 tärkkelystä
ex 3809	Viimeistelyvalmisteet, valmisteet, jotka nopeuttavat värjäytymistä tai väriaineiden kiinnittymistä, sekä muut tuotteet ja valmisteet (esim. liistausaineet ja peittäusaineet), jollaisia käytetään tekstiili-, paperi-, nahka- tai niiden kaltaisessa teollisuudessa, muualle kuulumattomat:
3809 10	– tärkkelyspitoisiin aineisiin perustuvat

III osa: Sokeri

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0403	Kirnapuimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
0403 10	– Jogurtti:
0403 10 51– 0403 10 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
0403 90	– muu:
0403 90 71– 0403 90 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 0710	Jäädetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
0710 40 00	– sokerimaissi
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
0711 90	– muut kasvikset; kasvissekoitukset:
	– – kasvikset:
0711 90 30	– – – sokerimaissi
1702 50 00	– kemiallisesti puhdas fruktoosi
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa), lukuun ottamatta alanimikkeen 1704 90 10 lakritsiuutetta
1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuuteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitettut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitettut
1901 90	– muut:
	– – muut:
1901 90 99	– – – muut
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
	– – muut:
1902 20 91	– – – kypsennetyt
1902 20 99	– – – muut
1902 30	– muut makaronivalmisteet
1902 40	– couscous:
1902 40 90	– – muu
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsina tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsina (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 10 00	– näkkileipä

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1905 20	– maustekakut
1905 31	– – makeat keksit ja pikkuleivät (sweet biscuits)
1905 32	– – vohvelit ja vohvelikeksit:
1905 40	– korput, paahdettu leipä ja niiden kaltaiset paahdetut tuotteet
1905 90	– muut:
	– – muut:
1905 90 45	– – – keksit ja pikkuleivät (biscuits)
1905 90 55	– – – puristetut tai paisutetut tuotteet, maustetut tai suolatut
	– – – muut:
1905 90 60	– – – – lisättyä makeutusainetta sisältävät
1905 90 90	– – – – muut
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat:
2001 90	– muut:
2001 90 30	– – sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	– – jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2004 10	– perunat
	– – muut
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2004 90	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2004 90 10	– – sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2005 80 00	– sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2101	Kahvi-, tee-, ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteen, esanssit ja tiivisteet:
	– kahviuutteet, -esanssit ja -tiivisteet ja kahviuutteisiin, -esansseihin tai -tiivisteisiin taikka kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12	– – – näihin uutteen, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12 98	– – – – muut:
2101 20	– tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteen, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
	– – – valmisteet
2101 20 98	– – – – muut
2101 30	– paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteen, esanssit ja tiivisteet:
	– – paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet:
2101 30 19	– – – muut
	– – paahdetun juurisikurin ja muiden paahdetujen kahvinkorvikkeiden uutteen, esanssit ja tiivisteet:
2101 30 99	– – – muut
2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet myös kaakaota sisältävät

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
ex 2106 90	– muut:
	– – muut:
2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	– – – muut
ex 2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- tai kasvismehut, lukuun ottamatta mallasjuomaa, jonka alkoholipitoisuus on enintään 0,5 tilavuusprosenttia
2205	Vermutti ja muu tuoreista viinirypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla
ex 2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, liköörit ja muut alkoholipitoiset juomat:
2208 20	– väkevät alkoholijuomat, rypäleviinistä tai viininvalmistuksen puristejäännöksestä tislamalla valmistetut
ex 2208 50	– genever
2208 70	– liköörit
ex 2208 90	– muut:
	– – muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat:
	– – – enintään 2 litraa vetävissä astioissa:
2208 90 41	– – – – ouzo
	– – – – muut:
	– – – – – väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan liköörit):
	– – – – – hedelmistä tislattut
2208 90 45	– – – – – calvados
2208 90 48	– – – – – muut
	– – – – – muut:
2208 90 52	– – – – – korn
2208 90 56	– – – – – muut
2208 90 69	– – – – – muut alkoholipitoiset juomat
	– – – enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa:
	– – – – väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan liköörit):
2208 90 71	– – – – – hedelmistä tislattut
2208 90 77	– – – – – muut
2208 90 78	– – – – – muut alkoholipitoiset juomat
2905 43 00	– – mannitoli
2905 44	– D-glusitoli (sorbitoli)
ex 3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:
3302 10	– jollaisia käytetään elintarvike- ja juomateollisuudessa
	– – jollaisia käytetään juomateollisuudessa:
	– – – valmisteet, joissa on kaikki juomille luonteenomaiset aromiaineet:
	– – – – muut, todellinen alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia
3302 10 29	– – – – muut
ex 38 luku	Erinäiset kemialliset tuotteet:

IV osa: Maito

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0405	Voi ja muut maitorasvat; maidosta valmistetut levitteet:
0405 20	– maidosta valmistetut levitteet:
0405 20 10	– – rasvapitoisuus vähintään 39, mutta pienempi kuin 60 painoprosenttia
0405 20 30	– – rasvapitoisuus vähintään 60 mutta enintään 75 painoprosenttia
ex 1517	Margariini; syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen ja öljyjen jakeista, muut kuin nimikkeen 1516 syötävät rasvat ja öljyt sekä niiden jakeet:
1517 10	– margariini, ei kuitenkaan nestemäinen margariini:
1517 10 10	– – jossa on enemmän kuin 10 painoprosenttia mutta enintään 15 painoprosenttia maitorasvaa
1517 90	– muut:
1517 90 10	– – jossa on enemmän kuin 10 painoprosenttia mutta enintään 15 painoprosenttia maitorasvaa
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa):
ex 1704 90	– muut, ei kuitenkaan lakritsiuute, jossa on sakkaroosia enemmän kuin 10 painoprosenttia, mutta ei muita lisätyjä aineita

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 1806 10 ainoastaan sakkaroosilla makeutettu kaakaojauhe
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitettujen valmisteiden vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitettujen
1901 90	– muut:
	– – muut:
1901 90 99	– – – muut
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
	– kypsennettämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu
1902 19	– – muut
1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
	– – muut:
1902 20 91	– – – kypsennetyt
1902 20 99	– – – muut
1902 30	– muut makaronivalmisteet
1902 40	– couscous:
1902 40 90	– – muu
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvänä tai jyväsäkinä tai hutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvänä tai jyväsäkinä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 10 00	näkkileipä
1905 20	– maustekakut
	– makeat keksit ja pikkuleivät (sweet biscuits); vohvelit ja vohvelikeksit:
1905 31	– – makeat keksit ja pikkuleivät (sweet biscuits)
1905 32	– – vohvelit ja vohvelikeksit:
1905 40	– korput, paahtettu leipä ja niiden kaltaiset paahtetut tuotteet
1905 90	– muut:
	– – muut:
1905 90 45	– – – keksit ja pikkuleivät (biscuits)
1905 90 55	– – – puristetut tai paisutetut tuotteet, maustetut tai suolatut
	– – – muut:
1905 90 60	– – – – lisättyä makeutusainetta sisältävät
1905 90 90	– – – – muut
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2004 10	– perunat:
	– – muut:
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hutaleina

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet myös kaakaota sisältävät
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
2106 90	– muut:
	– – muut:
2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	– – – muut
ex 2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- ja kasvismehut:
2202 90	– muut:
	– – muut, jotka sisältävät nimikkeiden 0401–0404 tuotteista saatuja rasvoja:
2202 90 91	– – – vähemmän kuin 0,2 painoprosenttia
2202 90 95	– – – vähintään 0,2 painoprosenttia, mutta vähemmän kuin 2 painoprosenttia
2202 90 99	– – – vähintään 2 painoprosenttia
ex 2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, liköörit ja muut alkoholipitoiset juomat:
2208 70	– liköörit
2208 90	– muut:
	– – muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat:
	– – – enintään 2 litraa vetävissä astioissa:
	– – – – muut:
2208 90 69	– – – – – muut alkoholipitoiset juomat
	– – – enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa:
2208 90 78	– – – – muut alkoholipitoiset juomat
ex 3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:
3302 10	– jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa:
	– – jollaisia käytetään juomateollisuudessa:
	– – – valmisteet, joissa on kaikki juomille luonteenomaiset aromiaineet:
	– – – – muut:
3302 10 29	– – – – – muut
3501	Kaseiini, kaseinaatit ja muut kaseiinijohdannaiset; kaseiiniliimat
ex 3502	Albumiinit (myös kahden tai useamman heraproteiinin tiivisteet, joiden heraproteiinipitoisuus on suurempi kuin 80 prosenttia kuiva-aineen painosta), albuminaatit ja muut albumiinijohdannaiset:
3502 20	– maitoalbumiini (laktalbumiini), myös kahden tai useamman heraproteiinin tiivisteet:
	– – muu:
3502 20 91	– – – kuivattu (esim. levyinä, suomina, hiutaleina, jauheena)
3502 20 99	– – – muu

V osa: Munat

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0403 10 51– ex 0403 10 99 ja ex 0403 90 71– ex 0403 90 99	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
ex 1901	Muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa on vähemmän kuin 5 painoprosenttia kaakaota täysin rasvattomasta aineesta laskettuna
1902 11 00	– Kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu, munaa sisältävät
ex 1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahduttamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsina tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsina (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat, kaakaota sisältävät
ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 20	– maustekakut
1905 31	– – makeat keksit ja pikkuleivät (sweet biscuits)
1905 32	– – vohvelit ja vohvelikeksit:
1905 40	– – korput, paahdettu leipä ja niiden kaltaiset paahdetut tuotteet
ex 1905 90	– – muut, ei kuitenkaan nimikkeiden 1905 90 10–1905 90 30 tuotteet
ex 2105 00	Jäätelö, mehujää ja niiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, kaakaota sisältävät
2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, liköörit ja muut alkoholipitoiset juomat:
ex 220870	– – liköörit
3502	Albumiinit (myös kahden tai useamman heraproteiinin tiivisteet, joiden heraproteiinipitoisuus on suurempi kuin 80 prosenttia kuiva-aineen painosta), albuminaatit ja muut albumiinijohdannaiset:
3502 11 90	– – – muu kuivattu muna-albumiini
3502 19 90	– – – muu muna-albumiini

LIITE XVIII

**LUETTELO TIETYISTÄ SOKERIA SISÄLTÄVISTÄ TAVAROISTA III OSAN III
LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ
VARTEN**

Liitteessä I olevan X osan b kohdassa luetellut tuotteet.

LIITE XIX

314 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRÄRAHAT MAASEUDUN KEHITTÄMISEEN VIININTUOTANTOALUEILLA

tuhatta euroa

Varainhoitovuosi	2009	2010	2011 alkaen
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	1 050	1 050
SK	—	—	—
UK	160	160	160

LIITE XX

325 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETTU VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	—
5 artikla	4 ja 5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artikla	12 artikla
13 artikla	13 artikla
14 artikla	—
15 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artiklan 1–4 kohta	14 artikla
18 artiklan 5 kohta	—
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	—
23 artikla	—
24 artikla	—
25 artikla	15 artikla
26 artikla	16 artikla
27 artikla	17 artikla
28 artikla	20 artikla
29 artikla	21 artikla
30 artikla	—

31 artikla	22 artikla
32 artikla	23 artikla
33 artikla	24 artikla
34 artikla	25 artikla
35 artikla	—
36 artikla	—
37 artikla	26 artikla
38 artikla	27 artikla
39 artikla	28 artikla
40 artikla	29 artikla
41 artikla	30 artikla
42 artikla	34 artikla
43 artiklan a–f, i, j ja l alakohta	31, 32 ja 33 artikla
43 artiklan k alakohta	30 artiklan 1 kohta
43 artiklan g ja h alakohta	80 artikla
43 artiklan m alakohta	35 ja 36 artikla
44 artikla	37 artikla
45 artikla	38 artikla
46 artikla	39 artikla
47 artikla	40 artikla
48 artikla	41 artikla
49 artikla	42 artikla
50 artikla	43 artikla
51 artikla	44 artikla
52 artikla	45 artikla
52a artikla	—
53 artikla	46 artikla
54 artikla	47 ja 48 artikla
55 artikla	49 artikla
56 artikla	50 artikla
57 artikla	51 artikla
58 artikla	—
59 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	52 artikla
59 artiklan 1 kohdan toinen virke ja 2 kohta	—
60 artiklan 1–3 kohta	53 artikla

60 artiklan 4 kohta	—
61 artikla	54 artikla
62 artikla	55 artikla
63 artikla	56 artikla
64 artikla	57 artikla
65 artikla	58 artikla
66 artiklan 1 kohta	59 artiklan 1 kohta
66 artiklan 2 kohta	59 artiklan 2 kohta
66 artiklan 3 kohta	59 artiklan 3 kohta
66 artiklan 4 kohta	—
66 artiklan 5 kohta	59 artiklan 4 kohta
	59 artiklan 5 kohta
67 artikla	60 artikla
68 artikla	61 artikla
69 artikla	62 artiklan 1 ja 2 kohta
	62 artiklan 3 kohta
70 artiklan 1–5 kohta, ensimmäinen alakohta	63 artikla
70 artiklan 5 kohdan viimeinen alakohta	—
71 artikla	64 artikla
72 artikla	65 artikla
73 artikla	66 artikla
74 artikla	67 artikla
75 artikla	68 artikla
76 artikla	69 artikla
77 artikla	70 artikla
78 artikla	71 artikla
79 artikla	72 artikla
80 artikla	73 artiklan 1 kohta
81 artikla	74 artikla
82 artiklan ensimmäinen kohta	75 artikla
82 artiklan toinen kohta	81 artiklan i kohta
83 artiklan 1–3 kohta	76 artikla
83 artiklan 4 kohta	81 artiklan d alakohta
84 artikla	77 artikla

84a artikla	[325 artiklan 2 kohta]
85 artiklan a, b ja c alakohta	78 ja 79 artikla
85 artiklan d alakohta	—
85 a artikla	80 artikla
85 b artikla	81 artikla
85 c artikla	82 artikla
85 d artikla	83 artikla
85 e artikla	84 artikla
85 f artikla	85 artikla
85 g artikla	86 ja 87 artikla
85 h artikla	88 artikla
85 i artikla	89 artikla
85 j artikla	90 artikla
85 k artikla	91 artikla
85 l artikla	92 artikla
85 m artikla	93 artikla
85 n artikla	94 artikla
85 o – 85 x artikla	95 artikla
86–90 artikla	96 ja 97 artikla
91–95 artikla	[325 artiklan 2 kohta]
95 a artikla	[325 artiklan 2 kohta]
96 artikla	[325 artiklan 2 kohta]
97 artikla	[325 artiklan 2 kohta]
98 artikla	—
99 artikla	99 artikla
100 artikla	100 artikla
101 artikla	101, 103 ja 104 artikla
102 artikla	102, 103 ja 104 artikla
102 a artikla	—
103 artikla	108, 109 ja 110 artikla
103 a artikla	111, 112 ja 113 artikla
103 b artikla	114, 115 ja 116 artikla
103 c artikla	117, 118 ja 119 artikla
	120 artikla
	121 artikla

103 d artikla	122 artikla
103 e artikla	123 artikla
103 f artikla	124 artikla
103 g artikla	125 artikla
103 g a artikla	128 artikla
103 h artiklan a–i alakohta	126 ja 127 artikla
103 h artiklan f alakohta	129 ja 130 artikla
103 i artikla	131 artikla
103 j artikla	132 artikla
103 k artikla	133 artikla
103 l artikla	134 artikla
103 m artikla	135 artikla
103 n artikla	136 artikla
103 o artikla	137 artikla
103 p artikla	138 artikla
103 q artikla	139 artikla
103 r artikla	140 artikla
103 s artikla	141 artikla
103t artikla	142 artikla
103 u artikla	143 artikla
103 v artikla	144 artikla
103 w – 103 y artikla	[325 artiklan 2 kohta]
103 z artikla	145 artikla
103 z a artikla	146 ja 147 artikla
104 artikla	-
105 artikla	148 artikla
106 artikla	149 artikla
107 artikla	150 artikla
108 artikla	151 artikla
109 artikla	152 artikla
110 artikla	153 ja 154 artikla
111 artikla	155 artiklan 1, 2 ja 4 kohta
[Neuvoston asetus (ETY) N:o 922/72]	155 artiklan 3 kohta
112 artikla	156 ja 157 artikla
113 artiklan 1 kohta	162 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 172 artiklan

	d alakohta
113 artiklan 2 kohdan a alakohta	162 artiklan 3 kohta
113 artiklan 2 kohdan b alakohta	162 artiklan 2 kohta
113 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	161 artikla
113 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	171 artikla
113 a artikla	[325 artiklan 2 kohta]
113 b artiklan 1 kohta	163 artiklan 1 kohta yhdessä liitteessä XII olevan I osan kanssa
113 b artiklan 2 kohta	Liitteessä XII olevan I osan II kohdan 4 alakohta
113 c artikla	98 artikla
113 d artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	163 artiklan 2 kohta
113 d artiklan 1 kohdan toinen alakohta	Liitteessä XII olevan II osan 1 kohdan viides alakohta
113 d artiklan 2 kohta	163 artiklan 3 kohta
113 d artiklan 3 kohta	167 artikla
114 artikla	[325 artiklan 2 kohta]
115 artikla	[325 artiklan 2 kohta]
116 artikla	[325 artiklan 2 kohta]
117 artiklan 1–4 kohta	[325 artiklan 2 kohta]
117 artiklan 5 kohta	162 artiklan 1 kohta
118 artikla	163 artiklan 2 kohta yhdessä liitteessä XII olevan VII osan ensimmäisen ja toisen kohdan kanssa
118 a artikla	173 artikla
118 b artikla	174 artikla
118 c artikla	175 artikla
118 d artikla	176 artikla
118 e artikla	177 artikla
118 f artikla	178 artikla
118 g artikla	179 artikla
118 h artikla	180 artikla
118 i artikla	181 artikla
118 j artikla	182 artikla
118 k artikla	183 artikla

118 l artikla	184 artikla
118 m artikla	185 artikla
118 n artikla	186 artikla
118 o artikla	187 artikla
118 p artikla	188 artikla
118 q artikla	189 artikla
118 r artikla	190 artikla
118 s artikla	191 artikla
118 t artikla	192 artikla
118 u artikla	196 artikla
118 v artikla	197 artikla
118 w artikla	201 artikla
118 x artikla	202 artikla
118 y artikla	203 artikla
118 z artikla	204 artikla
118 z a artikla	205 artikla
118 z b artikla	206 artikla
119 artikla	105 artiklan 1 kohta
120 artikla	162 artiklan 2 kohdan e ja g alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
120 a artikla	166 artikla
120 b artikla	-
120 c artikla	165 artiklan 2 kohta
120 d artikla	168 artiklan 2 kohta
120 e artiklan 1 kohta	162 artiklan 2 kohdan g ja n alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
120 e artiklan 2 kohta	168 artiklan 3 kohta
120 f artikla	165 artiklan 3 kohta
120 g artikla	165 artiklan 1 kohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan a alakohdan i alakohta	162 artiklan 1 kohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan a alakohdan ii alakohta	162 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan a alakohdan iii alakohta	161 ja 169 artikla
121 artiklan a alakohdan iv alakohta	163 artiklan 2 kohta ja 172 artiklan d alakohta

121 artiklan b alakohdan i alakohta	172 artiklan b ja c alakohta
121 artiklan b alakohdan ii alakohta	163 artiklan 3 kohta ja 172 artiklan b ja c alakohta
121 artiklan c alakohdan i alakohta	172 artiklan b ja c alakohta
121 artiklan c alakohdan ii alakohta	172 artiklan d alakohta
121 artiklan c alakohdan iii alakohta	172 artiklan d alakohta
121 artiklan c alakohdan iv alakohta	162 artiklan 2 kohdan u alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d alakohdan i alakohta	162 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d kohdan ii alakohta	162 artiklan 2 kohdan k alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d alakohdan iii alakohta	162 artiklan 2 kohdan e alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d alakohdan iv alakohta	162 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d alakohdan v alakohta	162 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d alakohdan vi alakohta	179 artikla ja 172 artiklan i alakohta
121 artiklan d alakohdan vii alakohta	162 artiklan 2 kohdan g alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan i alakohta	162 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan ii alakohta	162 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan iii alakohta	162 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan iv alakohta	162 artiklan 2 kohdan d ja p alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan v alakohta	162 artiklan 2 kohdan d, g ja i alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan vi alakohta	162 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan s alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan vii alakohta	162 artiklan 2 kohdan m ja n alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan i alakohta	162 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan ii alakohta	162 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan iii alakohta	162 artiklan 2 kohdan d alakohta, 169

121 artiklan f alakohdan iv alakohta	artikla ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan v alakohta	162 artiklan 2 kohdan p alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan vi alakohta	162 artiklan 2 kohdan o alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan vii alakohta	162 artiklan 2 kohdan u alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan g alakohta	162 artiklan 2 kohdan p alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan h alakohta	162 artiklan 2 kohdan e alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan i kohta	172 artiklan d alakohta
121 artiklan j alakohdan i alakohta	106 ja 107 artikla
121 artiklan j alakohdan ii alakohta	162 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan k alakohta	169 artikla ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan l kohta	193, 194 ja 195 artikla
121 artiklan m alakohta	198, 199 ja 200 artikla
121 artiklan 2 kohta	207 ja 208 artikla
121 artiklan 3 kohta	162 artiklan 3 kohta ja 172 artiklan b ja c alakohta
121 artiklan 4 kohdan a alakohta	162 artiklan 2 kohdan g alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan 4 kohdan b alakohta	-
121 artiklan 4 kohdan c alakohta	162 artiklan 2 alakohdan g ja n alakohta
121 artiklan 4 kohdan d alakohta	162 artiklan 2 alakohdan g ja n alakohta
121 artiklan 4 kohdan e alakohta	162 artiklan 2 kohdan h alakohta
121 artiklan 4 kohdan f alakohta	162 artiklan 2 kohdan f alakohta
121 artiklan 4 kohdan g alakohta	162 artiklan 2 kohdan g alakohta
122 artikla	162 artiklan 2 kohdan s alakohta
123 artikla	209 artikla
124 artikla	209 artiklan a alakohdan iv alakohta
125 artikla	210 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
125 a artikla	210 artiklan 4 kohta
	211 artikla
	212 artikla
	213 artikla

125 b artikla	214 artikla
125 c artikla	215 artikla
125 d artikla	216 artikla
125 e artikla	217 artikla
125 f artikla	218 artikla
125 g artikla	219 artikla
125 h artikla	220 artikla
125 i artikla	221 artikla
125 j artikla	222 artikla
125 k artikla	223 artikla
125 l artikla	224 artikla
125 m artikla	225 artikla
125 n artikla	226 artikla
125 o artikla	227 artikla
126 artikla	228 artikla
	229 artikla
127 artikla	230 artikla
128 artikla	231 artikla
129 artikla	232 artikla
130 artikla	233 artikla
131 artikla	234 artikla
132 artikla	235 artikla
133 artikla	236 artikla
133a artikla	237 artikla
134 artikla	238 ja 239 artikla
135 artikla	240 artikla
136 artikla	241 artikla
137 artikla	242 artikla
138 artikla	243 artikla
139 artikla	244 artikla
140 artikla	245 artikla
140 a artikla	246 artikla
141 artikla	247 artikla
142 artikla	248 artikla
143 artikla	249 ja 250 artikla

144 artikla	251 artikla
145 artikla	254 artiklan 1 kohdan a alakohta
146 artikla	252 artikla
147 artikla	-
148 artikla	253, 254 ja 255 artikla
149 artikla	256 artikla
150 artikla	257 artikla
151 artikla	258 artikla
152 artikla	259 artikla
153 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	260 artikla
153 artiklan 4 kohta	-
154 artikla	-
155 artikla	-
156 artikla	261 ja 262 artikla
157 artikla	263 artikla
158 artikla	264 artikla
158 a artikla	170 ja 172 artikla
159 artikla	265 artikla
160 artikla	266 artikla
161 artikla	267, 268, 269 ja 270 artikla
162 artikla	271 artikla
163 artikla	272 artikla
164 artiklan 1 ja 2 kohta	273 artikla
164 artiklan 3 ja 4 kohta	[43 artiklan 3 kohta]
165 artikla	[43 artiklan 3 kohta]
166 artikla	[43 artiklan 3 kohta]
167 artikla	274 artikla
168 artikla	275 artikla
169 artikla	276 artikla
170 artikla	277 ja 278 artikla
171 artikla	279 artikla
172 artikla	280 artikla
173 artikla	281 artikla
174 artikla	282 artikla
175 artikla	283 artikla

176 artikla	284 artikla
176 a artikla	285 artikla
177 artikla	286 artikla
	287 artikla
178 artikla	288 artikla
179 artikla	289 artikla
180 artikla	290 artikla
181 artikla	291 artiklan 1 kohta
182 artiklan 1 kohta	292 artikla
182 artiklan 2 kohta	-
182 artiklan 3 kohta	293 artikla
182 artiklan 4 kohta	294 artikla
182 artiklan 5 kohta	295 artikla
182 artiklan 6 kohta	296 artikla
182 artiklan 7 kohta	291 artiklan 2 kohta
182 a artikla	297 artikla
183 artikla	309 artikla
	310 artikla
	311 artikla
184 artikla	302 artiklan 1–7 kohta
	302 artiklan 8 kohta
185 artikla	303 artikla
185 a artikla	304 artikla
185 b artikla	305 artikla
185 c artikla	306 artikla
185 d artikla	307 artikla
186 artikla	298 artikla
187 artikla	299 artikla
188 artikla	300 ja 301 artikla
188 a artiklan 1, 2, 5, 6 ja 7 kohta	302 artikla
188 a artiklan 3 ja 4 kohta	[325 artiklan 2 kohta]
189 artikla	312 artikla
190 artikla	313 artikla
190 a artikla	314 artikla

191 artikla	315 artikla
192 artikla	316 artikla
193 artikla	317 artikla
194 artikla	318 artikla
194 a artikla	319 artikla
	320 artikla
	321 artikla
	322 artikla
195 artikla	323 artikla
196 artikla	324 artikla
197 artikla	—
198 artikla	—
199 artikla	—
200 artikla	—
201 artikla	325 artikla
	326 artikla
202 artikla	—
203 artikla	—
203 a artikla	327 artikla
203 b artikla	328 artikla
204 artikla	329 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III
Liite IV	Liite IV
Liite V	Liite V
Liite VI	Liite VI
Liite VII	-
Liite VII a	-
Liite VII b	-
Liite VII c	-
Liite VIII	Liite VII
Liite IX	Liite VIII
Liite X	Liite IX
Liite X a	- -

Liite X b	Liite X
Liite X c	Liite XIX
Liite X d	-
Liite X e	-
Liite XI	-
	Liite XI
Liitteessä XI a oleva I kohta	Liitteessä XII olevan I osan I kohdan ensimmäinen alakohta
Liitteessä XI a olevan II kohdan ensimmäinen alakohta	Liitteessä XII olevan I osan I kohdan toinen alakohta
Liitteessä XI a olevan II kohdan toinen alakohta	-
Liitteessä XI a olevan III kohdan 1 alakohta	Liitteen XII ensimmäinen kohta
Liitteessä XI a olevan III kohdan 2 alakohta	Liitteessä XII olevan II osan 1 kohta
Liitteessä XI a olevan III kohdan 3 alakohta	Liitteessä XII olevan II osan 2 kohta
Liitteessä XI a olevan III kohdan 4 alakohta	Liitteessä XII olevan II osan 3 kohta
Liitteessä XI a oleva IV–IX kohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liite XI b	Liitteessä XII oleva II osa
Liitteen XI b lisäys	Liitteessä XII olevan II osan lisäys
Liitteessä XII oleva I kohta	-
Liitteessä XII olevan II kohdan 1 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 1 kohta
Liitteessä XII olevan II kohdan 2 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 2 kohta
Liitteessä XII olevan II kohdan 3 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 3 kohta
Liitteessä XII olevan II kohdan 4 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 4 kohta
Liitteessä XII olevan III kohdan 1 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 5 kohta
Liitteessä XII olevan III kohdan 2 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 6 kohta
Liitteessä XII olevan IV kohdan 1 alakohta	172 artiklan b ja c alakohta
Liitteessä XII olevan IV kohdan 2 alakohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liitteessä XIII oleva I kohta	Liitteessä XII olevan IV osan I kohta
Liitteessä XIII oleva II kohta	Liitteessä XII olevan IV osan II kohta
Liitteessä XIII oleva III kohta	Liitteessä XII olevan IV osan III kohta
Liitteessä XIII oleva IV kohta	161 artikla ja 163 artiklan 2 kohta
Liitteessä XIII oleva V kohta	-
Liitteessä XIII olevan VI kohdan ensimmäinen alakohta	-
Liitteessä XIII olevan VI kohdan toinen	[325 artiklan 2 kohta]

alakohta	
Liitteessä XIV oleva A kohta	162 artiklan 1 kohta, 2 kohdan b ja d alakohta, 169 artikla ja 172 artiklan d alakohta
Liitteessä XIV olevan B kohdan I alakohdan 1 alakohta	Liitteessä XII olevan V osan I kohta
Liitteessä XIV olevan B kohdan I alakohdan 2 ja 3 alakohta	162 artiklan 1 kohta ja 172 artiklan d alakohta
Liitteessä XIV olevan B kohdan II alakohta	Liitteessä XII olevan V osan II kohta
Liitteessä XIV olevan B kohdan III alakohta ja C kohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liitteessä XV olevan I kohdan 1 alakohta	Liitteessä XII olevan VI osan ensimmäinen alakohta
Liitteessä XV olevan I kohdan 2 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	Liitteessä XII olevan VI osan toinen ja kolmas alakohta
Liitteessä XV olevan I kohdan 2 alakohdan kolmas alakohta	Liitteessä XII olevan VI osan kuudes alakohta
Liitteessä XV oleva II, III ja VI kohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liitteessä XV olevan IV kohdan 1 alakohta	168 artiklan 1 kohta
Liitteessä XV olevan IV kohdan 2 ja 3 alakohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liitteessä XV oleva V kohta	161 artikla ja 163 artiklan 2 kohta
Liitteessä XV oleva VI kohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liitteen XV lisäys	Liitteessä XII olevan VI osan seitsemäs alakohta
Liite XV a	Liitteessä XIII oleva I osa
Liite XV b	Liitteessä XIII oleva II osa
Liite XVI	Liitteessä XII oleva VII osa
Liite XVI a	Liite XIV
Liite XVII	Liite XV
Liite XVIII	Liite XVI
Liite XIX	-
Liite XX	Liite XVII
Liite XXI	Liite XVIII
Liite XXII	-
	Liite XX

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 10 januari 2011
(OR. en)**

5084/11

**Interinstitutionellt ärende:
2010/0385 (COD)**

**AGRI 4
AGRIORG 2
CODEC 12**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionen
av den:	22 december 2010
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")

För delegationerna bifogas kommissionens förslag, som översänts per brev från direktör Jordi Ayet Puigarnau till Pierre de Boissieu, generalsekreterare för Europeiska unionens råd.

Bilaga: KOM(2010) 799 slutlig

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.12.2010
KOM(2010) 799 slutlig

2010/0385 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")

MOTIVERING

1. BAKGRUND

• Motiv och syfte

Syftet med förslaget är att anpassa rådets förordning (EG) nr 1234/2007¹ om en samlad marknadsordning till den uppdelning mellan kommissionens delegerade befogenheter och dess genomförandebefogenheter som införs genom artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

För fullständighetens skull innehåller detta förslag även de förslag till ändringar av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 som kommissionen redan separat lagt fram för Europaparlamentet och rådet. Syftet är att den samlade marknadsordningen ska bli lättare att förstå och mer tillgänglig för alla berörda parter.

• Allmän bakgrund

Delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter

I artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget görs en tydlig åtskillnad mellan å ena sidan de befogenheter som delegerats till kommissionen att anta akter som inte är lagstiftningsakter och å andra sidan de befogenheter som tilldelats kommissionen att anta genomförandeakter:

- Enligt artikel 290 i EUF-fördraget kan lagstiftaren till kommissionen delegera befogenheten att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt. Rättsakter som antas av kommissionen på detta sätt kallas enligt terminologin i fördraget ”delegerade akter” (artikel 290.3).
- Enligt artikel 291 i EUF-fördraget ska medlemsstaterna vidta alla nationella lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för att genomföra unionens rättsligt bindande akter. Kommissionen kan tilldelas genomförandebefogenheter när det krävs enhetliga villkor för genomförandet av sådana akter. Rättsakter som antas av kommissionen på detta sätt kallas enligt terminologin i fördraget ”genomförandeakter” (artikel 291.4).

Den föreslagna anpassningen av förordning (EG) nr 1234/2007 till de nya krav som följer av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget bygger på en noggrann indelning av kommissionens befintliga befogenheter enligt förordning (EG) nr 1234/2007 som ”delegerade befogenheter” eller ”genomförandebefogenheter”, mot bakgrund av de genomförandeåtgärder som kommissionen antagit på grundval av sina nuvarande befogenheter.

Efter detta har ett utkast till förslag till ändring av förordning (EG) nr 1234/2007 utarbetats. Enligt utkastet ges lagstiftaren befogenhet att fastställa de grundläggande delarna i den samlade marknadsordningen inom jordbruket. De allmänna riktlinjerna

¹ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

för den samlade marknadsordningen och de underliggande allmänna principerna fastställs av lagstiftaren. Till exempel fastställer lagstiftaren målen med åtgärderna för marknadsintervention, systemen för produktionsbegränsning och stödordningarna. På samma sätt fastställer lagstiftaren principen om införande av ett system för import- och exportlicenser, de grundläggande delarna i bestämmelserna om saluföring och produktion och principen om tillämpning av påföljder, minskningar och uteslutningar. Lagstiftaren fastställer också specifika bestämmelser för enskilda sektorer.

Enligt artikel 290 i EUF-fördraget ger lagstiftaren kommissionen befogenhet att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av ordningen. Därför kan de tilläggsэлеment som behövs för att den samlade marknadsordning som lagstiftaren har antagit ska fungera korrekt fastställas genom en delegerad kommissionsakt. Kommissionen ska till exempel anta delegerade akter för att fastställa villkor för aktörer som deltar i en ordning, skyldigheter som följer av utfärdandet av en licens och, om nödvändigt beroende på den ekonomiska situationen, om det krävs en säkerhet för utfärdandet av licenser. På samma sätt delegerar lagstiftaren till kommissionen befogenheten att anta åtgärder för att fastställa kriterier för när produkter kan komma i fråga för marknadsintervention. Kommissionen kan också anta delegerade akter gällande definitioner.

Enligt artikel 291 i EUF-fördraget har medlemsstaterna ansvaret för att genomföra den ordning som lagstiftaren har fastställt. Det är dock nödvändigt att garantera att ordningen genomförs på ett enhetligt sätt i medlemsstaterna. Därför ger lagstiftaren enligt artikel 291.2 i EUF-fördraget kommissionen genomförandebefogenheter när det gäller enhetliga villkor för genomförande av den samlade marknadsordningen och allmänna bestämmelser för kontroller som medlemsstaterna ska genomföra.

Rådets befogenheter enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget

I artikel 43.3 i EUF-fördraget fastställs följande: ”Rådet ska på förslag av kommissionen besluta om åtgärder om fastställande av priser, avgifter, stöd och kvantitativa begränsningar ...”. Denna bestämmelse är ett undantag från artikel 43.2 i EUF-fördraget, där det fastställs att det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska tillämpas för ”att upprätta den gemensamma organisation av jordbruksmarknaderna ... och övriga bestämmelser som behövs för att uppnå målen för den gemensamma politiken för jordbruk ...”. Denna struktur återspeglar den allmänna tendensen i Lissabonfördraget som inneburit att det ordinarie lagstiftningsförfarandet blivit standardförfarande för antagande av EU:s lagstiftningsakter.

Eftersom det rör sig om ett undantag måste artikel 43.3 i EUF-fördraget tolkas restriktivt för att säkerställa att lagstiftaren kan utöva sina lagstiftningsbefogenheter enligt artikel 43.2 i fördraget. Detta innebär att lagstiftaren reglerar de grundläggande delarna i den gemensamma jordbrukspolitikens struktur, instrument och verkningar. Mot bakgrund av detta bör det förfarande som fastställs i artikel 43.3 i EUF-fördraget endast tillämpas när en fråga som avses i den bestämmelsen inte ingår i de grundläggande politiska beslut som reserverats för lagstiftaren enligt artikel 43.2 i fördraget. När en sådan fråga är *ouplösligt* förbunden med det politiska innehållet i beslut som ska fattas av lagstiftaren bör artikel 43.3 således inte tillämpas.

Förslaget bygger således på följande principer:

- Endast lagstiftaren (Europaparlamentet och rådet) kan besluta om de strukturella parametrarna och grundläggande delarna i den gemensamma jordbrukspolitik. Till exempel bör offentlig intervention (inbegripet ramen för kommissionens fastställande av vissa interventionspriser genom anbudsförfaranden) och ordningar för mjölk- och sockerkvoter enligt förordning (EG) nr 1234/2007 fortfarande vara lagstiftarens ansvar, eftersom dessa delar är ouplösligt förbundna med fastställandet av innehållet i den ordning som införts av lagstiftaren och gränserna för denna ordning.
- Rådet ska besluta om sådana åtgärder om fastställande av priser, avgifter, stöd och kvantitativa begränsningar enligt artikel 43.3 i fördraget som inte omfattas av artikel 43.2. Kommissionen kommer att lägga fram ett förslag till förordning på grundval av artikel 43.3 i EUF-fördraget när det gäller bestämmelserna i artikel 21 om villkor för obligatoriskt stöd för privat lagring av smör, artikel 99 om produktionsbidrag inom sockersektorn, artiklarna 101 och 102 om stöd i sektorn för mjölk och mjölkprodukter, artikel 108 om leverans av mjölkprodukter till skolelever, artikel 155 om stöd inom sektorn för silkesodling, artikel 273 om exportbidrag och artikel 281 om minimipriser på levande växter vid export. I de föreslagna förordningarna kommer det, när det gäller dessa bestämmelser, att föreskrivas att villkor för fastställande av stödbelopp, exportbidrag och minimipriser vid export bör fastställas av rådet enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget och att beloppen avseende sådana stöd och bidrag liksom prisnivåer bör fastställas av kommissionen i genomförandeakter.

Artikel 43.3 i EUF-fördraget är en autonom grund för rådets antagande av rättsakter. När artikel 43.3 är tillämplig, hänvisar dock förslaget av tydlighets skull uttryckligen till den klausulen i alla relevanta bestämmelser om den samlade marknadsordningen. Kommissionen kommer vid lämplig tidpunkt att lägga fram nödvändiga förslag för rådet avseende artikel 43.3 i EUF-fördraget.

- **Gällande bestämmelser**

Artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Ej tillämpligt.

2. **RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER SAMT KONSEKVENSANALYSER**

- **Samråd med berörda parter**

- **Extern experthjälp**

Det behövdes varken samråd med berörda parter eller extern experthjälp eftersom förslaget att anpassa rådets förordning (EG) nr 1234/2007 till Lissabonfördraget är en interinstitutionell fråga som kommer att beröra alla rådsförordningar.

- **Konsekvensanalys**

Det behövs ingen konsekvensanalys eftersom förslaget att anpassa rådets förordning (EG) nr 1234/2007 till Lissabonfördraget är en interinstitutionell fråga som kommer att beröra alla rådsförordningar.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Identifiera kommissionens delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 och fastställa motsvarande förfarande för antagande av sådana akter.

Innehållet i följande förslag har förts in i detta förslag:

- (i) Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 november 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ("förordningen om en samlad marknadsordning") vad gäller det stöd som beviljats inom ramen för det tyska alkoholmonopolet (KOM(2010) 336 slutlig).
- (ii) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 1234/2007 när det gäller utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen (KOM(2010) 486).
- (iii) Förslag till ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller handelsnormer [referensnummer 2010/AGRI/010].
- (iv) Förslag till ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter [referensnummer 2010/AGRI/026].

- **Rättslig grund**

Artikel 42 första stycket och artikel 43.2 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Jordbrukspolitiken är ett område där EU och medlemsstaterna har delade befogenheter. Detta innebär att medlemsstaterna har kvar befogenheten så länge EU inte lagstiftar inom sektorn. Detta förslag avser endast en anpassning av den samlade marknadsordningen till de nya krav som införts genom Lissabonfördraget. Den befintliga unionsstrategin påverkas således inte av detta förslag.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: Europaparlamentets och rådets förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl: Den gemensamma jordbrukspolitikens utformning och dess förvaltningskrav gör att direkt tillämpning är en nödvändighet i lagstiftningen om den gemensamma jordbrukspolitikerna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Denna åtgärd medför inga ytterligare utgifter för unionen.

5. KOMPLETTERANDE INFORMATION

- **Förenklingar**

Detta förslag kommer att göra den samlade marknadsordningen lättare att förstå och mer tillgänglig eftersom rådets förordning (EG) nr 1234/2007 har ändrats kraftigt.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 första stycket och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag²,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁴, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁵ har ändrats flera gånger. Det krävs ytterligare ändringar till följd av Lissabonsfördragets ikraftträdande för att anpassa de befogenheter som tilldelats Europaparlamentet och rådet, och särskilt de befogenheter som tilldelats kommissionen, till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*fördraget*). Med tanke på dessa ändringars omfattning bör förordning (EG) nr 1234/2007 upphävas och ersättas med en ny förordning om en samlad marknadsordning. För att åstadkomma tekniska förenklingar bör rådets förordning (EEG) nr 922/72 av den 2 maj 1972 om allmänna tillämpningsföreskrifter för stöd till silkesodling för odlingsåret 1972/1973⁶ införas i den här förordningen. Förordning (EEG) nr 922/72 bör därför också upphävas.
- (2) Enligt artikel 43.3 i fördraget ska rådet besluta om åtgärder om fastställande av priser, avgifter, stöd och kvantitativa begränsningar. Av tydlighetsskäl bör denna förordning,

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁶ EGT 106, 5.5.1972, s. 1.

när artikel 43.3 i fördraget är tillämplig, uttryckligen hänvisa till det faktum att rådet kommer att besluta om åtgärder på den grunden.

- (3) Denna förordning bör innehålla alla grundläggande delar i den samlade marknadsordningen. Fastställandet av priser, avgifter, stöd och kvantitativa begränsningar är i vissa fall oupplösligt förbundet med dessa grundläggande delar.
- (4) Kommissionen bör ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget för att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning. Det bör fastställas avseende vilka delar befogenheten får utövas, liksom vilka villkor delegationen omfattas av.
- (5) Det skyndsamma förfarandet bör endast användas i exceptionella fall där detta visar sig nödvändigt för att på ett effektivt sätt reagera på hot om marknadsstörningar eller redan förekommande marknadsstörningar. Valet av det skyndsamma förfarandet bör motiveras och de fall när detta förfarande bör användas bör specificeras.
- (6) I enlighet med artikel 291 i fördraget bör medlemsstaterna ansvara för genomförandet av den samlade marknadsordning inom jordbruket (nedan kallad *den samlade marknadsordningen*) som fastställs i denna förordning. För att säkerställa ett enhetligt genomförande av den samlade marknadsordningen i medlemsstaterna och undvika illojal konkurrens eller diskriminering mellan aktörer bör kommissionen kunna anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291.2 i fördraget. Kommissionen bör därför tilldelas genomförandebefogenheter enligt den bestämmelsen, särskilt när det gäller enhetliga villkor för tillämpning av åtgärder för marknadsintervention, enhetliga villkor för genomförande av stödordningar och tillämpning av bestämmelser om saluföring och produktion, och bestämmelser om handel med tredjeländer. Kommissionen bör också fastställa minimikrav för medlemsstaternas kontroller.
- (7) För att de ordningar som inrättas genom den samlade marknadsordningen ska vara effektiva bör kommissionen ges nödvändiga befogenheter avseende marknadsförvaltningsåtgärder och den löpande förvaltningen. För att den samlade marknadsordningen ska fungera smidigt bör kommissionen också tilldelas befogenheter att reglera vissa frågor av mer teknisk natur och anta bestämmelser om anmälningar, information och rapportering, förfaranden och tekniska kriterier gällande produkter och aktörer som är berättigade till marknadsstöd. För att den samlade marknadsordningen ska fungera tillfredsställande bör kommissionen också fastställa framförallt datum, tidsfrister, avgörande händelser för växelkurser, representativa perioder och räntesatser. När det gäller stödordningar bör kommissionen framförallt ges befogenhet att fastställa den rättsliga grunden för fastställande av stöd och antagande av bestämmelser om förvaltning, övervakning och utvärdering av program, offentliggörande av resultat av utbetalade stöd och bestämmelser om genomförande av planer för sociala ordningar. Kommissionen bör ges befogenhet att fastställa förfaranden för betalning av stöd och förskott på stöd.
- (8) För att målen med den samlade marknadsordningen ska uppnås och dess principer följas bör kommissionen också ges befogenhet att anta bestämmelser bland annat om förvaltning av ordningar för att begränsa produktionen av mjölk, socker och vin, inspektioner och kontroller. Den bör även ges befogenhet att fastställa belopp för säkerheter, fastställa bestämmelser och förfaranden för återvinning av felaktiga utbetalningar och anta bestämmelser om avtal gällande marknadsstöd.

- (9) I vinsektorn bör kommissionen också ges befogenhet att se till att ansökningar om ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck uppfyller villkoren i den här förordningen för att garantera en enhetlig tillämpning i hela unionen. När det gäller presentation och märkning av produkter i vinsektorn bör kommissionen ges befogenhet att anta alla nödvändiga bestämmelser om förfaranden, anmälningar och tekniska kriterier.
- (10) För att se till att målen för det regelverk som fastställs genom den här förordningen uppnås bör kommissionen också tilldelas ständiga kontrollbefogenheter när det gäller vissa verksamheter hos producentorganisationer, producentgrupper, branschorganisationer och aktörsorganisationer. För att bevara den struktur som fastställs genom den samlade marknadsordningen och dess grundläggande parametrar bör kommissionen också ges befogenhet att anta alla nödvändiga bestämmelser om undantagsåtgärder för marknaden och förvaltningen för att lösa brådskande och oförutsedda problem i en eller flera medlemsstater.
- (11) Utom när det uttryckligen bestäms annorlunda bör kommissionen anta dessa genomförandeakter i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr XX/XXXX om [*förordningens titel*].
- (12) När det gäller vissa åtgärder enligt den här förordningen som kräver snabba åtgärder eller som består endast av att allmänna bestämmelser tillämpas i specifika situationer, utan utrymme för fri bedömning, bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter utan bistånd från kommittén.
- (13) Kommissionen bör också ges befogenhet att utföra vissa administrativa eller förvaltningsmässiga uppgifter som inte innebär att delegerade akter eller genomförandeakter antas.
- (14) Införandet av en ny förordning om en samlad marknadsordning bör inte innebära att politiska beslut som genom åren antagits inom den gemensamma jordbrukspolitiken ifrågasätts. Syftet med den här förordningen bör därför framförallt vara att anpassa kommissionens befogenheter till fördraget. Förordningen bör därför inte upphäva eller ändra gällande bestämmelser för vilka skälen fortfarande gäller, såvida inte dessa bestämmelser blivit föråldrade, och det bör inte heller införas nya bestämmelser eller åtgärder. Undantagen gäller utdelning av livsmedelsprodukter till de sämst ställda i unionen, och stöd som beviljas inom ramen för det tyska alkoholmonopolet. Bestämmelserna om handelsnormer återspeglar förslag som lagts fram i samband med en övergripande översyn av kvalitetspolitiken.
- (15) Det bör fastställas regleringsår för spannmål, ris, socker, torkat foder, utsäde, olivolja och bordsoliver, lin och hampa, frukt och grönsaker, bananer, mjölk och mjölkprodukter samt silkesodling, som främst är anpassade till de biologiska produktionscyklerna för respektive produkt.
- (16) För att stabilisera marknaderna och tillförsäkra jordbruksbefolkningarna en skälig levnadsstandard har det utvecklats ett differentierat system för prisstöd för de olika sektorerna. Detta har skett samtidigt med införandet av ordningarna för direktstöd, och hänsyn har tagits till de särskilda behoven inom de olika sektorerna samt till dessa sektors inbördes beroende av varandra. Dessa åtgärder utgörs av offentlig intervention eller stöd för privat lagring av produkter från sektorerna för spannmål, ris,

socker, olivolja och bordsoliver, nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött samt får- och getkött. Med tanke på målen med de senare ändringarna av förordning (EG) nr 1234/2007, särskilt genom rådets förordning (EG) nr 72/2009 av den 19 januari 2009 om ändring av den gemensamma jordbrukspolitiken genom ändring av förordningarna (EG) nr 247/2006, (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1405/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr 479/2008 samt genom upphävande av förordningarna (EEG) nr 1883/78, (EEG) nr 1254/89, (EEG) nr 2247/89, (EEG) nr 2055/93, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 2596/97, (EG) nr 1182/2005 och (EG) nr 315/2007⁷ och på grundval de skäl som anges där, måste prisstödsåtgärderna därför upprätthållas när de ingår i instrument som utformats tidigare, utan att det görs några större förändringar jämfört med tidigare rättsliga situation.

- (17) Av tydlighets- och öppenhetsskäl bör bestämmelserna för dessa åtgärder ingå i en gemensam struktur, samtidigt som politiken inom varje sektor upprätthålls. Av detta skäl bör man skilja mellan referenspriser och interventionspriser.
- (18) Marknadsordningarna för spannmål, nöt- och kalvkött samt mjölk och mjölkprodukter innehöll bestämmelser som gav rådet befogenhet att, enligt förfarandet i artikel 37.2 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, ändra prisnivåerna. Med tanke på prissystemens känslighet bör det klargöras att möjligheten enligt artikel 43.2 i fördraget att ändra prisnivåerna avser alla sektorer som omfattas av denna förordning.
- (19) Referenspriser bör fastställas för standardkvaliteter av vitsocker och råsocker. Standardkvaliteterna bör motsvara genomsnittliga kvaliteter som är representativa för socker producerat inom unionen och som definieras på grundval av de kriterier som används inom handeln. Standardkvaliteterna bör även kunna omprövas med beaktande av särskilt handelns behov och utvecklingen när det gäller teknisk analys.
- (20) Denna förordning bör innehålla bestämmelser om ett system för prisrapportering för att garantera tillförlitliga uppgifter om sockerpriserna på unionens marknad, och marknadsprisnivåerna för vitsocker bör fastställas på grundval av detta.
- (21) På grundval av de ändringar som gjorts genom förordning (EG) nr 72/2009 inleds interventionsordningen för spannmål, ris, smör och skummjölkspulver under vissa perioder under året. När det gäller sektorn för nöt- och kalvkött bör den offentliga interventionens inledande och avslutande avgöras av marknadsprisnivåerna under en viss period.
- (22) Det pris till vilket interventionsuppköpen bör ske blev tidigare nedsatt inom ramen för marknadsordningarna för spannmål, ris och nöt- och kalvkött och fastställdes i samband med införandet av ordningarna för direktstöd inom dessa sektorer. Stödet enligt de ordningarna och interventionspriserna är därför nära knutna till varandra. För produkter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter fastställdes det priset med sikte på att främja konsumtionen av de berörda produkterna och öka deras konkurrenskraft. Dessa politiska beslut är fortfarande giltiga.
- (23) I denna förordning bör det föreskrivas en möjlighet att avsätta produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention. Sådana åtgärder bör vidtas på ett sådant sätt

⁷ EUT L 30, 31.1.2009, s. 1.

att det inte uppstår några störningar på marknaden och så att uppköparna garanteras lika tillträde till varorna och likabehandling.

- (24) I målen för den gemensamma jordbrukspolitiken ingår enligt artikel 39.1 i fördraget att stabilisera marknaderna och att tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser. Genom åren har ordningen för utdelning av livsmedel i hög grad bidragit till uppnåendet av båda dessa mål. Den bör fortsätta att garantera den gemensamma jordbrukspolitikens mål och bidra till sammanhållningsmålen. De gradvisa reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken har dock lett till en successiv minskning av interventionslager och sortimentet tillgängliga produkter. Marknadsuppköp bör således också vara en permanent försörjningskälla för ordningen.
- (25) För att garantera en sund budgetförvaltning och för att fullt ut dra nytta av sammanhållningsdimensionen av unionsordningen bör det fastställas ett tak för unionens stöd och det bör fastställas att medlemsstaterna måste samfinansiera programmet för utdelning av livsmedel. Erfarenheterna har visat att det krävs ett långsiktigare perspektiv för ordningen. Kommissionen bör därför fastställa treårsplaner för genomförandet av ordningen, och medlemsstaterna bör utforma nationella program för utdelning av livsmedel där de anger sina mål och prioriteringar för ordningen och behandlar näringsmässiga aspekter. Medlemsstaterna bör också utföra lämpliga administrativa och fysiska kontroller och besluta om sanktioner vid oegentligheter för att säkerställa att treårsplanen genomförs i enlighet med tillämpliga bestämmelser.
- (26) För att garantera att ordningen för de sämst ställda fungerar på ett öppet, sammanhängande och effektivt sätt bör kommissionen anta förfaranden för antagande och översyn av treårsplanen, anta sådana planer och, om nödvändigt, se över dem. Kommissionen bör också anta bestämmelser om ytterligare delar som ska ingå i treårsplanen, bestämmelser om leverans av varor liksom förfaranden och tidsfrister för återtag av interventionsprodukter, inbegripet överföringar mellan medlemsstater, och bestämmelser om utformningen av nationella program för livsmedelsutdelning och årliga genomföranderapporter. För att garantera ett enhetligt genomförande av treårsplanerna i medlemsstaterna bör kommissionen anta förfaranden för ersättning för kostnader för välgörenhetsorganisationer som medlemsstaterna betraktar som stödberättigande, inbegripet tidsfrister och ekonomiska tak, villkor för anbudsinfordran och villkor för livsmedelsprodukter och leveransen av dem. Det bör också antas bestämmelser om skyldigheter för medlemsstaterna när det gäller kontroller, förfaranden och tidsfrister för betalning, nedsättning vid bristande efterlevnad liksom redovisningsbestämmelser och uppgifter som ska utföras av de nationella interventionsorganen, bland annat vid överföring mellan medlemsstater.
- (27) För att främja balansen på mjölkmarknaden och stabilisera marknadspriserna innehåller denna förordning bestämmelser om beviljande av stöd för privat lagring av vissa smörprodukter. Kommissionen bör dessutom ges befogenhet att besluta om beviljande av stöd för privat lagring av vitsocker, vissa typer av olivolja och vissa nötkött- och kalvköttprodukter, griskött samt får- och getkött.
- (28) Unionens skalor för klassificering av slaktkroppar i sektorerna för nötkött- och kalvkött, griskött samt får- och getkött är väsentliga för prisnoteringar och tillämpningen av

interventionsbestämmelser inom dessa sektorer. De är dessutom i linje med målet att förbättra öppenheten och insynen på marknaden.

- (29) De restriktioner för den fria rörligheten som uppkommer till följd av åtgärder för att bekämpa spridning av djursjukdomar kan skapa svårigheter på marknaden för vissa produkter i en eller flera medlemsstater. Erfarenheten visar att allvarliga störningar av marknaden, såsom betydande konsumtions- eller prisfall, kan bero på förlorat konsumentförtroende med anledning av folk- eller djurhälsorisker.
- (30) Undantagsåtgärderna till stöd för marknaden när det gäller nötkött och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött, får- och getkött, ägg och fjäderfäkött bör vara direkt knutna till eller följa av veterinära och sanitära åtgärder som införts för att bekämpa sjukdomens spridning. De bör vidtas på medlemsstaternas begäran för att undvika allvarliga störningar på marknaderna i fråga.
- (31) Det bör fastställas möjligheter för kommissionen att anta särskilda interventionsåtgärder när så är nödvändigt för att effektivt reagera på hot om störningar på marknaderna inom spannmålssektorn samt för att hindra att offentlig intervention tillämpas i stor skala inom rissektorn i vissa regioner i unionen eller för att väga upp bristen på paddyris till följd av naturkatastrofer.
- (32) För att tillförsäkra unionens sockerbets- och sockerrörsodlare en skälig levnadsstandard bör ett minimipris fastställas för kvotbetor av standardkvalitet, som måste definieras.
- (33) Det krävs särskilda åtgärder för att säkerställa en rättvis balans mellan sockerföretagens och sockerbetsodlarnas respektive rättigheter och skyldigheter. Det bör därför fastställas standardbestämmelser för branschavtal.
- (34) Eftersom villkoren skiljer sig mycket åt med avseende på naturförhållanden, ekonomi och teknik är det svårt att införa enhetliga köpvillkor för sockerbetor i hela unionen. Det finns redan branschavtal mellan organisationer för sockerbetsodlare och sockerföretag. Rambestämmelserna bör därför endast avse de minimigarantier som både sockerbetsodlarna och sockerindustrin behöver för att sockermarknaden ska fungera väl, och det bör också vara tillåtet att avvika från vissa bestämmelser genom branschavtal.
- (35) Denna förordning bör innehålla bestämmelser om den produktionsavgift som föreskrivs för sockersektorn för att bidra till finansieringen av utgifter.
- (36) För att bevara den strukturella balansen på sockermarknaden när prisnivån ligger nära referenspriset bör det finnas möjlighet att besluta om återtag av socker från marknaden under så lång tid som krävs för att återställa balansen på marknaden.
- (37) När det gäller levande växter, nötkött och kalvkött, griskött, får- och getkött, ägg och fjäderfäkött bör det finnas möjlighet att anta vissa åtgärder för att anpassa tillgången till marknadsefterfrågan. Sådana åtgärder kan bidra till att stabilisera marknaderna och tillförsäkra de berörda jordbruksbefolkningarna en skälig levnadsstandard.
- (38) I sockersektorn har den kvantitativa produktionsbegränsningen varit ett viktigt verktyg för marknadspolitiken. De skäl som fick gemenskapen att tidigare anta system med produktionskvoter inom sockersektorn är fortfarande giltiga.

- (39) Sockerkvotsystemet enligt denna förordning bör särskilt bibehålla kvoternas rättsliga status i den mån kvotsystemet, i enlighet med EU-domstolens rättspraxis, utgör en mekanism för reglering av marknaden för socker avsedd att uppfylla syften av allmänt intresse.
- (40) I den här förordningen bör det fastställas en möjlighet att anpassa sockerkvoterna för att återspegla medlemsstaternas beslut om omfördelning av nationella kvoter.
- (41) Med tanke på att det krävs ett visst mått av nationellt handlingsutrymme för den strukturella anpassningen inom bearbetningsindustrin och inom sockerbets- och sockerrörsodlingen under den period då kvoterna tillämpas, bör medlemsstaterna ges rätt att ändra företagets kvoter inom vissa gränser, utan att omstruktureringsfondens funktion som ett instrument begränsas.
- (42) För att undvika att överskott av socker skapar störningar på sockermarknaden, bör kommissionen ha möjlighet att på grundval av vissa kriterier besluta om en överföring av överskott av socker, isoglukos eller inulinsirap till kvotproduktionen för nästa regleringsår. Om villkoren inte är uppfyllda för vissa kvantiteter, föreskrivs även en avgift på överskottet, vilket förhindrar att kvantiteterna ackumuleras och hotar situationen på marknaden.
- (43) Mjölkkvotsystemet bör upprätthållas till dess att det löper ut 2015, inbegripet avgiften för sådana kvantiteter mjölk som hämtats eller sålts för direkt konsumtion och som överstiger en viss garantitröskel.
- (44) Distinktionen mellan leveranser och direktförsäljning av mjölk bör bibehållas, och ordningen bör tillämpas på grundval av individuella representativa fetthalter och en nationell referensfetthalt. Jordbrukarna bör tillåtas att på vissa villkor tillfälligt överföra sin individuella kvot. Den princip som säger att ett jordbruksföretags kvot samt den mark som tillhör detta överläts till köparen, arrendatorn eller arvingen när företaget säljs, utarrenderas eller överläts genom arv bör fortsätta att gälla, men för en fortsatt omstrukturering inom mjölkproduktionen och förbättringar av miljön bör undantagen från principen att kvoter ska vara knutna till jordbruksföretag också fortsätta att gälla. I enlighet med de olika typerna av överföringar av kvoter och utifrån objektiva kriterier, bör det fastställas att medlemsstaterna har rätt att låta en del av de överförda kvantiteterna ingå i den nationella reserven.
- (45) Överskottsavgiften för mjölk och andra mjölkprodukter bör fastställas till en nivå som verkar avskräckande och bör betalas av medlemsstaterna så snart den nationella kvoten har överskridits. Medlemsstaten bör sedan fördela avgiften mellan de producenter som har bidragit till överskridandet. Dessa producenter bör sedan vara skyldiga att till medlemsstaten betala sina respektive bidrag till avgiften på grund av att de har överskridit sin tillgängliga kvantitet. Medlemsstaterna bör till Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) betala in en avgift som motsvarar överskridandet av deras nationella kvoter minskad med ett schablonbelopp på 1 % för att ta hänsyn till fall av konkurs eller till att vissa producenter definitivt inte klarar av att betala sina bidrag till avgiften.
- (46) Mjölkkvotsystemets huvudsyfte att minska obalansen mellan utbud och efterfrågan på respektive marknad liksom de följande strukturella överskotten, så att en bättre marknadsjämvikt uppnås, har visat sig motverka en marknadsorientering, eftersom det

snedvridit jordbrukarnas reaktioner på prissignaler och förhindrat effektivitetsvinster genom att bromsa omstruktureringen. En utfasning av mjölkkvoterna genom årliga ökningar på 1 % har föreskrivits för varje regleringsår mellan 2009/2010 och 2013/2014. Vid omstruktureringen av sektorn bör medlemsstaterna fram till och med den 31 mars 2014 få bevilja ytterligare nationellt stöd inom vissa gränser. De kvotökningar som införts i rådets förordning (EG) nr 1234/2007, ändrad genom rådets förordning (EG) nr 248/2008⁸, ökningen på 1 % per år och övriga ändringar som minskar sannolikheten för att det uppstår en överskottsavgift innebär att endast Italien riskerar en avgift på grundval av nuvarande produktionsmönster, om den årliga ökningen på 1 % skulle tillämpas från och med perioden 2009/2010 till och med 2013/2014. Med beaktande av nuvarande produktionsmönster i alla medlemsstater har kvotökningen därför tidigareläggas i Italien för att undvika denna risk.

- (47) I förordning (EG) nr 1234/2007 föreskrivs olika typer av stödordningar. Ordningen för torkat foder respektive lin och hampa innehåller bestämmelser om bearbetningsstöd för att styra den inre marknaden för de berörda sektorerna. Till följd av ändringarna genom förordning (EG) nr 72/2009 och i enlighet med rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003⁹ kommer det fortfarande att beviljas stöd för torkat foder fram till den 1 april 2012 och för långa linfibrer, korta linfibrer och hampfibrer fram till regleringsåret 2011/2012. Systemet med kvoter för potatisstärkelse som föreskrivs i förordning (EG) nr 1234/2007, ändrad genom förordning (EG) nr 72/2009, och de fastställda minimipriserna gäller endast till slutet av regleringsåret 2011/2012.
- (48) För att främja balansen på mjölkmarknaden och stabilisera marknadspriserna på mjölk och mjölkprodukter behövs åtgärder för att öka möjligheterna att avyttra mjölkprodukter. Denna förordning bör därför innehålla bestämmelser om stöd för saluföring av vissa mjölkprodukter för särskilda användningsområden och bestämmelseorter. För att främja konsumtionen av mjölk bland yngre bör den också innehålla bestämmelser om bidrag från unionen för en del av kostnaden för stöd för leverans av mjölk till skolelever.
- (49) Det bör fastställas en möjlighet att bevilja produktionsbidrag i fall där det med avseende på framställningen av vissa industriella, kemiska eller farmaceutiska produkter uppstår ett behov att vidta åtgärder i syfte att göra vissa sockerprodukter tillgängliga.
- (50) I enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 frikopplades arealstödet för humle från och med den 1 januari 2010. För att tillåta organisationer för humleproducenter att fortsätta sin verksamhet som tidigare bör en specifik bestämmelse införas om att motsvarande belopp ska användas i de berörda medlemsstaterna för samma verksamheter.
- (51) Unionsfinansieringen, som utgörs av den procentandel av direktstödet som medlemsstaterna har rätt att hålla inne i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009,

⁸ EUT L 76, 19.3.2008, s. 6.

⁹ EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.

behövs för att uppmuntra godkända aktörsorganisationer att upprätta arbetsprogram som syftar till att förbättra kvaliteten på olivolja och bordsoliver. I detta sammanhang bör denna förordning föreskriva unionsstöd som tilldelas i förhållande till hur stor prioritet som ges åt verksamheten enligt det berörda arbetsprogrammet.

- (52) I denna förordning görs en åtskillnad mellan å ena sidan frukt och grönsaker, som inbegriper frukt och grönsaker för saluföring liksom frukt och grönsaker avsedda för bearbetning, och å andra sidan bearbetad frukt och bearbetade grönsaker. Bestämmelserna om producentorganisationer, verksamhetsprogram och unionens ekonomiska stöd gäller frukt och grönsaker samt frukt och grönsaker endast avsedda för bearbetning.
- (53) Producentorganisationer är grundaktörerna inom ordningen för frukt och grönsaker. Inför en alltmer koncentrerad efterfrågan är en samordning av utbudet via dessa organisationer fortfarande en ekonomisk nödvändighet för att stärka producenternas ställning på marknaden. Samordningen bör vara frivillig och påvisat ändamålsenlig genom att de tjänster som en producentorganisation kan erbjuda sina medlemmar är omfattande och effektiva. Eftersom producentorganisationerna uteslutande verkar i sina medlemmars intresse, bör de i ekonomiska frågor anses verka i sina medlemmars namn och på deras vägnar.
- (54) Frukt- och grönsaksproduktionen är oförutsägbar och produkterna är ömtåliga. Även begränsade överskott kan störa marknaden kraftigt. Det bör därför införas åtgärder för krishantering. För att göra producentorganisationerna mer attraktiva bör åtgärderna införas i verksamhetsprogrammen.
- (55) Vid produktion och saluföring av frukt och grönsaker måste miljöhänsyn tas fullt ut, bland annat när det gäller odlingsmetoder, hantering av avfallsmaterial och bortskaffande av produkter som återtagits från marknaden, särskilt för att skydda vattenkvaliteten, upprätthålla den biologiska mångfalden och bevara landskapet.
- (56) Producentgrupper i sektorn för frukt och grönsaker i medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 eller senare, i vissa av unionens yttersta randområden eller på de mindre Egeiska öarna och som önskar få ställning som producentorganisationer i enlighet med denna förordning, bör beviljas en övergångsperiod under vilken de kan få ekonomiskt nationellt stöd och unionsstöd förutsatt att de gör vissa åtaganden.
- (57) För att i högre grad göra producentorganisationerna i sektorn för frukt och grönsaker ansvariga, framförallt för sina ekonomiska beslut, och för att inrikta de offentliga medel som ställs till deras förfogande på framtida krav, bör det fastställas på vilka villkor dessa medel får användas. Gemensam finansiering av driftsfonder som upprättats av producentorganisationerna är en lämplig lösning. I särskilda fall bör ytterligare finansieringsmöjligheter tillåtas. Driftsfonderna bör endast användas för att finansiera verksamhetsprogram i sektorn för frukt och grönsaker. För att det ska vara möjligt att kontrollera unionens utgifter bör det finnas ett tak för stöd som beviljas producentorganisationer som upprättar driftsfonder.
- (58) I regioner där produktionen i sektorn för frukt och grönsaker är svagt organiserad bör extra nationella ekonomiska bidrag tillåtas. De medlemsstater som är särskilt

missgynnade i strukturellt avseende bör kunna få ersättning för dessa bidrag från unionen.

- (59) För att förenkla och minska kostnaderna för ordningen bör de förfaranden och bestämmelser som rör utgifternas berättigande till stöd genom driftsfonderna, när så är möjligt, anpassas till dem som gäller för landsbygdsutvecklingsprogrammen, genom att det krävs att medlemsstaterna upprättar en nationell strategi för verksamhetsprogram.
- (60) Det är önskvärt att ta itu med barns låga konsumtion av frukt och grönsaker genom att varaktigt öka andelen frukt och grönsaker i barns diet när deras matvanor grundläggs. Det bör därför beslutas om unionsstöd för medfinansiering av utdelning till skolbarn av produkter från sektorerna för frukt och grönsaker och bearbetade produkter av frukt och grönsaker respektive bananer, och vissa därmed sammanhängande kostnader för logistik, distribution, utrustning, reklam, övervakning och utvärdering. För att garantera ett korrekt genomförande bör medlemsstater som vill utnyttja programmet för frukt i skolan först utarbeta en strategi, bland annat en förteckning över stödberättigande produkter valda på grundval av objektiva kriterier, t.ex. säsong, tillgänglighet eller miljöhänsyn.
- (61) För att garantera en sund budgetförvaltning av programmet för frukt i skolan bör det fastställas en övre gräns för unionens stöd och maximala samfinansieringsnivåer. Unionens stöd bör inte användas för att ersätta finansieringen av befintliga nationella program för frukt i skolan. Med hänsyn till budgetrestriktioner bör medlemsstaterna dock kunna ersätta sina ekonomiska bidrag till programmet för frukt i skolan med bidrag från den privata sektorn. För att se till att programmen blir effektiva bör medlemsstaterna införa kompletterande åtgärder för vilka de bör tillåtas bevilja nationellt stöd.
- (62) Det är viktigt att se till att det finns stödåtgärder i vinsektorn som kan stärka konkurrenskraftiga strukturer. Dessa stödåtgärder bör finansieras och fastställas av unionen, men det bör överlåtas åt medlemsstaterna dels att välja lämpliga åtgärder för att täcka behoven inom deras regionala organ, varvid hänsyn eventuellt måste tas till dessa organs särskilda förhållanden, dels att integrera åtgärderna i nationella stödprogram. Medlemsstaterna bör ha ansvaret för genomförandet av sådana program.
- (63) En viktig stödberättigad åtgärd i nationella stödprogram bör vara säljfrämjande och saluföring av vin från unionen i tredjeland. Verksamheter inriktade på omstrukturering och omställning bör även fortsättningsvis omfattas på grund av de positiva strukturella verkningarna på vinsektorn. Investeringar i vinsektorn som är inriktade på att förbättra företagets ekonomiska resultat bör också stödjas. Stöd till destillation av biprodukter bör vara en åtgärd som görs tillgänglig för medlemsstater som önskar använda ett sådant instrument för att säkerställa vinkvaliteten, samtidigt som miljön skyddas.
- (64) Förebyggande instrument, såsom skörde försäkring, gemensamma fonder och grön skörd, bör berättiga till stöd enligt stödprogrammen för vin för att uppmuntra en ansvarsfull hantering av krissituationer.
- (65) Av olika anledningar kan medlemsstaterna komma att föredra att bevilja jordbrukarna frikopplade stöd inom systemet med samlat gårdsstöd. Medlemsstaterna bör därför ha denna möjlighet, och på grund av det samlade gårdsstödet särskilda egenskaper bör

alla sådana överföringar vara irreversibla och i motsvarande grad minska den budget som är tillgänglig för de nationella stödprogrammen för vin under följande år.

- (66) Stödet till vinsektorn bör också komma från strukturåtgärder enligt rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)¹⁰. För att öka de ekonomiska medel som är tillgängliga enligt förordning (EG) nr 1698/2005, bör det gradvis överföras medel till den förordningens budget när de berörda beloppen är tillräckligt stora.
- (67) För att se till att marknaden för vin fungerar bättre bör medlemsstaterna kunna genomföra beslut tagna av branschorganisationer. Sådana beslut bör dock inte omfatta metoder som skulle kunna snedvrída konkurrensen.
- (68) Överskottsproduktionen av vin i unionen har förvärrats av överträdelser av det tillfälliga förbudet mot nyplantering. Det finns således ett stort antal olagliga planteringar i unionen som är en källa till illojal konkurrens. Detta förvärrar problemen inom vinsektorn och måste åtgärdas.
- (69) Det tillfälliga förbudet mot nyplanteringar har haft viss inverkan på jämvikten mellan tillgång och efterfrågan på vinmarknaden, men har samtidigt varit ett hinder för konkurrenskraftiga producenter som vill bemöta ökad efterfrågan på ett flexibelt sätt. Eftersom jämvikt på marknaden ännu inte har uppnåtts och eftersom det tar tid för kompletterande åtgärder som röjningssystemet att få verkan, är det lämpligt att behålla förbudet mot nyplanteringar till och med den 31 december 2015. Därefter bör det definitivt upphöra att gälla, så att konkurrenskraftiga producenter fritt kan anpassa sig till marknadsvillkoren. Medlemsstaterna bör dock ges möjlighet att förlänga förbudet för sina territorier till och med den 31 december 2018 om de finner det nödvändigt.
- (70) För att förbättra förvaltningen av produktionskapaciteten och främja en effektiv användning av planteringsrätterna och därmed ytterligare mildra verkningarna av de tillfälliga planteringsrestriktionerna bör viss handlingsfrihet medges, t.ex. genom systemen med nationella eller regionala reserver.
- (71) En väl fungerande inre marknad skulle äventyras om nationella stöd beviljades. Bestämmelserna om statligt stöd i fördraget bör i princip tillämpas på produkter i vinsektorn som omfattas av marknadsordningen för vin. Bestämmelserna om röjningsbidrag och vissa åtgärder inom stödprogrammen bör dock inte i sig utesluta att nationellt stöd beviljas för samma ändamål.
- (72) För att göra det möjligt att införliva vinsektorn i systemet med samlat gårdsstöd bör alla aktivt odlade vinodlingsarealer kunna få stöd inom det system med samlat gårdsstöd som fastställs i rådets förordning (EG) nr 73/2009.
- (73) Biodling är en sektor inom jordbruket som kännetecknas av skillnader i produktionsvillkor och avkastning samt spridning och mångfald i fråga om ekonomiska aktörer, både på produktions- och saluföringsnivå. Med tanke på varroasjukans utbredning i flera medlemsstater under de senaste åren och de problem som sjukdomen medför för honungsproduktionen krävs det fortfarande åtgärder på

¹⁰ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

unionsnivå, eftersom sjukdomen inte kan utrotas helt och måste behandlas med godkända medel. Under sådana omständigheter och för att förbättra produktionen och saluföringen av biodlingsprodukter i unionen, bör det vart tredje år utarbetas nationella program som omfattar tekniskt stöd, bekämpning av varroasjukan, rationalisering av flytten av bisamhällen, förvaltning av utökningen av de minskande bibestånden i unionen samt samarbete om forskningsprogram om biodling och biodlingsprodukter i syfte att förbättra de allmänna villkoren inom produktion och saluföring av biodlingsprodukter. Dessa nationella program bör delvis finansieras av unionen.

- (74) Unionsstödet för silkesodling bör beviljas per låda silkesfjärilsägg som används.
- (75) Tillämpningen av handelsnormer för jordbruksprodukter kan bidra till att förbättra de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av dessa produkter samt produkternas kvalitet. Det ligger därför i producenternas, handelsidkarnas och konsumenternas intresse att sådana normer tillämpas.
- (76) Efter meddelandet från kommissionen om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter¹¹ och de efterföljande diskussionerna anses det lämpligt att upprätthålla handelsnormerna för varje sektor eller produkt för att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och bidra till bättre ekonomiska villkor för produktion och saluföring av jordbruksprodukter och bättre produktkvalitet.
- (77) För att garantera att alla produkter är av sund och god marknadsmässig kvalitet, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i livsmedelssektorn, framförallt den allmänna livsmedelslagstiftningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet¹², liksom dess principer och krav, bör det vara lämpligt att införa en allmän grundläggande handelsnorm, som beskrivs i nämnda meddelande från kommissionen, för produkter som inte omfattas av handelsnormerna för enskilda sektorer eller produkter. När sådana produkter överensstämmer med en tillämplig internationell norm bör de anses överensstämma med den allmänna handelsnormen.
- (78) För vissa sektorer och/eller produkter är definitioner, beteckningar och/eller varubeteckningar viktiga för att fastställa konkurrensvillkoren. Det bör därför fastställas definitioner, beteckningar och varubeteckningar för dessa sektorer och/eller produkter, som endast bör användas i unionen för saluföring av produkter som uppfyller de tillämpliga kraven.
- (79) I förordning (EG) nr 1234/2007 upprätthålls den sektorsstrategi för handelsnormer som införts genom de tidigare marknadsordningarna. Det är lämpligt att införa övergripande bestämmelser.
- (80) Enligt förordning (EG) nr 1234/2007 har kommissionen hittills bemyndigats att anta bestämmelser om handelsnormer för vissa sektorer. Med tanke på handelsnormernas mycket tekniska karaktär och att de ständigt måste bli effektivare och anpassas till en handelspraxis i ständig utveckling, är det lämpligt att utvidga denna strategi till alla

¹¹ KOM(2009) 0234 slutlig.

¹² EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

handelsnormer och samtidigt specificera de kriterier som måste beaktas vid fastställandet av lämpliga bestämmelser.

- (81) Handelsnormer bör tillämpas så att marknaden kan förses med produkter av standardiserad och tillfredsställande kvalitet. De bör särskilt avse definitioner, sortering i klasser, presentation och märkning, förpackning, produktionsmetoder, bevarande, transport, information om producenter, innehåll av vissa ämnen, relevanta administrativa dokument, lagring, certifiering och tidsfrister.
- (82) Med tanke på konsumenternas intresse av att få riktig och tydlig produktinformation bör det framförallt vara möjligt att fastställa lämpliga angivelser av produktionsplats från fall till fall och med lämplig geografisk noggrannhet, samtidigt som hänsyn tas till vissa sektors särdrag, särskilt när det gäller bearbetade jordbruksprodukter.
- (83) Vid fastställandet av handelsnormer för enskilda sektorer eller produkter bör kommissionen ta hänsyn till konsumenternas förväntningar, varje sektors särskilda förhållanden och internationella organs rekommendationer.
- (84) Det bör också, när så krävs, vara möjligt att anta särskilda åtgärder, särskilt avseende analysmetoder, för att undvika missbruk när det gäller kvaliteten och äktheten hos de produkter som erbjuds konsumenterna.
- (85) För att garantera att handelsnormerna följs bör det införas bestämmelser om kontroller och sanktioner om de berörda skyldigheterna inte uppfylls. Medlemsstaterna bör ansvara för dessa kontroller.
- (86) Handelsnormer bör i princip gälla för alla produkter som saluförs i unionen.
- (87) Det bör införas särskilda bestämmelser för produkter som importeras från tredjeländer enligt vilka särskilda villkor i vissa tredjeländer kan motivera undantag från handelsnormerna, om det kan garanteras att de motsvarar unionslagstiftningen.
- (88) När det gäller bredbara fetter bör det införas en möjlighet för medlemsstaterna att bevara eller anta vissa nationella regler om kvalitetsnivåer.
- (89) Bestämmelserna om vin bör tillämpas mot bakgrund av de avtal som ingåtts enligt artikel 218 i fördraget.
- (90) Det bör införas bestämmelser om klassificering av druvsorter, enligt vilka medlemsstater som producerar mer än 50 000 hektoliter per år även fortsättningsvis har ansvaret för klassificeringen av de druvsorter som får användas för vinframställning inom deras respektive territorier. Vissa druvsorter bör inte omfattas.
- (91) Det bör fastställas vissa oenologiska metoder och restriktioner för vinproduktionen, särskilt när det gäller blandning och användning av vissa typer av druvmust, druvsaft och färska druvor med ursprung i tredjeländer. För att uppfylla de internationella normerna bör kommissionen när det gäller oenologiska metoder rent allmänt basera sig på de oenologiska metoder som har rekommenderats av Internationella vinorganisationen (OIV).
- (92) I vinsektorn bör medlemsstaterna kunna begränsa eller utesluta användningen av vissa oenologiska metoder och fastställa strängare restriktioner för vin som produceras inom

deras territorium samt tillåta användning för försöksändamål av otillåtna oenologiska metoder på villkor som ska fastställas.

- (93) Begreppet kvalitetsvin är i unionen grundat på bland annat de särskilda egenskaper som kan tillskrivas vinets geografiska ursprung. Sådana viner identifieras för konsumenterna genom skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. För att de berörda produkternas kvalitet ska kunna göras gällande på ett genomblickbart och mer omsorgsfullt sätt bör det införas en ordning enligt vilken ansökningar om ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning går igenom i överensstämmelse med unionens övergripande kvalitetspolitik för andra livsmedel än vin och spritdrycker enligt rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel¹³.
- (94) För att bevara de särskilda kvalitetskännetecken som är utmärkande för vin med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning bör medlemsstaterna kunna tillåtas att tillämpa strängare bestämmelser i det avseendet.
- (95) För att bli skyddade i unionen bör ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för vin erkännas och registreras på unionsnivå. För att säkerställa att respektive beteckning uppfyller kraven i denna förordning bör ansökningarna granskas av den berörda medlemsstatens nationella myndigheter, varvid vissa gemensamma minimikriterier måste vara uppfyllda, såsom ett nationellt invändningsförfarande. Kommissionen bör därefter gå igenom ansökningarna för att se till att det inte föreligger några uppenbara fel och att hänsyn tas till unionslagstiftningen och intresset hos berörda parter utanför ansökningsmedlemsstaten.
- (96) Skydd bör kunna beviljas för tredjeländers ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar om de är skyddade i ursprungslandet.
- (97) Registreringsförfarandet bör ge alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse i en medlemsstat eller ett tredjeland möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att göra invändningar.
- (98) Registrerade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör skyddas mot användning som obehörigt drar fördel av det anseende som de produkter som uppfyller kraven har. För att främja sunda konkurrensvillkor och inte vilseleda konsumenterna bör detta skydd även omfatta produkter och tjänster som inte omfattas av denna förordning, inbegripet de produkter som inte omfattas av bilaga I till fördraget.
- (99) Vissa uttryck används traditionellt inom unionen och förmedlar information till konsumenterna om viners särart och kvalitet som komplement till den information som förmedlas genom ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. Dessa traditionella uttryck bör kunna skyddas inom unionen för att säkerställa en fungerande inre marknad och sunda konkurrensvillkor och undvika att konsumenterna missleds.
- (100) Varubeteckningar, beteckningar och presentation när det gäller produkter i vinsektorn som omfattas av denna förordning kan ha stor betydelse för möjligheten att avsätta produkterna. Skillnader mellan medlemsstaternas lagar om märkning av produkter i

¹³ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

vinsektorn kan hindra att den inre marknaden fungerar smidigt. Det bör därför fastställas bestämmelser som tar hänsyn till konsumenternas och producenternas legitima intressen. Det bör därför fastställas unionsbestämmelser om märkning.

- (101) Om överskott av mjölkprodukter uppstår, eller sannolikt kommer att uppstå, som skapar eller sannolikt kommer att skapa allvarliga obalanser på marknaden bör stöd beviljas för skummjolk och skummjolkspulver som produceras i unionen och som är avsedda att användas som foder. Bestämmelserna om användning av kasein och kaseinater vid framställning av ost syftar till att motverka de negativa effekter som stödordningen kan få, med tanke på att ost är en produkt som är sårbar för substitution med kasein och kaseinater. Detta är tänkt att bidra till att stabilisera marknaden.
- (102) Denna förordning är inriktad på olika typer av organisationer i syfte att uppnå politiska mål, särskilt i avsikt att stabilisera marknaderna för de produkter som den gemensamma insatsen avser samt förbättra och säkerställa produkternas kvalitet. De relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 grundas på organisationer som erkänns av medlemsstaterna eller, på vissa villkor, av kommissionen. Dessa bestämmelser bör fortsätta att gälla.
- (103) För att i sektorn för frukt och grönsaker ytterligare förstärka effekterna av de åtgärder som producentorganisationerna eller deras sammanslutningar vidtar och för att säkerställa all önskvärd stabilitet på marknaden, bör medlemsstaterna tillåtas att på vissa villkor utsträcka de regler som organisationen eller sammanslutningen av organisationer i den berörda regionen antagit för sina medlemmar till att även omfatta producenter i den regionen som inte är medlemmar, särskilt i fråga om produktion, saluföring och miljöskydd.
- (104) Särskilt i sektorn för frukt och grönsaker bör det vara möjligt att bevilja särskilt erkännande för sådana organisationer som kan styrka att de är tillräckligt representativa och bedriver konkret verksamhet i förhållande till målen i artikel 39 i fördraget. Med tanke på att branschorganisationerna eftersträvar likvärdiga mål bör bestämmelserna om utvidgad tillämpning av de regler som antagits av producentorganisationer och deras sammanslutningar och fördelningen av de kostnader som följer av denna utvidgning tillämpas även på branschorganisationer. Liknande tillvägagångssätt bör tillämpas för branschorganisationer i tobakssektorn.
- (105) [För att garantera en rationell utveckling av produktionen och garantera mjölkproducenter en skälig levnadsstandard bör deras förhandlingsposition i förhållande till bearbetningsföretag stärkas, vilket borde leda till en rättvisare distribution av mervärde i leveranskedjan. För att dessa mål för den gemensamma jordbrukspolitikerna ska kunna uppnås bör det därför införas bestämmelser i enlighet med artiklarna 42 och 43.2 i fördraget som gör det möjligt för producentorganisationer bestående av mjölkproducenter eller deras sammanslutningar att med mejerierna förhandla om avtalsvillkor, bland annat pris, gemensamt för vissa eller alla medlemmars produktion. För att upprätthålla en effektiv konkurrens på mejerimarknaden bör lämpliga kvantitativa gränser gälla för denna möjlighet. Sådana producentorganisationer bör därför också kunna erkännas inom ramen för marknadsordningen.
- (106) Det har införts bestämmelser på EU-nivå för branschorganisationer i vissa sektorer. Dessa organisationer kan spela en viktig roll för att möjliggöra en dialog mellan

aktörer i leveranskedjan och främja bästa praxis och öppenhet och insyn på marknaden. Sådana bestämmelser bör också tillämpas i sektorn för mjölk och mjölkprodukter tillsammans med bestämmelser som förtydligar sådana organisationers ställning enligt konkurrenslagstiftningen, samtidigt som det säkerställs att de inte snedvrider konkurrensen eller den inre marknaden eller hindrar att marknadsordningen fungerar väl.]

- (107) Inom vissa sektorer, utöver dem för vilka nuvarande bestämmelser föreskriver erkännande av producent- eller branschorganisationer, kan medlemsstaterna vilja erkänna sådana typer av organisationer på grundval av nationell lagstiftning i den mån detta är förenligt med unionslagstiftningen.
- (108) En inre marknad förutsätter ett handelssystem vid unionens yttre gränser. Handelssystemet bör innefatta importtullar och exportbidrag och bör i princip fungera på ett sätt som stabiliserar unionsmarknaden. Handelssystemet bör bygga på de åtaganden som godtagits inom ramen för Uruguayrundans multilaterala handelsförhandlingar.
- (109) Övervakningen av handelsflödena är framförallt en förvaltningsfråga, som bör hanteras på ett flexibelt sätt. Beslutet om införande av licenskrav bör fattas med hänsyn till om det finns behov av importlicenser för att förvalta de berörda marknaderna och, i synnerhet, för att övervaka importen av produkterna i fråga.
- (110) Tullarna för jordbruksprodukter enligt Världshandelsorganisationens (WTO) avtal fastställs till största delen i Gemensamma tulltaxan. När det gäller vissa produkter inom sektorerna för spannmål och ris måste det emellertid, till följd av att vissa tilläggsmekanismer införts, bli möjligt att göra undantag.
- (111) För att förebygga eller motverka negativa effekter på unionsmarknaden som skulle kunna bli följderna av att vissa jordbruksprodukter importeras, bör en tilläggstull betalas vid import av sådana produkter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.
- (112) Det är lämpligt att på vissa villkor öppna och förvalta sådana tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som ingåtts i enlighet med fördraget eller andra rättsakter.
- (113) Syftet med importavgifterna för blandningar är att garantera att systemet med tullar för import av blandningar av spannmål, ris och brutet ris fungerar tillfredsställande.
- (114) I den här förordningen fastställs ett traditionellt försörjningsbehov av socker för raffinering under ett regleringsår. För att garantera försörjningen för raffineringsindustrin i unionen bör importlicenser för socker för raffinering reserveras för heltidsraffinaderier under de tre första månaderna varje regleringsår, inom de gränser som följer av det traditionella försörjningsbehovet.
- (115) För att illegal odling av hampa inte ska störa marknadsordningen för hampa som odlas för fiberproduktion, bör denna förordning innehålla bestämmelser om kontroll av import av hampa och hampfrö så att det säkerställs att produkterna i fråga ger vissa garantier med avseende på tetrahydrokannabinolhalt. Import av andra hampfrön än sådana som är avsedda för utsäde bör även fortsättningsvis omfattas av ett kontrollsystem inom vilket de berörda importörerna godkänns.

- (116) Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid unionens yttre gräns överflödiga. Den inre marknaden och den mekanism som tullarna utgör kan i undantagsfall visa sig vara otillräckliga. För att i sådana fall kunna skydda unionsmarknaden mot de störningar som kan uppkomma bör unionen ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Åtgärderna bör vara förenliga med unionens internationella åtaganden.
- (117) Det bör finnas en möjlighet att förbjuda tillämpningen av system för aktiv och passiv förädling. Det är således lämpligt att göra det möjligt att avbryta tillämpningen av systemen för aktiv och passiv förädling i sådana situationer.
- (118) Bestämmelserna om beviljande av bidrag för export till tredjeländer på grundval av skillnaden mellan priserna inom unionen och på världsmarknaden, inom de gränser som fastställs genom åtagandena i WTO, bör utgöra ett skydd för unionens deltagande i den internationella handeln med vissa av de produkter som omfattas av denna förordning. Exporten med bidrag bör begränsas både när det gäller värde och kvantitet.
- (119) Iakttagandet av värdegränserna bör säkerställas vid den tidpunkt då exportbidragen fastställs genom kontroll av utbetalningar enligt bestämmelserna rörande EGFJ. Kontrollen kan förenklas genom att exportbidragen måste fastställas på förhand, medan det för differentierade bidrag bör finnas möjlighet att ändra den bestämmelseort som fastställts på förhand inom ett geografiskt område där en enda exportbidragsnivå gäller. Om bestämmelseorten ändras bör det exportbidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, dock med tillämpning av det maximibelopp som gäller för den ursprungliga bestämmelseorten.
- (120) Genom tillförlitlig och effektiv kontroll bör det säkerställas att kvantitetsbegränsningarna efterlevs. I detta syfte bör beviljandet av exportbidrag kopplas till en exportlicens. Exportbidrag bör beviljas inom de gällande begränsningarna beroende på de särskilda omständigheter som gäller för varje berörd produkt. Undantag från den bestämmelsen bör endast medges för bearbetade produkter som inte ingår i bilaga I till fördraget och som inte omfattas av volymbegränsningar. För produkter vars export med exportbidrag troligen inte kommer att överstiga kvantitetsbegränsningarna bör det finnas möjlighet att avvika från de regler som avser förvaltningen.
- (121) När det gäller export av levande nötkreatur bör exportbidrag beviljas och utbetalas endast om de bestämmelser i unionslagstiftningen som rör djurskydd iakttas, särskilt de som rör skyddet av djur under transport.
- (122) Jordbruksprodukter kan i vissa fall omfattas av särskild behandling vid import till ett tredjeland om de uppfyller vissa specifikationer och/eller prisvillkor. För att säkra en korrekt tillämpning av ett sådant system krävs ett administrativt samarbete mellan myndigheter i det importerande tredjelandet och unionen. Produkterna bör därför åtföljas av ett intyg som utfärdats inom unionen.
- (123) Exporten av blomsterlökar till tredjeländer är av stor ekonomisk betydelse för unionen. En fortsatt och utvecklad export skulle kunna säkerställas genom att priserna inom denna näring stabiliseras. Den här förordningen bör därför innehålla bestämmelser om minimipriser vid export av produkterna i fråga.

- (124) I enlighet med artikel 42 i fördraget ska bestämmelserna i det kapitel i fördraget som rör konkurrensregler tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter endast i den mån detta fastställs i unionslagstiftningen inom ramen för bestämmelserna i artikel 43.2 och 43.3 i fördraget och enligt det förfarande som anges där. Bestämmelserna om statligt stöd har i stor utsträckning förklarats tillämpliga. Tillämpningen av fördragets bestämmelser gällande företag definieras ytterligare i rådets förordning (EG) nr 1184/2006 av den 24 juli 2006 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med vissa jordbruksvaror¹⁴. Med tanke på målet att skapa en övergripande uppsättning bestämmelser för marknadspolitiken är det lämpligt att fastställa de aktuella bestämmelserna i den här förordningen.
- (125) De konkurrensregler som rör avtal, beslut och förfaranden enligt artikel 101 i fördraget bör tillsammans med reglerna rörande missbruk av dominerande ställning tillämpas på produktionen av och handeln med jordbruksprodukter, i den mån tillämpningen av dem inte hindrar nationella marknadsordningar från att fungera eller äventyrar målen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (126) Ett särskilt tillvägagångssätt är motiverat när det gäller jordbrukarorganisationer som är särskilt inriktade på gemensam produktion eller saluföring av jordbruksvaror eller utnyttjande av gemensamma anläggningar, såvida inte sådan gemensam verksamhet sätter konkurrensen ur spel eller äventyrar förverkligandet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget.
- (127) För att undvika att äventyra den gemensamma jordbrukspolitikens utveckling och samtidigt säkerställa ett otvetydigt rättsläge och icke-diskriminerande behandling av de berörda företagen, bör kommissionen, med förbehåll för domstolens prövning, ensam ha befogenhet att fastställa om avtal, beslut och förfaranden enligt artikel 101 i fördraget är förenliga med målen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (128) Beviljande av nationella stöd skulle äventyra en väl fungerande inre marknad baserad på gemensamma priser. Därför bör fördragets bestämmelser om statligt stöd som regel gälla för produkter som omfattas av denna förordning. Undantag bör tillåtas i vissa situationer. När sådana undantag gäller bör kommissionen dock ha möjlighet att upprätta en förteckning över befintliga, nya eller föreslagna nationella stöd, lämna lämpliga synpunkter till medlemsstaterna och föreslå passande åtgärder för dem.
- (129) Sedan Finlands och Sveriges anslutning får dessa länder, på grund av sin särskilda ekonomiska situation när det gäller produktion och saluföring av renar och renprodukter, bevilja stöd på detta område. Om kommissionen lämnar sitt tillstånd får Finland dessutom, på grund av landets särskilda klimatförhållanden, bevilja stöd för vissa mängder utsäde och för vissa mängder spannmål för utsäde som producerats enbart i landet.
- (130) För att kunna hantera motiverade krisfall, även efter det att stödprogrammets övergångsbestämmelser om krisdestillation har upphört att gälla 2012, bör medlemsstaterna kunna ge stöd till krisdestillation inom en total budgetram på 15 % av medlemsstatens berörda årliga budget för sitt nationella stödprogram. Allt sådant

¹⁴ EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.

stöd bör anmälas till kommissionen och godkännas i enlighet med denna förordning innan det beviljas.

- (131) I medlemsstater där sockerkvoten minskar kraftigt kommer sockerbetsodlarna att ställas inför särskilt svåra anpassningsproblem. I sådana fall kommer unionens övergångsstöd till sockerbetsodlare som föreskrivs i förordning (EG) nr 73/2009 inte att vara tillräckligt för att helt motverka sockerbetsodlarnas svårigheter. Medlemsstater som minskat sina kvoter med mer än 50 % av den sockerkvot som fastställdes den 20 februari 2006 i bilaga III till rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker¹⁵ bör därför tillåtas att bevilja statligt stöd till sockerbetsodlare under den tid då unionens övergångsstöd tillämpas. För att se till att medlemsstaterna inte beviljar ett statligt stöd som går längre än sockerbetsodlarnas behov, bör beslutet om totalsumman av detta statliga stöd även fortsättningsvis godkännas av kommissionen. Detta bör dock inte gälla Italien, där det maximala behovet för de mest produktiva sockerbetsodlarna som måste anpassa sig till marknadsvillkoren efter reformen har uppskattats till 11 euro per ton producerad sockerbeta. På grund av de särskilda problem som befaras uppstå i Italien bör bestämmelserna om system som gör det möjligt för sockerbetsodlarna att direkt eller indirekt ta del av det beviljade statliga stödet fortsätta att gälla.
- (132) I Finland påverkas sockerbetsodlingen av särskilda geografiska förhållanden och klimatförhållanden som kommer att inverka negativt på sektorn utöver de allmänna följderna av sockerreformen. Den medlemsstaten bör därför tillåtas att permanent bevilja landets sockerbetsodlare ett statligt stöd av lämplig storlek.
- (133) De särskilda bestämmelserna om det stöd som Tyskland beviljar inom ramen för det tyska alkoholmonopolet skulle löpa ut den 31 december 2010. De volymer som säljs av monopolet har minskat sedan 2003 och destillerierna och de små och medelstora jordbruksföretag som försörjer dem med råvaror har gjort förberedelser för att börja verka på den fria marknaden. Eftersom mer tid behövs för att underlätta denna anpassning måste utfasningen av monopolet och stödet till dessa stödmottagare förlängas till och med den 31 december 2013. Vissa småskaliga icke tullplomberade brännerier, brännerianvändare och kooperativa fruktbrännerier som bidrar särskilt till att bevara det traditionella landskapet och den biologiska mångfalden genom att använda lokala råvaror bör få ta del av det stöd som beviljas inom monopolet till och med den 31 december 2007, då monopolet bör avskaffas. I detta syfte bör Tyskland från 2013 lägga fram en årlig utfasningsplan.
- (134) Om en medlemsstat på sitt territorium önskar stödja åtgärder som främjar konsumtionen av mjölk och mjölkprodukter i unionen, bör dessa åtgärder kunna finansieras genom en avgift för saluförda kvantiteter som betalas av mjölkproducenterna på nationell nivå.
- (135) [Då det saknas EU-lagstiftning om formaliserade skriftliga avtal kan medlemsstaterna, inom sina egna avtalsrättsliga system, göra det obligatoriskt att använda sådana avtal, förutsatt att EU-lagstiftningen följs och framförallt att detta inte hindrar att den inre marknaden och den samlade marknadsordningen fungerar väl. Med tanke på de olika situationer som råder i EU i detta sammanhang bör det i enlighet med subsidiaritetsprincipen vara medlemsstaterna som fattar sådana beslut. För att

¹⁵ EUT L 58, 28.2.2006, s. 1.

garantera att det fastställs lämpliga minimikrav för sådana avtal och att den inre marknaden och den samlade marknadsordningen fungerar väl, bör dock vissa grundläggande villkor för användningen av sådana avtal fastställas på EU-nivå. Eftersom vissa mejerikooperativ i sina stadgar kan ha bestämmelser med liknande effekt bör de i sådana fall av förenklingsskäl undantas från avtalskravet. För att garantera att sådana system är effektiva när mellanhänder hämtar mjölk från mjölkproducenter för leverans till bearbetningsföretag, bör de tillämpas även i sådana fall.]

- (136) Det behövs också adekvat information om läget på marknaden för humle i unionen och om hur marknaden förväntas utvecklas. Det bör därför finnas bestämmelser om registrering av samtliga leveransavtal för humle som producerats i gemenskapen.
- (137) För att förbättra förvaltningen av vinproduktionskapaciteten bör medlemsstaterna till kommissionen lämna en inventering av sin produktionskapacitet på grundval av ett vinodlingsregister. För att uppmuntra medlemsstaterna att lämna inventeringen ges stöd för omstrukturering och omställning endast till de medlemsstater som har lämnat inventeringen. Producenter av druvor avsedda för vinframställning och producenter av must och vin bör skicka in skördedeklarationer, så att den information som är nödvändig för att kunna göra relevanta politiska och administrativa val finns tillgänglig. Medlemsstaterna bör kunna kräva att försäljare av druvor för vinframställning varje år deklarerar vilka mängder som saluförts från den senaste skörden. Producenter av must och vin och andra näringsidkare än detaljhandlare måste deklarerera sina lager av must och vin.
- (138) För att de berörda produkterna ska kunna spåras i tillfredsställande utsträckning, särskilt med hänsyn till konsumentskyddet, bör det föreskrivas att alla produkter i vinsektorn som omfattas av denna förordning förses med ett följedokument vid omsättning inom unionen.
- (139) Det är också lämpligt att på vissa villkor och för vissa produkter föreskriva åtgärder som ska vidtas om störningar uppstår eller förväntas uppstå på grund av betydande ändringar i den inre marknads priser eller i fråga om noteringar eller priser på världsmarknaden.
- (140) Medlemsstaternas myndigheter bör ha ansvaret för att denna förordning följs och det bör göras möjligt för kommissionen att övervaka och framförallt säkerställa efterlevnaden i vinsektorn.
- (141) Det måste inrättas en ram med särskilda åtgärder för etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter, för att möjliggöra insamling av ekonomiska uppgifter och analys av statistisk information i syfte att övervaka marknaden. I den mån marknaden för etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter är knuten till marknaden för etylalkohol i allmänhet, måste det också tillhandahållas upplysningar om marknaden för etylalkohol som inte framställts av jordbruksprodukter.
- (142) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig genom de skyldigheter som följer av denna förordning bör finansieras av unionen i enlighet med rådets förordning (EG) nr

1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken¹⁶.

- (143) För att öka de ekonomiska medel som är tillgängliga för vinsektorn enligt förordning (EG) nr 1698/2005, bör det gradvis överföras medel till den förordningens budget när de berörda beloppen är tillräckligt stora.
- (144) Kommissionen bör ges befogenhet att vidta de åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem i en nödsituation.
- (145) Eftersom de gemensamma marknaderna för jordbruksprodukter ständigt utvecklas bör medlemsstaterna och kommissionen informera varandra om den relevanta utvecklingen och införa anmälningsmetoder för relevant utveckling och information.
- (146) För att undvika missbruk av de förmåner som föreskrivs i denna förordning, bör förmåner inte beviljas eller, beroende på situationen, bör de dras in om det konstateras att villkoren för att förmånerna ska kunna beviljas har utformats på ett konstlat sätt som strider mot syftet med denna förordning.
- (147) För att garantera att skyldigheterna i denna förordning uppfylls behövs kontroller och administrativa åtgärder och sanktioner vid bristande efterlevnad liksom bestämmelser om ställande och frisläppande av säkerheter för att garantera en sund förvaltning av den samlade marknadsordningen inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Bestämmelserna bör omfatta återvinning av felaktiga utbetalningar och rapporteringsskyldigheter för medlemsstaterna till följd av tillämpningen av denna förordning.
- (148) Enligt förordning (EG) nr 1234/2007 kommer åtgärderna för marknadsförvaltningen i flera sektorer att löpa ut 2012. Efter det att förordning (EG) nr 1234/2007 upphört att gälla bör de relevanta bestämmelserna fortsätta att gälla till utgången av de berörda ordningarna.
- (149) För att säkerställa ett otvetydigt rättsläge när det gäller tillämpningen av reglerna om saluföring bör kommissionen fastställa vilket datum vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 1234/2007 upphör att gälla för den berörda sektorn.
- (150) För att säkerställa en smidig övergång från bestämmelserna om sektorerna för frukt och grönsaker i förordning (EG) nr 1234/2007 till bestämmelserna i denna förordning bör kommissionen ha befogenhet att anta övergångsbestämmelser.
- (151) Denna förordning bör tillämpas från och med ikraftträdandet. Bestämmelsen om inrättande av en allmän handelsnorm bör dock tillämpas först [ett år efter förordningens ikraftträdande].
- (152) [När det gäller avtalsförhållanden och producent- och branschorganisationer i sektorerna för mjölk och mjölkprodukter är de åtgärder som föreskrivs i denna förordning motiverade av de nuvarande ekonomiska förhållandena på mejerimarknaden och leveranskedjans struktur. De bör därför tillämpas under tillräckligt lång tid (både före och efter avskaffandet av mjölkkvoterna) för att de ska

¹⁶ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

få full effekt. Eftersom åtgärderna är så pass omfattande bör de dock vara tillfälliga och det bör göras en översyn av hur de har fungerat och avgöras om de bör fortsätta att tillämpas. Detta bör behandlas i kommissionens rapporter om utvecklingen av mjölkmarknaden, som ska läggas fram senast den 30 juni 2014 och den 31 december 2018 och särskilt omfatta potentiella incitament för att uppmuntra jordbrukare att ingå gemensamma produktionsavtal.]

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

MOTIVERING.....	2
1. BAKGRUND	2
2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER SAMT KONSEKVENSANALYSER.....	4
3. RÄTTSLIGA ASPEKTER	5
4. BUDGETKONSEKVENSER.....	6
5. KOMPLETTERANDE INFORMATION	6
 EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning").....	7
 DEL I INLEDANDE BESTÄMMELSER.....	38
 DEL II DEN INRE MARKNADEN	41
 AVDELNING I MARKNADSINTERVENTION.....	41
 KAPITEL I Offentlig intervention och privat lagring	41
Avsnitt I Inledande bestämmelser om offentlig intervention och privat lagring	41
Avsnitt II Offentlig intervention	43
Underavsnitt I Allmänna bestämmelser	43
Underavsnitt II Inledande av uppköp	44
Underavsnitt III Interventionspriser	45
Underavsnitt IV Avsättning av interventionsprodukter	46
[Underavsnitt V Utdelning till de sämst ställda i unionen	47
Avsnitt III Privat lagring	51
Underavsnitt I Obligatoriskt stöd	51
Underavsnitt II Icke obligatoriskt stöd.....	52
Avsnitt IV Gemensamma bestämmelser om offentlig intervention och privat lagring	54
Underavsnitt I Allmänna bestämmelser	54

Underavsnitt II Särskilda bestämmelser om klassificering av slaktkroppar	59
KAPITEL II Särskilda interventionsåtgärder.....	62
Avsnitt I Marknadsstödjande undantagsåtgärder	62
Avsnitt II Åtgärder inom sektorerna för spannmål och ris.....	63
Avsnitt III Åtgärder inom sockersektorn	64
Avsnitt IV Anpassning av utbudet	67
KAPITEL III Systemen för produktionsstyrning.....	68
Avsnitt I Allmänna bestämmelser	68
Avsnitt II Socker	68
Underavsnitt I Kvottilldelning och förvaltning.....	68
Underavsnitt II Kvoteverskridande.....	70
Avsnitt III Mjök	72
Underavsnitt I Allmänna bestämmelser	72
Underavsnitt II Kvottilldelning och förvaltning.....	74
Underavsnitt III Kvoteverskridande.....	79
Avsnitt IV Procedurregler för sockerkvoter och mjölkkvoter	83
Underavsnitt I Procedurregler för sockerkvoter.....	83
Underavsnitt II Procedurregler för mjölkkvoter.....	84
Avdelning V Produktionskapacitet i vinsektorn	86
Underavsnitt I Olagliga planteringar.....	86
Underavsnitt II Övergångssystem för planteringsrätter	88
Underavsnitt III Saluföringsregler för att förbättra och stabilisera den gemensamma vinmarknadens funktion.....	93
KAPITEL IV Stödordningar	94
Avsnitt I Produktionsbidrag inom sockersektorn.....	94
Avsnitt II Stöd inom sektorn för mjök och mjökprodukter	95
Underavsnitt I Stöd för särskilda ändamål	95

Underavsnitt II Villkor för ostframställning	97
Underavsnitt III Stöd för leverans av mjölkprodukter till skolelever	98
Avsnitt IV Stöd inom sektorn för humleodling.....	99
Avdelning V Stöd inom sektorn för olivolja och bordsoliver.....	100
Avsnitt VI Stöd inom sektorn för frukt och grönsaker.....	102
Underavsnitt I Producentgrupper	102
Underavsnitt II Driftsfonder och verksamhetsprogram.....	104
Underavsnitt III Program för frukt i skolan	111
Avsnitt VII Stödprogram inom vinsektorn.....	114
Underavsnitt I Inledande bestämmelser	114
Underavsnitt II Inlämning av stödprogram och deras innehåll.....	115
Underavsnitt III Särskilda stödåtgärder.....	117
Underavsnitt IV Procedurbestämmelser.....	122
Avsnitt VIII Särskilda bestämmelser för biodlingssektorn	124
Avsnitt IX Stöd inom sektorn för silkesodling.....	126
AVDELNING II REGLER FÖR SALUFÖRING OCH PRODUCENTORGANISATIONER	128
[KAPITEL I Regler för saluföring.....	128
Avsnitt I Handelsnormer	128
Underavsnitt I Inledande bestämmelser	128
Underavsnitt II Allmän handelsnorm.....	128
Underavsnitt III Sektor- eller produktspecifika handelsnormer.....	129
Underavsnitt IV Handelsnormer för import och export.....	135
Underavsnitt V Gemensamma bestämmelser	136
Avsnitt II Ursprungsbezeichnungar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn.....	137
Underavsnitt I Inledande bestämmelser	137
Underavsnitt II Ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar	138

Underavsnitt III Traditionella uttryck	150
Avsnitt III Märkning och presentation inom vinsektorn	152
KAPITEL II Producentorganisationer, producentgrupper, branschorganisationer och aktörsorganisationer	157
Avsnitt I Allmänna principer.....	157
Avsnitt II Bestämmelser rörande producent- och branschorganisationer samt producentgrupper inom sektorn för frukt och grönsaker	161
Underavsnitt I Stadgar för och erkännande av producentorganisationer	162
Underavsnitt II Sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper.....	164
Underavsnitt III Utvidgad tillämpning av reglerna till att omfatta producenter i ett ekonomiskt område	165
Underavsnitt IV Branschorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker	168
Avsnitt III Bestämmelser rörande producent- och branschorganisationer inom vinsektorn.	171
Avsnitt IV Bestämmelser rörande branschorganisationer inom tobakssektorn	172
[Avsnitt V	173
Producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter	173
Avsnitt VI Förfaranden	175
DEL III HANDEL MED TREDJELÄNDER	177
KAPITEL I Allmänna bestämmelser	177
KAPITEL II Import.....	178
Avsnitt I Importlicenser	178
Avsnitt II Importtullar och importavgifter	181
Avsnitt III Förvaltning av importkvoter	185
Avsnitt IV Särskilda bestämmelser för vissa produkter	188
Underavsnitt I Särskilda bestämmelser för import avseende sektorerna för spannmål och ris	188
Underavsnitt II Importsystem för socker	190
Underavsnitt III Särskilda bestämmelser för import av hampa.....	191

Underavsnitt IV Särskilda bestämmelser för import av humle	191
Avsnitt V Skyddsåtgärder och aktiv förädling	192
KAPITEL III Export	194
Avsnitt I Exportlicenser	194
Avsnitt II Exportbidrag	196
Avsnitt III Förvaltning av exportkvoter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter.....	201
Avsnitt IV Särskild behandling vid import till tredjeländer.....	202
Avsnitt V Särskilda bestämmelser för levande växter	202
Avsnitt VI Passiv förädling	203
DEL IV KONKURRENSREGLER	204
KAPITEL I Regler för företag	204
KAPITEL II Regler om statligt stöd	210
DEL V SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FLERA ELLER ENSKILDA SEKTORER	214
KAPITEL I Särskilda bestämmelser för flera sektorer	214
Avsnitt I Störningar på marknaden	214
Avsnitt II Rapportering	215
KAPITEL II.....	216
SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR ENSKILDA SEKTORER.....	216
Avsnitt I Humle.....	216
Avsnitt II Vin	217
Avsnitt III Mjök och mjökprodukter.....	220
Avsnitt IV Etylalkohol	222
DEL VI ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	224
DEL VII DELEGERING AV BEFOGENHET, TILLÄMPNINGSBESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER	228

KAPITEL I Delegering av befogenhet och tillämpningsbestämmelser.....	228
KAPITEL II Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser.....	230
BILAGA I FÖRTECKNING ÖVER DE PRODUKTER SOM AVSES I ARTIKEL 1.1	
Del I: Spannmål.....	233
Del II: Risprodukter	236
Del III: Socker.....	237
Del IV: Torkat foder.....	237
Del V: Frön.....	238
Del VI: Humle.....	239
Del VII: Olivolja och bordsoliver	239
Del VIII: Lin och hampa som odlas för fiberproduktion	239
Del IX: Frukt och grönsaker.....	240
Del X: Bearbetade produkter av frukt och grönsaker	240
Del XI: Bananer	243
Del XII: Vin	243
Del XIII: Levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d.; snittblommor och snittgrönt.....	244
Del XIV: Råtobak.....	244
Del XV: Nöt- och kalvkött.....	244
Del XVI: Mjök och mjölkprodukter	245
Del XVII: Griskött	245
Del XVIII: Får- och getkött.....	246

Del XIX: Ägg	246
Del XX: Fjäderfäkött.....	247
Del XXI: Andra produkter	247
BILAGA II FÖRTECKNING ÖVER PRODUKTER FÖR VILKA SÄRSKILDA ÅTGÄRDER HAR UPPRÄTTATS ENLIGT ARTIKEL 1.2 Del I: Etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter	
	254
Del II: Biodlingsprodukter	254
Del III: Silkesmaskar.....	254
BILAGA III DE DEFINITIONER SOM AVSES I ARTIKEL 2.1 Del I: Definitioner avseende rissektorn	
	255
Del II: Definitioner avseende sockersektorn.....	258
Del III: Definitioner avseende humlesektorn	259
Del IV: Definitioner för vinsektorn.....	259
Del V: Definitioner avseende nöt- och kalvköttssektorn	262
Del VI: Definitioner avseende mjölk- och mejerisektorn	262
Del VIII: Definitioner avseende äggsektorn	262
Del VIII: Definitioner avseende sektorn för fjäderfäkött.....	262
Del IX: Definitioner avseende biodlingssektorn.....	264
BILAGA IV STANDARDKVALITET FÖR RIS OCH SOCKER ENLIGT ARTIKEL 8.1 OCH 8.3	
	266
BILAGA V UNIONSSKALOR FÖR KLASSIFICERING AV SLAKTKROPPAR ENLIGT ARTIKEL 34.....	
	268

BILAGA VI NATIONELLA OCH REGIONALA KVOTER FÖR PRODUKTION AV SOCKER, ISOGLUKOS OCH INULINSIRAP ENLIGT ARTIKEL 50 från och med regleringsåret 2010/11 ska följande gälla.....	272
BILAGA VII NÄRMARE FÖRESKRIFTER FÖR ÖVERFÖRINGAR AV SOCKER-ELLER ISOGLUKOSKVOTER ENLIGT ARTIKEL 53 I.....	274
BILAGA VIII NATIONELLA KVOTER FÖR PRODUKTION AV MJÖLK OCH ANDRA MJÖLKPRODUKTER ENLIGT ARTIKEL 59	277
BILAGA IX REFERENSFETTHALT ENLIGT ARTIKEL 63.....	279
BILAGA X BUDGET FÖR STÖDPROGRAM ENLIGT ARTIKEL 136.1	280
BILAGA XI INTERNATIONELLA ORGANISATIONER SOM AVSES I ARTIKEL 159.3	281
BILAGA XII DEFINITIONER, BETECKNINGAR OCH VARUBETECKNING AVSEENDE PRODUKTER ENLIGT ARTIKEL 163	282
Del I. Kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre	282
I. Definition	282
II. Varubeteckningar	282
Del II. Vinprodukter.....	285
Del III. Mjök och mjökprodukter.....	291
Del IV. Mjök avsedd som livsmedel enligt KN-nummer 0401	293
Del V. Produkter från fjäderfäköttsektorn.....	296
Del VI. Bredbara fetter.....	298
Del VII. Beteckningar och definitioner avseende olivolja och olja av olivrestprodukter.....	301
Tillägg till bilaga XII (som avses i del II) Vinodlingszoner	302
BILAGA XIII Del I Berikning, syrning och avsyning i vissa vinodlingszoner	307
Del II Restriktioner.....	310

BILAGA XIV UTTÖMMANDE FÖRTECKNING ÖVER REGLER VARS TILLÄMPNING FÅR UTVIDGAS TILL ATT OMFATTA ICKE- MEDLEMSPRODUCENTER I ENLIGHET MED ARTIKEL 218 OCH ARTIKEL 224...	313
BILAGA XV IMPORTTULL PÅ RIS ENLIGT ARTIKLARNA 242 OCH 244	315
BILAGA XVI SORTER AV BASMATIRIS SOM AVSES I ARTIKEL 243.....	317
BILAGA XVII FÖRTECKNING ÖVER VAROR FRÅN SEKTORERNA FÖR SPANNMÅL, RIS, SOCKER, MJÖLK OCH ÄGG VID TILLÄMPNING AV ARTIKEL 16 a ii OCH FÖR BEVILJANDE AV DE EXPORTBIDRAG SOM AVSES DEL III KAPITEL III AVSNITT II Del I: Spannmål	318
Del II: Ris.....	321
Del III: Socker.....	323
Del IV: Mjök.....	326
Del V: Ägg	329
BILAGA XVIII FÖRTECKNING ÖVER VISSA VAROR SOM INNEHÅLLER SOCKER FÖR BEVILJANDE AV DE EXPORTBIDRAG SOM AVSES I DEL III KAPITEL III AVSNITT II	330
BILAGA XIX BUDGETANSLAG FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING I VINPRODUCERANDE REGIONER ENLIGT ARTIKEL 314.3.....	331
BILAGA XX JÄMFÖRELSETABELL SOM AVSES I ARTIKEL 325.3.....	332

DEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Genom denna förordning upprättas gemensam marknadsordning för produkter inom följande sektorer, som förtecknas i bilaga I:
 - a) Spannmål, del I i bilaga I.
 - b) Ris, del II i bilaga I.
 - c) Socker, del III i bilaga I.
 - d) Torkat foder, del IV i bilaga I.
 - e) Utsäde, del V i bilaga I.
 - f) Humle, del VI i bilaga I.
 - g) Olivolja och bordsoliver, del VII i bilaga I.
 - h) Lin och hampa, del VIII i bilaga I.
 - i) Frukt och grönsaker, del IX i bilaga I.
 - j) Bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, del X i bilaga I.
 - k) Bananer, del XI i bilaga I.
 - l) Vin, del XII i bilaga I.
 - m) Levande växter och blomsterodlingsprodukter, del XIII i bilaga I (nedan kallad *sektorn för levande växter*).
 - n) Råtobak, del XIV i bilaga I.
 - o) Nöt- och kalvkött, del XV i bilaga I.
 - p) Mjölk och mjölkprodukter, del XVI i bilaga I.
 - q) Griskött, del XVII i bilaga I.
 - r) Får- och getkött, del XVIII i bilaga I.
 - s) Ägg, del XIX i bilaga I.

- t) Fjäderfäkött, del XX i bilaga I.
 - u) Andra produkter, del XXI i bilaga I.
2. Genom denna förordning fastställs särskilda åtgärder för följande sektorer, som förtecknas och när så krävs definieras i bilaga II:
- a) Etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter, del I i bilaga II (nedan kallad *jordbruksalkoholsektorn*).
 - b) Biodlingsprodukter, del II i bilaga II (nedan kallad *sektorn för biodlingsprodukter*).
 - c) Silkesodling, del III i bilaga II (nedan kallad *sektorn för silkesodling*).
3. När det gäller potatis, färsk eller kyld, enligt KN-nummer 0701, ska kapitel II i del IV tillämpas.

Artikel 2

Definitioner

- 1. I denna förordning ska de definitioner för respektive sektor, som förtecknas i bilaga III, gälla.
- 2. I denna förordning avses med
 - a) *jordbrukare*: jordbrukare enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EG) nr 73/2009,
 - b) *utbetalande organ*: det eller de organ som utsetts av en medlemsstat i enlighet med förordning (EG) nr 1290/2005,
 - c) *interventionspris*: det pris till vilket produkterna ska köpas in genom offentliga interventionsköp.

Artikel 3

Regleringsår

Regleringsåren ska ha följande löptid:

- a) 1 januari–31 december under ett givet år för banansektorn.
- b) 1 april–31 mars det påföljande året för
 - i) sektorn för torkat foder,
 - ii) sektorn för silkesodling,
- c) 1 juli–30 juni det påföljande året för

- i) spannmålssektorn,
 - ii) sektorn för utsäde,
 - iii) sektorn för olivolja och bordsoliver,
 - iv) sektorn för lin och hampa,
 - v) sektorn för mjölk och mjölkprodukter.
- d) 1 augusti–31 juli det påföljande året för vinsektorn,
 - e) 1 september–31 augusti det påföljande året för rissektorn.
 - f) 1 oktober–30 september det påföljande året för sockersektorn.

För att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i sektorerna för frukt och grönsaker och bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ska kommissionen, när så krävs, fastställa regleringsårens löptid för sådana produkter genom delegerade akter.

Artikel 4

Delegerade befogenheter

För att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i varje sektor och hantera förändringar i marknadssituationen får kommissionen genom delegerade akter uppdatera definitionerna i del I i bilaga III.

Artikel 5

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får, genom genomförandeaakter,

- a) fastställa omräkningstalen för ris vid olika bearbetningsstadier, bearbetningskostnaderna och biprodukternas värde,
- b) anta alla nödvändiga åtgärder i samband med tillämpningen av omräkningskurser.

DEL II

DEN INRE MARKNADEN

AVDELNING I

MARKNADSINTERVENTION

KAPITEL I

Offentlig intervention och privat lagring

AVSNITT I

**INLEDANDE BESTÄMMELSER OM OFFENTLIG INTERVENTION OCH PRIVAT
LAGRING**

Artikel 6

Tillämpningsområde

1. I detta kapitel fastställs bestämmelser rörande, i tillämpliga fall, uppköp inom ramen för offentlig intervention och beviljande av stöd för privat lagring inom följande sektorer:
 - a) Spannmål
 - b) Ris
 - c) Socker
 - d) Olivolja och bordsoliver
 - e) Nöt- och kalvkött
 - f) Mjölk och mjölkprodukter
 - g) Griskött
 - h) Får- och getkött
2. I detta kapitel avses med

- a) *spannmål*: spannmål som skördats i unionen,
- b) *mjölk*: komjölk som producerats i unionen,
- c) *grädde*: grädde som direkt och uteslutande är framställd av mjölk.

Artikel 7

Ursprung i EU

Om inte annat följer av artikel 6.2 ska endast produkter med ursprung i unionen berättiga till uppköp inom ramen för offentlig intervention eller beviljande av stöd för privat lagring.

Artikel 8

Referenspriser

1. För produkter som omfattas av interventionsåtgärder enligt artikel 6.1 ska följande referenspriser tillämpas:
 - a) När det gäller spannmålssektorn: 101,31 EUR/ton.
 - b) När det gäller paddyris, 150 EUR/ton för standardkvalitet enligt definitionen i punkt A i bilaga IV.
 - c) När det gäller socker:
 - i) för vitsocker: 404,4 EUR/ton från och med regleringsåret 2009/10,
 - ii) för råsocker: 335,2 EUR/ton från och med regleringsåret 2009/10.
 - d) När det gäller nöt- och kalvköttssektorn: 2 224 EUR/ton för slaktkroppar av handjur av nötkreatur av kvaliteten R3 enligt den unionsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur som avses i artikel 34.1 a.
 - e) När det gäller sektorn för mjölk och mjölkprodukter:
 - i) 246,39 EUR/100 kg för smör.
 - ii) 169,80 EUR/100 kg för skummjörkspulver.
 - f) När det gäller grisköttssektorn: 1 509,39 EUR/ton för slaktkroppar av gris av standardkvalitet på grunval av slaktvikt och slaktkropparnas innehåll av magert kött i enlighet med den unionsskala för klassificering av slaktkroppar av gris som avses i artikel 34.1 b enligt följande:
 - i) Slaktkroppar som väger minst 60 men mindre än 120 kg: klass E i enlighet med punkt B.II i bilaga V.
 - ii) Slaktkroppar som väger 120–180 kg: klass R i enlighet med punkt B.II i bilaga V.

2. Referenspriserna för spannmål och ris enligt punkterna 1 a och 1 b ska avse grossistledet för varor, fritt lager, före lossning. Dessa referenspriser ska gälla för alla de interventionsorter i unionen som avses i artikel 30.
3. De referenspriser som fastställs i punkt 1 c leden i och ii ska tillämpas på socker i lös vikt av standardkvalitet enligt definitionen i punkt B i bilaga IV, fritt fabriken.
4. De referenspriser som fastställs i punkt 1 i denna artikel får med tillämpning av förfarandet i artikel 43.2 i fördraget ändras mot bakgrund av produktions- och marknadsutvecklingen.

Artikel 9

Prisrapportering på sockermarknaden

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att inrätta ett informationssystem för priser på sockermarknaden, inklusive ett system för offentliggörande av prisnivåer för sockermarknaden.

Systemet ska basera sig på information från företag som producerar vitsocker eller från andra aktörer inom sockerhandeln. Informationen ska omfattas av sekretess.

Kommissionen ska se till att den offentliggjorda informationen inte gör det möjligt att identifiera enskilda företags eller aktörers priser.

AVSNITT II

OFFENTLIG INTERVENTION

UNDERAVSNITT I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 10

Produkter som berättigar till offentlig intervention

Offentlig intervention ska tillämpas i fråga om följande produkter om inte annat följer av detta avsnitt och de ytterligare krav och villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 31 och 32:

- a) Vanligt vete, durumvete, korn, majs och sorghum.
- b) Paddyris.
- c) Färskt eller kylt nöt- och kalvkött med KN-numren 0201 10 00 och 0201 20 20 till 0201 20 50.

- d) Smör som direkt och uteslutande är framställt av pastöriserad grädde i ett godkänt företag i unionen och som har en lägsta smörfetthalt av 82 viktprocent och en högsta vattenhalt av 16 viktprocent.
- e) Skummjörkspulver av högsta kvalitet som framställt genom spraytorkning i ett godkänt företag i unionen och med en lägsta proteinhalt på 34,0 viktprocent beräknat på den fettfria torrsubstansen.

UNDERAVSNITT II

INLEDANDE AV UPPKÖP

Artikel 11

Perioder för offentlig intervention

Offentlig intervention får ske under följande perioder:

- a) 1 november–31 maj när det gäller spannmål.
- b) 1 april–31 juli när det gäller paddyris.
- c) Fortlöpande under alla regleringsår när det gäller nöt- och kalvkött.
- d) 1 mars–31 augusti när det gäller smör och skummjörkspulver.

Artikel 12

Inledande av offentlig intervention

1. Under de perioder som anges i artikel 11 får offentlig intervention ske enligt följande:
 - a) Intervention avseende vanligt vete.
 - b) Intervention avseende durumvete, korn, majs, sorghum, paddyris, socker, smör och skummjörkspulver upp till de interventionsgränser som anges i artikel 13.1.
 - c) Intervention avseende nöt- och kalvkött som inleds av kommissionen genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, om det genomsnittliga marknadspris för nöt- och kalvkött i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat som noteras på grundval av den unionsskala för klassificering av slaktkroppar som avses i artikel 34.1 för en representativ period är lägre än 1 560 EUR/ton.
2. Offentlig intervention avseende nöt- och kalvkött enligt punkt 1 c ska avslutas av kommissionen genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, om de villkor som anges i punkt 1 b inte längre uppfylls under en representativ period.

Artikel 13

Kvantitetsgränser för intervention

1. Uppköpen inom ramen för offentlig intervention ska begränsas till följande kvantiteter:
 - a) 0 ton under var och en av de perioder som anges i artikel 11 a respektive 11 b när det gäller durumvete, korn, majs, sorghum och paddyris.
 - b) 30 000 ton under var och en av de perioder som anges i artikel 11 d när det gäller smör.
 - c) 109 000 ton under var och en av de perioder som anges i artikel 11 d när det gäller skummjörkspulver.
2. När det gäller de produkter som anges i punkt 1 får kommissionen genom genomförandeakter besluta om fortsatt offentlig intervention utöver de kvantiteter som anges i den punkten om situationen på marknaden, och i synnerhet marknadsprisernas utveckling, så kräver.

UNDERAVSNITT III

INTERVENTIONSPRISER

Artikel 14

Interventionspriser

1. Interventionspriset
 - a) för vanligt vete ska motsvara referenspriset för en erbjuden maximikvantitet på 3 miljoner ton per period för intervention såsom de fastställs i artikel 11 a,
 - b) för smör ska motsvara 90 % av referenspriset för mängder som erbjuds inom gränsen i artikel 13.1 b,
 - c) för skummjörkspulver ska motsvara referenspriset för mängder som erbjuds inom gränsen i artikel 13.1 c.
2. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, fastställa interventionspriser och interventionskvantiteter för följande produkter genom anbudsörfaranden:
 - a) Vanligt vete i mängder som överstiger den erbjudna maximikvantiteten på 3 miljoner ton per interventionsperiod enligt artikel 11 a.
 - b) Durumvete, korn, majs, sorghum och paddyris genom tillämpning av artikel 13.2.
 - c) Nöt- och kalvkött.

- d) Smör i erbjudna mängder som överstiger gränsen i artikel 13.1 b genom tillämpning av artikel 13.2.
- e) Skummjörkpulver i erbjudna mängder som överstiger gränsen i artikel 13.1 c genom tillämpning av artikel 13.2.

Under särskilda omständigheter får kommissionen genom tillämpningsakter fastställa att ett anbudsörfarande endast ska omfatta en medlemsstat eller en region i en medlemsstat eller att interventionspriserna och interventionskvantiteterna ska fastställas per medlemsstat eller region i en medlemsstat på grundval av noterade genomsnittliga marknadspriser.

- 3. De högsta uppköpspriser som fastställs i enlighet med anbudsörfarandena i punkt 2 får inte överskrida följande värden:
 - a) När det gäller spannmål och paddyris: respektive referenspris.
 - b) När det gäller nöt- och kalvkött: det genomsnittliga marknadspris som noteras i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat med tillägg av ett belopp som kommissionen genom genomförandeakter ska fastställa på grundval av objektiva kriterier.
 - c) När det gäller smör: 90 % av referenspriset.
 - d) När det gäller skummjörkspulver: referenspriset.
- 4. De interventionspriser som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska
 - a) för spannmål inte påverka prishöjningar eller prissänkningar av kvalitetsskäl, och
 - b) för paddyris höjas eller sänkas i enlighet därmed om kvaliteten på produkter som erbjuds det utbetalande organet skiljer sig från standardkvaliteten enligt punkt A i bilaga IV. Dessutom får kommissionen genom delegerade akter fastställa höjningar och sänkningar av interventionspriset för att säkerställa att produktionen inriktas på vissa sorter.

UNDERAVSNITT IV

AVSÄTTNING AV INTERVENTIONSPRODUKTER

Artikel 15

Allmänna principer

Avsättning av produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention ska ske på ett sådant sätt att det inte uppstår några störningar på marknaden och att uppköparna garanteras lika tillträde till varorna och likabehandling och med beaktande av de åtaganden som följer av avtal som ingåtts enligt artikel 218 i fördraget.

Artikel 16

Avsättning av socker

De utbetalande organen får endast sälja socker som köpts upp inom ramen för offentlig intervention till ett pris som är högre än det fastställda referenspriset för det regleringsår då försäljningen sker.

För att ta tillvara särskilda möjligheter att avsätta interventionslager utan att marknaden störs, får kommissionen dock genom delegerade akter besluta att de utbetalande organen

- a) får sälja sockret till ett pris som motsvarar eller är lägre än det referenspris som avses i första stycket, om sockret är avsett
 - i) att användas som djurfoder,
 - ii) att exporteras, antingen utan ytterligare bearbetning eller efter bearbetning till produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget eller till varor som förtecknas i del III i bilaga XVII till denna förordning, eller
 - iii) för industriellt bruk enligt artikel 55.
- b) får göra obearbetat socker som de innehar tillgängligt för konsumtion som livsmedel på unionens inre marknad, för välgörenhetsorganisationer – som ska vara erkända av den berörda medlemsstaten eller, om en medlemsstat inte har erkänt någon sådan organisation, av kommissionen – till ett pris som är lägre än det gällande referenspriset eller gratis för distribution som ett led i individuella katastrofbiståndsinsatser.

[UNDERAVSNITT V

UTDELNING TILL DE SÄMST STÄLLDA I UNIONEN

Artikel 17

Ordning för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i unionen

1. En stödordning ska upprättas under vilken livsmedel får delas ut till de sämst ställda i unionen via organisationer som utses av medlemsstaterna. Produkter i interventionslager ska ställas till förfogande för detta ändamål, men om interventionslagren inte lämpar sig för utdelning av livsmedel inom ramen för denna ordning, ska livsmedel köpas upp på marknaden.

Vid tillämpning av första stycket ska med ”sämst ställda” avses fysiska personer, dvs. individer eller familjer, eller grupper bestående av sådana personer, som på grundval av kriterier som antagits av de nationella behöriga myndigheterna konstaterats eller erkänts vara, eller enligt kriterier som tillämpas av de utsedda organisationerna och som godkänts av de behöriga myndigheterna, bedömts vara beroende av socialt eller ekonomiskt stöd.

2. Medlemsstater som önskar delta i ordningen i punkt 1 ska lämna in program för livsmedelsutdelning till kommissionen med uppgifter om
 - a) programmets huvuddrag och mål,
 - b) vilka organisationer som utsetts,
 - c) ansökningarna avseende de livsmedelsmängder som ska delas ut under en treårsperiod samt andra relevanta upplysningar.

Medlemsstaterna ska välja livsmedel utifrån objektiva kriterier, även livsmedlens näringsvärde och hur lämpade de är för utdelning. I detta syfte får medlemsstaterna ge företräde för produkter med ursprung i EU.

3. Kommissionen ska anta treårsplaner utifrån den ansökan som medlemsstaterna lämnar in i enlighet med punkt 2 första stycket och annan information som anses relevant.

Varje treårsplan ska innehålla uppgifter om unionens årliga ekonomiska anslag per medlemsstat och medlemsstaternas minsta årliga ekonomiska bidrag. Anslagen för planens andra och tredje år ska vara preliminära.

De medlemsstater som deltar i ordningen ska varje år bekräfta den ansökan som avses i punkt 2 första stycket led c. Efter en sådan bekräftelse ska kommissionen besluta om de slutgiltiga anslagen för varje påföljande år inom ramen för de budgetanslag som står till förfogande.

I treårsplanerna ska det fastställas att livsmedel som omfattas av treårsplanen och som inte är tillgängliga i interventionslagren i de medlemsstater där de begärs, ska överföras från medlemsstater där de finns i interventionslager.

En treårsplan får ses över mot bakgrund av ändrade förhållanden som påverkar dess tillämpning.

4. De organisationer som utses av medlemsstaterna enligt punkt 1 får inte vara affärsdrivande.

Livsmedlen ska gratis ställas till förfogande för dessa organisationer.

Utdelningen av livsmedel till de sämst ställda ska

- a) vara gratis, eller
 - b) ske till ett pris som under inga omständigheter överstiger vad som kan anses berättigat med hänsyn till de kostnader som de utsedda organisationerna ådrar sig i samband med genomförandet av åtgärden, andra än de kostnader som kan täckas i enlighet med punkt 7 andra stycket leden a och b.
5. De medlemsstater som deltar ska
 - a) till kommissionen överlämna en årlig rapport om genomförandet av ordningen, och

- b) i god tid underrätta kommissionen om sådan utveckling som påverkar genomförandet av livsmedelsutdelningsprogrammen.
6. Unionen ska samfinansiera de kostnader som är stödberättigande enligt ordningen. Samfinansieringen ska varken
- överstiga sammanlagt 500 miljoner EUR per budgetår, eller
 - överstiga 75 % av de stödberättigande kostnaderna eller 90 % av dessa kostnader i de medlemsstater som är berättigade till finansiering från Sammanhållningsfonden under perioden 2007–2013 i enlighet med förteckningen i bilaga I till kommissionens beslut 2006/596/EG¹⁷.
7. De kostnader som berättigar till stöd inom ramen för ordningen ska vara
- kostnaden för livsmedel som frisläpps ur interventionslager,
 - kostnaden för livsmedel som köps upp på marknaden, och
 - kostnaderna för transporten av livsmedel i interventionslager mellan medlemsstater när så krävs.
- Inom ramarna för de ekonomiska resurser som är tillgängliga för genomförandet av treårsplanen i varje medlemsstat, får de nationella behöriga myndigheterna betrakta följande kostnader som stödberättigande:
- Kostnaderna för transport av livsmedel till de utsedda organisationernas lagerlokaler.
 - De utsedda organisationernas följande kostnader, i den utsträckning de är direkt kopplade till genomförandet av planen:
 - Administrativa kostnader.
 - Kostnaderna för transporten från de utsedda organisationernas lagerlokaler till den slutliga utdelningsplatsen.
 - Lagringskostnader.
8. Medlemsstaterna ska utföra administrativa och fysiska kontroller för att säkerställa att planen genomförs i enlighet med gällande regler och ska besluta vilka sanktioner som ska vidtas vid oegentligheter.
9. Förpackningarna med livsmedel som delas ut inom ramen för planerna ska, liksom utdelningsplatserna, vara tydligt märkta med ”EU-stöd” och bära Europeiska unionens emblem.
10. Unionsordningen ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av nationella ordningar för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i enlighet med unionslagstiftningen.

¹⁷ EUT L 243, 6.9.2006, s. 47.

Artikel 18

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att de budgetmedel som är avsatta för ordningen i artikel 17 används effektivt, ska kommissionen genom delegerade akter bestämma vilken metod som ska användas vid beräkningen av den totala fördelningen av resurser till medlemsstaterna, inklusive utdelningen av interventionsprodukter och finansiella medel för uppköp av livsmedel på marknaden. Den ska också fastställa bokföringsvärdet av produkter som frisläpps från interventionslagren, och vilken metod som ska användas vid omfördelning av resurser mellan medlemsstaterna till följd av en översyn av treårsplanen.
2. För att säkerställa att de budgetmedel som är avsatta för ordningen i artikel 17 används ändamålsenligt och effektivt, och för att garantera aktörernas rättigheter och skyldigheter, ska kommissionen genom delegerade akter anta bestämmelser enligt vilka anbudsförfaranden alltid krävs i samband med genomförandet av ordningen för livsmedelsutdelning, bestämmelser om den säkerhet som kommer att ställas av anbudsgivarna, och bestämmelser om de påföljder, minskningar och uteslutningar som kommer att tillämpas av medlemsstaterna, framför allt i samband med att tidsfristerna för uttag av produkter ur interventionslager inte efterlevs och vid allvarliga brister eller oegentligheter i samband med genomförandet av treårsplanen.

Artikel 19

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta bestämmelser som gör att treårsplanen och de nationella ordningarna om livsmedelsutdelning som avses i artikel 17 genomförs enhetligt. Sådana rättsakter ska omfatta

- a) närmare föreskrifter och förfaranden för antagande och översyn av treårsplanerna, inklusive relevanta tidsfrister,
- b) antagande och översyn av treårsplanerna, liksom de slutgiltiga anslag som avses i artikel 17.3 tredje stycket,
- c) bestämmelser om ytterligare beståndsdelar i treårsplanerna, regler för leverans av livsmedel, samt förfaranden och tidsfrister i samband med uttag av interventionsprodukter och överföringar mellan medlemsstater,
- d) bestämmelser om formatet för de årliga genomföranderapporterna och de nationella ordningarna för livsmedelsutdelning,
- e) närmare föreskrifter för återbetalning av de kostnader som avses i artikel 17.7 andra stycket, inklusive finansieringstak och tidsfrister,
- f) enhetliga villkor avseende anbudsinfördan, inklusive villkor som rör livsmedel och leveransen av livsmedel,

- g) bestämmelser om administrativa och fysiska kontroller som medlemsstaterna ska utföra,
- h) enhetliga bestämmelser om förfaranden och tidsfrister för betalning, minskningar vid bristande efterlevnad, räkenskapsbestämmelser och förfaranden för överföringar mellan medlemsstater, inklusive en beskrivning av de uppgifter som de nationella interventionsorganen ska utföra,
- i) enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 17.9.]

AVSNITT III

PRIVAT LAGRING

UNDERAVSNITT I

OBLIGATORISKT STÖD

Artikel 20

Stödberättigande produkter

Stöd för privat lagring ska beviljas för följande produkter om inte annat följer av de villkor som fastställs i detta avsnitt och de ytterligare krav och villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 31 och 32:

- i) Osaltat smör som är framställt av grädde eller mjölk i ett godkänt företag i unionen med en lägsta smörfetthalt av 82 viktprocent, en högsta fettfri mjölktorrs substans av 2 viktprocent och en högsta vattenhalt av 16 viktprocent.
- ii) Saltat smör som är framställt av grädde eller mjölk i ett godkänt företag i unionen med en lägsta smörfetthalt av 80 viktprocent, en högsta fettfri mjölktorrs substans av 2 viktprocent, en högsta vattenhalt av 16 viktprocent och en högsta salthalt av 2 viktprocent.

Artikel 21

Villkor och stödnivå för smör

Åtgärder för att fastställa stödet för smör ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i fördraget.

UNDERAVSNITT II

ICKE OBLIGATORISKT STÖD

Artikel 22

Stödberättigande produkter

1. Stöd för privat lagring får beviljas i fråga om följande produkter om inte annat följer av de villkor som fastställs i detta avsnitt och de ytterligare krav och villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 31 och 32:
 - a) Vitsocker.
 - b) Olivolja.
 - c) Färskt eller kylt kött av fullvuxna nötkreatur i form av slaktkroppar, halva slaktkroppar, kompenserade kvartsparter, framkvartsparter eller bakkvartsparter klassificerade enligt den unionsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur som avses i artikel 34.1 a.
 - d) Griskött
 - e) Får- och getkött.

För att ta hänsyn till de särskilda egenskaperna hos kött av fullvuxna nötkreatur, får kommissionen genom delegerade akter ändra förteckningen över produkter i första stycket led c om marknadssituationen kräver det.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa det stöd för privat lagring som avses i punkt 1 i förväg eller genom anbudsförfaranden.

Artikel 23

Villkor för vitsocker

1. Kommissionen får, genom genomförandeakter och med hänsyn till marknadssituationen, besluta att bevilja stöd för lagring av vitsocker till företag som har tilldelats en sockerkvot, om det genomsnittliga unionspris som noterats för

vitsocker understiger referenspriset under en representativ period och väntas ligga kvar på den nivån.

2. Socker som under ett regleringsår lagras i enlighet med punkt 1 får inte omfattas av andra lagringsåtgärder i enlighet med artikel 45 eller 56.

Artikel 24

Villkor för olivolja

Vid allvarliga störningar på marknaden i vissa regioner i unionen får kommissionen genom genomförandeakter besluta att tillåta medlemsstater att ingå avtal med organ som de har godkänt och som erbjuder tillräckliga garantier för lagringen av den olivolja de saluför, bland annat när det genomsnittspris som noterats på marknaden under en representativ period är lägre än

- a) 1 779 EUR/ton för extra jungfruolja, eller
- b) 1 710 EUR/ton för jungfruolja, eller
- c) 1 524 EUR/ton för bomolja vars innehåll av fria fettsyror är 2 grader (här ska detta belopp minskas med 36,70 EUR/ton för varje extra surhetsgrad).

Artikel 25

Villkor för nöt- och kalvköttsprodukter

Kommissionen får genom genomförandeakter besluta att bevilja stöd för privat lagring när det genomsnittliga marknadspris som noterats i unionen på grundval av den unionsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur som avses i artikel 34.1 a är och sannolikt kommer att förbli lägre än 103 % av referenspriset.

Artikel 26

Villkor för griskött

Kommissionen får genom genomförandeakter besluta att bevilja stöd för lagring av slaktkroppar av gris när det genomsnittliga marknadspriset i unionen, fastställt utifrån de priser som noterats i varje medlemsstat på de representativa marknaderna i unionen och viktat genom koefficienter som avspeglar den relativa storleken på grisbeståndet i varje medlemsstat, är och sannolikt kommer att förbli lägre än 103 % av referenspriset.

Artikel 27

Villkor för får- och getkött

Kommissionen får genom genomförandeakter besluta att bevilja stöd för lagring av får- och getkött om marknadsläget för får- och getkött är särskilt svårt i ett eller flera av följande prisnoteringsområden:

- a) Storbritannien.
- b) Nordirland.
- c) Alla medlemsstater utom Förenade kungariket, var för sig.

AVSNITT IV

**GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OM OFFENTLIG INTERVENTION OCH PRIVAT
LAGRING**

UNDERAVSNITT I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 28

Lagringsbestämmelser

1. Utbetalande organ får inte lagra inköpta produkter utanför den medlemsstat där de är belägna, om inte kommissionen först gett dem tillstånd till detta genom genomförandeakter i enlighet med artikel 32.

Belgien och Luxemburg ska betraktas som en enda medlemsstat vid tillämpningen av denna artikel.
2. Tillstånd ska ges om lagring är nödvändig och hänsyn ska därvid tas till följande omständigheter:
 - a) Möjligheterna till och behovet av lagring i den medlemsstat där det utbetalande organet är beläget och i övriga medlemsstater.
 - b) Eventuella ytterligare kostnader som kan uppstå till följd av lagringen i den medlemsstat där det utbetalande organet är beläget eller till följd av transporter.
3. Tillstånd till lagring i ett tredjeland ska endast ges om lagring i en annan medlemsstat, på grund av bestämmelserna i punkt 2, leder till betydande svårigheter.
4. De uppgifter som avses i punkt 2 a ska sammanställas efter samråd med alla medlemsstaterna.

5. Tullar och eventuella andra belopp som ska betalas ut eller erläggas enligt den gemensamma jordbrukspolitikens ska inte tillämpas i fråga om produkter
 - a) som transporteras med stöd av tillstånd beviljat enligt punkterna 1, 2 eller 3, eller
 - b) som överförs från ett utbetalande organ till ett annat.
6. Ett utbetalande organ som vidtar åtgärder i enlighet med punkterna 1, 2 eller 3 ska även fortsättningsvis ansvara för produkter som lagras utanför den medlemsstat där det är beläget.
7. Produkter som lagras av ett utbetalande organ utanför den medlemsstat där det utbetalande organet är beläget och som inte återförs till den medlemsstaten, ska avsättas till de priser och i enlighet med de villkor som fastställts eller som kommer att fastställas för lagringsplatsen.

Artikel 29

Bestämmelser för anbudsförfaranden

Alla berörda personer ska garanteras lika tillträde till anbudsförfarandena.

Företrädesvis ska sådana anbud som är mest fördelaktiga för unionen väljas ut. Anbudsförfarandet behöver dock inte nödvändigtvis utmynna i tilldelning av kontrakt.

Artikel 30

Interventionsorter för spannmål och ris

1. För att ta hänsyn till mångfalden lagringsutrymmen inom sektorerna för spannmål och ris i unionen och för att säkerställa att aktörerna har tillfredsställande tillgång till offentlig intervention, ska kommissionen genom delegerade akter fastställa vilka krav interventionsorterna och lagringsplatserna ska uppfylla för de produkter som ska köpas upp genom offentlig intervention, inklusive bestämmelser om lagringsplatsernas minsta lagringskapacitet samt tekniska krav för att bibehålla produkter som tagits över i gott skick och avsätta dem när lagringsperioden är över.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter utse interventionsorterna inom sektorerna för spannmål och ris med hänsyn till
 - a) om orterna är belägna i områden där det finns ett överskott av de berörda produkterna,
 - b) om orterna har tillgång till tillräckligt lagringsutrymme och teknisk utrustning,
 - c) om orterna har ett fördelaktigt läge med avseende på transportmöjligheter.

Interventionsorter får utses för varje spannmål.

Artikel 31

Delegerade befogenheter

1. För att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i de olika sektorerna får kommissionen genom delegerade akter fastställa vilka krav och villkor som, utöver de krav som fastställs i denna förordning, ska gälla för produkter som köps upp vid offentlig intervention i enlighet med artikel 10 och lagras inom ramen för stödordningen för privat lagring. Syftet med kraven och villkoren ska vara att garantera att de uppköpta och lagrade produkterna är stödberättigande och håller nödvändig kvalitet i fråga om kvalitetsgrupper, kvalitetsklasser, kategorier, kvantiteter, emballering inklusive märkning, högsta ålder, hållbarhet och det produktled till vilket interventionspriset och stödet hänförs sig.
2. För att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i sektorerna för spannmål och paddyris får kommissionen genom delegerade akter fastställa tillämpliga prisökningar eller prissänkningar av kvalitetsskäl i enlighet med artikel 14.4 för både uppköp och försäljning.
3. För att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i nöt- och kalvköttssektorn får kommissionen genom delegerade akter anta bestämmelser rörande kravet på de utbetalande organen att låta bena ur allt nötkött efter övertagandet och före lagringen.
4. För att ta hänsyn till de olikartade förhållanden som råder i unionen vad gäller lagringen av interventionsprodukter och säkerställa att aktörerna har tillfredsställande tillgång till offentlig intervention, ska kommissionen genom delegerade akter fastställa
 - a) vilka krav interventionsorterna ska uppfylla för de produkter, andra än spannmål och ris, som ska köpas in inom ramen för systemet, inklusive bestämmelser om lagringsplatsernas minsta lagringskapacitet samt tekniska krav för att bibehålla produkter som tagits över i gott skick och avsätta dem när lagringsperioden är över,
 - b) bestämmelser om försäljning av små kvantiteter som är kvar i lager i medlemsstaterna och som ska säljas under medlemsstaternas ansvar, med tillämpning av samma förfaranden som de som tillämpas av unionen, samt bestämmelser som tillåter att kvantiteter bjuds ut till direkt försäljning när de inte längre kan ompaketeras eller när de har försämrats kvalitetsmässigt.
5. För att säkerställa att den privata lagringen har önskad effekt på marknaden
 - a) ska kommissionen genom delegerade akter anta bestämmelser om minskning av det stöd som ska utbetalas,
 - b) får kommissionen genom delegerade akter ange villkoren för beviljande av förskott och vilka krav som ska uppfyllas.
6. För att säkerställa att aktörerna uppfyller sina skyldigheter ska kommissionen genom delegerade akter anta åtgärder för att förhindra bedrägerier och oegentligheter. Dessa åtgärder kan bland annat innebära att de berörda aktörerna vid bedrägerier och oegentligheter utesluts från offentlig intervention eller privat lagringsstöd.

7. För att garantera rättigheterna och skyldigheterna för aktörer som deltar i åtgärder rörande offentlig intervention eller privat lagring, får kommissionen genom delegerade akter anta nödvändiga bestämmelser om
- a) användningen av anbudsförfaranden för att garantera lika tillträde till varor och lika behandling för aktörerna,
 - b) aktörers etablering och registrering för mervärdesskatt,
 - c) ställandet av en säkerhet som garanti för att aktörerna uppfyller sina skyldigheter,
 - d) förverkande av hela eller delar av säkerheten om skyldigheterna inte uppfylls.
8. För att ta hänsyn till produkternas tekniska utveckling får kommissionen genom delegerade akter anpassa de standardkvantiteter för socker som fastställs i del B i bilaga IV.

Artikel 32

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de bestämmelser som krävs för att säkra att detta kapitel tillämpas enhetligt i unionen. Sådana regler kan framför allt gälla

- a) de tester och metoder som ska tillämpas för att fastställa produkters stödberättigande,
- b) för nöt- och kalvkött, fastställandet av den representativa period under vilken marknadspriserna ska noteras vid tillämpningen av artiklarna 12.1 c och 12.2,
- c) de förfaranden och villkor som ska gälla för leveransen av produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention, de transportkostnader som anbudsgivaren ska stå för samt de utbetalande organens övertag och betalning av produkterna,
- d) de olika åtgärderna i samband med urbeningen,
- e) tillståndet att lagra utanför den medlemsstats territorium där produkterna har köpts upp och lagrats, i enlighet med artikel 28,
- f) villkoren för försäljningen eller avyttringen av produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention, framför allt avseende försäljningspriser, utlagring och produkternas användning eller destination efter frisläppandet, i tillämpliga fall,
- g) fastställandet av stödet för de produkter som avses i artikel 20,
- h) för socker och olivolja, fastställandet av den representativa period under vilken marknadspriserna ska noteras vid tillämpningen av artikel 23 respektive 24,
- i) antagandet av förteckningen över de representativa marknaderna för griskött som avses i artikel 26,

- j) ingåendet av avtal mellan den behöriga myndigheten i medlemsstaten och den sökande, samt innehållet i avtalen,
- k) inlagring, lagring och utlagring av produkter vid privat lagring,
- l) den privata lagringens varaktighet och villkoren för förkortning eller förlängning av lagringsperioden, efter det att den fastställts i avtalet,
- m) de villkor enligt vilka det kan beslutas att produkter som omfattas av avtal om privat lagring åter får släppas ut på marknaden eller avsättas,
- n) reglerna om vilka förfaranden som ska följas vid uppköp till ett fast pris eller vid beviljande av stöd för privat lagring till ett fast pris,
- o) användandet av upphandling, både för offentlig intervention och för privat lagring, framför allt när det gäller
 - i) inlämnandet av erbjudanden eller anbud, och i tillämpliga fall minimikvantiteten för en ansökan eller en anmälan,
 - ii) storleken på den säkerhet som ska ställas,
 - iii) inlämningen av erbjudanden och anbud till kommissionen,
- p) reglerna om medlemsstaternas prisrapportering för vissa produkter,
- q) bestämmelserna om de kontroller som medlemsstaterna ska utföra,
- r) den information som medlemsstaterna ska översända till kommissionen.

Artikel 33

Genomförandeakter som ska antas utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1

Kommissionen ska, utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, anta genomförandeakterna för att

- a) respektera maximikvantiteterna och de kvantitativa begränsningarna i artiklarna 13.1 och 14.1 a,
- b) när det gäller vanligt vete, övergå till det anbudsförfarande som avses i artikel 14.2.

UNDERAVSNITT II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM KLASSIFICERING AV SLAKTKROPPAR

Artikel 34

Unionsskalor och inspektioner

1. Unionsskalor för klassificering av slaktkroppar ska tillämpas i enlighet med reglerna i bilaga V för följande sektorer:
 - a) Nöt- och kalvkött när det gäller slaktkroppar av fullvuxna nötkreatur.
 - b) Griskött när det gäller slaktkroppar av andra grisar än sådana som använts för avel.

I fråga om sektorn för får- och getkött får medlemsstaterna tillämpa en unionsskala för klassificering av slaktkroppar när det gäller slaktkroppar av får i enlighet med reglerna i punkt C i bilaga V.

2. Inspektioner på plats när det gäller klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur och får ska genomföras på unionens vägnar av en inspektionskommitté från unionen bestående av experter från kommissionen och experter som utnämnts av medlemsstaterna. Denna kommitté ska rapportera till kommissionen och medlemsstaterna om de inspektioner som genomförts.

Unionen ska bära kostnaderna för genomförandet av inspektionerna.

Artikel 35

Delegerade befogenheter

1. För att ta hänsyn till sektorernas tekniska utveckling och behov får kommissionen genom delegerade akter anpassa och uppdatera definitionerna i bilaga V och bestämmelserna rörande klassificering, identifiering och presentation av slaktkroppar av vuxna nötkreatur, av gris och får.
2. För att standardisera de olika produkternas presentation i syfte att förbättra öppenheten och insynen på marknaden, prisnoteringarna och tillämpningen av marknadsintervention i form av offentlig intervention och privat lagring inom sektorerna för nöt- och kalvkött, griskött och fårkött, får kommissionen genom delegerade akter
 - a) anta bestämmelser om klassificering (även automatisk klassificering), identifiering, vägning och saluföring av slaktkroppar,
 - b) bevilja undantag från bestämmelser och anta ytterligare bestämmelser för produkterna i fråga, även sådana som rör konformation och fettansättning inom

nöt- och kalvköttssektorn och ytterligare bestämmelser om vikt, köttets färg och fettansättning inom fårköttsektorn,

- c) fastställa regler för beräkning av genomsnittspriserna i unionen och för aktörernas plikt att tillhandahålla information om slaktkroppar av nötkött, gris och får, framför allt marknadspriserna och de representativa priserna,
- d) fastställa ytterligare regler för intervention och privat lagring, framför allt avseende
 - i) de åtgärder som slakterier ska vidta i enlighet med punkt A.III i bilaga V,
 - ii) undantag för medlemsstater som begär det, för slakterier där det slaktas få nötkreatur,
- e) fastställa kriterier för slaktkroppar av lätta lamm,
- f) regelbundet se över viktningskoefficienterna.

3. För att ta hänsyn till särskilda förhållanden inom unionen får kommissionen genom delegerade akter

- a) ge medlemsstaterna tillåtelse att dela in varje konformationsklass och fettansättningsklass för slaktkroppar av fullvuxna nötkreatur i enlighet med punkt A.III i bilaga V i högst tre underklasser,
- b) föreskriva en annan presentation av hela och halva slaktkroppar än den som anges i punkt A.IV i bilaga V inför fastställandet av marknadspriser,
- c) ge medlemsstaterna tillåtelse att inte tillämpa klassificeringsskalan för slaktkroppar av gris och att använda ytterligare utvärderingskriterier utöver vikt och uppskattad andel kött,
- d) anta ytterligare bestämmelser och krav, däribland
 - i) ge medlemsstater tillstånd att föreskriva en annan presentation av slaktkroppar av gris om minst ett av följande villkor uppfylls:
 - det normala handelsbruket på deras territorium avviker från standardpresentationen,
 - tekniska krav motiverar det,
 - slaktkropparna avhudas på ett enhetligt sätt,
 - ii) ge medlemsstaterna tillstånd att tillåta andra presentationer av slaktkroppar av får när referenspresentationen inte används,
- e) fastställa att medlemsstaterna ska tillämpa administrativa sanktioner för att förebygga överträdelser, framför allt förfalskningar och bedräglig användning av stämplor och etiketter, och klassificering som utförs av personal utan licens.

4. För att garantera att klassificeringen av slaktkroppar av fullvuxna nötkreatur, grisar och får är korrekt och tillförlitlig, ska kommissionen genom delegerade akter föreskriva att klassificeringen ska utföras av tillräckligt kvalificerade klassificerare.
5. För att garantera att klassificeringsskalan är tillförlitlig får kommissionen genom delegerade akter anta bestämmelser om vilka kontroller som ska utföras och vilka konsekvenser otillräcklig tillämpning ska få.
6. För att säkerställa att unionens inspektionskommitté uppfyller sina mål, får kommissionen genom delegerade akter fastställa dess ansvarsområden och sammansättning.

Artikel 36

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter fastställa närmare föreskrifter om

- a) genomförandet av unionens skalor för klassificering av slaktkroppar av nötkött, gris och får, framför allt avseende
 - i) meddelandet om klassificeringsresultat,
 - ii) kontroller på plats, inspektionsrapporter och uppföljningsåtgärder,
 - iii) inspektioner på plats avseende klassificeringen av slaktkroppar av fullvuxna nötkreatur och får på unionens vägnar av unionens inspektionskommitté,
- b) medlemsstaternas rapportering till kommissionen av korrekt information, särskilt om priser på slaktkroppar av nötkött, gris och får,
- c) rapportering av information om slakterier och andra enheter som noterar priser, och om regioner för vilka priser noteras inom nötköttssektorn,
- d) inspektioner på plats avseende rapporteringen av priser för slaktkroppar av fullvuxna nötkreatur och får på unionens vägnar av unionens inspektionskommitté.

KAPITEL II

Särskilda interventionsåtgärder

AVSNITT I

MARKNADSSTÖDJANDE UNDANTAGSÅTGÄRDER

Artikel 37

Djursjukdomar

1. Kommissionen får genom genomförandeakter anta undantagsåtgärder för att stödja den marknad som påverkas av sådana begränsningar av handeln inom unionen och med tredjeländer som kan bli följden av åtgärder för att förhindra spridning av djursjukdomar.

De åtgärder som avses i första stycket ska tillämpas inom följande sektorer:

- a) Nöt- och kalvkött
 - b) Mjölk och mjölkprodukter
 - c) Griskött
 - d) Får- och getkött
 - e) Ägg
 - f) Fjäderfäkött
2. De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 första stycket ska vidtas på begäran av den eller de medlemsstater som berörs.

De får bara vidtas om den eller de medlemsstater som berörs har vidtagit åtgärder på veterinär- och hälsoområdet för att snabbt kunna sätta stopp för sjukdomen, och endast i den omfattning och under den tid som är absolut nödvändig för att stödja marknaden i fråga.

Artikel 38

Förlorat konsumentförtroende

När det gäller sektorerna för fjäderfäkött och ägg får kommissionen genom genomförandeakter vidta undantagsåtgärder till stöd för marknaden för att beakta allvarliga störningar på marknaden som uppstått till direkt följd av förlorat konsumentförtroende på grund av folk- eller djurhälsorisker.

Sådana åtgärder ska vidtas på begäran av den eller de medlemsstater som berörs.

Artikel 39

Finansiering

1. Unionen ska bidra till finansieringen av undantagsåtgärder enligt artiklarna 37 och 38 med ett belopp motsvarande 50 % av medlemsstaternas utgifter.

När det gäller sektorerna för nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött samt får- och getkött, ska unionen bidra till finansieringen av åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka med ett belopp motsvarande 60 % av utgifterna för detta.

2. Om producenterna bidrar till finansieringen av medlemsstaternas utgifter ska medlemsstaterna säkerställa att detta inte leder till en snedvridning av konkurrensen mellan producenter i olika medlemsstater.

AVSNITT II

ÅTGÄRDER INOM SEKTORERNA FÖR SPANNMÅL OCH RIS

Artikel 40

Särskilda marknadsåtgärder för spannmålssektorn

1. För att ändamålsenligt och effektivt reagera på hot om störningar på marknaden får kommissionen, när marknadssituationen så kräver, genom delegerade akter, antagna enligt det skyndsamma förfarandet när så krävs, vidta särskilda interventionsåtgärder för spannmålssektorn. Sådana interventionsåtgärder får i synnerhet vidtas om marknadspriserna i en eller flera av unionens regioner faller eller hotar att falla i förhållande till interventionspriset.
2. Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla nödvändiga åtgärder rörande denna artikel. Åtgärderna får framför allt avse förfaranden, anmälningar, tekniska kriterier och administrativa eller fysiska kontroller som medlemsstaterna ska utföra.

Artikel 41

Särskilda marknadsåtgärder för rissektorn

1. För att ändamålsenligt och effektivt reagera på hot om störningar på marknaden i rissektorn får kommissionen genom delegerade akter, antagna enligt det skyndsamma förfarandet när så krävs, vidta särskilda åtgärder för att
 - a) förhindra att offentlig intervention i enlighet med kapitel I avsnitt II i denna del, tillämpas i stor skala i vissa regioner i unionen,

- b) kompensera för brist på paddyrisk efter naturkatastrofer.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta alla nödvändiga åtgärder rörande denna artikel. Åtgärderna får framför allt avse förfaranden, anmälningar, tekniska kriterier och administrativa eller fysiska kontroller som medlemsstaterna ska utföra.

AVSNITT III

ÅTGÄRDER INOM SOCKERSEKTORN

Artikel 42

Minimipris för sockerbeter

1. Minimipriser för kvotbeter ska vara 26,29 EUR/ton från och med regleringsåret 2009/10.
2. Det minimipris som avses i punkt 1 ska tillämpas på sockerbeter av den standardkvalitet som fastställs i del B i bilaga IV.
3. Sockerföretag som köper kvotbeter som är lämpade för bearbetning till socker och är avsedda att bearbetas till kvotsocker ska minst betala minimipriset, med sådana pristillägg eller prisavdrag som motsvarar avvikelser från standardkvaliteten.

För att justera priset när den faktiska kvaliteten på sockerbeterna skiljer sig från standardkvaliteten, ska pristillägget eller prisavdraget enligt första stycket tillämpas i enlighet med de regler som kommissionen fastställt genom delegerade akter i enlighet med artikel 46 a.
4. För de kvantiteter sockerbeter som motsvarar de kvantiteter industrisocker eller överskottssocker som omfattas av den överskottsavgift som föreskrivs i artikel 57, ska sockerföretaget justera inköpspriset så att det blir minst lika med minimipriset.

Artikel 43

Överenskommelser inom branschen

1. Bransch- och leveransavtal ska uppfylla kraven i punkt 3 och i köpevillkoren som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 46 b, särskilt när det gäller villkoren för köp, leverans och övertagande av sockerbeter samt betalning.
2. Villkoren för köp av sockerbeter och sockerrör ska anges i branschavtal mellan sockerbets- och sockerrörsodlarna och sockerföretagen i unionen.
3. I leveransavtal ska det göras skillnad mellan sockerbeter avsedda för tillverkning av
 - a) kvotsocker, och

- b) utomkvottssocker.
- 4. Varje sockerföretag ska informera den medlemsstat i vilken företaget producerar socker
 - a) om de kvantiteter av sockerbetor enligt punkt 3 a, för vilka leveransavtal har ingåtts före sådd och den sockerhalt som dessa avtal utgått från, samt,
 - b) om det härtill svarande beräknade sockerutbytet.

Medlemsstaterna får begära ytterligare upplysningar.

- 5. Sockerföretag som inte har ingått några leveransavtal före sådd till minimipriset för kvotbetor för en kvantitet sockerbetor som motsvarar så mycket socker som de har kvot för, allt efter förhållandena justerat av den preventiva återtagskoefficienten, fastställd i enlighet med artikel 45.2 första stycket, ska betala lägst detta minimipris för alla sockerbetor de bearbetar till socker.
- 6. Branschavtal får med medlemsstatens godkännande avvika från punkterna 3, 4 och 5.
- 7. Om branschavtal saknas ska medlemsstaten vidta nödvändiga och med denna förordning förenliga åtgärder för att skydda berörda parter intressen.

Artikel 44

Produktionsavgift

- 1. En produktionsavgift ska tas ut av företagen för deras socker-, isoglukos- och inulinsirapkvoter i enlighet med artikel 50.2.
- 2. Avgiften ska vara 12 EUR/ton kvotsocker och kvotinulinsirap. För isoglukos ska produktionsavgiften vara 50 % av avgiften för socker.
- 3. Medlemsstaten ska ta ut hela produktionsavgiften enligt punkt 1 av de i medlemsstaten etablerade företagen i enlighet med de kvoter som företagen innehåft under regleringsåret.

Företagen ska betala avgiften senast den sista februari regleringsåret i fråga.

- 4. Företag i unionen som producerar socker och inulinsirap får begära att sockerbets- och sockerrörsodlare och leverantörer av cikoriarot ska betala upp till 50 % av produktionsavgiften.

Artikel 45

Återtag av socker

- 1. För att bevara den strukturella balansen på marknaden på en prisnivå som ligger nära referenspriset, med beaktande av de åtaganden som unionen gjort enligt avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i fördraget, får kommissionen genom

genomförandeakter besluta att från marknaden, för ett givet regleringsår, återta de kvantiteter av kvotsocker eller kvotisoglukos som överstiger den tröskel som beräknats enligt punkt 2 i denna artikel.

2. Den återtagströskel som avses i punkt 1 ska beräknas, för varje företag som innehar en kvot, genom att företagets kvot multipliceras med en koefficient, som får fastställas av kommissionen genom en genomförandeakt senast den 16 mars under det föregående regleringsåret, på grundval av förväntade marknadstrender.

På grundval av uppdaterade marknadstrender får kommissionen senast den 31 oktober det berörda regleringsåret genom en genomförandeakt besluta antingen att anpassa koefficienten eller, om ingen koefficient har fastställts i enlighet med första stycket, att fastställa en koefficient.

3. Företag som innehar en kvot ska fram till början av det påföljande regleringsåret på egen bekostnad lagra den kvantitet kvotsocker som producerats utöver den tröskel som beräknats i enlighet med punkt 2. De socker- eller isoglukoskvantiteter som återtagits under ett regleringsår ska anses vara de första kvantiteter som produceras inom ramen för nästa regleringsårs kvoter.

Genom undantag från första stycket får kommissionen genom genomförandeakter och med hänsyn till de förväntade trenderna på sockermarknaden, besluta att hela eller delar av den återtagna kvantiteten socker eller isoglukos vad beträffar innevarande och/eller påföljande regleringsår ska anses som

- a) överskottssocker eller överskottsisoglukos som får användas som industrisocker eller industriisoglukos, eller
- b) tillfällig kvotproduktion, varav en del får reserveras för export med beaktande av unionens åtaganden enligt avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i fördraget.

4. Om sockerförsörjningen i unionen är otillräcklig får kommissionen genom genomförandeakter besluta att en viss del av den återtagna kvantiteten socker får säljas på unionsmarknaden innan återtagsperioden löper ut.
5. Om det återtagna sockret överförs till den första sockerproduktionen påföljande regleringsår, ska minimipriset för det regleringsåret betalas till sockerbetsodlarna.

Om det återtagna sockret används som industrisocker eller exporteras i enlighet med punkt 3 a eller b, ska kraven i artikel 42 om minimipriser inte gälla.

Om det återtagna sockret säljs på unionsmarknaden innan återtagsperioden har löpt ut enligt punkt 4, ska minimipriset för innevarande regleringsår betalas till sockerbetsodlarna.

Artikel 46

Delegerade befogenheter

För att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i sockersektorn och för att garantera att alla parterers intressen vederbörligen beaktas, får kommissionen genom delegerade akter fastställa regler om

- a) de prisjusteringar som ska tillämpas enligt artikel 42.3,
- b) de leveransavtal och köpevillkor som avses i artikel 43.1,
- c) de kriterier sockerföretagen ska tillämpa när de bland sockerbetsförsäljarna fördelar de kvantiteter sockerbetor som ska omfattas av leveransavtal före sådd enligt artikel 43.4.

AVSNITT IV

ANPASSNING AV UTBUDET

Artikel 47

Åtgärder som underlättar anpassningen av utbudet till marknadens behov

För att stimulera branschorganisationer och gemensamma handelsorganisationer att vidta åtgärder för att underlätta anpassningen av utbudet till marknadens behov, med undantag av åtgärder som rör återtag från marknaden, får kommissionen genom delegerade akter vidta följande åtgärder med avseende på sektorerna för levande växter, nö- och kalvkött, griskött, får- och getkött, ägg och fjäderfäkött:

- a) Åtgärder som förbättrar kvaliteten.
- b) Åtgärder som främjar en bättre organisation av produktion, bearbetning och saluföring.
- c) Åtgärder som gör det lättare att följa marknadsprisutvecklingen.
- d) Åtgärder som möjliggör prognoser på kort och lång sikt på grundval av de produktionsmedel som används.

Artikel 48

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandekter anta regler rörande förfaranden och tekniska villkor för genomförandet av de åtgärder som avses i artikel 47.

KAPITEL III

Systemen för produktionsstyrning

AVSNITT I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 49

Kvotssystem och produktionskapacitet

1. Ett kvotssystem ska tillämpas för följande produkter:
 - a) Mjölk och andra mjölkprodukter enligt definitionen i artikel 58.1 a och b.
 - b) Socker, isoglukos och inulinsirap.
2. Beträffande de kvotssystem som avses i punkt 1 i denna artikel ska gälla att om en producent överskrider den berörda kvoten och, när det gäller socker, isoglukos och inulinsirap inte utnyttjar överskottskvantiteterna i enlighet med artikel 54, ska en överskottsavgift betalas för dessa kvantiteter på de villkor som anges i avsnitten II och III.
3. När det gäller vinsektorn ska reglerna om produktionskapacitet när det gäller olagliga planteringar, övergångssystemet för planteringsrätter och systemet med röjning tillämpas i enlighet med bestämmelserna i avsnitt V.

AVSNITT II

SOCKER

UNDERAVSNITT I

KVOTTILLDELNING OCH FÖRVALTNING

Artikel 50

Kvottilldelning

1. Nationella och regionala kvoter för produktion av socker, isoglukos och inulinsirap fastställs i bilaga VI.

2. Varje medlemsstat ska tilldela en kvot till alla i medlemsstaten etablerade företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap, och som är godkända enligt artikel 51.

Kvoten ska vara lika med den kvot respektive företag tilldelades för regleringsåret 2007/08 i enlighet med förordning (EG) nr 318/2006.

3. Vid tilldelningen av kvoter till sockerföretag med mer än en produktionsenhet ska medlemsstaten anta de åtgärder den finner nödvändiga för att ta lämplig hänsyn till sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen.

Artikel 51

Godkända företag

1. Medlemsstaterna ska på begäran godkänna företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap eller företag som bearbetar dessa produkter till någon av de produkter som avses i artikel 55.2, förutsatt att företaget
 - a) styrker sin professionella produktionskapacitet,
 - b) går med på att lämna information och att underkasta sig kontroller med anknytning till denna förordning,
 - c) inte har fått sitt godkännande tillfälligt eller slutgiltigt indraget.
2. Godkända företag ska meddela den medlemsstat där företaget skördar eller raffinerar sockerbeter eller sockerrör följande information:
 - a) De kvantiteter sockerbeter eller sockerrör för vilka leveransavtal har ingåtts, samt motsvarande sockerbets-, sockerrörs- och sockerutbyte per hektar.
 - b) Uppgifter om förväntade och faktiska leveranser av sockerbeter, sockerrör och råsocker, samt om sockerproduktion och sockerlager.
 - c) Kvantiteter sålt vitsocker samt priser och villkor.

Artikel 52

Anpassning av de nationella kvoterna

Kommissionen ska genom delegerade akter anpassa kvoterna i bilaga VI efter de beslut medlemsstaterna antagit i enlighet med artikel 53.

Artikel 53

Nationell omfördelning av kvoterna och minskning av kvoterna

1. En medlemsstat får minska en socker- eller isoglukoskvot som tilldelats ett företag som är etablerat på dess territorium med högst 10 % för regleringsåret 2008/09 och

därefter. Härvid ska medlemsstaterna tillämpa objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

2. Medlemsstaterna får överföra kvoter mellan företag i enlighet med reglerna i bilaga VII med beaktande av samtliga berörda parter intressen, särskilt sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen.
3. De kvantiteter som erhålls med tillämpning av punkterna 1 och 2 ska av medlemsstaten tilldelas ett eller flera företag på dess territorium, oavsett om företagen i fråga redan har tilldelats kvoter eller inte.

UNDERAVSNITT II

KVOTÖVERSKRIDANDE

Artikel 54

Tillämpningsområde

Socker, isoglukos eller inulinsirap som under ett regleringsår produceras utöver kvoterna i artikel 50 får

- a) användas för bearbetning av vissa produkter enligt artikel 55,
- b) överförs till kvotproduktionen för nästa regleringsår i enlighet med artikel 56,
- c) användas för den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena, i enlighet med [kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning [ex (EG) nr 247/2006], eller
- d) exporteras inom ramen för den kvantitativa gräns som kommissionen ska fastställa genom genomförandeakter i överensstämmelse med de åtaganden som följer av avtal som ingåtts enligt artikel 218 i fördraget.

Övriga kvantiteter ska omfattas av den överskottsavgift som avses i artikel 57.

Artikel 55

Industrisocker

1. Industrisocker, industriisoglukos och industriinulinsirap får endast användas för produktion av någon av de produkter som avses i punkt 2 om sockret, isoglukosen eller sirapen
 - a) omfattas av ett leveransavtal som före regleringsårets slut har ingåtts mellan en producent och en användare som båda är godkända enligt artikel 51, och
 - b) har levererats till användaren senast den 30 november det påföljande regleringsåret.

2. För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen får kommissionen genom delegerade akter upprätta en förteckning över de produkter för vars produktion industrisocket, industriisoglukosen och industriinulinsirapen får användas.

Förteckningen ska särskilt inbegripa följande:

- a) Bioetylalkohol, alkohol, rom, levande jäst och kvantiteter av bredbar sirap och sådana produkter som ska bearbetas till ”Rinse appelstroop”.
- b) Vissa industriprodukter utan sockerinhåll vars bearbetning sker med användning av socker, isoglukos eller inulinsirap.
- c) Vissa produkter inom den kemiska industrin eller läkemedelsindustrin som innehåller socker, isoglukos eller inulinsirap.

Artikel 56

Överföring av överskottssocker

1. Ett företag får besluta att helt eller delvis till nästa regleringsår överföra de kvantiteter socker, isoglukos eller inulinsirap som företaget tillverkar utöver sina kvoter. Om inte annat följer av punkt 3 ska detta beslut vara oåterkalleligt.
2. Företag som beslutar enligt punkt 1 ska
 - a) underrätta den berörda medlemsstaten, före ett datum som den medlemsstaten fastställer,
 - mellan den 1 februari och den 15 augusti under det innevarande regleringsåret om kvantiteter av rörsocker som överförs,
 - mellan den 1 februari och den 15 augusti under det innevarande regleringsåret om andra kvantiteter av socker eller inulinsirap som överförs,
 - b) åta sig att på egen bekostnad lagra kvantiteterna till utgången av det innevarande regleringsåret.
3. Om ett företags slutliga produktion för regleringsåret i fråga är mindre än vad som beräknades när beslutet om överföring antogs enligt punkt 1, får storleken på den överförda kvantiteten justeras retroaktivt senast den 31 oktober det påföljande regleringsåret.
4. De kvantiteter som överförs ska anses vara de första kvantiteter som produceras inom ramen för nästa regleringsårs kvoter.
5. Socker som lagras i enlighet med denna artikel under ett regleringsår får inte omfattas av någon annan lagringsåtgärd enligt artiklarna 23 eller 45.

Artikel 57

Överskottsavgift

1. En överskottsavgift ska tas ut för kvantiteter av
 - a) överskottssocker, överskottsisoglukos och överskottsinulinsirap som producerats under ett regleringsår, utom kvantiteter som har överförts till kvotproduktionen för det påföljande regleringsåret och har lagrats i enlighet med artikel 56 eller kvantiteter enligt artikel 54 c och d,
 - b) industrisocker, industriisoglukos och industriinulinsirap för vilka det, senast ett datum som ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter, inte har styrkts att de har använts vid bearbetningen av någon av de produkter som avses i artikel 55.2,
 - c) socker och isoglukos som dragits tillbaka från marknaden i enlighet med artikel 45 och som inte uppfyller villkoren i artikel 45.3.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa överskottsavgiften till en så hög nivå att kvantiteterna enligt punkt 1 inte ackumuleras.
3. Medlemsstaten ska ta ut den överskottsavgift som avses i punkt 1 av de i medlemsstaten etablerade företagen på grundval av företagens konstaterade produktionskvantiteter enligt punkt 1 under regleringsåret.

AVSNITT III

MJÖLK

UNDERAVSNITT I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 58

Definitioner

1. I detta avsnitt avses med
 - a) *mjölk*: den produkt som härrör från mjölkning av en eller flera kor,
 - b) *andra mjölkprodukter*: alla mjölkprodukter förutom mjölk, särskilt skummjölk, grädde, smör, yoghurt och ost; när så är lämpligt ska dessa räknas om till *mjölkekvivalenter* med hjälp av koefficienter som ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter,

- c) *producent*: jordbrukare vars jordbruk är beläget inom en medlemsstats geografiska gränser och som producerar och säljer mjölk eller som förbereder sig för att börja med detta inom kort,
 - d) *jordbruksföretag*: jordbruksföretag enligt definitionen i artikel 2 b i förordning (EG) nr 73/2009,
 - e) *uppköpare*: företag eller sammanslutningar som köper upp mjölk från producenter
 - för att låta den undergå insamling, förpackning, lagring, kylning eller bearbetning (även inom ramen för avtal),
 - för att sälja den till ett eller flera företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.
 - f) *leverans*: alla leveranser av enbart mjölk, dvs. inga andra mjölkprodukter, av en producent till en uppköpare, oavsett om transporten utförs av producenten, en uppköpare, ett företag som behandlar eller bearbetar sådana produkter eller av en tredje part,
 - g) *direktförsäljning*: en producents totala försäljning eller samtliga överlåtelser av mjölk direkt till konsumenterna samt en producents totala försäljning eller samtliga överlåtelser av andra mjölkprodukter,
 - h) *saluföring*: leverans av mjölk eller direktförsäljning av mjölk eller andra mjölkprodukter,
 - i) *individuell kvot*: producentens kvot den 1 april i en tolv månadersperiod,
 - j) *nationell kvot*: den kvot som avses i artikel 59 och som fastställs för varje medlemsstat,
 - k) *disponibel kvot*: kvot disponibel för producenterna den 31 mars under den tolv månadersperiod för vilken överskottsavgiften beräknas, med beaktande av all försäljning samt alla överföringar, omställningar och tillfälliga omfördelningar som föreskrivs i denna förordning och som skett under denna tolv månadersperiod.
2. När det gäller definitionen i punkt 1 e ska som uppköpare betraktas även varje sammanslutning av uppköpare inom samma geografiska område som för medlemmarnas räkning utför det administrativa och bokföringsmässiga arbete som krävs för inbetalningen av överskottsavgiften. Grekland ska i detta sammanhang betraktas som ett enda geografiskt område där ett offentligt organ får betraktas som sammanslutning av uppköpare.
 3. Kommissionen kan med iakttagande av definitionen av *leverans* i punkt 1 f, genom delegerade akter i enlighet med artikel 80.1 i, anpassa definitionen av *direktförsäljning* i punkt 1 f för att framför allt säkerställa att inga kvantiteter mjölk eller andra mjölkprodukter, som saluförs, hamnar utanför kvotsystemet,

4. För att säkerställa att kvotssystemet för mjölk omfattar alla särskilda situationer, ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 80.1 h anta särskilda definitioner avseende systemets funktion.

UNDERAVSNITT II

KVOTTILLDELNING OCH FÖRVALTNING

Artikel 59

Nationella kvoter

1. De nationella kvoterna för produktion av mjölk och andra mjölkprodukter som saluförs under sju på varandra följande perioder på tolv månader med början den 1 april 2008 (nedan kallade *tolvmånadersperioder*) fastställs i punkt 1 i bilaga VIII.
2. De kvoter som avses i punkt 1 ska fördelas mellan producenter i enlighet med artikel 60, varvid åtskillnad ska göras mellan leveranser och direktförsäljning. Eventuella överskridanden av de nationella kvoterna ska fastställas på nationell nivå inom varje medlemsstat, i enlighet med detta avsnitt och för leveranser och direktförsäljning var för sig.
3. De nationella kvoter som avses i bilaga VIII ska fastställas utan att det påverkar eventuella revideringar med hänsyn till det allmänna marknadsläget eller specifika förhållanden i vissa medlemsstater.
4. För Bulgarien, Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien ska de nationella kvoterna omfatta all mjölk eller alla mjölkekvalenter som levereras till en uppköpare eller säljs direkt för konsumtion, oavsett om den produceras eller saluförs enligt en övergångsbestämmelse som är tillämplig i dessa länder.
5. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta alla regler som krävs för att denna artikel ska tillämpas enhetligt i medlemsstaterna. Dessa regler får omfatta förfaranden, anmälningar och tekniska villkor.

Artikel 60

Individuella kvoter

1. Producenternas individuella kvot eller kvoter den 1 april 2008 ska vara lika med deras individuella kvoter den 31 mars 2008, utan att det påverkar överföringar, försäljning och omställningar av kvoter som får verkan den 1 april 2008.
2. En producent kan ha antingen en eller två individuella kvoter, en för leverans och en för direktförsäljning. Omställningen av en producents kvantiteter från en kvot till en annan kan endast göras av det behöriga organet i medlemsstaten, på vederbörligen motiverad begäran från producenten.

3. Om en producent förfogar över två kvoter ska dennes bidrag till en eventuell överskottsavgift beräknas separat på varje kvot.
4. Den del av den finska nationella kvoten som är avdelad för leveranser enligt artikel 59 får ökas upp till 200 000 ton av kommissionen genom genomförandeakter för att kompensera finska Slom-producenter. Denna reserv, som ska tilldelas i enlighet med unionslagstiftningen, ska uteslutande användas för producenter vars rätt att återuppta produktion har påverkats av anslutningen.
5. De individuella kvoterna ska när så krävs ändras för var och en av de aktuella tolv månadersperioderna, så att summan av de individuella kvoterna avseende leveranser och av dem som avser direktförsäljning inte överstiger den motsvarande del av den nationella kvoten som justerats i enlighet med artikel 62, med hänsyn till eventuella minskningar som gjorts för tilldelningar till den nationella reserven enligt artikel 64.

Artikel 61

Tilldelning av kvoter ur den nationella reserven

Medlemsstaterna ska fastställa regler vilka gör det möjligt att utifrån objektiva kriterier som ska meddelas kommissionen mellan producenterna fördela alla eller en del av kvoterna i den nationella reserven enligt artikel 64.

Artikel 62

Förvaltning av kvoter

1. För varje medlemsstat och för varje period ska kommissionen, genom genomförandeakter enligt artikel 81 a, före periodens slut justera fördelningen mellan leveranser och direktförsäljning av de nationella kvoterna med hänsyn till de omräkningar mellan de individuella kvoterna för leveranser och för direktförsäljning som begärts av producenterna.
2. Medlemsstaterna ska varje år till kommissionen, före de datum och enligt de regler som ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter i enlighet med artikel 316.3, överlämna nödvändiga uppgifter
 - a) för den justering som avses i punkt 1,
 - b) för beräkningen av den överskottsavgift som medlemsstaterna ska betala.
3. Regler avseende denna artikel ska antas genom delegerade akter enligt artikel 80.2 b och genom genomförandeakter enligt artikel 81 g.

Artikel 63

Fetthalt

1. Varje producent ska tilldelas en referenshalt för fett som ska tillämpas på den individuella kvoten för leveranser som den producenten tilldelats.
2. För de kvoter som tilldelas producenter den 31 mars 2008 i enlighet med artikel 60.1 ska den referenshalt för fett som avses i punkt 1 vara lika med den referenshalt som den dagen gäller för denna kvot.
3. Referenshalten för fett ska ändras i och med sådan omställning som avses i artikel 60.2 och när kvoter förvärvas, överförs eller tillfälligt överförs i enlighet med regler som ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter enligt artikel 81 b.
4. För nya producenter som har en individuell kvot för leveranser, vilken helt och hållet kommer från den nationella reserven, ska fetthalten fastställas i enlighet med regler som ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter enligt artikel 81 b.
5. De individuella referenshalter som avses i punkt 1 ska vid behov justeras när denna förordning träder i kraft och därefter vid varje tolv månadersperiods början när så krävs, så att det vägda medelvärdet av dessa halter för varje medlemsstat inte överskrider den referensfetthalt som fastställs i bilaga IX med mer än 0,1 gram per kg.

Artikel 64

Nationell reserv

1. Varje medlemsstat ska inrätta en nationell reserv inom ramen för de nationella kvoter som avses i bilaga VIII, särskilt med avseende på den tilldelning som föreskrivs i artikel 61. Den nationella reserven ska vid behov ökas genom återtagande av kvantiteter enligt artikel 65, genom avdrag från de överföringar som föreskrivs i artikel 69 eller genom en linjär minskning av alla individuella kvoter. Ändamålet för dessa kvoter, dvs. leveranser eller direktförsäljning, ska förbli detsamma.
2. Alla tilläggskvoter som tilldelas en medlemsstat ska automatiskt sättas in i den nationella reserven och fördelas mellan leveranser och direktförsäljning på grundval av en uppskattning av behoven.
3. För de kvoter som överförs till den nationella reserven ska ingen referenshalt för fett anges.

Artikel 65

Fall då verksamhet upphör

1. När en fysisk eller juridisk person som innehar individuella kvoter under en tolv månadersperiod inte längre uppfyller kraven enligt artikel 58.1 c, ska dessa kvoter övergå till den nationella reserven senast den 1 april påföljande kalenderår,

utom om denna person på nytt blir producent i den mening som avses i artikel 58.1 c före den dagen.

Om den berörda fysiska eller juridiska personen på nytt blir producent senast i slutet av den andra tolv månadersperiod som följer på indragningen av kvoterna, ska hela eller en del av den individuella kvot som dragits in återlämnas till den personen senast den 1 april som följer på dagen för ansökan.

2. Om en producent under åtminstone en tolv månadersperiod inte saluför en kvantitet motsvarande minst 85 % av sin individuella kvot kan medlemsstaten besluta om, och på vilka villkor, den outnyttjade kvoten helt eller delvis ska återgå till den nationella reserven.

Medlemsstaten får fastställa under vilka villkor en kvot ska återgå till den berörda producenten om denne återupptar saluföringen.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas vid force majeure eller i vederbörligen motiverade fall som godkänts av den behöriga myndigheten och där de berörda producenternas produktionskapacitet endast påverkas tillfälligt.

Artikel 66

Tillfällig överföring

1. Vid utgången av varje tolv månadersperiod ska medlemsstaterna, för den berörda perioden, godkänna tillfällig överföring av en del av de individuella kvoter som den därtill berättigade producenten inte avser att utnyttja.

Medlemsstaterna får reglera överföringarna med hänsyn till producentkategori eller mjölkproduktionens struktur och får begränsa överföringar till uppköpnivå eller, inom regioner, tillåta total överföring i de fall som avses i artikel 65.3, samt fastställa i vilken mån överföringarna får ske på nytt.

2. Varje medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkt 1 på grundval av ett eller båda av följande kriterier:
 - a) Behovet att underlätta strukturell utveckling och anpassning.
 - b) Betydande administrativa behov.

Artikel 67

Överföring av kvoter tillsammans med mark

1. Individuella kvoter ska överföras tillsammans med jordbruksföretaget till de producenter som tar över det vid försäljning, utarrendering, faktiskt eller förtida arv eller vid annan överföring som har jämförbara rättsverkningar för producenterna, i enlighet med närmare föreskrifter som medlemsstaterna ska fastställa med hänsyn till de arealer som används för mjölkproduktion eller andra objektiva kriterier samt med

beaktande av eventuella avtal mellan parterna. Den del av kvoten som eventuellt inte överförs med jordbruksföretaget ska överföras till den nationella reserven.

2. I samband med att kvoter har överförts eller överförs i enlighet med punkt 1 på grundval av ett arrendekontrakt eller på annat sätt med jämförbara rättsverkningar, kan medlemsstaterna, med utgångspunkt i objektiva kriterier och med syfte att se till att kvoterna uteslutande tilldelas producenterna, besluta att kvoterna inte överförs tillsammans med jordbruksföretaget.
3. Om mark överlåts till offentliga myndigheter och/eller för offentligt bruk eller om överföringar sker i syften som inte har något samband med jordbruk, ska medlemsstaterna föreskriva att nödvändiga åtgärder för att skydda parternas rättmätiga intressen genomförs och särskilt att den överförande producenten ges möjlighet att fortsätta med mjölkproduktion om det är hans avsikt.
4. Om det inte finns något avtal mellan parterna i det fall ett arrendekontrakt löper ut utan att det finns möjlighet till förnyelse på liknande villkor eller i situationer som medför jämförbara rättsverkningar ska de individuella kvoterna i fråga helt eller delvis överföras till de producenter som övertar dem, i enlighet med bestämmelser som antagits av medlemsstaterna, med beaktande av parternas rättmätiga intressen.

Artikel 68

Särskilda överföringsbestämmelser

1. I syfte att omstrukturera mjölkproduktionen eller att förbättra miljön och i enlighet med närmare föreskrifter som de ska fastställa med beaktande av parternas rättmätiga intressen, får medlemsstaterna
 - a) bevilja ersättning genom en eller flera årliga utbetalningar till producenter som åtar sig att definitivt lägga ned hela eller en del av sin mjölkproduktion och tillföra den nationella reserven de således frigjorda individuella kvoterna,
 - b) på grundval av objektiva kriterier fastställa de villkor på vilka producenter i början av en tolv månadersperiod av den behöriga myndigheten eller av ett av denna utsett organ, mot betalning, får erhålla en extratilldelning av sådana kvoter som andra producenter i slutet av den föregående tolv månadersperioden definitivt har frigjort mot en ersättning, i en eller flera årliga utbetalningar, vilken motsvarar ovannämnda betalning,
 - c) centralisera och övervaka överföring av kvoter utan mark,
 - d) när det gäller överföring av mark i miljöförbättrande syfte, fastställa att den individuella referenskvantiteten ska tilldelas den överförande producenten om denne avser att fortsätta med mjölkproduktion,
 - e) utifrån objektiva kriterier fastställa inom vilka regioner eller uppsamlingsområden det ska vara tillåtet med definitiv överföring av kvoter utan motsvarande överföring av mark, i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur,

- f) på producentens begäran hos behörig myndighet eller hos av denna utsett organ och i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur på företagsnivå eller för att möjliggöra en övergång till extensiv produktion, tillåta definitiv överföring av kvoter utan motsvarande överföring av mark eller omvänt.
2. Punkt 1 kan genomföras på nationell nivå, på lämplig regional nivå eller inom specificerade uppsamlingsområden.

Artikel 69

Innehållande av kvoter

1. Vid överföringar enligt artiklarna 67 och 68 kan medlemsstaterna, på grundval av objektiva kriterier, hålla inne en del av de individuella kvoterna till förmån för den nationella reserven.
2. I samband med att kvoter, med eller utan tillhörande mark, har överförts eller överförs i enlighet med artiklarna 67 och 68 på grundval av ett arrendekontrakt eller på annat sätt med jämförbara rättsverkningar, kan medlemsstaterna, med utgångspunkt i objektiva kriterier och med syftet att kvoterna uteslutande ska tilldelas producenterna, besluta huruvida och på vilka villkor hela eller en del av den överförda kvoten ska återgå till den nationella reserven.

Artikel 70

Stöd för förvärv av kvoter

Inget offentligt organ har rätt att bevilja finansiellt stöd direkt knutet till förvärv av kvoter, vare sig vid försäljning, överföringar eller tilldelning av kvoter enligt detta avsnitt.

UNDERAVSNITT III

KVOTÖVERSKRIDANDE

Artikel 71

Överskottsavgift

1. En överskottsavgift ska erläggas för mjölk och andra mjölkprodukter som saluförs utöver den nationella kvoten i enlighet med underavsnitt II.

Avgiften ska uppgå till 27,83 EUR/100 kg mjölk.

För de tolv månadersperioder som inleds den 1 april 2009 och den 1 april 2010 ska överskottsavgiften för mjölk som levereras utöver 106 % av den nationella kvoten för leveranser som gäller den tolv månadersperiod som inleds den 1 april 2008 fastställas till 150 % av den avgift som avses i andra stycket.

2. Med avvikelse från punkt 1 första stycket ska överskottsavgiften, för de tolv månadersperioder som inleds den 1 april 2009 och den 1 april 2010 och när det gäller leveranser, erläggas för mjölk som saluförs utöver den nationella kvoten i enlighet med underavsnitt II med avdrag för de individuella kvoter för leveranser som frigjorts och tillförts den nationella reserven i enlighet med artikel 68.1 a från och med den 30 november 2009 och som förblir i den till och med den 31 mars i tolv månadersperioden i fråga.
3. Medlemsstaterna ska till unionen betala den överskottsavgift som utgår vid överskridande av den nationella kvot som på nationell nivå fastställts separat för leveranser och direktförsäljning, och de ska betala in 99 % av det belopp de är skyldiga till Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) mellan den 16 oktober och den 30 november efter den berörda tolv månadersperioden.
4. Mellanskillnaden mellan det belopp av överskottsavgiften som uppstår till följd av tillämpningen av punkt 2 och det belopp som uppstår till följd av tillämpningen av punkt 1 första stycket ska medlemsstaten använda för att finansiera omstruktureringsåtgärder i mejerisektorn.
5. Om överskottsavgiften enligt punkt 1 inte har betalats in i tid ska kommissionen, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 81 d i den här förordningen och efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna, inrättad genom förordning (EG) nr 1290/2005, dra av ett belopp motsvarande den obetalda överskottsavgiften från månadsbetalningarna i den mening som avses i artiklarna 14 och 15.2 i förordning (EG) nr 1290/2005. Innan kommissionen fattar sitt beslut ska den underrätta den berörda medlemsstaten, som ska framföra sina synpunkter inom en vecka. Artikel 17 i förordning (EG) nr 1290/2005 ska inte tillämpas.

Artikel 72

Producenternas bidrag till överskottsavgiften

Överskottsavgiften ska i enlighet med artiklarna 73 och 76 i sin helhet fördelas mellan de producenter som har bidragit till vart och ett av de överskridanden av de nationella kvoterna som avses i artikel 59.2.

Om inte annat följer av artiklarna 73.2 och 76.1 ska producenterna vara skyldiga att till medlemsstaten betala in sin andel av den överskottsavgift som ska erläggas och som ska beräknas enligt artiklarna 62, 63 och 73, endast av det skälet att de har överskridit sina disponibla kvoter.

För de tolv månadersperioder som inleds den 1 april 2009 och den 1 april 2010 och när det gäller leveranser ska överskottsavgiften, i enlighet med artiklarna 73 och 76, i sin helhet fördelas mellan de producenter som har bidragit till överskridandet av den nationella kvot som fastställts i enlighet med artikel 71.2.

Artikel 73

Överskottsavgift på leveranser

1. Med avseende på upprättandet av slutavräkningen för överskottsavgiften ska de kvantiteter som levereras av en producent justeras genom ökning eller minskning när den verkliga fetthalten hos kvantiteterna skiljer sig från referenshalten för fett..

På nationell nivå ska överskottsavgiften beräknas på grundval av summan av leveranser och justeras i enlighet med första stycket.

2. Medlemsstaterna ska fatta beslut om de enskilda producenternas bidrag till den överskottsavgift som ska betalas, efter eventuell omfördelning av den outnyttjade del av den nationella kvoten som avsatts för leveranser, antingen i förhållande till varje producents individuella kvoter eller på grundval av objektiva kriterier som ska fastställas av medlemsstaterna

a) antingen på nationell nivå, på grundval av det belopp med vilket varje enskild producents kvot har överskridits,

b) eller först på uppköparnivå, och sedan, vid behov, på nationell nivå.

Om tredje stycket i artikel 71.1 tillämpas ska medlemsstaterna, när de fastställer varje producents bidrag till den överskottsavgift som ska betalas på grund av tillämpningen av den högre procentsats som avses i det stycket, se till att ansvariga producenter proportionerligt bidrar till detta belopp på grundval av objektiva kriterier som ska fastställas av medlemsstaten.

Artikel 74

Uppköparens roll

1. Uppköparen ska ansvara för inkasseringen av producenternas andel av överskottsavgiften och ska, före ett datum och enligt ett förfarande som ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter i enlighet med artikel 81 d, f och g, till medlemsstatens behöriga organ betala de inkasserade beloppen som har dragits av på det mjölkpris som betalas till de producenter som står för överskridandet eller, om detta inte varit möjligt, har tagits ut på annat lämpligt sätt.

2. Om en uppköpare helt eller delvis träder i stället för en eller flera uppköpare, ska hänsyn tas till de individuella kvoter som producenterna disponerar över under återstoden av den innevarande tolv månadersperioden, minus de kvantiteter som redan levererats och med beaktande av dessa kvantiteters fetthalt. Detta stycke ska också gälla när en producent övergår från en uppköpare till en annan.

3. Om under referensperiodens gång de kvantiteter som en producent levererar överstiger den kvot som han disponerar över, kan medlemsstaten besluta att uppköparen, i enlighet med närmare föreskrifter som fastställts av medlemsstaten, som ett förskott på avgiften från producenten, ska dra av en del av mjölkpriset för varje leverans från denne producent som överstiger den kvot som han disponerar över för leveranser. Medlemsstaten får fastställa särskilda bestämmelser enligt vilka

uppköpare tillåts dra av detta förskott när producenterna levererar till flera uppköpare.

Artikel 75

Godkännande

En uppköparens verksamhet måste först godkännas av medlemsstaten, enligt kriterier som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 80.1 f.

Artikel 76

Överskottsavgift vid direktförsäljning

1. Vid direktförsäljning och i enlighet med medlemsstatens beslut ska producenternas bidrag till överskottsavgiften, efter eventuell omfördelning av den outnyttjade delen av den nationella kvot som avsatts för direktförsäljning, fastställas på lämplig territoriell nivå eller på nationell nivå.
2. Medlemsstaterna ska fastställa beräkningsgrunden för producentens bidrag till överskottsavgiften på den totala kvantitet mjölk som sålts, överlåtits eller använts för framställning av mjölkprodukter som sålts eller överlåtits enligt kriterier som fastställts av kommissionen.
3. Ingen korrigering kopplad till fetthalten får beaktas vid upprättandet av slutavräkningen.

Artikel 77

Överskjutande eller icke betalade belopp

1. Om det för leveranser eller för direktförsäljning fastställs att en överskottsavgift ska betalas och om det uttagna bidraget från producenterna är högre än avgiften får medlemsstaten
 - a) helt eller delvis använda överskottet till att finansiera åtgärderna i artikel 68.1 a, och/eller
 - b) helt eller delvis omfördela det till producenter som
 - i) tillhör de prioriterade kategorier som medlemsstaten fastställt utifrån objektiva kriterier och inom en tidsfrist som ska fastställas av kommissionen, eller
 - ii) påverkas av särskilda omständigheter till följd av en nationell regel som inte har något samband med kvotsystemet för mjölk- och mjölkprodukter enligt detta kapitel.

2. När det fastställs att ingen överskottsavgift ska betalas ska eventuella avgiftsförskott som tagits ut av uppköpare eller medlemsstaten återbetalas senast vid slutet av nästa tolv månaders period.
3. Om en uppköpare inte har uppfyllt skyldigheten att inkassera producenternas andel i överskottsavgiften enligt artikel 74, kan medlemsstaten utkräva de obetalda beloppen direkt av producenten, utan att det påverkar de sanktioner denna kan göra gällande vid underlåtenhet från uppköparens sida.
4. Om betalningsfristen inte iaktas av producenten eller uppköparen, ska en dröjsmålsränta som fastställs av kommissionen betalas till medlemsstaten.

AVSNITT IV

PROCEDURREGLER FÖR SOCKERKVOTER OCH MJÖLKKVOTER

UNDERAVSNITT I

PROCEDURREGLER FÖR SOCKERKVOTER

Artikel 78

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att företagen i artikel 51 uppfyller sina åtaganden får kommissionen genom delegerade akter anta regler om beviljande och indragning av dessa företags godkännanden och om kriterierna för administrativa sanktioner.
2. För att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i sockersektorn och för att säkerställa att alla parter intressen vederbörligen beaktas, får kommissionen genom delegerade akter fastställa ytterligare definitioner, bland annat rörande produktionen av socker, isoglukos och inulinsirap, anläggningars produktion och de villkor som styr försäljningen till de yttersta randområdena.
3. För att säkerställa att sockerbetsodlarna känner medansvar för ett beslut om att överföra en viss produktionsmängd, får kommissionen genom delegerade akter fastställa regler om överföring av socker.

Artikel 79

Genomförandebefogenheter

När det gäller de företag som avses i artikel 51 får kommissionen genom genomförandeaakter fastställa regler om

- a) ansökningar om godkännande av företag, de register som godkända företag ska föra och uppgifter som de ska lämna,

- b) systemet för de kontroller av godkända företag som medlemsstaterna ska utföra,
- c) medlemsstaternas meddelanden till kommissionen och till godkända företag,
- d) leveranser av råvaror till företag, inklusive leveransavtal och följesedlar,
- e) likvärdighet för socker enligt artikel 54 a,
- f) den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena,
- g) export enligt artikel 54 d,
- h) medlemsstaternas samarbete för att garantera effektiva kontroller,
- i) ändring av datumen i artikel 56,
- j) fastställandet av överskottsquantiteten, meddelanden och utbetalning av den överskottsavgift som avses i artikel 57.

UNDERAVSNITT II

PROCEDURREGLER FÖR MJÖLKKVOTER

Artikel 80

Delegerade befogenheter

1. För att garantera att syftet med mjölkkvotsystemet uppnås, framför allt att de individuella kvoterna används effektivt och att avgiften beräknas, insamlas och används korrekt, ska kommissionen genom genomförandeakter anta regler rörande
 - a) tillfälliga och definitiva omställningar av kvoter,
 - b) metoderna för beräkning av avgiften,
 - c) omfördelningen av outnyttjade kvoter,
 - d) tröskelvärden för korrigering av fetthalten,
 - e) producenternas skyldighet att leverera till godkända uppköpare,
 - f) godkännandet av uppköpare,
 - g) de objektiva kriterierna för omfördelningen av överskottsavgiften,
 - h) särskilda definitioner knutna till systemets funktion,
 - i) anpassningen av definitionen *direktförsäljning* med hänsyn till definitionen av *leverans* i artikel 58.1 f.

2. För att säkerställa att aktörerna och medlemsstaterna uppfyller sina skyldigheter får kommissionen genom delegerade akter anta regler rörande
- a) sanktioner för de fall då producenter eller uppköpare inte fullgör sina skyldigheter, framför allt avseende tidsfrister för avgiftsbetalning, leveranser till godkända uppköpare, rapportering av leveranser och direktförsäljning, överlämnande av oriktiga uppgifter eller deklARATIONER, bristande uppdatering av register,
 - b) sanktioner för medlemsstater som inte uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 62.2.

Artikel 81

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta alla regler som krävs, bland annat rörande

- a) definitiv omställning av kvoter och uppdelning av nationella kvoter i leveranser och direktförsäljning,
- b) fastställande av en koefficient för individuella kvoters fetthalt, korrigering av fetthalten och registrering av överskridanden av nationella kvoters fetthalt,
- c) fastställande av mjölkekvivalenter,
- d) tidsfrist och den avgörande faktorn för den valutakurs som ska tillämpas vid betalning av avgiften, omfördelningen av överskottsavgiften och minskningen av förskott när tidsfristerna inte efterlevs,
- e) tillämpliga räntesatser vid för sen betalning, korrekt uttag av avgiften och användning av den enprocentiga del av avgiften som inte går till EGFJ,
- f) information till producenter om nya definitioner, meddelande om individuella kvoter och anmälan av avgift,
- g) överföringen av upplysningar rörande tillämpningen av avgiftsordningen för mjölksektorn,
- h) utarbetandet av en avräkning av leveranser och deklARATIONER av direktförsäljning,
- i) uppköparens och producenters skyldigheter att utarbeta deklARATIONER, föra register och tillhandahålla information,
- j) kontroller av leveranser och direktförsäljning.

AVDELNING V

PRODUKTIONSKAPACITET I VINSEKTORN

UNDERAVSNITT I

OLAGLIGA PLANTERINGAR

Artikel 82

Olagliga planteringar som planterats efter den 31 augusti 1998

1. Producenterna ska i tillämpliga fall och på egen bekostnad röja arealer som efter den 31 augusti 1998 planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt.
2. Till dess att röjningen enligt punkt 1 är gjord, får druvor och produkter framställda av druvor från de arealer som avses i den punkten släppas ut på marknaden endast för destillation helt på producentens bekostnad. Destillationsprodukterna får dock inte användas vid framställning av alkohol med en verklig alkoholhalt om 80 volymprocent eller lägre.
3. Oavsett eventuella tidigare sanktioner som ålagts av medlemsstaterna ska medlemsstaterna ålägga de producenter som åsidosätter röjningsplikten sanktioner som differentieras efter hur allvarligt, omfattande och varaktigt detta åsidosättande är.
4. Upphörandet av det tillfälliga förbudet mot nyplantering den 31 december 2015 enligt artikel 89.1 ska inte påverka skyldigheterna enligt denna artikel.

Artikel 83

Obligatorisk reglering av planteringar som planterats olagligt före den 1 september 1998

1. Producenterna ska i tillämpliga fall senast den 31 december 2009 mot en avgift reglera arealer som planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt före den 1 september 1998.

Utan att några förfaranden för avslutande av räkenskaperna åsidosätts, ska första stycket inte gälla arealer som reglerats i enlighet med artikel 2.3 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999¹⁸.
2. Den avgift som avses i punkt 1 ska fastställas av medlemsstaterna. Den ska vara minst dubbelt så stor som det genomsnittliga värdet av motsvarande planteringsrätt i det berörda området.

¹⁸ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

3. Till dess att regleringen enligt punkt 1 är genomförd, får druvor och produkter framställda av druvor från de arealer som avses i den punkten släppas ut på marknaden endast för destillation helt på producentens bekostnad. Produkterna får inte användas vid framställning av alkohol med en verklig alkoholhalt om 80 volymprocent eller lägre.
4. De olagligt planterade arealer som avses i punkt 1 som inte har reglerats enligt den punkten senast den 31 december 2009 ska röjas av producenterna i fråga på deras egen bekostnad.

Medlemsstaterna ska ålägga de producenter som åsidosätter röjningsplikten sanktioner som differentieras efter hur allvarligt, omfattande och varaktigt detta åsidosättande är.

I avvaktan på röjning enligt första stycket ska punkt 3 gälla i tillämpliga delar.

5. Skyldigheterna enligt punkterna 3 och 4 ska inte påverkas av att det tillfälliga förbudet mot nyplantering upphör den 31 december 2015 i enlighet med artikel 89.1.

Artikel 84

Kontroll av förbudet mot saluföring och av kravet på destillation

1. Avseende artiklarna 82.2 och 83.3 och 83.4 ska medlemsstaterna kräva bevis för att de berörda produkterna inte saluförs eller att, om de destilleras, ett destillationskontrakt lämnas in.
2. Medlemsstaterna ska kontrollera att förbudet mot saluföring och kravet på destillation, enligt punkt 1, har uppfyllts. De ska om så inte är fallet vidta sanktionsåtgärder.
3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de arealer som omfattas av destillation och motsvarande alkoholvolym.

Artikel 85

Kompletterande åtgärder

De arealer som avses i artikel 83.1 första stycket ska så länge de inte har reglerats, liksom de arealer som avses i artikel 82.1, inte berättiga till nationellt stöd eller stöd från unionen.

Artikel 86

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att producenterna uppfyller åtagandena i detta underavsnitt får kommissionen genom delegerade akter anta bestämmelser om det förbud mot saluföring av produkter som avses i artikel 84.1 och de sanktioner som medlemsstaterna får tillämpa när åtagandena inte uppfylls.

2. För att säkerställa att olagliga planteringar effektivt spåras och tas bort, får kommissionen genom delegerade akter anta regler för att minska unionens bidrag till stödåtgärder när medlemsstater inte uppfyller den skyldighet de har att informera om olagliga planteringar.

Artikel 87

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandekter anta alla nödvändiga bestämmelser om

- a) underrättelser från medlemsstaterna,
- b) insamlingen av information som kompletterar medlemsstaternas underrättelser enligt kommissionens förordning (EG) nr 1227/2000¹⁹,
- c) de kontroller som medlemsstaterna ska genomföra och rapporteringen av information om dessa kontroller till kommissionen.

UNDERAVSNITT II

ÖVERGÅNGSSYSTEM FÖR PLANTERINGSRÄTTER

Artikel 88

Varaktighet

Detta underavsnitt ska tillämpas till och med den 31 december 2015.

Artikel 89

Tillfälligt förbud mot plantering av vinstockar

1. Plantering av vinstockar med druvsorter för vinframställning som är klassificerbara enligt artikel 166.2 är förbjuden; detta ska dock inte påverka tillämpningen av artikel 166, särskilt inte punkt 4.
2. Det är även förbjudet att ympa sorter för vinframställning som är klassificerbara enligt artikel 166.2 på andra sorter än sådana för vinframställning enligt den artikeln.
3. Utan hinder av punkterna 1 och 2 ska plantering och ympning enligt de punkterna vara tillåten om den täcks av
 - a) en nyplanteringsrätt, enligt vad som avses i artikel 90,

¹⁹ EGT L 143, 16.6. 2000, s. 1.

- b) en återplanteringsrätt, enligt vad som avses i artikel 91,
 - c) en planteringsrätt som beviljats från en reserv, enligt vad som avses i artiklarna 92 och 93.
4. De planteringsrätter som avses i punkt 3 ska beviljas i hektar.
5. Medlemsstaterna får besluta att behålla det förbud som avses i punkt 1 på sitt territorium eller delar av sitt territorium till och med den 31 december 2018. De regler som gäller för övergångssystemet för planteringsrätter enligt detta underavsnitt, inklusive denna artikel, ska i så fall gälla i medlemsstaten i fråga på motsvarande sätt.

Artikel 90

Nyplanteringsrätter

1. Medlemsstaterna får bevilja producenter nyplanteringsrätter för arealer
- a) avsedda för nyplantering i samband med fastighetsreglering eller expropriation som i det allmänna intresset genomförs enligt nationell lagstiftning,
 - b) avsedda för försöksändamål,
 - c) avsedda för odling av moderplantor för ympmaterial, eller
 - d) vars vin eller vinprodukter enbart är avsedda för konsumtion i vinodlarens hushåll.
2. Nyplanteringsrätter ska
- a) användas av den producent som beviljats dem,
 - b) utnyttjas före utgången av det andra vinåret efter det år de beviljades, och
 - c) användas för de ändamål som beviljandet gäller.

Artikel 91

Återplanteringsrätter

1. Medlemsstaterna ska bevilja återplanteringsrätter till producenter som har röjt en areal planterad med vinstockar.
- Röjningsarealer för vilka det beviljats ett röjningsbidrag enligt del II avdelning I kapitel III avsnitt IVa underavsnitt III ska dock inte ge upphov till återplanteringsrätter.
2. Medlemsstaterna får bevilja återplanteringsrätter till producenter som åtar sig att röja en areal planterad med vinstockar. I så fall ska den areal åtagandet gäller röjas senast

före utgången av det tredje året efter det år då de nya vinstockar, som återplanteringsrätterna gäller, planterades.

3. Återplanteringsrätterna ska beviljas för en areal som i ren odling motsvarar den röjda arealen.
4. Återplanteringsrätterna ska utnyttjas av det företag för vilket de har beviljats. Medlemsstaterna får föreskriva att dessa rätter bara får utnyttjas för de arealer där röjningen ägde rum.
5. Utan hinder av punkt 4 får medlemsstaterna besluta att återplanteringsrätter helt eller delvis får överföras till ett annat företag inom samma medlemsstat om
 - a) en del av företaget i fråga överförs till det andra företaget,
 - b) om arealer i det senare företaget är avsedda för
 - i) produktion av vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, eller
 - ii) odling av moderplantor för ympmaterial.

Medlemsstaterna ska se till att tillämpningen av undantagen i första stycket inte medför en allmän ökning av produktionskapaciteten på deras territorium, särskilt när överföringar görs från icke-bevattnade till bevattnade arealer.

6. Punkterna 1–5 ska även gälla i tillämpliga delar för rätter som kan likställas med återplanteringsrätter och som förvärvats med stöd av tidigare unionsbestämmelser eller nationell lag.
7. Återplanteringsrätter som förvärvats med stöd av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 ska användas inom de tidsfrister som föreskrivs i den förordningen.

Artikel 92

Nationella och regionala reserver av planteringsrätter

1. För att förbättra förvaltningen av produktionskapaciteten ska medlemsstaterna inrätta en nationell reserv eller regionala reserver av planteringsrätter.
2. Medlemsstater som har inrättat nationella eller regionala reserver av planteringsrätter enligt förordning (EG) nr 1493/1999 får behålla de reserverna så länge som de tillämpar övergångssystemet för planteringsrätter i enlighet med detta underavsnitt.
3. Följande planteringsrätter ska föras till nationella eller regionala reserver om de inte används inom föreskriven tid:
 - a) Nyplanteringsrätter
 - b) Återplanteringsrätter

- c) Planteringsrätter som tilldelats från reserven
4. Producenter får överföra återplanteringsrätter till nationella eller regionala reserver. Villkoren för sådan överföring, vid behov mot ekonomisk ersättning från medlemsstaten, ska bestämmas av medlemsstaten med hänsyn till parternas legitima intressen.
 5. Med avvikelse från punkt 1 kan en medlemsstat välja att inte tillämpa systemet med reserver på villkor att den kan bevisa att den har ett effektivt system för förvaltning av planteringsrätterna för hela sitt territorium. Det alternativa systemet får om så erfordras avvika från relevanta bestämmelser i detta underavsnitt.

Första stycket gäller även medlemsstater som upphör med att använda nationella eller regionala reserver enligt förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 93

Tilldelning av planteringsrätter från reserven

1. Medlemsstater får bevilja rätter från reserven
 - a) utan betalning till producenter som är yngre än 40 år, som har nödvändiga yrkeskunskaper och som för första gången etablerar sig och som är chef för företaget, eller
 - b) mot betalning till staten eller i förekommande fall till regionen, till producenter som avser att använda rätterna för att plantera arealer vars produktion har en säker marknad.

Medlemsstaterna ska ställa upp kriterier för fastställandet av storleken på den ersättning som avses i led b i första stycket, som kan variera beroende på den avsedda slutprodukten från den berörda vinodlingen och på den återstående övergångsperiod under vilken förbudet mot nyplantering enligt artikel 89.1 och 89.2 gäller.

2. Om planteringsrätter som beviljats från en reserv används, ska medlemsstaterna se till
 - a) att platsen, de använda sorterna och de använda odlingsmetoderna garanterar att den efterföljande produktionen är anpassad till efterfrågan på marknaden, och
 - b) att den berörda avkastningen är typisk för genomsnittet i regionen, särskilt när planteringsrätter från icke-bevattnade arealer används för bevattnade arealer.
3. Planteringsrätter som beviljats från en reserv, men som inte används före utgången av det andra vinåret efter det vinår då de beviljades ska vara förverkade och föras tillbaka till reserven.
4. Planteringsrätter i en reserv som inte är fördelade före utgången av det femte vinåret efter det år då de fördes till reserven ska förfalla.

5. Om det finns regionala reserver i en medlemsstat får medlemsstaten fastställa regler om omfördelning av planteringsrätter mellan de regionala reserverna. Om det finns både regionala och nationella reserver i en medlemsstat får medlemsstaten även tillåta överföringar mellan dessa.

En nedsättningskoefficient får tillämpas på överföringar.

Artikel 94

De minimis

Detta underavsnitt ska inte tillämpas i medlemsstater där gemenskapens system för planteringsrätter inte gällde den 31 december 2007.

Artikel 95

Strängare nationella regler

Medlemsstaterna får anta strängare nationella regler om tilldelningen av nyplanteringsrätter eller återplanteringsrätter. De får kräva att ansökningarna och de relevanta upplysningar som ska lämnas i ansökningarna, kompletteras med ytterligare uppgifter som behövs för att övervaka utvecklingen av produktionskapaciteten.

Artikel 96

Delegerade befogenheter

1. För att undvika att produktionskapaciteten ökar får kommissionen genom delegerade akter
 - a) upprätta en förteckning över de situationer då röjning inte ger upphov till återplanteringsrätter,
 - b) införa regler för överföring av planteringsrätter mellan reserverna,
 - c) förbjuda saluföring av vin och vinprodukter som enbart är avsedda att konsumeras av vinodlarens familj,
2. För att garantera likabehandling av producenter som röjer arealer får kommissionen genom delegerade akter anta regler för att säkerställa att röjningen faktiskt äger rum i de fall återplanteringsrätter beviljas.
3. För att skydda unionens medel och unionsvinets identitet, ursprung och kvalitet, får kommissionen genom delegerade akter
 - a) besluta att upprätta en analysdatabas med isostopdata, som ska bidra till att upptäcka bedrägerier utifrån de stickprov som medlemsstaterna samlat in, samt fastställa regler för medlemsstaternas egna databaser,

- b) anta regler om kontrollorgan och ömsesidigt bistånd,
- c) anta regler om gemensamt utnyttjande av medlemsstaternas resultat,
- d) anta regler om tillämpningen av påföljder vid exceptionella omständigheter.

Artikel 97

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla nödvändiga åtgärder rörande detta underavsnitt, däribland regler rörande

- a) beviljandet av nya planteringsrätter, inklusive registrerings- och underrättelseskyldighet,
- b) överföringen av återplanteringsrätter, inklusive en nedsättningskoefficient,
- c) det register som medlemsstaterna ska föra och underrättelserna till kommissionen, inklusive möjligheten till ett reservsystem,
- d) tilldelningen av planteringsrätter från reserven,
- e) de kontroller som medlemsstaterna ska genomföra och rapporteringen av information om dessa kontroller till kommissionen,
- f) underrättelsen från en medlemsstat om dess avsikt att tillämpa artikel 89.5 på sitt territorium.

UNDERAVSNITT III

SALUFÖRINGSREGLER FÖR ATT FÖRBÄTTRA OCH STABILISERA DEN GEMENSAMMA VINMARKNADENS FUNKTION

Artikel 98

Saluföringsregler för att förbättra och stabilisera den gemensamma vinmarknadens funktion

1. För att förbättra och stabilisera den gemensamma marknaden för vin, inbegripet de druvor, den must och de viner som vinet härrör från, får de producerande medlemsstaterna fastställa saluföringsregler för att reglera utbudet, särskilt genom beslut fattade av de branschorganisationer som avses i artiklarna 210.3 och 227.

Dessa regler ska stå i proportion till det eftersträvade målet och får inte

- a) avse transaktioner som görs efter det att den berörda produkten släpps ut på marknaden för första gången,

- b) tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,
 - c) blockera en alltför stor procentandel av den normala årliga skörden,
 - d) göra det möjligt att vägra att utfärda de nationella intyg och unionsintyg som krävs för omsättning och saluföring av viner om saluföringen är i överensstämmelse med ovannämnda regler.
2. Reglerna enligt punkt 1 ska i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.
 3. Den rapporteringsskyldighet som avses i artikel 227.3 ska också gälla för de beslut eller åtgärder som medlemsstaterna har antagit enligt den här artikeln.

KAPITEL IV

Stödordningar

AVSNITT I

PRODUKTIONS BIDRAG INOM SOCKERSEKTORN

Artikel 99

Produktionsbidrag

1. Ett produktionsbidrag kan beviljas för de produkter inom sockersektorn som anges i del III led b–e i bilaga I, om det inte finns något överskott av socker, importerat socker, överskott av isoglukos eller överskott av inulinsirap till världsmarknadspris för tillverkning av de produkter som avses i artikel 55.2 b och c.
2. Åtgärder för att fastställa det produktionsbidrag som avses i punkt 1 ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i fördraget.

Artikel 100

Villkor för beviljande av produktionsbidrag

För att ta hänsyn till de särskilda förhållandena på unionens marknad för utomkvotssocker får kommissionen genom delegerade akter fastställa villkoren för beviljandet av de produktionsbidrag som avses i detta avsnitt.

AVSNITT II

STÖD INOM SEKTORN FÖR MJÖLK OCH MJÖLKPRODUKTER

UNDERAVSNITT I

STÖD FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL

Artikel 101

Stöd för skummjolk och skummjölkspulver avsett att användas som foder

1. Om överskott av mjölkprodukter uppstår, sannolikt kommer att uppstå eller sannolikt kommer att skapa allvarlig obalans på marknaden, får kommissionen genom genomförandeakter besluta att stöd ska beviljas för skummjolk och skummjölkspulver, som har producerats i unionen och som är avsedda att användas som foder, enligt villkor och produktnormer som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 103.

Vid tillämpningen av denna artikel ska kärnmjolk och kärnmjölkspulver betraktas som skummjolk och skummjölkspulver.

2. Åtgärder för att fastställa stödbeloppen ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i fördraget.

Artikel 102

Stöd för skummjölkspulver som bearbetas till kasein och kaseinater

1. Om överskott av mjölkprodukter uppstår, sannolikt kommer att uppstå eller sannolikt kommer att skapa allvarlig obalans på marknaden, får kommissionen genom genomförandeakter besluta att stöd ska beviljas för skummjolk som har producerats i unionen och som bearbetas till kasein och kaseinater, enligt villkor och produktnormer för mjölken, kaseinet och kaseinaterna som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 103.
2. Åtgärder för att fastställa stödbeloppen ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i fördraget.

Artikel 103

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att syftena med stöden i artiklarna 101 och 102 uppnås, får kommissionen genom delegerade akter fastställa vilka produkter som får omfattas av dessa stöd och upprätta villkor och standarder för användandet av produkterna och

för godkännande, och indragning av godkännande, av företag som använder produkterna för att ansöka om stöd.

2. För att säkerställa att den skummjolk och det skummjolkspulver för vilket stöd beviljas i enlighet med artiklarna 101 och 102 används i avsett syfte, får kommissionen genom delegerade akter fastställa vilka register företagen måste föra.
3. För att säkerställa att aktörerna uppfyller sina krav
 - a) ska kommissionen genom delegerade akter kräva att en säkerhet ställs när ett förskott av stöd utbetalas och när aktörer deltar i anbudsförfaranden för inköp av skummjolkpulver från offentlig intervention,
 - b) får kommissionen genom delegerade akter införa sanktioner när aktörer inte följer ordningens regler eller när det stödbelopp de begär och som utbetalas är högre än berättigat.

Artikel 104

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla nödvändiga åtgärder rörande artiklarna 101 och 102, och framför allt fastställa

- a) vilka justeringar som ska göras av stödsatsen utifrån kvaliteten på den använda skummjölken,
- b) förpackningskrav, vilken information som ska finnas på förpackningarna, och kraven rörande bulkvaror,
- c) kraven på foderleveranser,
- d) vilka kontroller och inspektioner som medlemsstaterna ska genomföra och de analytiska tester som ska användas,
- e) förfarandena för stödansökningar och stödutbetalningar,
- f) vilka förfaranden som gäller när skummjolkpulver frisläpps från offentlig intervention för att användas som foder.

UNDERAVSNITT II

VILLKOR FÖR OSTFRAMSTÄLLNING

Artikel 105

Användning av kasein och kaseinater vid framställningen av ost

1. Om stöd utgår enligt artikel 102 får det krävas att förhandstillstånd inhämtas för användningen av kasein och kaseinater vid framställning av ost; tillstånd ska endast beviljas om sådan användning är en nödvändig förutsättning för framställningen av produkterna.
2. I detta underavsnitt avses med
 - a) *ost*: produkter enligt KN-nummer 0406 som är framställda i unionen,
 - b) *kasein och kaseinater*: produkter enligt KN-numren 3501 10 90 och 3501 90 90 som används i oförädlat tillstånd eller i form av en blandning.

Artikel 106

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att syftena med det stöd som avses i artikel 102 uppnås, får kommissionen genom delegerade akter anta regler

- a) som gör förhandstillstånd nödvändigt vid användning av kasein och kaseinater i enlighet med artikel 105,
- b) som begränsar användningen av kasein och kaseinater till den maximala procentandel av dessa som får iblandas ost utifrån objektiva kriterier för vad som är tekniskt nödvändigt,
- c) som inför sanktioner för användning av kasein och kaseinater utan tillstånd.

Artikel 107

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandekter anta alla nödvändiga åtgärder avseende användningen av kasein och kaseinater i enlighet med artikel 105, däribland framförallt fastställa

- a) vilka villkor som gäller när medlemsstaterna beviljar tillstånd för användning av kasein och kaseinater,

- b) vilka skyldigheter som ska uppfyllas av företag som har beviljats tillstånd i enlighet med led a,
- c) vilka kontroller och inspektioner medlemsstaterna ska genomföra, och vilka register som ska föras.

UNDERAVSNITT III

STÖD FÖR LEVERANS AV MJÖLKPRODUKTER TILL SKOLELEVER

Artikel 108

Leverans av mjölkprodukter till skolelever

1. Unionsstöd ska beviljas för leveranser till skolelever av vissa bearbetade mjölkprodukter som omfattas av KN-nummer 0401, 0403, 0404 90 och 0406 eller KN-nummer 2202 90.
2. Medlemsstaterna kan, som komplement till unionsstödet i punkt 1, bevilja nationellt stöd för leverans av sådana produkter som avses i punkt 1 till skolelever. Medlemsstaterna får finansiera sina nationella stöd genom en avgift som läggs på mejerisektorn eller genom andra bidrag från mejerisektorn.
3. Åtgärder för att fastställa unionsstödet för all mjölk ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i fördraget.
4. Det unionsstöd som avses i punkt 1 ska beviljas för högst 0,25 l mjölkekvivalent per elev och dag.

Artikel 109

Delegerade befogenheter

1. För att ta hänsyn till utvecklingen av konsumtionsmönstret för mejeriprodukter och innovationerna och utvecklingen på marknaden för mejeriprodukter, ska kommissionen genom delegerade akter fastställa vilka produkter som avses i artikel 108.1.
2. För att säkerställa att det är de stödmottagare och sökande som är lämpliga som beviljas det stöd som avses i artikel 108.1 ska kommissionen genom delegerade akter anta villkoren för beviljandet av stöd.

För att säkerställa att de sökande uppfyller sina skyldigheter ska kommissionen genom delegerade akter anta åtgärder för att förebygga bedrägerier och oegentligheter, däribland

- a) tillfällig indragning av rätten att ta del av stödordningen,

- b) ställandet av en säkerhet som garanti för genomförandet när ett förskott av stödet utbetalas, och
 - c) tillämpning av sanktioner för att avskräcka från bedrägligt beteende.
3. För att säkerställa att stödet avspeglas i det pris för vilket produkterna görs tillgängliga inom ramen för stödordningen får kommissionen genom delegerade akter ställa upp regler om upprättandet av prisövervakning inom stödordningen.
 4. För att öka medvetenheten om stödordningen får kommissionen genom delegerade akter kräva att skolorna informerar om unionens subventioner.

Artikel 110

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeaakter anta alla nödvändiga åtgärder rörande framför allt

- a) den maximala stödberättigande kvantiteten,
- b) förvaltningen av prisövervakningen i enlighet med artikel 109.3,
- c) godkännandet av sökande, stödansökningar och utbetalningar,
- d) kontroller,
- e) metoderna för offentliggörandet av ordningen,
- f) anmälningar till kommissionen.

AVSNITT IV

STÖD INOM SEKTORN FÖR HUMLEODLING

Artikel 111

Stöd till producentorganisationer

1. Unionen ska finansiera en utbetalning till producentorganisationer i humlesektorn som är erkända enligt artikel 209 för finansiering av de syften som avses i den artikeln.
2. Unionens årliga finansiering av utbetalningen till producentorganisationerna enligt punkt 1 ska för Tyskland uppgå till 2 277 000 EUR.

Artikel 112

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att stöden går till de syften som avses i artikel 209, får kommissionen genom delegerade akter anta regler om

- a) stödansökningar, inklusive regler om tidsfrister och åtföljande dokumentation,
- b) stödrättigheter, inklusive regler om stödberättigande humlearealer och beräkning av de belopp som ska betalas ut till varje enskild producentorganisation,
- c) påföljder som ska tillämpas vid felaktiga utbetalningar.

Artikel 113

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandekter anta nödvändiga åtgärder som hör samman med detta avsnitt rörande

- a) utbetalningen av stödet,
- b) kontroller och inspektioner.

AVDELNING V

STÖD INOM SEKTORN FÖR OLIVOLJA OCH BORDSOLIVER

Artikel 114

Stöd till aktörsorganisationer

1. Unionen ska finansiera treåriga arbetsprogram som ska upprättas av de aktörsorganisationer som definieras i artikel 212 på ett eller flera av nedanstående områden:
 - a) Marknadsuppföljning och administrativ förvaltning inom sektorn för olivolja och bordsoliver.
 - b) Miljöförbättrande åtgärder i samband med olivodling.
 - c) Kvalitetsförbättrande åtgärder i samband med produktionen av olivolja och bordsoliver.
 - d) Åtgärder för spårbarhet, certifiering och skydd av kvaliteten på olivolja och bordsoliver, särskilt kontroll av kvaliteten på olivolja som säljs till slutkonsumenter, under översyn av de nationella förvaltningarna.

- e) Spridning av information om de åtgärder som genomförs av aktörsorganisationer för att förbättra olivoljans kvalitet.
2. Unionens årliga finansiering av arbetsprogrammen ska uppgå till
- a) 11 098 000 EUR till Grekland,
 - b) 576 000 EUR till Frankrike, och
 - c) 35 991 000 EUR till Italien.
3. Unionens finansiering av de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska högst motsvara den del av stöden som hålls inne av medlemsstaterna. Denna finansiering ska avse de stödberättigande kostnaderna och högst uppgå till
- a) 100 % för verksamhet inom de områden som avses i punkt 1 a och b,
 - b) 100 % för investeringar i fasta tillgångar och 75 % för annan verksamhet inom det område som avses i punkt 1 c,
 - c) 75 % för arbetsprogram som genomförs i minst tre tredjeländer eller icke-producerande medlemsstater av godkända aktörsorganisationer från minst två medlemsstater med produktion inom de områden som anges i punkt 1 d och e, och 50 % för annan verksamhet inom dessa områden.

Medlemsstaten ska stå för kompletterande finansiering med upp till 50 % av de kostnader som inte täcks av unionsfinansieringen.

4. Utan att det påverkar särskilda bestämmelser som kan komma att antas av kommissionen i enlighet med artikel 318, ska medlemsstaterna kontrollera att villkoren för unionsfinansiering är uppfyllda. För detta ändamål ska de genomföra en revision av arbetsprogrammen och ta fram en kontrollplan i vilken det ingår ett stickprov som fastställts genom riskanalys och som per år omfattar minst 30 % av de producentorganisationer och samtliga övriga aktörsorganisationer som får unionsfinansiering i enlighet med denna artikel.

Artikel 115

Delegerade befogenheter

1. För att garantera att stöden enligt artikel 114 uppfyller de avsedda målen att förbättra produktionskvaliteten på olivolja och bordsoliver, får kommissionen genom delegerade akter anta regler rörande
- a) villkoren för godkännande av aktörsorganisationer och för tillfällig eller slutgiltig indragning av sådana godkännanden,
 - b) åtgärder som berättigar till unionsfinansiering,
 - c) fördelning av unionsfinansiering till särskilda åtgärder,
 - d) verksamheter och kostnader som inte berättigar till unionsfinansiering,

- e) urval och godkännande av arbetsprogram.
2. För att säkerställa att aktörerna uppfyller sina krav får kommissionen genom delegerade akter kräva att
- a) en säkerhet ställs när ett förskott av stödet utbetalas,
 - b) påföljder tillämpas när oegentligheter uppdagas.

Artikel 116

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla nödvändiga åtgärder inom ramen för detta avsnitt rörande

- a) övervakningen av programutgifter,
- b) genomförandet av arbetsprogram och ändringar av dessa,
- c) utbetalningen av stöd, inklusive förskott av stöd,
- d) stödmottagarnas rapportering om arbetsprogram,
- e) kontroller och inspektioner,
- f) medlemsstaternas rapportering till kommissionen.

AVSNITT VI

STÖD INOM SEKTORN FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER

UNDERAVSNITT I

PRODUCENTGRUPPER

Artikel 117

Stöd till producentgrupper

1. Under den övergångsperiod som medges enligt artikel 217 får medlemsstaterna bevilja producentgrupper inom sektorn för frukt och grönsaker som bildats i syfte att erkännas som en producentorganisation
- a) stöd för att främja deras bildande och för att förenkla deras administration,

- b) stöd, direkt eller genom kreditinstitut, för att täcka en del av de investeringar som krävs för att uppnå erkännande och som anges i den plan för erkännande som avses artikel 217.1.
2. Det stöd som avses i punkt 1 ska ersättas av unionen i enlighet med de regler som kommissionen ska anta genom delegerade akter i enlighet med artikel 118 om finansiering av sådana stöd, inbegripet tröskelvärdena för och begränsningarna av stödet, och graden av finansiering från unionen.
3. Det stöd som avses i punkt 1 a ska för varje producentgrupp fastställas med utgångspunkt i dess saluförda produktion och ska för det första, andra, tredje, fjärde och femte året uppgå till
- a) 10 %, 10 %, 8 %, 6 % respektive 4 % av värdet av den saluförda produktionen i medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 eller senare, och
- b) 5 %, 5 %, 4 %, 3 % respektive 2 % av värdet av den saluförda produktionen i unionens yttersta randområden enligt artikel 349 i fördraget eller på de mindre Egeiska öarna enligt artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 1405/2006²⁰.

Dessa procentsatser får sänkas med avseende på värdet av saluförd produktion som överstiger ett tröskelvärde. En begränsning får tillämpas på det stöd som ska betalas ut till en producentgrupp under ett visst år.

Artikel 118

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att stödet till producentgrupperna inom sektorn för frukt och grönsaker används effektivt och målinriktat, ska kommissionen genom delegerade akter anta regler rörande

- a) finansieringen av producentgruppers erkännandeplaner,
- b) tröskelvärdena och begränsningarna för stödet och graden av samfinansiering från unionen,
- c) grundvalen för beräkningen av stödet, inklusive värdet av en producentgrupps saluförda produktion,
- d) producentgruppers stödberättigande,
- e) producentgruppers huvudsakliga verksamhet,
- f) innehållet i erkännandeplanerna samt inlämnande och godkännande av dessa,
- g) villkoren för när producentgrupper får begära att erkännandeplanerna ändras,

²⁰ EUT L 265, 26.9.2006, s. 1.

- h) investeringsstöd,
- i) sammanslagningar av producentgrupper och fortsatt stöd.

Artikel 119

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla nödvändiga åtgärder knutna till detta underavsnitt rörande

- a) stödansökningar, inklusive stödutbetalningar,
- b) genomförandet av erkännandeplaner,
- c) konsekvenserna av erkännande.

UNDERAVSNITT II

DRIFTSFONDER OCH VERKSAMHETSPROGRAM

Artikel 120

Driftsfonder

1. Producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker får inrätta en driftsfond. Fonden ska finansieras genom
 - a) ekonomiska bidrag från medlemmarna eller själva producentorganisationen,
 - b) ekonomiskt stöd från unionen som får beviljas producentorganisationer, i enlighet med villkoren i delegerade akter och genomförandeakter som ska antas av kommissionen i enlighet med artiklarna 126 och 127.
2. Driftsfonderna får endast användas för att finansiera verksamhetsprogram som medlemsstaterna har godkänt i enlighet med artikel 125.

Artikel 121

Verksamhetsprogram

1. Verksamhetsprogrammen inom sektorn för frukt och grönsaker ska ha minst två av de syften som avses i artikel 209 c eller av följande syften:
 - a) Produktionsplanering.
 - b) Förbättrad produktkvalitet.

- c) Ökat handelsvärde för produkterna.
 - d) Främjande av produkterna oavsett om de är färska eller bearbetade.
 - e) Miljöåtgärder och produktionsmetoder som tar hänsyn till miljön, inbegripet ekologiskt jordbruk.
 - f) Krisförebyggande och krishantering.
2. Krisförebyggandet och krishanteringen ska gå ut på att undvika samt hantera kriser på frukt- och grönsaksmarknaderna och ska i samband därmed omfatta
- a) återtag från marknaden,
 - b) grön skörd av frukt och grönsaker eller situationer där skörden inte bärgas,
 - c) marknadsföring och kommunikation,
 - d) utbildning,
 - e) skördeförsäkring, och
 - f) stöd för administrativa utgifter för bildande av gemensamma fonder.

Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering, inklusive återbetalning av kapital och ränta enligt tredje stycket, får inte uppgå till mer än en tredjedel av utgifterna enligt verksamhetsprogrammet.

Producentorganisationer får teckna lån på kommersiella villkor för att finansiera åtgärder inom krisförebyggande och krishantering. Återbetalning av kapital och ränta på dessa lån får i så fall ingå i verksamhetsprogrammet och därigenom vara berättigande till ekonomiskt stöd från unionen enligt artikel 122. Varje särskild åtgärd inom krisförebyggande och krishantering ska finansieras antingen genom sådana lån eller direkt, men inte på båda dessa sätt.

3. Medlemsstaterna ska se till

- a) att verksamhetsprogram omfattar minst två miljöåtgärder, eller
- b) att minst 10 % av utgifterna inom verksamhetsprogram avser miljöåtgärder.

Miljöåtgärder ska uppfylla kraven för stöd för miljövänligt jordbruk i artikel 39.3 första stycket i förordning (EG) nr 1698/2005.

Om minst 80 % av medlemsproducenterna i en producentorganisation omfattas av en eller flera identiska åtaganden om miljövänligt jordbruk enligt den bestämmelsen, ska vart och ett av dessa åtaganden anses vara en miljöåtgärd enligt första stycket led a.

Stöd till sådana miljöåtgärder som avses i första stycket ska täcka extrakostnader och inkomstbortfall till följd av sådana skyldigheter.

- [4. Punkt 3 ska i Bulgarien och Rumänien tillämpas först från och med den 1 januari 2011.]
5. Investeringar som ökar miljöbelastningen ska endast tillåtas om effektiva åtgärder har vidtagits för att skydda miljön mot belastningen.

Artikel 122

Ekonomiskt unionsstöd

1. Det ekonomiska unionsstödet ska motsvara summan av de faktiskt inbetalade ekonomiska bidrag som avses i artikel 120.1 a men begränsas till 50 % av de faktiskt verkställda utgifterna.
2. Det ekonomiska unionsstödet ska begränsas till högst 4,1 % av värdet av varje producentorganisationens saluförda produktion.

Denna procentsats får dock ökas till 4,6 % av värdet av den saluförda produktionen under förutsättning att det belopp som överstiger 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen endast används för åtgärder inom krisförebyggande och krishantering.

3. På begäran av en producentorganisation ska den procentsats som fastställs i punkt 1 uppgå till 60 % för ett verksamhetsprogram, eller en del av ett verksamhetsprogram, som uppfyller minst ett av följande villkor:
 - a) Det ska lämnas in av flera av unionens producentorganisationer som är verksamma i olika medlemsstater för gränsöverskridande åtgärder,
 - b) Det ska lämnas in av en eller flera producentorganisationer för verksamhet som bedrivs över branschgränserna.
 - c) Det ska endast omfatta särskilt stöd för produktion av ekologiska produkter som omfattas av rådets förordning (EG) nr 834/2007²¹.
 - d) Det ska lämnas in av en producentorganisation i någon av de medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 eller senare för åtgärder som avslutas senast vid utgången av 2013.
 - e) Det ska vara det första som lämnas in av en erkänd producentorganisation som har gått samman med en annan erkänd producentorganisation.
 - f) Det ska vara det första som lämnas in av en erkänd sammanslutning av producentorganisationer.
 - g) Det ska lämnas in av producentorganisationer i medlemsstater där producentorganisationerna saluför mindre än 20 % av produktionen av frukt och grönsaker.

²¹ EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

- h) Det ska lämnas in av en producentorganisation i ett av unionens yttersta randområden.
 - i) Det ska endast omfatta särskilt stöd för åtgärder som syftar till att främja konsumtionen av frukt och grönsaker och riktar sig till skolbarn.
4. Den procentsats som fastställs i punkt 1 ska uppgå till 100 % vid sådana återtag från marknaden av frukt och grönsaker som inte överstiger 5 % av volymen saluförd produktion från varje producentorganisation och som avyttras
- a) genom gratis utdelning till välgörenhetsorganisationer och välgörenhetsstiftelser, som har godkänts för detta ändamål av medlemsstaterna, för att hjälpa personer som enligt nationell lagstiftning har rätt till offentligt understöd, särskilt på grund av att de saknar tillräckliga medel för sitt uppehälle,
 - b) genom gratis utdelning till kriminalvårdsanstalter, skolor, offentliga utbildningsinstitutioner och feriekolonier samt till sjukhus och ålderdomshem som utsetts av medlemsstaterna, varvid dessa ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de utdelade kvantiteterna utgör ett extra tillskott till de kvantiteter som normalt köps in av dessa inrättningar.

Artikel 123

Nationellt ekonomiskt stöd

1. I de regioner i medlemsstaterna där andelen organiserade producenter inom sektorn för frukt och grönsaker är särskilt låg får kommissionen genom genomförandeakter ge medlemsstaterna tillstånd att, på välgrundad begäran, ge producentorganisationer ett nationellt ekonomiskt stöd som uppgår till högst 80 % av de ekonomiska bidrag som avses i artikel 120.1 a. Detta stöd ska läggas till driftsfonden.
2. I sådana regioner i medlemsstaterna där mindre än 15 % av frukt- och grönsaksproduktionens värde saluförs av producentorganisationer och där frukt- och grönsaksproduktionen utgör minst 15 % av den totala jordbruksproduktionen, får unionen på den berörda medlemsstatens begäran ersätta det stöd som avses i första stycket. Kommissionen ska genom genomförandeakter besluta om sådan återbetalning.

Artikel 124

Nationella villkor och nationell strategi för verksamhetsprogram

1. Medlemsstaterna ska fastställa nationella villkor för utarbetande av allmänna villkor för de åtgärder som avses i artikel 121.3. I dessa villkor ska särskilt föreskrivas att dessa åtgärder ska uppfylla de lämpliga kraven i förordning (EG) nr 1698/2005, däribland kraven om komplementaritet, konsekvens och förenlighet i artikel 5 i den förordningen.

Medlemsstaterna ska lämna in sitt förslag till villkor till kommissionen, som genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1 får begära ändringar inom tre månader om den konstaterar att förslaget inte gör det möjligt att uppnå de mål som fastställs i artikel 191 i fördraget och i unionens sjätte miljöhandlingsprogram. Även vid investeringar i enskilda jordbruksföretag som får stöd från verksamhetsprogrammen ska hänsyn tas till de målen.

2. Medlemsstaterna ska utarbeta en nationell strategi för hållbara verksamhetsprogram på marknaden för frukt och grönsaker. Följande ska ingå i en sådan strategi:
 - a) En analys av läget med såväl starka som svaga sidor inbegripna och utvecklingspotentialen.
 - b) En motivering av valet av prioriteringar.
 - c) Verksamhetsprogrammets mål och medel samt resultatindikatorer.
 - d) Bedömningar av verksamhetsprogrammen.
 - e) Producentorganisationernas rapporteringsskyldigheter.

Den nationella strategin ska också omfatta de nationella villkor som avses i punkt 1.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på medlemsstater som saknar erkända producentorganisationer.

Artikel 125

Godkännande av verksamhetsprogram

1. Utkasten till verksamhetsprogram ska lämnas in till de behöriga nationella myndigheterna, som ska godkänna eller avslå dem, eller begära att de ändras i enlighet med bestämmelserna i detta underavsnitt.
2. Producentorganisationerna ska till medlemsstaten meddela det beräknade beloppet för driftsfonden för varje år och överlämna lämpliga underlag för detta grundade på prognoserna för verksamhetsprogrammet, utgifterna för innevarande och eventuellt föregående år och, om så är nödvändigt, på skattningar av produktionskvantiteterna för nästa år.
3. Medlemsstaten ska underrätta producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer om den beräknade storleken på det ekonomiska unionsstödet i enlighet med de gränser som fastställs i artikel 122.
4. Det ekonomiska unionsstödet ska betalas ut på grundval av utgifterna för de åtgärder som omfattas av verksamhetsprogrammet. För dessa åtgärder får förskott beviljas mot att garanti eller säkerhet ställs.
5. Producentorganisationen ska underrätta medlemsstaten om det slutgiltiga utgiftsbeloppet för det föregående året och bifoga nödvändiga underlag för att erhålla återstoden av det ekonomiska unionsstödet.

6. Verksamhetsprogrammet och dess finansiering genom å ena sidan producenter och producentorganisationer och å andra sidan unionsmedel, ska avse minst tre år och högst fem år.

Artikel 126

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att stödet till producentorganisationerna inom sektorn för frukt och grönsaker är effektivt, målinriktat och hållbart, får kommissionen genom delegerade akter anta regler rörande

- a) driftsfonder och verksamhetsprogram, inklusive regler om
 - i) finansieringen och användningen av driftsfonder,
 - ii) innehåll, godkännande och ändring av verksamhetsprogram,
 - iii) stödberättigandet för åtgärder, verksamheter eller utgifter inom ramen för verksamhetsprogram och kompletterande nationella regler i detta sammanhang,
 - iv) förhållandet mellan verksamhetsprogram och landsbygdsutvecklingsprogram,
 - v) partiella verksamhetsprogram,
 - vi) övervakning och utvärdering av verksamhetsprogrammen,
- b) nationella regler och nationella strategier för verksamhetsprogram, inklusive regler om
 - i) strukturen för och innehållet i nationella regler och strategier,
 - ii) övervakning, utvärdering och meddelanden avseende de nationella reglerna och strategierna,
- c) det ekonomiska stödet från unionen, inklusive regler om
 - i) grundvalen för beräkningen av det ekonomiska stödet från unionen, särskilt värdet av en producentorganisations saluförda produktion,
 - ii) referensperioder vid stödberäkning,
 - iii) minskade rättigheter till ekonomiskt stöd när stödansökningarna lämnas in för sent,
 - iv) ställande och förverkande av säkerheter vid förskott,
- d) krisförebyggande och krishantering, inklusive regler om
 - i) urvalet av åtgärder inom krisförebyggande och krishantering,
 - ii) definitionen av återtag från marknaden,

- iii) användningen av återtagna produkter,
 - iv) maximalt stöd för återtag från marknaden,
 - v) förhandsanmälan vid återtag från marknaden,
 - vi) beräkningen av volymen saluförd produktion vid återtag,
 - vii) märkningen med Europeiska unionens emblem på förpackningen till gratisprodukter,
 - viii) villkoren för mottagarna av återtagna produkter,
 - ix) definitionerna av grön skörd och av situationer där skörden inte bärgas,
 - x) villkoren för tillämpning av grön skörd och situationer där skörden inte bärgas,
 - xi) målen med skörde försäkring,
 - xii) definitionen av ogynnsamma väderförhållanden,
 - xii) villkoren för stöd för administrativa utgifter vid bildande av gemensamma fonder,
- e) det nationella ekonomiska stödet, inklusive regler om
- i) andelen organiserade producenter,
 - ii) ändringar av verksamhetsprogrammen,
 - iii) minskade rättigheter till ekonomiskt stöd när ansökningar om ekonomiskt stöd lämnas in för sent,
 - iv) ställande, frisläppande och förverkande av säkerheter vid förskottsbetalningar,
 - v) maximal andel av det nationella ekonomiska stödet som unionen får ersätta.

Artikel 127

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla nödvändiga åtgärder inom ramen för detta underavsnitt rörande

- a) förvaltning av driftsfonder och meddelanden om driftsfondernas uppskattade storlek,
- b) inlämnande av verksamhetsprogram, inklusive tidsfrister och de följedokument som krävs,
- c) formatet för verksamhetsprogrammen,

- d) förvaltning av övervakning och utvärdering av nationella strategier och verksamhetsprogram i enlighet med artikel 126 a vi,
- e) meddelanden från medlemsstaterna till producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer om storleken på det godkända stödet,
- f) stödansökningar och utbetalningar av stöd, inklusive förskott och delbetalningar,
- g) lån till finansiering av åtgärder inom krisförebyggande och krishantering,
- h) uppfyllande av handelsnormer vid återkallanden,
- i) kostnader för transport, sortering och förpackning vid gratis utdelning,
- j) säljfrämjande åtgärder, kommunikations- och utbildningsåtgärder i samband med krisförebyggande och krishantering,
- k) förvaltning av åtgärder som rör skördeförsäkring,
- l) bestämmelser om statligt stöd för krisförebyggande och krishantering,
- m) tillstånd att betala ut nationellt ekonomiskt stöd,
- n) ansökan om och utbetalning av nationellt ekonomiskt stöd,
- o) återbetalning av nationellt ekonomiskt stöd.

UNDERAVSNITT III

PROGRAM FÖR FRUKT I SKOLAN

Artikel 128

Stöd till utdelning av frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter till barn

1. På villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 129 och 130 ska unionsstöd beviljas
 - a) för utdelning till skolbarn, inklusive barn i daghem, andra förskolor, primärskolor och sekundärskolor, av produkter från sektorerna för frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker respektive bananer, och
 - b) för vissa därmed sammanhängande kostnader knutna till logistik och distribution, utrustning, publicitet, uppföljning och utvärdering.
2. Medlemsstater som önskar delta i programmet på nationell eller regional nivå ska först upprätta en strategi för genomförandet av det, som särskilt ska innehålla budgeten för programmet, inklusive unionens bidrag och nationella bidrag,

varaktighet, målgrupp, stödberättigade produkter och berörda intressenters delaktighet. De ska också besluta om de kompletterande åtgärder som krävs för att få programmet att fungera effektivt.

3. När medlemsstaterna upprättar sina strategier ska de göra upp en förteckning över frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter som är berättigade till stöd enligt deras respektive program. Denna förteckning ska dock inte innehålla några produkter som uteslutits genom en åtgärd som kommissionen vidtagit genom delegerade akter enligt artikel 129. De ska välja ut produkterna på grundval av objektiva kriterier som kan inbegripa när produkten har säsong, tillgängligheten eller miljöhänsyn. I detta sammanhang får medlemsstaterna ge företräde för produkter med ursprung i EU.
4. Det unionsstöd som avses i punkt 1 får inte
 - a) överstiga 90 miljoner EUR per läsår,
 - b) överstiga 50 % av de distributionskostnader och därmed sammanhängande kostnader som avses i punkt 1, respektive 75 % av dessa kostnader i regioner som är stödberättigade enligt konvergenzmålet enligt artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006²² och i de yttersta randområdena enligt artikel 349 i fördraget,
 - c) täcka andra kostnader än de distributionskostnader och därmed sammanhängande kostnader som avses i punkt 1.
5. Unionsstödet enligt punkt 1 ska tilldelas varje medlemsstat på grundval av objektiva kriterier med utgångspunkt i andelen barn i åldrarna 6–10 år. Varje medlemsstat som deltar i programmet ska minst erhålla 175 000 EUR i unionsstöd. De medlemsstater som deltar i programmet ska varje år ansöka om unionsstöd på grundval av den egna strategin. På medlemsstaternas begäran ska kommissionen besluta om slutgiltiga tilldelningar inom de anslag som finns tillgängliga i budgeten.
6. Unionsstöd enligt punkt 1 ska inte utnyttjas för att ersätta finansieringen av redan förekommande nationella program för frukt i skolan eller för distribution i skolor som även avser frukt. Om en medlemsstat redan har infört ett program som berättigar till unionsstöd enligt denna artikel och avser att utöka det eller att effektivisera det, inklusive programmets målgrupp, dess varaktighet eller stödberättigade produkter, får dock unionsstöd beviljas förutsatt att gränserna enligt punkt 4 b respekteras vad avser unionsstödet proportion av det totala nationella bidraget. I detta fall ska medlemsstaten i sin strategi ange hur den tänker utöka programmet eller effektivisera det.
7. Medlemsstaterna får utöver unionsstödet bevilja nationellt stöd till sådan distribution av produkter och därmed sammanhängande kostnader som avses i punkt 1. Dessa kostnader kan också täckas av bidrag från den privata sektorn. Medlemsstaterna får även bevilja nationellt stöd till finansieringen av sådana kompletterande åtgärder som avses i punkt 2.

²² EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

8. Unionens program för frukt i skolan ska inte påverka särskilda nationella program för frukt i skolan som följer unionslagstiftningen.
9. Unionen får även i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1290/2005 finansiera åtgärder för information, uppföljning och utvärdering avseende programmet för frukt i skolan, däribland åtgärder som syftar till att öka allmänhetens medvetande om programmet, samt därmed sammanhängande åtgärder för upprättande av nätverk.

Artikel 129

Delegerade befogenheter

1. För att främja goda matvanor för barn får kommissionen genom delegerade akter anta regler rörande
 - a) vilka produkter som inte berättigar till stöd från programmet,
 - b) programmets målgrupp,
 - c) de nationella eller regionala strategier som medlemsstaterna ska ställa upp för att få ta del av stödet, inklusive kompletterande åtgärder,
 - d) godkännande och urval av arbetsprogram.
2. För att säkerställa att medlen från unionen används effektivt och målinriktat får kommissionen genom delegerade akter anta regler rörande
 - a) den preliminära fördelningen av stöd mellan medlemsstaterna, metoden för omfördelning av stöd mellan medlemsstaterna utifrån mottagna ansökningar och eventuella minskningar som ska tillämpas till följd av att reglerna för programmet inte har följts,
 - b) de stödberättigande utgifterna, inklusive möjligheten att fastställa ett totalt maxbelopp för de utgifterna,
 - c) övervakning och utvärdering.
3. För att säkerställa att aktörerna uppfyller sina skyldigheter ska kommissionen genom delegerade akter anta åtgärder för att förhindra bedrägerier och oegentligheter, däribland tillfällig indragning av rätten att ta del av programmet och slutgiltig indragning av godkännandet.
4. För att öka medvetenheten om programmet får kommissionen genom delegerade akter kräva att stödmottagarna ger publicitet åt det faktum att subventionerna kommer från programmet.

Artikel 130

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla nödvändiga åtgärder knutna till detta underavsnitt rörande framför allt

- a) den slutliga fördelningen av stödet mellan medlemsstaterna,
- b) stödansökningarna och stödutbetalningarna,
- c) kontrollerna,
- d) metoderna för att ge publicitet och skapa nätverk i anknytning till programmet,
- e) anmälningar till kommissionen.

AVSNITT VII

STÖDPROGRAM INOM VINSEKTORN

UNDERAVSNITT I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 131

Tillämpningsområde

Detta avsnitt innehåller bestämmelser för tilldelningen av unionsmedel till medlemsstaterna och för medlemsstaternas användning av dessa medel via nationella stödprogram (nedan kallade *stödprogram*) för att finansiera särskilda stödåtgärder som främjar vinsektorn.

Artikel 132

Förenlighet och konsekvens

1. Stödprogrammen ska vara förenliga med unionsrätten och ligga i linje med unionens verksamhet, politik och prioriteringar.
2. Medlemsstaterna ska ansvara för stödprogrammen och se till att de är enhetliga inom respektive land samt utformas och genomförs på ett objektivt sätt med beaktande av de berörda producenternas ekonomiska situation och nödvändigheten av att undvika omotiverad olika behandling av producenter.

Medlemsstaterna ska ansvara för att fastställa och genomföra de nödvändiga kontrollerna och sanktionerna rörande bristande efterlevnad av reglerna inom stödprogrammen.

3. Stöd ska inte beviljas för
 - a) forskningsprojekt och åtgärder till stöd för forskningsprojekt,
 - b) åtgärder som ingår i medlemsstaters program för landsbygdsutveckling enligt förordning (EG) nr 1698/2005.

UNDERAVSNITT II

INLÄMNING AV STÖDPROGRAM OCH DERAS INNEHÅLL

Artikel 133

Inlämning av stödprogram

1. Alla de producentmedlemsstater som avses i bilaga X ska till kommissionen lämna in ett förslag till ett femårigt stödprogram som innehåller åtgärder i enlighet med detta avsnitt.

Stödprogram som började gälla i enlighet med artikel 5.1 första stycket i rådets förordning (EG) nr 479/2008²³ ska fortsätta att gälla inom ramen för den här förordningen.

Stödåtgärderna i stödprogrammen ska utformas på den geografiska nivå som medlemsstaterna anser vara mest lämplig. Innan stödprogrammet lämnas in till kommissionen ska det ha varit föremål för samråd med behöriga myndigheter och organisationer på lämplig territoriell nivå.

Varje medlemsstat ska lämna in ett enda förslag till stödprogram i vilket hänsyn får tas till särskilda regionala förhållanden.

2. Stödprogrammen ska börja gälla tre månader efter det att de har lämnats in till kommissionen.

Om kommissionen genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, emellertid konstaterar att det inlämnade stödprogrammet inte uppfyller kraven i detta avsnitt, ska kommissionen underrätta medlemsstaten om detta. Medlemsstaten ska i så fall lägga fram ett reviderat stödprogram för kommissionen. Det reviderade stödprogrammet ska börja gälla två månader efter det att det anmäldes, under förutsättning att de icke uppfyllda kraven är uppfyllda, i vilket fall detta stycke ska gälla.

3. Punkt 2 ska även gälla i tillämpliga delar för ändringar som görs i stödprogram som lämnats in av medlemsstaterna.
4. Artikel 134 ska inte gälla då en medlemsstats enda åtgärd i ett stödprogram består av den överföring av medel till systemet med samlat gårdsstöd som avses i artikel 137. I

²³ EUT L 148, 6.6.2008, s. 1.

detta fall ska artikel 308.5 gälla endast i förhållande till det år då överföringen sker och artikel 308.6 ska inte gälla.

Artikel 134

Stödprogrammets innehåll

Stödprogrammen ska innehålla följande delar:

- a) En detaljerad beskrivning av de föreslagna åtgärderna och deras kvantifierade mål.
- b) Resultaten av de samråd som hållits.
- c) En uppskattning av de förväntade tekniska, ekonomiska, miljömässiga och sociala verkningarna.
- d) En tidsplan för åtgärdernas genomförande.
- e) En allmän finansieringsöversikt med en redogörelse för vilka resurser som kommer att avsättas och för den planerade preliminära fördelningen av resurserna mellan åtgärderna i enlighet med de tak som fastställs i bilaga X.
- f) De kriterier och kvantitativa indikatorer som ska användas för övervakning och utvärdering och de åtgärder som vidtagits för att se till att stödprogrammen genomförs på ett lämpligt och effektivt sätt.
- g) Uppgifter om de behöriga myndigheter och organ som ansvarar för genomförandet av stödprogrammet.

Artikel 135

Stödberättigande åtgärder

1. Stödprogrammen ska omfatta en eller flera av följande åtgärder:
 - a) Stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med artikel 137.
 - b) Säljfrämjande åtgärder, i enlighet med artikel 138.
 - c) Omstrukturering och omställning av vinodlingar, i enlighet med artikel 139.
 - d) Grön skörd, i enlighet med artikel 140.
 - e) Gemensamma fonder, i enlighet med artikel 141.
 - f) Skörde försäkring, i enlighet med artikel 142.
 - g) Investeringar, i enlighet med artikel 143.
 - h) Destillation av biprodukter, i enlighet med artikel 144.

- i) Spritdryckesdestillation, i enlighet med artikel 103w i förordning (EG) nr 1234/2007.
 - j) Krisdestillation, i enlighet med artikel 103x i förordning (EG) nr 1234/2007.
 - k) Användning av koncentrerad druvmust, i enlighet med artikel 103y i förordning (EG) nr 1234/2007.
2. Stödprogrammen ska inte innehålla andra åtgärder än dem som anges i artiklarna 137–144 i denna förordning och artiklarna 103w, 103x och 103y i förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 136

Allmänna bestämmelser om stödprogram

1. Fördelningen av de tillgängliga unionsmedlen och budgettaken anges i bilaga X.
2. Unionen ska endast lämna stöd för stödberättigande utgifter som uppkommit efter inlämnandet av det berörda stödprogrammet enligt artikel 133.1.
3. Medlemsstaterna ska inte bidra till kostnaderna för åtgärder som finansieras av unionen enligt stödprogrammen.
4. Med avvikelse från punkt 3 får medlemsstaterna i enlighet med relevanta unionsbestämmelser om statligt stöd bevilja nationellt stöd för de åtgärder som avses i artiklarna 138, 142 och 143.

Den högsta stödsats som fastställs i de relevanta unionsbestämmelserna om statligt stöd ska gälla för den totala offentliga finansieringen, som omfattar både unionens och medlemsstaternas medel.

UNDERAVSNITT III

SÄRSKILDA STÖDÅTGÄRDER

Artikel 137

Samlat gårdsstöd och stöd till vinodlare

1. Medlemsstaterna får ge stöd till vinodlare genom att tilldela dem stödrättigheter enligt avdelning III kapitel 1 i förordning (EG) nr 73/2009 i enlighet med punkt O i bilaga VII till den förordningen.
2. Medlemsstater som avser att utnyttja den möjlighet som avses i punkt 1 ska föreskriva sådant stöd i sina stödprogram, inklusive, vad gäller påföljande överföringar av medel till systemet med samlat gårdsstöd, genom ändringar av dessa program i enlighet med artikel 133.3.

3. När det fått verkan ska det stöd som avses i punkt 1
 - a) ligga kvar inom systemet med samlat gårdsstöd och inte längre vara tillgängligt, eller göras tillgängligt enligt artikel 133.3, för de åtgärder som förtecknas i artiklarna 138–144 i denna förordning och artiklarna 103w, 103x och 103y i förordning (EG) nr 1234/2007 under påföljande år av stödprogrammets tillämpning,
 - b) i motsvarande mån minska det belopp som är tillgängligt för de åtgärder inom stödprogrammen som förtecknas i artiklarna 138–144 i denna förordning och artiklarna 103w, 103x och 103y i förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 138

Säljfrämjande åtgärder på marknader i tredjeland

1. Stöd enligt denna artikel ska lämnas för informations- och säljfrämjande åtgärder för unionsvin i tredjeland i syfte att förbättra vinets konkurrenskraft i de länderna.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska gälla vin med en skyddad ursprungsbezeichnung eller skyddad geografisk beteckning, eller vin med uppgift om vindruvssort.
3. De åtgärder som avses i punkt 1 får endast vara följande:
 - a) PR, marknadsföring eller reklam, som betonar fördelarna med unionsprodukterna, särskilt när det gäller kvalitet, livsmedelssäkerhet och miljöhänsyn.
 - b) Deltagande i stora internationella evenemang, varumässor eller utställningar.
 - c) Informationskampanjer, särskilt om unionssystemen för skyddad ursprungsbezeichnung, skyddad geografisk beteckning och ekologisk produktion.
 - d) Undersökningar om nya marknader som är nödvändiga för att utöka avsättningsmöjligheterna.
 - e) Utvärderingsstudier av resultaten av informationsåtgärderna och de säljfrämjande åtgärderna.
4. Unionens bidrag till säljfrämjande verksamhet får högst utgöra 50 % av de stödberättigande kostnaderna.

Artikel 139

Omstrukturering och omställning av vingårdar

1. Syftet med åtgärder för omstrukturering och omställning av vinodlingar ska vara att öka vinproducenternas konkurrenskraft.

2. Stöd enligt denna artikel för omstrukturering och omställning av vinodlingar lämnas endast om medlemsstaten lämnar in inventeringen av sin produktionskapacitet enligt artikel 304.3.
3. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar får endast omfatta en eller flera av följande verksamheter:
 - a) Omställning till andra sorter, även genom dubbelympning.
 - b) Förflyttning av vinodlingar.
 - c) Förbättringar av tekniken för att förvalta vinodlingarna.Stöd lämnas inte för normal förnyelse av uttjänta vinodlingar.
4. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar får endast lämnas i följande former:
 - a) Ersättning till producenter för förlorade intäkter till följd av genomförandet av åtgärden.
 - b) Bidrag till kostnaderna för omstruktureringen och omställningen.
5. Ersättningen till producenter för förlorade intäkter enligt punkt 4 a får täcka upp till 100 % av den relevanta förlusten och får antingen innebära
 - a) tillåtelse att, utan hinder av del II avdelning I kapitel III avsnitt V underavsnitt II om övergångssystemet för planteringsrätter, ha både gamla och nya vinstockar samtidigt under en fastställd period på högst tre år, till dess att övergångssystemet för planteringsrätter har upphört att gälla, eller
 - b) ekonomisk gottgörelse.
6. Unionens bidrag till de faktiska kostnaderna för omstruktureringen och omställningen av vinodlingar får inte överstiga 50 %. I regioner som är klassificerade som konvergensregioner enligt rådets förordning (EG) nr 1083/2006 får unionens bidrag till kostnaderna för omstrukturering och omställning inte överstiga 75 %.

Artikel 140

Grön skörd

1. I denna artikel avses med grön skörd fullständig destruktion eller borttagande av omogna druvklasar för att därmed reducera avkastningen från det berörda området till noll.
2. Stöd för grön skörd ska bidra till att återupprätta balansen mellan tillgång och efterfrågan på unionens vinmarknad och därmed förebygga marknadskriser.
3. Stöd för grön skörd får lämnas som ersättning i form av ett schablonbelopp per hektar som ska fastställas av den berörda medlemsstaten.

Beloppet får inte överskrida 50 % av summan av de direkta kostnaderna för destruktions eller avlägsnande av druvklasar och de förlorade intäkterna i samband med destruktions eller avlägsnande.

4. De berörda medlemsstaterna ska inrätta ett system som grundar sig på objektiva kriterier för att se till att åtgärden grön skörd inte leder till att enskilda vinproducenter tar emot kompensation som överstiger de tak som avses i punkt 3 andra stycket.

Artikel 141

Gemensamma fonder

1. Det ska beviljas stöd för inrättande av gemensamma fonder för att bistå producenter som vill försäkra sig mot marknadsvängningar.
2. Stöd för inrättande av gemensamma fonder får lämnas i form av tillfälligt och gradvis avtagande stöd för att täcka de administrativa kostnaderna för fonderna.

Artikel 142

Skördeförsäkring

1. Stöd för skördeförsäkring ska bidra till att trygga producenternas intäkter när dessa påverkas av naturkatastrofer, ogynnsamma väderleksförhållanden, sjukdomar eller skadedjursangrepp.
2. Stöd för skördeförsäkring får lämnas i form av ett ekonomiskt bidrag från unionen, dock högst
 - a) 80 % av de kostnader för försäkringspremier som producenten har betalat för att försäkra sig mot förluster som uppstått till följd av ogynnsamma väderleksförhållanden som kan jämföras med naturkatastrofer,
 - b) 50 % av de kostnader för försäkringspremier som producenten har betalat för att försäkra sig mot
 - i) förluster enligt led a och andra förluster som uppstått till följd av ogynnsamma väderleksförhållanden,
 - ii) förluster som uppstått till följd av djur, växtsjukdomar eller skadedjursangrepp.
3. Stöd för skördeförsäkring får endast lämnas om de berörda försäkringsbetalningarna inte kompenserar producenterna för mer än 100 % av deras intäktsförluster, medräknat eventuell ersättning som producenterna kan ha fått från andra stödordningar i samband med den försäkrade risken.
4. Stödet för skördeförsäkring får inte snedvrider konkurrensen på försäkringsmarknaden.

Artikel 143

Investeringar

1. Stöd får beviljas för materiella och immateriella investeringar i bearbetningsanläggningar, infrastruktur för vinframställning och saluföring av vin som förbättrar företagets totala resultat och avser ett eller flera av följande områden:
 - a) Framställning eller saluföring av produkter enligt del II i bilaga XII.
 - b) Utveckling av nya produkter, processer och tekniska metoder kopplade till produkter enligt del II i bilaga XII.
2. Den högsta procentsatsen för stöd enligt punkt 1 ska endast beviljas mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag²⁴. För Azorerna, Madeira och Kanarieöarna, de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i förordning (EG) nr 1405/2006 och de franska utomeuropeiska departementen ska inga storleksbegränsningar gälla för den högsta procentsatsen. För företag som inte omfattas av artikel 2.1 i avdelning I i bilagan till rekommendation 2003/361/EG och som har mindre än 750 anställda eller en omsättning som understiger 200 miljoner EUR ska den högsta stödnivån halveras.

Stöd får inte beviljas företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter²⁵.
3. I de stödberättigande utgifterna får inte ingå de delar som avses i artikel 71.3 a, b och c i förordning (EG) nr 1698/2005.
4. Följande högsta stödsatser i förhållande till de stödberättigande kostnaderna ska gälla för unionens bidrag:
 - a) 50 % i regioner som klassificeras som konvergensregioner enligt förordning (EG) nr 1083/2006.
 - b) 40 % i regioner som inte är konvergensregioner.
 - c) 75 % i de yttersta regionerna enligt förordning (EG) nr 247/2006.
 - d) 65 % på de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i förordning (EG) nr 1405/2006.
5. Artikel 72 i förordning (EG) nr 1698/2005 ska i tillämpliga delar gälla för stöd enligt punkt 1 i denna artikel.

²⁴ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

²⁵ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

Artikel 144

Destillation av biprodukter

1. Stöd får beviljas för frivillig eller obligatorisk destillation av biprodukter vid framställning av vin som har utförts i enlighet med villkoren i del II avsnitt D i bilaga XIII.

Stödbeloppet för den producerade alkoholen ska fastställas per volymprocent och hektoliter. Inget stöd ska betalas för den volym alkohol i de biprodukter som ska destilleras vilken överskrider 10 % i förhållande till alkoholvolymen i det framställda vinet.

2. Det högsta tillämpliga stödbeloppet ska grundas på kostnader för insamling och bearbetning och fastställas av kommissionen genom genomförandeakter i enlighet med artikel 147.
3. Alkoholen från destillation med stöd enligt punkt 1 ska uteslutande användas för industriella ändamål eller som energikälla för att undvika en snedvridning av konkurrensen.

Artikel 145

Tvårvillkor

Om en jordbrukare när som helst inom tre år efter utbetalningen enligt stödprogrammen för omstrukturering och omställning, eller när som helst inom ett år efter utbetalningen enligt stödprogrammen för grön skörd, på sitt företag inte iakttar de föreskrivna verksamhetskrav och krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som avses i artiklarna 6 och 22–24 i förordning (EG) nr 73/2009, till följd av en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den enskilde jordbrukaren, ska bidragsbeloppet minska eller dras in, helt eller delvis, beroende på överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning, och jordbrukaren ska i tillämpliga fall åläggas att betala tillbaka det enligt villkoren i nämnda bestämmelser.

UNDERAVSNITT IV

PROCEDURBESTÄMMELSER

Artikel 146

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att syftena med stödprogrammen uppfylls och att de europeiska medlen används målinriktat, får kommissionen genom delegerade akter anta regler

- a) om ansvaret för utgifterna från den dag då stödprogrammen inkommer eller ändras till den dag de börjar gälla,

- b) om stödkriterier för stödåtgärder, stödberättigande utgifter och åtgärder, ej stödberättigande åtgärder och högsta stödnivå per åtgärd,
- c) om ändring av stödprogram som har börjat gälla,
- d) om krav och trösklar i samband med förskottsutbetalningar, inklusive kravet på en säkerhet vid förskott,
- e) innehållande allmänna bestämmelser och definitioner rörande tillämpningen av detta avsnitt,
- f) för att undvika att stödåtgärderna missbrukas, inklusive begränsningar för att undvika att projekt dubbelfinansieras,
- g) om att producenterna ska dra tillbaka biprodukterna från vinframställning, undantag från detta krav för att undvika ytterligare administration, och bestämmelser rörande frivillig certifiering av destillerier,
- h) om fastställande av krav, inklusive särskilda kontroller som medlemsstaterna ska genomföra i samband med genomförandet av stödåtgärderna, liksom begränsningar och kontroller i syfte att garantera förenlighet med stödåtgärdernas tillämpningsområde,
- i) om tillfälligt inställande av kommissionens betalningar när en medlemsstat inte efterlever anmälningsskraven eller när anmälan verkar vara oriktig,
- j) om betalningar till stödmottagare, inklusive betalningar via försäkringsmäklare i samband med stöd enligt artikel 142, återkrav av felaktiga utbetalningar, nationella påföljder och inför betalningar konstlat skapade situationer.

Artikel 147

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta nödvändiga åtgärder som hör samman med detta avsnitt rörande

- a) krav avseende anmälan av stödprogrammen, inklusive innehåll, format, tidsplan, tidsfrister och anmälningssystem, och den finansiella planen i samband härmed, samt krav avseende översynen av programmen,
- b) anmälan av statligt stöd,
- c) ansöknings- och urvalsförfaranden,
- d) utvärdering av de åtgärder som får stöd,
- e) beräkning och utbetalning av stöd för grön skörd och destillation av biprodukter,
- f) krav på den ekonomiska förvaltningen och kontrollen av stödåtgärderna genom medlemsstaterna,

- g) regler om samstämmighet mellan åtgärder,
- h) regler för konstaterandet av att krav ej iakttas och minskning, indragning eller återbetalning av belopp i enlighet med artikel 145.

AVSNITT VIII

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR BIODLINGSSEKTORN

Artikel 148

Tillämpningsområde

1. I syfte att förbättra de allmänna villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter, kan medlemsstaterna utforma ett nationellt program som löper under tre år (nedan kallat *biodlingsprogrammet*).
2. Medlemsstaterna får bevilja särskilda nationella stöd för skydd av biodlingar som är missgynnade på grund av strukturella eller naturbetingade förhållanden eller inom ramen för program för ekonomisk utveckling, men stöd får inte beviljas för produktion eller handel. Medlemsstaterna ska anmäla dessa stöd till kommissionen i samband med överlämnandet av biodlingsprogrammet i enlighet med artikel 152.

Artikel 149

Biodlingsprogrammet

De åtgärder som kan ingå i biodlingsprogrammet är följande:

- a) Tekniskt stöd till biodlare och grupper av biodlare.
- b) Bekämpning av varroasjukan.
- c) Rationalisering vid flyttning av bisamhällen.
- d) Åtgärder till stöd för laboratorier som utför fysikalisk-kemiska analyser av honungen.
- e) Stödåtgärder för utökningen av de minskande bibestånden i unionen.
- f) Samarbete med organisationer som är specialiserade i genomförandet av programmen för tillämpad forskning inom biodlingssektorn och om biodlingsprodukter.

Åtgärder som finansieras genom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ska inte omfattas av biodlingsprogrammet.

Artikel 150

Studie av produktions- och marknadsstrukturen inom biodlingssektorn

För att vara berättigade till sådan samfinansiering som anges i artikel 151.1 ska medlemsstaterna utföra en studie över strukturen inom biodlingssektorn på sina respektive territorier såväl på produktionsnivå som på saluföringsnivå.

Artikel 151

Finansiering

1. Unionen ska delta i finansiering av biodlingsprogrammen med motsvarande 50 % av de åtgärder som medlemsstaterna ger stöd till.
2. Medlemsstaterna ska verkställa sina utgifter för åtgärder inom ramen för biodlingsprogrammen senast den 15 oktober varje år.

Artikel 152

Samråd

Biodlingsprogrammen ska utarbetas i nära samarbete med branschorganisationer och kooperativ inom biodlingen. Det ska överlämnas till kommissionen för godkännande.

Artikel 153

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att unionens medel för biodling används målinriktat får kommissionen genom delegerade akter anta

- a) regler om skyldigheterna rörande innehållet i de nationella programmen och de studier som avses i artikel 150, och
- b) villkoren för tilldelning av unionens finansiella bidrag till varje deltagande medlemsstat utifrån bland annat det samlade antalet bibestånd i unionen.

Artikel 154

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får, genom genomförandeaakter,

- a) anta regler rörande medlemsstaternas anmälan av sina nationella program och anpassningar av dessa program, inklusive övervakningsplaner,

- b) anta regler för att garantera att åtgärder som finansieras inom ramen för biodlingsprogrammen inte samtidigt omfattas av stöd från andra unionsordningar, och för omfördelning av outnyttjade medel,
- c) godkänna de biodlingsprogram som lämnas in av medlemsstaterna, inklusive fördelningen av unionens ekonomiska bidrag,
- d) uppdatera statistiken om antalet bibestånd utifrån uppgifter från medlemsstaterna.

AVSNITT IX

STÖD INOM SEKTORN FÖR SILKESODLING

Artikel 155

Stöd som beviljas silkesodlarna

1. Unionsstöd ska beviljas för silkesmaskar enligt KN-nummer ex 0106 90 00 och för silkesfjärilsägg enligt KN-nummer ex 0511 99 85 som odlas inom unionen.
2. Stöd ska beviljas silkesodlarna för varje låda silkesfjärilsägg som används förutsatt dels att lådorna innehåller en minimikvantitet ägg som ska fastställas, dels att odlingen fullföljs.
3. Medlemsstaterna får ge stöd endast till odlare som har fått sina lådor med ägg från ett godkänt organ och som, efter det att odlingen har avslutats med lyckat resultat, har levererat de producerade kokongerna till ett godkänt organ.
4. Åtgärder för att fastställa stödet per låda silkesfjärilsägg ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i fördraget.

Artikel 156

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att de europeiska medlen används effektivt får kommissionen genom delegerade akter anta regler rörande

- a) minimikvantiteten ägg och ytterligare villkor som krävs för en fullföljd odling i enlighet med artikel 155.2,
- b) de villkor de godkända organ som avses i artikel 155.3 ska uppfylla.

Artikel 157

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla nödvändiga åtgärder knutna till detta avsnitt rörande

- a) stödansökningar och följedokument,
- b) stödminskningar när ansökningar lämnas in för sent,
- c) medlemsstaternas kontroll av de godkända organen enligt artikel 155.3,
- d) anmälningar från medlemsstaterna.

AVDELNING II

**REGLER FÖR SALUFÖRING OCH
PRODUCENTORGANISATIONER**

[KAPITEL I

Regler för saluföring

AVSNITT I

HANDELSNORMER

UNDERAVSNITT I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 158

Tillämpningsområde

Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser som gäller för de produkter som förtecknas i bilaga I och för jordbruksetylalkohol enligt del I i bilaga II eller bestämmelser som antagits inom djurhälso- och livsmedelssektorerna för att säkerställa att produkterna är förenliga med hygien- och hälsnormer samt för att skydda människors och djurs hälsa, fastställs i detta avsnitt regler för den allmänna handelsnormen och för sektor- och/eller produktspecifika handelsnormer för de produkter som förtecknas i bilaga I och för jordbruksetylalkohol enligt del I i bilaga II.

UNDERAVSNITT II

ALLMÄN HANDELSNORM

Artikel 159

Överensstämmelse med den allmänna handelsnormen

1. Enligt denna förordning överensstämmer en produkt med den *allmänna handelsnormen* om den är av sund, god och marknadsmässig kvalitet.

2. Om det inte har fastställts några handelsnormer enligt underavsnitt III och i rådets direktiv 2000/36/EG²⁶, 2001/112/EG²⁷, 2001/113/EG²⁸, 2001/114/EG²⁹, 2001/110/EG³⁰, 2001/111/EG³¹, får de produkter som förtecknas i bilaga I till denna förordning som är redo för detaljhandelsförsäljning som livsmedel enligt artikel 3.7 i förordning (EG) nr 178/2002 endast saluföras om de överensstämmer med den allmänna handelsnormen.
3. En produkt som är avsedd att saluföras ska anses överensstämma med den allmänna handelsnormen om den överensstämmer med en gällande, relevant norm, som antagits av någon av de internationella organisationer som förtecknas i bilaga XI.

Artikel 160

Delegerade befogenheter

För att bemöta förändringar i marknadssituationen och ta hänsyn till varje sektors särprägelse får kommissionen genom delegerade akter anta, ändra och medge undantag från dels de krav som gäller för den allmänna handelsnormen enligt artikel 159.1, dels de regler om överensstämmelse som avses i artikel 159.3.

UNDERAVSNITT III

SEKTOR- ELLER PRODUKTSPECIFIKA HANDELSNORMER

Artikel 161

Allmän princip

De produkter för vilka det fastställts sektor- eller produktspecifika handelsnormer får endast saluföras i unionen i enlighet med dessa normer.

Artikel 162

Fastställande och innehåll

1. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och bidra till att förbättra de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av jordbruksprodukter samt till att förbättra jordbruksprodukternas kvalitet, får kommissionen genom delegerade akter anta sektor- eller produktspecifika handelsnormer enligt artikel 158 i alla handelsled samt undantag från tillämpningen av sådana normer, i syfte att göra anpassningar till de ständigt skiftande marknadsvillkoren, utvecklingen i

²⁶ EGT L 197, 3.8.2000, s. 19.

²⁷ EGT L 10, 12.1.2002, s. 58.

²⁸ EGT L 10, 12.1.2002, s. 67.

²⁹ EGT L 15, 17.1.2002, s. 19.

³⁰ EGT L 10, 12.1.2002, s. 47.

³¹ EGT L 10, 12.1.2002, s. 53.

konsumenternas efterfrågan och för att ta hänsyn till utvecklingen i relevanta internationella normer och undvika att det uppstår hinder för produktutveckling.

2. De handelsnormer som avses i punkt 1 får beroende på vad som är lämpligt avse krav gällande
 - a) definitioner, beteckningar och/eller varubeteckningar, andra än de som anges i denna förordning och förteckningar över slaktkroppar och delar av dessa för vilka bilaga XII gäller,
 - b) klassificeringskriterier, t.ex. sortering i klasser, vikt, storlek, ålder och kategori,
 - c) växtsort, djurras eller handelstyp,
 - d) presentation, varubeteckningar, märkning kopplad till obligatoriska handelsnormer, förpackning, regler som ska gälla för förpackningscentraler, märkning, emballering, skördeår och användning av särskilda uttryck,
 - e) kriterier såsom utseende, konsistens, konformation, produktgenskaper,
 - f) särskilda ämnen som används i produktionen, eller ingredienser eller beståndsdelar, inklusive deras mängd, renhet och identifiering,
 - g) typ av jordbruks- och produktionsmetod, inbegripet oenologiska metoder och tillhörande administrativa föreskrifter, och tillverkningsprocess,
 - h) ”coupage” av must och vin, inbegripet definitioner av detta, blandning och restriktioner för detta,
 - i) lagringsmetod och -temperatur,
 - j) produktionsplats och/eller ursprung,
 - k) frekvensen av uppsamling, leverans, förvaring och behandling,
 - l) identifiering eller registrering av producenten och/eller den industrianläggning i vilken produkten har beretts eller bearbetats,
 - m) vattenhalten i procent,
 - n) restriktioner när det gäller användningen av vissa ämnen och/eller metoder,
 - o) särskilda användningsområden,
 - p) handelsdokument, följedokument och register som ska föras,
 - q) lagring, transport,
 - r) certifieringsförfarandet,
 - s) villkoren för avsättning, lagring, omsättning och användning av produkter som inte överensstämmer med de sektor- eller produktspecifika handelsnormerna

enligt punkt 1 och/eller definitioner, beteckningar och varubeteckningar enligt artikel 163, samt avsättningen av biprodukter,

- t) tidsfrister,
 - u) meddelanden från medlemsstaterna, meddelanden från olika anläggningar till medlemsstaternas behöriga myndigheter och regler för framskaffande av statistiska upplysningar om marknaderna för olika produkter.
3. De sektor- eller produktspecifika handelsnormer som avses i punkt 1 ska fastställas utan att det påverkar bestämmelserna om fakultativa kvalitetstermer i Europaparlamentets och rådets förordning [*förordningen om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter*], och ska fastställas med hänsyn till
- a) de berörda produkternas särdrag,
 - b) behovet av att säkerställa en smidig avsättning av produkterna på marknaden,
 - c) konsumenternas intresse av att få riktig och fullständig produktinformation, även om produktionsplatsen, vilken ska fastställas från fall till fall på lämplig geografisk nivå,
 - d) i tillämpliga fall de metoder som använts för att fastställa produkternas fysikaliska, kemiska och organoleptiska egenskaper,
 - e) de rekommendationer till normer som antagits av internationella organ.

Artikel 163

Definition, beteckning och/eller varubeteckning för vissa sektorer och/eller produkter

1. De definitioner, beteckningar och/eller varubeteckningar som anges i bilaga XII ska gälla för följande sektorer eller produkter:
 - a) Olivolja och bordsoliver.
 - b) Vin.
 - c) Nöt- och kalvkött.
 - d) Mjök och mjölkprodukter avsedda att användas som livsmedel.
 - e) Fjäderfäkött.
 - f) Bredbara fetter avsedda att användas som livsmedel.
2. En definition, beteckning eller varubeteckning som anges i bilaga XII får användas i unionen endast för saluföring av en produkt som uppfyller motsvarande krav i bilaga XII.
3. Kommissionen får genom delegerade akter anta varje nödvändig ändring av eller undantag från de definitioner och varubeteckningar som anges i bilaga XII för att

göra anpassningar till utvecklingen i konsumenternas efterfrågan, ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och undvika att det uppstår hinder för produktutvecklingen.

Artikel 164

Tolerans

För att ta hänsyn till varje sektors särdrag får kommissionen genom delegerade akter anta en tolerans för varje norm, som om den överskrids innebär att ett helt parti av en produkt inte anses uppfylla normen.

Artikel 165

Oenologiska metoder

1. De analysmetoder som ska användas för att bestämma sammansättningen av produkter och föreskrifterna för att fastställa om produkter har genomgått någon behandling som står i strid med tillåtna oenologiska metoder, ska vara de metoder och föreskrifter som har rekommenderats och offentliggjorts av Internationella vinorganisationen (OIV).

Om det inte finns några metoder och föreskrifter som har rekommenderats och offentliggjorts av OIV ska sådana metoder och föreskrifter antas av kommissionen i enlighet med artikel 162.2 g.

I avvaktan på att sådana föreskrifter antas ska man tillämpa de metoder och föreskrifter som är tillåtna i den berörda medlemsstaten.

2. Vid framställning och lagring i unionen av produkter inom vinsektorn får endast oenologiska metoder som är tillåtna enligt bilaga XIII och som föreskrivs i artiklarna 162.2 g, 168.2 och 168.3 användas.

Första stycket ska inte gälla

- a) druvsaft och koncentrerad druvsaft,
- b) druvmust och koncentrerad druvmust avsedd för framställning av druvsaft.

De tillåtna oenologiska metoderna får endast användas för att säkerställa att framställning, lagring och förädling av produkten sker på ett korrekt sätt.

Produkter inom vinsektorn ska framställas i unionen i enlighet med relevanta restriktioner i bilaga XIII.

Produkter inom vinsektorn som förtecknas i del II i bilaga XII som har genomgått oenologiska metoder som inte är tillåtna i unionen, eller i förekommande fall, enligt nationella bestämmelser, eller som står i strid mot restriktionerna i bilaga XIII får inte saluföras i unionen.

3. Kommissionen ska, när den lämnar tillstånd till oenologiska metoder för vin enligt artikel 162.2 g

- a) grunda sig på de oenologiska metoder och analysmetoder som har rekommenderats och offentliggjorts av OIV och på resultaten av användningen av ännu inte tillåtna oenologiska metoder för försöksändamål,
- b) ta hänsyn till skyddet av människors hälsa,
- c) ta hänsyn till eventuella risker för att konsumenterna vilseleds på grund av etablerade förväntningar och uppfattningar och i samband med detta undersöka vilka informationsmöjligheter som finns och kan utnyttjas för att undvika sådana risker,
- d) ge möjlighet att bevara vinets naturliga och kännetecknande egenskaper och undvika en genomgripande ändring av den berörda produktens sammansättning,
- e) säkerställa en acceptabel miniminivå av miljöskydd,
- f) följa de allmänna reglerna för oenologiska metoder och restriktioner i bilaga XIII.

Artikel 166

Druvsorter

1. De produkter som förtecknas i del II i bilaga XII och som produceras i unionen ska framställas av druvsorter enligt klassificeringen i punkt 2.
2. Med förbehåll för punkt 3 ska medlemsstaterna klassificera vilka druvsorter som för framställning av vin får planteras, återplanteras eller ympas på deras territorier.

Endast druvsorter som uppfyller följande villkor får klassificeras av medlemsstaterna:

- a) Druvsorter som tillhör arten *Vitis vinifera* eller kommer från en korsning mellan den arten och andra arter av släktet *Vitis*.
- b) Druvsorter som inte tillhör någon av följande sorter: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton och Hebermont.

Om en druvsort stryks ur klassificeringen enligt första stycket ska den röjas inom 15 år efter det att den har strukits.

3. De medlemsstater vilkas vinproduktion inte överstiger 50 000 hl vin per år, beräknat på grundval av den genomsnittliga produktionen under de senaste fem vinåren, ska undantas från kravet på klassificering i punkt 2 första stycket.

Dock får även i de medlemsstater som avses i första stycket endast druvsorter som överensstämmer med punkt 2 andra stycket planteras, återplanteras eller ympas för framställning av vin.

4. Med avvikelse från punkt 2 första och tredje styckena och punkt 3 andra stycket ska medlemsstaterna tillåta plantering, återplantering eller ympning av följande druvsorter för forskning och vetenskapliga försök:
 - a) Druvsorter som inte klassificerats av de medlemsstater som avses i punkt 3.
 - b) Druvsorter som inte överensstämmer med punkt 2 andra stycket a och b, i fråga om de medlemsstater som avses i punkt 3.
5. Arealer planterade med druvsorter för vinframställning i strid med punkterna 2, 3 och 4 ska röjas.

Det föreligger dock ingen skyldighet att röja sådana arealer om det som produceras enbart är avsett för konsumtion i vinodlarens hushåll.
6. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att kontrollera att producenterna följer bestämmelserna i punkterna 2–5.

Artikel 167

Särskild användning av vin

Med undantag av vin på flaska beträffande vilket det kan visas att tappningen ägde rum före den 1 september 1971, får vin som framställts av de druvsorter som anges i den klassificering som upprättats enligt artikel 166.2 första stycket, men som inte svarar mot kategorierna i del II i bilaga XII, endast användas för konsumtion i vinodlarens hushåll, för framställning av vinättika eller för destillation.

Artikel 168

Nationella regler för vissa produkter och/eller sektorer

1. Trots artikel 162.1 får medlemsstaterna anta eller behålla nationella regler om differentierade kvalitetsnivåer för bredbara fetter. Reglerna ska medge en värdering av de olika kvalitetsnivåerna på grundval av kriterier som är baserade på i synnerhet de använda råvarorna, produkternas organoleptiska egenskaper och deras fysikaliska och mikrobiologiska stabilitet.

Medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som föreskrivs i första stycket ska säkerställa att det för andra medlemsstaters produkter, som uppfyller de fastställda kriterierna, på icke-diskriminerande villkor får användas uttryck som i enlighet med dessa regler anger att dessa kriterier är uppfyllda.
2. Medlemsstaterna får begränsa eller förbjuda användningen av vissa oenologiska metoder samt införa hårdare restriktioner, som är tillåtna enligt unionsrätten, för vin som framställs inom deras territorium och i syfte att bättre bevara de egenskaper som är kännetecknande för vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning och för mousserande vin och likörvin.

Medlemsstaterna ska meddela dessa begränsningar, förbud och restriktioner till kommissionen, som i sin tur ska underrätta övriga medlemsstater.

3. Medlemsstaterna får för försöksändamål tillåta användningen av otillåtna oenologiska metoder, på villkor som kommissionen fastställer genom delegerade akter som antas enligt punkt 4.
4. För att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning får kommissionen genom delegerade akter fastställa villkoren för tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 samt villkoren för lagring, omsättning och användning av produkter som erhållits från de försöksmetoder som avses i punkt 3.

UNDERAVSNITT IV

HANDELSNORMER FÖR IMPORT OCH EXPORT

Artikel 169

Allmänna bestämmelser

För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer och till vissa jordbruksprodukters särskilda egenskaper får kommissionen genom delegerade akter fastställa villkor för när importerade produkter ska anses hålla en likvärdig nivå av överensstämmelse med unionens krav när det gäller handelsnormer och när det får göras undantag från artikel 161 samt fastställa regler för tillämpningen av handelsnormer på produkter som exporteras från unionen.

Artikel 170

Särskilda bestämmelser för import av vin

1. Om inte annat föreskrivs i avtal som ingåtts enligt artikel 218 i fördraget, ska bestämmelserna om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och om märkning av vin i avsnitt II underavsnitt II i detta kapitel och i definitionerna och varubeteckningarna i artikel 163 i denna förordning gälla för produkter enligt KN-nummer 2009 61, 2009 69 och 2204 som importeras till unionen.
2. Om inte annat föreskrivs i avtal som ingåtts enligt artikel 218 i fördraget, ska de produkter som avses i punkt 1 framställas enligt de oenologiska metoder som rekommenderats och offentliggjorts av Internationella vinorganisationen eller godkänts av unionen enligt denna förordning och de åtgärder som antagits enligt denna förordning.
3. Vid import av de produkter som avses i punkt 1 ska det uppvisas
 - a) ett intyg som styrker att bestämmelserna i punkterna 1 och 2 har följts, vilket är utfärdat av ett behörigt organ, som finns upptaget på en förteckning som ska offentliggöras av kommissionen, i produktens ursprungsland,

- b) en analysrapport som upprättats av ett organ eller en myndighet som har utsetts av produktens ursprungsland, om produkten är avsedd för direkt konsumtion.

UNDERAVSNITT V

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 171

Nationella kontroller

Medlemsstaterna ska genomföra kontroller, grundade på en riskanalys, för att kontrollera om produkterna överensstämmer med bestämmelserna i detta avsnitt och ska om så krävs tillämpa sanktioner.

Artikel 172

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som krävs för detta avsnitt och särskilt

- a) fastställa regler för genomförandet av den allmänna handelsnormen,
- b) fastställa regler för genomförandet av de definitioner och varubeteckningar som föreskrivs i bilaga XII,
- c) upprätta förteckningen över de produkter som avses i bilaga XII del III punkt 5 andra stycket och i bilaga XII del VI sjätte stycket led a, på grundval av vägledande förteckningar över produkter som medlemsstaterna inom sina respektive territorier anser motsvarar de produkter som avses i bilaga XII del III punkt 5 andra stycket och i bilaga XII del VI sjätte stycket led a, och som medlemsstaterna ska skicka till kommissionen,
- d) fastställa regler för genomförandet av de sektor- eller produktspecifika handelsnormerna, inbegripet närmare föreskrifter om provtagning och analysmetoder för att bestämma produkternas sammansättning,
- e) fastställa regler för konstaterande av om en produkt har genomgått en behandling som står i strid med tillåtna oenologiska metoder,
- (f) fastställa regler för genomförande av kontroller av om de sektor- eller produktspecifika handelsnormerna uppfylls,
- g) fastställa regler för bestämning av toleransnivån,

- (h) anta bestämmelser för de myndigheter som har ansvaret för att genomföra överensstämmelsekontrollerna, och för vad dessa kontroller ska innehålla, hur ofta och i vilket handelsled de ska utföras,
- i) anta de åtgärder som krävs för att genomföra det undantag som föreskrivs i artikel 169.]

AVSNITT II

URSPRUNGSBETECKNINGAR, GEOGRAFISKA BETECKNINGAR OCH TRADITIONELLA UTTRYCK INOM VINSEKTORN

UNDERAVSNITT I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 173

Tillämpningsområde

1. Regler gällande ursprungsbezeichnungar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck enligt detta avsnitt ska gälla för de produkter som avses i punkterna 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 och 16 i bilaga XII del II.
2. De regler som avses i punkt 1 syftar till att
 - a) skydda legitima intressen för
 - i) konsumenter, och
 - ii) producenter,
 - b) säkerställa att den inre marknaden för de berörda produkterna fungerar väl, och
 - c) främja framställningen av kvalitetsprodukter samtidigt som utrymme ges för nationella kvalitetsfrämjande politiska åtgärder.

UNDERAVSNITT II

URSPRUNGSBETECKNINGAR OCH GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

Artikel 174

Definitioner

1. I detta underavsnitt gäller följande definitioner:
 - a) *ursprungsbeteckning*: namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en produkt som avses i artikel 173.1 och som uppfyller följande krav:
 - i) Dess kvalitet och egenskaper beror helt eller väsentligen på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den.
 - ii) De druvor som vinet framställts av kommer uteslutande från detta geografiska område.
 - iii) Den framställs inom detta geografiska område.
 - iv) Den framställs av druvsorter tillhörande sorten *Vitis vinifera*.
 - b) *geografisk beteckning*: beteckning för en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en produkt som avses i artikel 173.1 och som uppfyller följande krav:
 - i) Den besitter en specifik kvalitet, ett specifikt anseende eller någon annan specifik egenskap som kan hänföras till det geografiska ursprunget.
 - ii) Minst 85 % av de druvor som används för framställningen av vinet kommer uteslutande från detta geografiska område.
 - iii) Den framställs inom detta geografiska område.
 - iv) Den framställs av druvsorter tillhörande arten *Vitis vinifera* eller en korsning mellan denna art och andra arter av släktet *Vitis*.
2. Vissa traditionellt använda namn ska utgöra ursprungsbeteckningar om de
 - a) betecknar ett vin,
 - b) hänvisar till ett geografiskt namn,
 - c) uppfyller kraven i punkt 1 a i–iv, och
 - d) genomgår det förfarande för beviljande av skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som fastställs i detta underavsnitt.

3. Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, även sådana som rör geografiska områden i tredjeland, kan skyddas i unionen med stöd av bestämmelserna i detta underavsnitt.

Artikel 175

Innehållet i ansökan om skydd

1. Ansökningar om skydd av namn som ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar ska innehålla teknisk dokumentation med följande:
 - a) Det namn som ska skyddas.
 - b) Sökandens namn och kontaktuppgifter.
 - c) Den produktspecifikation som avses i punkt 2.
 - d) Ett dokument som sammanfattar den produktspecifikation som avses i punkt 2.
2. Produktspecifikationen ska göra det möjligt för intresserade parter att kontrollera de relevanta produktionsvillkoren för ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.

Den ska innehålla uppgifter om åtminstone följande:

- a) Det namn som ska skyddas.
- b) En beskrivning av vinet/vinerna:
 - i) För viner med en ursprungsbeteckning, dess viktigaste analytiska och organoleptiska egenskaper.
 - ii) För viner med en geografisk beteckning, dess viktigaste analytiska egenskaper samt en bedömning av eller uppgifter om dess organoleptiska egenskaper.
- c) I förekommande fall de särskilda oenologiska metoder som använts för att framställa vinet/vinerna samt de relevanta restriktionerna för framställningen av vinet/vinerna.
- d) En avgränsning av det geografiska området i fråga.
- e) Maximal avkastning per hektar.
- f) Uppgifter om den eller de druvsorter som vinet/vinerna framställts av.
- g) Uppgifter som styrker det samband som avses i artikel 174.1 a i eller, i förekommande fall, artikel 174.1 b i.
- h) De gällande krav som fastställts i unionslagstiftningen eller nationella lagstiftningen eller, om medlemsstaterna så föreskriver, av en organisation som handlägger skyddade ursprungsbeteckningar eller geografiska

beteckningar, med beaktande av att dessa krav ska vara objektiva och icke diskriminerande och förenliga med unionsrätten.

- i) Namn och kontaktuppgifter för de myndigheter eller organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen samt deras särskilda uppgifter.

Artikel 176

Ansökan om skydd som rör ett geografiskt område i ett tredjeland

1. I de fall ansökan om skydd avser ett geografiskt område i ett tredjeland ska den utöver de uppgifter som anges i artikel 175 innehålla sådana uppgifter som styrker att namnet i fråga är skyddat i ursprungslandet.
2. Ansökan ska sändas till kommissionen antingen direkt eller via myndigheterna i det berörda tredjelandet.
3. Ansökan om skydd ska vara avfattad på något av de officiella språken i unionen, eller åtföljas av en styrkt översättning till ett av dessa.

Artikel 177

Sökande

1. Alla intresserade producentgrupper, eller i undantagsfall en enskild producent, får ansöka om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning. Andra intresserade parter får delta i ansökan.
2. Producenter får lämna in en ansökan om skydd endast för vin som de själva producerar.
3. När ett namn anger ett geografiskt område som skär över nationella gränser, eller när ett traditionellt namn är förknippat med ett geografiskt område som skär över nationella gränser, får en gemensam ansökan lämnas in.

Artikel 178

Förberedande nationellt förfarande

1. Ansökningar om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning enligt artikel 174 för vin med ursprung i unionen ska vara föremål för ett förberedande nationellt förfarande enligt denna artikel.
2. Ansökan om skydd ska lämnas in i den medlemsstat på vars territorium ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen har sitt ursprung.
3. Medlemsstaten ska granska ansökan för att avgöra om den uppfyller villkoren i detta underavsnitt.

Medlemsstaten ska genomföra ett nationellt förfarande, där det säkerställs att ansökan får tillräcklig offentlighet och där det föreskrivs en tidsfrist på minst två månader från dagen för offentliggörandet inom vilken alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är bosatta eller etablerade i medlemsstaten i fråga kan göra invändningar mot det föreslagna skyddet, genom att till medlemsstaten lämna in en motiverad förklaring.

4. Om medlemsstaten anser att ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen inte uppfyller kraven, eller är oförenlig med unionsrätten i allmänhet, ska den avslå ansökan.
5. Om medlemsstaten anser att de relevanta kraven är uppfyllda ska denna
 - a) offentliggöra det sammanfattande dokumentet och produktspecifikationen, åtminstone på Internet, och
 - b) till kommissionen översända en ansökan om skydd med följande uppgifter:
 - i) Sökandens namn och kontaktuppgifter.
 - ii) Det sammanfattande dokument som avses i artikel 175.1 d.
 - iii) En förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den sökande uppfyller de fastställda villkoren.
 - iv) En hänvisning till det offentliggörande som avses i led a.

De uppgifter som avses i första stycket led b ska vara avfattade på något av unionens officiella språk, eller åtföljas av en styrkt översättning till ett av dessa.

6. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 118f i förordning (EG) nr 1234/2007 och denna artikel från och med den 1 augusti 2009.
7. Om en medlemsstat inte har någon nationell lagstiftning om skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, får den, dock endast tillfälligt, bevilja skydd på nationell nivå för namnet i enlighet med villkoren i detta underavsnitt med verkan från den dag som ansökan lämnats till kommissionen. Detta tillfälliga nationella skydd ska upphöra den dag då ett beslut om registrering eller avslag fattas i enlighet med detta underavsnitt.

Artikel 179

Kommissionens granskning

1. Kommissionen ska offentliggöra dagen för inlämning av ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.
2. Kommissionen ska granska om de ansökningar om skydd som avses i artikel 178.5 uppfyller villkoren i detta underavsnitt.

3. Om kommissionen anser att villkoren i detta underavsnitt är uppfyllda ska den, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, fatta beslut om att i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra det sammanfattande dokument som avses i artikel 175.1 d med hänvisning till det offentliggörande av produktspecifikationen som avses i artikel 178.5.
4. Om kommissionen anser att villkoren i detta underavsnitt inte är uppfyllda ska den genom genomförandeakter fatta beslut om att avslå ansökan.

Artikel 180

Förfarande för invändningar

Inom två månader räknat från dagen för offentliggörandet enligt artikel 179.3, får alla medlemsstater eller tredjeländer, eller fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är bosatta eller etablerade i en annan medlemsstat än den som begärt skyddet eller i ett tredjeland, göra invändningar mot det föreslagna skyddet genom att till kommissionen lämna in en motiverad förklaring om villkoren för rätten till skydd enligt detta underavsnitt.

För fysiska eller juridiska personer som är bosatta eller etablerade i ett tredjeland, ska förklaringen lämnas in, antingen direkt eller genom myndigheterna i det berörda tredjelandet, inom den tidsfrist på två månader som fastställs i första stycket.

Artikel 181

Beslut om skydd

På grundval av den information som kommissionen förfogar över efter avslutandet av det invändningsförfarande som avses i artikel 180 ska kommissionen, genom genomförandeakter, fatta beslut om att bevilja skydd för en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning som uppfyller villkoren i detta underavsnitt och som är förenlig med unionsrätten, eller avslå ansökan om villkoren inte är uppfyllda.

Artikel 182

Homonyma beteckningar

1. En beteckning för vilken en ansökan har inlämnats, som är helt eller delvis homonym med en beteckning som redan registrerats enligt denna förordning för vinsektorn, ska registreras med beaktande av lokala och traditionella seder och bruk samt risken för förväxlingar.

En homonym beteckning som vilseleder konsumenten att tro att en produkt kommer från ett annat område får inte registreras, även om beteckningen bokstavligen är korrekt i fråga om det område eller den region eller plats där produkterna i fråga har sitt verkliga ursprung.

En registrerad homonym beteckning får endast användas om det finns en klar skillnad i praxis mellan den nya homonymen och det namn som hade registrerats tidigare, med beaktande av kraven på att producenterna ska behandlas lika och att konsumenterna inte får vilseledas.

2. Punkt 1 ska tillämpas i tillämpliga delar om en beteckning för vilken en ansökan har inlämnats, helt eller delvis är homonym med en geografisk beteckning som är skyddad i medlemsstaternas lagstiftning.

Medlemsstaterna ska inte registrera icke-identiska geografiska beteckningar som skyddade enligt deras respektive lagstiftning om geografiska beteckningar, om en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning är skyddad i unionen enligt den unionslagstiftning som är tillämplig på ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar.

3. Innehåller eller består namnet på en druvsort av en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, får det inte användas för märkning av produkter som omfattas av denna förordning, om inte annat beslutats av kommissionen genom delegerade akter för att ta hänsyn till rådande märkningsmetoder.
4. Skyddet av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för produkter som omfattas av artikel 174 ska inte påverka tillämpningen av skyddade geografiska beteckningar som gäller för spritdrycker enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008³² och omvänt.

Artikel 183

Grunder för att avslå en ansökan om skydd

1. Namn som har blivit generiska får inte skyddas som ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar.

I detta underavsnitt avses med ett *namn som har blivit generiskt* ett namn på ett vin som visserligen har samband med den ort eller den region där produkten från början producerades eller salufördes, men som har blivit det allmänna namnet på ett vin i unionen.

När det ska avgöras om ett namn har blivit generiskt, ska hänsyn tas till alla relevanta faktorer och särskilt till

- a) de nuvarande förhållandena i unionen, särskilt i de områden där produkten konsumeras,
- b) den tillämpliga unionslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen.

³² EUT L 39, 13.2.2008, s. 16.

2. Ett namn får inte skyddas som ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning om detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé skulle kunna vilseleda konsumenten om vinets rätta identitet.

Artikel 184

Förhållande till varumärken

1. När en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning skyddas i enlighet med denna förordning, ska en ansökan om registrering av ett varumärke som motsvarar något av de fall som avses i artikel 185.2, och som avser en produkt ur någon av de kategorier som förtecknas i bilaga XII del II, avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning lämnats in till kommissionen och ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen därefter skyddas.

Varumärkesregistrering som har skett i strid med vad som sägs i första stycket ska förklaras ogiltig.

2. Ett varumärke vars användning motsvarar något av de fall som avses i artikel 185.2, får användas fortsatt eller förnyas trots skyddet av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen, om det har lämnats in en ansökan för varumärket i fråga eller om det har registrerats eller, i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen, förvärvats genom användning inom unionen före den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen lämnades in till kommissionen, såvida det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG³³ eller rådets förordning (EG) nr 207/2009³⁴; detta ska dock inte påverka tillämpningen av artikel 183.2.

I så fall ska användningen av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen vara tillåten parallellt med de berörda varumärkena.

Artikel 185

Skydd

1. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar får användas av alla aktörer som saluför vin som har producerats i enlighet med motsvarande produktspecifikation.
2. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar och viner som använder de skyddade namnen i enlighet med produktspecifikationen ska skyddas mot följande:
 - a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av det skyddade namnet

³³ EUT L 299, 8.11.2008, s. 25.

³⁴ EUT L 78, 24.3.2009, s. 1.

- i) för produkter som är jämförbara, men som inte uppfyller kraven i produktspecifikationen för det skyddade namnet, eller
 - ii) i den mån detta bruk innebär att en ursprungsbetecknings eller en geografisk betecknings anseende utnyttjas.
 - b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens eller tjänstens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som ”stil”, ”typ”, ”metod”, ”sådan som tillverkas i”, ”imitation”, ”smak”, ”liknande” eller dylikt.
 - c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av vinprodukten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om vinproduktens verkliga ursprung.
 - d) Varje annan form av agerande som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.
3. Skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar får inte bli generiska i unionen i den mening som avses i artikel 183.1.
 4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra olaglig användning av de skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som det hänvisas till i punkt 2.

Artikel 186

Register

Kommissionen ska upprätta och föra ett elektroniskt register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar för vin som ska vara tillgängligt för allmänheten.

Artikel 187

Utseende av behörig myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse den eller de behöriga myndigheter som ska ansvara för kontrollerna när det gäller de skyldigheter som fastställs i detta underavsnitt i enlighet med de kriterier som anges i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004³⁵.
2. Medlemsstaterna ska se till att alla aktörer som följer detta underavsnitt har rätt att omfattas av ett system med kontroller.

³⁵ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om den eller de behöriga myndigheter som avses i punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra deras namn och kontaktuppgifter och ska regelbundet uppdatera dem.

Artikel 188

Kontroll av att produktspecifikationerna följs

1. När det gäller skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avser ett geografiskt område i unionen, ska kontrollen av att produktspecifikationerna följs under produktionen och under eller efter tappningen av vinet genomföras varje år av
 - a) den eller de behöriga myndigheter som avses i artikel 187.1, eller
 - b) ett eller flera organ som ansvarar för kontrollen enligt artikel 2 andra stycket punkt 5 i förordning (EG) nr 882/2004 och som utför produktcertifieringar i enlighet med de kriterier som anges i artikel 5 i den förordningen.

Kostnaderna för sådana kontroller ska bäras av de aktörer som omfattas av kontrollerna.

2. När det gäller skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avser ett geografiskt område i ett tredjeland, ska kontroll av att produktspecifikationerna följs under produktionen och under eller efter tappningen av vinet genomföras varje år av
 - a) en eller flera offentliga myndigheter som utsetts av tredjelandet, eller
 - b) ett eller flera certifieringsorgan.
3. De certifieringsorgan som avses i punkterna 1 b och 2 b ska iaktta och vara ackrediterade enligt den europeiska standarden EN 45011 eller ISO/IEC Guide 65 (Allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringssystem).
4. När den eller de myndigheter som avses i punkterna 1 a och 2 a kontrollerar att produktspecifikationerna följs, ska de lämna tillfredsställande garantier för objektivitet och opartiskhet samt förfoga över den kvalificerade personal och de resurser som behövs för att genomföra sina uppgifter.

Artikel 189

Ändringar av produktspecifikationer

1. En sökande som uppfyller villkoren i artikel 177 får ansöka om en ändring av produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, till exempel för att ta hänsyn till den vetenskapliga eller tekniska utvecklingen eller för att göra en ny avgränsning av det geografiska område som avses i artikel 175.2 andra stycket led d. I ansökan ska anges vilka ändringar som begärs med motiveringar.

2. Om ändringen medför en eller flera ändringar i det sammanfattande dokument som avses i artikel 175.1 d ska artiklarna 178–181 även gälla för ändringsansökan. Om de ändringar som föreslås är mindre ändringar, ska kommissionen genom genomförandeakter fatta beslut om godkännande av ansökan utan att följa förfarandet i artikel 179.2 och artikel 180 och ska, om ansökan godkänns, offentliggöra uppgifterna enligt artikel 179.3.
3. Om den föreslagna ändringen inte innebär någon ändring av det sammanfattande dokumentet ska följande regler gälla:
 - a) Om det geografiska området är beläget i en viss medlemsstat, ska denna yttra sig om ändringen och, om yttrandet är positivt, offentliggöra den ändrade produktspecifikationen och anmäla ändringarna och motiveringarna för dessa till kommissionen.
 - b) Om det geografiska området är beläget i ett tredjeland ska kommissionen genom genomförandeakter fatta beslut om eventuellt godkännande av den föreslagna ändringen.

Artikel 190

Avregistrering

1. Kommissionen får, på eget initiativ eller på motiverad begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse, genom genomförandeakter, fatta beslut om att dra in skyddet av en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning om villkoren i motsvarande produktspecifikation inte längre är uppfyllda.

Artiklarna 178–181 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 191

Befintliga skyddade vinnamn

1. De vinnamn som är skyddade enligt artiklarna 51 och 54 i förordning (EG) nr 1493/1999 och artikel 28 i kommissionens förordning (EG) nr 753/2002³⁶ ska automatiskt vara skyddade enligt den här förordningen. Kommissionen ska föra in dem i det register som avses i artikel 186 i den här förordningen.
2. Medlemsstaterna ska för de befintliga skyddade vinnamn som avses i punkt 1 skicka in följande till kommissionen:
 - a) Den tekniska dokumentation som avses i artikel 175.1.
 - b) De nationella besluten om godkännande.

³⁶ EGT L 118, 4.5.2002, s. 1.

3. De vinnamn som avses i punkt 1 förlorar sitt skydd enligt denna förordning om inte den information som avses i punkt 2 lämnas in senast den 31 december 2011. Kommissionen ska vidta motsvarande formella åtgärder för att ta bort sådana namn från det register som avses i artikel 186 genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1.
4. Artikel 190 ska inte tillämpas på sådana befintliga skyddade vinnamn som avses i punkt 1 i denna artikel.

Kommissionen får, på eget initiativ och genom genomförandeakter, till och med den 31 december 2014 fatta beslut om att dra in det skydd för befintliga skyddade vinnamn som avses i punkt 1 om de inte uppfyller villkoren i artikel 174.

Artikel 192

Avgifter

Medlemsstaterna får ta ut en avgift för att täcka sina omkostnader, inbegripet de som uppstår vid granskning av ansökningar om skydd, invändningar, ansökningar om ändringar och framställningar om avregistrering enligt detta underavsnitt.

Artikel 193

Delegerade befogenheter

1. För att ta hänsyn till särdragen i produktionen i det avgränsade geografiska området får kommissionen genom delegerade akter anta
 - a) principer för avgränsningen av det geografiska området, och
 - b) definitioner, restriktioner och undantag rörande produktionen i det avgränsade geografiska området.
2. För att säkerställa produktkvalitet och spårbarhet får kommissionen genom delegerade akter föreskriva de villkor på vilka produktspecifikationerna får innehålla ytterligare krav enligt artikel 175.2 h.
3. För att tillvarata producenters eller aktörers legitima rättigheter eller intressen får kommissionen genom delegerade akter
 - a) fastställa i vilka fall en enskild producent får ansöka om skydd av en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning,
 - b) anta restriktioner för vilken typ av sökande som får ansöka om skydd av en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning,
 - c) anta särskilda åtgärder för de nationella förfaranden som gäller för ansökningar som skär över nationella gränser,
 - d) fastställa dagen för inlämning av en ansökan eller en begäran,

- e) fastställa den dag från och med vilken skyddet ska gälla,
 - f) fastställa på vilka villkor en ändring ska anses vara en mindre ändring i den mening som avses i artikel 189.2.
 - g) fastställa den dag då en ändring ska träda i kraft.
4. För att säkerställa ett tillräckligt skydd får kommissionen genom delegerade akter anta restriktioner för det skyddade namnet.
 5. För att förhindra olovlig användning av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar får kommissionen genom delegerade akter fastställa vilka åtgärder medlemsstaterna ska vidta i detta avseende.
 6. För att de kontroller som föreskrivs i detta underavsnitt ska bli effektiva får kommissionen genom delegerade akter anta de åtgärder som krävs när det gäller aktörernas meddelanden till de behöriga myndigheterna.
 7. För att säkerställa att ekonomiska aktörer och behöriga myndigheter inte påverkas negativt av tillämpningen av detta underavsnitt när det gäller vinnamn som har beviljats skydd före den 1 augusti 2009 får kommissionen genom delegerade akter anta övergångsbestämmelser om
 - a) vinnamn som medlemsstater har erkänt som ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar före den 1 augusti 2009,
 - b) förberedande nationellt förfarande,
 - c) viner som släppts ut på marknaden eller märkts före ett visst datum, och
 - d) ändringar av produktspecifikationer.

Artikel 194

Genomförandebefogenheter

1. Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som krävs för detta underavsnitt när det gäller
 - a) den information som produktspecifikationen ska innehålla om sambandet mellan det geografiska området och slutprodukten,
 - b) offentliggörandet av beslut om skydd eller avslag,
 - c) upprättandet och underhållet av det register som avses i artikel 186,
 - d) omvandling av en skyddad ursprungsbeteckning till en skyddad geografisk beteckning,
 - e) inlämnande av ansökningar som skär över nationella gränser,
 - f) som medlemsstaterna ska genomföra, inbegripet provtagning.

2. Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som krävs för detta underavsnitt när det gäller förfarandet, även i fråga om vilka ansökningar som kan komma ifråga, för ansökningar om skydd eller om godkännande av en ändring av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, och när det gäller förfarandet, även i fråga om vilka begäranden som kan komma ifråga, för begäran om invändningar, avregistrering eller omvandling samt när det gäller förfarandet för inlämnande av information om befintliga skyddade vinnamn, särskilt med avseende på
 - a) förslagor till dokument och överföringsformat,
 - b) tidsfrister,
 - c) närmare uppgifter om fakta, bevis och underlag som ska lämnas in som stöd för ansökan eller begäran.

Artikel 195

Genomförandeakter som ska antas utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1

Om en ansökan eller en begäran inte kan godtas ska kommissionen genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1 fatta beslut om att avvisa den.

UNDERAVSNITT III

TRADITIONELLA UTTRYCK

Artikel 196

Definition

Traditionellt uttryck: ett uttryck som, när det gäller de produkter som avses i artikel 173.1, av tradition används i medlemsstaterna för att beteckna

- a) att produkten har en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning enligt unionslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen, eller
- b) produktions- eller lagringsmetod, kvalitet, färg, typ av plats eller en särskild händelse som är förknippad med produktens historia, för produkter med en skyddad ursprungsbeteckningen eller en skyddad geografisk beteckning.

Artikel 197

Skydd

1. Ett skyddat traditionellt uttryck får endast användas för produkter som har framställts enligt definitionen i artikel 196.

Traditionella uttryck ska skyddas mot olovlig användning.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att förhindra olovlig användning av skyddade traditionella uttryck.

2. Traditionella uttryck får inte bli generiska i unionen.

Artikel 198

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa ett tillräckligt skydd får kommissionen genom delegerade akter anta bestämmelser om vilket språk det uttryck som ska skyddas ska vara på och hur det ska stavas.
2. För att tillvarata producenters eller aktörers legitima rättigheter eller intressen får kommissionen genom delegerade akter fastställa följande:
 - a) Vilken typ av sökande som får ansöka om skydd av ett traditionellt uttryck.
 - b) Villkoren för att en ansökan om erkännande av ett traditionellt uttryck ska vara giltig.
 - c) Grunderna för att invända mot ett förslaget erkännande av ett traditionellt uttryck.
 - d) Skyddets omfattning, inklusive förhållandet till varumärken, skyddade traditionella uttryck, skyddade ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar, homonyma beteckningar eller vissa namn på druvsorter.
 - e) Grunderna för avregistrering av ett traditionellt uttryck.
 - f) Dagen för inlämnande av en ansökan eller en begäran.
3. För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer får kommissionen genom delegerade akter anta villkoren för när traditionella uttryck får användas för produkter från tredjeländ, samt föreskriva undantag från artikel 196.
4. För att förhindra olovlig användning av skyddade traditionella uttryck får kommissionen genom delegerade akter fastställa vilka åtgärder medlemsstaterna ska genomföra i detta avseende.

Artikel 199

Genomförandebefogenheter

1. Kommissionen får genom genomförandeaakter anta alla de åtgärder som krävs för detta underavsnitt när det gäller förfarandet för behandling av ansökningar om skydd eller godkännande av en ändring av ett traditionellt uttryck, i den mån de kan godtas, och förfarandet för begäran om invändningar eller avregistrering, i den mån de kan godtas, särskilt med avseende på

- a) förslagor till dokument och överföringsformatet,
 - b) tidsfrister,
 - c) närmare uppgifter om fakta, bevis och underlag som ska lämnas in som stöd för ansökan eller begäran.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter fatta beslut om att godkänna eller avvisa en ansökan om skydd för ett traditionellt uttryck eller en begäran om ändring av ett skyddat uttryck eller om avregistrering av skyddet för ett traditionellt uttryck.
 3. Kommissionen ska genom genomförandeakter föreskriva bestämmelser för det skydd av traditionella uttryck för vilka ansökan om skydd har godkänts, i synnerhet genom att klassificera dem enligt led a eller b i artikel 196 och offentliggöra en definition och/eller användningsvillkoren.

Artikel 200

Genomförandeakter som ska antas utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1

Om en ansökan eller en begäran inte kan godtas ska kommissionen genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1 fatta beslut om att avvisa den.

AVSNITT III

MÄRKNING OCH PRESENTATION INOM VINSEKTORN

Artikel 201

Definition

I detta avsnitt avses med

- a) *märkning*: varje ord, detalj, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser en viss produkt,
- b) *presentation*: varje information som framförs till konsumenterna genom den berörda produktens förpackning, inklusive form på och typ av flaskor.

Artikel 202

Tillämpning av övergripande bestämmelser

Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska direktiv 2008/95/EG, rådets direktiv 89/396/EEG³⁷, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG³⁸ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG³⁹ gälla för märkning och presentation av produkter som faller inom deras tillämpningsområden.

Artikel 203

Obligatoriska uppgifter

1. Märkning och presentation av de produkter som avses i punkterna 1–11 samt punkterna 13, 15 och 16 i del II i bilaga XII och som saluförs i unionen eller är avsedda för export, ska innehålla följande obligatoriska uppgifter:
 - a) Kategorin av vinprodukt enligt del II i bilaga XII.
 - b) För vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning:
 - i) uttrycket ”skyddad ursprungsbeteckning” eller ”skyddad geografisk beteckning”, och
 - ii) namnet på den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.
 - c) Verklig alkoholhalt i volymprocent.
 - d) Ursprung.
 - e) Uppgift om tappningsföretaget eller, när det rör sig om mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid, mousserande kvalitetsvin eller mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ, namnet på producenten eller leverantören.
 - f) Importören, när det rör sig om importerade viner.
 - g) När det rör sig om mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid, mousserande kvalitetsvin eller mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ, uppgift om sockerhalten.
2. Med avvikelse från punkt 1 a får hänvisningen till kategorin av vinprodukt uteslutas för vin vars etikett anger namnet på en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning.

³⁷ EGT L 186, 30.6.1989, s. 21.

³⁸ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

³⁹ EUT L 247, 21.9.2007, s. 17.

3. Med avvikelse från punkt 1 b får hänvisningen till uttrycket ”skyddad ursprungsbeteckning” eller ”skyddad geografisk beteckning” uteslutas i följande fall:
 - a) Om ett traditionellt uttryck enligt artikel 196 a anges på etiketten.
 - b) I särskilda fall, som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter för att säkerställa efterlevnad av gällande märkningspraxis.

Artikel 204

Frivilliga uppgifter

1. Märkningen och presentationen av de produkter som avses i artikel 203.1 får innehålla följande frivilliga uppgifter:
 - a) Årgång.
 - b) Namnet på en eller flera druvsorter.
 - c) När det gäller andra viner än de som avses i artikel 203.1 g, uppgifter om sockerhalten.
 - d) För vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, traditionella uttryck enligt artikel 196 b.
 - e) Unionens symbol för den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.
 - f) Uttryck som avser vissa produktionsmetoder.
 - g) För vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, namnet på en geografisk enhet som är mindre eller större än det underliggande området för ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 182.3 gäller följande för användningen av de uppgifter som anges i punkt 1 a och 1 b för viner som saknar en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning:
 - a) Medlemsstaterna ska införa lagar eller andra författningar för att säkerställa certifierings-, godkännande- och kontrollförfaranden så att den berörda informationens korrekthet garanteras.
 - b) Medlemsstaterna får, på grundval av icke diskriminerande och objektiva kriterier och med vederbörlig hänsyn till lojal konkurrens, för vin som framställts av druvsorter på deras territorium, upprätta förteckningar över uteslutna druvsorter, särskilt om
 - i) det finns risk för att konsumenterna vilseleds i fråga om vinets rätta ursprung, på grund av att en viss druvsort utgör en integrerad del av en befintlig skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning,

- ii) de berörda kontrollerna inte skulle vara kostnadseffektiva, på grund av att en viss druvsort utgör en mycket liten del av medlemsstatens vinodling.
- c) För blandningar av viner från olika medlemsstater får druvsorten eller druvsorterna inte anges i märkningen om inte de berörda medlemsstaterna har kommit överens om annat och säkerställer de relevanta certifierings-, godkännande- och kontrollförfarandena.

Artikel 205

Språkanvändning

1. De obligatoriska och frivilliga uppgifter som avses i artiklarna 203 och 204 ska när de uttrycks i ord avfattas på ett eller flera av unionens officiella språk.
2. Utan hinder av punkt 1 ska dock namnet på en skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning eller ett traditionellt uttryck enligt artikel 196 a på etiketten avfattas på det eller de språk på vilka skyddet är tillämpligt.

Vid skyddade ursprungsbezeichnungen eller skyddade geografiska beteckningar eller särskilda nationella beteckningar på ett annat alfabet än det latinska kan namnet även anges på ett eller flera officiella unionsspråk.

Artikel 206

Tillsyn

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska vidta åtgärder för att säkerställa att en produkt enligt artikel 203.1 som inte är märkt i enlighet med detta avsnitt inte släpps ut på marknaden eller att produkten dras tillbaka från marknaden.

Artikel 207

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att de övergripande reglerna om märkning och presentation följs, och för att beakta de särdrag som kännetecknar vinsektorn, får kommissionen genom delegerade akter anta definitioner, regler och restriktioner när det gäller följande:
 - a) Presentationen och användningen av andra uppgifter i märkningen än dem som föreskrivs i detta avsnitt.
 - b) Vissa obligatoriska uppgifter, särskilt
 - i) uttryck som ska användas för att formulera de obligatoriska uppgifterna och användningsvillkoren för dessa,
 - ii) uttryck som avser ett företag och användningsvillkoren för dessa,

- iii) bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för obligatoriska uppgifter,
 - iv) bestämmelser om att det kan fastställas ytterligare undantag utöver dem som avses i artikel 203.2 när det gäller utelämnande av hänvisningen till vinproduktens kategori, och
 - v) bestämmelser om användningen av språk.
 - c) Frivilliga uppgifter, särskilt
 - i) uttryck som ska användas för att formulera de frivilliga uppgifterna och användningsvillkoren för dessa,
 - ii) bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för frivilliga uppgifter.
 - d) Presentationen, särskilt
 - i) villkoren för användning av vissa flaskformer, och en förteckning över vissa specifika flaskformer,
 - ii) villkoren för användning av flaskor och förslutningar av typen ”mousserade vin”,
 - iii) bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för presentation,
 - iv) bestämmelser om användningen av språk.
- 2. För att säkerställa att de certifierings-, godkännande- och kontrollförfaranden som föreskrivs i detta avsnitt blir effektiva får kommissionen genom delegerade akter anta de åtgärder som krävs i detta avseende.
- 3. För att tillvarata aktörernas legitima intressen får kommissionen genom delegerade akter anta regler om tillfällig märkning och presentation av viner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, om ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen uppfyller kraven i artikel 178.5.
- 4. För att säkerställa att ekonomiska aktörer inte påverkas negativt får kommissionen genom delegerade akter anta övergångsbestämmelser vad gäller vin som släppts ut på marknaden och märkts före den 1 augusti 2009.
- 5. För att förhindra att produkter som inte är märkta i enlighet med detta avsnitt saluförs i unionen eller exporteras får kommissionen genom delegerade akter fastställa vilka åtgärder medlemsstaterna ska vidta i detta avseende.
- 6. För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer får kommissionen genom delegerade akter göra undantag från detta avsnitt.

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som krävs för detta avsnitt när det gäller förfaranden, anmälningar och tekniska kriterier.

KAPITEL II

**Producentorganisationer, producentgrupper,
branschorganisationer och aktörsorganisationer**

AVSNITT I

ALLMÄNNA PRINCIPER

Producentorganisationer

Medlemsstaterna ska erkänna producentorganisationer som

- a) är sammansatta av producenter inom någon av följande sektorer:
 - i) humlesektorn,
 - ii) sektorn för olivolja och bordsoliver,
 - iii) sektorn för frukt och grönsaker, när det gäller jordbrukare som odlar en eller flera produkter inom den sektorn och/eller sådana produkter som endast är avsedda för bearbetning,
 - [iv) mjölk och mjölkprodukter,]
 - v) sektorn för silkesodling.
- b) har bildats på initiativ av producenterna själva,
- c) eftersträvar ett särskilt syfte som särskilt kan eller, när det gäller sektorn för frukt och grönsaker, ska omfatta ett eller flera av följande mål:
 - i) Att säkerställa att produktionen är planerad och anpassad till efterfrågan, särskilt när det gäller kvalitet och kvantitet.
 - ii) Att främja koncentrationen av utbudet och avyttringen av medlemmarnas produktion.
 - iii) Att optimera produktionskostnaderna och stabilisera produktionspriserna.

Medlemsstaterna får också ge erkännande till producentorganisationer som består av producenter i alla de sektorer som avses i artikel 1, utom de sektorer som avses i led a i första stycket, på de villkor som anges i leden b och c i det stycket.

Medlemsstaterna får, när det gäller vinsektorn, erkänna producentorganisationer på samma villkor som i första stycket leden b och c som tillämpar stadgar som ålägger deras medlemmar att bland annat

- a) tillämpa de regler som producentorganisationen antagit när det gäller produktionsrapportering, produktion, saluföring och miljöskydd,
- b) ge producentorganisationer den information de begär för statistiska ändamål, särskilt när det gäller odlingsarealer och marknadsutveckling,
- c) betala böter för åsidosättande av de skyldigheter som följer av stadgarna.

Följande särskilda mål i den mening som avses i första stycket led c får eftersträvas, i synnerhet, inom vinsektorn:

- a) Främja och lämna tekniskt stöd för användningen av miljövänliga odlings- och produktionsmetoder.
- b) Främja initiativ för hanteringen av biprodukter från vinframställning och för avfallshanteringen, särskilt för att skydda kvaliteten på vatten, mark och landskap samt för att bevara eller främja den biologiska mångfalden.
- c) Forska om hållbara produktionsmetoder och hållbar marknadsutveckling.
- d) Bidra till genomförandet av stödprogram enligt avdelning I kapitel IV avsnitt VII i denna del.

Artikel 210

Branschorganisationer

1. Medlemsstaterna ska erkänna branschorganisationer som
 - a) är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktionen av, handeln med och/eller bearbetningen av produkter inom följande sektorer:
 - i) sektorn för olivolja och bordsoliver,
 - ii) tobakssektorn,
 - b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de organisationer eller sammanslutningar som de består av,
 - c) arbetar för ett särskilt mål, som särskilt kan omfatta att
 - i) koncentrera och samordna utbudet och saluföringen av medlemmarnas produktion,

- ii) gemensamt anpassa produktion och bearbetning till marknadens krav och förbättra produkten,
 - iii) främja rationalisering och mekanisering inom produktion och bearbetning,
 - iv) bedriva forskning om hållbara produktionsmetoder och marknadsutvecklingen.
2. När branschorganisationer enligt punkt 1 bedriver verksamhet i flera medlemsstater, ska erkännandet beviljas av kommissionen genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1.
3. Utöver vad som sägs i punkt 1 ska medlemsstaterna när det gäller frukt och grönsaker, och om de så önskar när det gäller vin, dessutom erkänna branschorganisationer som
- a) är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktion av, handel med eller bearbetning av produkter från de sektorer som anges i inledningen,
 - b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de företrädare som avses i led a,
 - c) i en eller flera regioner inom unionen med beaktande av konsumenternas intressen, och inom vinsektorn med beaktande av folkhälsan och konsumenternas intressen, och utan att det påverkar andra sektorer, genomför minst en, eller när det gäller frukt och grönsaker två, av nedanstående aktiviteter, dvs.
 - i) förbättrar kunskapen om och insynen i produktion och marknad,
 - ii) bidrar till en bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar,
 - iii) utarbetar standardavtal som är förenliga med unionsreglerna,
 - iv) mer fullständigt drar nytta av frukt- och grönsaksprodukternas och vinprodukternas potential, och produktionspotentialen i vinsektorn,
 - v) erbjuder information och utför den forskning som behövs för att styra produktionen till produkter som bättre motsvarar marknadens behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet och miljöskydd,
 - vi) undersöker på vilket sätt det går att begränsa användningen av växtskyddsmedel och andra produktionselement, och säkerställa produkternas kvalitet och skyddet av mark och vatten,
 - vii) utvecklar metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktions- och handelsled och, när det gäller vinsektorn vinframställningsled,

- viii) tillvaratar potentialen hos ekologiskt jordbruk och skyddar och främjar sådant jordbruk samt ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärkningar och geografiska beteckningar,
- ix) främjar integrerad produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder,
- x) när det gäller frukt och grönsaker fastställer strängare regler än unionsreglerna eller de nationella föreskrifterna när det gäller de regler för produktion och saluföring som anges i punkterna 2 och 3 i bilaga XIV,
- xi) när det gäller vinsektorn
 - erbjuder information om särskilda egenskaper hos vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning,
 - uppmuntrar till måttlig och ansvarsfull vinkonsumtion och informerar om de skadliga verkningarna av farliga konsumtionsmönster,
 - genomför säljfrämjande åtgärder för vin, särskilt i tredjeland.

[4. Medlemsstaterna får också erkänna branschorganisationer som

- a) är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktionen av, handeln med eller bearbetningen av produkter från sektorn för mjölk och mjölkprodukter,
- b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de företrädare som avses i led a,
- c) bedriver en eller flera av följande verksamheter i ett eller flera områden i unionen, med beaktande av konsumenternas intressen, nämligen
 - i) förbättrar kunskapen om och insynen i produktion och marknad, bland annat genom offentliggörande av statistiska uppgifter om priser, volymer och om giltighetstiden för avtal om leveranser av obehandlad mjölk som har ingåtts, samt genom tillhandahållande av analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional eller nationell nivå,
 - ii) bidrar till en bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar,
 - iii) utarbetar standardavtal som är förenliga med unionsreglerna,
 - iv) erbjuder information och utför den forskning som behövs för att styra produktionen till produkter som bättre motsvarar marknadens behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet och miljöskydd,
 - v) undersöker på vilket sätt det går att begränsa användningen av veterinärläkemedel och andra produktionselement,

- vi) utvecklar metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktions- och saluföringsled,
- vii) tillvaratar potentialen hos ekologiskt jordbruk och skyddar och främjar sådant jordbruk samt ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärkningar och geografiska beteckningar, och
- viii) främjar integrerad produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder.]

Artikel 211

Gemensamma bestämmelser för producenter och branschorganisationer

1. Artikel 209 och artikel 210.1 ska tillämpas utan att det påverkar medlemsstaternas erkännande, på grundval av nationell lagstiftning och i enlighet med unionslagstiftningen, av producentorganisationer respektive branschorganisationer inom någon av de sektorer som avses i artikel 1, med undantag för de sektorer som avses i artikel 209 första stycket led a och artikel 210.1.
2. Producentorganisationer som erkänts eller godkänts i enlighet med förordningarna (EG) nr 865/2004, (EG) nr 1952/2005 och (EEG) nr 707/76 ska anses vara erkända producentorganisationer enligt artikel 209 i den här förordningen.

Branschorganisationer som erkänts eller godkänts i enlighet med förordningarna (EEG) nr 2077/92 och (EG) nr 865/2004 ska anses vara erkända branschorganisationer enligt artikel 210 i den här förordningen.

Artikel 212

Aktörsorganisationer

I denna förordning avses med aktörsorganisationer erkända producentorganisationer, erkända branschorganisationer eller erkända organisationer för andra aktörer inom sektorn för olivolja och bordsoliver eller deras sammanslutningar.

AVSNITT II

BESTÄMMELSER RÖRANDE PRODUCENT- OCH BRANSCHORGANISATIONER SAMT PRODUCENTGRUPPER INOM SEKTORN FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER

UNDERAVSNITT I

STADGAR FÖR OCH ERKÄNNANDE AV PRODUCENTORGANISATIONER

Artikel 213

Producentorganisationers stadgar

1. Stadgarna för en producentorganisation inom sektorn för frukt och grönsaker ska ålägga organisationens producentmedlemmar att framför allt
 - a) tillämpa de regler som producentorganisationen antagit när det gäller produktionsrapportering, produktion, saluföring och miljöskydd,
 - b) tillhöra endast en producentorganisation i fråga om ett visst jordbruksföretags produktion av någon av de produkter som avses i artikel 209 första stycket a iii,
 - c) saluföra hela den berörda produktionen via producentorganisationen,
 - d) tillhandahålla de uppgifter som producentorganisationen begär för statistiska ändamål, framför allt angående arealer, skördade kvantiteter, avkastning och direktförsäljning,
 - e) betala in de ekonomiska bidrag som fastställs i stadgarna för inrättande och förvaltning av den driftsfond som avses i artikel 120.
2. Trots punkt 1 c får medlemsproducenterna om producentorganisationen ger sitt tillstånd och i enlighet med de villkor producentorganisationen har fastställt
 - a) sälja upp till en fastställd procentandel av sin produktion och/eller sina produkter direkt på sina jordbruksföretag och/eller utanför sina jordbruksföretag till konsumenter för personligt bruk; denna procentandel ska fastställas av medlemsstaten och uppgå till minst 10 %,
 - b) själva eller genom förmedling av en annan producentorganisation som utsetts av deras egen organisation, saluföra produkter som utgör en marginell kvantitet i förhållande till den produktionsvolym som den egna organisationen kan saluföra,
 - c) själva eller via en annan producentorganisation som utsetts av deras egen organisation, saluföra produkter vars egenskaper är sådana att den egna organisationen normalt inte handlar med dem.

3. I producentorganisationens stadgar ska även följande fastställas:
 - a) Förfaranden för fastställande, antagande och ändring av de regler som avses i punkt 1.
 - b) Ekonomiska bidrag som medlemmarna ska åläggas att betala in för finansieringen av producentorganisationen.
 - c) Regler som gör det möjligt för producentmedlemmarna att på ett demokratiskt sätt kontrollera organisationen och dess beslut.
 - d) Sanktioner vid överträdelse av stadgarna, särskilt utebliven inbetalning av ekonomiska bidrag, eller av de regler som producentorganisationen har fastställt.
 - e) Regler för antagande av nya medlemmar, särskilt minimitid för medlemskap.
 - f) Regler om bokföring och budget som är nödvändiga för att organisationen ska fungera.
4. I ekonomiska frågor ska producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker anses verka i sina medlemmars namn och på deras vägnar.

Artikel 214

Erkännande

1. Medlemsstaterna ska som producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker erkänna alla juridiska personer eller klart definierade delar av juridiska personer om de ansökt om sådant erkännande och
 - a) de syftar till användning av miljövänliga odlings-, produktions- och avfallshanteringsmetoder, särskilt för att skydda kvaliteten på vatten, mark och landskap, samt bevara och främja den biologiska mångfalden, och uppfyller villkoren i artiklarna 209 och 213 och styrker detta på lämpligt sätt,
 - b) de har det minsta antal medlemmar och har den omfattning uttryckt i volym eller värde av avsättningsbar produktion som medlemsstaterna föreskriver, och styrker detta på lämpligt sätt,
 - c) det i tillräcklig grad styrks att de kan genomföra sin verksamhet korrekt när det gäller varaktighet, effektivitet och koncentration av efterfrågan, i vilket syfte medlemsstaterna får avgöra vilka produkter eller grupper av produkter enligt artikel 209 första stycket a iii som bör omfattas av producentorganisationen,
 - d) de ger sina medlemmar faktisk möjlighet att få tekniskt stöd vid användning av miljövänliga odlingsmetoder,
 - e) vid behov faktiskt ställer de tekniska hjälpmedel till sina medlemmars förfogande som behövs vid insamling, lagring, förpackning och saluföring av produkterna,

- f) säkerställer korrekt kommersiell förvaltning och räkenskapsförvaltning för sin verksamhet, och
- g) de inte intar en dominerande ställning på en viss marknad annat än om detta är nödvändigt för att uppnå de mål som är fastställda i artikel 39 i fördraget.

2. Medlemsstaterna ska

- a) inom tre månader efter det att en på lämpligt sätt styrkt ansökan har lämnats in besluta om huruvida en producentorganisation ska erkännas,
- b) regelbundet kontrollera att producentorganisationerna följer bestämmelserna i detta kapitel, tillämpa sanktioner på sådana organisationer vid oegentligheter och bristande efterlevnad i anknytning till denna förordning samt vid behov besluta att återkalla erkännandet,
- c) en gång per år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden.

UNDERAVSNITT II

SAMMANSLUTNINGAR AV PRODUCENTORGANISATIONER OCH PRODUCENTGRUPPER

Artikel 215

Sammanslutningar av producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker

En sammanslutning av producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker ska bildas på initiativ av erkända producentorganisationer och får bedriva varje form av producentorganisationsverksamhet enligt denna förordning. Medlemsstaterna får i detta syfte efter framställan erkänna en sammanslutning av producentorganisationer om

- a) medlemsstaten anser att sammanslutningen faktiskt kan genomföra denna verksamhet, och
- b) sammanslutningen inte intar en dominerande ställning på en viss marknad annat än om detta är nödvändigt för att uppnå de mål som fastställs i artikel 39 i fördraget.

Artikel 213.4 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 216

Utläggande på entreprenad

Medlemsstaterna får tillåta en erkänd producentorganisation inom sektorn för frukt och grönsaker eller en erkänd sammanslutning av producentorganisationer inom den sektorn att lägga ut valfria delar av sin verksamhet på entreprenad, även till dotterbolag, om den för

medlemsstaten styrker att det är det lämpligaste sättet att nå de mål som den berörda producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer har.

Artikel 217

Producentgrupper inom sektorn för frukt och grönsaker

1. Producentgrupper får bildas i form av juridiska personer eller klart definierade delar av juridiska personer i medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 eller senare, eller i unionens yttersta randområden enligt artikel 349.2 i fördraget eller på de mindre Egeiska öarna enligt artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1405/2006, på initiativ av jordbrukare som odlar en eller flera av de produkter inom sektorn för frukt och grönsaker och/eller sådana produkter som endast är avsedda för bearbetning, i syfte att erkännas som producentorganisation.

Sådana producentgrupper får beviljas en övergångsperiod för att uppfylla villkoren för erkännande som en producentorganisation enligt artikel 209.

I detta syfte ska dessa producentgrupper till medlemsstaten överlämna en plan för erkännande i flera steg; godkännandet av planen ska utgöra inledningen på den övergångsperiod som avses i andra stycket och utgöra ett förhandserkännande. Övergångsperioden ska vara högst fem år.

2. Innan medlemsstaten godtar planen för erkännande ska den informera kommissionen om sina avsikter och om de sannolika ekonomiska följderna av dessa.

UNDERAVSNITT III

UTVIDGAD TILLÄMPNING AV REGLERNA TILL ATT OMFATTA PRODUCENTER I ETT EKONOMISKT OMRÅDE

Artikel 218

Utvidgning av reglerna

1. Om en producentorganisation inom sektorn för frukt och grönsaker som är verksam i ett bestämt ekonomiskt område anses vara representativ för produktionen och producenterna av en viss produkt i det området, får medlemsstaten i fråga på begäran av producentorganisationen förklara följande regler vara bindande för de producenter som är etablerade i det ekonomiska området och som inte är medlemmar av producentorganisationen:
 - a) De regler som avses i artikel 213.1 a.
 - b) De regler som erfordras för att genomföra de åtgärder som avses i artikel 121.2 c.

Första stycket ska tillämpas under förutsättning att reglerna

- a) har varit i kraft i minst ett regleringsår,
- b) ingår i den uttömmande förteckningen i bilaga XIV,
- c) är tvingande under högst tre regleringsår.

Det villkor som avses i andra stycket led a ska dock inte gälla om de berörda reglerna är de regler som förtecknas i punkterna 1, 3 och 5 i bilaga XIV. I så fall får utvidgningen av reglerna inte tillämpas under mer än ett regleringsår.

- 2. I detta underavsnitt avses med ekonomiskt område ett geografiskt område som består av produktionsområden som gränsar till varandra eller ligger nära varandra och där produktions- och saluföringsvillkoren är homogena.

Medlemsstaterna ska överlämna en förteckning över ekonomiska områden till kommissionen.

Inom en månad efter den överlämnats ska kommissionen, genom en genomförande akt utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 323.1, godkänna förteckningen eller, efter samråd med den berörda medlemsstaten, besluta om de ändringar som denna ska göra i förteckningen. Kommissionen ska på det sätt som den anser lämpligt offentliggöra denna godkända förteckning.

- 3. En producentorganisation ska anses vara representativ i enlighet med punkt 1 om den omfattar minst 50 % av producenterna i det ekonomiska område där den är verksam och omfattar minst 60 % av produktionsvolymen i det området. Vid beräkningen av dessa procentandelar ska producenter eller produktion av ekologiska produkter som omfattas t.o.m. den 31 december 2008 av förordning (EEG) nr 2092/91 och, från och med den 1 januari 2009, av förordning (EG) nr 834/2007 inte beaktas, dock utan att punkt 5 åsidosätts.
- 4. De regler som har gjorts bindande för alla producenter i ett visst ekonomiskt område
 - a) får inte skada övriga producenter i den berörda medlemsstaten eller i unionen,
 - b) ska, med undantag för de regler för produktionsrapportering som avses i artikel 213.2 a, inte tillämpas på produkter som levereras för bearbetning inom ramen för ett avtal som undertecknats före regleringsårets början, såvida de inte uttryckligen ska omfatta de produkterna,
 - c) får inte vara oförenliga med gällande unionslagstiftning och gällande nationell lagstiftning.
- 5. Reglerna får inte göras bindande för producenter av ekologiska produkter som omfattas t.o.m. den 31 december 2008 av förordning (EEG) nr 2092/91 och, från och med den 1 januari 2009, av förordning (EG) nr 834/2007 såvida inte åtgärden har godkänts av minst 50 % av dessa producenter i det ekonomiska område där producentorganisationen är verksam och organisationen omfattar minst 60 % av den ekologiska produktionen i det området.

Artikel 219

Anmälan

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen anmäla de regler som de har gjort bindande för alla producenter i ett givet ekonomiskt område i enlighet med artikel 218.1. Kommissionen ska på ett sätt som den anser lämpligt offentliggöra dessa regler.

Artikel 220

Upphävande av utvidgningen av reglerna

Kommissionen ska, genom genomförandeakter utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 323.1, besluta att medlemsstaten ska upphäva sin enligt artikel 218.1 fastställda utvidgning av reglernas tillämpning

- a) om den konstaterar att utvidgningen till andra producenter medför att konkurrensen uteblir på en väsentlig andel av den inre marknaden, att den har en negativ inverkan på det fria handelsutbytet eller att de mål som anges i artikel 39 i fördraget äventyras,
- b) om den konstaterar att artikel 101.1 i fördraget är tillämplig på reglerna, utvidgade till att omfatta andra producenter; det beslut som kommissionen fattar med hänsyn till dessa regler ska tillämpas först från och med dagen för konstaterandet,
- c) om den vid kontroller konstaterar att bestämmelserna i detta underavsnitt inte har efterlevts.

Artikel 221

Ekonomiska bidrag från producenter som inte är medlemmar

När artikel 218.1 tillämpas får den berörda medlemsstaten, efter granskning av framlagda underlag, besluta att producenter som inte är medlemmar ska betala producentorganisationen den del av de ekonomiska bidrag som betalas av producentmedlemmarna, om de är avsedda att täcka

- a) administrativa kostnader som uppkommer genom tillämpning av de regler som avses i artikel 218.1,
- b) kostnader för forskning, marknadsundersökningar och försäljningskampanjer som genomförs av organisationen eller sammanslutningen och som kommer alla producenter i området till godo.

Artikel 222

Utvidgad tillämpning av regler för sammanslutningar av producentorganisationer

I detta underavsnitt ska hänvisningar till producentorganisationer anses omfatta även erkända sammanslutningar av producentorganisationer.

UNDERAVSNITT IV

BRANSCHORGANISATIONER INOM SEKTORN FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER

Artikel 223

Erkännande och återkallande av erkännande

1. Om medlemsstatens struktur berättigar till det får medlemsstaterna som branschorganisation i sektorerna för frukt och grönsaker erkänna alla juridiska personer som är etablerade på deras territorium och som ansöker om erkännande, under förutsättning att de
 - a) bedriver sin verksamhet i en eller flera regioner i den berörda medlemsstaten,
 - b) representerar en väsentlig andel av produktionen och/eller handeln med och/eller bearbetningen av frukt och grönsaker och av bearbetade produkter av frukt och grönsaker i den eller de berörda regionerna och, i de fall då flera regioner berörs, kan visa att de har en viss minimirepresentativitet i fråga om var och en av de branscher de representerar i var och en av de berörda regionerna,
 - c) bedriver minst två av de verksamheter som avses i artikel 210.3 c,
 - d) inte själva producerar, bearbetar eller saluför frukt och grönsaker eller bearbetade produkter av frukt och grönsaker,
 - e) inte medverkar till några sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artikel 285.4.
2. Innan erkännande beviljas ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla vilka branschorganisationer som har lämnat in en ansökan om erkännande och därvid tillhandahålla alla relevanta uppgifter om dessa organisationers representativitet och om de olika verksamheter som de bedriver, liksom alla andra nödvändiga bedömningsunderlag.

Kommissionen får, genom genomförandeakter utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 323.1, framföra invändningar mot erkännandet inom två månader efter anmälan.
3. Medlemsstaterna ska
 - a) besluta om erkännande ska beviljas inom tre månader från det att ansökan åtföljd av fullständigt underlag lämnades in,
 - b) regelbundet kontrollera att branschorganisationerna uppfyller villkoren för erkännande, tillämpa sanktioner på sådana organisationer vid bristande efterlevnad och oegentligheter när det gäller bestämmelserna i denna förordning och vid behov besluta att återkalla erkännandet,

- c) återkalla erkännandet om
 - i) kraven och villkoren för erkännandet, enligt detta underavsnitt, inte längre är uppfyllda,
 - ii) branschorganisationen medverkar till sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artikel 285.4, utan att detta påverkar andra sanktioner som ska tillämpas enligt den nationella lagstiftningen,
 - iii) branschorganisationen försummar den anmälningsskyldighet som nämns i artikel 286.2,
 - d) till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på en ansökan om erkännande eller om återkallande av ett erkännande inom två månader.
4. Ett erkännande ska innebära tillstånd att bedriva sådan verksamhet som anges i artikel 210.3 c, med förbehåll för andra bestämmelser i denna förordning.
 5. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, fastställa reglerna för hur och hur ofta medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen om branschorganisationernas verksamhet.
 6. Kommissionen får mot bakgrund av kontrollresultaten begära, genom en genomförandeakt utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 323.1, att en medlemsstat ska återkalla erkännanden.
 7. Kommissionen ska, på de sätt som den anser lämpliga, offentliggöra en förteckning över de erkända branschorganisationerna, med uppgift om verksamhetens ekonomiska inriktning eller områdestillhörighet och de verksamheter som bedrivs i enlighet med artikel 224. Även återkallanden av erkännanden ska offentliggöras.

Artikel 224

Utvidgning av reglerna

1. Om en branschorganisation som är verksam i en eller flera tydligt angivna regioner i en medlemsstat anses vara representativ för produktionen av, handeln med eller bearbetningen av en viss produkt, får den berörda medlemsstaten, på begäran av den branschorganisationen förklara vissa avtal, beslut eller samordnade förfaranden som har godkänts inom den organisationen vara bindande under en begränsad tid för andra aktörer, oavsett om det rör sig om enskilda eller grupper, som bedriver verksamhet i regionen eller regionerna i fråga men som inte är medlemmar av organisationen.
2. En branschorganisation ska anses vara representativ i den mening som avses i punkt 1 om den omfattar minst två tredjedelar av produktionen av, handeln med eller bearbetningen av den eller de berörda produkterna i den eller de berörda regionerna i en medlemsstat. Om en ansökan om utvidgad tillämpning av reglerna till att omfatta andra aktörer täcker flera regioner, ska branschorganisationen kunna styrka en viss

minimirepresentativitet för varje bransch som de representerar i var och en av de berörda regionerna.

3. För de regler i fråga om vilka utvidgad tillämpning får begäras ska följande gälla:
 - a) De ska ha något av följande syften:
 - i) Produktions- och marknadsrapportering.
 - ii) Striktare produktionsregler än i unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning.
 - iii) Utarbetande av standardavtal som är förenliga med unionsreglerna.
 - iv) Regler om saluföring.
 - v) Regler om miljöskydd.
 - vi) Åtgärder för att främja och utnyttja produkternas potential.
 - vii) Åtgärder för att skydda ekologiskt jordbruk samt ursprungs- och kvalitetsbeteckningar liksom geografiska beteckningar.
 - b) De ska ha varit i kraft i minst ett regleringsår.
 - c) De får inte förklaras vara bindande under mer än tre regleringsår.
 - d) De får inte skada övriga aktörer i den berörda medlemsstaten eller i unionen.

Det villkor som avses i första stycket led b ska dock inte gälla om de berörda reglerna är de regler som förtecknas i punkterna 1, 3 och 5 i bilaga XIV. I så fall får utvidgningen av reglerna inte tillämpas under mer än ett regleringsår.

4. De regler som avses i punkt 3 första stycket a ii, a iv och a v får inte vara andra regler än de som anges i bilaga XIV. De regler som avses i punkt 3 första stycket a ii ska inte tillämpas på produkter som producerats utanför den specifika region eller de specifika regioner som avses i punkt 1.

Artikel 225

Anmälan och upphävande av utvidgningen av reglerna

1. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen anmäla de regler som de har gjort bindande för alla aktörer i en eller flera särskilda regioner i enlighet med artikel 224.1. Kommissionen ska på ett sätt som den anser lämpligt offentliggöra dessa regler.
2. Innan reglerna offentliggörs ska kommissionen informera den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 323.1 om alla eventuella anmälningar om utvidgad tillämpning av branschavtalen.

3. Kommissionen ska, genom genomförandeakter utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 323.1, besluta att medlemsstaten måste upphäva sin fastställda utvidgning av reglernas tillämpning i de fall som avses i artikel 220.

Artikel 226

Ekonomiska bidrag från icke-medlemmar

Om tillämpningen av reglerna för en eller flera produkter utvidgas och om en eller flera sådana verksamheter enligt artikel 224.3 a bedrivs av en erkänd branschorganisation och är av allmänt ekonomiskt intresse för de personer vars verksamheter har anknytning till en eller flera av produkterna i fråga, får den medlemsstat som har beviljat erkännande besluta att enskilda eller grupper som inte är medlemmar i branschorganisationen men som drar nytta av dessa verksamheter, till organisationen ska erlägga ett belopp som motsvarar hela eller delar av de ekonomiska bidrag som betalas av dess medlemmar, i den utsträckning som bidragen är avsedda att täcka de kostnader som är en direkt följd av de berörda verksamheterna.

AVSNITT III

BESTÄMMELSER RÖRANDE PRODUCENT- OCH BRANSCHORGANISATIONER INOM VINSEKTORN

Artikel 227

Erkännande

1. Medlemsstaterna får erkänna producentorganisationer och branschorganisationer som har lämnat in en ansökan om erkännande till den berörda medlemsstaten och ansökan innehåller bevis för att,
 - a) när det gäller producentorganisationer:
 - i) organisationen uppfyller villkoren i artikel 209,
 - ii) den har ett lägsta antal medlemmar, som ska fastställas av den berörda medlemsstaten,
 - iii) den i det område där den är verksam har en lägsta avsättningsbar produktionsvolym, som ska fastställas av den berörda medlemsstaten,
 - iv) kan bedriva sin verksamhet korrekt, både över en längre period och med avseende på effektivitet och koncentration av utbudet,
 - v) den faktiskt gör det möjligt för medlemmarna att få det tekniska stöd som behövs för att införa miljövänliga odlingsmetoder,
 - b) när det gäller branschorganisationer:
 - i) organisationen uppfyller villkoren i artikel 210.3,

- ii) bedriver sin verksamhet i ett eller flera områden inom det berörda territoriet,
 - iii) representerar en betydande del av produktionen av eller handeln med produkter som omfattas av denna förordning,
 - iv) inte är verksam inom produktion, bearbetning eller saluföring av produkter från vinsektorn.
2. Producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EG) nr 1493/1999 ska anses vara erkända producentorganisationer enligt denna artikel.

Organisationer som uppfyller kriterierna i artikel 210.3 och i punkt 1 b i den här artikeln och som erkänts av medlemsstaterna ska anses vara erkända branschorganisationer enligt de bestämmelserna.

3. Artiklarna 214.2 och 223.3 ska även gälla för producentorganisationer och branschorganisationer inom vinsektorn. Emellertid ska följande gälla:
- a) De perioder som det hänvisas till i artiklarna 214.2 a och 223.3 a ska vara fyra månader.
 - b) De ansökningar om erkännande som det hänvisas till i artiklarna 214.2 a och 223.3 a ska lämnas in till den medlemsstat i vilken organisationen har sitt huvudkontor.
 - c) De årliga anmälningar som avses i artiklarna 214.2 c respektive 223.3 d ska göras senast den 1 mars varje år.

AVSNITT IV

BESTÄMMELSER RÖRANDE BRANSCHORGANISATIONER INOM TOBAKSSEKTORN

Artikel 228

Medlemsavgift för icke medlemmar

1. När en eller flera av de i punkt 2 angivna verksamheterna bedrivs av en erkänd branschorganisation inom tobakssektorn och är av allmänt ekonomiskt intresse för de personer vilkas verksamhet är knuten till en eller flera av de berörda produkterna, får den medlemsstat som beviljat erkännandet eller kommissionen, utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, om erkännandet beviljats av kommissionen, besluta att enskilda eller grupper som inte är medlemmar i sammanslutningen men som drar nytta av dess verksamhet till organisationen ska betala hela eller del av medlemsavgiften, i den mån medlemsavgiften är avsedd att täcka kostnader som är en direkt följd av verksamheten, med undantag av varje form av administrativa kostnader.
2. De verksamheter som avses i punkt 1 ska anknyta till något eller några av följande mål:

- a) Forskning för att öka förädlingsvärdet på produkterna, särskilt genom nya användningsområden som inte utgör ett hot mot folkhälsan.
 - b) Undersökningar om hur kvaliteten på bladtabak och tobak i balar kan förbättras.
 - c) Forskning om odlingsmetoder som medger en minskad användning av växtskyddsmedel och garanterar att jorden och miljön skyddas.
3. De berörda medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om vilka beslut som de avser att fatta enligt punkt 1. Dessa beslut får träda i kraft tidigast tre månader efter tidpunkten för anmälan till kommissionen. Kommissionen får inom den tremånadersperioden, genom en genomförandeakt och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 320.1, kräva att hela eller delar av förslaget till beslut förkastas, om det allmänna ekonomiska intresse som hävdas inte förefaller välgrundat.
 4. Om de verksamheter som bedrivs av en branschorganisation som erkänts av kommissionen i enlighet med detta kapitel är av allmänt ekonomiskt intresse, ska kommissionen anmäla sitt förslag till beslut till de berörda medlemsstaterna, som sedan har två månader på sig att lämna sina synpunkter.

[AVSNITT V

PRODUCENTORGANISATIONER INOM SEKTORN FÖR MJÖLK OCH MJÖLKPRODUKTER

Artikel 229

Avtalsförhandlingar inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. En producentorganisation inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter som är erkänd enligt artikel 209 får för sina jordbrukarmedlemmars räkning förhandla om avtal om leverans av obehandlad mjölk från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk eller till en mottagare i den mening som avses i artikel 311.1 andra stycket, för hela eller delar av medlemmarnas samlade produktion.
2. Producentorganisationen får driva en förhandling
 - a) oavsett om äganderätten till den obehandlade mjölken överförs från jordbrukarna till producentorganisationen eller ej,
 - b) oavsett om det pris som förhandlas fram är detsamma i fråga om den gemensamma produktionen hos samtliga eller hos några av de medlemmar som är jordbrukare,
 - c) under förutsättning att den sammanlagda volymen av obehandlad mjölk som omfattas av den förhandling som drivs av en viss producentorganisation inte överstiger

- i) 3,5 procent av den sammanlagda produktionen inom unionen,
 - ii) 33 procent av den sammanlagda nationella produktionen i en viss medlemsstat som omfattas av producentorganisationens förhandlingar,
 - iii) 33 procent av den sammanlagda nationella produktionen i samtliga de medlemsstater som omfattas av producentorganisationens förhandlingar,
- d) under förutsättning att de berörda jordbrukarna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning, och
- e) under förutsättning att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller de medlemsstater där den bedriver sin verksamhet.
3. Vid tillämpningen av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer. För att säkerställa att sådana sammanslutningar kan övervakas på ett lämpligt sätt får kommissionen genom delegerade akter anta regler om villkoren för erkännande av sådana sammanslutningar.
4. Vid tillämpningen av punkt 2 c ska kommissionen på ändamålsenligt sätt offentliggöra storleken på produktionen av obehandlad mjölk i unionen och i medlemsstaterna med hjälp av den mest aktuella information som finns tillgänglig.
5. Genom undantag från punkt 2 c ii och iii får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket, även när tröskeln på 33 % inte överskrids, i enskilda fall besluta att producentorganisationens förhandling inte får äga rum, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller för att allvarlig skada ska undvikas för små och medelstora företag som bearbetar obehandlad mjölk på dess territorium.

Det beslut som avses i första stycket ska fattas av kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, för förhandlingar som omfattar produktion i mer än en medlemsstat. I andra fall ska det fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat vars produktion omfattas av förhandlingarna.

De beslut som avses i första och andra styckena ska inte tillämpas tidigare än den dag de anmäls till de berörda företagen.

6. I denna artikel avses med
- a) *nationell behörig myndighet*: den myndighet som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1/2003 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget⁴⁰,

⁴⁰ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

- b) *små och medelstora företag*: mikroföretag, små eller medelstora företag i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag.]

AVSNITT VI

FÖRFARANDE

Artikel 230

Delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter

1. För att se till att de mål och ansvarsområden som gäller för producentorganisationer, producentgrupper inom sektorn för frukt och grönsaker, aktörsorganisationer inom sektorn för olivolja och bordsoliver och branschorganisationer är tydligt definierade så att de bidrar till att dessa organisationer och grupper fungerar så effektivt som möjligt, får kommissionen genom delegerade akter anta regler om följande:
 - a) De särskilda mål som dessa grupper och organisationer ska försöka nå, deras stadgar, erkännande av dem, deras struktur, juridiska form, medlemskap, storlek, ansvarighet och verksamhet, konsekvenserna av att de erkänns, att erkännandet återkallas, undantag när det gäller minimistorlek, och sammanslagningar.
 - b) Utvidgning av vissa av branschorganisationernas regler till icke medlemmar.
 - c) Transnationella producentorganisationer och transnationella sammanslutningar av producentorganisationer, inbegripet administrativt bistånd som ska ges till berörda behöriga myndigheter vid transnationellt samarbete.
 - d) Producentorganisationers eller sammanslutningar av producentorganisationers utläggande av verksamhet på entreprenad och tillhandahållande av tekniska hjälpmedel.
 - e) En producentorganisationens minsta volym eller värde av avsättningsbar produktion.
 - f) Undantag från kraven i artiklarna 209, 210 och 212.
 - g) Sanktioner om kriterierna för erkännande inte följs.
2. Kommissionen får genom genomförandeaakter anta alla de åtgärder som krävs för detta kapitel och särskilt när det gäller följande:
 - a) De anmälningar som medlemsstaterna ska göra.
 - b) Ansökningar om erkännande som producentorganisation.
 - c) Producentgruppernas genomförande av erkännandeplaner.

- d) Utvidgningen av erkännandet.
- e) Kontroller.

DEL III

HANDEL MED TREDJELÄNDER

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 231

Allmänna principer

Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i bestämmelser som antas i enlighet med denna, ska det i handeln med tredjeländer vara förbjudet att

- a) ta ut avgifter som har samma verkan som en tull,
- b) tillämpa någon form av kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 232

Kombinerade nomenklaturen

De allmänna bestämmelserna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁴¹ (nedan kallad *Kombinerade nomenklaturen*) och de särskilda bestämmelserna för dennas tillämpning ska följas vid tulltaxeklassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning. Den tulltaxenomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning, i tillämpliga fall även definitionerna i bilagorna III och XII del II, ska ingå i Gemensamma tulltaxan.

⁴¹ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

KAPITEL II

Import

Avsnitt I

Importlicenser

Artikel 233

Importlicenser

Utan att det påverkar fall där det krävs importlicenser i enlighet med denna förordning, får det beslutas att import till unionen av en eller flera produkter inom följande sektorer ska ske mot uppvisande av importlicens, varvid hänsyn ska tas till om det finns behov av importlicenser för att förvalta de berörda marknaderna och, i synnerhet, för att övervaka importen av produkterna i fråga:

- a) spannmål,
- b) ris,
- c) socker,
- d) utsäde,
- e) olivolja och bordsoliver, när det gäller produkter med KN-nummer 1509, 1510 00, 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 och 1522 00 39,
- f) lin och hampa, när det gäller hampa,
- g) frukt och grönsaker,
- h) bearbetad frukt och bearbetade grönsaker,
- i) bananer,
- j) vin,
- k) levande växter,
- l) nöt- och kalvkött,
- m) mjölk och mjölkprodukter,
- n) griskött,
- o) får- och getkött,

- p) ägg,
- q) fjäderfäkött,
- r) jordbruksetylalkohol.

Artikel 234

Utfärdande av licenser

Importlicenserna ska utfärdas av medlemsstaterna oavsett var i unionen den sökande är etablerad, om inte annat föreskrivs i en annan rättsakt antagen i enlighet med artikel 43.2 i fördraget och utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som vidtagits för tillämpningen av detta kapitel.

Artikel 235

Giltighet

Importlicenser ska gälla inom hela unionen.

Artikel 236

Säkerhet

1. Om inte annat föreskrivs av kommissionen, genom delegerade akter enligt artikel 238, ska licenser utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras under licensens giltighetstid.
2. Utom i händelse av force majeure ska säkerheten vara helt eller delvis förverkad om importen inte äger rum, eller enbart delvis äger rum, under licensens giltighetstid.

Artikel 237

Särskild säkerhet inom vinsektorn

1. För saft och must i kategorier som omfattas av KN-nummer 2009 61, 2009 69 och 2204 30 för vilka tillämpningen av Gemensamma tulltaxans tullar beror på den importerade produktens importpris, ska detta pris kontrolleras antingen genom kontroll av varje parti eller med hjälp av ett schablonimportvärde som kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, ska beräkna på grundval av prisnoteringarna för samma produkter i ursprungslandet.

Om det deklarerade ingångspriset för det aktuella partiet är högre än schablonimportvärdet, om ett sådant tillämpas, höjt med en marginal som fastställts av kommissionen genom genomförandeakter och som inte får överstiga schablonimportvärdet med mer än 10 procent, ska det krävas en säkerhet som är lika med den importtull som fastställts på grundval av schablonimportvärdet.

Om ingångspriset för det aktuella partiet inte deklarerats, ska tillämpningen av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan vara avhängig av schablonimportvärdet eller tillämpningen av relevanta bestämmelser i tullagstiftningen på villkor som ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter.

2. Om undantag antagna i enlighet med artikel 43.2 i fördraget och som avses i punkt 5 i avsnitt B eller C i del II i bilaga XIII medges för importerade produkter ska importörerna vid tidpunkten för övergång till fri omsättning ställa en säkerhet för dessa produkter hos den utsedda tullmyndigheten. Säkerheten ska släppas fri när importören för tullmyndigheterna i den medlemsstat i vilken varan övergår till fri omsättning lägger fram tillfredsställande bevis för att musten förvandlats till druvsaft, använts i andra produkter utanför vindsektorn eller, om den använts för vinframställning, har försetts med märkning.

Artikel 238

Delegerade befogenheter

1. Kommissionen får, för att ta hänsyn till utvecklingen i handeln och på marknaden, de berörda marknadernas behov och om nödvändigt för att övervaka importen av produkterna i fråga, fastställa följande genom delegerade akter:
 - a) Förteckningen över de produkter inom de sektorer som avses i artikel 233 för vilka det krävs uppvisande av importlicens.
 - b) De fall och situationer då det inte krävs uppvisande av importlicens grundat på i synnerhet de berörda produkternas tullstatus, handelsordningar som ska följas, syftet med verksamheten, sökandes rättsliga status och berörda kvantiteter.
2. För att fastställa de viktigaste delarna i importlicenssystemet får kommissionen genom delegerade akter
 - a) fastställa vilka rättigheter och skyldigheter licensen medför, dess rättsverkan, inbegripet möjligheten till en tolerans när det gäller att fullgöra importskyldigheten, samt uppgift om produkternas ursprung och härkomst i de fall detta är obligatoriskt,
 - b) föreskriva att det för utfärdande av en licens eller övergång till fri omsättning krävs uppvisande av ett dokument utfärdat av ett tredjeland eller en enhet som bland annat bekräftar produkternas ursprung, äkthet och kvalitetsegenskaper,
 - c) anta regler för överföring av licensen eller, om nödvändigt, restriktioner för denna överförbarhet,
 - d) anta de regler som krävs för att licenssystemet ska bli tillförlitligt och effektivt och för de situationer då det krävs särskilt administrativt bistånd mellan medlemsstaterna för att förhindra eller hantera fall av bedrägeri och oegentligheter,
 - e) fastställa de fall och situationer då det inte krävs ställande av säkerhet.

Artikel 239

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som krävs för detta avsnitt, inbegripet regler om

- a) inlämnande av ansökningar och utfärdande av licenser, och deras användning,
- b) licensernas giltighetstid och storleken på den säkerhet som ska ställas,
- c) vilka bevis som ska uppvisas för att säkra att kraven kopplade till användningen av licenserna har uppfyllts,
- d) utfärdandet av ersättningslicenser och duplikat av licenser,
- e) medlemsstaternas licensbehandling och det informationsutbyte som krävs för att förvalta systemet.

AVSNITT II

IMPORTTULLAR OCH IMPORTAVGIFTER

Artikel 240

Importtullar

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, ska importtullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 241

Beräkning av importtullar för spannmål

1. Utan hinder av artikel 240 ska importtullen för produkter som omfattas av KN-numren 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vanligt vete av hög kvalitet), 1002 00 00, 1005 10 90, 1005 90 00 samt 1007 00 90, utom hybrider för utsäde, motsvara det interventionspris som gäller för sådana produkter vid import och ökas med 55 % minus det cif-importpris som gäller för sändningen i fråga. Tullen får dock inte överstiga den normala tullsatsen såsom den fastställts på grundval av den kombinerade nomenklaturen.
2. Den importtull som avses i punkt 1 ska beräknas av kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, på grundval av representativa cif-importpriser som ska upprättas regelbundet för de produkter som avses i samma punkt.

Artikel 242

Beräkning av importtullar för råris

1. Utan hinder av artikel 240 ska kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, fastställa importtullen på råris enligt KN-nummer 1006 20 inom tio dagar från utgången av den berörda referensperioden i enlighet med punkt 1 i bilaga XV.

Kommissionen ska, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, fastställa en ny tillämplig tull om de beräkningar som gjorts genom tillämpning av nämnda bilaga leder till att tullen ändras. Till dess att en ny tillämplig tull fastställs ska den tidigare fastställda tullsatsen tillämpas.

2. För beräkningen av den import som avses i punkt 1 i bilaga XV ska hänsyn tas till de kvantiteter för vilka importlicenser för råris enligt KN-nummer 1006 20 har utfärdats under motsvarande referensperiod, med undantag av de importlicenser för basmatiris som avses i artikel 243.
3. Den årliga referenskvantiteten ska vara 449 678 ton. Delreferenskvantiteten för ett regleringsår ska motsvara hälften av den årliga referenskvantiteten.

Artikel 243

Beräkning av importtullar för basmatiris

Utan hinder av artikel 240 ska för råris av sorterna basmati enligt KN-nummer 1006 20 17 och 1006 20 98 som förtecknas i bilaga XVII, nolltullsats användas enligt de villkor som fastställs av kommissionen genom delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 249 och 250.

Artikel 244

Beräkning av importtullar för slipat ris

1. Utan hinder av artikel 240 ska kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, fastställa tullen på helt eller delvis slipat ris enligt KN-nummer 1006 30 inom tio dagar från utgången av den berörda referensperioden i enlighet med punkt 2 i bilaga XV.

Kommissionen ska, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, fastställa en ny tillämplig tull om de beräkningar som gjorts genom tillämpning av nämnda bilaga leder till att tullen ändras. Till dess att en ny tillämplig tull fastställs ska den tidigare fastställda tullsatsen tillämpas.

2. Beräkningen av import enligt punkt 2 i bilaga XV ska ske med beaktande av de kvantiteter för vilka importlicenser för helt eller delvis slipat ris enligt KN-nummer 1006 30 utfärdats under den motsvarande referensperioden.

Artikel 245

Beräkning av importtullar för brutet ris

Utan hinder av artikel 240 ska importtullen för brutet ris enligt KN-nummer 1006 40 00 vara 65 euro per ton.

Artikel 246

Ingångspris för sektorerna för frukt och grönsaker samt bearbetad frukt och bearbetade grönsaker

1. Om tillämpningen av tullsatsen i den gemensamma tulltaxan är avhängig ingångspriset på det importerade partiet, ska riktigheten av detta pris kontrolleras med hjälp av ett importschablonvärde, som ska fastställas av kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, för varje produkt och ursprung, på grundval av det vägda genomsnittet av priserna för produkten på de representativa importmarknaderna i medlemsstaterna eller, i förekommande fall, på andra marknader.

Särskilda bestämmelser får dock antas av kommissionen genom genomförandeakter i syfte att kontrollera ingångspriset på produkter som huvudsakligen importeras för att bearbetas.

2. Om det anmälda ingångspriset för det aktuella partiet är högre än schablonimportvärdet, ökat med en marginal som ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter och som inte får överstiga schablonimportvärdet med mer än 10 %, ska en säkerhet som är lika med den importtull som fastställs på grundval av schablonimportvärdet krävas.
3. Om ingångspriset för det berörda partiet inte deklarerats vid själva förtullningen ska den tillämpliga tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan vara avhängig importschablonvärdet eller bestämmas med tillämpning av relevanta bestämmelser i tullagstiftningen enligt villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 249 och 250.

Artikel 247

Tilläggsimporttullar

1. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa för vilka produkter från sektorerna för spannmål, ris, socker, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött, får- och getkött, ägg, fjäderfäkött och bananer samt druvsaft och druvmust en tilläggstull enligt den tullsats som fastställs i artiklarna 240–246 ska tas ut vid import i syfte att förhindra eller motverka de negativa effekter för unionsmarknaden som kan bli följden av sådan import om
 - a) importen sker till ett pris som understiger det pris som unionen har anmält till Världshandelsorganisationen ("utlösande pris") eller

b) importvolymen överskrider en viss nivå ("utlösande volym").

Den utlösande volymen ska grunda sig på marknadstillträdesnivån, i tillämpliga fall definierad som importen i procent av motsvarande inhemska konsumtion de föregående tre åren.

2. Om det är osannolikt att importen kommer att störa unionsmarkanden eller om effekterna skulle bli oproportionella i förhållande till det avsedda syftet, ska inga tilläggsimporttullar tillämpas.
3. Vid tillämpning av punkt 1 a ska importpriserna fastställas på grundval av cif-importpriset för den aktuella sändningen.

Cif-importpriset ska för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på unionens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen får, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, fastställa de representativa priserna och utlösande volymerna för att kunna tillämpa tilläggsimporttullar inom ramen för de regler som antagits i enlighet med artikel 250 d.

Artikel 248

Befrielse från importtullar inom sockersektorn

Kommissionen får genom genomförandeakter helt eller delvis tillfälligt avskaffa importtullarna för vissa kvantiteter av följande produkter för att säkerställa den försörjning som krävs för tillverkning av sådana produkter som avses i artikel 55.2:

- a) Socker enligt KN-nummer 1701.
- b) Isoglukos enligt KN-nummer 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 och 1702 90 30.

Artikel 249

Delegerade befogenheter

1. För att garantera att aktörerna fullgör sina åtaganden får kommissionen genom delegerade akter föreskriva att det ska ställas en säkerhet vid import av särskilda spannmålstyper av hög kvalitet och basmatiris.
2. För att garantera att ordningen för basmatiris fungerar tillfredsställande får kommissionen genom delegerade akter fastställa ytterligare krav som aktörerna ska uppfylla för att få lämna in en ansökan om importlicens enligt artikel 243.
3. För att ta hänsyn till de särdrag som kännetecknar spannmålssektorn ska kommissionen genom delegerade akter fastställa vilka minimikrav på kvalitet som ska vara uppfyllda för att en nedsättning av importtullen ska kunna beviljas.

Artikel 250

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta bestämmelser

- a) när det gäller artikel 241, som rör
 - i) de prisnoteringar som ska beaktas,
 - ii) möjligheten, när så krävs i specifika fall, att meddela aktörerna gällande tullar innan de berörda sändningarna anländer,
- b) som rör de regler som är nödvändiga för att kontrollera korrekt tillämpning av de tullar som avses i artikel 243, varvid de importerade produkternas egenskaper och kvalitet ska kontrolleras, och vilka åtgärder som ska vidtas då det uppstår särskilda svårigheter vid tillämpningen av ordningen,
- c) när det gäller artikel 246, regler som rör beräkningen av importschablonvärdet, prisrapporteringen, identifieringen av representativa marknader och ingångspriset,
- d) när det gäller artikel 247, ytterligare regler som är nödvändiga för tillämpningen av punkt 1 i den artikeln,
- e) för att kontrollera de importerade produkternas egenskaper och kvalitet.

AVSNITT III

FÖRVALTNING AV IMPORTKVOTER

Artikel 251

Tullkvoter

1. Tullkvoter för import av produkter som avses i artikel 1 och som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i fördraget eller av någon annan akt som antagits i enlighet med artikel 43.2 i fördraget ska öppnas och förvaltas av kommissionen genom delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 253, 254 och 255.
2. Tullkvoterna ska förvaltas på ett sätt som inte leder till diskriminering mellan berörda aktörer, genom att en av följande metoder eller en kombination av dem eller någon annan lämplig metod används:
 - a) En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden ”först till kvarn”).
 - b) En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ”samtidig behandling”).

- c) En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden ”traditionella/nya mönster”).
3. Metoderna ska där så är lämpligt lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på unionsmarknaden och behovet av att säkra marknadens jämvikt.

Artikel 252

Särskilda regler

1. När det gäller den importkvot om 54 703 ton fryst nöt- och kalvkött enligt KN-nummer 0202 20 30, 0202 30 och 0206 29 91 som är avsett för bearbetning, får Europaparlamentet och rådet, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 43.2 i fördraget, fastställa att hela eller del av kvoten ska omfatta motsvarande kvantiteter kvalitetskött och därvid använda en omräkningsfaktor på 4,375.
2. När det gäller tullkvoter för import till Spanien av 2 000 000 ton majs och 300 000 ton sorghum samt tullkvoter för import till Portugal av 500 000 ton majs ska de regler som avses i artikel 253 även omfatta bestämmelser för att genomföra tullkvotimporten och, där så är lämpligt, offentlig lagring av de kvantiteter som de berörda medlemsstaternas utbetalande organ importerat och avsättningen av kvantiteterna på dessa medlemsstaters marknader.

Artikel 253

Delegerade befogenheter

1. För att garantera lika tillgång till de tillgängliga kvantiteterna och lika behandling av aktörerna inom importtullkvoten får kommissionen genom delegerade akter
 - a) fastställa de villkor och stödberättigandekrav som aktörerna ska uppfylla för att få lämna in en ansökan inom importtullkvoten; enligt bestämmelserna i fråga får det ställas krav på minimierfarenhet inom handel med tredjeländer och likställda territorier, eller inom tillverkningsverksamhet, uttryckt i minimikvantitet och tidsperiod inom en viss marknadssektor; bestämmelserna kan innehålla särskilda regler som passar behoven och gällande praxis i en viss sektor, särskilt när det gäller bearbetningsindustrins användningsområden och behov,
 - b) anta bestämmelser om överföring av rättigheter mellan aktörer och när så behövs om överföringsbegränsningar inom förvaltningen av importtullkvoten.
2. För att säkerställa att aktörerna fullgör sina skyldigheter och för att garantera att unionens avtal eller åtaganden tillämpas, får kommissionen genom delegerade akter
 - a) föreskriva att det för att ta del av importtullkvoten krävs ställande av en säkerhet,
 - b) anta de regler som är nödvändiga för att licenssystemet ska vara tillförlitligt och effektivt, i de fall det krävs särskilt administrativt bistånd mellan

medlemsstaterna, inbegripet bestämmelser om medlemsstaternas skyldighet att lämna data och information,

- c) anta regler för att förebygga bedrägeri och oegentligheter, i vilka det bland annat föreskrivs betalning av särskilda straffavgifter och utestängning av de berörda aktörerna från att delta i tullkvoten i proportion till de bedrägerier och oegentligheter som har konstaterats.

Artikel 254

Genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter föreskriva
 - a) årliga tullkvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, och fastställa vilken förvaltningsmetod som ska användas,
 - b) regler för tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i avtalet eller i den akt genom vilken importordningen antas, särskilt i de fall det krävs rörande
 - i) garantier för produktens art, härkomst och ursprung,
 - ii) erkännande av de dokument som används för att kontrollera de garantier som avses i led i,
 - iii) uppvisande av ett dokument utfärdat av exportlandet,
 - iv) bestämmelse och användning,
 - c) licensernas eller tillståndens giltighetstid,
 - d) säkerhetens storlek,
 - e) regler om offentliggörande av information och meddelanden.
2. Kommissionen får genom genomförandeakter föreskriva
 - a) användning av licenser och, när så krävs, särskilda regler rörande särskilt de villkor på vilka ansökningar om import ska lämnas in och tillstånd beviljas inom tullkvoten,
 - b) övervakning av importordningen.

Artikel 255

Genomförandeakter som ska antas utan stöd av den kommitté som avses i artikel 323.1

1. Kommissionen ska, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, anta bestämmelser för att hantera den process som garanterar att de kvantiteter som är tillgängliga inom importtullkvoten inte överskrids, särskilt genom att fastställa en tilldelningskoefficient för varje

tillämpning när de tillgängliga kvantiteterna har nåtts, avvisa ansökningar som ännu inte avgjorts och när så krävs avbryta inlämnandet av ansökningar.

2. Kommissionen får genom genomförandeakter och utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 323.1 anta bestämmelser om omfördelning av outnyttjade kvantiteter.

AVSNITT IV

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR VISSA PRODUKTER

UNDERAVSNITT I

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR IMPORT AVSEENDE SEKTORERNA FÖR SPANNMÅL OCH RIS

Artikel 256

Import av blandningar av olika spannmål

Importtullen för blandningar av spannmål som avses i leden a och b i del I i bilaga I ska fastställas enligt följande:

- a) När blandningen består av två sådana spannmålsslag ska importtullen vara den som tillämpas
 - i) för det viktjämsigt dominerande spannmålsslaget i blandningen, om detta utgör minst 90 % av blandningens vikt,
 - ii) för det spannmålsslag i blandningen som är belagt med den högsta importtullen, om inget av de två ingående spannmålsslagen utgör minst 90 % av blandningens vikt.
- b) I det fall blandningen består av fler än två sådana spannmålsslag och flera spannmålslag var för sig utgör mer än 10 % av blandningens vikt, ska den högsta av de importtullar som gäller för dessa spannmålsslag tillämpas för blandningen, även när importtullen är densamma för två eller flera av de ingående spannmålen.

Om endast ett spannmålsslag utgör mer än 10 % av blandningens vikt, ska den importavgift som gäller för detta spannmålsslag tillämpas.

- c) I samtliga fall som inte täcks av leden a och b ska den högsta av de importtullar som gäller för de spannmålsslag som ingår i den berörda blandningen tillämpas, även när importtullen är densamma för två eller flera av de ingående spannmålsslagen.

Artikel 257

Import av blandningar av spannmål och ris

För blandningar sammansatta av ett eller flera spannmålsslag som omfattas av leden a och b i del I i bilaga I samt av en eller flera produkter som omfattas leden a och b i del II i bilaga I, ska den importtull tillämpas som gäller för det spannmålsslag eller den produkt i blandningen som omfattas av den högsta importtullen.

Artikel 258

Import av blandningar av ris

För blandningar som består antingen av ris som kan hänföras till olika bearbetningsgrupper eller bearbetningsled, eller av å ena sidan ris som kan hänföras till en eller flera olika bearbetningsgrupper eller ett eller flera bearbetningsled, och å andra sidan brutet ris, ska den importavgift tillämpas som gäller

- a) för den viktmässigt dominerande beståndsdel, om denna utgör minst 90 % av blandningens vikt,
- b) för den beståndsdel som är belagd med den högsta importavgiften, om ingen av beståndsdelarna utgör minst 90 % av blandningens vikt.

Artikel 259

Tullklassificeringens tillämplighet

När metoden för fastställande av importtull enligt artiklarna 256, 257 och 258 inte kan tillämpas, ska den tull som ska gälla för sådana blandningar som avses i de artiklarna fastställas genom blandningarnas tullklassificering.

UNDERAVSNITT II

IMPORTSYSTEM FÖR SOCKER

Artikel 260

Traditionellt försörjningsbehov för raffinering

1. Ett traditionellt försörjningsbehov av socker för raffinering för unionen ska fastställas till 2 489 735 ton per regleringsår, uttryckt i vitt socker.
2. Den enda anläggningen för bearbetning av sockerbetor i drift 2005 i Portugal bedöms vara ett heltidsraffinaderi.
3. Importlicenser för socker för raffinering får endast utfärdas till heltidsraffinaderier, förutsatt att de berörda kvantiteterna inte överstiger de kvantiteter som får

importeras inom ramen för det traditionella försörjningsbehovet enligt punkt 1. Licenserna får endast överföras mellan heltidsraffinaderier och upphör att gälla i slutet av det regleringsår för vilket de utfärdats.

Denna punkt ska tillämpas under de första tre månaderna av varje regleringsår.

Artikel 261

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att importerat socker avsett för raffinering raffinerar i enlighet med detta underavsnitt får kommissionen genom delegerade akter anta

- a) vissa definitioner som behövs för att det importsystem som avses i artikel 260 ska fungera,
- b) de villkor och stödberättigandekrav som en aktör måste uppfylla för att få lämna in en ansökan om importlicens, inbegripet ställandet av säkerhet,
- c) regler om administrativa sanktioner.

Artikel 262

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandekter anta de regler som är nödvändiga med avseende på vilka bevis och dokument som ska läggas fram med avseende på aktörernas, och i synnerhet heltidsraffinaderiernas, importkrav och importskyldigheter.

UNDERAVSNITT III

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR IMPORT AV HAMPA

Artikel 263

Import av hampa

1. Nedanstående produkter får endast importeras till unionen om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Oberedd mjukhampa enligt KN-nummer 5302 10 00 ska uppfylla de villkor som anges i artikel 39 i förordning (EG) nr 73/2009.
 - b) Olika sorter hampfrön avsedda för utsäde enligt KN-nummer ex1207 99 15 ska åtföljas av ett bevis om att tetrahydrokannabinolhalten inte överstiger den som fastställs i artikel 39 i förordning (EG) nr 73/2009.

- c) Andra hampfrön än sådana som är avsedda för utsäde enligt KN-nummer 1207 99 91 får endast importeras av importörer godkända av medlemsstaten, i avsikt att säkerställa att de inte kommer att användas för utsäde.
2. Utan att det påverkar eventuella särskilda bestämmelser som kan komma att antas av kommissionen genom genomförandeakter i enlighet med artikel 318, ska import till unionen av sådana produkter som anges i punkt 1 a och 1 b kontrolleras för att fastställa om villkoren i punkt 1 är uppfyllda.
3. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av mer restriktiva bestämmelser som medlemsstaterna kan ha antagit i enlighet med fördraget och med de åtaganden som följer av Världshandelsorganisationens avtal om jordbruk.

UNDERAVSNITT IV

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR IMPORT AV HUMLE

Artikel 264

Import av humle

1. Produkter inom humlesektorn får endast importeras från tredjeländer om deras kvalitetsegenskaper minst motsvarar dem som föreskrivits för liknande produkter som skördats inom unionen eller som är framställda av sådana produkter.
2. Produkter ska anses motsvara den standard som avses i punkt 1 om de åtföljs av ett intyg som utfärdats av myndigheterna i ursprungslandet och som godkänts som likvärdigt med det intyg som avses i artikel 117 i förordning (EG) nr 1234/2007.

För humlepulver, lupulinberikat humlepulver, humleextrakt och humleblandningar får intyget endast godkännas som likvärdigt med ett certifikat om alfasyrahalten i dessa produkter inte är lägre än halten i det humle ur vilket de utvinns.
3. För att minimera den administrativa bördan får kommissionen genom delegerade akter fastställa villkor för när kraven på intyg om likvärdighet och märkning av förpackningar inte gäller.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta regler för denna artikel, inbegripet regler om erkännande av intyg om likvärdighet och om kontroll av humleimport.

AVSNITT V

SKYDDSÅTGÄRDER OCH AKTIV FÖRÄDLING

Artikel 265

Skyddsåtgärder

1. Skyddsåtgärder mot import till unionen ska, om inte annat följer av punkt 3, vidtas av kommissionen i enlighet med rådets förordningar (EG) nr 260/2009⁴² och (EG) nr 625/2009⁴³.
2. Om inte annat föreskrivs i andra rättsakter utfärdade av Europaparlamentet och rådet eller någon annan rättsakt ska sådana säkerhetsåtgärder mot import till unionen som föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i fördraget vidtas av kommissionen i enlighet med punkt 3.
3. Kommissionen får genom genomförandeakter vidta åtgärder enligt punkterna 1 och 2 på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den fatta beslut därom genom genomförandeakter inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. I nödfall ska kommissionen fatta ett beslut i enlighet med artikel 323.2.

Medlemsstaterna ska genast underrättas om de antagna åtgärderna, vilka ska börja tillämpas omedelbart.

4. Unionens skyddsåtgärder som antagits i enlighet med punkt 3 ska återkallas eller ändras av kommissionen genom genomförandeakter. I nödfall ska kommissionen fatta ett beslut i enlighet med artikel 323.2.

Artikel 266

Upphörande med förädling och aktiv förädling

1. Om unionsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom system för förädling eller aktiv förädling, får kommissionen genom genomförandeakter, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, helt eller delvis upphäva tillämpningen av system för förädling eller aktiv förädling för produkter inom sektorerna för spannmål, ris, socker, olivolja och bordsoliver, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, vin, nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött, får- och getkött, ägg, fjäderfäkött och jordbruksetylalkohol. Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den fatta beslut därom genom genomförandeakter inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. I nödfall ska kommissionen fatta ett beslut i enlighet med artikel 323.2.

⁴² EUT L 84, 31.3.2009, s. 1.

⁴³ EUT L 185, 17.7.2009, s. 1.

Medlemsstaterna ska genast underrättas om de antagna åtgärderna, vilka ska börja tillämpas omedelbart.

2. I den mån som krävs för att den gemensamma marknadsordningen ska fungera tillfredsställande, får Europaparlamentet och rådet i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget helt eller delvis förbjuda tillämpningen av systemet för aktiv förädling för de produkter som avses i punkt 1.

KAPITEL III

Export

Avsnitt I

Exportlicenser

Artikel 267

Exportlicenser

1. Utan att det påverkar fall där det krävs exportlicenser i enlighet med denna förordning, får det beslutas att export från unionen av en eller flera produkter inom följande sektorer ska ske mot uppvisande av exportlicens, varvid hänsyn ska tas till om det finns behov av exportlicenser för att förvalta de berörda marknaderna och, i synnerhet, för att övervaka exporten av produkterna i fråga:
 - a) spannmål,
 - b) ris,
 - c) socker,
 - d) olivolja och bordsoliver, när det gäller olivolja enligt led a i del VII i bilaga I,
 - e) frukt och grönsaker,
 - f) bearbetad frukt och bearbetade grönsaker,
 - g) vin,
 - h) nöt- och kalvkött,
 - i) mjölk och mjölkprodukter,
 - j) griskött,
 - k) får- och getkött,
 - l) ägg,
 - m) fjäderfäkött,
 - n) jordbruksetylalkohol.
2. Artiklarna 234, 235 och 236 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 268

Delegerade befogenheter

1. Kommissionen får, för att ta hänsyn till utvecklingen i handeln och på marknaden, de berörda marknadernas behov och om nödvändigt för att övervaka exporten av produkterna i fråga, fastställa följande genom delegerade akter:
 - a) Förteckningen över de produkter inom de sektorer som avses i artikel 267.1 för vilka det krävs uppvisande av exportlicens.
 - b) De fall och situationer då det inte krävs uppvisande av exportlicens grundade på i synnerhet de berörda produkternas tullstatus, syftet med verksamheten, sökandes rättsliga status och berörda kvantiteter.
2. För att fastställa de viktigaste delarna i exportlicenssystemet får kommissionen genom delegerade akter
 - a) fastställa vilka rättigheter och skyldigheter licensen medför, dess rättsverkan, inbegripet möjligheten till en tolerans när det gäller att fullgöra exportskyldigheten, samt uppgift om produkternas bestämmelseort i de fall detta är obligatorisk,
 - b) anta regler för överföring av licensen eller, om nödvändigt, restriktioner för denna överförbarhet,
 - c) anta de regler som krävs för att licenssystemet ska bli tillförlitligt och effektivt och för de situationer då det krävs särskilt administrativt bistånd mellan medlemsstaterna för att förhindra eller hantera fall av bedrägeri,
 - d) fastställa de fall och situationer då det inte krävs ställande av säkerhet.

Artikel 269

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta alla de regler som krävs för detta avsnitt, inbegripet regler om

- a) inlämnande av ansökningar och utfärdande av licenser, och deras användning,
- b) licensernas giltighetstid och storleken på den säkerhet som ska ställas,
- c) vilka bevis som ska uppvisas för att säkra att kraven kopplade till användningen av licenserna har uppfyllts,
- d) utfärdandet av ersättningslicenser och duplikat av licenser,
- e) medlemsstaternas licensbehandling och det informationsutbyte som krävs för att förvalta systemet.

Genomförandeakter som ska antas utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1

Kommissionen får, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, begränsa de kvantiteter för vilka licenser får utfärdas, avvisa sökta kvantiteter och avbryta inlämnandet av ansökningar för att förvalta marknaden i de fall ansökningarna omfattar stora kvantiteter.

AVSNITT II

EXPORTBIDRAG

Tillämpningsområde för exportbidrag

1. I den mån som krävs för att möjliggöra export på grundval av prisnoteringar eller priser på världsmarknaden och inom de gränser som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i fördraget, får skillnaden mellan dessa prisnoteringar eller priser och priserna i unionen utjämnas genom exportbidrag för
 - a) produkter inom följande sektorer som exporteras i obearbetad form:
 - i) spannmål,
 - ii) ris,
 - iii) socker, när det gäller produkter som anges i leden b, c, d och g i del III i bilaga I,
 - iv) nöt- och kalvkött,
 - v) mjölk och mjölkprodukter,
 - vi) griskött,
 - vii) ägg,
 - viii) fjäderfäkött,
 - b) produkter som anges i led a i, ii, iii, v och vii som ska exporteras i form av sådana varor som förtecknas i bilagorna XVII och XVIII.

När det gäller mjölk och mjölkprodukter som exporteras i form av produkter som anges i del IV i bilaga XVII, får exportbidrag endast beviljas för produkter som anges i leden a–e och g i del XVI i bilaga I.

2. Exportbidragen för produkter som exporteras i form av bearbetade varor enligt bilagorna XVII och XVIII får inte vara högre än de som tillämpas för samma produkter när de exporteras i obearbetad form.
3. Om det är nödvändigt för att ta hänsyn till de särdrag som kännetecknar produktionen av vissa spritdrycker som framställs av spannmål, inbegripet deras långa mognadslagring, får kommissionen genom delegerade akter anta bestämmelser om vilka produkter och aktörer som är berättigade till exportbidrag, särskilt produkternas definition och egenskaper, och om koefficienter som ska fastställas för att beräkna exportbidrag som tar hänsyn till de berörda produkternas lagringsprocess.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som krävs för denna artikel, inbegripet tekniska krav och formkrav för nationella kontroller av de produkter som avses i punkt 3.
5. Kommissionen får, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, fastställa en koefficient för justering av exportbidraget för de produkter som avses i punkt 3.

Artikel 272

Fördelning av exportbidragen

De kvantiteter som får exporteras med exportbidrag ska fördelas med den metod som

- a) är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt med beaktande av unionsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminering mellan berörda aktörer, särskilt inte mellan små och stora aktörer,
- b) ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till de administrativa kraven,
- c) förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

Artikel 273

Fastställande av exportbidrag

1. Exportbidragen ska vara desamma för hela unionen. Om det är nödvändigt, framför allt på grund av situationen på världsmarknaden, de särskilda kraven på vissa marknader eller sådana skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i fördraget, får exportbidragen variera för olika bestämmelseorter.
2. Åtgärder för fastställandet av exportbidrag ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i fördraget.

Beviljande av exportbidrag

1. Bidrag för produkter förtecknade i artikel 271.1 a som exporteras i obearbetat tillstånd utan ytterligare bearbetning ska endast beviljas på ansökan och mot uppvisande av exportlicens.
2. Det exportbidrag som ska tillämpas på produkter enligt punkt 1 ska vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan lämnas in eller, beroende på situationen, det bidrag som följer av det aktuella anbudsförfarandet och, om det rör sig om ett differentierat bidrag, det bidrag som gäller samma dag
 - a) för den bestämmelse som anges i licensen, eller
 - b) om så är lämpligt, för den faktiska bestämmelsen, om denna är en annan än den som anges i licensen; om så är fallet ska det tillämpliga beloppet inte överstiga det belopp som gäller för den bestämmelse som är angiven i licensen.

Kommissionen får genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1 vidta lämpliga åtgärder för att förhindra missbruk av den flexibilitet som avses i denna punkt. Dessa åtgärder kan i synnerhet avse förfarandet för att lämna in ansökningar och de anmälningar som exportörer måste göra.

3. Med häyn till de särdrag som kännetecknar handeln och transportvillkoren för kläckägg och dagsgamla kycklingar får kommissionen genom delegerade akter besluta att exportlicenser får beviljas i efterhand.
4. För att garantera exportörer av de produkter som anges i bilaga I till fördraget, och de produkter som framställs av dessa, lika tillgång till exportbidrag får kommissionen genom delegerade akter besluta att tillämpa punkterna 1 och 2 på de varor som avses i artikel 271.1 b i denna förordning.

Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som krävs för denna punkt.

5. För att minimera den administrativa bördan för humanitära välgörenhetsorganisationer får kommissionen genom delegerade akter medge undantag från punkterna 1 och 2 för produkter för vilka det enligt livsmedelsbiståndsprogram betalas exportbidrag.
6. Exportbidraget ska utbetalas efter framläggande av bevis om att
 - a) produkterna har exporterats utanför unionen,
 - b) och, när det gäller differentierade bidrag, att produkterna har nått den bestämmelseort som anges i licensen eller en annan bestämmelseort för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 2 b.

7. Kommissionen får genom delegerade akter fastställa ytterligare villkor för beviljande av exportbidrag för att förhindra omläggning av handeln, särskilt villkoret att
 - a) exportbidrag endast får betalas ut för produkter med ursprung i EU, och
 - b) bidragsbeloppet för importerade produkter ska begränsas till de avgifter som togs ut vid importen, förutsatt att dessa är lägre än det tillämpliga bidraget.

Artikel 275

Exportbidrag för levande djur inom nöt- och kalvköttssektorn

1. När det gäller produkter inom nöt- och kalvköttssektorn ska beviljandet och utbetalningen av bidrag vid export av levande djur omfattas av krav på att bestämmelserna i unionens djurskyddslagstiftning iakttas, särskilt skydd av djur under transport.
2. För att uppmuntra exportörer att iaktta djurskyddskraven och göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att kontrollera korrekt förbrukning av exportbidrag i de fall bidragen beviljas under förutsättning att djurskyddskraven iakttas, ska kommissionen genom delegerade akter
 - a) anta bestämmelser om iakttagande av djurskyddskraven utanför unionens tullområde, och om kontroll av och rapportering om detta, inbegripet användningen av oberoende tredje parter,
 - b) fastställa sanktioner för betalning eller återvinning av exportbidraget om de rättsliga djurskyddskraven inte har iakttagits.
3. Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som krävs för denna artikel.

Artikel 276

Exportbegränsningar

Kontrollen av att de åtaganden i fråga om volymer som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i fördraget fullgörs, ska ske med hjälp av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som gäller för de aktuella produkterna. När det gäller fullgörandet av de skyldigheter som följer av WTO:s jordbruksavtal ska det faktum att en referensperiod löper ut inte påverka exportlicensernas giltighet.

Artikel 277

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att aktörerna fullgör sina skyldigheter när de deltar i anbudsförfaranden ska kommissionen genom delegerade akter fastställa det primära

kravet för frisläppandet av licenssäkerheter för exportbidrag som beviljats genom upphandling.

2. För att minimera den administrativa bördan för aktörer och myndigheter får kommissionen genom delegerade akter fastställa trösklar under vilka uppvisande av exportlicens inte krävs, och ange bestämmelseorter för vilka det kan vara motiverat att medge undantag från kravet på uppvisande av exportlicens.
3. För att ta hänsyn till konkreta situationer som motiverar fullständigt eller delvist berättigande till exportbidrag, och för att hjälpa aktörer att överbrygga perioden mellan ansökan om och slutbetalningen av exportbidraget, får kommissionen genom delegerade akter anta åtgärder rörande
 - a) ett annat datum för exportbidraget,
 - b) konsekvenserna för betalningen av exportbidraget när ett produktnummer eller en bestämmelseort som anges i licensen inte överensstämmer med den faktiska produkten eller bestämmelseorten,
 - c) förskottsbetalning av exportbidrag, inbegripet villkoren för ställandet och frisläppandet av en säkerhet,
 - d) kontroller och bevis om det råder tvivel om produkternas verkliga bestämmelseort, även möjligheten till återimport till unionens tullområde,
 - e) bestämmelseorter som behandlas som export från unionen och inbegripande av bestämmelseorter inom unionens tullområde som berättigar till exportbidrag.
4. För att säkerställa att produkter som beviljas exportbidrag exporteras från unionens tullområde och för att undvika att de skickas tillbaka till det området, samt för att minimera aktörernas administrativa börda när det gäller att skaffa fram och lämna in bevis på att bidragsprodukter som beviljats differentierade bidrag har nått bestämmelselandet, får kommissionen genom delegerade akter anta åtgärder rörande
 - a) den tidsfrist inom vilken utförseln från unionens tullområde måste vara slutförd, inbegripet tiden för tillfällig återinförsel,
 - b) den bearbetning som produkter som beviljats exportbidrag får genomgå under den perioden,
 - c) bevis på att produkter som beviljats differentierade bidrag har nått en bestämmelseort,
 - d) de trösklar och villkor för bidrag enligt vilka exportörer inte behöver uppvisa sådana bevis,
 - e) villkor för oberoende tredje parts godkännande av bevis på att produkter som beviljats differentierade bidrag har nått en bestämmelseort.
5. För att ta hänsyn till de särdrag som kännetecknar de olika sektorerna får kommissionen genom delegerade akter anta särskilda krav och villkor för aktörer och produkter som är berättigade till exportbidrag.

6. För att möjliggöra anpassningar till utvecklingen inom bearbetningsindustrin får kommissionen genom delegerade akter ändra bilaga XVII, varvid hänsyn ska tas till kriterierna i artikel 8.2 i rådets förordning (EG) nr 1216/2009⁴⁴.
7. För att garantera exportörer av de produkter som anges i bilaga I till fördraget, och de produkter som framställs av dessa, lika behandling vad gäller villkoren för exportbidrag, ska kommissionen genom delegerade akter anta regler för tillämpningen av artikel 274.5, 275.6 och 275.7 på de produkter som avses i artikel 271.1 b, varvid hänsyn ska tas till bestämmelserna i förordning (EG) nr 1216/2009.

Artikel 278

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta alla de åtgärder som krävs för detta avsnitt och särskilt

- a) om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte har tilldelats eller utnyttjats,
- b) som rör kontroll av huruvida moment som ger rätt till utbetalning av exportbidrag och av alla övriga belopp som rör exporttransaktioner faktiskt har utförts och genomförts på rätt sätt, inklusive fysiska kontroller och dokumentgranskning.
- c) om produkter som avses i artikel 271.1 b.

AVSNITT III

FÖRVALTNING AV EXPORTKVOTER INOM SEKTORN FÖR MJÖLK OCH MJÖLKPRODUKTER

Artikel 279

Förvaltning av tullkvoter som öppnats av tredjeländer

1. Om, när det gäller mjölk och mjölkprodukter, ett avtal som ingåtts enligt artikel 218 i fördraget innehåller bestämmelser om förvaltning (helt eller delvis) av en tullkvot som öppnats av ett tredjeland, får kommissionen genom delegerade akter anta särskilda åtgärder för att säkerställa att den ansökta kvoten utnyttjas i enlighet med målen i det berörda internationella avtalet.
2. De tullkvoter som avses i punkt 1 ska förvaltas på ett sätt som inte leder till diskriminering mellan berörda aktörer och som garanterar fullt utnyttjande av de möjligheter som den berörda kvoten erbjuder, genom att en av följande metoder eller en kombination av dem eller annan lämplig metod används:

⁴⁴ EUT L 328, 15.12.2009, s. 10.

- a) En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden ”först till kvarn”).
 - b) En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ”samtidig behandling”).
 - c) En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden ”traditionella/nya mönster”).
3. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de bestämmelser som är nödvändiga för att förvalta de kvoter som öppnats enligt detta avsnitt.
 4. Kommissionen ska, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, anta bestämmelser för att hantera förfarandet för att
 - a) garantera att de kvantiteter som är tillgängliga inom den kvot som öppnas enligt detta avsnitt inte överskrids,
 - b) omfördela outnyttjade kvantiteter.

AVSNITT IV

SÄRSKILD BEHANDLING VID IMPORT TILL TREDJELÄNDER

Artikel 280

Certifikat för produkter som omfattas av särskild behandling vid import till ett tredjeland

1. Vid export av sådana produkter som enligt avtal som ingåtts av unionen i enlighet med artikel 218 i fördraget kan komma i fråga för särskild behandling vid import till ett tredjeland om vissa villkor uppfylls, ska berörda myndigheter i medlemsstaterna, vid anmodan och efter lämplig kontroll, utfärda ett dokument som intygar att villkoren uppfylls.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som krävs för punkt 1.

AVSNITT V

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR LEVANDE VÄXTER

Artikel 281

Minimipriser vid export

1. För att ta hänsyn till utvecklingen av marknaden för varje produkt inom sektorn för levande växter enligt KN-nummer 0601 10 får det varje år i god tid före saluföringssäsongen fastställas ett eller flera minimipriser som ska gälla vid export

till tredjeland. Åtgärder för fastställandet av minimipriser ska beslutas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i fördraget.

Export av sådana produkter ska endast kunna ske till ett pris som är minst lika högt som det minimipris som fastställts för produkten i fråga.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta alla de administrativa åtgärder som är nödvändiga för punkt 1 första stycket, varvid skyldigheter enligt avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i fördraget ska beaktas.

AVSNITT VI

PASSIV FÖRÄDLING

Artikel 282

Upphörande med passiv förädling

1. Om unionsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom systemet för passiv förädling, får kommissionen genom genomförandeakter, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, helt eller delvis upphäva tillämpningen av systemet för passiv förädling för produkter inom sektorerna för spannmål, ris, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, vin, nöt- och kalvkött, griskött, får- och getkött och fjäderfäkött. Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den fatta beslut därom genom genomförandeakter inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. I nödfall ska kommissionen fatta ett beslut i enlighet med artikel 323.2.

Medlemsstaterna ska genast underrättas om de antagna åtgärderna, vilka ska börja tillämpas omedelbart.

2. I den mån som krävs för att den gemensamma marknadsordningen ska fungera tillfredsställande, får Europaparlamentet och rådet i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget helt eller delvis förbjuda tillämpningen av systemet för passiv förädling för de produkter som avses i punkt 1.

DEL IV

KONKURRENSREGLER

KAPITEL I

Regler för företag

Artikel 283

Tillämpning av artiklarna 101–106 i fördraget

Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska artiklarna 101–106 i fördraget samt bestämmelser för tillämpningen av dessa, om inte annat följer av artiklarna 284, 285, 286 [och 287] i denna förordning, tillämpas på alla sådana avtal, beslut och förfaranden som avses i artiklarna 101.1 och 102 i fördraget och som rör produktion av eller handel med de produkter som omfattas av denna förordning.

Artikel 284

Undantag

1. Artikel 101.1 i fördraget ska inte tillämpas på avtal, beslut och förfaranden som avses i artikel 283 i denna förordning och som ingår i en nationell marknadsordning eller som är nödvändiga för att de mål som fastställs i artikel 39 i fördraget ska kunna uppnås.

I synnerhet ska artikel 101.1 i fördraget inte tillämpas på sådana avtal, beslut och förfaranden mellan jordbrukare, sammanslutningar av jordbrukare eller sammanslutningar av sådana sammanslutningar tillhörande en enda medlemsstat vilka, utan att medföra någon skyldighet att hålla samma priser, avser produktion eller försäljning av jordbruksprodukter eller utnyttjande av gemensamma anläggningar för lagring, behandling eller bearbetning av jordbruksprodukter, såvida inte kommissionen finner att konkurrensen sätts ur spel eller att förverkligandet av de mål som anges i fördragets artikel 39 äventyras därigenom.

2. Efter samråd med medlemsstaterna och efter att ha hört berörda företag och företagssammanslutningar eller alla övriga fysiska och juridiska personer den finner lämpligt, ska kommissionen med förbehåll för EU-domstolens prövning ensam vara behörig att besluta vilka avtal, beslut och förfaranden som uppfyller villkoren i punkt 1. För detta ändamål ska kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, anta ett beslut som ska offentliggöras.

Kommissionen ska fastställa detta på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstats behöriga myndighet eller av ett företag eller en företagssammanslutning som berörs.

3. I offentliggörandet av beslutet enligt punkt 2 första stycket ska parternas namn och huvudinnehållet i beslutet anges. Företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter ska beaktas i offentliggörandet.

Artikel 285

Avtal och samordnade förfaranden inom sektorn för frukt och grönsaker

1. Artikel 101.1 i fördraget ska inte tillämpas på erkända branschorganisationers avtal, beslut och samordnade förfaranden vars syfte är att genomföra sådan verksamhet som anges i artikel 210.3 c i denna förordning.
2. Punkt 1 ska tillämpas endast under förutsättning att
 - a) avtalen, besluten och de samordnade förfarandena har anmälts till kommissionen, och
 - b) kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, och inom två månader efter det att den har mottagit alla uppgifter som krävs, inte har funnit att avtalen, besluten och de samordnade förfarandena är oförenliga med unionens regler.
3. Avtalen, besluten och de samordnade förfarandena får inte sättas i kraft förrän den period som avses i punkt 2 b har löpt ut.
4. Följande avtal, beslut och samordnade förfaranden ska alltid anses vara oförenliga med unionsreglerna:
 - a) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen.
 - b) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan hindra marknadsordningen från att fungera tillfredsställande.
 - c) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan medföra en snedvridning av konkurrensen som inte är nödvändig för att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitik som branschorganisationens verksamhet syftar till.
 - d) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som innebär ett fastställande av priser, utan att detta påverkar verksamhet som bedrivs av branschorganisationer med tillämpning av särskilda unionsregler.
 - e) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan leda till diskriminering eller till att konkurrensen åsidosätts för en betydande andel av de berörda produkterna.

5. Om kommissionen, när den tvåmånadersperiod som avses i punkt 2 b har löpt ut, konstaterar att villkoren för tillämpning av punkt 1 inte har uppfyllts, ska den genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1 fatta ett beslut om att avtalet, beslutet eller det samordnade förfarandet i fråga ska omfattas av artikel 101.1 i fördraget.

Kommissionens beslut får tillämpas först från och med dagen för dess anmälan till den berörda branschorganisationen, såvida inte branschorganisationen har lämnat felaktiga uppgifter eller missbrukat det undantag som anges i punkt 1.

6. Om fleråriga avtal ingås ska anmälan för det första året gälla även för de därpå följande åren av avtalet. Kommissionen får emellertid i så fall när som helst på eget initiativ eller på begäran från en medlemsstat avge ett yttrande om oförenlighet.

Artikel 286

Avtal och samordnade förfaranden inom tobakssektorn

1. Artikel 101.1 i fördraget ska inte tillämpas på avtal och samordnade förfaranden mellan erkända branschorganisationer inom tobakssektorn som syftar till uppfylla de mål som avses i artikel 210.1 c i denna förordning, förutsatt att

- a) avtalen och de samordnade förfarandena har anmälts till kommissionen, och
- b) kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, inom tre månader efter det att den har mottagit alla uppgifter som krävs, inte har funnit att avtalen eller de samordnade förfarandena är oförenliga med unionens konkurrensregler.

Avtalen och de samordnade förfarandena får inte träda i kraft under denna tremånadersperiod.

2. Avtal och samordnade förfaranden ska förklaras strida mot unionens konkurrensregler om

- a) de kan leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,
- b) de kan hindra marknadsordningen från att fungera tillfredsställande,
- c) de kan medföra en snedvridning av konkurrensen som inte är nödvändig för att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitik som branschåtgärderna syftar till,
- d) de innebär ett fastställande av priser och kvoter, utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som branschorganisationer vidtagit vid tillämpning av särskilda bestämmelser i unionsreglerna,
- e) de kan leda till diskriminering eller sätta konkurrensen ur spel för en betydande del av de berörda produkterna.

3. Om kommissionen, när den tremånadersperiod som avses i punkt 1 b har löpt ut, konstaterar att de villkor som gäller för tillämpningen av detta kapitel inte har

uppfyllts, ska den genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1 fatta beslut om att de berörda avtalen eller samordnade förfarandena ska omfattas av artikel 101.1 i fördraget.

Beslutet får inte träda i kraft före det datum då den berörda branschorganisationen underrättas om det, såvida inte branschorganisationen har lämnat felaktiga uppgifter eller missbrukat det undantag som anges i punkt 1.

[Artikel 287

Avtal och samordnade förfaranden inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Artikel 101.1 i fördraget ska inte tillämpas på erkända branschorganisationers avtal, beslut och samordnade förfaranden vars syfte är att genomföra sådan verksamhet som anges i artikel 210.4 c i denna förordning.
2. Punkt 1 ska tillämpas endast under förutsättning att
 - a) avtalen, besluten och de samordnade förfarandena har anmälts till kommissionen, och
 - b) kommissionen, inom tre månader efter det att den har mottagit alla uppgifter som krävs, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1 inte har kunnat konstatera att avtalen, besluten och de samordnade förfarandena är oförenliga med unionsreglerna.
3. Avtalen, besluten och de samordnade förfarandena får inte träda i kraft förrän den period som avses i punkt 2 b har löpt ut.
4. Följande avtal, beslut och samordnade förfaranden ska alltid vara oförenliga med unionsreglerna:
 - a) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen.
 - b) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan hindra marknadsordningen att fungera tillfredsställande.
 - c) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan medföra en snedvridning av konkurrensen som inte är nödvändig för att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitik som branschorganisationens verksamhet syftar till.
 - d) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som innebär ett fastställande av priser.
 - e) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan leda till diskriminering eller till att konkurrensen åsidosätts för en betydande andel av de berörda produkterna.
5. Om kommissionen, när den tidsfrist som avses i punkt 2 b har löpt ut, konstaterar att villkoren för tillämpning av punkt 1 inte uppfylls, ska den genom

genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323 fatta ett beslut om att avtalet, beslutet eller det samordnade förfarandet i fråga ska omfattas av artikel 101.1 i fördraget.

Kommissionens beslut får tillämpas först från och med dagen för dess anmälan till den berörda branschorganisationen, såvida inte branschorganisationen har lämnat felaktiga uppgifter eller missbrukat det undantag som anges i punkt 1.

6. Om fleråriga avtal ingås ska anmälan för det första året gälla även för de därpå följande åren av avtalet. Kommissionen får emellertid i så fall när som helst på eget initiativ eller på begäran från en medlemsstat avge ett yttrande om oförenlighet.]

Artikel 288

Bindande avtal och samordnade förfaranden för icke medlemmar verksamma inom tobakssektorn

1. Branschorganisationer inom tobakssektorn kan begära att vissa av deras avtal eller samordnade förfaranden inom det område där de är verksamma för en begränsad tid görs bindande för enskilda och grupper inom den berörda ekonomiska sektorn som inte är medlemmar i någon organisation som ingår i branschorganisationen.

För att få utvidga tillämpningsområdet för sina bestämmelser ska branschorganisationerna företräda minst två tredjedelar av den berörda produktionen och/eller handeln. Om den föreslagna utvidgningen berör flera regioner, ska branschorganisationerna påvisa att de uppnår en miniminivå i fråga om representativitet inom varje näringsgren och varje region.

2. De regler för vilka ett utvidgat tillämpningsområde begärs, ska ha varit i kraft i minst ett år och avse ett av följande områden:
 - a) Kunskap om produktionen och marknaden.
 - b) Fastställande av minimikvaliteter.
 - c) Användande av miljövänliga odlingsmetoder.
 - d) Fastställande av minimistandarder för förpackning och presentation.
 - e) Användande av certifierat utsäde och kontroll av produktkvaliteten.
3. En utvidgad tillämpning av reglerna ska godkännas av kommissionen genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1.

Artikel 289

Genomförandebefogenheter för avtal och samordnade förfaranden

För att garantera en enhetlig tillämpning av artiklarna 285, 286 [287] och 288 får kommissionen genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som är nödvändiga, inbegripet regler om anmälningar och offentliggörande.

KAPITEL II

Regler om statligt stöd

Artikel 290

Tillämpning av artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget

Artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget ska tillämpas på produktion av och handel med de produkter som avses i artikel 1.

Artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget ska emellertid inte tillämpas på betalningar som har gjorts av medlemsstaterna i överensstämmelse med den här förordningen och som föreskrivs i del II avdelning I kapitel III avsnitt IVa underavsnitt III i förordning (EG) nr 1234/2007 samt i artiklarna 37–41, 108, 111, 114, 117, 120, 123, 128, 148, 291.2, 292–297 och i del II avdelning I kapitel IV avsnitt VII i den här förordningen. Vad gäller artikel 136.4 är det dock endast artikel 108 i fördraget som inte ska tillämpas.

Artikel 291

Särskilda bestämmelser för sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Om inte annat följer av artikel 107.2 i fördraget ska stöd vars belopp fastställs på grundval av priset på eller kvantiteten av produkter som förtecknas i del XVI i bilaga I till den här förordningen vara förbjudna.

Det ska även vara förbjudet med nationella åtgärder som medger en utjämning mellan priserna på produkter som förtecknas i del XVI i bilaga I till den här förordningen.

2. Fram till och med den 31 mars 2014 får medlemsstaterna bevilja statligt stöd till ett totalt årligt belopp på upp till 55 % av det maximibelopp som anges i artikel 69.4 och 69.5 i förordning (EG) nr 73/2009 till jordbrukare inom mejerisektorn utöver unionens stöd som beviljas i enlighet med artikel 68.1 b i den förordningen. Emellertid får inte i något fall det totala beloppet på unionens stöd enligt de åtgärder som avses i artikel 69.4 i den förordningen och det statliga stödet överstiga det maximibelopp som avses i artikel 69.4 och 69.5 i den förordningen.

Artikel 292

Särskilda bestämmelser för Finland och Sverige

Om kommissionen lämnar sitt tillstånd genom genomförandeakter utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, kan stöd till produktion och saluföring av renar och renprodukter (KN-nummer ex 0208 och ex 0210) lämnas av Sverige och Finland under förutsättning att det inte medför någon ökning av de traditionella produktionsnivåerna.

Artikel 293

Särskilda bestämmelser för sockersektorn

Medlemsstater som sänker sin sockerkvot med mer än 50 % av den sockerkvot som fastställdes den 20 februari 2006 i bilaga III till förordning (EG) nr 318/2006 får bevilja tillfälligt statligt stöd under den tid då övergångsstödet för sockerbetsodlare utbetalas i enlighet med artikel 93 i förordning (EG) nr 73/2009. Kommissionen ska på grundval av berörda medlemsstaters ansökningar anta ett beslut, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, om totalbeloppet för det statliga stöd som ska finnas tillgängligt för denna åtgärd.

När det gäller Italien får det tillfälliga stöd som avses i första stycket inte överstiga 11 euro per regleringsår och ton sockerbetor samt ska beviljas sockerbetsodlare och för transport av sockerbetor.

Finland får bevilja sockerbetsodlare stöd på upp till 350 euro per hektar och regleringsår.

Inom 30 dagar efter varje regleringsårs utgång ska de berörda medlemsstaterna underrätta kommissionen om storleken på det statliga stöd som faktiskt beviljats under det regleringsåret.

Artikel 294

Särskilda bestämmelser för det tyska alkoholmonopolet

[Undantaget i artikel 290 andra stycket i denna förordning ska gälla stödbetalningar som Tyskland beviljar inom ramen för det befintliga tyska alkoholmonopolet (*monopolet*) för produkter som efter ytterligare bearbetning saluförs av monopolet, t.ex. etylalkohol som är framställd av jordbruksprodukter förtecknad i bilaga I till fördraget. That derogation shall operate only until 31 December 2017, shall be without prejudice to the application of Article 108(1) and the first sentence of Article 108(3) of the Treaty and shall be conditional upon compliance with the following provisions:; till och med den 31 december 2017, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Den totala etylalkoholproduktion inom monopolet som omfattas av stöd ska gradvis minska från de maximala 600 000 hl år 2011, till 420 000 hl år 2012 och till 240 000 hl år 2013 och kan uppgå till maximalt 60 000 hl per år från den 1 januari 2014 till den 31 december 2017, då monopolet ska upphöra.
- b) Den produktion vid tullplomberade jordbruksbrännerier som omfattas av stödet ska gradvis minska från 540 000 hl år 2011, till 360 000 hl år 2012 och 180 000 hl år 2013. Den 31 december 2013 ska alla tullplomberade brännerier lämna monopolet. När de tullplomberade jordbruksbrännerierna lämnar monopolet ska de var och en kunna erhålla kompensationsstöd på 257,50 euro per hl av nominella destillationsrättigheter i den mening som avses i tillämplig tysk lagstiftning. Kompensationsstödet får beviljas senast den 31 december 2013. Det kan dock betalas ut i flera delar, varav den sista dock senast den 31 december 2017.
- c) Småskaliga icke tullplomberade brännerier, brännerianvändare och kooperativa fruktbrännerier får ta del av det stöd som beviljas av monopolet till och med den 31

december 2017, under förutsättning att den produktion som omfattas av stödet inte överstiger 60 000 hl per år.

- d) Det stöd som totalt betalas ut från den 1 januari 2011 till den 31 december 2013 får uppgå till högst 269,9 miljoner euro och det stöd som totalt betalas ut från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2017 får uppgå till högst 268 miljoner euro. och
- e) Före den 30 juni varje år ska Tyskland lägga fram en rapport för kommissionen om hur monopolet fungerar och om det stöd som beviljats inom ramen för monopolet under föregående år. Kommissionen ska vidarebefordra denna rapport till Europaparlamentet och rådet. Vidare ska de årliga rapporter som ska läggas fram från 2013 till 2016 åtföljas av en årlig avvecklingsplan för de småskaliga icke tullplomberade brännerierna, brännerianvändarna och de kooperativa fruktbrännerierna.]

Artikel 295

Särskilda bestämmelser för potatis

Medlemsstaterna får fortsätta att ge statligt stöd enligt varje befintlig ordning för produktionen av och handeln med potatis, färsk eller kyld, enligt KN-nummer 0701 fram till och med den 31 december 2011.

Artikel 296[Utgår efter 31.12.2010]

Särskilda bestämmelser för frukt- och grönsakssektorn

När det gäller sektorn för frukt och grönsaker får medlemsstaterna ge statligt stöd fram till och med den 31 december 2010 förutsatt att

- a) det statliga stödet utbetalas endast till producenter av frukt och grönsaker som inte är medlemmar i en erkänd producentorganisation och som undertecknar ett avtal med en erkänd producentorganisation enligt vilket de godtar att de ska tillämpa den producentorganisationens åtgärder inom krisförebyggande och krishantering,
- b) det stödbelopp som utbetalas till dessa producenter uppgår till högst 75 % av det unionsstöd som mottas av medlemmarna i producentorganisationen i fråga, och
- c) den berörda medlemsstaten lägger fram en rapport för kommissionen senast den 31 december 2010 om det statliga stödets verkan och effektivitet, särskilt med en analys av i vilken utsträckning det har stött organiseringen av sektorn; kommissionen ska granska rapporten och eventuellt besluta att lägga fram lämpliga förslag.

Nationellt stöd till krisdestillation av vin

1. Från och med den 1 augusti 2012 får medlemsstaterna bevilja vinproducenter nationellt stöd för frivillig eller obligatorisk destillation i motiverade krisfall.
2. Det stöd som avses i punkt 1 ska vara proportionerligt och göra det möjligt att hantera krisen.
3. Det totalt tillgängliga beloppet ett visst år för sådant stöd i en medlemsstat får inte överskrida 15 % av det för året i fråga totalt tillgängliga beloppet per medlemsstat enligt bilaga X.
4. Medlemsstater som önskar tillämpa det stöd som avses i punkt 1 ska lämna in en vederbörligen underbyggd ansökan till kommissionen. Kommissionen ska genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1 besluta om huruvida åtgärden ska godkännas och stöd kan beviljas.
5. Alkohol från den destillation som avses i punkt 1 ska uteslutande användas för industriella ändamål eller som energikälla för att undvika en snedvridning av konkurrensen.
6. Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som krävs för denna artikel.

DEL V

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FLERA ELLER ENSKILDA SEKTORER

KAPITEL I

Särskilda bestämmelser för flera sektorer

AVSNITT I

STÖRNINGAR PÅ MARKNADEN

Artikel 298

Störningar när det gäller den inre marknadens priser

För att på ett effektivt och ändamålsenligt sätt kunna reagera på risker för störningar på marknaden får kommissionen, genom delegerade akter som antas enligt det skyndsamma förfarandet och med förbehåll för artikel 300, vidta de åtgärder som är nödvändiga i nedanstående situationer, om det är sannolikt att dessa situationer kommer att bestå och därmed skapa eller riskera att skapa störningar på marknaden:

- a) När det gäller produkter inom sektorerna för socker, humle, nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter samt får- och getkött, när priserna på unionsmarknaden för någon av dessa produkter ökar eller minskar väsentligt.
- b) När det gäller produkter inom sektorerna för griskött, ägg och fjäderfäkött och när det gäller olivolja, när priserna på unionsmarknaden för någon av dessa produkter ökar väsentligt.

Artikel 299

Störningar som förorsakats av prisnoteringar och priser på världsmarknaden

För att på ett effektivt och ändamålsenligt sätt kunna reagera på risker för störningar på marknaden får kommissionen, när prisnoteringar eller priser på världsmarknaden för en eller flera produkter inom sektorerna för spannmål, ris, socker samt mjölk och mjölkprodukter når en nivå som stör eller hotar att störa försörjningen av unionsmarknaden och läget sannolikt kommer att bestå eller försämrats, genom delegerade akter som antas enligt det skyndsamma förfarandet och med förbehåll för artikel 300, vidta de åtgärder som är nödvändiga för den berörda sektorn. Den får framför allt, helt eller delvis, upphöra med att tillämpa importtullar för vissa kvantiteter.

Artikel 300

Villkor för antagandet av delegerade akter i samband med störningar

De åtgärder som föreskrivs i artiklarna 298 och 299 får antas

- a) förutsatt att övriga åtgärder enligt denna förordning visar sig vara otillräckliga,
- b) med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som har ingåtts i enlighet med artikel 218.2 i fördraget.

Artikel 301

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeaakter anta alla de regler som krävs för artiklarna 298 och 299. Dessa regler får särskilt gälla förfaranden, anmälningar, tekniska kriterier och administrativa eller fysiska kontroller som medlemsstaterna ska genomföra.

AVSNITT II

RAPPORTERING

Artikel 302

Rapportering rörande vissa sektorer

Kommissionen ska

- (1) vart tredje år och första gången den 31 december 2010[2013] för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om genomförandet av de åtgärder rörande sektorn för biodling som fastställs i del II avdelning I kapitel IV avsnitt VIII,
- (2) senast den 31 december 2013 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om genomförandet av bestämmelserna i del II avdelning I kapitel IV avsnitt VI och i del II avdelning II kapitel II avseende producentorganisationer, driftsfonder och verksamhetsprogram inom sektorn för frukt och grönsaker,
- (3) senast den 31 augusti 2012 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om tillämpningen av det program för frukt i skolan som föreskrivs i artikel 128, vilken vid behov ska åtföljas av lämpliga förslag; rapporten ska särskilt ta upp frågor i vilken utsträckning programmet främjat ett väl fungerande program för frukt i skolan i medlemsstaterna och programmets påverkan på barn för förbättrade matvanor,
- (4) senast den [31 december 2010 och] den 31 december 2012 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om utvecklingen av marknadssituationen och tillhörande villkor för smidig utfasning av systemet med mjölkkvoter, vid behov åtföljd av lämpliga förslag; dessutom ska man i en rapport studera följderna för

producenter av ost med skyddad ursprungsbeteckning i enlighet med förordning (EG) nr 510/2006,

- (5) senast den 31 december 2011 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om genomförandet av de säljfrämjande åtgärder inom vinsektorn som avses i artikel 138,
- (6) senast den 31 december av 2012 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om vinsektorn, i vilken bland annat erfarenheterna från genomförandet av reformen beaktas,
- [(7) senast den 31 december 2014 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om tillämpningen av den ordning för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i unionen som avses i artikel 17, tillsammans med lämpliga förslag.]
- [(8) senast den 30 juni 2014 och den 31 december 2018 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om marknadssituationens utveckling inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och särskilt om genomförandet av artikel 209 första stycket iv och artiklarna 210.4, 229, 287, 310 och 311, vilka framför allt omfattar möjliga incitament för att uppmuntra jordbrukare att ingå gemensamma produktionsavtal, tillsammans med lämpliga förslag.]

KAPITEL II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR ENSKILDA SEKTORER

AVSNITT I

HUMLE

Artikel 303

Registrering av kontrakt inom humlesektorn

1. Samtliga leveranskontrakt för i unionen producerad humle som ingåtts mellan, å ena sidan, en producent eller en producentorganisation och, å andra sidan, en köpare ska registreras av organ som respektive producentmedlemsstat utsett för detta ändamål.
2. Kontrakt om leverans av vissa bestämda kvantiteter till överenskommet pris under en period som omfattar en eller flera skördar och som ingås före den 1 augusti året för den första skörden i fråga ska kallas *förhandskontrakt*. De ska registreras separat.
3. De uppgifter som har registrerats får inte användas för andra ändamål än för tillämpningen av denna förordning.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa regler för registrering av leveranskontrakt för humle.

AVSNITT II

VIN

Artikel 304

Vinodlingsregister och inventering

1. Medlemsstaterna ska föra ett vinodlingsregister med uppdaterad information om produktionskapaciteten.
2. Medlemsstater i vilka den sammanlagda areal som är planterad med vinstockar bärande vindruvor för vinframställning klassificerbara enligt artikel 166.2 understiger 500 hektar, ska inte omfattas av den skyldighet som anges i punkt 1.
3. Medlemsstater som i enlighet med artikel 139 inrymmer åtgärden ”omstrukturering och omställning av vinodlingar” i sina stödprogram, ska senast den 1 mars varje år till kommissionen skicka en uppdaterad inventering av sin produktionskapacitet som grundar sig på vinodlingsregistret.
4. Efter den 1 januari 2016 kan kommissionen när som helst besluta att punkterna 1, 2 och 3 inte längre ska tillämpas.
5. För att underlätta medlemsstaternas övervakning och kontroll av produktionskapaciteten får kommissionen genom delegerade akter anta regler för vinodlingsregistrets omfattning och innehåll samt undantag.
6. Kommissionen får genom genomförandekter anta bestämmelser om kontroll av information.

Artikel 305

Obligatoriska deklARATIONER inom vinsektorn

1. Producenter av druvor avsedda för vinframställning och producenter av druvmust och vin, ska varje år till de behöriga nationella myndigheterna deklarerar vilka mängder som producerats av den senaste skörden.
2. Medlemsstaterna får kräva att försäljare av druvor för vinframställning varje år deklarerar vilka mängder som saluförts från den senaste skörden.
3. Producenter av druvmust och vin och andra näringsidkare än detaljhandlare, ska varje år till de behöriga nationella myndigheterna deklarerar sina lager av druvmust och vin, oavsett om dessa hänför sig till innevarande eller tidigare års skörd. Druvmust och vin som importerats från tredjeland ska anges separat.
4. För att säkerställa att producenter och säljare enligt punkterna 1, 2 och 3 fullgör sina skyldigheter får kommissionen genom delegerade akter anta regler om

- a) innehållet i obligatoriska deklARATIONER och undantag,
 - b) innehållet i de deklARATIONER som avses i a och villkoren för deras inlämnande, samt undantag från skyldigheten att lämna in deklARATIONER,
 - c) sanktioner som ska tillämpas om deklARATIONERNA inte lämnas in till medlemsstaterna i rätt tid.
5. Kommissionen får genom genomförandeakter
- a) fastställa villkor för de standardblanketter som ska användas för de obligatoriska deklARATIONERNA,
 - b) anta regler om omräkningskoefficienter för andra produkter än vin,
 - c) ange tidsfristerna för inlämnande av obligatoriska deklARATIONER,
 - d) fastställa regler om medlemsstaternas inspektioner och rapportering till kommissionen.

Artikel 306

Följedokument och register inom vinsektorn

1. Produkter från vinsektorn får endast sättas i omlopp inom unionen om de åtföljs av ett av myndigheterna kontrollerat dokument.
2. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som för sin yrkesutövning innehar produkter från vinsektorn, särskilt producenter, tappningsföretag och bearbetningsföretag, liksom även näringsidkare, ska föra register över mottagna och avsända leveranser av dessa produkter.
3. För att underlätta transporten av vinprodukter och medlemsstaternas kontroll av denna får kommissionen genom delegerade akter
 - a) anta regler om följedokumentet, när det ska användas och undantag från skyldigheten att använda ett sådant dokument,
 - b) fastställa villkoren för när ett följedokument ska anses vara ett intyg om skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning,
 - c) fastställa regler om sanktioner som ska tillämpas vid oförenlighet med följedokumentet,
 - d) fastställa en skyldighet att föra ett register,
 - e) ange vem som ska föra register och undantag från skyldigheten att föra register,
 - f) ange vilka funktioner som ska finnas i registret,
 - g) fastställa regler för användningen av följedokument och register.

4. Kommissionen får genom genomförandeakter anta
 - a) regler om registrets sammansättning, vilka produkter som ska ingå, tidsfrister för inmatning i register och avslutande av register,
 - b) ett krav på att medlemsstaterna fastställer den högsta godtagbara procentandelen svinn,
 - c) allmänna bestämmelser och övergångsbestämmelser för hållande av register,
 - d) regler om hur länge följedokument och register ska bevaras,
 - e) regler om medlemsstaternas meddelanden till kommissionen,
 - f) regler om uppenbara fel, force majeure och exceptionella omständigheter.

Artikel 307

Utseende av ansvariga nationella myndigheter för vinsektorn

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning om fastställande av behöriga nationella myndigheter ska medlemsstaterna utse en eller flera myndigheter som ska ansvara för att unionens regler inom vinsektorn efterlevs. Medlemsstaterna ska i synnerhet utse de laboratorier som har rätt att göra officiella analyser inom vinsektorn. De utsedda laboratorierna ska uppfylla de allmänna kriterierna för drift av testlaboratorier i ISO/IEC 17025.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namn och kontaktuppgifter för de myndigheter och laboratorier som avses i punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra denna information och uppdatera den regelbundet.

Artikel 308

Anmälan och utvärdering inom vinsektorn

1. När det gäller olagliga planteringar som planterats efter den 31 augusti 1998 enligt artikel 82 ska medlemsstaterna senast den 1 mars varje år underrätta kommissionen om de arealer som planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt efter den 31 augusti 1998 och om de arealer som röjts i enlighet med punkt 1 i den artikeln.
2. När det gäller sådan obligatorisk reglering av planteringar som planterats olagligt före den 1 september 1998 och som avses i artikel 83 ska medlemsstaterna senast den 1 mars varje berört år underrätta kommissionen om
 - a) vilka arealer som har planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt före den 1 september 1998,
 - b) vilka arealer som har reglerats i enlighet med punkt 1 i den artikeln, om avgifterna enligt samma punkt och om det genomsnittliga regionala värdet av planteringsrätterna enligt punkt 2 i samma artikel.

Medlemsstaterna ska, första gången senast den 1 mars 2010, underrätta kommissionen om de arealer som röjts i enlighet med artikel 83.4 första stycket.

Upphörandet av det tillfälliga förbudet mot nyplantering den 31 december 2015 enligt artikel 89.1 påverkar inte skyldigheterna enligt denna artikel.

3. Medlemsstaterna ska senast den 1 mars varje år och första gången senast den 1 mars 2010 lämna in en rapport till kommissionen om genomförandet av åtgärderna i deras stödprogram enligt del II avdelning I kapitel IV avsnitt VII under det föregående budgetåret.

Rapporterna ska förteckna och beskriva de åtgärder för vilka unionsstöd har beviljats enligt stödprogrammen och ska i synnerhet innehålla uppgifter om genomförandet av de säljfrämjande åtgärder som avses i artikel 138.

4. Medlemsstaterna ska senast den 1 mars 2011 och återigen senast den 1 mars 2014 lämna in en utvärdering till kommissionen av kostnaderna och fördelarna med stödprogrammen och ange hur de kan göras mer effektiva.
5. För att säkerställa enhetlig tillämpning av denna artikel får kommissionen genom genomförandeakter anta regler om anmälningar och utvärdering.

AVSNITT III

MJÖLK OCH MJÖLKPRODUKTER

Artikel 309

Avgift för att främja konsumtion av mjölk och mjölkprodukter

I syfte att finansiera åtgärderna för främjande av konsumtionen av mjölk i unionen, utvidga marknaden för mjölk och mjölkprodukter och förbättra mjölk kvaliteten får en medlemsstat, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget såsom föreskrivs i artikel 290 första stycket i denna förordning, införa en avgift för saluförda kvantiteter av mjölk eller mjölkekvivalenter som ska betalas av mjölkproducenterna i den berörda medlemsstaten.

[Artikel 310]

Obligatoriska deklARATIONER inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Bearbetningsföretag för obehandlad mjölk ska varje månad till de behöriga nationella myndigheterna deklarerat vilka mängder obehandlad mjölk som har levererats till dem.
2. För att säkerställa att dessa deklARATIONER blir användbara och ändamålsenliga för marknadsförvaltningen får kommissionen genom delegerade akter anta regler om omfattning, innehåll, utformning och tidpunkt för sådana deklARATIONER.

Avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Om en medlemsstat beslutar att varje leverans av obehandlad mjölk från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk ska omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna, ska detta avtal uppfylla de villkor som fastställs i punkt 2.

I det fall som beskrivs i första stycket ska den berörda medlemsstaten också besluta att om leveransen av obehandlad mjölk görs via en eller flera mottagare ska varje stadium av leveransen täckas av ett sådant avtal mellan parterna. Med *mottagare* avses här ett företag som transporterar obehandlad mjölk från en jordbrukare eller från en annan mottagare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk, eller till en annan mottagare, där äganderätten till den obehandlade mjölken överförs i vart och ett av fallen.

2. Avtalet ska
 - a) ingås före leverans,
 - b) vara skriftligt, och
 - c) framför allt omfatta
 - i) det pris som ska betalas för leveransen, vilket ska
 - vara statiskt och anges i avtalet och/eller
 - variera enbart på grund av faktorer som är fastställda i avtalet, särskilt marknadssituationens utveckling baserat på marknadsindikatorer, levererad volym och kvaliteten på eller sammansättningen av den levererade obehandlade mjölken,
 - ii) den volym som får och/eller ska levereras samt tidpunkten för leveranserna, och
 - iii) avtalets giltighetstid, som får vara obegränsad och innehålla uppsägningsklausuler.
3. Genom undantag från punkt 1 ska ett avtal inte krävas när obehandlad mjölk levereras från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk där bearbetningsföretaget är ett kooperativ som jordbrukaren tillhör och kooperativets stadgar innehåller bestämmelser med liknande effekt som dem som anges i punkt 2 a, b och c.
4. Alla delar av avtal om leverans av obehandlad mjölk som ingås av jordbrukare, mottagare eller bearbetningsföretag som hanterar obehandlad mjölk, inbegripet de delar som avses i punkt 2 c, ska förhandlas fritt mellan parterna.
5. För att garantera en enhetlig tillämpning av denna artikel får kommissionen anta alla bestämmelser som krävs genom genomförandeakter.]

AVSNITT IV

ETYLALKOHOL

Artikel 312

Rapportering inom etylalkoholsektorn

1. När det gäller produkter inom etylalkoholsektorn ska medlemsstaterna underrätta kommissionen uppgifter om följande:
 - a) Produktionen av etylalkohol som är framställd av jordbruksprodukter uttryckt i hektoliter ren alkohol, fördelad på de råvaror som använts.
 - b) Avsättningen, uttryckt i hektoliter ren etylalkohol som är framställd av jordbruksprodukter, fördelad på användningsområden.
 - c) De lager av etylalkohol som är framställd av jordbruksprodukter som fanns i medlemsstaten vid slutet av det föregående året.
 - d) Den beräknade produktionen under det innevarande året.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa bestämmelser för rapportering av dessa uppgifter, särskilt hur ofta de ska lämnas, samt en definition av användningsområden.

2. På grundval av de uppgifter som avses i punkt 1 och annan tillgänglig information ska kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 323.1, göra dels en sammanfattande bedömning av unionens marknad för etylalkohol som är framställd av jordbruksprodukter för det föregående året, dels en preliminär bedömning av marknaden för det innevarande året.

Den sammanfattande bedömningen av unionens marknad för etylalkohol ska även innehålla uppgifter om etylalkohol som inte är framställd av jordbruksprodukter. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa exakt vad dessa uppgifter ska innehålla samt hur de ska samlas in.

Vid tillämpningen av detta stycke ska med ”etylalkohol som inte är framställd av jordbruksprodukter” avses de produkter enligt KN-nummer 2207, 2208 90 91 och 2208 90 99 som inte har framställts av en viss jordbruksprodukt som anges i bilaga I till fördraget.

3. Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om de bedömningar som avses i punkt 2.

DEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 313

Finansiella bestämmelser

Förordning (EG) nr 1290/2005 och tillämpningsbestämmelserna för denna ska gälla för de utgifter som medlemsstaterna ådrar sig i samband med att de fullgör sina skyldigheter enligt den här förordningen.

Artikel 314

Finansiell överföring av medel tillgängliga inom vinsektorn till landsbygdsutveckling

1. De belopp som fastställs i punkt 2 och som grundar sig på de historiska utgifter som avses i förordning (EG) nr 1493/1999 för interventionsåtgärder i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna enligt artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1290/2005, ska finnas tillgängliga som kompletterande unionsmedel för åtgärder i vinproducerande regioner inom ramen för den programplanering för landsbygdsutvecklingen som finansieras genom förordning (EG) nr 1698/2005.
2. Följande belopp ska finnas tillgängliga under de angivna kalenderåren:
 - 2010: 82 110 000 euro,
 - Från och med 2011 och därefter: 122 610 000 euro.
3. Beloppen i punkt 2 ska fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med bilaga XIX.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta alla de regler som krävs för denna artikel.

Artikel 315

Åtgärder för att lösa särskilda praktiska problem

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de åtgärder som är både nödvändiga och berättigade i en nödsituation för att lösa specifika praktiska problem. Sådana åtgärder får avvika från bestämmelser i denna förordning, men endast i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt.
2. Om det är nödvändigt för att lösa problemet i fråga ska kommissionen agera i enlighet med artikel 323.2.

Artikel 316

Utbyte av information

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska underrätta varandra om den information som behövs för att tillämpa denna förordning eller för att övervaka och analysera marknaden och för att fullgöra internationella skyldigheter i fråga om de produkter som anges i artikel 1. Sådan information får, när så är lämpligt, översändas eller göras tillgänglig för behöriga myndigheter i tredjeland och den får offentliggöras.
2. För att göra sådana anmälningar som avses i punkt 1 snabba, effektiva, korrekta och kostnadseffektiva ska kommissionen genom delegerade akter fastställa
 - a) vilken typ av information som ska lämnas,
 - b) anmälningsmetoder,
 - c) regler om tillgång till den information eller de informationssystem som görs tillgängliga,
 - d) på vilka villkor och med vilka medel informationen får offentliggöras.
3. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta
 - a) regler om lämnande av den information som är nödvändig för tillämpningen av denna artikel,
 - b) bestämmelser om hanteringen av den information som ska lämnas samt regler om innehåll, form, tidpunkt, frekvens och tidsfrister för anmälningarna,
 - c) bestämmelser om hur information och handlingar ska överföras till eller göras tillgängliga för medlemsstater, behöriga myndigheter i tredjeland eller allmänheten.

Artikel 317

Bestämmelse om kringgående

Utan att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser ska inga förmåner som föreskrivs i denna förordning beviljas fysiska eller juridiska personer för vilka det konstaterats att de förutsättningar som krävs för att få sådana förmåner har skapats på ett konstlat sätt, i strid med målen för denna förordning.

Artikel 318

Kontroller, administrativa åtgärder och administrativa sanktioner samt rapporter om detta

1. För att skapa balans mellan den avskräckande effekten av avgifter, påföljder och sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av någon av de skyldigheter som följer av tillämpningen av denna förordning, å ena sidan, och en flexibel tillämpning av

systemet, å andra sidan, ska kommissionen genom delegerade akter anta regler och villkor för följande:

- a) Utestängning och uppskjutande av utbetalning eller ett avdrag på stöden, utbetalningarna eller bidragen, särskilt om tidsfrister inte har hållits, produkten, storleken eller kvantiteten inte överensstämmer med tillämpningen, utvärderingen av ett program inte har gjorts eller information inte har lämnats, är felaktig eller inte har lämnats i tid.
- b) Minskning av utbetalningen till medlemsstaterna för deras jordbruksavgifter om de tidsfrister som fastställts för återvinning av bidraget till betalningen av tilläggsavgiften inte hålls, eller uppskjutande av de månatliga utbetalningarna om medlemsstaterna inte skickar information till kommissionen, eller om denna information inte skickas i tid eller är felaktig.
- c) De standardbelopp som en erbjudare eller anbudsgivare ska betala när interventionsprodukterna inte uppfyller kvalitetskraven.
- d) Återvinningen (hel eller delvis) av utbetalningar om ett godkännande eller en erkännandeplan har avbrutits eller återkallats eller om betalningen varit felaktig.
- e) Extrabelopp, tilläggsavgifter eller räntor som ska gälla vid bedrägeri, oegentligheter, avsaknad av bevis på att en skyldighet har fullgjorts eller försenade deklARATIONER.
- f) Røjning av vinodlingar som används olagligt.
- g) Det avdrag som ska gälla vid frisläppande av säkerheter för bidrag, licenser, erbjudanden, anbud eller särskilda tillämpningar när en skyldighet enligt den säkerheten varken helt eller delvis har fullgjorts.
- h) Medlemsstaternas kvarhållande av belopp som återvunnits som påföljder och sanktioner eller överföringen av dem till unionens budget.
- i) Utestängning av en aktör eller en sökande från offentlig intervention och privat lagring, från licenssystemet eller från tullkvotsystemet vid bedrägeri eller lämnande av felaktig information.
- j) Återkallande eller tillfälligt upphävande av ett godkännande eller ett erkännande, särskilt när en aktör, producentorganisation, sammanslutning av producentorganisationer, producentgrupp eller branschorganisation inte följer, eller inte längre uppfyller, de krav som gäller, inbegripet om de inte lämnar de anmälningar som krävs.
- k) Tillämpningen av lämpliga nationella sanktioner på aktörer som producerar utöver kvoten.

De avgifter och administrativa påföljder och sanktioner som avses i första stycket ska avpassas med hänsyn till hur allvarlig och omfattande den konstaterade överträdelsen varit, dess varaktighet samt hur ofta den har förekommit.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta
 - a) regler om de administrativa och fysiska kontroller som medlemsstaterna ska utföra med hänsyn till de skyldigheter som följer av tillämpningen av denna förordning,
 - b) förfaranden och tekniska kriterier för de administrativa åtgärder och administrativa sanktioner som avses i punkt 1 om det konstaterats överträdelser av någon av de skyldigheter som följer av tillämpningen av denna förordning,
 - c) förfaranden och kriterier rörande återvinning av felaktiga utbetalningar när det gäller genomförandet av reglerna och villkoren i punkt 1 d,
 - d) regler och metoder för rapportering om kontroller som utförts samt resultaten av dessa,
 - e) regler om införande av ytterligare krav när det gäller tullförfarandena, särskilt så som de fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008⁴⁵, om det av särskilda skäl krävs för att systemet ska kunna förvaltas korrekt.
3. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa de regler om mätning av arealer inom vinsektorn som säkerställer en enhetlig tillämpning av bestämmelserna i denna förordning. Reglerna får i synnerhet avse kontroller och regler för de särskilda finansiella förfarandena för bättre kontroller.

Artikel 319

Förenlighet med det integrerade administrations- och kontrollsystemet

Vid tillämpningen av denna förordning inom vinsektorn ska medlemsstaterna se till att de administrations- och kontrollförfaranden som avses i artikel 318 och som hänför sig till arealer är förenliga med det integrerade administrations- och kontrollsystemet (Iaks) med avseende på

- a) databasen,
- b) de system för identifiering av jordbruksskiften som avses i artikel 17 i förordning (EG) nr 73/2009,
- c) de administrativa kontrollerna.

Dessa förfaranden ska utformas så att de fungerar tillsammans utan problem eller konflikter och så att uppgifter kan utbytas med Iaks.

⁴⁵ EUT L 145, 4.6.2008, s. 1.

DEL VII

DELEGERING AV BEFOGENHET, TILLÄMPNINGSBESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

DELEGERING AV BEFOGENHET OCH TILLÄMPNINGSBESTÄMMELSER

Artikel 320

Kommissionens befogenheter

Om inte annat uttryckligen föreskrivs i denna förordning ska kommissionen, när den ges befogenhet att vidta åtgärder göra detta

- i enlighet med förfarandet i artikel 321 när det gäller delegerade akter,
- i enlighet med förfarandet i artiklarna 321 och 322 när det gäller delegerade akter som antagits enligt det skyndsamma förfarandet, och
- i enlighet med förfarandet i artikel 323 när det gäller genomförandeakter.

Artikel 321

Delegerade akter

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i denna förordning ska ges till kommissionen under obestämd tid.

Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 1 får återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenheter ska återkallas ska sträva efter att informera den andra institutionen och kommissionen i rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas samt de eventuella skälen för detta.

Beslutet om återkallande innebär att delegering av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet, datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Europaparlamentet och rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ får denna period förlängas med en månad.

Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av denna period har invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte göra invändningar.

Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

Artikel 322

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antagits enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Europaparlamentet och rådet ska delges en delegerad akt som antagits enligt denna artikel tillsammans med en motivering av varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.
2. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt som antagits enligt den här artikeln i enlighet med det förfarande som anges i artikel 321.3. Akten upphör i så fall att vara tillämplig. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

Artikel 323

Genomförandeakter – kommitté

1. [När genomförandeakter antas enligt denna förordning ska kommissionen bistås av kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket och förfarandet i artikel [5] i förordning (EU) nr [xxxx/åååå] (*kompletteras efter det att förordningen om kontrollmekanismer enligt artikel 291.2 i EUF-fördraget, som för närvarande diskuteras av Europaparlamentet och rådet, har antagits*) ska tillämpas.]
2. Vid skyndsamma fall enligt artiklarna 265, 266, 282 och 315.2 i denna förordning ska förfarandet i artikel [6] i förordning (EU) nr [xxxx/åååå] tillämpas.

Kommitténs organisation

Vid organisationen av mötena i den kommitté som avses i artikel 323.1 ska man särskilt beakta omfånget av dess ansvar, den specifika karaktären hos det ärende som ska behandlas samt behovet av lämplig sakkunskap.

KAPITEL II

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Upphävande

1. Förordning (EEG) nr 922/72 ska upphöra att gälla.
2. Förordning (EG) nr 1234/2007 ska upphöra att gälla.

Artiklarna 113a, 113b, 114, 115, 116, 117.1–117.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 och bilagorna XIa.II andra stycket, XIa.IV–XIa.IX, XII.IV.2, XIII.VI andra stycket, XIV.A, XIV.B.I.2 och XIV.B.I.3, XIV.B.III och XIV.C, XV.II, III, IV och VI, till den förordningen ska för att de artiklarna ska kunna tillämpas emellertid fortsätta att gälla till och med det datum som fastställs enligt artikel 326 i den här förordningen.

Dessutom ska

- artiklarna 85o–85x i förordning (EG) nr 1234/2007 och bilagorna Xd och Xe till den förordningen, ska för att de artiklarna ska kunna tillämpas emellertid fortsätta att gälla till och med utgången av vinåret 2010/2011,
 - artiklarna 84a, 86–95a, 188a.3 och 188a.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 och bilagorna Xa och XI till den förordningen, ska för att de artiklarna ska kunna tillämpas emellertid fortsätta att gälla till och med utgången av regleringsåret 2011/2012 för de berörda produkterna,
 - artiklarna 103w, 103x och 103y i förordning (EG) nr 1234/2007 och bilaga XVa till den förordningen, ska för att de artiklarna ska kunna tillämpas emellertid fortsätta att gälla till och med den 31 juli 2012.
3. Hänvisningar till förordning (EG) nr 1234/2007 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XX till den här förordningen.

Artikel 326

Tillämpningsdag för saluföringsreglerna

För att säkerställa rättssäkerheten när det gäller tillämpningen av saluföringsreglerna ska kommissionen genom delegerade akter fastställa den dag då de bestämmelser i förordning (EG) nr 1234/2007 som avses i artikel 325.2 andra stycket i den här förordningen eller delar av den ska upphöra att gälla för den berörda sektorn. Den dagen ska vara tillämpningsdagen för motsvarande saluföringsregler som ska fastställas enligt de delegerade akter som föreskrivs i del II avdelning II kapitel I avsnitt I i denna förordning.

Artikel 327

Övergångsbestämmelser inom sektorerna för frukt och grönsaker samt bearbetad frukt och bearbetade grönsaker

1. Denna förordning berör inte de producentgrupper, producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer som redan erkänts innan den här förordningen trädde i kraft och den inverkar inte heller på pågående erkännandeplaner eller verksamhetsprogram.
2. För att garantera att alla system som föreskrivs i förordning (EG) nr 1234/2007 upprätthålls får kommissionen anta övergångsbestämmelser genom delegerade akter.

Artikel 328

Övergångsbestämmelser inom vinsektorn

För att se till att ekonomiska aktörer inte påverkas negativt av ikraftträdandet av denna förordning får kommissionen genom delegerade akter anta sådana åtgärder som krävs för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordningarna (EG) nr 1493/1999 och (EG) nr 479/2008 till de bestämmelser som fastställs i denna förordning.

Artikel 329

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den [sjunde] dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

[Artikel 159 ska dock tillämpas från och med [...]/1 år från ikraftträdandet].

2. När det gäller sockersektorn ska del II avdelning I tillämpas till och med slutet av regleringsåret 2014/15 för socker.

Bestämmelserna för det system för begränsning av mjölkproduktionen som upprättas i del II avdelning I kapitel III ska, i enlighet med artikel 59, tillämpas till och med den 31 mars 2015.

[När det gäller sektorn för mjölk och mjölkprodukter ska artikel 209 första stycket led iv och artiklarna 210.4, 229, 287, 310 och 311 tillämpas till och med den 30 juni 2020.]

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER DE PRODUKTER SOM AVSES I ARTIKEL 1.1

Del I: Spannmål

När det gäller spannmål omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
a) 0709 90 60	Sockermajs, färsk eller kyld
0712 90 19	Torkad sockermajs, hel, skuren, skivad, bruten eller i mjölform, men inte vidare beredd, annat än hybridmajs för utsäde
1001 90 91	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg, för utsäde
1001 90 99	Spält, vete och blandsäd av vete och råg, annat än för utsäde
1002 00 00	Råg
1003 00	Korn
1004 00	Havre
1005 10 90	Majs (utsädesmajs) annan än hybridmajs
1005 90 00	Majs, annan än utsädesmajs
1007 00 90	Sorghum, av andra slag än hybrider för utsäde
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål
b) 1001 10	Durumvete
c) 1101 00 00	Finmalet mjöl av vete eller av blandsäd av vete och råg
1102 10 00	Finmalet mjöl av råg
1103 11	Krossgryn och grovt mjöl av vete
1107	Malt, även rostad
d) 0714	Maniok-, arrow- och salepsrot, jordärtskockor, batater (sötpotatis) och liknande rötter, stam- eller rotknölar med hög halt av stärkelse eller inulin, färska, kylda, frysta eller torkade, hela eller i bitar och även i form av pelletar; mærg av sagopalm
ex 1102	Finmalet mjöl av spannmål, annat än av vete eller av blandsäd av vete och råg:
1102 20	– Av majs
1102 90	– Annat:
1102 90 10	– – Av korn
1102 90 30	– – Av havre
1102 90 90	– – Annat:
ex 1103	Krossgryn, grovt mjöl (inbegripet fingryn) och pelletar av spannmål utom krossgryn och grovt mjöl av vete (undernummer 1103 11), krossgryn och grovt mjöl av ris (undernummer 1103 19 50) och pelletar av ris (undernummer 1103 20 50)
ex 1104	Spannmål, bearbetad på annat sätt (t.ex. skalad, valsad, bearbetad till flingor eller pärlgryn, klippt eller gröpad), med undantag av ris enligt nr 1006 och risflingor enligt undernummer 1104 19 91; groddar av spannmål, hela, valsade, bearbetade till flingor eller malda
1106 20	Mjöl och pulver av sago eller av rötter, stam- eller rotknölar enligt nr 0714
ex 1108	Stärkelse; inulin:
	– Stärkelse:
1108 11 00	– – Vetestärkelse
1108 12 00	– – Majsstärkelse
1108 13 00	– – Potatisstärkelse
1108 14 00	– – Maniokstärkelse (kassavastärkelse)
ex 1108 19	– – Annan stärkelse:
1108 19 90	– – – Annat:

KN-nr	Varuslag
1702	Annat socker, inbegripet kemiskt ren laktos, maltos, glukos och fruktos, i fast form; sirap och andra sockerlösningar utan tillsats av aromämnen eller färgämnen; konstgjord honung, även blandad med naturlig honung; sockerkulör:
ex 1702 30	– Druvsocker (inbegripet kemiskt ren glukos) samt sirap och andra lösningar av druvsocker, inte innehållande fruktsocker (fruktos) eller innehållande mindre än 20 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen:
	– – Annat:
ex 1702 30 50	– – – I form av vitt kristalliniskt pulver, även agglomererat, innehållande mindre än 99 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen
ex 1702 30 90	– – – Annat, innehållande mindre än 99 viktprocent glukos beräknat på torrsubstansen
ex 1702 40	– Druvsocker samt sirap och andra lösningar av druvsocker, innehållande minst 20 viktprocent men mindre än 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen, med undantag av invertsocker
1702 40 90	– – Annat:
ex 1702 90	– Andra slag, inbegripet invertsocker och andra socker- och sockersirapsblandningar innehållande 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen:
1702 90 50	– – Maltodextrin samt sirap och andra lösningar av maltodextrin
	– – Sockerkulör
	– – – Annat:
1702 90 75	– – – – I form av pulver, även agglomererat
1702 90 79	– – – – Annat:
2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
ex 2106 90	– Annat:
	– – Aromatiserade eller färgade sockerlösningar:
	– – – Annat:
2106 90 55	– – – – Av druvsocker eller maltodextrin
ex 2302	Kli, fodermjöl och andra återstoder, även i form av pelletar, erhållna vid siktning, malning eller annan bearbetning av spannmål
ex 2303	Återstoder från stärkelseframställning och liknande återstoder, betmassa, bagass och annat avfall från sockerframställning, drav, drank och annat avfall från bryggerier eller brännerier, även i form av pelletar:
2303 10	– Återstoder från stärkelseframställning och liknande återstoder
2303 30 00	– Drav, drank och annat avfall från bryggerier eller brännerier
ex 2306	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av vegetabiliska fetter eller oljor, andra än de som omfattas av nr 2304 eller 2305, även malda eller i form av pelletar:
	– Annat:
2306 90 05	– – Av majsgroddar
ex 2308	Vegetabiliska ämnen och vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska återstoder och biprodukter av sådana slag som används vid utfodring av djur, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, även i form av pelletar:
2308 00 40	– Ekollon och hästkastanjer; återstoder från pressning av frukt, annan än vindruvor
2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur:
ex 2309 10	– Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar:
2309 10 11	– – Innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter
2309 10 13	
2309 10 31	
2309 10 33	
2309 10 51	
2309 10 53	

KN-nr	Varuslag
ex 2309 90	– Annat:
2309 90 20	– – Produkter som avses i kompletterande anmärkning 5 till kapitel 23 i Kombinerade nomenklaturen
	– – Andra, inbegripet förblandningar:
2309 90 31	– – – Innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller
2309 90 33	maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller
2309 90 41	mjolkprodukter:
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

(¹) Med *mjolkprodukter* avses produkter enligt nummer 0401–0406 samt undernummer 1702 11, 1702 19 och 2106 90 51.

Del II: Risprodukter

När det gäller spannmål omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
a) 1006 10 21– 1006 10 98	Med ytterskal (paddy), annat än för utsäde
1006 20	Endast befriat från ytterskalet (råris)
1006 30	Helt eller delvis slipat ris, även polerat eller glaserat
b) 1006 40 00	Brutet ris
c) 1102 90 50	Rismjöl
1103 19 50	Krossgryn samt grovt mjöl av ris (inbegripet fingryn)
1103 20 50	Pelletar av ris
1104 19 91	Risflingor
ex 1104 19 99	Valsat ris
1108 19 10	Risstärkelse

Del III: Socker

När det gäller socker omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
a) 1212 91	Sockerbetor
1212 99 20	Sockerrör
b) 1701	Socker från sockerrör eller sockerbetor samt kemiskt ren sackaros, i fast form
c) 1702 20	Lönnsocker samt sirap och andra lösningar av lönnsocker
1702 60 95 och 1702 90 95	Annat socker i fast form och sirap, inte innehållande tillsats av aromämnen eller färgämnen, med undantag av laktos, glukos, maltodextrin och isoglukos
1702 90 71	Sockerkulör innehållande minst 50 viktprocent sackaros beräknat på torrsubstansen
2106 90 59	Annan sirap och andra sockerlösningar med tillsats av aromämnen eller färgämnen än isoglukos, laktos, glukos och maltodextrin
d) 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglukos
e) 1702 60 80 1702 90 80	Inulinsirap
f) 1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker
g) 2106 90 30	Aromatiserade eller färgade sockerlösningar av isoglukos
h) 2303 20	Betmassa, bagass och annat avfall från sockerframställning

Del IV: Torkat foder

När det gäller torkat foder omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
a) ex 1214 10 00	– Mjöl och pelletar av hetluftstorkad lusern (alfalfa) – Mjöl och pelletar av lusern som torkats på annat sätt och malts
ex 1214 90 90	– Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker och liknande foderprodukter som hetluftstorkats, dock inte hö och foderkål samt produkter som innehåller hö – Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker, honungsklöver, vial och serradelle som torkats på annat sätt och malts
b) ex 2309 90 99	– Proteinkoncentrat framställda av saft från lusern och gräs – Dehydratiserade produkter som framställts av återstoder i fast form och saft från tillverkningen av ovan nämnda koncentrat

Del V: Frön

När det gäller frön omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
0712 90 11	Hybridsockermajs: – som utsäde
0713 10 10	Ärter (<i>Pisum sativum</i>): – som utsäde
ex 0713 20 00	Kikärter (garbanzos): – som utsäde
ex 0713 31 00	Bönor av arterna <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper och <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: – som utsäde
ex 0713 32 00	Adzukibönor (<i>Phaseolus</i> eller <i>Vigna angularis</i>): – som utsäde
0713 33 10	Trädgårdsbönor (<i>Phaseolus vulgaris</i>) (bruna bönor, vita bönor etc.): – som utsäde
ex 0713 39 00	Andra bönor: – som utsäde
ex 0713 40 00	Linser: – som utsäde
ex 0713 50 00	Bondbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) och hästbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> och <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>): – som utsäde
ex 0713 90 00	Andra torkade baljväxtfrön: – som utsäde
1001 90 10	Spält: – som utsäde
ex 1005 10	Hybridmajs för utsäde
1006 10 10	Ris med ytterskal (paddy): – som utsäde
1007 00 10	Hybridsorghum: – som utsäde
1201 00 10	Sojabönor, även sönderdelade: – som utsäde
1202 10 10	Jordnötter, oskalade men inte rostade eller på annat sätt tillagade: – som utsäde
1204 00 10	Linfrön, även sönderdelade: – som utsäde
1205 10 10 och ex 1205 90 00	Rapsfrön och rybsfrön, även sönderdelade: – som utsäde
1206 00 10	Solrosfrön, även sönderdelade: – som utsäde
ex 1207	Andra oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter, även sönderdelade: – som utsäde
1209	Frön, frukter och sporer av sådana slag som används – som utsäde

Del VI: Humle

1. När det gäller humle omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
1210	Humle, färsk eller torkad, även mald, pulveriserad eller i form av pelletar; lupulin

2. Reglerna i denna förordning om saluföring och handel med tredje land ska också tillämpas på följande produkter:

KN-nr	Varuslag
1302 13 00	Växtsaft och växtextrakt av humle

Del VII: Olivolja och bordsoliver

När det gäller olivolja och bordsoliver omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
a) 1509	Olivolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1510 00	Andra oljor erhållna enbart ur oliver samt fraktioner av sådana oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade, inbegripet blandningar av dessa oljor eller fraktioner med oljor eller fraktioner enligt nr 1509
b) 0709 90 31	Oliver, färska eller kyllda, för annan användning än oljeframställning
0709 90 39	Andra oliver, färska eller kyllda
0710 80 10	Oliver (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta
0711 20	Oliver tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd
ex 0712 90 90	Torkade oliver, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda
2001 90 65	Oliver, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra
ex 2004 90 30	Oliver, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta
2005 70	Oliver, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, ej frysta
c) 1522 00 31	Återstoder från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller vegetabiliska vaxer innehållande olja med olivolja som karaktärgivande beståndsdel
1522 00 39	
2306 90 11	Oljekakor och andra återstoder från utvinning av olivolja
2306 90 19	

Del VIII: Lin och hampa som odlas för fiberproduktion

När det gäller lin och hampa som odlas för fiberproduktion omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
5301	Lin, oberett eller berett men inte spunnet; blånor och avfall av lin (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)
5302	Mjukhampa (<i>Cannabis sativa</i> L.), oberedd eller beredd men inte spunnen; blånor och avfall av mjukhampa (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)

Del IX: Frukt och grönsaker

När det gäller frukt och grönsaker omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
0702 00 00	Tomater, färska eller kylda
0703	Kepalök (vanlig lök), schalottenlök, vitlök, purjolök och lök av andra <i>Allium</i> -arter, färska eller kylda
0704	Kål, färsk eller kyld
0705	Trädgårdssallat (<i>Lactuca sativa</i>) och cikoriasallat (<i>Cichorium</i> spp.), färska eller kylda
0706	Morötter, rovor, rödbetor, haverrot (salsifi), rotselleri, rädisor och liknande rotfrukter, färska eller kylda
0707 00	Gurkor, färska eller kylda
0708	Baljfrukter och baljväxtfrön, färska eller kylda
ex 0709	Andra grönsaker, färska eller kylda, med undantag av grönsaker enligt undernummer 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 och 0709 90 60
ex 0802	Andra nötter, färska eller torkade, även skalade, med undantag av arekanötter (eller betelnötter) och kolanötter enligt undernummer 0802 90 20
0803 00 11	Mjölbananer, färska
ex 0803 00 90	Mjölbananer, torkade
0804 20 10	Fikon, färska
0804 30 00	Ananas
0804 40 00	Avokado
0804 50 00	Guava, mango och mangostan
0805	Citrusfrukter, färska eller torkade
0806 10 10	Bordsdruvor, färska
0807	Meloner (inbegripet vattenmelon) och papayafrukter, färska
0808	Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska
0809	Aprikoser, körsbär, persikor (inbegripet nektariner), plommon och slånbär, färska
0810	Annan frukt och andra bär, färska
0813 50 31 0813 50 39	Blandningar av enbart nötter enligt nr 0801 och 0802
0910 20	Saffran
ex 0910 99	Timjan, färsk eller kyld
ex 1211 90 85 1212 99 30	Basilikört, citronmeliss, mynta, <i>origanum vulgare</i> (oregano/vild mejram), rosmarin, salvia, färska eller kylda Johannesbröd

Del X: Bearbetade produkter av frukt och grönsaker

När det gäller bearbetade produkter av frukt och grönsaker omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
a) ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta, med undantag av sockermajs enligt undernummer 0710 40 00, oliver enligt undernummer 0710 80 10 och frukter av släktena <i>Capsicum</i> eller <i>Pimenta</i> enligt undernummer 0710 80 59
ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar), men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, med undantag av oliver enligt undernummer 071120, frukter av släktena <i>Capsicum</i> eller <i>Pimenta</i> enligt undernummer 0711 90 10 och sockermajs enligt undernummer 0711 90 30
ex 0712	Torkade grönsaker, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda, med undantag av potatis enligt undernummer ex 0712 90 05 som är vakuumtorkad på artificiell väg eller genom uppvärmning och otjänlig som människoföda, sockermajs enligt undernummer ex 0712 90 11 och 0712 90 19 och oliver enligt undernummer ex 0712 90 90

0804 20 90	Fikon, torkade
0806 20	Vindruvor, torkade
ex 0811	Frukt, bär och nötter, även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med undantag av frysta bananer enligt undernummer ex 0811 90 95

KN-nr	Varuslag
ex 0812	Frukt, bär och nötter, tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltvatten, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, med undantag av bananer enligt undernummer ex 0812 90 98
ex 0813	Frukt och bär, torkade, med undantag av frukt och bär enligt nr 0801–0806: blandningar nötter eller av torkad frukt eller torkade bär enligt detta kapitel, med undantag av blandningar av enbart nötter enligt nr 0801 och 0802 som hänförs till undernummer 0813 50 31 och 0813 50 39
0814 00 00	Skal av citrusfrukter eller meloner, färska, frysta, torkade eller tillfälligt konserverade i saltvatten, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar
0904 20 10	Torkad sötpaprika, varken krossade eller malda
b) ex 0811	Frukt, bär och nötter, även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel
ex 1302 20	Pektinämnen, pektinater och pektater
ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra, med undantag av <ul style="list-style-type: none"> - frukter av släktet <i>Capsicum</i> andra än paprika enligt undernummer 2001 90 20 - sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer 2001 90 30 - Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse enligt undernummer 2001 90 40 - palmhjärtan enligt undernummer 2001 90 60 - oliver enligt undernummer 2001 90 65 - vinblad, humleskott och andra liknande ätbara växtdelar enligt undernummer ex 2001 90 97
2002	Tomater, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra
2003	Svampar och tryffel, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer ex 2004 90 10, oliver enligt undernummer ex 2004 90 30 och potatis, beredd eller konserverad i form av mjöl eller flingor enligt undernummer 2004 10 91
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av oliver enligt undernummer 2005 70, sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer 2005 80 00 och frukter av släktet <i>Capsicum</i> andra än sötpaprika enligt undernummer 2005 99 10 och potatis, beredd eller konserverad i form av mjöl eller flingor enligt undernummer 2005 20 10
ex 2006 00	Frukt, nötter, fruktskal och andra växtdelar, konserverade med socker (avrunna, glaserade eller kanderade), med undantag av bananer konserverade med socker enligt nr ex 2006 00 38 och ex 2006 00 99
ex 2007	Sylter, frukt- och bärgeléer, marmelader, mos och pastor av frukt, bär eller nötter, erhållna genom kokning, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med undantag av <ul style="list-style-type: none"> - homogeniserade beredningar av bananer enligt undernummer ex 2007 10 - sylter, geléer, marmelader, mos och pastor av banan enligt undernummer ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 och ex 2007 99 97
ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av <ul style="list-style-type: none"> - jordnötssmör enligt undernummer 2008 11 10 - palmhjärtan enligt undernummer 2008 91 00 - majs enligt undernummer 2008 99 85 - jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse enligt undernummer 2008 99 91 - vinblad, humleskott och andra liknande ätbara växtdelar enligt undernummer ex 2008 99 99 - blandningar av bananer, beredda eller konserverade på annat sätt, enligt undernummer ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 och ex 2008 92 98 - bananer, beredda eller konserverade på annat sätt, enligt undernummer ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 och ex 2008 99 99
ex 2009	Frukt- och bärsaft (med undantag av druvsaft och druvmust enligt undernummer 2009 61 och 2009 69 och banansaft enligt undernummer ex 2009 80) samt grönsakssaft, ojäst och utan tillsats av alkohol, även med tillsats av socker eller annat sötningsmedel

Del XI: Bananer

När det gäller bananer omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
0803 00 19	Färska bananer, andra än mjölbananer
ex 0803 00 90	Torkade bananer, andra än mjölbananer
ex 0812 90 98	Tillfälligt konserverade bananer
ex 0813 50 99	Blandningar innehållande torkade bananer
1106 30 10	Mjöl och pulver av bananer
ex 2006 00 99	Bananer konserverade med socker
ex 2007 10 99	Homogeniserade beredningar av bananer
ex 2007 99 39 ex 2007 99 50 ex 2007 99 97	Sylter, geléer, marmelader, mos och pastor av bananer
ex 2008 92 59 ex 2008 92 78 ex 2008 92 93 ex 2008 92 98	Blandningar innehållande bananer beredda eller konserverade på annat sätt, utan tillsats av alkohol
ex 2008 99 49 ex 2008 99 67 ex 2008 99 99	Bananer beredda eller konserverade på annat sätt
ex 2009 80 35 ex 2009 80 38 ex 2009 80 79 ex 2009 80 86 ex 2009 80 89 ex 2009 80 99	Saft av bananer

Del XII: Vin

När det gäller vin omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
a) 2009 61 2009 69	Druvsaft (inbegripet druvmust)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Druvmust annan än druvmust i jäsning eller druvmust vars jäsning har avbrutits på annat sätt än genom tillsats av alkohol
b) ex 2204	Vin av färska druvor, inbegripet vin som tillsatts alkohol; druvmust, annan än sådan enligt nr 2009, med undantag av annan druvmust enligt undernummer 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 och 2204 30 98
c) 0806 10 90 2209 00 11 2209 00 19	Färska druvor andra än bordsdruvor Vinättika
d) 2206 00 10 2307 00 11 2307 00 19 2308 00 11 2308 00 19	Piquettevin Vindruva Återstoder från vindruvpressning

Del XIII: Levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d.; snittblommor och snittgrönt

När det gäller levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d.; snittblommor och snittgrönt omfattar denna förordning alla de produkter som anges i kapitel 6 i den Kombinerade nomenklaturen.

Del XIV: Råtobak

När det gäller råtobak omfattar denna förordning råtobak och tobaksavfall enligt nr 2401 i den Kombinerade nomenklaturen.

Del XV: Nöt- och kalvkött

När det gäller nöt- och kalvkött omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

	KN-nr	Varuslag
a)	0102 90 05– 0102 90 79	Levande nötkreatur och andra oxdjur, andra än renrasiga avelsdjur
	0201	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt
	0202	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst
	0206 10 95	Njurtapp mellangärde, färska eller kylda
	0206 29 91	Njurtapp mellangärde, frysta
	0210 20	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
	0210 99 51	Njurtapp och mellangärde, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
	0210 99 90	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter av kött
	1602 50 10	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
	1602 90 61	Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
b)	0102 10	Levande nötkreatur och andra oxdjur, renrasiga avelsdjur
	0206 10 98	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtoch mellangärde, färska eller kylda, andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
	0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtoch mellangärde, frysta, andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
	0210 99 59	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, saltade, i saltlake, torkade eller rökta, utom njurtapp och mellangärde
ex	1502 00 90	Fetter av nötkreatur och andra oxdjur, andra än sådana enligt nr 1503
	1602 50 31 and 1602 50 95	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter;
	1602 90 69	blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter

Del XVI: Mjök och mjökprodukter

När det gäller mjök och mjökprodukter omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
a) 0401	Mjök och grädde, inte koncentrerade och inte försatta med socker eller annat sötningsmedel
b) 0402	Mjök och grädde, koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmedel
c) 0403 10 11– 0403 10 39 0403 9011– 0403 90 69	Kärrmjök, filmjök, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjök och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
d) 0404	Vassle, även koncentrerad eller försatt med socker eller annat sötningsmedel; produkter bestående av naturliga mjökbeståndsdelar, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
e) ex 0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjök; bredbara smörfettsprodukter med en fetthalt av mer än 75 viktprocent men mindre än 80 viktprocent
f) 0406	Ost och ostmassa
g) 1702 19 00	Mjöksocker och lösningar av mjöksocker, utan tillsats av aromämnen eller färgämnen, innehållande mindre än 99 viktprocent laktos, uttryckt som vattenfri laktos i torrsubstansen
h) 2106 90 51	Aromatiserade eller färgade sockerlösningar av laktos
i) ex 2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur: – Beredningar och foder som innehåller produkter för vilka denna förordning ska tillämpas, direkt eller genom förordning (EG) nr 1667/2006, med undantag av beredningar och foder enligt del I i denna bilaga.

Del XVII: Griskött

När det gäller griskött omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
a) ex 0103	Levande tamsvin, andra än renrasiga avelsdjur
b) ex 0203	Kött av tamsvin, färskt, kylt eller fryst
ex 0206	Ätbara slaktbiprodukter av tamsvin, andra än för framställning av farmaceutiska produkter, färska, kyllda eller frysta
ex 0209 00	Svinfett, inte innehållande magert kött, inte utsmälta eller på annat sätt utvunna, färska, kyllda, frysta, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
ex 0210	Kött och ätbara slaktbiprodukter av tamsvin, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
1501 00 11 1501 00 19	Ister och annat svinfett
c) 1601 00	Korv och liknande produkter av kött, slaktbiprodukter eller blod; beredningar av dessa produkter
1602 10 00	Homogeniserade beredningar av kött, slaktbiprodukter och blod
1602 20 90	Varor av lever, annan än gäs- eller anklever, beredda eller konserverade
1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11– 1602 49 50	Andra beredningar och konserver innehållande kött eller slaktbiprodukter av tamsvin
1602 90 10	Beredningar av blod av alla slags djur
1602 90 51	Andra beredningar eller konserver innehållande kött eller slaktbiprodukter av tamsvin
1902 20 30	Fyllda pastaprodukter, även kokta eller på annat sätt beredda, innehållande mer än 20 viktprocent korv e.d., kött och slaktbiprodukter av alla slag, inbegripet fett av alla slag, oavsett ursprung

Del XVIII: Får- och getkött

När det gäller får- och getkött omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
a) 0104 10 30	Lamm (upp till ett år gamla)
0104 10 80	Levande får, andra än renrasiga avelsdjur och lamm
0104 20 90	Levande getter, andra än renrasiga avelsdjur
0204	Kött av får eller get, färskt, kylt eller fryst
0210 99 21	Kött av får eller get, med ben, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
0210 99 29	Kött av får eller get, benfritt, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
b) 0104 10 10	Levande får – renrasiga avelsdjur
0104 20 10	Levande getter – renrasiga avelsdjur
0206 80 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, färska eller kylda, andra än för framställning av farmaceutiska produkter
0206 90 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, frysta, andra än för framställning av farmaceutiska produkter
0210 99 60	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
ex 1502 00 90	Fetter av får eller getter, andra än sådana enligt nr 1503
c) 1602 90 72	Kött eller slaktbiprodukter av får eller get, beredda eller konserverade på annat sätt, inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade;
1602 90 74	blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
d) 1602 90 76	Kött och slaktbiprodukter av får eller get, beredda eller konserverade på annat sätt, andra än inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade eller blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
1602 90 78	

Del XIX: Ägg

När det gäller ägg omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag
a) 0407 00 11	Ägg av fjäderfä, med skal, färska, konserverade eller kokta
0407 00 19	
0407 00 30	
b) 0408 11 80	Fågelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, andra än sådana som är olämpliga som livsmedel
0408 19 81	
0408 19 89	
0408 91 80	
0408 99 80	

Del XX: Fjäderfäkött

När det gäller fjäderfäkött omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Varuslag	
a) 0105	Levande fjäderfä, nämligen höns av arten <i>Gallus domesticus</i> , ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns	
b) ex 0207	Kött och ätbara slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, färska, kylda eller frysta, med undantag av lever enligt punkt c	
c) 0207 13 91	Fjäderfäleiver, färsk, kyld eller fryst	
0207 14 91		
0207 26 91		
0207 27 91		
0207 34		
0207 35 91		
0207 36 81		
0207 36 85		
0207 36 89		
0210 99 71		Fjäderfäleiver, saltad, i saltlake, torkad eller rökt
0210 99 79		
d) 0209 00 90		Fjäderfäfatt, inte utsmälta eller på annat sätt utvunna, färska, kylda, frysta, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
e) 1501 00 90	Fjäderfäfatt	
f) 1602 20 10	Gås- eller anklever, beredd eller konserverad på annat sätt	
1602 31	Kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, beredda eller konserverade på annat sätt	
1602 32		
1602 39		

Del XXI: Andra produkter

KN-nr	Varuslag
ex 0101	Levande hästar, åsnor, mulor och mulåsnor:
0101 10	– Renrasiga avelsdjur:
0101 10 10	– – Hästar*
0101 10 90	– – Annat:
0101 90	– Annat:
	– – Hästar:
0101 90 19	– – – Andra än för slakt
0101 90 30	– – Åsnor
0101 90 90	– – Mulor och mulåsnor
ex 0102	Levande nötkreatur och andra oxdjur:
ex 0102 90	– Andra än renrasiga avelsdjur:
0102 90 90	– – Andra än tamboskap
ex 0103	Levande svin:
0103 10 00	– Renrasiga avelsdjur ^b
	– Annat:
ex 0103 91	– – Vägande mindre än 50 kg:
0103 91 90	– – – Andra än tamsvin
ex 0103 92	– – Vägande 50 kg eller mer

KN-nr	Varuslag
0103 92 90	– – Andra än tamsvin
0106	Andra levande djur
ex 0203	Kött av svin, färskt, kylt eller fryst:
	– Färskt eller kylt:
ex 0203 11	– – Hela eller halva slaktkroppar:
0203 11 90	– – – Andra än av tamsvin
ex 0203 12	– – Skinka och bog, samt delar därav, med ben:
0203 12 90	– – – Andra än av tamsvin
ex 0203 19	– – Annat:
0203 19 90	– – – Andra än av tamsvin
	– Fryst:
ex 0203 21	– – Hela eller halva slaktkroppar:
0203 21 90	– – – Andra än av tamsvin
ex 0203 22	– – Skinka och bog, samt delar därav, med ben:
0203 22 90	– – – Andra än av tamsvin
ex 0203 29	– – Annat:
0203 29 90	– – – Andra än av tamsvin
ex 0205 00	Kött av åsna, mula eller mulåsna, färskt, kylt eller fryst:
ex 0206	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur, andra oxdjur, svin, får, get, häst, åsna, mula eller mulåsna, färska, kyllda eller frysta:
ex 0206 10	– Av nötkreatur eller andra oxdjur, färska eller kyllda
0206 10 10	– – För framställning av farmaceutiska produkter °
	– Av nötkreatur eller andra oxdjur, frysta:
ex 0206 22 00	– – Lever:
	– – – För framställning av farmaceutiska produkter °
ex 0206 29	– – Annat:
0206 29 10	– – – För framställning av farmaceutiska produkter °
ex 0206 30 00	– Av svin, färska eller kyllda:
	– – För framställning av farmaceutiska produkter °
	– – Annat:
	– – – Andra än av tamsvin
ex 0206 41 00	– Av svin, frysta:
	– – Lever:
	– – – För framställning av farmaceutiska produkter °
	– – – Annat:
	– – – – Andra än av tamsvin
ex 0206 49 00	– – Annat:
	– – – Av tamsvin:
	– – – – För framställning av farmaceutiska produkter °
	– – – Annat:
ex 0206 80	– Andra slag, färska eller kyllda:
0206 80 10	– – För framställning av farmaceutiska produkter °
	– – Annat:
0206 80 91	– – – Av häst, åsna, mula eller mulåsna
ex 0206 90	– Andra slag, frysta:
0206 90 10	– – För framställning av farmaceutiska produkter °
	– – Annat:
0206 90 91	– – – Av häst, åsna, mula eller mulåsna
0208	Annat kött och ätbara slaktbiprodukter, färska, kyllda eller frysta

KN-nr	Varuslag
ex 0210	Kött och ätbara slaktbiprodukter, saltade, i saltlake, torkade eller rökta; ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter:
	– Kött av svin:
ex 0210 11	– – Skinka och bog, samt delar därav, med ben:
0210 11 90	– – – Andra än av tamsvin
ex 0210 12	– – Sida (randig) och delar därav:
0210 12 90	– – – Andra än av tamsvin
ex 0210 19	– – Annat:
0210 19 90	– – – Andra än av tamsvin
	– Andra slag, inbegripet ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter:
0210 91 00	– – Av primater
0210 92 00	– – Av valar, delfiner och tumlare (däggdjur av ordningen <i>Cetacea</i>); av manater och dugonger (däggdjur av ordningen <i>Sirenia</i>)
0210 93 00	– – Av reptiler (inbegripet ormar och sköldpaddor)
ex 0210 99	– – Annat:
	– – – Kött:
0210 99 31	– – – – Av ren
0210 99 39	– – – – Annat:
	– – – Slaktbiprodukter:
	– – – – Andra än av tamsvin, nötkreatur, andra oxdjur, får och get
0210 99 80	– – – – – Andra än fjäderfälever
ex 0407 00	Fågelägg med skal, färska, konserverade eller kokta:
0407 00 90	– Andra ägg än ägg av fjäderfä
ex 0408	Fågelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel:
	– Äggula:
ex 0408 11	– – Torkad:
0408 11 20	– – – Olämpliga som livsmedel ^d
ex 0408 19	– – Annat:
0408 19 20	– – – Olämpliga som livsmedel ^d
	– Annat:
ex 0408 91	– – Torkad:
0408 91 20	– – – Olämpliga som livsmedel ^d
ex 0408 99	– – Annat:
0408 99 20	– – – Olämpliga som livsmedel ^d
0410 00 00	Ätbara produkter av animaliskt ursprung, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
0504 00 00	Tarmar, blåsor och magar av djur (andra än fiskar), hela eller i bitar, färska, kylda, frysta, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
ex 0511	Animaliska produkter, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; döda djur enligt kap. 1 och 3, olämpliga som livsmedel:
0511 10 00	– Sperma av nötkreatur eller andra oxdjur
	– Annat:
ex 0511 99	– – Annat:
0511 99 85	– – – Andra
ex 0709	Andra grönsaker, färska eller kylda:
ex 0709 60	– Frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> :
	– – Annat:
0709 60 91	– – – – Av släktet <i>Capsicum</i> , för framställning av capsaicin eller alkoholhaltiga oleoresiner av <i>Capsicum</i> ^c
0709 60 95	– – – För industriell framställning av eteriska oljor eller resinoider ^c
0709 60 99	– – – Annat:

KN-nr	Varuslag
ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta:
ex 0710 80	– Andra grönsaker:
0710 80 59	– – Frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> :
ex 0711	– – – Andra än sötpaprika
ex 0711 90	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd:
0711 90 10	– Andra grönsaker; blandningar av grönsaker:
ex 0713	– – Grönsaker:
ex 0713 10	– – – Frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> , med undantag av sötpaprika
0713 10 90	Torkade baljväxtfrön, även skalade eller sönderdelade:
ex 0713 20 00	– Ärtor (<i>Pisum sativum</i>):
ex 0713 31 00	– – Andra än för utsäde
ex 0713 32 00	– Kikärter (<i>garbanzos</i>):
ex 0713 33	– – Andra än för utsäde
0713 33 90	– Bönor (<i>Vigna</i> spp. och <i>Phaseolus</i> spp.):
ex 0713 39 00	– – Bönor av arterna <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper och <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek:
ex 0713 40 00	– – – Andra än för utsäde
ex 0713 50 00	– Adzukibönor (<i>Phaseolus</i> eller <i>Vigna angularis</i>):
ex 0713 90 00	– – – Andra än för utsäde
0801	– Trädgårdsbönor (<i>Phaseolus vulgaris</i>) (bruna bönor, vita bönor etc.):
ex 0802	– – – Andra än för utsäde
ex 0802 90	– Annat:
ex 0802 90 20	– – Andra än för utsäde
ex 0804	– Linser:
0804 10 00	– – Andra än för utsäde
0902	– Bondbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) och hästbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> och <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
ex 0904	– – Andra än för utsäde
0905 00 00	– Annat:
0906	– – Andra än för utsäde
0907 00 00	Kokosnötter, paranötter och cashewnötter, färska eller torkade, även skalade
0908	Andra nötter, färska eller torkade, även skalade:
0909	– Annat:
ex 0910	– – Arekanötter (betelnötter) och kolanötter
ex 1106	Dadlar, fikon, ananas, avokado, guava, mango och mangostan, färska eller torkade:
1106 10 00	– Dadlar
1106 30	Te, även aromatiserat
1106 30 90	Peppar av släktet <i>Piper</i> ; frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> , torkade, krossade eller malda, med undantag av sötpaprika enligt undernummer 0904 20 10
	Vanilj
	Kanel och kanelknopp
	Kryddnejlikor, nejlikstjälkar och modernejlikor
	Muskot, muskotblomma och kardemumma
	Anis, stjärnanis, fänkål, koriander, spiskummin, kummin och enbär
	Ingefära, gurkmeja, lagerblad, curry och andra kryddor, med undantag av timjan och saffran
	Mjöl och pulver av torkade baljväxtfrön enligt nr 0713, av sago eller av rötter, stam- eller rotknölar enligt nr 0714 eller av produkter enligt kap.
	– Av torkade baljväxtfrön enligt nr 0713
	– Av produkter enligt kap.
	– – Annat än av bananer

KN-nr	Varuslag
ex 1108	Stärkelse; inulin:
1108 20 00	– Inulin
1201 00 90	Sojabönor, även sönderdelade, andra än för utsäde
1202 10 90	Jordnötter, oskalade men inte rostade eller på annat sätt tillagade, andra än för utsäde
1202 20 00	Jordnötter, skalade, även sönderdelade, men inte rostade eller på annat sätt tillagade
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Linfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1205 10 90 och ex 1205 90 00	Rapsfrön och rybsfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1206 00 91	Solrosfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1206 00 99	
1207 20 90	Bomullsfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 40 90	Sesamfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 50 90	Senapsfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 91 90	Vallmofrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 99 91	Hampfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
ex 1207 99 97	Andra oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter, även sönderdelade, andra än för utsäde
1208	Mjöl av oljeväxtfrön eller oljehaltiga frukter, med undantag av mjöl av senapsfrön
1211	Växter och växtdelar (inbegripet frön och frukter) av sådana slag som används främst för framställning av parfumeringsmedel, för farmaceutiskt bruk eller för insektsbekämpning, svampbekämpning eller liknande ändamål, färska eller torkade, även skurna, krossade eller pulveriserade, med undantag för de produkter som hänförs till KN-nummer ex 1211 90 85 i del IX i den här bilagan
ex 1212	Johannesbröd, sjögräs och andra alger, sockerbeter och sockerrör, färska, kylda, frysta eller torkade, även malda; fruktkärnor och andra vegetabiliska produkter (inbegripet orostad cikoriarot av varieteten <i>Cichorium intybus sativum</i>) av sådana slag som används främst som livsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
ex 1212 20 00	– Sjögräs och andra alger som främst används för farmaceutiskt bruk eller som livsmedel
	– Annat:
ex 1212 99	– – Annat än sockerrör:
1212 99 41 och 1212 99 49	– – – Johannesbrödfrön
ex 1212 99 70	– – – Andra, med undantag av cikoriarot
1213 00 00	Halm, agnar och skal av spannmål, oberedda, även hackade, malda, pressade eller i form av pelletar
ex 1214	Kålrötter, foderbeter och andra foderrotfrukter, hö, lusern (alfalfa), klöver, esparsett, foderkål, lupiner, vicker och liknande djurfoder, även i form av pelletar:
ex 1214 10 00	– Mjöl och pelletar av lusern (alfalfa), exklusivt av hetluftstorkad lusern eller lusern som torkats på annat sätt och malts
ex 1214 90	– Annat:
1214 90 10	– – Foderbeter, kålrötter och andra foderrotfrukter
ex 1214 90 90	– – Andra, med undantag av:
	– Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker och liknande foderprodukter som hetluftstorkats, dock inte hö och foderkål samt produkter som innehåller hö
	– Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker, honungsklöver, vial och serradelle som torkats på annat sätt och malts
ex 1502 00	Fetter av nötkreatur, andra oxdjur, får eller getter, andra än sådana enligt nr 1503:
ex 1502 00 10	– För industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel, andra än fetter från ben och avfall ^c
1503 00	Solarstearin, isterolja, oleostearin, oleomargarin och talgolja, inte emulgerade, blandade eller på annat sätt beredda
1504	Fetter och oljor av fisk eller havsdäggdjur samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1507	Sojabönlolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1508	Jordnötsolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1511	Palmolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1512	Solrosolja, safflorolja och bomullsfröolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade

KN-nr	Varuslag
1513	Kokosolja, palmkärnolja och babassuolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1514	Rapsolja, rybsolja och senapsolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
ex 1515	Andra icke flyktiga vegetabiliska fetter och oljor (med undantag av jojobaolja enligt undernummer ex 1515 90 11) samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
ex 1516	Animaliska och vegetabiliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, som helt eller delvis hydraterats, omförestrats (även internt) eller elaidiniserats, även raffinerade men inte vidare bearbetade (med undantag av hydrerad ricinolja, s.k. opalvax, enligt undernummer 1516 20 10)
ex 1517	Margarin; ätbara blandningar och beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor eller av fraktioner av olika fetter eller oljor enligt detta kapitel, andra än ätbara fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor enligt nr 1516, med undantag av undernummer 1517 10 10, 1517 90 10 och 1517 90 93
1518 00 31 1518 00 39	Blandningar av flytande feta vegetabiliska fetter, för tekniskt eller industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel ^c
1522 00 91	Bottensatser och avslenningsåterstoder; soapstocks, från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller vegetabiliska vaxer innehållande olja med olivolja som karaktärgivande beståndsdel
1522 00 99	Andra återstoder från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller vegetabiliska vaxer, med undantag av de innehållande olja med olivolja som karaktärgivande beståndsdel
ex 1602	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt:
	– Av svin:
ex 1602 41	– – Skinka och delar därav:
1602 41 90	– – – Andra än av tamsvin
ex 1602 42	– – Bog och delar därav:
1602 42 90	– – – Andra än av tamsvin
ex 1602 49	– – Andra produkter av svin, inbegripet blandade styckningsdelar:
1602 49 90	– – – Andra än av tamsvin
ex 1602 90	– Andra varor, inbegripet beredningar av blod av alla slags djur:
	– – Andra än beredningar av blod av alla slags djur:
1602 90 31	– – – Av vilt eller kanin
	– – – Andra:
	– – – – Andra än innehållande kött eller slaktbiprodukter av tamsvin:
	– – – – – Andra än innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur:
1602 90 99	– – – – – Andra än av får eller get
1603 00	Extrakter och safter av kött, fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
1801 00 00	Kakaoböner, hela eller krossade, även rostade
1802 00 00	Kakaoskal och annat kakaofall
ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra:
ex 2001 90	– Annat:
2001 90 20	– – Frukter av släktet <i>Capsicum</i> , med undantag av sötpaprika
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
ex 2005 99	– Andra grönsaker samt blandningar av grönsaker:
2005 99 10	– – Frukter av släktet <i>Capsicum</i> , med undantag av sötpaprika
ex 2206	Andra jästa drycker, t.ex. äppelvin (cider), päronvin och mjöd; blandningar av jästa drycker samt blandningar av jästa drycker och alkoholfria drycker, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
2206 00 31 to 2206 00 89	– Andra än ”piquettevin”
ex 2301	Mjöl och pelletar av kött eller slaktbiprodukter eller av fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur, olämpliga som livsmedel; grevar:
2301 10 00	– Mjöl och pelletar av kött eller slaktbiprodukter av kött; grevar

CN code	Varuslag
ex 2302	Kli, fodermjöl och andra återstoder, även i form av pelletar, erhållna vid siktning, malning eller annan bearbetning av spannmål eller baljväxter:
2302 50 00	– Av baljväxter
2304 00 00	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av sojabönlja, även malda eller i form av pelletar
2305 00 00	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av jordnötsolja, även malda eller i form av pelletar
ex 2306	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av vegetabiliska fetter eller oljor, även malda eller i form av pelletar, andra än sådana enligt nr 2304 eller 2305 med undantag för KN-nummer 2306 90 05 (oljekakor och andra fasta återstoder vid utvinning ur majsgröddar) samt nr 2306 90 11 och 2306 90 19 (oljekakor och andra fasta återstoder vid utvinning av olivolja)
ex 2307 00	Vindruva; rå vinsten:
2307 00 90	– Rå vinsten
ex 2308 00	Vegetabiliska ämnen och vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska återstoder och biprodukter av sådana slag som används vid utfodring av djur, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, även i form av pelletar:
2308 00 90	– Andra slag än återstoder från vindruvpressning, ekollon och hästkastanjer, återstoder från pressning av frukt, annan än vindruvor
ex 2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur:
ex 2309 10	– Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar:
2309 10 90	– – Andra än innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt undernummer 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter
ex 2309 90	– Annat:
2309 90 10	– – Limvatten ("solubles") av fisk eller havsdäggdjur
	– – Andra, inbegripet förblandningar:
ex 2309 90 91 to 2309 90 99	– – – Andra än innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt undernummer 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter, med undantag av
	– Proteinkoncentrat framställda av saft från lusern och gräs
	– Dehydratiserade produkter framställda av enbart fasta rester och saft från framställningen av de koncentrat som avses i första strecksatsen

^{a)} För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i särskilda unionsbestämmelser är uppfyllda (se rådets direktiv 94/28/EG, EGT L 178, 12.7.1994, s. 66; kommissionens beslut 93/623/EEG, EGT L 298, 3.12.1993, s. 45).

^{b)} För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i särskilda unionsbestämmelser är uppfyllda (se rådets direktiv 88/661/EEG, EGT L 382, 31.12.1988, s. 36; rådets direktiv 94/28/EG, EGT L 178, 12.7.1994, s. 66; kommissionens beslut 96/510/EG, EGT L 210, 20.8.1996, s. 53).

^{c)} För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i särskilda unionsbestämmelser är uppfyllda (se artiklarna 291–300 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93, EGT L 253, 11.10.1993, s. 1, och efterföljande ändringar).

^{d)} För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i avsnitt II F i de inledande bestämmelserna i Kombinerade nomenklaturen är uppfyllda.

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER PRODUKTER FÖR VILKA SÄRSKILDA ÅTGÄRDER HAR UPPRÄTTATS ENLIGT ARTIKEL 1.2

Del I: Etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter

1. När det gäller etylalkohol omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Varuslag
ex 2207 10 00	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av minst 80 volymprocent, framställd av de jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget
ex 2207 20 00	Etylalkohol och annan sprit, denaturerade, oavsett alkoholhalt, framställd av de jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget
ex 2208 90 91 och ex 2208 90 99	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent, framställd av de jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget

2. Avsnitt I i kapitel II i del III om importlicenser och avsnitt I i kapitel III i den delen ska också tillämpas på produkter av etylalkohol som är framställd av jordbruksprodukter enligt KN-nummer 2208, på kärl rymmande mer än 2 liter och som har samtliga kännetecken för en etylalkohol så som den beskrivs i punkt 1.

Del II: Biodlingsprodukter

När det gäller biodlingsprodukter omfattar denna förordning de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Varuslag
0409	Naturlig honung
ex 0410 00 00	Drottninggelé och propolis, ätbar
ex 0511 99 85	Drottninggelé och propolis, inte ätbar
ex 1212 99 70	Pollen
ex 152190	Bivax

Del III: Silkesmaskar

När det gäller silkesmaskar omfattar denna förordning silkesmaskar enligt KN-nummer ex 0106 90 00 och silkesfjärilsägg enligt KN-nummer 0511 99 85 i Kombinerade nomenklaturen.

BILAGA III

DE DEFINITIONER SOM AVSES I ARTIKEL 2.1

Del I: Definitioner avseende rissektorn

- I. Definitioner av ”paddyris”, ”råris”, ”delvis slipat ris”, ”helt slipat ris”, ”rundkornigt ris”, ”mellankornigt ris”, ”långkornigt ris i kategori A eller B” och ”brutet ris”:
1.
 - a) *paddyris*: ris som efter tröskning har skalet kvar.
 - b) *råris*: paddyris från vilket endast ytterskalet har avlägsnats. Exempel på ris som omfattas av denna definition är ris med handelsbeteckningarna ”brown rice”, ”cargo rice”, ”loonzain” och ”riso sbramato”.
 - c) *delvis slipat ris*: paddyris från vilket skalet, en del av grodden och hela eller delar av de yttre skikten av fruktväggen, men inte de inre skikten, har avlägsnats.
 - d) *helt slipat ris*: paddyris från vilket skalet, hela de yttre och inre skikten av fruktväggen, samt, vad avser mellan- och långkornigt ris, hela grodden och vad avser rundkornigt ris, åtminstone en del av grodden, har avlägsnats, men där högst 10 % av riskornen får ha kvar vita längsgående strimmor.
 2.
 - a) *rundkornigt ris*: ris vars korn som längst är 5,2 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är mindre än 2.
 - b) *mellankornigt ris*: ris vars korn är längre än 5,2 mm men som längst 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är mindre än 3.
 - c) *långkornigt ris*:
 - i) långkornigt ris kategori A: ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är större än 2 men mindre än 3,
 - ii) långkornigt ris kategori B: ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är större än eller lika med 3.
 - d) *mätning av riskornen*: riskornens mått bestäms för helt slipat ris enligt följande metod:
 - i) ett representativt prov tas från varupartiet,
 - ii) provet siktas så att hela riskorn återstår, däri inbegripet omogna riskorn,
 - iii) två mätningar genomförs om vardera 100 riskorn och genomsnittet beräknas,

- iv) resultatet uttrycks i mm och avrundas till en decimal.
3. *brutet ris*: riskorndelar vars längd inte överstiger tre fjärdedelar av de hela riskornens genomsnittliga längd.

II. Definitioner av riskorn och brutet ris som inte är av felfri kvalitet:

- A. *hela riskorn*: riskorn från vilka endast en del av tanden har avlägsnats, oberoende av de egenskaper som varje bearbetningsled åstadkommer.
- B. *klippta riskorn*: riskorn från vilka hela tanden har avlägsnats.
- C. *brutna riskorn eller brutet ris*: riskorn från vilka en större del än tanden har avlägsnats. Brutet ris inbegriper
- grovt brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är lika med eller större än halva riskornet men som inte utgör ett helt riskorn),
 - medelfint brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är lika med eller större än en fjärdedel av riskornet men som inte uppnår minsta storleken för ”grovt brutet ris”),
 - fint brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är mindre än en fjärdedel av riskornets, men som inte passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm),
 - riskornsfragment (små delar eller bitar av riskorn, som passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm); kluvna riskorn (bitar som uppkommer genom att riskornen klyvs på längden) ingår i denna definition.
- D. *gröna riskorn*: riskorn som inte är fullt mogna.
- E. *riskorn med naturliga missbildningar*: riskorn med naturliga missbildningar, ärftliga eller icke-ärftliga, i förhållande till sortens typiska morfologiska kännetecken.
- F. *kritaktiga riskorn*: riskorn med en yta som till minst tre fjärdedelar har ett ogenomskinligt och kritaktigt utseende.
- G. *rödstrimmiga riskorn*: riskorn med längsgående röda strimmor av olika färgstyrka och nyans, som utgör rester av fruktväggen.
- H. *fläckiga riskorn*: riskorn med en liten och välavgränsad mörk fläck av mer eller mindre regelbunden form. Till fläckiga riskorn räknas även riskorn som har svaga svarta strimmor på ytan, vilka ej går på djupet. Strimmorna och fläckarna får inte uppvisa någon gul eller mörk yttering.
- I. *missfärgade riskorn*: riskorn som på en begränsad del av ytan uppvisar en tydlig förändring i den naturliga färgen. Fläckarna kan vara av olika färg (svartaktiga, rödaktiga, bruna etc.). Djupa, svarta strimmor ska också anses utgöra fläckar. Om fläckarnas färg är tillräckligt kraftig (svart, ljusröd,

rödbrun), så att den är direkt synlig och om de täcker en yta som är lika med eller större än halva riskornet, ska riskornen anses vara gula riskorn.

- J. *gula riskorn*: riskorn som helt eller delvis genomgått en naturlig färgförändring på annat sätt än genom torkning och som har antagit en färgnyans från citron- till orangegul.
- K. *bärnstensgula riskorn*: riskorn som på annat sätt än genom torkning har genomgått en enhetlig, lätt färgförändring över hela ytan. Genom denna förändring antar riskornen en ljus bärnstensgul färg.

Del II: Definitioner avseende sockersektorn

1. *vitt socker*: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen, med en sackaroshalt i torrsubstansen av minst 99,5 viktprocent vid polarimetrisk bestämning.
2. *råsocker*: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen, med en sackaroshalt i torrsubstansen av minst 99,5 viktprocent vid polarimetrisk bestämning.
3. *isoglukos*: produkt som är framställd av glukos eller dess polymerer med ett fruktosinnehåll av minst 10 viktprocent.
4. *inulinsirap*: produkt som erhållits genom hydrolys av inulin eller oligofruktos, med ett fruktosinnehåll av minst 10 % i fri form eller som sackaros, uttryckt som socker- eller isoglukosekvivalenter. För att undvika restriktioner på marknaden för produkter med låg sötnings effekt vilka framställs av företag utan inulinsirapskvot som bearbetar inulinfibrer, kan denna definition komma att ändras av kommissionen.
5. *kvotsocker, kvotisoglukos och kvotinulinsirap*: den kvantitet socker, isoglukos eller inulinsirap som företaget i fråga tillverkar inom ramen för sin kvot och som hänför sig till ett visst regleringsår.
6. *industrisocker*: den kvantitet socker som tillverkas utöver den kvantitet som avses i punkt 5 och som hänför sig till ett visst regleringsår och som är avsedd för industriproduktion av någon av de produkter som avses i artikel 55.2.
7. *industriisoglukos och industriinulinsirap*: den kvantitet isoglukos eller inulinsirap som tillverkas, som hänför sig till ett visst regleringsår och som är avsedd för industriproduktion av någon av de produkter som avses i artikel 55.2.
8. *överskottssocker, överskottsisoglukos och överskottsinulinsirap*: den kvantitet socker, isoglukos eller inulinsirap som tillverkas och som hänför sig till ett visst regleringsår utöver de kvantiteter som avses i punkterna 5, 6 och 7.
9. *kvotbetor*: alla sockerbetor som bearbetas till kvotsocker.
10. *leveransavtal*: ett avtal som ingåtts mellan en säljare och ett företag om leverans av sockerbetor avsedda för tillverkning av socker.
11. *branschavtal*: ett av följande:
 - a) Ett avtal som, innan något leveransavtal har träffats, ingås på unionsnivå mellan å ena sidan en sammanslutning av nationella branschorganisationer och å andra sidan en sammanslutning av nationella säljarorganisationer.
 - b) Ett avtal som, innan något leveransavtal har träffats, ingås mellan å ena sidan företag eller en branschorganisation som är erkänd av medlemsstaten i fråga och å andra sidan en säljarorganisation som är erkänd av medlemsstaten i fråga.

- c) Om inget av de avtal som avses i a eller b föreligger: bolags- och kooperationslagstiftningen, om den reglerar leverans av sockerbeter från andelsägare eller medlemmar i ett bolag eller en sockertillverkande Kooperation.
- d) Om inget av de avtal som avses i a eller b föreligger: de överenskommelser som gjorts innan något leveransavtal har träffats, förutsatt att de säljare som godkänner överenskommelsen levererar minst 60 % av den totala kvantitet betor som företaget köper in för tillverkning av socker i en eller flera fabriker.

12. *heltidsraffinaderi:*

- produktionsenhet vars verksamhet uteslutande består i att raffinera importerat rörråsocker, eller
- produktionsenhet som under regleringsåret 2004/05 raffinerade minst 15 000 ton importerat rörråsocker.

Del III: Definitioner avseende humlesektorn

1. *humle:* de torkade blomställningarna, även kallade kottar, av (hon-)humleplantan (*humulus lupulus*). Dessa gröngula, äggformade blomställningar har en stjälk och har vanligen en största längd på 2–5 cm.
2. *humlepulver:* den produkt som erhålls vid malning och som innehåller alla naturliga beståndsdelar av humle.
3. *lupulinberikat humlepulver:* den produkt som erhålls genom malning av humle efter mekanisk avskiljning av en del av bladen, stjälkarna, stödbladen och humlespindlarna.
4. *humleextrakt:* de koncentrerade produkter som erhålls genom lösningsmedels inverkan på humlet eller humlepulvret.
5. *humleblandningar:* en blandning av två eller fler av de produkter som avses i leden 1–4.

Del IV: Definitioner för vinsektorn

Vinstocksrelaterade

1. *röjning:* fullständigt borttagande av alla vinstockar på en areal som planterats med vinstockar.
2. *plantering:* slutgiltig plantering av vinstockar eller delar av vinstockar, ympade eller inte ympade, i syfte att producera druvor eller inrätta en moderplantskola för ympmaterial.
3. *dubbelympning:* ympning av en vinstock som redan har ympats en gång tidigare.

Produktrelaterade

4. *färska druvor*: de frukter av vinrankan som används för vinframställning, mogna eller lätt torkade, och som kan vara krossade eller pressade med vanliga vinframställningsmedel/utrustning och som spontant kan ge upphov till alkoholjäsning.
5. *färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol*: en produkt som
- a) har en verklig alkoholhalt av minst 12 volymprocent och högst 15 volymprocent,
 - b) har framställs genom tillsats till ojäst druvmust med en naturlig alkoholhalt av minst 8,5 volymprocent, som uteslutande härrör från druvor av de druvsorter som är klassificerbara enligt artikel 166.2,
 - i) antingen av neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 96 volymprocent,
 - ii) eller av en icke-rektifierad produkt som härrör från destillation av vin som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 80 volymprocent.
6. *druvsaft*: den ojästa men jäsbara flytande produkt som
- a) framställs genom behandlingar som gör den lämplig för konsumtion i obearbetat tillstånd,
 - b) framställs av färska druvor eller av druvmust eller genom återställande. Om produkten har framställts genom återställande, ska det göras av koncentrerad druvmust eller koncentrerad druvsaft.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvsaft är 1 volymprocent.

7. *koncentrerad druvsaft*: icke-karamelliserad druvsaft som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som ska fastställas anger 50,9 % eller däröver vid 20°C.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvsaft är 1 volymprocent.

8. *jäsningsrester*:
- a) Rester som efter jäsning, under lagring eller efter tillåten behandling avsätter sig i kärl som innehåller vin.
 - b) Rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av den produkt som avses i led a.
 - c) Rester som under lagringen eller efter tillåten behandling avsätter sig i kärl som innehåller druvmust.

- d) Rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av den produkt som avses i led c.
9. *återstoder från vindruvpressning*: jästa eller ojästa rester från pressning av färska druvor.
10. *piquettevin*: en produkt som framställs
- a) genom jäsnings av obehandlade återstoder från vindruvpressning som är uppblötta i vatten,
 - b) genom urlakning av jästa återstoder från vindruvpressning med vatten.
11. *vin som har tillsatts alkohol för destillation*: en produkt som
- a) har en verklig alkoholhalt av lägst 18 volymprocent och högst 24 volymprocent,
 - b) uteslutande framställs genom tillsats till vin utan restsocker av en icke-renad produkt som härrör från destillation av vin med en verklig alkoholhalt av högst 86 volymprocent, eller
 - c) har en halt av flyktiga syror på högst 1,5 g/l, uttryckt som ättiksyra.
12. *cuvée*:
- a) druvmust,
 - b) vin, eller
 - c) en blandning av druvmust eller vin med olika egenskaper, som är avsedd för framställning av en särskild typ av mousserande viner.

Alkoholhalt

13. *verklig alkoholhalt i volymprocent*: antal liter ren alkohol som vid 20 °C finns i 100 liter av produkten vid samma temperatur.
14. *potentiell alkoholhalt i volymprocent*: antal liter ren alkohol som vid 20 °C kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 liter av produkten vid samma temperatur.
15. *total alkoholhalt i volymprocent*: summan av den verkliga och den potentiella alkoholhalten.
16. *naturlig alkoholhalt uttryckt i volymprocent*: en produkts totala alkoholhalt i volymprocent före eventuell berikning.
17. *verklig alkoholhalt uttryckt i massa*: antal kg ren alkohol som finns i 100 kg produkt.
18. *potentiell alkoholhalt uttryckt i massa*: antal kg ren alkohol som kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 kg av produkten.
19. *total alkoholhalt uttryckt i massa*: summan av den verkliga och den potentiella alkoholhalten.

Del V: Definitioner avseende nöt- och kalvköttssektorn

1. *nötkreatur*: levande husdjur av nötkreatur som omfattas av KN-nr ex 0102 10, 0102 90 05 –102 90 79.
2. *vuxna nötkreatur*: nötkreatur med en levande vikt på mer än 300 kg.

Del VI: Definitioner avseende mjölk- och mejerisektorn

Vid tillämpningen av tullkvoten för smör med ursprung i Nya Zeeland ska formuleringen ”framställt direkt från mjölk eller grädde” inte utesluta sådant smör som framställts från mjölk eller grädde utan användning av lagrade råvaror, i en enda, sluten och oavbruten process som kan innebära att grädden genomgår ett stadium som koncentrerat mjölkfett och/eller att sådant mjölkfett fraktioneras.

Del VIII: Definitioner avseende äggsektorn

1. *ägg med skal*: fjäderfäegg med skal, färska, konserverade eller kokta, undantaget kläckägg specificerade i 2.
2. *kläckägg*: fjäderfäegg för kläckning.
3. *hela produkter*: fågelägg utan skal, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, lämpliga för konsumtion.
4. *delprodukter*: fågeläggulor, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, lämpliga för konsumtion.

Del VIII: Definitioner avseende sektorn för fjäderfäkött

1. *levande fjäderfä*: levande höns, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns med en vikt på över 185 gram.
2. *kycklingar*: levande höns, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns med en högsta vikt på 185 gram.
3. *slaktade fjäderfä*: döda höns, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns, hela och med eller utan slaktbiprodukter.
4. *härledda produkter*:
 - a) produkter enligt punkt a i del XX i bilaga I,
 - b) produkter enligt punkt b i del XX i bilaga I, utom slaktade fjäderfä och ätbara slaktbiprodukter, så kallade styckningsdelar av fjäderfä,
 - c) ätbara slaktbiprodukter enligt punkt b i del XX i bilaga I,
 - d) produkter enligt punkt c i del XX i bilaga I,
 - e) produkter enligt punkt d och e i del XX i bilaga I,
 - f) produkter enligt punkt f i del XX i bilaga I utom produkter enligt KN-nr 1602 och 20.

Del IX: Definitioner avseende biodlingssektorn

1. *honung*: det naturliga söta ämne som *Apis mellifera*-bin bereder av nektar från växter eller av sekret från levande växtdelar eller av exkret av växtsugande insektsarter på de levande växtdelarna, som bina samlar och omvandlar genom att förena dem med egna särskilda ämnen, deponerar, torkar, lagrar och låter utvecklas i vaxkakor.

Honung kan indelas i följande huvudsorter:

- a) Beroende på ursprung
 - i) *blomhonung eller nektarhonung*: honung som kommer från växters nektar.
 - ii) *bladhonung*: honung som huvudsakligen kommer från exkret från sugande insektsarter (*Hemiptera*) på levande växtdelar eller sekret av levande växtdelar.
- b) Beroende på hur den produceras och/eller presenteras
 - iii) *honung i vaxkakor*: honung som bina förvarat i cellerna i nybyggda vaxkakor utan yngel eller i tunna bottenplattor för vaxkakor enbart gjorda av bivax och som säljs i hela eller delade täckta vaxkakor.
 - iv) *honung i bitar av vaxkakor*: honung som innehåller en eller flera bitar av honung i vaxkakor.
 - v) *självrinnen honung*: honung som fått självrinna ur avtäckta vaxkakor utan yngel.
 - vi) *slungad honung*: honung som utvinns genom att centrifugera avtäckta vaxkakor utan yngel.
 - vii) *pressad honung*: honung som utvinns genom att under svag värme (högst 45°C) eller utan värme pressa vaxkakor utan yngel.
 - viii) *silad honung*: honung som utvinns genom att avlägsna främmande oorganiska och organiska ämnen på ett sådant sätt att avsevärda mängder pollen avlägsnas.

bagerihonung: honung som

- a) är lämplig för industriellt bruk eller som ingrediens i andra livsmedel som därefter bearbetas och
- b) kan
 - ha en främmande smak eller lukt, eller
 - ha börjat jäsa eller har jäst, eller
 - ha överhettats.

2. Med *biodlingsprodukter* avses honung, bivax, drottninggelé, propolis eller pollen.

BILAGA IV

STANDARDKVALITET FÖR RIS OCH SOCKER ENLIGT ARTIKEL 8.1 OCH 8.3

A. Standardkvalitet för paddyris

Följande gäller för paddyris av standardkvalitet:

- a) Det ska vara av god och handelsmässig kvalitet och luktfri.
- b) Vattenhalten ska uppgå till högst 13 %.
- c) Det ska ha en avkastning på 63 viktprocent i hela korn av helt slipat ris (med en tolerans på 3 % klippta korn) varav en viktprocent av korn av helt slipat ris som inte är av felfri kvalitet:

kritaktiga korn av paddyris med andra KN-nummer än 1006 10 27 och 1006 10 98:	1,5 %
kritaktiga korn av paddyris med andra KN-nummer än 1006 10 27 och KN 1006 10 98:	2,0 %
rödstrimmiga riskorn	1,0 %
fläckiga riskorn	0,50 %
missfärgade riskorn	0,25 %
gula riskorn	0,02 %
bärnstensgula riskorn	0,05 %

B. Standardkvaliteter för socker

I. Standardkvaliteter för sockerbetor

Betor av standardkvalitet ska ha följande egenskaper:

- a) De ska vara av god och marknadsmässig kvalitet.
- b) De ska ha ett sockerinhåll på 16 % vid mottagandet.

II. Standardkvalitet för vitsocker

1. Vitsocker av standardkvalitet ska ha följande egenskaper:

- a) Det ska vara av god, äkta och marknadsmässig kvalitet, torrt, enhetligt kristalliserat och jämnt rinnande.
- b) Polarisation: minst 99,7.
- c) Fuktinnehåll: högst 0,06 %.
- d) Innehåll av invertsocker: högst 0,04 %.

- e) Antalet enheter som fastställts enligt punkt 2 får inte överstiga 22 sammanlagt, och inte

15 i fråga om askinnehåll,

9 i fråga om färgtyp fastställd enligt den metod som används vid Institut für landwirtschaftliche Technologie und Zuckerindustrie Braunschweig (nedan kallad *Braunschweig-metoden*),

6 i fråga om färgning av lösningen, fastställd enligt den metod som används vid International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis (nedan kallad *ICUMSA-metoden*).

2. En enhet ska motsvara
 - a) 0,0018 % askinnehåll enligt ICUMSA-metoden vid 28 grader Brix,
 - b) 0,5 färgtypenheter enligt Braunschweig-metoden,
 - c) 7,5 enheter lösningsfärgning enligt ICUMSA-metoden.
3. De metoder som används för att fastställa de faktorer som avses i punkt 1 ska vara desamma som används för att fastställa dessa faktorer inom ramen för interventionsåtgärderna.

III. Standardkvalitet för råsocker

1. Råsocker av standardkvalitet ska ge ett vitsockerutbyte på 92 %.
2. Utbytet för råsocker av betsocker ska beräknas genom att talet för detta sockers polarisationsgrad minskas med
 - a) sockrets procentuella halt av aska multiplicerad med fyra,
 - b) sockrets procentuella halt av invertsocker multiplicerad med två,
 - c) talet 1.
3. Utbytet för råsocker av sockerrör ska beräknas genom att detta sockers polarisationsgrad multiplicerat med två minskas med talet 100.

BILAGA V

UNIONSSKALOR FÖR KLASSIFICERING AV SLAKTKROPPAR ENLIGT ARTIKEL 34

A. Unionsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur

I. Definitioner

Följande definitioner ska gälla:

1. *slaktkroppar*: hela kroppar av slaktade djur, som är avblodade, urtagna och avhudade,
2. *halva slaktkroppar*: produkter som erhålls genom en symmetrisk delning av den slaktkropp som avses i 1 genom mitten av varje hals-, bröst-, länd- och korskota och genom bröstbenet och bäckenbensfogen.

II. Kategorier

Slaktkropparna ska delas in i följande kategorier:

- A: Slaktkroppar av okastrerade handjur som är yngre än två år.
- B: Slaktkroppar av andra okastrerade handjur.
- C: Slaktkroppar av kastrerade handjur.
- D: Slaktkroppar av hondjur som har kalvat.
- E: Slaktkroppar av andra hondjur.

III. Klassificering

Slaktkropparna ska klassificeras genom på varandra följande bedömningar av följande:

1. Konformation enligt följande:

Slaktkroppsprofilernas utveckling, särskilt vad gäller de väsentliga delarna (lår, rygg, bog)

Konformationsklass	Beskrivning
S Överlägsen	Alla profiler ytterst konvexa. Exceptionell muskelutveckling (dubbel-muskulös slaktkroppstyp).
E Utmärkt	Alla profiler konvexa till mycket konvexa. Utmärkt muskelutveckling.
U Mycket bra	På det hela taget konvexa profiler. Mycket god muskelutveckling.
R	På det hela taget raka profiler. God muskelutveckling.

Bra	
O Godtagbar	Raka till konkava profiler. Genomsnittlig muskelutveckling.
P Mindre bra	Alla profiler konkava till mycket konkava. Mindre god muskelutveckling.

2. Fettansättning enligt följande definitioner:

Mängd fett på slakkroppens utsida och i brösthålan.

Fettansättningsklass	Beskrivning
1 Låg	Ingen till låg fettansättning.
2 Lätt	Lätt fettansättning, köttet synligt nästan överallt.
3 Genomsnittlig	Köttet, med undantag för lår och bog, nästan överallt täckt med fett, lätta ansamlingar av fett i brösthålan.
4 Hög	Köttet täckt av fett men fortfarande delvis synligt på lår och bog, vissa tydliga ansamlingar av fett i brösthålan.
5 Mycket hög	Hela slaktkroppen täckt av fett; stora ansamlingar i brösthålan.

IV. Presentation

Slaktkroppar och halva slaktkroppar ska ha följande presentation:

1. Utan huvud och utan fötter. Huvudet ska vara avskuret från kroppen vid leden mellan atlaskotan och skallbenet och fötterna ska vara avskurna vid övre eller nedre fotleden.
2. Utan bröst- och bukhålornas organ, med eller utan njurar, njurfett och bäckenfett.
3. Utan könsorgan och dithörande muskler och hos hondjur utan juver eller juverfett.

V. Klassificering och identitetsmärkning

Slakterier som har godkänts enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004⁴⁶ ska vidta åtgärder för att säkerställa att alla slaktkroppar eller halva slaktkroppar av vuxna nötkreatur som har slaktats vid dessa slakterier och är försedda med ett kontrollmärke enligt artikel 5.2 jämförd med avsnitt I kapitel III i bilaga I till Europaparlamentets och rådets

⁴⁶

EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.

förordning (EG) nr 854/2004⁴⁷ klassificeras och identitetsmärks i enligt med unionsskalan.

Medlemsstaterna får bevilja att yttre fett avlägsnas från slaktkropparna eller de halva slaktkropparna före identitetsmärknings om detta motiveras av fettansättningen.

B. Unionskala för klassificering av slaktkroppar av gris

I. Definition

slaktkroppar: kroppar av slaktade grisar, som är avblodade och urtagna, hela eller delade längs mittlinjen.

II. Klassificering

Slaktkroppar ska indelas i klasser enligt sitt uppskattade innehåll av magert kött och klassificeras enligt följande:

Klass	Magert kött som andel av slaktkroppsvikten
S	60 % eller mer*
E	55 % eller mer
U	50 % eller mer, men mindre är 55 %
R	45 % eller mer, men mindre är 50 %
O	40 % eller mer, men mindre är 45 %
P	Mindre än 40 %

* [Medlemsstaterna får införa en särskild klass för 60 % eller mer magert kött, angiven med bokstaven S, för grisar som har slaktats på deras territorium.]

III. Presentation

Slaktkroppar ska presenteras utan tunga, borst, klövar, könsorgan, ister, njurar och mellangärde.

IV. Innehåll av magert kött

1. Innehållet av magert kött ska bedömas med av kommissionen godkända klassificeringsmetoder. Endast statistiskt utprovade bedömningsmetoder grundade på fysisk mätning av en eller flera anatomiska delar av grisslaktkroppen får godkännas. För att en klassificeringsmetod ska kunna godkännas måste det statistiska felet vid bedömningen underskrida en angiven högsta toleransnivå.

2. Slaktkropparnas kommersiella värde ska dock inte bestämmas enbart på grundval av deras innehåll av magert kött.

⁴⁷ EUT L 139, 30.4.2004, s. 206.

V. Identifiering av slaktkroppar

Om inte annat har föreskrivits av kommissionen ska klassificerade slaktkroppar identifieras genom märkning i enlighet med unionsskalan.

C. Unionsskala för klassificering av slaktkroppar av får

I. Definition

När det gäller begreppen *slaktkroppar* och *halva slaktkroppar* ska definitionerna i punkt A.I gälla.

II. Kategorier

Slaktkropparna ska delas in i följande kategorier:

A: Slaktkroppar av får som är yngre än tolv månader.

B: Slaktkroppar av andra får.

III. Klassificering

Slaktkropparna ska klassificeras genom tillämpning av bestämmelserna i punkt A.III med nödvändiga ändringar. Begreppet ”lår” i punkt A.III.1 och på raderna 3 och 4 i tabellen under punkt A.III.2 ska dock ersättas med begreppet ”bakkvartspart”.

IV. Presentation

Slaktkroppar och halva slaktkroppar ska presenteras utan huvud (avskilt vid leden mellan atlaskotan och skallbenet), fötter (avskilda vid övre eller nedre fotleden), svans (avskild mellan sjätte och sjunde svanskotan), juver, könsdelar, lever och organpaket. Njurar och njurfett inkluderas i slaktkroppen.

V. Identifiering av slaktkroppar

Klassificerade slaktkroppar och halva slaktkroppar ska identifieras genom märkning i enlighet med unionsskalan.

BILAGA VI

NATIONELLA OCH REGIONALA KVOTER FÖR PRODUKTION AV SOCKER, ISOGLUKOS OCH INULINSIRAP ENLIGT ARTIKEL 50

från och med regleringsåret 2010/11 ska följande gälla

(ton)

Medlemsstater eller regioner (1)	Socker (2)	Isoglukos (3)	Inulinsirap (4)
Belgien	676 235,0	114 580,2	0
Bulgarien	0	89 198,0	
Tjeckien	372 459,3		
Danmark	372 383,0		
Tyskland	2 898 255,7	56 638,2	
Irland	0		
Grekland	158 702,0	0	
Spanien	498 480,2	53 810,2	
Frankrike (utom de utomeuropeiska departementen)	3 004 811,15		0
De franska utomeuropeiska departementen	432 220,05		
Italien	508 379,0	32 492,5	
Lettland	0		
Litauen	90 252,0		
Ungern	105 420,0	220 265,8	
Nederländerna	804 888,0	0	0
Österrike	351 027,4		
Polen	1 405 608,1	42 861,4	
Portugal (fastlandet)	0	12 500,0	
Autonoma regionen Azorerna	9 953,0		
Rumänien	104 688,8	0	

Slovenien	0		
Slovakien	112 319,5	68 094,5	
Finland	80 999,0	0	
Sverige	293 186,0		
Förenade Kungariket	1 056 474,0	0	
TOTALT	13 336 741,2	690 440,8	0

BILAGA VII

NÄRMARE FÖRESKRIFTER FÖR ÖVERFÖRINGAR AV SOCKER- ELLER ISOGLUKOSKVOTER ENLIGT ARTIKEL 53

I

Vid tillämpning av denna bilaga avses med

- a) *sammanslagning av företag*: att sammanföra två eller flera företag till ett enda företag,
- b) *överlåtelse av ett företag*: överföring eller övertagande av tillgångar som tillhör ett företag, vilket har tilldelats kvoter, till fördel för ett eller flera andra företag,
- c) *överlåtelse av en fabrik*: överföring av äganderätten till en teknisk enhet, inklusive hela den anläggning som behövs för att tillverka produkten i fråga, till ett eller flera företag, som helt eller delvis övertar produktionen hos det företag som överför sin äganderätt,
- d) *arrendering av en fabrik*: arrendeavtal för en teknisk enhet som arrendatorn avser att driva, inklusive hela den anläggning som behövs för tillverkning av socker, som ingår för minst tre på varandra följande regleringsår och som parterna förbinder sig att inte säga upp före utgången av det tredje året, med ett företag som är etablerat inom samma medlemsstat som fabriken i fråga, förutsatt att företaget som arrenderar nämnda enhet efter det att arrendeavtalet börjat gälla kan betraktas som ett enbart sockerproducerande företag beträffande hela sin produktion.

II

1. I händelse av en sammanslagning eller överlåtelse av sockerproducerande företag och i händelse av överlåtelse av sockerfabriker ska kvoterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, ändras enligt följande:
 - a) Vid en sammanslagning av sockerproducerande företag ska medlemsstaterna tilldela det företag som skapas genom sammanslagningen en kvot som är lika med summan av de kvoter som företagen hade tilldelats före sammanslagningen.
 - b) Vid överlåtelse av ett sockerproducerande företag ska medlemsstaten tilldela mottagaren det överlåtna företags kvot för sockerproduktion. Om det finns mer än en mottagare ska fördelningen göras i proportion till den sockerproduktion som var och en av dem tar över.
 - c) Vid en överlåtelse av en sockerfabrik ska medlemsstaten minska kvoten för det överlåtande företaget och öka kvoten för mottagande företag i proportion till den produktion som vart och ett av företagen tar över.
2. Om några av de sockerbets- eller sockerrörsodlare som direkt berörs av någon av de transaktioner som avses i punkt 1 uttryckligen tillkännager sin önskan att leverera sina betor eller sockerrör till ett sockerproducerande företag som inte är part i dessa transaktioner, kan medlemsstaten genomföra fördelningen av kvoter på grundval av

den produktion som tas över av det företag till vilket de avser att leverera sina betor eller sockerrör.

3. I händelse av nedläggning under andra förhållanden än de som avses i punkt 1 får medlemsstaten tilldela ett eller flera sockerproducerande företag den del av kvoten som berörs av nedläggningen; nedläggningen kan gälla
 - a) ett sockerproducerande företag,
 - b) en eller flera anläggningar som ingår i ett sockerproducerande företag.

Även i de fall som avses i punkt b i första stycket kan medlemsstaten, om några av de berörda odlarna uttryckligen tillkännager sin önskan att leverera sina betor eller sockerrör till ett bestämt sockerproducerande företag, tilldela det företag till vilket de avser att leverera sina produkter en kvot som står i proportion till den kvantitet som odlarna vill leverera till företaget.

4. Om det undantag som avses i artikel 43.6 åberopas kan medlemsstaten kräva att de betodlare och sockerföretag som berörs av avvikelserna inkluderar särskilda bestämmelser i sina branschavtal, som gör det möjligt för medlemsstaten att tillämpa punkterna 2 och 3 i detta avsnitt.
5. Om en fabrik som tillhör ett sockerproducerande företag utarrenderas kan medlemsstaten minska kvoten för det företag som arrenderar ut fabriken och överföra denna del av kvoten på det företag som arrenderar fabriken i avsikt att producera socker där.

Om arrendet upphör inom den period på tre regleringsår som avses i punkt I d ska den justering av kvoten som gjorts enligt första stycket i denna punkt återkallas retroaktivt av medlemsstaten till den dag då arrendet började löpa. Om avtalet emellertid upphör på grund av force majeure ska medlemsstaten inte vara förpliktigad att återkalla justeringen.

6. Om ett sockerproducerande företag inte längre kan garantera att det kan fullgöra sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen gentemot berörda sockerbets- eller sockerrörsodlare, och om de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten har fastlagt att så är fallet, kan medlemsstaten för ett eller flera regleringsår överföra den del av kvoterna som berörs till ett eller flera sockerproducerande företag i proportion till storleken på den produktion de tar över.
7. Om en medlemsstat ger ett sockerproducerande företag pris- och avsättningsgarantier avseende bearbetning av sockerbetor till etylalkohol, kan medlemsstaten i samförstånd med företaget och de berörda sockerbetsodlarna överföra hela eller en del av kvoterna för sockertillverkning till ett eller flera andra företag för ett eller flera regleringsår.

III

Vid sammanslagning eller överlåtelse av isoglukosproducerande företag eller överlåtelse av en isoglukosproducerande fabrik får medlemsstaten fördela de berörda kvoterna för produktion av isoglukos till ett eller flera andra företag, vare sig de redan har en produktionskvot eller inte.

IV

Åtgärder enligt avsnitten II och III kan endast vidtas om

- a) hänsyn har tagits till alla berörda parterers intressen,
- b) den berörda medlemsstaten anser att dessa åtgärder kan förbättra sockerbets-, sockerrörs- och sockerproduktionssektorernas struktur,
- c) de gäller företag etablerade inom de territorier som kvoterna i bilaga VI avser.

V

Om sammanslagningen eller överlåtelsen sker mellan den 1 oktober och den 30 april det följande året ska bestämmelserna i avsnitten II och III gälla för det innevarande regleringsåret.

Om sammanslagningen eller överlåtelsen sker mellan den 1 maj och den 30 september samma år ska bestämmelserna i avsnitten II och III gälla för det påföljande regleringsåret.

VI

Vid tillämpningen av avsnitten II och III ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om de justerade kvoterna inom 15 dagar efter utgången av de perioder som anges i avsnitt V.

BILAGA VIII

NATIONELLA KVOTER FÖR PRODUKTION AV MJÖLK OCH ANDRA MJÖLKPRODUKTER ENLIGT ARTIKEL 59

(Kvantiteter (i ton) per tolv månadersperiod och medlemsstat:)

Medlemsstat	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgien	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bulgarien	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1,028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Tjeckien	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Danmark	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Tyskland	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Estland	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Irland	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Grekland	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Spanien	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Frankrike	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Italien	10 740 661,200	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866
Cypern	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Lettland	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Litauen	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luxemburg	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Ungern	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Nederländerna	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Östernrike	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Polen	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056

Portugal	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Rumänien	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478
Slovenien	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Slovakien	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Finland	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Sverige	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Förenade kungariket	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566

BILAGA IX

REFERENSFETTHALT ENLIGT ARTIKEL 63

Medlemsstat	g/kg
Belgien	36,91
Bulgarien	39,10
Tjeckien	42,10
Danmark	43,68
Tyskland	40,11
Estland	43,10
Grekland	36,10
Spanien	36,37
Frankrike	39,48
Irland	35,81
Italien	36,88
Cypern	34,60
Lettland	40,70
Litauen	39,90
Luxemburg	39,17
Ungern	38,50
Nederländerna	42,36
Österrike	40,30
Polen	39,00
Portugal	37,30
Rumänien	38,50
Slovenien	41,30
Slovakien	37,10
Finland	43,40
Sverige	43,40
Förenade Kungariket	39,70

BILAGA X

BUDGET FÖR STÖDPROGRAM ENLIGT ARTIKEL 136.1

I 1 000 EUR

Budgetår	2009	2010	2011	2012	2013	Från och med 2014
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT(*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	3 770	3 937	5 119	5 041	5 045
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	0	61	67	124	120	120

(*) De nationella taken för Italien i bilaga VIII till förordning (EG) nr 73/2009 för åren 2008, 2009 och 2010 ska minska med 20 miljoner EUR och dessa belopp har införts i budgetbeloppen för Italien för budgetåren 2009, 2010 och 2011 enligt denna tabell.

BILAGA XI

INTERNATIONELLA ORGANISATIONER SOM AVSES I ARTIKEL 159.3

- Codex Alimentarius
- Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa

BILAGA XII

DEFINITIONER, BETECKNINGAR OCH VARUBETECKNING AVSEENDE PRODUKTER ENLIGT ARTIKEL 163

I denna bilaga avses med *varubeteckning* det namn under vilket ett livsmedel säljs enligt artikel 5.1 i direktiv 2000/13/EG.

Del I. Kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre

I. DEFINITION

I denna del av den här bilagan avses med *kött* slaktkroppar, kött, även urbenat, och slakteriprodukter, även styckade, som är avsedda som livsmedel och härrör från nötkreatur som är tolv månader eller yngre, i färskt, fryst eller djupfryst tillstånd, även emballerat eller förpackat.

Vid slakten ska aktörerna under översyn av den behöriga myndigheten klassificera varje nötkreatur som är tolv månader eller yngre i en av följande två kategorier:

A. Kategori V: nötkreatur som är åtta månader eller yngre.

Bokstavsbezeichnung för kategorin: V

B. Kategori Z: nötkreatur som är äldre än åtta månader men högst tolv månader.

Bokstavsbezeichnung för kategorin: Z

II. VARUBETECKNINGAR

1. Kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre får endast saluföras i medlemsstaterna under den eller de för varje medlemsstat fastställda varubeteckningar enligt följande:

A. Kött av nötkreatur som är åtta månader eller yngre [(Bokstavsbezeichnung för kategorin: V)]:

Saluföringsland

Varubeteckning

Belgien

veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch

Bulgarien

месо от малки телета

Tjeckien

Telecí

Danmark

Lyst kalvekød

Tyskland

Kalbfleisch

Estland

Vasikaliha

Grekland

μοσγάρι γάλακτος

<u>Spanien</u>	<u>Tenera blanca, carne de ternera blanca</u>
<u>Frankrike</u>	<u>veau, viande de veau</u>
<u>Irland</u>	<u>Veal</u>
<u>Italien</u>	<u>vitello, carne di vitello</u>
<u>Cypern</u>	<u>μωσγάρι γάλακτος</u>
<u>Lettland</u>	<u>Tela gala</u>
<u>Litauen</u>	<u>Veršiena</u>
<u>Luxemburg</u>	<u>veau, viande de veau/Kalbfleisch</u>
<u>Ungern</u>	<u>Borjúhús</u>
<u>Malta</u>	<u>Vitella</u>
<u>Nederländerna</u>	<u>Kalfsvlees</u>
<u>Österrike</u>	<u>Kalbfleisch</u>
<u>Polen</u>	<u>Cielecina</u>
<u>Portugal</u>	<u>Vitela</u>
<u>Rumänien</u>	<u>carne de vitel</u>
<u>Slovenien</u>	<u>Teletina</u>
<u>Slovakien</u>	<u>Teľacie mäso</u>
<u>Finland</u>	<u>vaalea vasikanliha/ljust kalvkött</u>
<u>Sverige</u>	<u>ljust kalvkött</u>
<u>Förenade Kungariket</u>	<u>Veal</u>

B. Kött av nötkreatur som är äldre än åtta månader men högst tolv månader
 [(Bokstavsbeteckning för kategorin: Z)]:

<u>Saluföringsland</u>	<u>Varubeteckning</u>
<u>Belgien</u>	<u>jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch</u>
<u>Bulgarien</u>	<u>Телешко месо</u>
<u>Tjeckien</u>	<u>hovězí maso z mladého skotu</u>
<u>Danmark</u>	<u>Kalvekød</u>
<u>Tyskland</u>	<u>Jungrindfleisch</u>
<u>Estland</u>	<u>noorloomaliha</u>
<u>Grekland</u>	<u>νεαρό μωσγάρι</u>

<u>Spanien</u>	<u>Tenera, carne de ternera</u>
<u>Frankrike</u>	<u>jeune bovin, viande de jeune bovin</u>
<u>Irland</u>	<u>rosé veal</u>
<u>Italien</u>	<u>vitellone, carne di vitellone</u>
<u>Cypern</u>	<u>vealó μοσχάρι</u>
<u>Lettland</u>	<u>jaunlopa gala</u>
<u>Litauen</u>	<u>Jautiena</u>
<u>Luxemburg</u>	<u>jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch</u>
<u>Ungern</u>	<u>Növendék marha húsa</u>
<u>Malta</u>	<u>Vitellun</u>
<u>Nederländerna</u>	<u>rosé kalfsvlees</u>
<u>Österrike</u>	<u>Jungrindfleisch</u>
<u>Polen</u>	<u>młoda wolowina</u>
<u>Portugal</u>	<u>Vitelão</u>
<u>Rumänien</u>	<u>carne de tineret bovin</u>
<u>Slovenien</u>	<u>meso težjih telet</u>
<u>Slovakien</u>	<u>mäso z mladého dobytka</u>
<u>Finland</u>	<u>vasikanliha/kalvkött</u>
<u>Sverige</u>	<u>Kalvkött</u>
<u>Förenade Kungariket</u>	<u>Beef</u>

- De varubeteckningar som avses i punkt 1 får kompletteras med en uppgift om namnet eller beteckningen på den styckningsdel eller slaktbiprodukt det är fråga om.
- De varubeteckningar som anges för kategori V i del A i tabellen i punkt 1 och eventuella nya beteckningar som härrör från dessa varubeteckningar får endast användas om kraven i denna bilaga är uppfyllda.

Framför allt får orden *veau, ternera, kalv, Kalb, veal, vitello, kalf, μοσχάρι, vitella* och *vitela* inte användas i handelsbeteckningar eller i märkning som avser kött av djur på mer än tolv månader.

- Villkoren i punkt 1 ska inte tillämpas på kött av nötkreatur som omfattas av en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning som före den 29 juni 2007 registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 510/2006.

Del II. Vinprodukter

(1) Vin

Vin är den produkt som framställs uteslutande genom total eller partiell alkoholjäsning av krossade eller okrossade färska druvor eller av druvmust.

Vin ska

- a) eventuellt till följd av de processer som anges i del I avsnitt B i bilaga XIII, ha en verklig alkoholhalt av lägst 8,5 volymprocent, förutsatt att vinet uteslutande härrör från druvor som har skördats inom vinodlingszonerna A och B enligt tillägget till denna bilaga, och lägst 9 volymprocent inom övriga vinodlingszoner,
- b) genom undantag från den i övrigt tillämpliga lägsta verkliga alkoholhalten, om det har en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, oavsett om processerna i del I avsnitt B i bilaga XIII har följts, ha en verklig alkoholhalt av lägst 4,5 volymprocent,
- c) ha en total alkoholhalt på mer än 15 volymprocent; genom undantag får följande gälla:
 - den övre gränsen för den totala alkoholhalten får uppgå till 20 volymprocent för viner från vissa vinodlingsområden i unionen, vilka ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 162.1, om vinerna har framställts utan berikning,
 - den övre gränsen för den totala alkoholhalten får överstiga 15 volymprocent för viner med en skyddad ursprungsbeteckning som har framställts utan berikning,
- d) med förbehåll för undantag som kan fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 162.1, ha en total syrahalt, uttryckt som vinsyra, på minst 3,5 g/l eller 46,6 mval/l.

”Retsina” är vin som uteslutande produceras på Greklands geografiska territorium av druvmust behandlad med kåda från aleppotall. Användning av kåda från aleppotall är endast tillåten för att erhålla Retsinavin på de villkor som fastställs i gällande grekisk lagstiftning.

Med avvikelse från led b ska ”Tokaji eszencia” och ”Tokajská esencia” betraktas som vin.

Trots vad som sägs i artikel 163.2 får dock medlemsstaterna tillåta användningen av termen ”vin” om

- a) den åtföljs av ett namn på en frukt i ett sammansatt ord för att saluföra produkter som erhållits genom jäsning av andra bär och frukter än druvor, eller

- b) den är en del av ett sammansatt ord.

All sammanblandning med produkter svarande mot kategorierna av vin i denna bilaga ska undvikas.

(2) Ungt icke färdigjäst vin

Ungt icke färdigjäst vin är vin vars alkoholjäsning ännu inte är färdig och som ännu inte har skilts från bottensatsen (vindruv).

(3) Likörvin

Likörvin är en produkt som

- a) har en verklig alkoholhalt av lägst 15 volymprocent och högst 22 volymprocent,
- b) har en total alkoholhalt på lägst 17,5 volymprocent, utom för vissa likörviner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 162.1,
- c) framställs av
- delvis jäst druvmust,
 - vin,
 - en blandning av dessa produkter, eller
 - druvmust eller en blandning av druvmust och vin, när det gäller vissa likörviner med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 162.1,
- d) har en ursprunglig naturlig alkoholhalt på lägst 12 volymprocent, utom för vissa likörviner med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 162.1,
- e) tillsatts följande
- i) enskilt eller som blandning:
- neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 96 volymprocent,
 - destillat av vin eller torkade druvor med en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent,

- ii) om lämpligt tillsammans med någon eller några av följande produkter:
 - koncentrerad druvmust,
 - en blandning av en av de produkter som avses i led e i med en druvmust enligt led c första och fjärde strecksatsen,
- f) med undantag från led e, när det gäller vissa likörviner med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 162.1, har tillsatts
 - i) någon av de produkter som förtecknas i led e i eller en blandning av dessa, eller
 - ii) en eller flera av följande produkter:
 - alkohol av vin eller av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 95 volymprocent och högst 96 volymprocent,
 - sprit som härrör från destillation av vin eller återstoder från vindruvpressning som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent,
 - sprit som härrör från destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och mindre än 94,5 volymprocent, och
 - iii) i förekommande fall en eller flera av följande produkter:
 - delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor,
 - koncentrerad druvmust som koncentrerats genom direkt uppvärmning men som i övrigt uppfyller definitionen på koncentrerad druvmust,
 - koncentrerad druvmust,
 - en blandning av en av de produkter som avses i led f ii med en druvmust enligt led c första och fjärde strecksatsen.

(4) Mousserande vin

Mousserande vin är en produkt som

- a) framställs vid den första eller andra alkoholjäsningen av
 - färska druvor,
 - druvmust, eller

- vin,
- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsnings, och
- c) som har ett övertryck, på grund av koldioxid i lösningen, på minst 3 bar när den förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C, och
- d) för vilken den totala alkoholhalten av de cuvéeer som är avsedda för dess framställning inte får understiga 8,5 volymprocent.

(5) Mousserande kvalitetsviner

Mousserande kvalitetsvin är den produkt som

- a) framställs vid den första eller andra alkoholjäsningsen av
 - färska druvor,
 - druvmust,
 - vin,
- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsnings, och
- c) som har ett övertryck, på grund av koldioxid i lösningen, på minst 3,5 bar när den förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C, och
- d) för vilken den totala alkoholhalten av de cuvéeer som är avsedda för dess framställning inte får understiga 9 volymprocent.

(6) Mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ

Mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ är mousserande kvalitetsvin

- a) som, när det utgör en cuvée, endast framställs genom användning av druvmust eller delvis jäst druvmust som härrör från särskilda druvsorter på en förteckning som ska upprättas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 162.1;

mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ som framställs traditionellt med användning av vin ska, när det utgör en cuvée, fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 162.1,

- b) som har ett övertryck, på grund av koldioxid i lösningen, på minst 3 bar när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C,
- c) vars verkliga alkoholhalt inte får understiga 6 volymprocent, och
- d) vars totala alkoholhalt inte får understiga 10 volymprocent.

(7) Mousserande vin tillsatt med koldioxid

Mousserande vin tillsatt med koldioxid är en produkt som

- a) framställs av vin utan en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning,
- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som helt eller delvis är tillsatt, och
- c) som har ett övertryck, på grund av koldioxid i lösningen, på minst 3 bar när den förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C.

(8) Pärlande vin

Pärlande vin är den produkt som

- a) framställs av vin med en total alkoholhalt av lägst 9 volymprocent,
- b) har en verklig alkoholhalt av lägst 7 volymprocent,
- c) har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, på grund av endogen koldioxid i lösningen, när den förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C, och
- d) tappas på behållare som rymmer högst 60 liter.

(9) Pärlande vin tillsatt med koldioxid

Pärlande vin tillsatt med koldioxid är den produkt som

- a) framställs av vin,
- b) har en verklig alkoholhalt av lägst 7 volymprocent och en total alkoholhalt av lägst 9 volymprocent,
- c) har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, på grund av helt eller delvis tillsatt koldioxid i lösningen, när den förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C, och
- d) tappas på behållare som rymmer högst 60 liter.

(10) Druvmust

Druvmust är den flytande produkt som på naturlig väg eller genom fysikaliska processer framställs av färska druvor. Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvmust är 1 volymprocent.

(11) Delvis jäst druvmust

Delvis jäst druvmust är den produkt som framställs genom jäsning av druvmust med en verklig alkoholhalt på över 1 volymprocent, men lägre än tre femtedelar av dess totala alkoholhalt i volymprocent.

(12) Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor

Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor är den produkt som framställs genom partiell jäsning av druvmust från lätt torkade druvor, vars totala sockerhalt före jäsning är minst 272 g/l och vars naturliga och verkliga alkoholhalt inte får vara lägre än 8 volymprocent. Vissa viner, som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 162.1, och som motsvarar dessa krav ska dock inte betraktas som delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor.

(13) Koncentrerad druvmust

Koncentrerad druvmust är icke-karamelliserad druvmust som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som ska fastställas i enlighet med artikel 165.1 tredje stycket och artikel 172 d, anger 50,9 % eller däröver vid 20 °C.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.

(14) Rektifierad koncentrerad druvmust

Rektifierad koncentrerad druvmust är den flytande icke-karamelliserade produkt som

- a) framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som ska fastställas i enlighet med artikel 165.1 tredje stycket och artikel 172 d, anger 61,7 % eller däröver vid 20°C,
- b) har genomgått godkänd behandling vad gäller avsyrning och avlägsnande av andra beståndsdelar än socker,
- c) har följande egenskaper:
 - ett pH-värde på högst 5 vid 25 ° brix,
 - en optisk densitet på högst 0,100 vid 425 nm och en transmissionslängd av 1 cm vid 25 ° brix,
 - en sackaroshalt som inte kan påvisas med en analysmetod som ska fastställas,
 - ett Folin-Ciocalteu-index på högst 6,00 vid 25 ° brix,
 - en titrerbar syrahalt på högst 15 milliekvivalenter/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en svaveldioxidhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en total katjonhalt på högst 8 mval/kg av det totala sockerinnehållet,

- en ledningsförmåga vid 25 ° brix och 20 °C på högst 120 micro-Siemens/cm,
- en hydroxymetylfurfuralhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
- spår av mesoinositol.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i rektifierad koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.

(15) Vin från lätt torkade druvor

Vin från lätt torkade druvor är den produkt som

- a) framställs utan berikning, av druvor som lämnats i sol eller skugga för partiell dehydratisering,
- b) har en total alkoholhalt av minst 16 volymprocent och en verklig alkoholhalt av minst 9 volymprocent, och
- c) har en naturlig alkoholhalt av minst 16 volymprocent (eller 272 gram socker/liter).

(16) Vin av övermogna druvor

Vin av övermogna druvor är den produkt som

- a) produceras utan berikning,
- b) har en naturlig alkoholhalt på mer än 15 volymprocent, och
- c) har en total alkoholhalt av lägst 15 volymprocent och en verklig alkoholhalt av lägst 12 volymprocent.

Medlemsstaterna får föreskriva en lagringsperiod för denna produkt.

(17) Vinättika

Vinättika är ättika som

- a) framställs uteslutande genom ättiksyrajäsning av vin, och
- b) har en total syrahalt uttryckt som ättiksyra på minst 60 g/l.

Del III. Mjök och mjökprodukter

1. Med termen ”mjök” avses uteslutande det normala juversekret som erhålls vid en eller flera mjölkningar, utan någon tillsats och utan att något avlägsnats från detta.

Termen ”mjök” får emellertid användas

- a) för mjölk som har genomgått behandling utan att dess sammansättning förändrats och för mjölk vars fetthalt har standardiserats i enlighet med del IV i denna bilaga,
 - b) i förening med ett eller flera ord för att beteckna mjölkens typ, kvalitet, ursprung och/eller avsedda användningsområde eller för att beskriva den fysiska behandling den har varit föremål för eller den ändring som har gjorts av dess sammansättning, förutsatt att ändringen är begränsad till tillsats och/eller avlägsnande av naturliga mjölkbeståndsdelar.
2. I denna del avses med ”mjölkprodukter” produkter som framställts uteslutande av mjölk, varvid gäller att ämnen som är nödvändiga för framställningen av dessa produkter får tillsättas, förutsatt att dessa ämnen inte används i syfte att helt eller delvis ersätta någon mjölkbeståndsdel.

Följande ska reserveras uteslutande för mjölkprodukter:

- a) Följande beteckningar som används i alla avsättningsled:
 - i) vassle
 - ii) grädde
 - iii) smör
 - iv) kärnmjölk
 - v) smörolja
 - vi) kaseiner
 - vii) vattenfritt mjölkfett
 - viii) ost
 - ix) yoghurt
 - x) kefir
 - xi) kumiss
 - xii) viili/fil
 - xiii) smetana
 - xiv) fil
 - b) Beteckningar eller namn i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2000/13/EG som faktiskt används för mjölkprodukter.
3. Termen ”mjölk” och de beteckningar som används för mjölkprodukter får även användas i förening med ett eller flera ord för att beteckna sammansatta produkter i vilka ingen del ersätter eller är avsedd att ersätta någon

mjölkbeståndsdel och i vilka mjölk eller en mjölkprodukt utgör en väsentlig beståndsdel, antingen med avseende på kvantitet eller produktens karaktär.

4. Ursprunget avseende mjölk och mjölkprodukter, som ska definieras av kommissionen, ska anges om mjölken och mjölkprodukterna inte kommer från kor.
5. De beteckningar som avses i punkterna 1, 2 och 3 i denna del får inte användas för någon annan produkt än de produkter som anges i den punkten.

Denna bestämmelse ska emellertid inte gälla för produktbeteckningar vars beskaffenhet klart framgår av det sätt på vilka dessa produkter traditionellt används eller när beteckningarna klart används för att beskriva en kännetecknande egenskap hos produkten.

6. Med avseende på andra produkter än de som beskrivs i punkterna 1, 2 och 3 i denna del får ingen märkning, affärshandling, reklammaterial eller någon form av reklam enligt definitionen i artikel 2 i rådets direktiv 2006/114/EG⁴⁸, eller någon presentationsform användas som anger, låter förstå eller antyder att produkten är en mejeriprodukt.

När det gäller en produkt som innehåller mjölk eller mjölkprodukter får emellertid beteckningen *mjölk* eller de beteckningar som avses punkt 2 andra stycket i denna del endast användas för att beskriva basråvarorna och för att ange ingredienserna i enlighet med direktiv 2000/13/EG.

Del IV. Mjölk avsedd som livsmedel enligt KN-nummer 0401

I. Definitioner

Vid tillämpning av denna del avses med

- a) *mjölk*: mjölkavkastningen från en eller flera kor,
- b) *konsumtionsmjölk*: de produkter som anges i punkt III och som utan ytterligare bearbetning ska levereras till konsumenten,
- c) *fetthalt*: mjölkens fetthalt uttryckt i massprocent,
- d) *proteinhalt*: mjölkens proteinhalt i massprocent, beräknat genom multiplicering av mjölkens totala kvävehalt, uttryckt i massprocent, med 6,38.

II. Leverans eller försäljning till slutkonsumenten

- (1) Endast den mjölk som uppfyller de krav som har fastställts för konsumtionsmjölk får utan bearbetning, antingen direkt eller genom restauranger, sjukhus, personalrestauranger eller andra liknande storkök, levereras eller säljas till slutkonsumenten.

⁴⁸

EUT L 376, 27.12.2006, s. 21.

- (2) Varubeteckningarna för dessa produkter framgår av punkt III i denna del. De förbehålls de produkter som anges där, utan att detta påverkar deras användning i sammansatta beteckningar.
- (3) Medlemsstaten ska vidta åtgärder i syfte att informera konsumenten om produkternas art eller sammansättning i alla de fall då utelämnande av sådan information skulle kunna skapa förvirring hos konsumenten.

III. Konsumtionsmjölk

1. Följande produkter ska betraktas som konsumtionsmjölk:

- a) Obehandlad mjölk: mjölk som har uppvärmts till högst 40°C och som inte genomgått annan behandling som har en likvärdig effekt.
- b) Helmjölk: värmebehandlad mjölk som vad gäller fetthalt uppfyller ett av följande krav:
 - i) Standardiserad helmjölk: mjölk med en fetthalt på minst 3,50 % (m/m). Medlemsstaterna får emellertid meddela föreskrifter om ytterligare en kategori helmjölk med en fetthalt på minst 4,00 % (m/m).
 - ii) Mjölk med naturlig fetthalt: mjölk vars fetthalt inte har ändrats sedan mjölkkningsstadiet, varken genom tillsats eller borttagande av mjölkfett eller genom uppblandning med mjölk vars naturliga fetthalt har ändrats. Fetthalten får dock inte underskrida 3,50 % (m/m).
- c) Mellanmjölk: värmebehandlad mjölk vars fetthalt har sänkts till lägst 1,50 % (m/m) och högst 1,80 % (m/m).
- d) Skummjölk ("lättmjölk/minimjmölk"): värmebehandlad mjölk vars fetthalt har sänkts till högst 0,50 % (m/m).

Värmebehandlad mjölk som inte uppfyller kraven på fetthalt i första stycket leden b, c och d ska anses vara konsumtionsmjölk under förutsättning att fetthalten på förpackningen är tydligt angiven med en decimal och lättläst enligt följande: "... % fett". Sådan mjölk ska inte betecknas som helmjölk, mellanmjölk eller skummjölk.

2. Utan att det påverkar punkt 1 b ii ska endast följande ändringar vara tillåtna:

- a) För att iaktta de fetthalter som föreskrivs för konsumtionsmjölk får mjölkens naturliga fetthalt ändras genom borttagande eller tillsats av grädde eller genom tillsats av helmjölk, mellanmjölk eller skummjölk.
- b) Berikning av mjölken med proteiner från mjölk, mineralsalter eller vitaminer.

- c) Minskning av mjölkens laktoshalt genom att den omvandlas till glukos och galaktos.

De ändringar i mjölkens sammansättning som avses i b och c är endast tillåtna om de anges på produktens förpackning väl synligt, outplånligt och på ett sådant sätt att det är lätt att läsa. Det förhållandet att dessa uppgifter anges innebär inget undantag från skyldigheten att förse produkten med den näringsvärdesdeklaration som avses i direktiv 90/496/EEG⁴⁹. Om mjölken berikas med proteiner ska den berikade mjölken ha en proteinhalt på minst 3,8 % (m/m).

Medlemsstaterna får dock begränsa eller förbjuda de förändringar av mjölkens sammansättning som avses i b och c.

3. Konsumtionsmjölk ska uppfylla följande krav:

- a) Den ska ha en fryspunkt som närmar sig den medelfryspunkt som konstateras för obehandlad mjölk i det ursprungliga uppsamlingsområdet.
- b) Den ska ha en massa på minst 1 028 gram per liter som konstateras vid 20°C för mjölk med en fetthalt på 3,5 % (m/m), eller likvärdig vikt per liter när fråga är om mjölk med annan fetthalt.
- c) Den ska ha en proteinhalt på minst 2,9 % (m/m) som konstateras för mjölk med en fetthalt på 3,5 % (m/m), eller en likvärdig koncentration när fråga är om mjölk med en annan fetthalt.

⁴⁹ EGT L 276, 6.10.1990, s. 40.

Del V. Produkter från fjäderfäköttsektorn

I Denna del av denna bilaga ska tillämpas på saluföring i unionen, genom affärsverksamhet eller handel, av vissa typer och presentationer av fjäderfäkött eller fjäderfäköttberedningar och produkter baserade på slaktbiprodukter av fjäderfä av följande arter:

- *Gallus domesticus*
- Ankor
- Gäss
- Kalkoner
- Pärlhöns

Dessa bestämmelser ska också gälla för fjäderfäkött i saltlake enligt KN-nummer 0210 99 39.

II Definitioner

- (1) *fjäderfäkött*: fjäderfäkött som är lämpligt som livsmedel och som inte har genomgått någon annan behandling än kylbehandling.
- (2) *färskt fjäderfäkött*: fjäderfäkött som förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får understiga -2 °C eller överstiga $+4\text{ °C}$ och som inte har styvnat på grund av kylningsprocessen. Dock får medlemsstaterna fastställa något avvikande temperaturkrav för den erforderliga minimitiden för styckning och hantering av färskt fjäderfäkött som äger rum hos detaljhandlare eller i lokaler som är belägna vid försäljningsställen, och där styckningen och hanteringen uteslutande sker på platsen i samband med direkt försäljning till konsumenten.
- (3) *frost fjäderfäkött*: fjäderfäkött som nedfrysas så snart som möjligt inom ramarna för de normala slaktförfarandena och som förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får vara högre än -12 °C .
- (4) *djupfrost fjäderfäkött*: fjäderfäkött som ska förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får vara högre än -18 °C inom de toleranser som föreskrivs i rådets direktiv 89/108/EEG⁵⁰.
- (5) *fjäderfäköttberedningar*: fjäderfäkött, inklusive finfördelat fjäderfäkött, till vilket livsmedel, smakämnen eller andra tillsatser har tillförts eller vilket har genomgått processer som inte är tillräckliga för att ändra köttets muskelfiberstruktur.

⁵⁰ EGT L 40, 11.2.1999, s. 34.

- (6) *beredning baserad på färskt fjäderfäkött*: en beredning baserad på fjäderfäkött i vilken färskt fjäderfäkött har använts.

Dock får medlemsstaterna fastställa något avvikande temperaturkrav som är tillämpliga för den erforderliga minimitiden och endast i den omfattning som krävs för att underlätta den styckning och behandling som genomförs i fabriken under produktion av beredningar baserade på färskt fjäderfäkött.

- (7) *fjäderfäköttprodukt*: en köttprodukt enligt definitionen i bilaga I punkt 7.1 i förordning (EG) nr 853/2004 i vilken fjäderfäkött har använts.

Del VI. Bredbara fetter

De produkter som avses i artikel 163 får inte levereras eller överlåtas utan bearbetning till konsumenten vare sig direkt eller genom restauranger, sjukhus, personalmatsalar eller liknande inrättningar om de inte uppfyller de krav som anges i bilagan.

Varubeteckningarna för dessa produkter ska vara de som anges i denna del.

Varubeteckningarna nedan ska endast gälla för de produkter som anges där enligt följande KN-nummer och med en fetthalt på minst 10 men mindre än 90 viktprocent:

- a) Mjölkfetter enligt KN-nummer 0405 och ex2106.
- (b) Fetter enligt KN-nummer ex1517.
- c) Blandningar av vegetabiliska och/eller animaliska fetter enligt KN-nummer ex 1517 och ex 2106.

Fetthalten exklusive salt ska vara minst två tredjedelar av torrsubstansen.

Dessa varubeteckningar ska endast tillämpas på produkter som förblir fasta vid en temperatur av 20° C och som är bredbara.

Definitionerna gäller dock inte

- a) beteckningar på produkter vars exakta beskaffenhet klart framgår av den traditionella användningen och/eller när beteckningarna uppenbart används för att beskriva en karaktéristisk egenskap hos produkten,
- b) koncentrerade produkter (smör, margarin, blandningar) med en fetthalt av 90 % eller mer.

Fetigrupp		Varubeteckning	Produktkategori
Definitioner			
A. Mjölkfetter	<p>Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som uteslutande utvinns ur mjölk och/eller vissa mjölkprodukter, och där fettet är den väsentliga värdebeståndsdelen. Andra ämnen, som är nödvändiga för framställningen, kan dock tillsättas, under förutsättning att dessa ämnen inte används i syfte att helt eller delvis ersätta en av mjölkens beståndsdelar.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Smör 2. Smör 60 % (*) 3. Smör 40 % (**) 4. Bredbart smör X % 	<p>Ytterligare beskrivning av kategorin med angivelse av fetthalten i viktprocent</p> <p>En produkt med en mjölkfetthalt på minst 80 % men mindre än 90 viktprocent, en högsta vattenhalt på 16 % och en högsta halt fettfri mjölktorrs substans på 2 %.</p> <p>En produkt med en mjölkfetthalt på minst 60 % men högst 62 %</p> <p>En produkt med en mjölkfetthalt på minst 39 % men högst 41 %</p> <p>En produkt med följande mjölkfetthalt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mindre än 39 %, - mer än 41 % men mindre än 60 %, - mer än 62 % men mindre än 80 %.
B. Fetter	<p>Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som utvinns ur fasta och/eller flytande vegetabiliska och/eller animaliska fetter lämpliga som livsmedel och vars mjölkfetthalt är högst 3 % av fetthalten.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Margarin 2. Margarin 60 % (***) 3. Margarin 40 % (***) 4. Matfett X % 	<p>En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 80 % men mindre än 90 viktprocent.</p> <p>En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 60 % men högst 62 %.</p> <p>En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 39 % men högst 41 %.</p> <p>En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med följande fetthalt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mindre än 39 %, - mer än 41 % men mindre än 60 %, - mer än 62 % men mindre än 80 %.

Fetgrupp		Varubeteckning	Ytterligare beskrivning av kategorin med angivelse av fetthalten i viktprocent
Definitioner			
C. Blandningar av animaliska och vegetabiliska fetter Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som utvinns ur fasta och/eller flytande vegetabiliska och/eller animaliska fetter lämpliga som livsmedel och vars mjölkfetthalt ligger mellan 10 % och 80 % av fetthalten.		1. Matfetsblandning 2. Matfetsblandning 60 % (*****) 3. Matfetsblandning 40 % (*****) 4. Matfetsblandning X %	En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 80 % men mindre än 90 %. En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 60 % men högst 62 %. En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 39 % men högst 41 %. En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med följande fetthalt: - mindre än 39 %, - mer än 41 % men mindre än 60 %, - mer än 62 % men mindre än 80 %.
(*)	motsvarande ”smör 60” på danska.		
(**)	motsvarande ”smör 40” på danska.		
(***)	motsvarande ”margarine 60” på danska.		
(****)	motsvarande ”margarine 40” på danska.		
(*****)	motsvarande ”blandningsprodukt 60” på danska.		
(*****)	motsvarande ”blandningsprodukt 40” på danska.		

Anmärkning: Mjölkfettbeståndsdelen i produkterna i denna del får endast ändras genom fysiska processer.

Del VII. Beteckningar och definitioner avseende olivolja och olja av olivrestprodukter

Det ska vara obligatoriskt att använda de beteckningar och definitioner för olivoljor och oljor av olivrestprodukter som anges i denna del när det gäller saluföring av de berörda produkterna inom unionen och, i den mån de är förenliga med obligatoriska internationella bestämmelser, ska de även användas i handeln med tredjeländer.

Endast sådana oljor som anges i punkterna 1 a, 1 b, 3 och 6 i denna del får saluföras i detaljhandelsledet.

(1) JUNGFRUOLJA

Olja som utvunnits ur oliver uteslutande genom mekaniska eller andra fysiska processer under förhållanden som innebär att oljan inte har förändrats och inte har genomgått någon annan behandling än tvättning, dekantering, centrifugering och filtrering, med uteslutande av olja som utvunnits med hjälp av lösningsmedel eller hjälpmedel med kemisk eller biokemisk verkan eller genom omestring, eller blandningar med andra oljor.

Jungfruolja ska endast klassificeras och betecknas enligt följande:

a) *Extra jungfruolja*

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 0,8 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts för denna kategori.

b) *Jungfruolja*

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 2 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts för denna kategori.

c) *Bomolja*

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på mer än 2 g/100 g och/eller med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts för denna kategori.

(2) RAFFINERAD OLIVOLJA

Olivolja som erhålls genom raffinering av jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 0,3 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts för denna kategori.

(3) OLIVOLJA — SAMMANSATT AV RAFFINERAD OLIVOLJA OCH JUNGFRUOLJA

Olivolja som utgörs av en blandning av raffinerad olivolja och jungfruolja av en annan kategori än bomolja och med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 1 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts för denna kategori.

(4) ORAFFINERAD OLJA AV OLIVRESTPRODUKTER

Olja som erhålls av olivrestprodukter genom behandling med lösningsmedel eller genom fysiska processer eller olja som med undantag för vissa egenskaper motsvarar bomolja. Oljan får dock inte ha utvunnits genom omestring och får heller inte ha blandats med oljor av annan typ, och dess övriga egenskaper ska motsvara dem som fastställts för denna kategori.

(5) RAFFINERAD OLIVOLJA AV OLIVRESTPRODUKTER

Olja som erhålls genom raffinering av olja av olivrestprodukter och vars innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, inte får överstiga 0,3 g/100 g. Oljans övriga egenskaper ska motsvara dem som fastställts för denna kategori.

(6) OLIVOLJA AV OLIVRESTPRODUKTER

Olja som utgörs av en blandning av raffinerad olja av olivrestprodukter och annan jungfruolja än bomolja och vars innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, inte får överstiga 1 g/100 g. Oljans övriga egenskaper ska motsvara dem som fastställts för denna kategori.

Tillägg till bilaga XII (som avses i del II)

Vinodlingszoner

Vinodlingszonerna ska vara följande:

(1) Vinodlingszon A omfattar

- a) i Tyskland: alla vinarealer bortsett från arealerna som ingår i punkt 2 a,
- b) i Luxemburg: det luxemburgska vinodlingsområdet,
- c) i Belgien, Danmark, Irland, Nederländerna, Polen, Sverige och Förenade kungariket: dessa länders vinodlingsarealer,
- d) i Tjeckien: vinodlingsområdet Böhmen (Čechy).

(2) Vinodlingszon B omfattar

- a) I Tyskland: vinarealerna inom det specificerade området Baden,
- b) i Frankrike: vinarealerna i de departement som inte räknas upp i denna bilaga samt i följande departement
 - i Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

- i Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - i Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (kommunen Chapareillan),
 - i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne samt vinarealerna i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre.
- c) i Österrike: det österrikiska vinodlingsområdet,
- d) i Tjeckien: vinodlingsområdet Mähren (Morava) och de vinarealer som inte ingår i punkt 1 d,
- e) i Slovakien: vinarealerna i följande områden: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť samt de vinarealer som inte ingår i punkt 3 f,
- f) I Slovenien: vinarealerna i följande områden
- i regionen Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - i regionen Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska och Bela krajina och vinarealerna i de områden som inte ingår i punkt 4 d,
- g) i Rumänien: området Podișul Transilvaniei.
- (3) Vinodlingszon C I omfattar följande vinarealer:
- a) I Frankrike: vinarealerna
- i följande departement: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (med undantag för kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (utom arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,
 - i arrondissementen Valence och Die i departementet Drôme (utom kantonerna Dieulefit, Loriol, Marsanne och Montélimar),
 - i arrondissementet Tournon: i kantonerna Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge och La Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche.
- b) I Italien: vinarealerna inom regionen Aostadalen och i provinserna Sondrio, Bolzano, Trento och Belluno.

- c) I Spanien: vinarealerna i provinserna La Coruña, Asturien, Kantabrien, Giupzcoa och Vizcaya.
 - d) I Portugal, vinarealerna i den del av regionen Norte som motsvarar det vinodlingsområde där vin med kvalitetsbeteckningen ”Vinho Verde” odlas samt ”Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras” (med undantag för ”Freguesias da Carvoeira e Dois Portos”) som tillhör ”Região vitícola da Extremadura”.
 - e) I Ungern: samtliga vinarealer.
 - f) I Slovakien, vinarealerna i Tokajská vinohradnícka oblast’.
 - g) I Rumänien, vinarealer som inte omfattas av punkt 2 g eller 4 f.
- (4) Vinodlingszon C II omfattar följande vinarealer:
- a) I Frankrike: vinarealerna
 - i följande departement: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (utom kantonerna Olette och Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - i den del av departement Var vars södra del gränsar till följande kommuners norra gräns: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,
 - i arrondissementet Nyons och kantonen Loir-sur-Drôme i departementet Drôme,
 - i de delar av departementet Ardèche som inte räknas upp i punkt 3 a.
 - b) I Italien: vinarealerna i följande regioner: Abruzzerna, Kampanien, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Latium, Ligurien, Lombardiet (utom provinsen Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toskana, Umbrien, Venetien (utom provinsen Belluno), däribland de öar som hör till dessa regioner, t.ex. Elba och de övriga öarna i Toskanska arkipelagen, Pontinska öarna, Capri och Ischia.
 - c) I Spanien: vinarealerna i följande provinser
 - Lugo, Ourense, Pontevedra,
 - Ávila (utom de kommuner som omfattas av kvalitetsbeteckningen ”comarca” i vindistriktet Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,

- Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona, Lleida,
 - den del av provinsen Zaragoza som ligger norr om floden Ebro,
 - de kommuner i provinsen Tarragona som ingår i ursprungsbeteckningen Penedés,
 - den del av provinsen Tarragona som omfattas av kvalitetsbeteckningen ”comarca” i Conca de Barberá.
- d) I Slovenien: vinarealerna i följande områden: Brda eller Goriška Brda, Vipavska dolina eller Vipava, Karst (Kras) och Slovenska Istra.
- e) I Bulgarien: vinarealerna i följande områden: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина).
- f) I Rumänien: vinarealerna i följande områden:
- Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului och Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, södra vinområdet med bl.a. områden med sandjordar och andra bördiga regioner.
- (5) Vinodlingszon C III a omfattar följande vinarealer:
- a) I Grekland: vinarealerna i följande provinser: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Leukas, Achaia, Messenien, Arkadien, Korinthia, Heraklion, Chania, Rethymni, Samos, Lasithi samt ön Thira (Santorini).
 - b) I Cypern: vinarealer på över 600 meters höjd.
 - c) I Bulgarien: vinarealer som inte omfattas av punkt 4 e.
- (6) Vinodlingszon C III b omfattar följande vinarealer:
- a) I Frankrike: vinarealerna
 - i departementen på Korsika,
 - den del av departementet Var som ligger mellan havet och en linje som avgränsas av kommunerna (som själva ingår) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,
 - i kantonerna Olette och Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales.

- b) I Italien: vinarealerna i följande regioner: Kalabrien, Basilicata, Apulien, Sardinien och Sicilien, inbegripet de öar som hör till dessa regioner, till exempel Pantelleria samt Lipariska, Egadiska och Pelagiska öarna.
- c) I Grekland: vinarealerna som inte är uppräknade i punkt 5 a.
- d) I Spanien: vinarealerna som inte är uppräknade i punkt 3 c eller 4 c.
- e) I Portugal : vinarealerna i de regioner som inte ingår i punkt 3 d.
- f) I Cypern: vinarealer belägna lägre än 600 meter över havet.
- g) I Malta: samtliga vinarealer.

Avgränsningen av de områden som hör till de administrativa enheter som anges i denna bilaga framgår av de nationella bestämmelser som gällde den 15 december 1981 samt för Spanien av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1986 och för Portugal av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1998.

BILAGA XIII

Del I

Berikning, syrning och avsyrrning i vissa vinodlingszoner

A. Gränser för berikning

1. När väderleksförhållandena i vissa vinodlingszoner i unionen, enligt tillägget till bilaga XII, har gjort det nödvändigt får de berörda medlemsstaterna tillåta en höjning av den naturliga alkoholhalten i volymprocent i färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, och ungt, icke färdigjäst vin och vin som härrör från druvsorter som är klassificerbara enligt artikel 166.
2. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent ska åstadkommas med hjälp av de oenologiska behandlingar som avses i avsnitt B och får inte överstiga följande gränsvärden:
 - a) 3 volymprocent i vinodlingszon A enligt tillägget till bilaga XII,
 - b) 2 volymprocent i vinodlingszon B enligt tillägget till bilaga XII,
 - c) 1,5 volymprocent i vinodlingszon C enligt tillägget till bilaga XII.
3. Under år med ovanligt ogynnsamma väderförhållanden får medlemsstaterna begära att det/de gränsvärden som fastställs i punkt 2 höjs med 0,5 procentenheter. Som svar på en sådan begäran ska kommissionen enligt de befogenheter som avses i artikel 172 anta genomförandeakten så snart som möjligt. Kommissionen ska sträva efter att fatta ett beslut inom fyra veckor efter det att denna begäran har tagits emot.

B. Berikningsmetoder

1. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent enligt avsnitt A får endast åstadkommas på följande sätt:
 - a) För färska druvor, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust.
 - b) För druvmust, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust, eller genom partiell koncentring, inbegripet omvänd osmos.
 - c) För vin, genom partiell koncentring genom kylning.
2. De behandlingar som avses i punkt 1 ska vara ömsesidigt uteslutande när vinet eller druvmusten berikas med koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust och stöd ges enligt artikel 103y i förordning (EG) nr 1234/2007.
3. Den tillsats av sackaros som avses i punkt 1 a och 1 b får endast utföras genom chaptalisering och endast inom följande områden:

- a) vinodlingszon A enligt tillägget till bilaga XII,
- b) vinodlingszon B enligt tillägget till bilaga XII,
- c) vinodlingszon C enligt tillägget till bilaga XII,

med undantag av vinodlingar i Italien, Grekland, Spanien, Portugal och Cypern samt de vinodlingar i de franska departementen över vilka följande appellationsdomstolar har domsrätt:

- Aix en Provence.
- Nîmes.
- Montpellier.
- Toulouse.
- Agen.
- Pau.
- Bordeaux.
- Bastia.

Berikning genom chaptalisering får emellertid beviljas av de nationella myndigheterna som ett undantag i de ovannämnda franska departementen. Frankrike ska omedelbart meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna om sådana beviljanden.

- 4. Tillsats av koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust får inte ha till följd att den ursprungliga volymen färska krossade druvor, druvmust, druvmust i jäsning eller ungt, icke färdigjäst vin ökas med mera än 11 % inom vinodlingszon A, 8 % inom vinodlingszon B och 6,5 % inom vinodlingszonerna C, enligt tillägget till bilaga XII.
- 5. Koncentreringen av druvmust eller vin genom de metoder som avses i punkt 1 får inte
 - a) leda till att den ursprungliga volymen för produkterna minskas med mer än 20 %,
 - b) utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 c i avsnitt A, öka den naturliga alkoholhalten för dessa produkter med mer än 2 volymprocent.
- 6. De behandlingar som avses i punkterna 1 och 5 får inte leda till att den totala alkoholhalten för färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt icke färdigjäst vin eller vin höjs till mer än
 - a) 11,5 volymprocent i vinodlingszon A enligt tillägget till bilaga XII,
 - b) 12 volymprocent i vinodlingszon B enligt tillägget till bilaga XII,

- c) 12,5 volymprocent i vinodlingszon C I enligt tillägget till bilaga XII,
 - d) 13 volymprocent i vinodlingszon C II enligt tillägget till bilaga XII, och
 - e) 13,5 volymprocent i vinodlingszon C III enligt tillägget till bilaga XII.
7. Genom undantag från punkt 6 får medlemsstaterna
- a) för rött vin höja det övre gränsvärdet för den totala alkoholhalten för de produkter som avses i punkt 6 till 12 volymprocent i vinodlingszon A och 12,5 volymprocent i vinodlingszon B enligt tillägget till bilaga XII,
 - b) höja den totala alkoholhalten i volymprocent för de produkter som avses i punkt 6 för produktion av viner med ursprungsbeteckning till ett gränsvärde som fastställs av medlemsstaterna själva.

C. Syrning och avsyrring

1. Färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt, icke färdigjäst vin samt vin får undergå
 - a) avsyrring inom vinodlingszonerna A, B och C I enligt tillägget till bilaga XII,
 - b) syrning och avsyrring inom vinodlingszonerna C I, C II och C III a enligt tillägget till bilaga XII, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 7 i detta avsnitt, eller
 - c) syrning inom vinodlingszon C III b enligt tillägget till bilaga XII.
2. Syrning av de produkter som anges i punkt 1, bortsett från vin, får endast göras upp till 1,50 g/l uttryckt som vinsyra, eller 20 milliekvivalenter/l.
3. Syrning av vin får endast göras upp till 2,50 g/l uttryckt som vinsyra, eller 33,3 milliekvivalenter/l.
4. Avsyrring av vin får endast göras upp till 1 g/l uttryckt som vinsyra, eller 13,3 milliekvivalenter/l.
5. Druvmust avsedd för koncentrerings får undergå partiell avsyrring.
6. Utan hinder av punkt 1 får under år med ovanliga väderleksförhållanden medlemsstaterna tillåta syrning av de produkter som anges i punkt 1 inom vinodlingszonerna A och B enligt tillägget till bilaga XII, på de villkor som anges i punkterna 2 och 3 i detta avsnitt.
7. Syrning och berikning, såvida inte undantag medges av kommissionen genom delegerade akter enligt artikel 162.1, liksom syrning och avsyrring av en och samma produkt ska utesluta varandra.

D. Behandlingar

1. De behandlingar som avses i avsnitten B och C, med undantag av syrning och avsyrning av vin, ska endast vara tillåtna på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter enligt artikel 162.1 i samband med bearbetning av färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin till vin eller någon annan dryck avsedd för direkt konsumtion enligt artikel 1.1.1, med undantag av mousserande vin eller mousserande vin tillsatt med koldioxid, inom den vinodlingszon där de färska druvorna som använts har skördats.
2. Koncentrering av vin ska äga rum inom den vinodlingszon där de färska druvor som använts har skördats.
3. Syrning och avsyrning av vin får endast utföras inom det vinframställningsföretag och den vinodlingszon där de druvor som använts vid framställning av vinet i fråga har skördats.
4. Var och en av de behandlingar som anges i punkterna 1, 2 och 3 ska anmälas till de behöriga myndigheterna. Detsamma ska gälla för de mängder koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust eller sackaros som för yrkesutövning innehas av fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, särskilt producenter, tappningsföretag, bearbetningsföretag samt näringsidkare som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter enligt artikel 162.1, vid samma tidpunkt och på samma ställe som färska druvor, delvis jäst druvmust eller otappat vin. Anmälan av dessa mängder kan dock ersättas av registerföring över inkommande varor och förbrukning.
5. Var och en av de behandlingar som avses i avsnitten B och C ska antecknas på det följedokument som föreskrivs i artikel 306 och som följer med de behandlade produkterna när dessa sätts i omlopp.
6. Om inte annat följer av undantagsbestämmelser som fastställs på grund av ovanliga väderleksförhållanden, får dessa behandlingar inte utföras
 - a) i vinodlingszon C enligt tillägget till bilaga XII efter den 1 januari,
 - b) i vinodlingszonerna A och B enligt tillägget till bilaga XII efter den 16 mars, och de får endast utföras för produkter som härrör från vinskörden närmast före dessa datum.
7. Utan hinder av punkt 6 får koncentrering genom kylning samt genom syrning och avsyrning av vin äga rum när som helst under året.

Del II **Restriktioner**

A. Allmänt

1. De tillåtna oenologiska metoderna och behandlingarna får inte innebära tillsats av vatten, utom då det krävs av särskilda tekniska skäl.

2. De tillåtna oenologiska metoderna och behandlingarna får inte innebära tillsats av alkohol, med undantag av metoder och behandlingar för framställning av färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, likörvin, mousserande vin, vin avsett för destillation som har tillsatts alkohol, och pärlande vin.
3. Vin som tillsatts alkohol för destillation får endast användas för destillation.

B. Färska druvor, druvmust och druvsaft

1. Färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol får endast användas vid framställning av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29. Detta påverkar inte eventuella strängare föreskrifter som medlemsstaterna kan komma att utfärda för framställning på deras territorium av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29.
2. Druvsaft och koncentrerad druvsaft får inte användas till vinframställning eller tillsättas vin. De får inte jäsas till alkohol inom unionens territorium.
3. Bestämmelser i punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på produkter som i Förenade kungariket, Irland och Polen är avsedda för framställning av produkter enligt KN-nummer 2206 00 för vilka dessa medlemsstater får tillåta användning av en sammansatt beteckning i vilken ordet ”vin” ingår.
4. Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor får endast släppas ut på marknaden för framställning av likörvin och endast inom de vinodlingsområden där detta var brukligt den 1 januari 1985, och för framställning av vin av övermogna druvor.
5. Om inte annat beslutas enligt artikel 43.2 i fördraget i enlighet med unionens internationella åtaganden får färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust, druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, druvsaft, koncentrerad druvsaft och vin, eller blandningar av dessa produkter, med ursprung i tredjeland inte användas till framställning av produkter enligt denna bilaga eller tillsättas sådana produkter på unionens territorium.

C. Blandning av viner

Om inte annat beslutas enligt artikel 43.2 i fördraget i enlighet med unionens internationella åtaganden är det förbjudet att i unionen blanda vin med ursprung i tredjeland med ett unionsvin, liksom att blanda olika viner med ursprung i tredjeland.

D. Biprodukter

1. Överpressning av druvor är förbjuden. Med beaktande av lokala och tekniska förhållanden ska medlemsstaterna besluta om den minimikvantitet alkohol som får ingå i återstoder från vindruvspressning och vindruv efter druvpressningen.

Alkoholkvantiteten i dessa biprodukter ska beslutas av medlemsstaterna och vara minst 5 % av alkoholvolymen i det framställda vinet.

2. Med undantag av alkohol, eau-de-vie och piquettevin, får varken vin eller andra drycker avsedda för direkt konsumtion framställas av vindruv eller återstoder från vindruvpressning. Hällande av vin över jäsningsrester, druvrester eller pressad aszú-massa ska tillåtas på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter enligt artikel 162.1, där detta är traditionell praxis vid framställning av ”Tokaji fordítás” och ”Tokaji máslás” i Ungern och ”Tokajský forditáš” och ”Tokajský mášláš” i Slovakien.
3. Det är förbjudet att pressa vindruv och jäsa om återstoder från vindruvpressning för andra ändamål än destillation eller framställning av piquettevin. Filtrering och centrifugering av vindruv ska inte betraktas som pressning om de framställda produkterna är av fullgod handelskvalitet.
4. Piquettevin får, om det är tillåtet att framställa detta i den berörda medlemsstaten, endast användas till destillation eller för vinproducentens husbehovskonsumtion.
5. Utan att medlemsstaternas möjlighet att besluta att kräva att biprodukterna ska bortskaffas genom destillation åsidosätts, ska fysiska eller juridiska personer eller grupper av personer som innehar biprodukter åläggas att bortskaffa dem på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter enligt artikel 162.1.

BILAGA XIV

UTTÖMMANDE FÖRTECKNING ÖVER REGLER VARS TILLÄMPNING FÅR UTVIDGAS TILL ATT OMFATTA ICKE-MEDLEMSPRODUCENTER I ENLIGHET MED ARTIKEL 218 OCH ARTIKEL 224

1. Regler om produktionsinformation
 - a) Anmälan av avsikt att börja odla, per produkt och eventuellt per sort.
 - b) Anmälan av att odling påbörjats.
 - c) Anmälan av odlade markarealer sammanlagt, med fördelning per produkt och om möjligt per sort.
 - d) Anmälan av förväntade kvantiteter och troliga skördedagar per produkt och om möjligt per sort.
 - e) Periodisk anmälan av skördade kvantiteter och tillgängliga lager, per sort.
 - f) Information om lagringskapacitet.
2. Produktionsregler
 - a) Valet av det utsäde som ska användas med hänsyn till det planerade syftet (färsivarumarknad/bearbetningsindustri).
 - b) Gallring av fruktodlingar.
3. Regler för saluföring
 - a) Fastställda dagar för att påbörja skörd, saluföring i etapper.
 - b) Minimikrav i fråga om kvalitet och storlek.
 - c) Iordningställande, presentation, förpackning och märkning i första handelsledet.
 - d) Uppgift om produktens ursprung.
4. Regler för miljöskydd
 - a) Användning av gödnings- och gödselmedel.
 - b) Användning av växtskyddsmedel och andra metoder för att skydda odlingar.
 - c) Maximalt innehåll av resthalter av växtskydds- eller gödningsmedel i frukt och grönsaker.
 - d) Bortskaffande av biprodukter och använt material.
 - e) Regler för produkter som återtagits från marknaden.

5. Regler för marknadsföring och kommunikation i samband med krisförebyggande och krishantering i enlighet med vad som anges i artikel 121.2 c.

BILAGA XV

IMPORTTULL PÅ RIS ENLIGT ARTIKLARNAS 242 OCH 244

1. Importtull på råris

- a) 30 euro per ton i följande fall:
 - i) då det konstaterats att importen av råris under hela det gångna regleringsåret inte uppnår den årliga referenskvantitet som avses i artikel 242.3 första stycket, minskat med 15 %,
 - ii) då det konstaterats att importen av råris under de sex första månaderna av regleringsåret inte uppnår den årliga referenskvantitet som avses i artikel 242.3 andra stycket, minskat med 15 %,
- b) 42,5 euro per ton i följande fall:
 - i) då det konstaterats att importen av råris under hela det gångna regleringsåret överstiger den årliga referenskvantitet som avses i artikel 242.3 första stycket, minskat med 15 %, men inte överstiger samma årliga referenskvantitet, ökat med 15 %,
 - ii) då det konstaterats att importen av råris under de första sex månaderna av regleringsåret överstiger den delreferenskvantitet som avses i artikel 242.3 andra stycket, minskat med 15 %, men inte överstiger samma delreferenskvantitet, ökat med 15 %,
- c) 65 euro per ton i följande fall:
 - i) då det konstaterats att importen av råris under hela det gångna regleringsåret överstiger den årliga referenskvantitet som avses i artikel 242.3 första stycket, ökat med 15 %,
 - ii) då det konstaterats att importen av råris under de sex första månaderna av regleringsåret överstiger den årliga delreferenskvantitet som avses i artikel 242.3 andra stycket, ökat med 15 %.

2. Importtull på slipat ris

- a) 175 euro per ton i följande fall:
 - i) då det konstaterats att importen av helt eller delvis slipat ris under det gångna regleringsåret överstiger 387 743 ton,
 - ii) då det konstaterats att importen av helt eller delvis slipat ris under de sex första månaderna av regleringsåret överstiger 182 239 ton,
- b) 145 euro per ton i följande fall:
 - i) då det konstaterats att importen av helt eller delvis slipat ris under hela det gångna regleringsåret inte överstiger 387 743 ton,

- ii) då det konstaterats att importen av helt eller delvis slipat ris under de sex första månaderna av regleringsåret inte överstiger 182 239 ton.

BILAGA XVI

SORTER AV BASMATIRIS SOM AVSES I ARTIKEL 243

Basmati 217

Basmati 370

Basmati 386

Kernel (Basmati)

Pusa Basmati

Ranbir Basmati

Super Basmati

Taraori Basmati (HBC-19)

Type-3 (Dehradun)

BILAGA XVII

FÖRTECKNING ÖVER VAROR FRÅN SEKTORERNA FÖR SPANNMÅL, RIS, SOCKER, MJÖLK OCH ÄGG VID TILLÄMPNING AV ARTIKEL 16 a ii OCH FÖR BEVILJANDE AV DE EXPORTBIDRAG SOM AVSES DEL III KAPITEL III AVSNITT II

Del I: Spannmål

KN-nr	Varuslag
ex 0403	Kärnmjök, filmjök, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjök och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao:
0403 10	– Yoghurt:
0403 10 51 till 0403 10 99	– Smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0403 90	– Andra slag:
0403 90 71 till 0403 90 99	– Smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta:
0710 40 00	– Sockermajs
ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd:
0711 90 30	– Sockermajs
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao, med undantag av lakritsextrakt enligt undernummer 1704 90 10
1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao
ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, krossgryn, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
1901 10 00	– Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar
1901 20 00	– Mixer och deg för beredning av bakverk enligt nr 1905
1901 90	– Andra slag:
1901 90 11 till 1901 90 19	– Maltextrakt
1901 90 99	– Andra:
ex 1902	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:
1902 11 00	– Okokta pastaprodukter, inte fyllda eller på annat sätt beredda:
1902 19	– Innehållande ägg
1902 20	– Andra
ex 1902 20	– Fyllda pastaprodukter; även kokta eller på annat sätt beredda:
1902 20 91	– Andra:
1902 20 99	– Kokta
1902 30	– Andra
1902 30	– Andra pastaprodukter
1902 40	– Couscous
1903 00 00	Tapioka och tapiokaersättningar, framställda av stärkelse, i form av flingor, gryn o.d.

KN-nr	Varuslag
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl och krossgryn), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans:
1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter
ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra:
	– Andra slag:
2001 90 30	– – Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	– – Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2004 10	– Potatis:
	– – Annan:
2004 10 91	– – – I form av mjöl eller flingor
2004 90	– Andra grönsaker samt blandningar av grönsaker:
2004 90 10	– – Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2005 20	– Potatis:
2005 20 10	– – I form av mjöl eller flingor
2005 80 00	– Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
	– Andra slag, inbegripet blandningar, andra än blandningar enligt nr 2008 19:
2008 99	– – Andra:
	– – – Utan tillsats av alkohol:
	– – – – Utan tillsats av socker:
2008 99 85	– – – – – Majs, med undantag av sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2008 99 91	– – – – – Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar innehållande minst 5 viktprocent stärkelse
ex 2101	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt beredningar på basis av dessa produkter eller på basis av kaffe, te eller matte; rostad cikorirot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter:
2101 12	– – Beredningar på basis av dessa extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe:
2101 12 98	– – – Andra
2101 20	– Extrakter, essenser och koncentrat av te eller matte samt beredningar på basis av sådana extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av te eller matte:
2101 20 98	– – – Andra
2101 30	Rostad cikorirot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter:
	– – Rostad cikorirot och andra rostade kaffesurrogat:
2101 30 19	– – – Andra
	– – Extrakter, essenser och koncentrat av rostad cikorirot och andra rostade kaffesurrogat:
2101 30 99	– – – Andra

KN-nr	Varuslag
ex 2102	Jäst (aktiv eller inaktiv); andra encelliga mikroorganismer, döda (med undantag av vacciner enligt nr 3002); beredda bakpulver:
2102 10	– Aktiv jäst
2102 10 31 och 2102 10 39	– – Bagerijäst
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
2106 90	– Andra slag: – – Andra:
2106 90 92	– – – Inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
2106 90 98	– – – Andra
2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsaksaft enligt nr 2009
2205	Vermouth och annat vin av färskas druvor, smaksatt med växter eller aromatiska ämnen
ex 2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent; sprit, likör och andra spritdrycker:
2208 30	– Whisky:
2208 30 30 till 2208 30 88	– – Annan än bourbon-whisky
2208 50	– Gin och genever
2208 60	– Vodka
2208 70	– Likör
2208 90	– Annan: – – Annan sprit och andra spritdrycker: – – – På kärl rymmande högst 2 liter:
2208 90 41	– – – – Ouzo – – – – Annan: – – – – – Sprit (med undantag av likör): – – – – – Andra slag:
2208 90 52	– – – – – Korn
2208 90 56	– – – – – Andra slag
2208 90 69	– – – – – Andra spritdrycker – – – – – På kärl rymmande mer än 2 liter: – – – – – Sprit (med undantag av likör):
2208 90 77	– – – – – Andra slag
2208 90 78	– – – – – Andra spritdrycker
2905 43 00	– – Mannitol
2905 44	– – D-glucitol (sorbitol)
ex 3302	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet alkohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin; andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker:

KN-nr	Varuslag
3302 10	– Av sådana slag som används som inom livsmedelsindustrin eller vid industriell tillverkning av drycker: – – Av sådana slag som används vid tillverkning av drycker: – – – Beredningar innehållande samtliga smakämnen som kännetecknar en viss dryck: – – – – Andra:
3302 10 29	– – – – – Andra
3505	Dextrin och annan modifierad stärkelse (t.ex. förklistrad eller förestrad stärkelse); lim och klister på basis av stärkelse, dextrin eller annan modifierad stärkelse
ex 3809	Appreturmedel, preparat för påskyndande av färgning eller för fixering av färgämnen samt andra produkter och preparat (t.ex. glättmedel och betmedel), av sådana slag som används inom textil-, pappers- eller läderindustrin eller inom liknande industrier, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
3809 10	– På basis av stärkelse eller stärkelseprodukter
3824 60	– Sorbitol, annan än sorbitol enligt nr 2905 44

Del II: Ris

KN-nr	Varuslag
ex 0403	Kärnmjök, filmjök, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjök och grädd, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao:
0403 10	– Yoghurt:
0403 10 51 till 0403 10 99	– – Smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0403 90	– Andra slag:
0403 90 71 till 0403 90 99	– – Smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao:
1704 90 51 till 1704 90 99	– – Andra
ex 1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao, med undantag av varor enligt undernummer 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 och 1806 90 90
ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, krossgryn, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
1901 10 00	– Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar
1901 20 00	– Mixer och deg för beredning av bakverk enligt nr 1905
1901 90	– Andra slag:
1901 90 11 till 1901 90 19	– – Maltextrakt
	– – Annat:
1901 90 99	– – – Andra
ex 1902	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:
1902 20	– Fyllda pastaprodukter; även kokta eller på annat sätt beredda: – – Andra
1902 20 91	– – – Kokta
1902 20 99	– – – Andra
1902 30	– Andra pastaprodukter

KN-nr	Varuslag
1902 40	– Couscous:
1902 40 90	– – Andra
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl och krossgryn), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans
ex 1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter:
1905 90 20	– – Nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2004 10	– Potatis:
	– – Annan:
2004 10 91	– – – I form av mjöl eller flingor
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2005 20	– Potatis:
2005 20 10	– – I form av mjöl eller flingor
ex 2101	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt beredningar på basis av dessa produkter eller på basis av kaffe, te eller matte; rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter:
2101 12	– – Beredningar på basis av dessa extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe:
2101 12 98	– – – Andra
2101 20	– Extrakter, essenser och koncentrat av te eller matte samt beredningar på basis av sådana extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av te eller matte:
2101 20 98	– – – Andra
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
2106 90	– Andra slag:
	– – Andra:
2106 90 92	– – – Inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
2106 90 98	– – – Andra
ex 3505	Dextrin och annan modifierad stärkelse (t.ex. förklistrad eller förestrad stärkelse); lim och klister på basis av stärkelse, dextrin eller annan modifierad stärkelse, med undantag för stärkelse enligt undernummer 3505 10 50
ex 3809	Appreturmedel, preparat för påskyndande av färgning eller för fixering av färgämnen samt andra produkter och preparat (t.ex. glättmedel och betmedel), av sådana slag som används inom textil-, pappers- eller läderindustrin eller inom liknande industrier, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
3809 10	– På basis av stärkelse eller stärkelseprodukter

Del III: Socker

KN-nr	Varuslag
ex 0403	Kärnmjök, filmjök, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjök och grädd, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao:
0403 10	–Yoghurt:
0403 10 51 till 0403 10 99	– – Smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0403 90	– Andra slag:
0403 90 71 till 0403 90 99	– – Smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta:
0710 40 00	– Sockermajs
ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd:
0711 90	– Andra grönsaker; blandningar av grönsaker:
	– – Grönsaker:
0711 90 30	– – – Sockermajs
1702 50 00	– Kemiskt ren fruktos
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao, med undantag av lakritsextrakt enligt undernummer 1704 90 10
1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao
ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, krossgryn, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
1901 10 00	– Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar
1901 20 00	– Mixer och deg för beredning av bakverk enligt nr 1905
1901 90	– Andra slag:
	– – Annat:
1901 90 99	– – – Andra
ex 1902	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:
1902 20	– Fyllda pastaprodukter; även kokta eller på annat sätt beredda:
	– – Andra:
1902 20 91	– – – Kokta
1902 20 99	– – – Andra
1902 30	– Andra pastaprodukter
1902 40	– Couscous:
1902 40 90	– – Andra
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl och krossgryn), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans
ex 1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter:
1905 10 00	– Knäckebröd

KN-nr	Varuslag
1905 20	– Kryddade kakor s.k. ”pain d’épices”
1905 31	– – Söta kex, småkakor o.d.
1905 32	– – Våfflor och rån (wafers)
1905 40	– Skorpor, rostat bröd och liknande rostade produkter
1905 90	– Andra slag: – – Andra:
1905 90 45	– – – Kex
1905 90 55	– – – Extruderade eller expanderade varor, smaksatta eller salta – – – Andra:
1905 90 60	– – – – Med tillsats av sötningsmedel
1905 90 90	– – – – Andra
ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra:
2001 90	– Andra slag:
2001 90 30	– – Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	– – Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2004 10	– Potatis – – Annan
2004 10 91	– – – I form av mjöl eller flingor
2004 90	– Andra grönsaker samt blandningar av grönsaker:
2004 90 10	– – Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2005 20	– Potatis:
2005 20 10	– – I form av mjöl eller flingor
2005 80 00	– Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2101	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt beredningar på basis av dessa produkter eller på basis av kaffe, te eller matte; rostad cikorirot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter: – Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe samt beredningar på basis av dessa extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe:
2101 12	– – – Beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe:
2101 12 98	– – – – Andra:
2101 20	– Extrakter, essenser och koncentrat av te eller matte samt beredningar på basis av sådana extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av te eller matte: – – – Beredningar
2101 20 98	– – – – Andra
2101 30	– Rostad cikorirot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter: – – Rostad cikorirot och andra rostade kaffesurrogat:
2101 30 19	– – – Andra – – Extrakter, essenser och koncentrat av rostad cikorirot och andra rostade kaffesurrogat:
2101 30 99	– – – Andra
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao

KN-nr	Varuslag
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
ex 2106 90	– Andra slag:
	– – Andra:
2106 90 92	– – – Inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
2106 90 98	– – – Andra
ex 2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsakssaft enligt nr 2009, med undantag av öl tillverkat av malt med en alkoholhalt av högst 0,5 volymprocent.
2205	Vermouth och annat vin av färska druvor, smaksatt med växter eller aromatiska ämnen
ex 2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent; sprit, likör och andra spritdrycker:
2208 20	– Sprit erhållen genom destillering av druvvin eller pressåterstoder av druvor
ex 2208 50	– Genever
2208 70	– Likör
ex 2208 90	– Annan:
	– – Annan sprit och andra spritdrycker:
	– – – På kärl rymmande högst 2 liter:
2208 90 41	– – – – Ouzo
	– – – – Annan:
	– – – – – Sprit (med undantag av likör):
	– – – – – – Av frukt
2208 90 45	– – – – – – – Calvados
2208 90 48	– – – – – – – Andra slag
	– – – – – – – Andra slag:
2208 90 52	– – – – – – – Korn
2208 90 56	– – – – – – – Andra slag
2208 90 69	– – – – – – – Andra spritdrycker
	– – – På kärl rymmande mer än 2 liter:
	– – – – Sprit (med undantag av likör):
2208 90 71	– – – – – Av frukt
2208 90 77	– – – – – Andra slag
2208 90 78	– – – – – Andra spritdrycker
2905 43 00	– – Mannitol
2905 44	– D-glucitol (sorbitol)
ex 3302	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet alkohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin; andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker:
3302 10	– Av sådana slag som används inom livsmedelsindustrin eller vid industriell tillverkning av drycker
	– – Av sådana slag som används vid tillverkning av drycker:
	– – – Beredningar innehållande samtliga smakämnen som kännetecknar en viss dryck:
	– – – – Andra (med en verklig alkoholhalt inte överstigande 0,5 volymprocent)
3302 10 29	– – – – – Andra
ex kapitel 38	Diverse kemiska produkter:
3824 60	– Sorbitol, annan än sorbitol enligt nr 2905 44

Del IV: Mjök

KN-nr	Varuslag
ex 0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjök; bredbara smörfettsprodukter:
0405 20	– Bredbara smörfettsprodukter:
0405 20 10	– Med en fetthalt av minst 39 viktprocent men mindre än 60 viktprocent
0405 20 30	– Med en fetthalt av minst 60 viktprocent men högst 75 viktprocent
ex 1517	Margarin; ätbara blandningar och beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor eller av fraktioner av olika fetter eller oljor enligt detta kapitel, andra än ätbara fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor enligt nr 1516:
1517 10	– Margarin med undantag av flytande margarin:
1517 10 10	– Med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent
1517 90	– Andra slag:
1517 90 10	– Med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao:
ex 1704 90	– Andra slag, med undantag av lakritsextrakt innehållande mer än 10 viktprocent sackaros, men utan andra tillsatser

KN-nr	Varuslag
ex 1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao, med undantag av kakaopulver med tillsats av socker eller annat sötningsmedel enligt undernummer ex 1806 10
ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, krossgryn, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
1901 10 00	– Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar
1901 20 00	– Mixer och deg för beredning av bakverk enligt nr 1905
1901 90	– Andra slag: – – Andra:
1901 90 99	– – – Andra
ex 1902	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:
1902 19	– Okokta pastaprodukter, inte fyllda eller på annat sätt beredda: – – Andra
1902 20	– Fyllda pastaprodukter; även kokta eller på annat sätt beredda: – – Andra:
1902 20 91	– – – Kokta
1902 20 99	– – – Andra
1902 30	– Andra pastaprodukter
1902 40	– Couscous:
1902 40 90	– – Andra
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl och krossgryn), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans
ex 1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter:
1905 10 00	Knäckebröd
1905 20	– Kryddade kakor s.k. "pain d'épices" – Söta kex, småkakor o.d.; våfflor och rån (wafers):
1905 31	– – Söta kex, småkakor o.d.
1905 32	– – Våfflor och rån (wafers)
1905 40	– Skorpor, rostat bröd och liknande rostade produkter
1905 90	– Andra slag: – – Andra:
1905 90 45	– – – Kex
1905 90 55	– – – Extruderade eller expanderade varor, smaksatta eller salta – – – Andra:
1905 90 60	– – – – Med tillsats av sötningsmedel
1905 90 90	– – – – Andra
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2004 10	– Potatis: – – Annan:
2004 10 91	– – – I form av mjöl eller flingor

KN-nr	Varuslag
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2005 20	– Potatis:
2005 20 10	– – I form av mjöl eller flingor
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
2106 90	– Andra slag:
	– – Andra:
2106 90 92	– – – Inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
2106 90 98	– – – Andra
ex 2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsakssaft enligt nr 2009:
2202 90	– Andra slag:
	– – Andra, innehållande fett av varor enligt nr 0401–0404:
2202 90 91	– – – Mindre än 0,2 viktprocent
2202 90 95	– – – Minst 0,2 men mindre än 2 viktprocent
2202 90 99	– – – Minst 2 viktprocent
ex 2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent; sprit, likör och andra spritdrycker:
2208 70	– Likör
2208 90	– Annan:
	– – Annan sprit och andra spritdrycker:
	– – – På kärl rymmande högst 2 liter:
	– – – – Annan:
2208 90 69	– – – – – Andra spritdrycker
	– – – – – På kärl rymmande mer än 2 liter:
2208 90 78	– – – – – Andra spritdrycker
ex 3302	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet alkohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin; andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker:
3302 10	– Av sådana slag som används som inom livsmedelsindustrin eller vid industriell tillverkning av drycker:
	– – Av sådana slag som används vid tillverkning av drycker:
	– – – Beredningar innehållande samtliga smakämnen som kännetecknar en viss dryck:
	– – – – Andra:
3302 10 29	– – – – – Andra
3501	Kasein, kaseinater och andra kaseinderivat; kaseinlim:
ex 3502	Albuminer (inbegripet koncentrat av två eller flera vassleproteiner innehållande mer än 80 viktprocent vassleproteiner, beräknat på torrsubstansen), albuminater och andra albuminderivat:
3502 20	– Mjölkalbumin (inbegripet koncentrat av två eller flera vassleproteiner):
	– – Annat:
3502 20 91	– – – Torkat (t.ex. i ark, fjäll, flingor eller pulver)
3502 20 99	– – – Annat

Del V: Ägg

KN-nr	Varuslag
ex 0403 10 51 till ex 0403 10 99 och ex 0403 90 71 till ex 0403 90 99	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao
ex 1901	Livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
1902 11 00	– Okokta pastaprodukter, inte fyllda eller på annat sätt beredda, innehållande ägg
ex 1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl och krossgryn), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans, innehållande kakao
ex 1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter:
1905 20	– Kryddade kakor s.k. ”pain d'épices”
1905 31	– – Söta kex, småkakor o.d.
1905 32	– – Våfflor och rån (wafers)
1905 40	– – Skorpor, rostat bröd och liknande rostade produkter
ex 1905 90	– – Andra slag, med undantag av produkter enligt undernummer 1905 90 10–1905 90 30
ex 2105 00	Glassvaror, innehållande kakao
2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent; sprit, likör och andra spritdrycker:
ex 220870	– – Likör
3502	Albuminer (inbegripet koncentrat av två eller flera vassleproteiner innehållande mer än 80 viktprocent vassleproteiner, beräknat på torrsubstansen), albuminater och andra albuminderivat:
3502 11 90	– – – Annat torkat äggalbumin
3502 19 90	– – – Annat äggalbumin

BILAGA XVIII

FÖRTECKNING ÖVER VISSA VAROR SOM INNEHÅLLER SOCKER FÖR BEVILJANDE AV DE EXPORTBIDRAG SOM AVSES I DEL III KAPITEL III AVSNITT II

De produkter som anges i led b i del X i bilaga I.

BILAGA XIX

BUDGETANSLAG FÖR LANDSBYGDsutveckling i vinproducerande regioner enligt artikel 314.3

(1 000 euro)

Budgetår	2009	2010	Från och med 2011
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	1 050	1 050
SK	—	—	—
UK	160	160	160

BILAGA XX

JÄMFÖRELSETABELL SOM AVSES I ARTIKEL 325.3

Förordning (EG) nr 1234/2007	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	—
Artikel 5	Artiklarna 4 och 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	—
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18.1–18.4	Artikel 14
Artikel 18.5	—
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	—
Artikel 23	—
Artikel 24	—
Artikel 25	Artikel 15
Artikel 26	Artikel 16
Artikel 27	Artikel 17
Artikel 28	Artikel 20
Artikel 29	Artikel 21
Artikel 30	—

Artikel 31	Artikel 22
Artikel 32	Artikel 23
Artikel 33	Artikel 24
Artikel 34	Artikel 25
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37	Artikel 26
Artikel 38	Artikel 27
Artikel 39	Artikel 28
Artikel 40	Artikel 29
Artikel 41	Artikel 30
Artikel 42	Artikel 34
Artikel 43 a–f, i, j och l	Artiklarna 31, 32 och 33
Artikel 43 k	Artikel 30.1
Artikel 43 g och h	Artikel 80
Artikel 43 m	Artiklarna 35 och 36
Artikel 44	Artikel 37
Artikel 45	Artikel 38
Artikel 46	Artikel 39
Artikel 47	Artikel 40
Artikel 48	Artikel 41
Artikel 49	Artikel 42
Artikel 50	Artikel 43
Artikel 51	Artikel 44
Artikel 52	Artikel 45
Artikel 52a	—
Artikel 53	Artikel 46
Artikel 54	Artiklarna 47 och 48
Artikel 55	Artikel 49
Artikel 56	Artikel 50
Artikel 57	Artikel 51
Artikel 58	—
Artikel 59.1 första meningen	Artikel 52
Artikel 59.1 andra meningen och 59.2	—
Artikel 60.1– 60.3	Artikel 53

Artikel 60.4	—
Artikel 61	Artikel 54
Artikel 62	Artikel 55
Artikel 63	Artikel 56
Artikel 64	Artikel 57
Artikel 65	Artikel 58
Artikel 66.1	Artikel 59.1
Artikel 66.2	Artikel 59.2
Artikel 66.3	Artikel 59.3
Artikel 66.4	—
Artikel 66.5	Artikel 59.4
	Artikel 59.5
Artikel 67	Artikel 60
Artikel 68	Artikel 61
Artikel 69	Artikel 62.1 och 62.2
	Artikel 62.3
Artikel 70.1–70.5 första stycket	Artikel 63
Artikel 70.5 sista stycket	—
Artikel 71	Artikel 64
Artikel 72	Artikel 65
Artikel 73	Artikel 66
Artikel 74	Artikel 67
Artikel 75	Artikel 68
Artikel 76	Artikel 69
Artikel 77	Artikel 70
Artikel 78	Artikel 71
Artikel 79	Artikel 72
Artikel 80	Artikel 73.1
Artikel 81	Artikel 74
Artikel 82 första stycket	Artikel 75
Artikel 82 andra stycket	Artikel 81 i
Artikel 83.1–83.3	Artikel 76
Artikel 83.4	Artikel 81 d
Artikel 84	Artikel 77
Artikel 84a	[Artikel 325.2]

Artikel 85 a, b och c	Artiklarna 78 och 79
Artikel 85 d	—
	Artikel 80
	Artikel 81
Artikel 85a	Artikel 82
Artikel 85b	Artikel 83
Artikel 85c	Artikel 84
Artikel 85d	Artikel 85
Artikel 85e	Artiklarna 86 och 87
Artikel 85f	Artikel 88
Artikel 85g	Artikel 89
Artikel 85h	Artikel 90
Artikel 85i	Artikel 91
Artikel 85j	Artikel 92
Artikel 85k	Artikel 93
Artikel 85l	Artikel 94
Artikel 85m	Artikel 95
Artikel 85n	Artiklarna 96 och 97
Artiklarnas 85o–85x	[Artikel 325.2]
Artiklarna 86–90	[Artikel 325.2]
Artikel 91–95	[Artikel 325.2.]
Artikel 95a	[Artikel 325.2]
Artikel 96	—
Artikel 97	Artikel 99
Artikel 98	Artikel 100
Artikel 99	Artiklarna 101, 103 och 104
Artikel 100	Artiklarna 102, 103 och 104
Artikel 101	—
Artikel 102	Artiklarna 108, 109 och 110
Artikel 102a	Artiklarna 111, 112 och 113
Artikel 103	Artiklarna 114, 115 och 116
Artikel 103a	Artiklarna 117, 118 och 119
Artikel 103b	Artikel 120
Artikel 103c	Artikel 121
Artikel 103d	Artikel 122

Artikel 103e	Artikel 123
Artikel 103f	Artikel 124
Artikel 103g	Artikel 125
Artikel 103ga	Artikel 128
Artikel 103h a–i	Artiklarna 126 och 127
Artikel 103h f	Artiklarna 129 och 130
Artikel 103i	Artikel 131
Artikel 103j	Artikel 132
Artikel 103k	Artikel 133
Artikel 103l	Artikel 134
Artikel 103m	Artikel 135
Artikel 103n	Artikel 136
Artikel 103o	Artikel 137
Artikel 103p	Artikel 138
Artikel 103q	Artikel 139
Artikel 103r	Artikel 140
Artikel 103s	Artikel 141
Artikel 103t	Artikel 142
Artikel 103u	Artikel 143
Artikel 103v	Artikel 144
Artiklarna 103w–103y	[Artikel 325.2]
Artikel 103z	Artikel 145
Artikel 103za	Artiklarna 146 och 147
Artikel 104	-
Artikel 105	Artikel 148
Artikel 106	Artikel 149
Artikel 107	Artikel 150
Artikel 108	Artikel 151
Artikel 109	Artikel 152
Artikel 110	Artiklarna 153 och 154
Artikel 111	Artikel 155.1, 155.2 och 155.4
[Rådets förordning (EEG) nr 922/72]	Artikel 155.3
Artikel 112	Artiklarna 156 och 157
Artikel 113.1	Artiklarna 162.1 och 162.2 och 172 d
Artikel 113.2 a	Artikel 162.3

Artikel 113.2 b	Artikel 162.2
Artikel 113.3 första stycket	Artikel 161
Artikel 113.3 andra stycket	Artikel 171
Artikel 113a	[Artikel 325(2)]
Artikel 113b.1	Artikel 163.1 jämförd med bilaga XII del I
Artikel 113b.2	Bilaga XII del I.II.4
Artikel 113c	Artikel 98
Artikel 113d.1 första stycket	Artikel 163.2
Artikel 113d.1 andra stycket	Bilaga XII del II.1 femte stycket
Artikel 113d.2	Artikel 163.3
Artikel 113d.3	Artikel 167
Artikel 114	[Artikel 325.2]
Artikel 115	[Artikel 325.2]
Artikel 116	[Artikel 325.2]
Artikel 117.1–117.4	[Artikel 325.2]
Artikel 117.5	Artikel 162.1
Artikel 118	Artikel 163.2 jämförd med bilaga XII del VII första och andra styckena
Artikel 118a	Artikel 173
Artikel 118b	Artikel 174
Artikel 118c	Artikel 175
Artikel 118d	Artikel 176
Artikel 118e	Artikel 177
Artikel 118f	Artikel 178
Artikel 118g	Artikel 179
Artikel 118h	Artikel 180
Artikel 118i	Artikel 181
Artikel 118j	Artikel 182
Artikel 118k	Artikel 183
Artikel 118l	Artikel 184
Artikel 118m	Artikel 185
Artikel 118n	Artikel 186
Artikel 118o	Artikel 187
Artikel 118p	Artikel 188
Artikel 118q	Artikel 189

Artikel 118r	Artikel 190
Artikel 118s	Artikel 191
Artikel 118t	Artikel 192
Artikel 118u	Artikel 196
Artikel 118v	Artikel 197
Artikel 118w	Artikel 201
Artikel 118x	Artikel 202
Artikel 118y	Artikel 203
Artikel 118z	Artikel 204
Artikel 118za	Artikel 205
Artikel 118zb	Artikel 206
Artikel 119	Artikel 105.1
Artikel 120	Artiklarna 162.2 e och g och 172 d
Artikel 120a	Artikel 166
Artikel 120b	-
Artikel 120c	Artikel 165.2
Artikel 120d	Artikel 168.2
Artikel 120e.1	Artiklarna 162.2 g och n och 172 d
Artikel 120e.2	Artikel 168.3
Artikel 120f	Artikel 165.3
Artikel 120g	Artiklarna 165.1 och 172 d
Artikel 121 a i	Artiklarna 162.1 och 172 d
Artikel 121 a ii	Artiklarna 162.2 d och 172 d
Artikel 121 a iii	Artiklarna 161 och 169
Artikel 121 a iv	Artiklarna 163.2 och 172 d
Artikel 121 b i	Artikel 172 b och c
Artikel 121 b ii	Artiklarna 163.3 och 172 b och c
Artikel 121 c i	Artikel 172 b och c
Artikel 121 c ii	Artikel 172 d
Artikel 121 c iii	Artikel 172 d
Artikel 121 c iv	Artiklarna 162.2 u och 172 d
Artikel 121 d i	Artiklarna 162.2 a och 172 d
Artikel 121 d ii	Artiklarna 162.2 k och 172 d
Artikel 121 d iii	Artiklarna 162.2 e och 172 d
Artikel 121 d iv	Artiklarna 162.2 b och 172 d

Artikel 121 d v	Artiklarna 162.2 d och 172 d
Artikel 121 d vi	Artiklarna 179 och 172 i
Artikel 121 d vii	Artiklarna 162.2 g och 172 d
Artikel 121 e i	Artiklarna 162.2 a och 172 d
Artikel 121 e ii	Artiklarna 162.2 a och 172 d
Artikel 121 e iii	Artiklarna 162.2 b och 172 d
Artikel 121 e iv	Artiklarna 162.2 d och p och 172 d
Artikel 121 e v	Artiklarna 162.2 d, g och i och 172 d
Artikel 121 e vi	Artiklarna 162.1 och 162.2 s och 172 d
Artikel 121 e vii	Artiklarna 162.2 m och n och 172 d
Artikel 121 f i	Artiklarna 162.2 a och 172 d
Artikel 121 f ii	Artiklarna 162.2 a och 172 d
Artikel 121 f iii	Artiklarna 162.2 d, 169 och 172 d
Artikel 121 f iv	Artiklarna 162.2 p och 172 d
Artikel 121 f v	Artiklarna 162.2 o och 172 d
Artikel 121 f vi	Artiklarna 162.2 u och 172 d
Artikel 121 f vii	Artiklarna 162.2 p och 172 d
Artikel 121 g	Artiklarna 162.2 e och 172 d
Artikel 121 h	Artikel 172 d
Artikel 121 i	Artiklarna 106 och 107
Artikel 121 j i	Artiklarna 162.2 d och 172 d
Artikel 121 j ii	Artiklarna 169 och 172 d
Artikel 121 k	Artiklarna 193, 194 och 195
Artikel 121 l	Artiklarna 198, 199 och 200
Artikel 121 m	Artiklarna 207 och 208
Artikel 121.2	Artiklarna 162.3 och 172 b och c
Artikel 121.3	Artiklarna 162.2 g och 172 d
Artikel 121.4 a	-
Artikel 121.4 b	Artikel 162.2 g och n
Artikel 121.4 c	Artikel 162.2 g och n
Artikel 121.4 d	Artikel 162.2 h
Artikel 121.4 e	Artikel 162.2 f
Artikel 121.4 f	Artikel 162.2 g
Artikel 121.4 g	Artikel 162.2 s
Artikel 122	Artikel 209

Artikel 123	Artikel 209 a iv
	Artikel 210.1, 210.2 och 210.3
	Artikel 210.4
Artikel 124	Artikel 211
Artikel 125	Artikel 212
Artikel 125a	Artikel 213
Artikel 125b	Artikel 214
Artikel 125c	Artikel 215
Artikel 125d	Artikel 216
Artikel 125e	Artikel 217
Artikel 125f	Artikel 218
Artikel 125g	Artikel 219
Artikel 125h	Artikel 220
Artikel 125i	Artikel 221
Artikel 125j	Artikel 222
Artikel 125k	Artikel 223
Artikel 125l	Artikel 224
Artikel 125m	Artikel 225
Artikel 125n	Artikel 226
Artikel 125o	Artikel 227
Artikel 126	Artikel 228
	Artikel 229
Artikel 127	Artikel 230
Artikel 128	Artikel 231
Artikel 129	Artikel 232
Artikel 130	Artikel 233
Artikel 131	Artikel 234
Artikel 132	Artikel 235
Artikel 133	Artikel 236
Artikel 133a	Artikel 237
Artikel 134	Artiklarna 238 och 239
Artikel 135	Artikel 240
Artikel 136	Artikel 241
Artikel 137	Artikel 242
Artikel 138	Artikel 243

Artikel 139	Artikel 244
Artikel 140	Artikel 245
Artikel 140a	Artikel 246
Artikel 141	Artikel 247
Artikel 142	Artikel 248
Artikel 143	Artiklarna 249 och 250
Artikel 144	Artikel 251
Artikel 145	Artikel 254.1 a
Artikel 146	Artikel 252
Artikel 147	-
Artikel 148	Artiklarna 253, 254 och 255
Artikel 149	Artikel 256
Artikel 150	Artikel 257
Artikel 151	Artikel 258
Artikel 152	Artikel 259
Artikel 153.1, 153.2 och 153.3	Artikel 260
Artikel 153.4	-
Artikel 154	-
Artikel 155	-
Artikel 156	Artiklarna 261 och 262
Artikel 157	Artikel 263
Artikel 158	Artikel 264
Artikel 158a	Artiklarna 170 och 172
Artikel 159	Artikel 265
Artikel 160	Artikel 266
Artikel 161	Artiklarna 267, 268, 269 och 270
Artikel 162	Artikel 271
Artikel 163	Artikel 272
Artikel 164.1 och 164.2	Artikel 273
Artikel 164.3 och 164.4	[Artikel 43.3 Förordn.]
Artikel 165	[Artikel 43.3 Förordn.]
Artikel 166	[Artikel 43.3 Förordn.]
Artikel 167	Artikel 274
Artikel 168	Artikel 275
Artikel 169	Artikel 276

Artikel 170	Artikel 277 och 278
Artikel 171	Artikel 279
Artikel 172	Artikel 280
Artikel 173	Artikel 281
Artikel 174	Artikel 282
Artikel 175	Artikel 283
Artikel 176	Artikel 284
Artikel 176a	Artikel 285
Artikel 177	Artikel 286
	Artikel 287
Artikel 178	Artikel 288
Artikel 179	Artikel 289
Artikel 180	Artikel 290
Artikel 181	Artikel 291.1
Artikel 182.1	Artikel 292
Artikel 182.2	-
Artikel 182.3	Artikel 293
Artikel 182.4	Artikel 294
Artikel 182.5	Artikel 295
Artikel 182.6	Artikel 296
Artikel 182.7	Artikel 291.2
Artikel 182a	Artikel 297
Artikel 183	Artikel 309
	Artikel 310
	Artikel 311
Artikel 184	Artikel 302.1–302.7
	Artikel 302.8
Artikel 185	Artikel 303
Artikel 185a	Artikel 304
Artikel 185b	Artikel 305
Artikel 185c	Artikel 306
Artikel 185d	Artikel 307
Artikel 186	Artikel 298
Artikel 187	Artikel 299

Artikel 188	Artiklarna 300 och 301
Artikel 188a.1,188a.2, 188a.5, 188a.6 och 188a.7	Artikel 302
Artikel 188a.3 och 188a.4	[Artikel 325.2]
Artikel 189	Artikel 312
Artikel 190	Artikel 313
Artikel 190a	Artikel 314
Artikel 191	Artikel 315
Artikel 192	Artikel 316
Artikel 193	Artikel 317
Artikel 194	Artikel 318
Artikel 194a	Artikel 319
	Artikel 320
	Artikel 321
	Artikel 322
Artikel 195	Artikel 323
Artikel 196	Artikel 324
Artikel 197	—
Artikel 198	—
Artikel 199	—
Artikel 200	—
Artikel 201	Artikel 325
	Artikel 326
Artikel 202	—
Artikel 203	—
Artikel 203a	Artikel 327
Artikel 203b	Artikel 328
Artikel 204	Artikel 329
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga V	Bilaga V
Bilaga VI	Bilaga VI
Bilaga VII	-

Bilaga VIIa	-
Bilaga VIIb	-
Bilaga VIIc	-
Bilaga VIII	Bilaga VII
Bilaga IX	Bilaga VIII
Bilaga X	Bilaga IX
Bilaga Xa	--
Bilaga Xb	Bilaga X
Bilaga Xc	Bilaga XIX
Bilaga Xd	-
Bilaga Xe	-
Bilaga XI	-
	Bilaga XI
Bilaga XIa.I	Bilaga XII del I.I första stycket
Bilaga XIa.II första stycket	Bilaga XII del I.I andra stycket
Bilaga XIa.II andra stycket	-
Bilaga XIa.III.1	Bilaga XII första stycket
Bilaga XIa.III.2	Bilaga XII del II.1
Bilaga XIa.III.3	Bilaga XII del II.2
Bilaga XIa.III.4	Bilaga XII del II.3
Bilaga XIa.IV–XIa.IX	[Artikel 325.2]
Bilaga XIb	Bilaga XII del II
Tillägg till bilaga XIb	Tillägg till bilaga XII del II
Bilaga XII.I	-
Bilaga XII.II.1	Bilaga XII del III.1
Bilaga XII.II.2	Bilaga XII del III.2
Bilaga XII.II.3	Bilaga XII del III.3
Bilaga XII.II.4	Bilaga XII del III.4
Bilaga XII.III.1	Bilaga XII del III.5
Bilaga XII.III.2	Bilaga XII del III.6
Bilaga XII.IV.1	Artikel 172 b och c
Bilaga XII.IV.2	[Artikel 325.2]
Bilaga XIII.I	Bilaga XII del IV.I
Bilaga XIII.II	Bilaga XII del IV.II
Bilaga XIII.III	Bilaga XII del IV.III

Bilaga XIII.IV	Artiklarna 161 och 163.2
Bilaga XIII.V	-
Bilaga XIII.VI första stycket	-
Bilaga XIII.VI andra stycket	[Artikel 325.2]
Bilaga XIV.A	Artiklarna 162.1, 162.2 b och d, 169 och 172 d
Bilaga XIV.B.I.1	Bilaga XII del V.I
Bilaga XIV.B.I.2 och 3	Artiklarna 162.1 och 172 d
Bilaga XIV.B.II	Bilaga XII del V.II
Bilaga XIV.B.III och C	[Artikel 325.2]
Bilaga XV.I.1	Bilaga XII del VI första stycket
Bilaga XV.I.2 första och andra styckena	Bilaga XII del VI andra och tredje styckena
Bilaga XV.I.2 tredje stycket	Bilaga XII del VI sjätte stycket
Bilaga XV.II, III och VI	[Artikel 325.2]
Bilaga XV.IV.1	Artikel 168.1
Bilaga XV.IV.2 och 3	[Artikel 325.2]
Bilaga XV.V	Artiklarna 161 och 163.2
Bilaga XV.VI	[Artikel 325.2]
Tillägg till bilaga XV	Bilaga XII del VI sjunde stycket
Bilaga XVa	Bilaga XIII del I
Bilaga XVb	Bilaga XIII del II
Bilaga XVI	Bilaga XII del VII
Bilaga XVIa	Bilaga XIV
Bilaga XVII	Bilaga XV
Bilaga XVIII	Bilaga XVI
Bilaga XIX	-
Bilaga XX	Bilaga XVII
Bilaga XXI	Bilaga XVIII
Bilaga XXII	-
	Bilaga XX